

Giới thiệu Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)

Dịch: JAnn

"Cùng em đến đỉnh thế giới" dựa trên tiểu thuyết gốc "Điện cạnh luyến nhân" của Nam Dã Lâm Nhi. Câu chuyện xoay quanh cuộc gặp gỡ, những va chạm khó tránh khỏi cũng như những cảm xúc, rung động của một tuyển thủ esports tài năng và một cô gái hoạt bát.

"Định mệnh là một sự va chạm giữa nước và lửa, cho họ gặp nhau. Đối đầu cùng thế giới bằng sự nỗ lực và sức mạnh của bản thân. Vinh quang của anh chỉ dành cho em. Trận chiến này dành cho vương giả, em có bằng lòng cùng anh bước lên đỉnh vinh quang?"

ĐÂY LÀ SẢN PHẨM MÌNH TỰ DỊCH, MỘT SỐ TÊN RIÊNG VÀ THUẬT NGỮ GAME DỊCH CÓ THỂ KHÔNG CHUẨN LẮM. VÀI CÂU TỪ CŨNG CHỈNH SỬA ĐỂ DỄ HIỂU HƠN, RẤT MONG ĐƯỢC CÁC CAO NHÂN CHỈ GIÁO!!!

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1-1: Bình hoa neo nữ (1)

Mỹ, Seattle.

"Mỹ! Mỹ! Mỹ!"

Những tiếng reo hò phấn khích tạo thành nhịp đập gọn gàng và vang vọng trong sân vận động trọng yếu có sức chứa gần 20.000 người. Ánh đèn lóe lên, một bản đồ trò chơi liên tục chuyển động được chiếu trên sân khấu chính ngay giữa trung tâm. Thỉnh thoảng, âm thanh của tiếng nổ vang lên. Một lối đi lớn chia sân khấu thành hai, và mỗi bên có một phòng kính cách âm.

Khâu Anh ngồi ở hàng ghế đầu khán đài - nơi có thể nhìn thấy toàn bộ những thứ diễn ra trong phòng kính. Các tuyển thủ mặc đồng phục, đầu đeo tai nghe và ấn bàn phím một cách vô cùng nghiêm túc.

Phía trên đầu cô là một bộ màn hình led lớn gồm 4 màn hình nhỏ chia đều tứ phía, hiển thị rõ hoạt động của trò chơi.

Iconquer, trò chơi chiến đấu thời gian thực dành cho đội 5vs5 được phát triển bởi ông lớn trong ngành phát triển trò chơi - D của Mỹ, trận chung kết thế giới diễn ra hàng năm ở Seattle có độ phổ biến giống như World Cup trong thể thao điện tử. Giải thưởng là hơn 20 triệu đô la Mỹ, đứng đầu trong tất cả các dự án thể thao điện tử.

Các cầu thủ chuyên nghiệp hàng đầu thế giới tập trung tại, tranh đấu cho vị trí cao nhất của giải đấu trình độ đặc sắc nhất.

Ngay bây giờ, cô đang chứng kiến một cảnh tượng lịch sử: Trận chung kết toàn cầu giữa đội át chủ bài của Trung Quốc – Legend và con ngựa đen - Titan của Mỹ!

Hệ thống bỗng vang lên: "Triplekill!"

Hai đội đang chiến đấu với nhau, và ba người chơi chính của Legend đã “chết” dưới lưỡi dao của kẻ thù.

Ngay lập tức, tiếng cổ vũ từ cổ động viên đội Mỹ vang lên lẫn át khán đài.

Ngay cả những kẻ ngốc như Khâu Anh cũng có thể nhận ra, tình hình hiện tại của Legend đội Trung Quốc đang rất xấu, hay chính xác hơn, bên kia tàn sát quá kinh khủng. Titan như một tia sét lao đến vị trí của Legend, có người còn chạy đến trước mặt họ với một con dao lớn, vừa giết người vừa tấn công thẳng vào trụ.

Khâu Anh thở dài khi thấy anh ta mất một nửa ống máu, đồng thời bị hai con dao giết chết!

Hệ thống lại phát ra âm thanh: "PentaKill!" (Diệt đội!)

"Chặn hần, chặn hần lại!" - Một tiếng gào thét dữ dội phát ra từ phía sau Khâu Anh. Vị trí cô đang ngồi thu hút một lượng lớn khán giả Trung Quốc. Nhiều người trong số họ đến Mỹ chỉ để dùng cả trái tim cổ vũ cho Legend.

"Legend mua trang bị đi! Không thể thua!" - Một cô gái vừa khó vừa hét lên, màu chóng được hưởng ứng bởi hàng ngàn khán giả.

"Cố lên! Cố lên! Cố lên!"

"Mỹ! Mỹ! Mỹ!" Người hâm mộ Mỹ không chịu thua kém, phần lớn khán giả ở đây đến từ quốc gia cờ hoa.

"Cố lên! Cố lên! Cố lên!"

"Mỹ! Mỹ! Mỹ!"

Giống như vừa được tiếp thêm năng lượng, khán giả cổ vũ ngày càng hăng hơn.

Lớn hơn tất cả là giọng nói ngọt ngào của vị bình luận viên: "Đội Legend đã quyết định xông lên một đợt nữa! Nhưng cuối cùng, chỉ có đội trưởng Cố Phóng* sống sót. Xem ra Titan không có ý định cho anh ta bất kỳ cơ hội sống sót nào! Cố Phóng không thể đi đâu hết!"

*Cố Phóng: Trong nguyên tác là Cris, nhưng mình dịch sang Cố Phóng hết cho các bạn dễ hiểu.

"Rampage"(mau chạy đi!)

Legend diệt đội!

Trên màn hình lớn, trụ pha lê chính đã bị đối phương tổng tấn công, và cuối cùng, tiếng nổ lớn vang lên, tất cả chỉ còn lại đống đổ nát.

Chúc mừng đội Titan của Mỹ trở thành nhà vô địch của trận chung kết toàn cầu năm nay!

Trên sân khấu, lễ trao giải hoành tráng đã được tổ chức. Tiếng vỗ tay vang dội và ánh đèn tuyệt đẹp chiếu vào khu vực nơi các cầu thủ Trung Quốc tụ tập, mắt ngهن nước, không nói lên lời.

Cảnh này có lẽ đã ảnh hưởng không ít tới không khí của cảnh quay. Khâu Anh vô thức không thể khóc. Khi quay lại, cô nhận ra mình đang quay nhầm hướng máy quay. Camera điện thoại di động đang quay về phía mặt cô. Lúc này, bình luận trong livestream đã bùng nổ.

"Chúng ta phải xem lễ trao giải! Ai muốn nhìn thấy khuôn mặt của cô chứ!"

"Trà xanh lại xuất hiện nữa rồi, cô ta không thêm khóc luôn?"

*Trà xanh: ý chỉ người nhiều chuyện

"Ngay cả khi cô không phải fan esports, cô cũng không thể làm thế được! Đội Trung Quốc đã thua trận và cô còn không cả rơi một giọt nước mắt nào. Cô thấy có thú vị không?"

Khâu Anh khẽ lau hai má bằng tay áo, tắt live và khẽ khịt mũi.

Đây không biết có phải thù đoạn mới của Kiều Hinh không nhỉ? Những người này chắc hẳn là được thuê để bôi nhọ cô, cô sẽ đọc thuộc lòng tên của họ.

Trong những năm gần đây, khi các trò chơi esports trở nên phổ biến trên cả nước, các ứng dụng livestream đã xuất hiện và mọi người có thể livestream trận đấu mọi lúc và kiếm thu nhập thông qua những món quà của người hâm mộ.

Kiều Hinh, một người kiêu ngạo, là một trong những ngôi sao sáng giá của công ty Du Tinh. Khâu Anh, một người độc thân, là MC hợp đồng được giới thiệu cho Du Tinh. Cô ấy thường không đến những nơi đông đúc, chính vì thế, số người xem live của cô ấy ngày càng giảm. Lần này, cô có cơ hội đến Seattle để xem trận chung kết toàn cầu của Iconquer trong chương trình rút thăm may mắn của các ngôi sao. Từ lúc sân vận động chưa mở cửa, Khâu Anh đã túc trực ở đây để lựa chọn một vị trí đẹp để livestream, độ nổi tiếng vì thế mà cũng tăng không ít. Bây giờ, trận đấu đã kết thúc, bước tiếp theo của cô là chặn đường chụp ảnh và xin chữ ký của người đội Legend và thậm chí có thể có cơ hội phỏng vấn.

Không biết từ bao giờ, lối đi bên cạnh Khâu Anh đã chật ních người. Cô nghe thấy họ bàn tán rằng đội á quân vừa rồi đã ra khỏi phòng chờ, nhưng đang xếp hàng và đứng cách đây không xa.

Đội Legend đã từng đội 10 chiếc vương miện.

Khâu Anh nghe những người hâm mộ có mặt tại hiện trường nói rằng Iconquer là niềm tự hào của thể thao điện tử của Trung Quốc.

Thể thao điện tử, môn thể thao cạnh tranh trên các trò chơi điện tử với tư cách là anh hùng, cuộc thi thể thao chính thức thứ 78 được liệt kê bởi Tổng cục Thể thao Nhà nước.

Trong một thời gian dài, thể thao điện tử rất khó phát triển trong nước, người ta không mấy ấn tượng về trò chơi điện tử, các quán cà phê Internet, nhà tài trợ, môi trường nghèo nàn và thu nhập ít ỏi. Khi đội Trung Quốc đầu tiên giành chiến thắng trong Chung kết toàn cầu Iconquer Seattle ba năm trước, dự án Legend trị giá 1 triệu USD đã vượt xa các dự án khác, làm rung chuyển CCTV và Ban Giám đốc Thể thao. Những ông lớn trong ngành, Legend, Dragon và VPG đều là kiềng ba chân, cần quét các giải đấu lớn và đồng loạt gây áp lực đối với các đội nước ngoài.

Tuy nhiên, một con hắc mã Mỹ đã được thành lập trong năm nay, đánh bại hầu hết các đội đến từ Trung Quốc. Legend, như hy vọng duy nhất còn lại, vẫn không thể xoay chuyển tình thế.

Điều đáng xấu hổ nhất là mặc dù Legend có thành tích tốt, nhưng họ chưa bao giờ có thể lọt vào trận chung kết toàn cầu và vinh dự đứng ở vị trí cao nhất. Cup Á Quân năm nay là chiếc cúp về nhì thứ 4 của họ, và trận chiến này cũng là đội trưởng của họ, trận chiến cuối cùng trước khi Người đầu tiên dành cúp thế giới về cho Trung Quốc – Cố Phóng nghỉ hưu.

Nhưng mọi người không ngờ rằng kết quả của cuộc chiến này lại là một thất bại khốc liệt mà không có tình người.

Trên sân khấu chính, đội vô địch giờ cao chiếc cúp trong màn pháo hoa và tiếng vỗ tay.

Khâu Anh hướng ống kính máy quay vào Legend dưới sân khấu. Người ngoài cùng bên trái xoa hai bên mũi, và nước mắt từ từ tuôn ra khắp đầu ngón tay. Đó là đội trưởng Cố Phóng.

Di chuyển máy ảnh sang một bên, Khâu Anh choáng váng, một người chơi rất cao, với khuôn mặt khó quên, trông như một ngôi sao, mũi thẳng, tay anh ta tự do đứt trong túi. Không có sự bão giông trong ánh mắt hướng về sân khấu chính. Không có sự miễn cưỡng, hối tiếc và tức giận. Như thể vừa rồi chỉ là một buổi luyện tập thông thường.

Anh lạnh lùng quay đầu về phía Khâu Anh, cô sợ hãi nhanh chóng đặt điện thoại xuống.

Khâu Anh nhớ rằng cô đã nhìn thấy anh ta ở bên ngoài rồi. Anh ta cao, đeo ba lô trên vai, đeo tai nghe trên cổ và được các fan nữ vây quanh trên thảm đỏ nơi các cầu thủ bước vào. Vì quá nhiều người, Khâu Anh không thể chen vào, cô liền ngồi xổm xuống và nhìn về phía xa, cô bỗng thấy khuôn mặt anh luôn cười, để các cô gái chụp ảnh nắm tay anh một cách thân mật, thậm chí là gần sát mặt.

Có một fan nữ không biết nói gì. Anh ta nhún nhảy và sau đó như vô tình mà vén mái tóc dài của cô sang một bên. Cô dùng bút đánh dấu trên lưng trần, rồi hét lên.

Khâu Anh lập tức bị sốc, đây chính là kiểu “gần gũi với mọi người” trong suy nghĩ của anh ta đấy à?

Trên sân khấu chính, người dẫn chương trình bắt đầu phỏng vấn đội vô địch. MVP cuối cùng là thiên tài 16 tuổi người Trung Quốc Jeffery Chen, ID là Disaster, một sinh viên cấp cao của Học viện Công nghệ Massachusetts.

Khâu Anh không thể không cảm thấy người đàn ông to lớn hung dữ đó giống như một vị thần chiến tranh trong trò chơi, nhưng anh ta trông thật đẹp.

Rất nhiều thanh thiếu niên coi anh ta là thần tượng, người dẫn chương trình trao micro cho anh ta. “Bạn có muốn nói điều gì đó với những người trẻ yêu mến bạn không?”

JefferyChen nhai kẹo cao su trong miệng và mỉm cười và nói: "Rất khó để trở thành một người như tôi."

Người dẫn chương trình sau đó hỏi: "Bạn cảm thấy thế nào khi có được chức vô địch?"

"Chiến thắng quá đơn giản."

"Trận chung kết này có thể ở cùng sân khấu với đội trưởng Legend - Cố Phóng của Legend. Bạn có cảm xúc gì không?"

JefferyChen nhún vai: "Cảm giác như... không có gì tuyệt vời, anh ấy đã có thành tích tuyệt vời trước đây, nhưng có lẽ là bởi vì tôi chưa ra mắt."

Câu trả lời của anh ta quá kiêu ngạo và nụ cười của hắn thì cứ mãi hiện trên khuôn mặt anh ta.

Điều bất ngờ hơn nữa là anh ta thậm chí còn lao vào gầm sân khấu nơi Cố Phóng đứng rồi nói: "Này, đội trưởng Legend, hãy nhớ rằng, giết anh là Disaster của Titan."

Đối với những người chơi Mỹ lần đầu tiên giành chức vô địch thế giới, đây chắc chắn là một phát súng kích thích cho sự dung dưỡng của họ, họ huyết sáo, vỗ tay, la hét ngay lập tức, bầu không khí lập tức được đẩy lên cao trào.

Những người Trung Quốc ngồi xung quanh Khâu Anh đã huyết sáo và hét về phía sân khấu. Người dẫn chương trình đã mất một thời gian dài để làm khán giả im lặng. Sau đó, đèn pha sân vận động tắt và tiếng sáo du dương vang lên trong bóng tối. Buổi hòa nhạc giao hưởng với chủ đề trò chơi Iconquer được bắt đầu.

Điện thoại cô bỗng rung lên, là tin nhắn WeChat được gửi bởi anh em họ Cố Gia Ý.

"Chị Sakura, gần đây trên diễn đàn, có rất nhiều bài viết xấu về chị, hầu hết là nick ảo của Kiều Hinh, thực sự quá đáng lắm rồi!"

Khâu Anh khẽ thở dài. Tuần trước, cô ta đã đưa ra “tối hậu thư”. Nếu tốc độ phát sóng trực tiếp không đạt tiêu chuẩn, cô sẽ hủy hợp đồng vào cuối tháng. Cơ hội để loại bỏ các ngôi sao khác bất ngờ đến, và không có gì lạ khi Kiều Hinh và công ty của cô ấy rất bận rộn gần đây.

Khâu Anh và Du Tinh đã ký hợp đồng một năm. Nếu cô đơn phương kết thúc hợp đồng, cô ấy sẽ chỉ có thể nhận được 30% chi phí. Nếu cô ấy hoàn thành hợp đồng đúng thời hạn, cô ấy có thể trả hết tiền nợ và lãi được một khoản tiền lớn. Một căn hộ nhỏ 50 mét vuông ở Thượng Hải, và cô ấy sẽ trả hết tiền và sống một mình.

Mộng tưởng thì hoàn mỹ như tòa nhà cao tầng ở phía trước, nhưng thực tế chỉ là một ngôi nhà gạch thấp một tầng. Nhưng nếu bạn muốn bay cao, trước

tiền bạn phải từng bước, từng bước một hoàn thiện đôi cánh.

Khâu Anh nặng nhọc di chuyển cái chân bị tê và ngẩng đầu nhìn về phía trước. Tầng thứ ba là phòng dành riêng cho tuyển thủ. Mặc dù cửa ra vào được niêm phong với nhân viên bảo vệ, nhưng những người hâm mộ nhiệt tình vẫn còn rất nhiều bên ngoài. Họ đang mong chờ ai đó ra khỏi phòng.

"Họ không có ở đây! Tôi thấy rất nhiều đội đi xuống cửa tầng hai!"

Những người hâm mộ rất nhạy cảm với những tin tức thông minh đầy quyền rũ đó, và chẳng mấy chốc, một đội quân lớn đã đi theo hướng anh ta chỉ. Khâu Anh bước đi với đôi giày cao gót cao 8 cm, và luôn tự nhủ rằng chiếc váy ngắn của cô ấy sẽ không lộ liễu gì. Không thể hành động tự nhiên giống người bình thường, Khâu Anh mất phương hướng đâm lỉnh lỉnh vào góc tường. Khó chịu muốn về nhà, đột nhiên cô nghe thấy một âm thanh phát ra từ cuối hành lang.

"Xin lỗi!"

"Cậu đã nói gì trên sân khấu? Quá lừa người rồi!"

Rất nhiều giọng nói hòa trộn, một số bằng tiếng Trung Quốc, một số bằng tiếng Anh. Hắn ta đi đến cuối hành lang và thấy có một phòng giải trí nhỏ dành cho người chơi. Sau khi trò chơi kết thúc, hầu hết mọi người đã đi ra và không có nhân viên nào bên trong. Nếu không, người vào sẽ bị vây quanh một góc.

Khâu Anh chớp mắt, đây không phải là cậu bé thiên tài của đội Mỹ sao?

Có vẻ như người hâm mộ và những tuyển thủ chuyên nghiệp đã có mâu thuẫn, và cô cảm nhận được không khí của sự giận dữ.

Khâu Anh nhanh chóng chìa ống kính máy ảnh vào họ.

"Mới thắng có một lần mà đã huênh hoang như vậy, đúng là đề cao bản thân."

"Ở thời kỳ đỉnh cao của Cổ Phóng, người Mỹ các người căn bản không thể ngẩng đầu lên được!"

"Anh ấy là một thời thanh xuân, là tín ngưỡng của chúng ta."

JefferyChen nhai kẹo cao su và nâng cằm: "Nhưng Cổ Phóng đã già, giữ lại một cầu thủ chuyên nghiệp không thể tiếp tục để làm gì? Ngay cả khi anh ta đã từng là một huyền thoại, đó chỉ là một gánh nặng."

"Cậu đang nói về cái quái gì vậy?!"

"Và, đội Trung Quốc dường như không thể tiếp tục chiến thắng nữa!"

Jeffery Chen vươn ngón tay cái và từ chối một trăm tám mươi độ: "Thời đại esports của Trung Quốc dừng lại ở đây"

"Cậu!"

Thấy ngọn lửa ngày càng bùng cháy, một người đứng sau ra lệnh cho Khâu Anh di chuyển sang một bên. Khâu Anh nhìn lên và thấy mình bị đẩy sang bởi một người nào đó. Anh đi đến trung tâm của đám đông và tách những người hâm mộ phấn khích khỏi JefferyChen.

Đây... đây không phải là người đứng bên cạnh sân khấu sao???

Anh ta rất cao, mặc đồng phục màu xanh lá cây và trắng, có một đôi chân thẳng và thon, phía trên ngực áo khoác là logo của đội Legend, mặt sau được in tên của chính anh ta: Quý Hướng Không.

"Thi đấu chính là thi đấu, năng lực không bằng họ thì phải tâm phục khẩu phục xin thua. Đừng làm cho họ cảm thấy chúng ta thua không phục, để rồi chút phong độ cuối cùng cũng sụp đổ mất."

Sau đó, anh quay sang JefferyChen và nói tiếng Anh trôi chảy: "Iconquer là một trò chơi được phát triển ở Hoa Kỳ. Chung kết toàn cầu Seattle đã được tổ chức tại Hoa Kỳ trong nhiều năm. Cuối cùng, vị trí vô địch được trao về đội chủ nhà. Thật không dễ dàng, xin chúc mừng."

Khi anh nói "rất nhiều năm" và "cuối cùng", anh nhướn mày rồi cố tình tăng âm lượng.

JefferyChen liếc nhìn anh và nói lạnh lùng: "Loser (kẻ thua cuộc)".

Hướng Không không những không giận dữ mà còn cười: " "Nếu như một lần thua đã làm Loser, các cậu đã làm rất nhiều năm rồi."

JefferyChen co giật miệng và hét lên: "Chúng tôi vẫn sẽ là nhà vô địch vào năm tới!"

Trước một tuyên bố chiến thắng mạnh mẽ, Quý Hướng Không chỉ nhún vai một cách thờ ơ: "Thử xem"

Dứt lời, anh nghiêng người cho JefferyChen nói, thiếu niên thiên tài lờm lỏm hất một cái, cố ý va vào vai anh ta. Quý Hướng Không vẫn không nhúc nhích,

nhưng Jeffery thì bị lực đàn hồi đẩy lùi về phía sau một bước. Trong lúc một người cười đùa chế nhạo, JefferyChen mặt tái nhợt, mau chóng sai bước đi thẳng.

Phía sau còn có rất nhiều tức giận bất bình, Quý Hương Không đưa tay đặt lên vai họ, kéo họ chụp đầu lại. Khâu Anh không nghe rõ họ nói cái gì, chỉ thấy anh ta hung hăng cười rồi gật đầu: "Các bạn nói đúng, thi đấu không đánh lại được, tại tôi tại tôi."

Một lúc sau, tay phải anh nắm chặt tay và gõ lòng bàn tay trái: "Ay da, tôi vừa nhớ ra, Cố Phóng đại thần cùng những đội viên khác của Legend đều đang ở quán "lẩu tự sôi" ở khu phố tàu, không muốn mau đi xin chữ ký họ hả?"

"Vậy tại sao anh lại ở đây?"

"Tôi để quên đồ, đừng nói nữa, các bạn mau đi đi, đừng nói đã gặp tôi nha."

Hài lòng khi thấy một nhóm người đổ xô như chạy trốn, Quý Hương Không sau đó mỉm cười và nhìn vào Khâu Anh: "Người đẹp, cô đã chụp những bức ảnh anh hùng vừa rồi của tôi chưa?"

Khâu Anh không ngờ anh ta đột nhiên bắt chuyện với mình, đầu cô giống như vừa bị một thứ gì đó đụng phải.

Như chiếc bánh giữa bầu trời! Các thành viên của đội á quân phải là những vị thần vĩ đại, và những người này dường như không hứng thú các cô gái!

"Sau khi thiết lập thành công quan hệ ngoại giao, mình có thể có cơ hội phát sóng trực tiếp với anh ấy trong tương lai." Khâu Anh nghĩ về việc hoàn thành mối quan hệ này, và sau khi tiến lên vài bước vài bước, cô đột nhiên cảm thấy lòng bàn chân run rẩy. Các chàng trai cô gặp trước đó đều rất dễ dàng. Nụ cười ngọt ngào làm người khác mê hoặc, làm sao cô có thể có gì đó với các vị thần chứ?

Khâu Anh nhắm mắt lại, bộ phim thần tượng về ba chú chó thông minh bỗng hiện ra trong tâm trí cô, Khâu Anh hít một hơi thật sâu.

Trước mặt Quý Hương Không, Khâu Anh hoàn toàn biến thành cô gái quyến rũ.

"Xin chào, tôi là Khâu Anh, bình luận viên esports của Du Tinh và tôi luôn hy vọng mình có cơ hội để phỏng vấn đội Legend."

"Chuyện này, cô phải tìm trưởng nhóm của chúng tôi."

Khâu Anh khẽ thì thầm: "Không đúng, chắc họ đến một nơi bí mật nào đó"

Mùa gặt đầu với không khí: "Tất cả đều ở quán ăn, tôi đã nói rồi mà."

"Tiếng Anh của tôi không tốt, tôi không có xe hơi, cũng không biết đường đi." Khâu Anh đã học được sự quyến rũ của con cáo ở Liêu Trai, gục mắt xuống và khẽ liếc nhìn Hương Không. Đôi mắt anh ta được bao phủ bởi một lớp hơi nước, tuyệt đẹp! "Tôi có thể đi cùng anh không?"

Giờ hai tay lên không trung, anh nhìn cô với vẻ thích thú: "Có thể, nhưng để làm gì?"

Khâu Anh cuối cùng cũng thấy anh ta đã bị mình bị cuốn hút, và rồi cô thở phào nhẹ nhõm, hét lên với anh ép giọng xuống: "Em sẽ đợi... Anh sẽ đi uống cà phê cùng em chứ?"

Cô ấy có một đôi mắt rất đẹp, đôi mắt làm người ta tan chảy, và khi cô ấy thì thầm, cô ấy có thể làm cho bất cứ ai cũng đỏ mặt.

Nhưng Quý HƯớng Không thì không, anh nhìn thẳng cô, đôi mắt anh dường như khắc họa một cách cẩn thận nét mặt thanh tú của cô.

Khâu Anh nhìn chằm chằm vào anh, tự hỏi liệu cô có chơi quá nhiều không. Cô chỉ nghe anh nói: "Thành giao"

Khâu Anh không biết đó có phải là ảo ảnh không. Cô thấy một nụ cười tự mãn trong miệng anh.

"Quý Hương Không, vận động esports chuyên nghiệp nổi tiếng, trò chơi: Iconquer, ID trò chơi: Void, hiện đang chơi cho đội hàng đầu của Trung Quốc - Legend, với tư cách là một người độc thân, tay BP, chỉ huy đội, có thể xử lý những thứ không hợp lý trong trận đấu, lối chơi đa dạng phong phú, người ta gọi anh là "kẻ lừa đảo trên chiến trường".

Do khoảng cách giữa hai người quá nhỏ, Khâu Anh chỉ đơn giản kiểm tra bách khoa toàn thư của Baidu trong mùa giải bằng điện thoại di động. Bỏ qua danh sách giải thưởng của anh, cô kéo trang đến cuối.

"Những tân binh tốt nhất của Trung Quốc luôn ở đội của anh ấy. Năm 2014, tân binh Lâm Dật Hiên và Đào Vũ ở đội Newland nổi bật trong Vòng loại khu vực Trung Quốc toàn cầu Seattle và lọt vào top tám. Vào năm 2015, cộng đồng Iconquer đã công nhận Cố Phóng là thần tượng quốc gia, người dành được cuos quán quân đầu tiên cho Trung Quốc được mời tham gia Legend. "

Chắc chắn, đó là một tuyển thủ tuyệt vời.

Thấy bản thân đã im lặng một thời gian dài, Khâu Anh vội vàng tắt điện thoại di động, rồi quay trở lại tư thế của mình.

Do thất bại của cuộc thi và đạt Á quân bốn năm, các thành viên của đội Legend hơi chậm chạp. Đội trưởng Cố Phóng sẽ nghỉ hưu sau khi về công ty.

Anh ấy luôn im lặng khi ăn, những lời giải thích chuyên nghiệp của những người vừa xem trận đấu khác ở bàn khác vang lên, Khâu Anh ngồi bên cạnh Quý Hường Không, lắng nghe họ giống như nghe những cuốn sách, cô bức mình tự hỏi sao họ không làm thêm bài tập về nhà.

Khi cô theo Hường Không đến nhà hàng, cả nhà hàng không có gì ngoài sự ngạc nhiên, nhưng sau khi nhìn thấy khuôn mặt của cô gái và biết rằng cô là “mỏ neo” chuyên đi theo ngôi sao, Khâu Anh, tất cả đều tỏ vẻ thờ ơ. Nhìn vào ánh mắt Quý Hường Không, chín phần là hả hê, còn lại là đôi chút cảm thông

Quý Hường Không không nghiêm túc. Anh ngồi xuống ghế, vui vẻ nghiêng đầu khi nói và nở một nụ cười trên miệng. Anh nói rằng bầu không khí của bàn ăn tối không hề được bàn trước với đồng đội, để họ lo lắng cho anh. Rồi anh ta bật cười thành tiếng.

Khâu Anh cắn đũa và tự hỏi, làm thế nào để tạo mối quan hệ sơ bộ với tên quái dị này.

"Phải rồi, anh có WeChat không?" Khâu Anh thì thầm vào tai anh khi anh ngồi cạnh mình.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1-2: Bình hoa neo nữ (2)

Lắc đầu, Hường Không nói với giọng khàn khàn: "Điện thoại của tôi rơi mất rồi."

Khâu Anh hơi thất vọng. Cô ngại ngần định hỏi trực tiếp số điện thoại của anh. "Tôi không nhớ số điện thoại" Anh lập tức trả lời trước cô một bước.

Khâu Anh cắn môi dưới. Cô định tìm một mẫu giấy để viết cho anh số điện thoại của mình. Nhưng Hường Không đột nhiên đứng dậy và vẫy tay về phía cô: "Vẫn còn sớm, hãy đi uống cùng nhau."

Luôn có rất nhiều người trong quán bar vào cuối tuần, các bức tường được bao phủ bởi màn hình TV lớn nhỏ, phát lại trận bóng đá buổi chiều, tiếng hoan hô cổ vũ không dứt xung quanh.

Mọi người chẳng mấy đã uống rất nhiều, một số người say đến mức đã tiến lại nói chuyện phiếm với Khâu Anh. Sau một vài câu trả lời chiếu lệ, cô phát hiện ra Quý Hường Không đã biến mất từ lâu.

Khâu Anh phải đi mấy vòng mới tìm được anh. Quý Hường Không dựa vào bức tường ở góc quán bar, đôi môi mím chặt thành một đường, ánh đèn lập lòe nặng nề chiếu lên người anh, khiến cả người Hường Không đều có chút cô đơn.

Đôi mắt Khâu Anh dịu lại. Cô nghĩ, thua trận đấu, trong lòng hẳn cũng không dễ chịu gì. Có lẽ để xoa dịu cảm xúc của đồng đội, anh mới ngụy trang đến mức nhìn như không thêm quan tâm, miễn cưỡng mỉm cười.

Một giọt nước muối đầy áp sự thấu cảm tràn qua nhịp tim, thanh tịnh rơi vào sự bình tĩnh, nổi lên từng đợt sóng lăn tăn.

Cô nhẹ nhàng bước đến bên anh.

Quý Hường Không dường như không nhận thức được sự tồn tại của cô, yên tĩnh nhìn về khoảng không phí trước, đã lâu không chớp mắt.

Khoảng thời gian cô độc này, chính là thời điểm tốt nhất để khám phá thế giới nội tâm của nhau.

Khâu Anh vắt hết não, cố gắng nhớ lại món canh gà trong công thức mà cô từng thấy. Đang định mở miệng, Quý Hường Không đột nhiên đẩy cô một cái bằng khuỷu tay.

"Cô nhìn xem, cái cô em mặc áo xuyên thấu màu đen kia thật không tệ!"

"..."

Tiếng chuông điện thoại để nghe vang lên, Quý Hường Không cúi đầu, theo thói quen lấy điện thoại ra, gạt nút trả lời.

Sau khi nhấn nút gác máy, Khâu Anh không thể không hỏi: "Không phải anh nói điện thoại rơi mất rồi sao?"

Quý Hường Không nhìn cô nói như không có chuyện gì xảy ra: "Bây giờ tôi đã tìm thấy nó rồi"

Khâu Anh hít một hơi thật sâu, cố gắng hết sức sao cho nụ cười của chính mình không quá lúng túng: "Này..... Chúng ta trao đổi Wechat nhé?"

"Tại sao?" Quý Hường Không liếc mắt nhìn cô, "Chúng ta còn có thể gặp lại à?"

Khâu Anh lấp bắp nói: "Tôi là MC esports..."

"Ồ", anh gật gù, "Liên quan gì đến tôi?"

Khâu Anh mặt dày nũng nịu nói: "Có việc cũng có thể nhờ anh chỉ dạy mà!"

Quý Hường Không trịnh trọng nói: "Tuyển thủ chuyên nghiệp chúng tôi rất bận rộn."

Dứt lời, anh xoay người, đi về phía đồng đội của mình, một chút cũng không quan tâm đến Khâu Anh.

Sau bữa ăn, Khâu Anh theo Hường Không tới bãi đậu xe. Cô đang đi đôi giày cao gót cao 8 cm, và đáy lòng cô cũng đang run rẩy theo từng nhịp "cộc cộc" của bước chân.

Đây được gọi là gì nhỉ? Lúc nóng lúc lạnh, lạt mềm buộc chặt?

Cô giả vờ như có kinh nghiệm phong phú, nhưng thực tế, nội tâm cô cũng không chắc chắn. Tuy rằng bình thường chỉ cần nói ngọt một chút, liền có thể khiến các thiếu niên ngây thơ vì mình mà đi theo làm tùy tùng, nhưng đây là lần đầu tiên cô tiếp cận một người nổi tiếng có chủ đích.

- Đã muộn như vậy rồi, cô còn chưa về nhà à?

Quý Hường Không rút cuộc vẫn nghĩ đến cô một chút, quay đầu nhìn cô một cái, Khâu Anh lập tức khép ngực lại, điềm nhiên nói:

"Không sao, chúng ta đi dạo một lúc nữa đi"

Bây giờ chỉ còn có hai người họ, Quý Hường Không dừng lại, quay lại nhìn cô với vẻ thích thú.

Khâu Anh nuốt nước bọt, nhìn anh từng bước tiến về phía mình, cúi xuống, dáng người cao lớn của anh che khuất ánh sáng mờ ảo của đèn đường, phủ lên cô một màu bóng tối.

Anh nhướn mày: "Đi đâu?"

Chẳng biết làm thế nào, một tên vừa mới cọt nhả với người khác giờ đây đã mang theo khí chất dọa người như vậy. Hơi thở của anh lập tức mon man trên da thịt cô, ướt át và cũng cực kỳ nóng nực. Dây thần kinh toàn thân của Khâu Anh lập tức rơi vào trạng thái căng thẳng, lòng bàn tay toàn là mồ hôi. Cô dùng lực chớp mắt, giống như vừa thất một cảnh tượng hùng vĩ, mau chóng bình tĩnh lại.

Cô nhìn chăm chăm vào anh, anh có hàng lông mày rất đẹp, bên dưới là một đôi mắt thâm dứa, đuôi mắt hơi cong lên, không cười cũng không mang theo bất cứ ẩn tình gì.

Anh càng đến gần, da đầu Khâu Anh lại co giật mạnh hơn, cô cảm thấy một dòng điện đang chạy dọc từ cột sống phân tán ra khắp nơi trên cơ thể.

"Trung tâm mua sắm? Câu lạc bộ đêm?" Đôi môi anh khép lại, neho mắt nhìn hàng lông mi đang co giật, chiếc mũi nhỏ, chiếc cằm thanh tú, và cuối cùng dừng lại ở đôi tai đỏ ửng của cô, âm thanh khàn khàn phát ra, "Hay là... chỗ nào khác?"

Trong đầu Khâu Anh nhất thời vang lên tiếng còi cảnh sát điên cuồng, anh, anh, anh không phải là muốn...

Tôi chỉ muốn có phương thức liên lạc thôi!

Nhận ra hơi thở của anh ngày càng trầm trọng, cánh tay anh ta đang có chiều hướng ôm eo mình, Khâu Anh rút cuộc không chịu được nữa, cơ thể theo bản năng lùi về sau một bước.

Cô khó chịu ngẩng đầu, nhìn thấy Quý Hường Không bất giác nhíu mày, đôi mắt màu hổ phách lóe lên tia gian trá.

"Tôi đùa thôi" Anh đứng thẳng người, cách cô một chút, hai tay đút vào túi quần, lập tức để lộ vẻ mặt hững hờ, không tập trung. "Đi thôi, tôi đưa cô về"

Các hạt trôi nổi trong không khí như được mạ vàng khi ở xung quanh anh ta. Thời gian có lâu đi chăng nữa, sức nóng của thiên tài vẫn không bị gió thổi bay. Khâu Anh cúi xuống nhìn cái bóng in dưới đất, cố gắng làm dịu nhịp tim đang tăng cao tới cực hạn của mình.

Một khi tâm trạng dao động, sẽ rất dễ khó kiểm soát tình hình. Thật sự là một khởi đầu gian nan mà!

Khâu Anh trở về khách sạn, lập tức đem đôi giày cao gót văng ra thật xa. Góp vui cả đêm, cả khuôn mặt và da cô đều sắp bóc tróc hết rồi. Cô tiếp xúc với Iconquer được có hai tuần lễ, nhưng thuật ngữ kia căn bản đều vô cùng mù mờ. Mấy ngày nay ở hiện trường thi đấu toàn dùng thuật ngữ Anh Trung thất thường, không đầu đầu cũng không được.

Sau khi nằm trên giường năm phút tập yoga theo kiểu "xác chết", cô đứng dậy tiến về phía cái bàn, gõ máy tính và chỉnh sửa cảnh trò chơi Seattle được ghi lại hôm nay với một trình chỉnh sửa video đã được học từ lâu. Năm giờ sáng, hai giờ sau khi nằm xuống với bộ quần áo cũ, ba bốn cái đồng hồ báo thức đã lôi cô dậy.

Da đẹp - OK, kính - OK, KHâu Anh mở to mắt, kéo chuột chỉnh sửa bức ảnh cho đúng với tọa độ. Việc lớn đã hoàn thành, cô mở một hộp tin Weibo

mới, đang kèm cái ảnh vừa chụp chung với đội Legend.

"Cố lên! Chiến trường này không có người thất bại, chinh đồn lại tinh thần, nằm gai nếm mật, năm sau chúng ta cùng chiến đấu"

Bài đăng mới được đăng thành công. Vài giây sau, nó đã giành được hàng tá lời khen ngợi.

Khâu Anh mở phần bình luận.

"Wow! Người của Legend nhìn thấy chị Sakura, con mắt đều phát sáng rồi"

"Khi nào thì nữ thần Sakura trở thành thành một bình luận chuyên nghiệp?MC lần này so với cô hoàn toàn không có gì để xem cả!"

"Nữ thần Sakura nói đúng! Năm sau cùng cố gắng! Yêu chị!"

"Đoạn cuối livestream thấy bạn sụt khóc, nữ thần đừng cảm thấy tồi tệ. Tôi muốn có bạn gái như bạn!"

.....

Bây giờ là 7 giờ rưỡi theo giờ chuẩn của miền Tây nước Mỹ, Khâu Anh đã ăn mấy lát sandwich còn lại trong túi ngày hôm qua và chai nước suối nguyên si, sau đó che quảng thâm bằng kem che khuyết điểm, trang điểm và mở máy ảnh, bắt đầu livestream với thời gian chuẩn trong nước.

Đánh một trận Iconquer, những thao tác nhảm nhí của Khâu Anh đã có thể ghi lại thành một "Tuyển tập đau thương".Bất cứ khi nào có nhiều người, họ thường không thể tìm thấy nhân vật của mình. May mắn thay, có những cảnh có giá trị cao, nên độ hot vẫn rất cao. Bất cứ khi nào hết skill, cô sẽ vô thức thè lưỡi. Sau khi bị đánh lên, cô không tự chủ đập bàn phím, lầm bầm "Hồng bét" trong miệng, lông mày hơi nhíu lại, và bóng tối của khuôn mặt cô lộ rõ nét đau đớn. Hình ảnh này trong mắt của dân mê game, là một cú đánh mạnh vào trái tim

Màn hình nhanh chóng hiện lên ý kiến của khán giả -

"Mới chơi nên thế ấy mà", "Này, không khó quá đâu", "Chỉ là game thôi mà, ván sau tôi gánh cô"...

Khâu Anh đang tìm kiếm một trận đấu khác. Bỗng nhiên cô thấy một dòng chữ: "Nữ thần Sakura, Kiều Hinh livestream ngày bên cạnh đang nhảy múa nhiệt tình.Nếu cô không cố gắng, độ hot thể nào cũng bị đem ra so sánh"

Đáy lòng như có thứ gì đó đè nặng đến mức chìm xuống dưới, chẳng biết vì sao, khoảnh khắc này, Khâu Anh hoàn toàn không có tâm trí hát múa gì cả.

Cô nhớ ra tối hôm qua, thành viên đội Legend nói rất đúng

"Cố Phóng ca, chiến đấu thêm một năm nữa đi, trận chung kết năm nay là chúng ta phát huy không tốt..."

"Tôi đã chơi chuyên nghiệp trong mười năm Tôi hiểu rất rõ về tình trạng của mình. Tôi không thể trở về thời kỳ đỉnh cao nữa rồi." Cố Phóng uống hết ly rượu. "Đôi khi tôi biết khi nào đối phương sẽ mở nhóm, khi nào họ bắn, tấn công từ đâu, làm thế nào để di chuyển, nhưng tôi không biết làm thế nào để thoát khỏi skill của họ "

"Không chỉ vậy, tốc độ của bàn tay và tâm trạng của tôi đang xấu đi từng ngày..." Anh mở lòng bàn tay mình, nhìn vào trong đó. Sau đó vùi đầu xuống thật thấp. "Nếu tôi vẫn còn ở lại trên sân khấu đó, thì chính là tôi không có trách nhiệm với đồng đội của mình."

Mười năm, con người ta khi sống, có thể có mấy cái mười năm..

"Sự nghiệp esports của tôi chấm dứt ở đây, tương lai phải dựa vào các cậu rồi."

Sau bữa ăn ở quán bar, đội trưởng Legend Cố Phóng uống đến sau mèm, mấy đội viên còn lại đỡ anh tiến về phía trước. Ánh đèn đường rọi vào bọn họ, khiến cái bóng trượt dài trên mặt đất, gió thổi, tán cây đung đưa, lá rơi như mưa

Khâu Anh không phải là một người hâm mộ esports. Cô mới chỉ tiếp xúc với Iconquer trong một thời ngắn. Khâu Anh đứng yên, lặng lẽ nhìn bóng hình của họ càng ngày càng mờ dần, trong lòng dâng lên một niềm chua xót không rõ lý do, mãi đến khi Quý Hường Không xuất hiện sau lưng cô ho nhẹ một tiếng.

Khâu Anh xoay người quay lại, phát hiện đường nét tuấn tú trên mặt anh không vương phải chút buồn bã nào, không nhìn được, cô mở miệng hỏi: "Anh không buồn à?"

Quý Hường Không nhún vai, dáng vẻ không muốn trả lời: "Vừa nãy tôi đã khóc, cô không nhìn thấy à?"

.....

Khâu Anh chìm trong hồi ức quá lâu, lúc lâu sau mới phát hiện có người tặng mình cả cái du thuyền*.

*như tặng sao khi livestream

Khi livestream trên Du Tinh, khán giả có thể tặng cho MC quà tặng được chia làm 5 cấp. Du thuyền là cấp cao nhất, trị giá 500 nhân dân tệ. Bình thường, khi Khâu Anh nhận được quà tặng thì sẽ biểu diễn chương trình gì đó để cảm ơn, nhưng hôm nay ái tiêu đề tên Iconquer quá chói mắt, trong đầu cô chỉ hiện ra mấy chuyện hậu trường lung tung cùng tuyển thủ, thế là tự hủy hoại bản thân mình luôn. Đây là hành vi thật đáng xấu hổ.

Phát hiện cô không nói gì trong thời gian dài, phản bình luận bắt đầu loạn lên:

"Chuyện quái gì xảy ra vậy? Cả cái du thuyền cũng không cảm ơn, lần sau đừng ai tặng nó cho cô ta nữa."

"Sakura, mọi người đang chờ đợi, đừng làm khán giả thất vọng."

Trên thực tế, trong mắt những người này, Khâu Anh chỉ là một trò đùa cho vui.

Khuôn mặt cô mạnh mẽ cười rất lâu, nhưng cũng phải tự nhắc nhở bản thân, quên đi lòng tự trọng, diễn xuất thực sự mệt mỏi.

Khâu Anh không muốn làm quá sức, hít một hơi thật sâu, Cô sớm đã luôn phải đeo cái mặt nạ cùng nụ cười ngọt ngào. Cô nâng máy ảnh lên và phát bài hát mới YesorNo từ nhóm nữ nóng bỏng Firework ở Hàn Quốc. Cô đang chuẩn bị nhảy múa thì từ giữa phòng, điện thoại đột nhiên rung lên.

"Đồ của cô đã rơi trong xe tôi"

Người gửi là một số lạ.

Tâm trí Khâu Anh không ngừng điên cuồng hú hét "Yesss". Đúng, cô đã cố ý để lại trong xe Quý Hường Không một thời son, đồng thời có tờ giấy viết số điện thoại của cô.

Thời gian trong một khoảnh khắc đã quay trở lại tối ngày hôm qua.

Quý Hường Không vừa mở cửa phòng khách sạn đã bị một người hỏi móc ngay trước mặt. Lâm Dật Hiền mặt mày hớn hờ đem tờ giấy giờ trước mặt anh: "Được lắm, anh bỏ lại anh em tụi này, một mình đưa mỹ nhân nào về nhà hả?"

Hường Không tiến về phía trước, ngoại trừ Cổ Phóng say xỉn đã đi ngủ, tất cả ba anh em khác của Legend đã tập trung trong phòng anh. Vừa mới uống một đồng rượu, "đem buồn phiền xả vào bồn cầu trôi thẳng căng xuống cống thoát nước", bây giờ, tinh thần của họ đang rất tốt.

"Mùi nước hoa?" Lâm Dật Hiền đẩy một cái vào bộ ngực của hắn, nháy mắt thâm thúy nói, "Sao, anh có ở với cô gái nào không?"

"Có không hả? Bị từ chối rồi." Quý Hường Không nghiêng đầu, ghé sát tai Dật Hiền thổi một hơi, "Cậu tới là muốn an ủi tôi sao?" (nam nữ anh đều chơi tất sao?)

Lâm Dật Hiền giống như con mèo vừa bị đập một cái vào đuôi, nhảy thật xa ra khỏi chỗ Hường Không: "Cút cút cút"

"Tôi chưa bao nghĩ rằng mình sẽ được đập Khâu Anh, vẫn là Quý đẹp trai nhà người có năng lực nhỉ?" Ngồi cạnh cái bàn, Hoắc Nghiêu hướng về phía Quý Hường Không tự động bật lên ngón tay cái, "Người thật so với trên mạng quả thật đẹp hơn rất nhiều, tôi không biết nên miêu tả thế nào luôn"

Lâm Dật Hiền xoa tai bằng tay áo rồi liếc nhìn Quý Hường Không: "Tôi biết rồi, anh ta có khuôn mặt khiến phụ nữ phải theo đuổi".

Lục Phong rảnh rồi đứng một bên không biết làm gì, tò mò hỏi: "Khâu Anh là ai thế? Sao các anh đều biết vậy?"

Lâm Dật Hiền nheo mắt nhìn hắn ta: "Đầu đất???"

"Nữ MC livestream nổi tiếng của truyền hình Du Tinh" Hoắc Nghiêu bắt đầu nói không ngừng, "Cô ấy ban đầu là ở kênh Toàn dân tỉnh tú, mặc đồng phục phổ thông, chơi piano, nhảy múa gì đó, mới đầu thì chẳng có gì đáng để xem cả. Nhưng vài tuần trước mới chuyển qua chơi game Iconquer. Chơi game giống như một món ăn tinh thần vậy, có điều xem livestream của loại bình hoa neo nữ như vậy, có bao nhiêu người xem là thực sự quan tâm đến Iconquer?"

Lâm Dật Hiền tiếp tục đề tài: "Đúng vậy, bình thường đánh liền một hai trận, sau đó chỉ toàn là nhảy múa, hát hò, tóm lại đều là dựa vào cái tiêu đề Iconquer để thu hút game thủ, làm tăng độ hot và lượt xem mà thôi!"

Lục Phong nghe thoáng qua liền không chịu được mở miệng: "Làm sao mà các anh biết nhiều về cô ấy vậy, hóa ra không có gì để xem ở livestream của cô ta à?"

Hoắc Nghiêu vung tay: "Không, có rất nhiều bài đăng về cô ấy trên mạng. Cậu có thể tìm kiếm từ khóa 'bốn loại trà xanh lớn của các ngôi sao', cô ấy đứng đầu."

"Nhưng thật ra, cô ấy nhảy rất tốt." Lâm Dật Hiền tay chống cằm, như kiểu vừa nhớ lại chuyện gì đó, " "YesorNo là ca khúc đơn giản như vậy cũng đều được cô ấy biến thành loại cảm xúc khác biệt, tim tôi cũng bắt đầu nhảy 'thịch thịch thịch' rồi đây!"

Dứt lời, anh tua lại đoạn điệp khúc, một tay chống nạnh, một tay lắc lư ngón trỏ, "Oppa Oppa nonono, Oppa Oppa Kajima", anh làm đi làm lại động tác, trùng mắt với ba người kia: "Điểm mấu chốt là ánh mắt và chuyển động của xương phải cực kỳ sắc xảo"

Hoắc Nghiêu cười tới đầu bụng, vừa liên tục gật đầu vừa nói: "Tôi nghĩ cô ấy tốt hơn cả phiên bản gốc của Miya."

Lâm Dật Hiền bỗng lớn tiếng: "Ấy ấy ấy, không được nói lung tung, cẩn thận cái miệng cậu không thì Quý Hường Không sẽ đánh chết người đấy!"

Lục Phong như bị chọc trúng điểm cười, theo bản năng ôm bụng cười lớn: "Đúng nha, cậu quên Quý đẹp trai còn theo đuổi thần tượng à, hahaha... nhóm nhạc Hàn Quốc, cái gì mà, cái gì Fire... Firework!"

"Ấy, đừng cười anh ấy như thế. Hường Không của chúng ta vẫn còn rất ngây thơ." Lâm Dật Hiền quỳ gối trên giường, giờ một cái ví lên phía trần nhà, ánh mắt lấp lánh, khuôn mặt cực kỳ thành kính: "Các cậu, đây chính là ví tiền của ta, mong các người sẽ đón nhận!"

Lục Phong và Hoắc Nghiêu bật cười nghiêng ngả, còn Quý Hường Không thì từ từ đi về phía Lâm Dật Hiền. Với hai tay ra sau đầu, anh uể oải nói: "Đúng vậy, ta mỗi ngày sáng sớm hay tối muộn đều muốn đập đầu ba cái đầu"

Lâm Dật Hiền nghe tiếng chân chó gập đầu lạy, bị Quý Hường Không cho một cước vào trán, lăn xuống đất nằm

Quý Hường Không mang theo tai nghe chuẩn bị đi ngủ, kết quả là bị đồng đội kéo dậy bắt chơi bài cùng, đánh đi đánh lại suốt đêm, anh đang muốn ngủ bù, bỗng nhiên lại bị Lâm Dật Hiền kéo cổ tay lại, đứng đưa rồi lắc như đang lắc đầu của anh vậy.

"Nhìn này, Khâu Anh đang livestream!"

Hoắc Nghiêu và Lục Phong lập tức tiến lại chỗ máy tính.

"Sao biển, thuyền buồm, du thuyền... Cái đấy là gì thế?"

"Những món quà trên ứng dụng livestream tương ứng với 50, 100 và 500 nhân dân tệ."

"Ý anh là gì? Trả 500 để xem cô ấy nhảy" Lục Phong bối rối lấy ngón trỏ cạo vào má mình. "Sao em lại cảm thấy cách này cứ không tốt thế nào ấy nhỉ?"

"Biến biến biến, cậu biết gì chứ? Đây là cách để MC nhận được sự nhiệt tình của những người hâm mộ mình!" Lâm Dật Hiền phấn khích. "Nhìn này, có du thuyền, chúng ta hãy ủng hộ?"

"Được đấy, tôi muốn xem điệu nhảy Firework của cô ấy." Hoắc Nghiêu háo hức muốn thử. "Phải, tiêu một chút tiền. Anh có thể yêu cầu cô ấy thay quần áo không?"

Lâm Dật Hiền phản ứng cực dữ dội: "Anh nói xem!"

Ba người đàn ông đang cực kỳ hưng phấn, nhưng họ bỗng cảm thấy lạnh gáy. Hường Không đã ra khỏi giường và bước tới chỗ họ từng bước một. Căn phòng rất tối, khuôn mặt ngược sáng của anh ta không thể nhìn thấy biểu cảm, khoai tây chiên Lâm Dật Hiền trong miệng rơi ra, anh đang bị sốc bởi áp sát khí tỏa ra xung quanh Hường Không. Hai người kia cũng run rẩy, chứng kiến anh ta vươn tay ra. Tất mản hình máy tính.

Thấy Quý Hường Không không nói một lời, quay đầu định rời đi, Lâm Dật Hiền nhanh chóng bước tới và nắm lấy cánh tay anh: "Không, không, không phải anh, anh thích cô ấy à?"

Quý Hường Không quay đầu lại, bàn tay nhẹ nhàng nhưng đầy thủ đoạn tóm lấy Lâm Dật Hiền, mắt cười đến hip lại, miệng ngày càng cong lên rõ rệt, như một cánh phim điện ảnh quay chậm

Anh trả lời từng câu từng chữ: "Cậu nói xem?"

Lâm Dật Hiền chớp mắt mấy cái, còn chưa mở miệng thì phát hiện xương mình bị nắm chặt đến mức vang lên tiếng "rắc rắc", giống như đang giết lợn, tiếng lòng Lâm Dật Hiền bỗng vang vọng: "Á, đau đau đau đau!"

Quý Hường Không trở lại ngồi trên giường, dùng khuỷu tay dựng người ngồi thẳng lên, đặt cái gối lên chân, anh cúi đầu, tùy ý thưởng thức hương thơm của loại vải này, chuyển từ tay trái đến tay phải, anh bỏ cái gối xuống, lấy tay che mắt lại.

Anh từ trước đến giờ luôn chán ghét cái loại đánh game trên danh nghĩa "bình hoa di động", đối với cô nàng Khâu Anh trên mạng internet kia, danh tiếng có lẽ anh đã từng nghe thấy. Phụ nữ chủ động quyến rũ anh đã thấy rất nhiều, nhưng mang mục đích viết hăng lên mặt như cô, hay nên gọi là hành động xốc nổi hay thông minh không đủ đây?

Đêm qua, anh đã dọa cô một trận, vốn định xử lý như vậy để lần sau cô không dám chơi anh nữa. Quý Hường Không bỗng nảy ra một ý nghĩ - tại sao không vui đùa cùng cô một chút, cho cô biết mùi vị của trái đắng ra sao?

Một lúc sau, anh lấy điện thoại ra, sau đó dựa trên tờ giấy cô đưa ấn một dãy, mau chóng gửi một cái tin nhắn.

"Đồ của cô đã rơi trong xe tôi"

Trong thùng rác dưới chân anh, có một thoi son bị dè lên bởi vỏ túi đồ ăn nhẹ, để lộ nắp vàng.

[lịch sub: 2 ngày 1 chương, trừ T7 CN mình bận]

Bạn đang đọc truyện *Điện Cảnh Luyện Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2-1: Nữ game thủ esports (1)

Khâu Anh không nhận được hồi âm từ Quý Hương Không.

Cứ vài phút, Khâu Anh lại kiểm tra tin nhắn một lần, nhưng không có một tiếng thông báo nào vang lên cả. Trong khi đang bực bội, Khâu Anh bỗng nhận được một cuộc gọi bằng số Mỹ. Cô thậm chí đã đến khách sạn nơi đội ở lại và tìm kiếm, nhưng được báo rằng họ đã rời đi.

Cuộc chơi ngắn ngủi ở Seattle đã kết thúc, Khâu Anh thờ dài nhìn ra ngoài bằng cửa sổ máy bay, cảm giác như một giấc mơ vậy.

Cô nhắm mắt lại, tâm trí cô bỗng nhiên bị xáo trộn bởi rất nhiều những hình ảnh khác nhau. Ánh đèn nơi sân khấu chính lóe sáng, những tuyển thủ chuyên nghiệp chào hỏi nhau và tiếng hò reo vang lên. Đồng hồ trận đấu bắt đầu nhích từng con số, từng đường chém mắt nhãn, thời gian là chiến hào kiên cường, nhưng nó cũng có thể khiến một cuộc chiến trở thành đồng hồ cát, trở thành tiếng hét chói tai nơi khán đài, trở thành giọt nước mắt sâu thẳm trong tim. Một cái chớp mắt liền quay về nơi góc khuất của sân khấu, nơi có một gương mặt đẹp như khắc của ai kia, mang đầy bão giông...

Máy bay hạ cánh tại Thượng Hải. Khâu Anh đã đưa ra quyết định trong lòng cô.

Tối hôm đó, cô đến công ty của Legend. Khâu Anh nói với lễ tân về ý định của mình. Tuy nhiên, bên kia lại từ chối cô với một nụ cười lịch sự: "Xin lỗi, từ khi cô có hẹn trước, nếu không đội sẽ không gặp bất cứ fan hâm mộ nào"

Đã đến lúc Khâu Anh thể hiện tài năng diễn xuất của mình, chứng minh rằng cô không phải là fan hâm mộ. Điều quan trọng bây giờ chính là tìm thấy Quý Hương Không.

Đôi mắt cô trông mềm yếu đến mức khó có thể không thương xót cho được. Cô gái lễ tân không thể cưỡng lại lời cầu xin lặp đi lặp lại của cô nàng xinh đẹp kia, cuối cùng thờ dài và gọi một cuộc điện thoại.

Vài phút sau, một giọng nói nhỏ nhẹ phát ra bên cạnh Khâu Anh: "Tiểu thư, cô có giữ giấy mời hay gì đó tương tự không? Hương Không nói rằng họ không muốn gặp người hâm mộ, họ sợ bị rình rập."

Lâm Dật Hiền lấy lấy cái tăm trong miệng mình ra rồi cau mày. Nửa giờ trước, anh ta vừa đuổi đi một nhóm fan nữ của Quý Hương Không. Tại sao bây giờ lại đến nữa rồi? Đầu của Dật Hiền đang rất đau, nhưng rồi một tấm lưng xinh đẹp của ai đó xuất hiện trong tầm mắt của anh, một chiếc váy sling, khăn choàng màu nâu, eo thon và đôi chân vừa dài vừa thẳng phối cùng đôi giày cao gót màu trắng.

Lâm Dật Hiền đập mạnh chân xuống đất rồi nuốt nước bọt: "Vị... Vị em rất tuyệt vời, cho nên anh đành miễn cưỡng thay thế cho hân ta vậy"

Khâu Anh quay lại. Và lập tức, cả hai người đều bị sốc

"Ồ, cô THẬT SỰ là Khâu Anh à?"

Lâm Dật Hiền dùng ngón tay đang run rẩy chỉ vào cô, và biểu cảm trên khuôn mặt anh thì không từ bao giờ đã không thể tự chủ được rồi: "Cô đến tìm Quý Hương Không à?"

Khâu Anh gật đầu.

Lâm Dật Hiền "ồ" nhiều lần bằng cái giọng rất khác lạ. Có vẻ như anh ta đang có một cuộc đấu tranh tâm lý dữ dội. Một lúc sau, Dật Hiền bỗng hơi vội vã lớn tiếng với cô. "Đi thôi, anh đưa em vào tìm."

Khâu Anh đi qua hội trường, rẽ trái là một phòng tập thể dục cần thẻ thành viên mới có thể đi vào. Khâu Anh đi theo Lâm Dật Hiền, đi qua khu vực đầy những thiết bị đủ hình dạng, và cuối cùng dừng lại trước một cánh cửa kính.

Một bản nhạc năng động được phát trong phòng, một tá thanh niên đang theo huấn luyện viên để thực hiện HIIT (Động tác có độ khó lớn, đòi hỏi phải luyện tập với cường độ cao, 1 phút không ngừng, nghỉ 20 giây, ít nhất 6 chu kỳ, trong 20 phút nhất định sẽ vất kiệt 100% thể lực).

Khâu Anh rất ngạc nhiên khi nhìn từng người từng người trong số họ đang tập luyện rất chăm chỉ: "Các anh vẫn phải luyện tập thể chất hả?"

Lâm Dật Hiền nhún vai: "Tất nhiên, tuyển thủ esports chuyên nghiệp phải chơi game liên tục và họ không thể đi chuyển trong hơn mười giờ. Chất lượng thể chất không thể quá tệ được."

Khâu Anh đưa mắt trở lại vị trí ban đầu. Cô nhìn thấy những chiếc áo khoác thể thao và quần soóc dần ướt sũng. Bờ vai rộng, eo hẹp và đôi chân dài của anh rất dễ thấy. Kết thúc luyện tập, anh ta thở hắt ra, khuôn mặt anh ướt đầm mồ hôi, Nhưng lông mày lại toát lên vẻ quyến rũ khó quên.

Anh đứng dậy và đi về hướng cửa. Trong lúc đó, anh tình cờ nhặt được chiếc áo vest rồi cứ thế mà lau mồ hôi trên mặt. Mặt Khâu Anh đỏ ửng khi phát hiện mình đang nhìn anh chăm chăm. Các cơ bắp của Hường Không rất rắn chắc và cân đối. Chiếc áo ướt dính sát làm cơ bụng sáu múi thoát ẩn thoát hiện, những chiếc túi mua sắm trong Abercrombie & Fitch đã nhắc nhở cô một số kiến thức về tiết ra nội tiết tố nam.

Nhìn thấy ánh mắt của anh ta cũng đang nhìn mình, cô giả vờ cúi đầu, diêm tĩnh, nhắm chặt mắt.

Hường Không bỏ qua Khâu Anh, quay qua Lâm Dật Hiền: "Sao lại đưa cô ta vào?"

Anh ta không hỏi Khâu Anh là, "Tại sao cô lại đến?", mà lại hỏi Lâm Dật Hiền, "Sao lại đưa cô ta vào?" Như thể anh ta không hề quan tâm đến việc cô có vì anh mà đến không.

Lâm Dật Hiền hết nhìn Khâu Anh rồi lại quay qua nhìn Quý Hường Không. Sau vài lần, anh ta nở một nụ cười đầy ẩn ý: "Em không phải là đang giúp anh sao?"

Hường Không không thèm trả lời, anh lấy một chai nước khoáng còn lại trên bàn, tháo nắp chai và ngửa cổ lên uống làm yết hầu liên tục chạy lên chạy xuống. Hường Không đã dùng quá nhiều hết sức mình để luyện tập, chính vì thế nên anh ta đang cảm thấy rất mệt mỏi và thiếu nước. Nước chảy ra từ khóe miệng và trượt xuống cổ anh. Dưới ánh sáng của phòng tập thể dục, toàn thân anh như tỏa ra ánh hào quang.

Thấy Khâu Anh nhìn chăm chăm vào thân hình của tên ‘nhà sư’ kia, Lâm Dật Hiền liền lao ra.

Ném một chai nước rỗng vào Hường Không, lau tóc bằng khăn, quay đầu rồi vội vã mỉm cười, nói với Khâu Anh: "Cô đợi chút, tôi đi tắm trước."

Khâu Anh gật đầu.

Đi bộ trong công viên xanh của câu lạc bộ, Khâu Anh cuối cùng cũng trút hết dưng cảm để nói về hành động. Cô nhìn anh và nói, "Anh có thấy son môi của tôi rơi ở chỗ anh không?"

Hường Không lắc đầu: "Khi tôi nhắn tin cho bạn, nó vẫn ở đó nhưng bây giờ thì tôi không thể tìm thấy nó ở đâu nữa."

Khi anh nói, đôi mắt đào của anh hơi nhợt nhạt, miệng hơi nhếch lên, cơ thể lười biếng khẽ đung đưa.

Khâu Anh cụp mắt xuống. Đôi mắt cô dường như đang đỏ hoe vì nỗi buồn: "Cái này... tôi xin lỗi, tôi không nên tìm tìm đến làm phiền anh, nhưng thôi son đó có ý nghĩa thực sự quan trọng đối với tôi..."

Cô cúi càng ngày càng thấp, cảm giác như có thể bật khóc ngay lập tức.

Ngữ điệu của Quý Hường Không lập tức mềm lại đôi chút: "Xin lỗi, tôi sẽ đền tiền."

Khâu Anh liếm môi và thận trọng nói: "Không bằng, anh giúp tôi một chuyện đi."

Hường Không lập tức hiểu ra, anh mỉm cười rồi nhướn mày: "Chúng ta mới chỉ quen biết được mấy ngày, chưa gì cô đã ra yêu cầu với tôi rồi à?"

Khâu Anh cúi đầu, luống cuống kéo quần áo: "À... tôi..."

Nghe đâu đây nhạc phim ‘Nhất Tiến Mai’ phát ra du dương, Quý Hường Không không rõ là đang giận dữ hay vui vẻ. Bỗng nhiên năm lần bảy lượt gặp phải một tên mùa rùi trước mắt thợ, anh tự nhiên bị kích thích.

"Tôi chưa nói xong." Anh dí mặt vào tai cô, thì thầm "Dù cô có yêu cầu gì đi nữa, tôi cũng sẽ đáp ứng hết."

Hơi nóng do hơi thở của anh mang lại khiến tâm trí Khâu Anh nhất thời trống rỗng, hàng loạt tạp âm rơi vào tai và tim cô như tiếng còi xe cảnh sát. Áo khoác của Quý Hường Không chỉ kéo đến một nửa, và chiếc áo vest bó sát màu đen rất gần để cô có thể thấy rõ đường vai mịn màng của anh.

Thịch! Thịch! Thịch!

Anh vừa mới tắm xong cơ thể thì đậm mùi bạc hà. Khâu Anh cố gắng trấn tĩnh nhịp tim của mình và bình tĩnh lại. Cô nhìn anh bằng cái cách được sử dụng trong các chương trình phát sóng trực tiếp: "Yêu cầu gì cũng đáp ứng... Tại sao?"

Mặt trời đang lặn, những vầng hào quang vàng rớt lại trên vai họ, từ từ lan rộng trên mặt đất, một soái ca và một mỹ nhân, cạnh chiếc xe này tràn đầy tình yêu, cùng khuôn mặt thật chân thành.

Hường Không nhú mày và nhìn thẳng vào cô, và nhận ra ánh cười sâu thẳm trong đôi mắt ấy.

"Cô vừa nói gì?"

Trên đường về nhà, Khâu Anh bật một bài hát rồi ngược đầu. Bầu trời xanh dường như rất gần với cô. Vài cánh hoa trắng như lông vũ rơi trên mặt cô.

Cô lấy tay che. Một vài tia nắng len lỏi vào từng kẽ tay cô. Những bông hoa tuyết khỏi lòng bàn tay cô rồi tan biến vào không trung. Cô tiếc nuối.

Cô thoải mái nheo mắt lại, cảm nhận được ánh mặt trời đang từ từ mon man trên đầu cô. Có một loại cảm giác mờ ảo từ từ đi khắp cơ thể Khâu Anh.

Cô vốn nghĩ rằng đây sẽ là một trận chiến kéo dài vô tận. Nhưng không ngờ Quý Hường Không nhanh như vậy đã rời đi rồi.

Khâu Anh không ở ký túc xá trường học, cô thuê một ngôi nhà gần trường, phòng khách được biến thành nơi livestream, được bố trí tinh tế và ấm áp, giấy dán tường màu xanh, đèn vàng nhạt, ghế sofa vải lanh được đặt một con búp bê dễ thương, trên tường treo hai bức ảnh, và trên mỗi bức hình đều là những nụ cười rạng rỡ khác biệt.

Khâu Anh ngồi ở bàn máy tính và chỉnh sửa bài đăng mới. "Chương trình livestream vào cuối tuần này sẽ có một vị khách đặc biệt." Đính kèm một bức ảnh tự sướng tuyệt đẹp ở lối vào Câu lạc bộ Legend và đăng nó.

Khâu Anh lấy tay chống cằm, mở to mắt và chậm rãi mỉm cười, từ từ nhớ lại mọi khoảnh khắc khi ở bên Hường Không, khi anh nhếch mép cười, khi anh cúi người nhìn cô bằng đôi mắt cười, giọng nói trầm ấm, nhiệt độ nóng bỏng xuyên qua da và câu nói vang lên...

"Cô vừa nói gì?"

Gò má Khâu Anh rất nóng. Trường chừng như nó có thể đốt cháy tận tai cô. Tâm hồn cô như đang bị trầy xước bởi lòng và không ngừng ngứa ngáy.

Sau một lúc lâu, cô bình tĩnh lại và vỗ nhẹ vào mặt. Quý Hường Không hứa sẽ chơi game cùng cô, cô không thể cầu thả được, vì vậy cô nhanh chóng bắt đầu làm "bài tập về nhà".

Khâu Anh nhấp đúp vào tài khoản khách của Iconquer rồi vào chế độ luyện tập.

Iconquer là trận chiến dành cho hai đội 5 người, đối đầu với nhau để bảo vệ trụ của họ trong khi tấn công và phá hủy trụ của đối phương. Mỗi người chơi điều khiển một vị anh hùng, bắt đầu từ cấp 1 và dẫn dắt đội quân của mình chiến đấu.

Trò chơi được chia thành ba con đường: trên, giữa và dưới. Mỗi trụ có một tổ quái vật hoang dã trung tính, được gọi là "Dã Khư". Các anh hùng có thể có được kinh nghiệm và tiền bạc theo nhiều cách khác nhau để học các kỹ năng mới và mua các trang bị mạnh hơn.

Khâu Anh đã đấu một trận Iconquer bằng máy tính. Sau đó, cô ở cuốn sổ rực rỡ sắc màu đặt cạnh máy tính ra, trong đó ghi lại nhiều cách chơi cô nghe được ở Seattle.

Nếu tóm tắt ba đội lớn nhất ở Trung Quốc bằng một từ, thì...

Legend, "thông minh", chiến thuật linh hoạt, phong cách khó lường.

Dragon, "ổn định", tỷ lệ sơ suất rất thấp, phòng thủ kiên cố.

VPG*, "khốc liệt", cách đánh hung hãn, áp bức sức mạnh đối phương.

*VPG: Theo đúng nguyên tác (trên phim là VNG)

Trong số đó, VPG là đội thi đấu tốt nhất - không có gì để tranh cãi, chính là GIẾT! Họ tập trung đánh lên, ám sát ở toàn bộ bản đồ ở đầu trận. Sau khi chiếm ưu thế snowball, họ lập tức mở nhóm tấn công, không cho đối thủ bất cứ cơ hội "lấy hơi" nào. Trong một thời gian ngắn, từng trận mở nhóm đặc sắc khiến nhiệt huyết khán giả sôi sục. Sự giết chóc làm tan rã ý chí của đối phương, khiến họ cuối cùng phải sụp đổ dưới sự xâm lược như vũ bão của VPG.

Nhìn vào máy tính, cô nhớ lại. Lúc đó, một người hâm mộ với đôi mắt sáng lấp lánh đã phổ cập những "kiến thức khoa học" này cho cô. Người đó nói rằng: "Summit dùng kiếm để đảm nhiệm vị trí MID trong toàn đội VPG. Anh ấy nắm giữ 50% sát thương của toàn đội, giết 15 người, 0 lần chết"

"... MID là gì?"

"MID là người một mình chơi ở trung lộ, đầu trận rất mạnh, cuối trận cũng không hề yếu."

Bên kia bắt đầu thao thao bất tuyệt giải thích, hần ta nhắc tới rất nhiều thuật ngữ. Khâu Anh không hiểu hết toàn bộ, chỉ biết rằng cũng giống như bóng đá vậy, đều có tiền đạo, hậu vệ, thủ môn, đội chuyên nghiệp của giải Iconquer cũng được chia đều năm vị trí, mỗi vị trí đều có những chức năng không giống nhau.

"Vào cuối trận, anh ấy đã chơi cực kỳ xuất sắc trong khi các đồng đội của anh ấy đều đã chết! Đấu nhóm rồi!" Bình luận viên người Mỹ đập mạnh vào bàn, cuối cùng hét lên khi Summit không có giải pháp chiến thắng!"

"Tên thật của anh ấy là gì?"

"Bùi Hy, Hệ MID mới của Trung Quốc!"

Đã hẹn với Quý Hường Không vào tối chủ nhật, Khâu Anh đã trang điểm sớm, ngồi trên ghế uốn tới ọ ọ, và bắt đầu cảm thấy bồn chồn lo lắng. Cô

cầm điện thoại di động trên tay, màn hình màu đen, không có thông báo mới cũng không có cuộc gọi mới.

Hôm đó, trước khi rời đi, cô liên tục quấy rầy nhắn tin gọi điện, cuối cùng cũng nhận được hồi âm của Hường Không, nhưng anh ấy nói rằng anh ấy phải luyện tập rất nhiều và không kiểm tra điện thoại thường xuyên.

Cô đã đặt cược vận may của mình mà gọi điện lần nữa, nhưng anh không trả lời.

Quý Hường Không thực sự là người lúc lạnh lúc nóng. Anh ấy đã mỉm cười một vài ngày trước, nhưng bây giờ lại chỉ nghĩ đó là giấc mơ.

Thấy gần đến giờ livestream, giao diện trò chơi vẫn không chuyển động. Khâu Anh không thể không lo lắng. "Có phải, có phải anh ta quên mất không?"

Cô cắn môi và gửi một dòng wechat: "Anh có nhớ tối nay lúc tám giờ không?"

Không trả lời.

Vào lúc tám giờ, Qiu Ying sắp xếp cảm xúc và mở máy ảnh, để lộ nụ cười mang tính xã giao.

Những câu hỏi tò mò của khán giả đổ xô tới.

"Ai là khách đặc biệt? Cổ Phóng?"

Khâu Anh không trả lời, nhưng cô mỉm cười và chuyển chủ đề.

8:05.

Kỳ vọng trong lòng cô giống như một quả bóng bay lên từ từ. Nó bay lơ lửng trên bầu trời nhưng rồi bị kim đâm xuyên qua, vậy là nặng nhọc rơi xuống.

8:10.

Khâu Anh đang chuẩn bị từ bỏ, và đột nhiên có một âm thanh lớn vang lên trong tai nghe, khiến cô run rẩy.

Một hộp nhắc nhở bật lên ở giữa màn hình: "Void của Legend mời bạn tham gia nhóm."

Phản bình luận ngay lập tức giống như được reset, màn hình trong chốc lát đều hiển thị dòng chữ trắng và dấu chấm than

"Void của Legend!"

"Hóa ra là Quý Hường Không"

"Trời đất ơi!"

Nỗi lo lắng của Khâu Anh trong một khoảnh khắc đã lên đến cực hạn, trong lúc vô tình, viền mắt đều là màu đỏ.

Điện thoại di động ở phía bên tay phải rung lên, và bên trên là một tin nhắn từ Quý Hường Không: "Tôi xin lỗi, tôi vừa hoàn thành buổi luyện tập."

Hình đại diện là khuôn mặt của anh ấy đeo tai nghe, bắt mắt đến mức khiến con đau dạ dày của Khâu Anh biến mất ngay lập tức.

Cô nhấp chuột vào ô "Tìm trận", rất nhanh đã tìm thấy đối thủ. Khi cô bước vào nơi lựa chọn tướng, chương ngại vật lại xuất hiện. Khi cô liếc nhìn ID của mười người trên màn hình thì ID của Kiều Hinh bỗng nhiên xuất hiện trong hàng ngũ. Tâm trạng Khâu Anh giống như vừa nuốt phải một con ruồi vậy!

Khâu Anh nhẹ nhàng nghiêng răng án "thích" một cái, cả cô và Kiều Hinh đều là MC của truyền hình Du Tinh. Cô ấy có rất nhiều người hâm mộ. Nhưng sau khi thấy cô ấy chuyển sang Iconquer, sự nổi tiếng của cô ấy lại càng tăng lên. Thực sự bám dai như đĩa vậy.

Khâu Anh nghĩ lại một chút. Không đúng, hệ thống Iconquer dựa trên mức độ trung bình của các thành viên trong nhóm để tìm đối thủ. Kiều Hinh lúc livestream cũng chỉ có nhảy và hát, hát và nhảy. Khả năng chơi game cũng dở tệ. Làm sao có thể đấu với tôi cùng Quý Hường Không chứ?

Khâu Anh vô cùng khó hiểu. Nhưng rồi cô chuyển mắt sang ID bên cạnh Kiều Hinh. Sau khi nhìn thấy cái tên đấy, toàn bộ máu của Khâu Anh như dồn lên não.

VPGSummit.

VPG?!

- Summit dùng để đảm nhiệm vị trí MID trong toàn đội VPG.

- Bùi Hy, Thể hệ mới của MID Trung Quốc!

Khâu Anh cầm con chuột, không ngừng run rẩy.

Kiều Hinh lập nhóm cùng Summit? Quá nhanh rồi! Tuy nhiên, VPG đã thua Legend, ừm, không có vấn đề gì, tôi sẽ thắng. Đợi đã, vậy buổi phát sóng trực tiếp tối nay là... trận đấu huyền thoại giữa á quân thế giới và á quân nội địa?!

Mặc dù Kiều Kinh rất giỏi nói chuyện, nhưng nếu Khâu Anh may mắn, số lượng người xem chắc chắn sẽ tăng vọt. Khâu Anh thích thú suy nghĩ, nhưng đối thủ lại chơi cô một vô đáng gờm.

"Số đặc biệt! Số đặc biệt! Trận đấu Iconquer chuyên nghiệp giữa những người mạnh nhất đến rồi!"

"Void mau rồi trận đi! Tôi cảm thấy xấu hổ cho cậu ta!"

"Cả Icoquer có mỗi Quý Hường Không là tay tàn chỉ dựa vào mặt để đánh chuyên nghiệp thôi!"

"Hãm hại Cố Phóng rồi dẫn theo một đứa con gái, mặt mũi cậu ta để ở đâu vậy?!"

"Quý Hường Không, tứ đại giai không*! Toàn bộ chiêu đều như không!"

*tứ đại giai không: thế gian tất cả đều là hư vô (theo cách nói của đạo Phật)

Màn hình đầy những lời chế giễu và đàm tiếu Quý Hường Không, đầu Khâu Anh lập tức lóe lên vài tia sấm sét. Chuyện quái gì đang xảy ra vậy?

Trận đấu bắt đầu, Khâu Anh theo sát Quý Hường Không, nói chuyện nhảm nhí qua micro với anh, nhưng anh không trả lời

Điện thoại Khâu Anh rung lên, là tin nhắn của Hường Không: "Micro bị hỏng".

Khâu Anh yên tâm trốn sau lưng Quý Hường Không đang treo máy, một lúc sau, anh trực tiếp rời đi, để cô lại một mình. Khâu Anh cực kỳ lo lắng, đột nhiên đối phương từ rừng xông lên giết chết cô.

Màn hình rơi vào một màu xám xịt. Một hộp nhỏ bật lên ở góc trên bên trái, hiển thị...

Thủ phạm: VPGSummit.

Kiều Hinh để lại dòng tin nhắn trên diễn đàn chung: Summit giết quá nhanh rồi, đao cuối để lại cho tôi, tôi sẽ lấy đầu cô ta.

Khâu Anh ngửa ngáy trả lời: Đừng tự đắc quá sớm, sẽ có người trả thù giúp tôi.

Tất nhiên, cô đang nhắc đến Quý Hường Không, nhưng phía bên kia không có phản ứng, không làm gì trực tiếp dừng ngay tại "Dã Khu".

Khán giả cảm thấy rất hài hước.

"Hahaha, cô mong đợi gì ở Quý Hường Không chứ? Chất thải này còn không biết bảo vệ chính mình nữa mà!"

"Nữ thần Sakura, cô ôm sai đùi rồi*!"

*ý là chọn sai đồng đội rồi

Khâu Anh không cam tâm. Cô ven theo con đường nhỏ tìm tới chỗ Quý Hường Không, vốn định cùng anh đánh quái. Đột nhiên, một người từ sông lao ra. Hường Không một chiêu cũng không phản ứng, trực tiếp chết giữa vùng máu.

Void của Quý Hường Không rõ ràng là đang treo máy!

Chiếc hộp nhỏ bật lên một lần nữa ở góc trên bên trái, thủ phạm: Floria, ID của Kiều Hinh.

Lần này, Summit chém cho Khâu Anh không còn đường lui, thực sự để lại cho cô một vạch máu cuối, chờ đợi Kiều Hinh chạy từ xa đến, hét lên rồi giáng cho cô một đòn cuối cùng.

Chuyện này quá thực quá nhục nhẽ!

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyện Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2-2: Nữ game thủ esports (2)

Kiều Hình vẫn là không quên tranh thủ gõ mấy dòng trên diễn đàn.

Floria: Ô, tôi đã nói rồi, Khâu Anh, cô rõ ràng chơi không hề tốt, tại sao còn bày đặt livestream? Quay trở lại Toàn dân tinh tú của cô đi, chứ muốn có tất cả mà không từ thủ đoạn nào thế này sao?

Khâu Anh tức giận đến mức nghiêng chặt hai hàm răng, hai bên thái dương nhảy lên thỉnh thoảng, nhưng vì đối diện với quay quay đang bật, cô không thể tùy tiện đổ lỗi cảm xúc bị quan. Sau khi hồi sinh, Khâu Anh lợi dụng đúng thời cơ Kiều Hình bị bỏ lại phía sau, mai phục tại cửa sông, thấy cô ta tới gần, dùng skill trói chân cô trong tầng hầm, làm cô không thể di chuyển lẫn phản công, sau đó giờ quyền trượng tung chiêu lớn, một trận bão tuyết lớn nổi lên.

Thấy cột máu của Kiều Hình sắp hết, skill của Khâu Anh đột nhiên bị phá bỏ, một cái chớp mắt, Summit đã đứng chắn phía trước Kiều Hình, dùng hai đao tấn công dữ dội, nhân vật của Khâu Anh chống đỡ không nổi, ngã xuống đất.

Khâu Anh dùng ánh nhìn khô khốc nhìn, miệng không thốt ra được câu nào.

Cách một cái màn hình, cô cũng có thể cảm nhận được Kiều Hình đang đặc ý cỡ nào...

Floria: Còn muốn giết tôi, chỉ dựa vào sức của cô á? Thế mới nói, trò Iconquer cần động não này không hề thích hợp với cô, đừng có mà đi cùng một con chó ghê rồi thua lại đồ thừa đi?

Bây giờ tham chiến chính là ác mộng, Summit bây giờ luôn muốn đuổi cùng giết tận Khâu Anh, chỉ cần cô ở trong tầm mắt, hấn lập tức không thèm để ý đến người khác, trực tiếp một đường tiến thẳng đến chỗ cô dùng toàn bộ skill tấn công. Hấn chém tới khi cô chỉ còn một vạch máu, liền chờ Kiều Hình đến xử nốt chiêu cuối.

Khâu Anh đứng ở trụ chính cố gắng phòng ngự, nhưng sau đó lại trực tiếp đối đầu với hai tên cuồng sát - Summit và Kiều Hình.

Bị bỏ lại, chết! Đánh quái rừng, chết! Trốn sau lưng đồng đội, bị Summit chạy đến bên cạnh dùng chiêu khóa chân, Kiều Hình dùng một mũi tên bắn, chết! Hay đơn giản như phòng ngự ở trụ nhà, vẫn bị lôi ra khỏi căn cứ, chết!

Vị anh hùng sau mỗi lần bị giết đều sẽ đánh rơi rất nhiều tiền, lại thêm Khâu Anh căn bản vốn không có cơ hội đánh quái kiếm tiền thăng cấp. 15 phút sau, số tiền của cô hoàn toàn đứng ở đáy của trận đấu, level thấp nhất, toàn thân chỉ trang bị được một đôi giày cỏ tầm thường, có thể nói, ai gặp cũng đều có thể bắt nạt được.

Ngược lại, Kiều Hình từ lâu đã thu được những vũ khí sát thương lẫn phòng thủ cực tốt, tàn sát đến mức sắp đạt đến cấp 10, căn bản đã không cần đến trợ giúp, trực tiếp giết chết Khâu Anh.

"Giúp tôi với" Một lần nữa, Khâu Anh ngã xuống đất. Cô lên tiếng cầu cứu.

Nhưng Quý Hướng Không hoàn toàn phớt lờ cô.

Phía bên kia, Kiều Hình có thể nói là được Summit chăm sóc cực kỳ tỉ mỉ và chu đáo, không có địch liền đưa cô thuốc hồi máu, còn cô thì đưa trang bị tốt của mình cho hấn. Cô ta gặp nguy hiểm, hấn lập tức chạy tới, cô ta chỉ đông, hấn không dám chỉ tây, quả thực giống một gã chuyên đi theo đến cực điểm.

Một lần nữa ra đi, Khâu Anh tức giận đập mạnh bàn phím.

Cái gì mà thế hệ MID mới của Trung Quốc! Tuyên thủ chuyên nghiệp mà lại đi bắt nạt một cô gái không biết chơi game?!!

Tôi chắc chắn cái tên Bùi Hy này chính là một gã xấu xí, chưa thấy mặt bao giờ, nhưng chắc chắn là một tên bỉ ổi?

Lướt xem livestream của Khâu Anh ngày càng thấp, ngày càng đông khán giả từ kênh của Kiều Hình sang đây gây náo nhiệt:

"Cô tham chiến là để đi dạo hả? Nghe nói cô bị Kiều nữ thần đánh cho không còn gì để thở nữa?"

"Ghi tiêu đề rất hay để kiểm soát lượt xem, rồi cuối cùng tương tác lại thành ra thế này, xem ra người ta từ lâu đã thấy chán cô rồi!"

"Bên này chết thảm thật đấy, thôi không xem những cách chết trong Iconquer nữa, tôi sang xem Kiều Hình cùng Bùi đại thần đây, bye bye"

"Vẫn luôn cảm thấy chán ghét cô, bây giờ nhìn cô bị ngược đãi như vậy, thật sáng khoái quá đi!"

Diễn đàn nổi lên một dòng chữ.

Floria: Tôi sắp hoàn thành nhiệm vụ giết một người mười lần rồi, bây giờ chỉ còn một lần thôi. Khâu Anh, cô có thể giúp tôi hoàn thành nó không?

Phản bình luận càng lúc càng náo nhiệt hơn, người người đều lao vào chê cười Khâu Anh. Nụ cười trên khuôn mặt cô từ lâu đã có chút khó nhìn, cuối cùng, cô "đùng" một cái tắt máy quay, lập tức kết thúc livestream.

Ngay từ khi đi trên con đường của một MC livestream, Khâu Anh đã không thiếu những lần bị khán giả mắng té tát, nhưng lần này, cô không có cách nào để không chế cảm xúc của mình. Vừa rồi trong game, Quý Hướng Không không hề có chút quan tâm đến sự sống chết của cô. Cô không làm được gì

ngoài việc cầu cứu hắn, nhưng hắn một cm cũng không di chuyển để hợp tác với cô.

Hắn rõ ràng là thờ ơ, là lạnh lùng như thế! Có lẽ từ khi bắt đầu, anh đã chỉ coi cô như trò đùa của thiên hạ!

Một loạt cảm xúc đột nhiên vỡ vụn, cô căn bản không thể kìm lại được.

Khâu Anh cảm thấy mũi mình rất chua, hình ảnh trước mắt đã bị che kín bởi một màn nước mơ hồ không rõ ràng.

"Tôi thực sự không cam tâm, không cam tâm nhìn Kiều Hinh có thể được đại thần bảo vệ như vậy, rồi đem tôi ra chính bao nhiêu lần. Quá tàn nhẫn!"

Cái nội tâm ấy của cô từng dờn sóng lấp biển, trải qua bao nhiêu bão giông, thế mà giờ đây là dâng lên từng trận chua xót bất thường, cùng cảm giác trống rỗng, mất mát vô cùng đau đớn. Giống như một món đồ cực kỳ quan trọng vừa bị chìm xuống đáy biển.

"Lần này ngã xuống rồi lại đứng dậy thôi"

Cô đưa tay tùy ý đưa lên mặt lau một hồi, cả bàn tay đã ướt nhẹp toàn nước mắt.

"Tôi chỉ là muốn lợi dụng anh ta thôi" Khâu Anh khịt khịt mũi, lẩm bẩm trấn án bản thân.

Cả buổi tối hôm đó, Quý Hường Không đều không gửi bất cứ tin nhắn gì cho Khâu Anh. Trong căn phòng tối, ánh đèn vàng nhạt xuyên qua tấm rèm cửa sổ mong manh chiếu vào, Khâu Anh nằm trên giường lăn lộn mấy vòng, không nhìn được liền đứng dậy bật điện thoại lên. Màn hình sáng trưng làm cô không tự chủ liền nheo mắt lại.

Cô mở trang cá nhân của Quý Hường Không lên, lặng người nhìn chăm chăm hồi lâu.

Đáy lòng vẫn còn tồn tại chút hy vọng nhỏ nhoi, cô đang chờ, chờ điện thoại rung lên thông báo có tin nhắn gửi từ anh, chờ anh gửi cho cô một lời giải thích...

Vô thức, Khâu Anh ngủ thiếp đi, từ từ tiến vào giấc mơ của chính cô...

Vào một ngày mưa, rất nhiều thanh âm vuran đến tai cô từ khắp bốn bề nhân gian. Quý Hường Không đứng dầm mưa trước bộ điện thoại công cộng, Khâu Anh trốn bên trong bộ, tròn tròn hai mắt trừng trừng nhìn người con trai trước mặt. Cô nhón chân, cố gắng để phần nào cao bằng anh, nhưng dù thế nào đi nữa thì cô cũng chỉ có thể chạm tới cằm của anh. Bỗng nhiên, Khâu Anh loạng choạng, trọng tâm không vững ngã về phía trước, đầu cô đập vào cửa kính, đau đến mức cô kêu lên một tiếng "Á" đau đớn.

Lông mày anh nhíu lại đôi chút, đưa bàn tay lau đi lớp nước mưa rơi trên bộ điện thoại. Khâu Anh lần thứ hai nhón chân lên, quay ra chỗ Hường Không, định hôn lên mặt anh.

Có một tấm kính chắn giữa hai người họ.

Đôi môi cô áp lên tấm kính bộ điện thoại, cảm giác thật là lạnh lẽo.

Khâu Anh từ trong giấc mơ trở về hiện thực, trái tim đập liên hồi, một lúc sau mới có thể bình tĩnh trở lại.

Hết một ngày tâm trạng bất ổn ở trường học, đến lúc về nhà, Khâu Anh vẫn không kìm được, lập tức gọi điện cho Quý Hường Không.

"A lô?" Ngữ điệu Quý Hường Không ê a kéo thật dài "Cô gọi làm gì?"

"Hôm qua anh hứa cùng tôi chơi game" Khâu Anh cắn môi, càng ngày càng thấy cực kỳ oan ức, "Nhiều người nhìn vào như vậy, anh không thể nào bảo vệ tôi một chút sao....."

Quý Hường Không trả lời cực kỳ thần nhiên: "Cô nói muốn chơi game cùng tôi, chứ có nói muốn tôi bảo vệ cô đâu, tôi cũng nghĩ cô là cao thủ, chơi cùng tôi căn bản chỉ là muốn tăng thêm độ khó mà thôi"

Khâu Anh nghẹn lời không biết nên nói gì: "Tôi...."

Cô còn muốn nói gì đó, nhưng Quý Hường Không đột nhiên hạ tông giọng xuống, dùng cái giọng điệu cực kỳ ôn nhu và sùng nịnh, chậm chậm nói: "Đừng buồn, tôi ở đây rồi."

Trong nháy mắt, tất cả phẫn nộ, oan ức, không cam lòng, ảo não đều bị câu nói này thổi về hướng chân trời rộng lớn mênh mông, hóa thành một câu nói mềm nhũn thốt ra từ đôi môi hoa anh đào: "Dạ"

Sau khi cúp điện thoại, Khâu Anh đứng chôn chân tại chỗ.

Cô thật là.... dễ bị lừa.

Thực sự là không có tí tiền đồ nào mà!

Tối hôm đó, Khâu Anh mở Weibo lên, phát hiện phần bình luận từ lâu đã trở nên thật hỗn chiến.

Một bình luận được đăng đã lọt lên hàng top: "Nữ thần, đừng dính líu gì với Quý Hường Không nữa! Không tin cô xem thử diễn đàn đi"

Khâu Anh không thích đăng gì lên diễn đàn, điều này gián tiếp tố cáo sự thiếu hiểu biết của cô. Tò mò, cô tham gia vào diễn đàn quốc tế của Iconquer, rất nhanh liền thấy tiêu đề màu đỏ đậm đỏ dùng trên đầu trang

[Phân tích trận đấu giữa Tatan và Legend, Trung Quốc đau đớn mất cúp vô địch và thủ phạm]

"Void Quý Hường Không đối đầu với thiên tài người Mỹ Disaster cùng support đi rừng đánh quái, ở tình thế một chọi ba còn ngốc nghếch đứng chịu chết, trận đấu bắt đầu được 15 phút, chết 7 lần, nuôi anh cả của đội đối phương thành quái vật!

Quý Hường Không, gánh nặng của cả Legend, là nỗi nhục của Iconquer! Đồ bỏ đi!"

Khâu Anh nhớ tới vị trí đánh của Quý Hường Không là số ba, hay đánh lẻ, trong ấn tượng của cô thì là một nhân vật thuộc dạng liệt sĩ

Cô kéo bài viết xuống dưới phần bình luận.

"Bây giờ tuyên thủ thi đấu chính thức lại trở nên bản thủ xấu xa như vậy sau, tuyên chọn một thành viên không có tí thực lực nào như vậy, Quý Hường Không chơi giống như mấy tên lính mới vậy, thà để tôi lên đánh hộ còn tốt hơn! Thật không biết hấn đã lừa bao nhiêu người với cái gương mặt kia nữa"

"Tên này trước đây từng chơi giải ở Hàn Quốc, nhưng đội thứ hai cũng không muốn lấy anh ta. Bị đá đến nổi tè ra quần chạy về Trung Quốc nội địa, mọi người nói xem, có câu lạc bộ lựa chọn anh ta, quản lý có phải đầu làm bằng c*** không?"

"Tôi thực sự chán ghét khi nhìn lũ con gái hâm mộ Quý Hường Không, rõ ràng là không hiểu gì về Iconquer, suốt ngày chỉ biết la hét 'Void đẹp trai, đẹp trai' 'Void luôn luôn đẹp trai, làm gì cũng đều đúng' Mấy người nói hấn đúng, hấn hay chỉ vì bề ngoài của hấn. Tôi dám cá họ đều là những kẻ ngu ngốc mới the đuổi người như Quý Hường Không"

"Năm ngoái không một đội nào mời hấn đầu quân cho, hấn liền vào được đội hạng hai với cái danh "lính mới", bây giờ nhìn xem, đây là bốn người mới rồi còn gì?"

Mười mấy trang bình luận đầy rẫy những lời chỉ trích Quý Hường Không, thậm chí còn lôi cả người nhà của anh ra công kích, mặc dù trước màn hình livestream, thái độ của khán giả đối với Quý Hường Không vô cùng yên tâm khiến Khâu Anh còn cảm thấy kinh ngạc, nàng chưa bao giờ nghĩ rằng bình luận về anh trên mạng lại kém đến như vậy...

Khâu Anh nháy mắt một cái, cảm giác ớn lạnh chạy dọc sống lưng mình, không ngừng tiến lên trên.

[Legend Quý Hường Không cùng nữ CEO của VPG hẹn hò đêm khuya ở khách sạn, lại còn là nữ game thủ danh bất hư truyền!]

[Số liệu thống kê tổng hợp Seattle ra mắt, vị trí của Legend Quý Hường Không đứng cuối]

Mọi chuyện nghiêm trọng hơn nhiều so với trí tưởng tượng của cô. Legend lần này thua giải đấu, ai cũng biết là do đoàn đội còn nhiều thiếu sót, nhưng Quý Hường Không lại dám ở trước mặt mọi người đi cùng một cô gái. Bây giờ trên mạng đâu đâu cũng là chửi mắng anh ta. Khâu Anh cũng chẳng khám khá gì hơn, mọi hastag liên quan đến cô đều bị đẩy lên top tìm kiếm

Có một bài đăng trên weibo đang nhận được lượng tương tác rất cao, tên là "818 MC livestream Du Tinh đứng đầu tứ đại trà xanh gái đ***m Khâu Anh". Bài đăng đơn giản là bắt đầu toàn bằng những từ ngữ sáo rỗng cũ rích, nói cô rõ ràng là không biết tí gì về game, chẳng qua chỉ là do Toàn dân tinh tú đưa vào, không có tí gì gọi là nhân khí, dựa vào mặt dày tỏ ra phẩm chất thanh cao chơi Iconquer, căn bản chỉ là thu hút dân mê game xem livestream tăng độ hot, ai ngờ giữa đường vấp phải cục đá lớn. Chưa quen thuộc với tình huống kiểu này, đành tìm tới Quý Hường Không mà 'ôm đù' mà thôi!

Có vài bình luận quá khích, trình độ có thể so với tiểu thuyết,

"Xinh đẹp cũng là do chỉnh sửa mà có, ngoài đời trông không vừa mắt chút nào"

"Nhìn xem, cô gái này quá nhiều mưu kế, mọi bối cảnh lẫn cốt điện kia cũng vì cô mà uốn cong rồi!"

"Tôi học chung trường cấp 3 với cô ta, đời sống của cô ta cực kỳ không chừng mực"

"Trước khi chơi Iconquer, cô ta từng lặn bên cạnh Lô Thạch, khi đó còn tự tạo scandal cho mình là đại thần x bạn gái."

"Khán giả thích xem cái gì, cô ta liền biểu diễn cái đấy, lấy tiền trong nháy mắt, giống như loài chó săn vậy..."

Trí tưởng tượng của cư dân mạng quả thực vô cùng phong phú, bọn họ miêu tả giống y như thật, đem những lập luận sắc bén nhất khắc họa hình ảnh tâm cơ gái đ***m một cách vô cùng sinh động, các trang mạng khác ngược lại cứ liên tục đổ lỗi hết người này đến người khác, căn bản không biết chịu trách nhiệm là gì.

Kinh khủng nhất còn là những bình luận gán ghép Khâu Anh với Quý Hường Không.

"Hai người đều không có chút bản lĩnh nào, chỉ có thể dựa vào khuôn mặt đó kiếm tiền ăn cơm, tra nam tiện nữ, tuyệt đối hợp đôi a!"

"Có điều, vị trí này Khâu Anh khó mà giữ được, Kiều Hinh bây giờ đã luôn cùng Bùi Hy kẻ vai sát cánh rồi."

Khâu Anh tức giận nhìn chằm chằm vào những bình luận xấu xí trên mạng kia, đầu cứ ong ong quay cuồng, cả bàn tay từ lâu đã nắm chặt thành nắm đấm, móng tay đâm sâu vào lòng bàn tay, tự nhắc nhở chính mình không cần để ý đến những thứ này.

Cô từ nhỏ đã vô cùng hướng ngoại, chăm chỉ chỉnh sửa nội dung hằng đêm, luyện tập nhảy múa chơi đàn, bắt đầu livestream khi mới chỉ có mười mấy tuổi, bởi nhan sắc xuất chúng, khả năng nói chuyện hài hước, dần dần có được lượng khán giả nhất định. Nhưng bây giờ, đột nhiên lại có rất nhiều người trên diễn đàn điên cuồng tạo hastag, nội dung toàn là tấn dương nhan sắc của cô, không thêm nhắc tới những cái khác của cô. Bọn họ còn trong lúc Khâu Anh đang livestream trực tiếp quảng cáo các livestream của các bình hoa neo nữ khác, liên tục khai thông tin cá nhân trên màn hình của cô, nhìn như một buổi livestream điên tới gì đó vậy, ngay lập tức bị người ta chen nhau vào chửi bới thậm tệ cách cô làm mới bản thân. Khâu Anh lập tức giải thích, nói rằng không phải cô cố tình tiếp cận để tạo scandal với hắn ta, nhưng lại bị đại bộ phận cư dân mạng cho rằng là đang thanh minh, cho nên từ ngày càng độc ác, chửi đến mức càng ngày càng khó nghe.

Sau đó, Khâu Anh phải thông qua rất nhiều trang web mới biết được, những người này đều là do đối thủ cạnh tranh Kiều Hinh phái đến, cô ta cùng Khâu Anh đều là livestream vào thời gian vàng trong ngày là buổi tối. từ ngày buổi livestream đại hòa kia xảy ra, tỉ lệ người xem live của Khâu Anh càng ngày càng thấp. Khâu Anh là MC, không có bất cứ ai làm hậu đài phía sau, Kiều Hinh liên lợi dụng cơ hội này cùng với công ty to lớn sau lưng mình, mặc sức xa lánh cô.

Thời gian này, Khâu Anh thực sự kiệt sức rồi, thực sự chán nản không chịu được, nhưng đông dài lạnh giá người không sợ lạnh, trải qua bao nhiêu cú vấp ngã lớn như vậy rồi, cô sẽ càng ngày càng mạnh mẽ lên thôi, cô từ trước đến nay chưa từng được nuông chiều sin hư. Nếu những từ ngữ ô uế xấu xa đó có mục đích công kích tinh thần, khiến cô mau chóng bỏ nghề, vậy thì cô tuyệt đối không lùi bước, không dễ dàng theo ý bọn họ được.

Hiện nay, livestream trên internet đang ngày càng phát triển vô cùng mạnh mẽ, nhưng với cái ngành công nghiệp tự phát đang ngày càng phình ra này, vấn đề thực sự tồn tại rất nhiều. Một số neo nữ trên livestream còn phơi bày và trêu chọc các blogger, họ sẽ ngày càng có lợi hơn, khiêu khích người đời. Trong lúc vô tình liên "kiếm được nhiều tiền", chính vì thế nên liên tục bị truyền thông bôi nhọ mặt xấu của mình.

Khâu Anh không muốn cùng họ thông đồng làm vậy, kiên chuyển sang chơi game Iconquer. Cô vừa mới tiếp xúc với Iconquer, thao tác cũng không khí chất được bao nhiêu, nhưng quy tắc của livestream cô đã tiếp thu rồi, để kiếm được tiền, cô chỉ có thể chơi game trước, sau đó mới được phép ca hát nhảy múa, khiến livestream được liên mạch.

Khâu Anh ngước lên, hít một hơi thật sâu rồi từ từ nhắm mắt lại.

Được, kiếm tiền, làm việc chăm chỉ để kiếm thật nhiều tiền.

Lòng kiêu ngạo và sự tự tôn của cô, những năm ở đây tuyệt vọng nằm sấp ăn xin, cuối cùng vẫn là bị thực tế tàn khốc này hạ gục rồi.

Những ngày qua, Khâu Anh không cách nào có thể mở livestream được nữa. Chỉ cần cô vừa xuất hiện, mấy người nghi ngờ cô hẹn hò với Quý Hường Không đều lao vào nói móc nhiều như mưa bão. Nếu những câu nói đó có thể ngưng đọng lại thành mũi tên, vậy thì đã bắn cô biến thành cái rây luôn rồi.

Một người bạn trong game nói cho cô biết, không có người đứng sau, cái nghề MC livestream này rất khó tồn tại, sóng to gió lớn cũng không có ai dẹp hộ. Giống như công chúng thích tìm kiếm các mảnh khóc trong danh sách theo dõi Weibo của ngôi sao, trong mắt khán giả, người chơi esports và bình hoa neo nữ cũng chỉ là bọn bám chân. Ở đây, livestream không có năng lực không làm gì được.

Mặc dù như thế nhưng phần lớn các nữ MC đều hy vọng bản thân có thể có scandal lớn, có nội dung thu hút càng nhiều người xem càng tốt.

Cậu bạn này thậm chí còn khuyên Khâu Anh nên làm một đoạn video Quý Hường Không bội tình bạc nghĩa với mình, nhất định sẽ khiến toàn Weibo đại chiến, giành được toàn bộ sự quan tâm.

Khâu Anh nghe xong, lắc đầu liên tục. Cô chỉ muốn cùng đôi với Quý Hường Không chơi một ván game, mượn một chút danh tiếng lẫn hào quang của đại thần, không có ý định lấy chuyện lần này tạo nên bất kỳ scandal gì cả. Cô bị ép dừng quảng bá một thời gian, lượng theo dõi không ngừng giảm sút.

Lý trí nói cho cô biết, cô ôm nhầm đùi rồi, nhất định phải mau chóng tạo mối quan hệ xã giao với cái tên Quý Hường Không này, sau đó làm rõ mọi chuyện. Hơn nữa, bây giờ cô đối với anh đã là một cô gái mang ý đồ không trong sạch, bây giờ mới biết đối thủ là nữ game thủ esports, tình trường lâu năm, nhất định không thể khinh địch! Cái này gọi là rút dao chém nước nước càng chảy, nước chảy nhiều quá hóa bão giông, cần phải bóp chết còn mồi nhỏ ngay trong nôi!

Khâu Anh ngồi bó gối trên ghế, lông mày nhíu vào nhau, tưởng chừng có thể vắt ra nước. Cô khẽ nghiêng rằng, chuẩn bị vứt Quý Hường Không vào danh sách đen, đột nhiên tiếng chuông điện thoại di động rung lên mảnh liệt, Khâu Anh sợ đến mức ngã nhào xuống đất, giống như chó vừa bị quăng vào đồng bùn vậy.

Cô chật vật từ dưới đất bò dậy, thử soi gương xem răng cửa có chuyện gì hay không, đầu dây bên kia lập tức truyền tới một trang tin tức làm cô đứng hình: Đài Truyền hình STV sắp tổ chức một chương trình giải trí mới liên quan đến game, mời tuyển thủ Iconquer chuyên nghiệp cùng nữ bình luận tham gia, Khâu Anh lần này nằm trong danh sách khách mời.

Nếu chỉ đi theo mỗi esport, chắc chắn cuộc sống của game thủ sẽ vô cùng khó khăn, các tuyển thủ chuyên nghiệp hàng đầu từ lâu đã hướng tới thần tượng hóa, không chỉ được đóng quảng cáo, làm người đại diện truyền thông, họ còn có thể thỉnh thoảng lộ mặt ở các chương trình giải trí hay gameshow trên truyền hình.

Khâu Anh gồng mình lên để không được run rẩy, ông trời có mắt, gần đây còn đang lo không có cách nào livestream, độ hot trượt dốc đây!

Cô vừa như gà mờ thóc, gật đầu không ngừng, lại vừa đem thanh âm nghiêm chỉnh vui vẻ nhưng không mất đi mấy phần cao lãnh trả lời: "A, được, đợi tôi xem lịch trình hôm đó của tôi đã."

Nói xong, cô đứng tại chỗ, nhảy múa xoay vòng đủ kiểu, dùng khẩu hình không tiếng động hét nhiều lần "yes", sau đó nhấc điện thoại lên, bình tĩnh trả lời: "Hôm đó tôi không có lịch trình, tôi đồng ý tham gia"

Cùng tổ đạo diễn bàn bạn thuận lợi xong, Khâu Anh phấn khích tiến vào khâu chuẩn bị. Cô đúng là tinh thần thất thường, bình thường thì rất ít khi mua mua mua, bán bán bán, nhưng lần này vì lên truyền hình mà không tiếc bỏ ra cả đồng tiền đặt mua một bộ Alice+Olivia thật đẹp.

Mãi đến khi hôm ấy đi ghi hình ở Đài truyền hình, Khâu Anh mới sâu sắc cảm nhận được trong game cái gì gọi là "Băng huyết"

Các nhân viên đưa cho cô một danh sách nhóm trong phòng chờ, và cô gần như ngất đi khi nhìn vào hai dòng đầu tiên.

Bảng A: Quý Hường Không (Legend Void), Khâu Anh

Bảng B: Bùi Hy (VPGSummit), Kiều Hình

.....

Lúc đó, cô như chìm đắm trong niềm vui sướng được tham gia chương trình, thế nên danh sách khách mời đã bị cô bỏ qua như chưa bao giờ tồn tại!

Khâu Anh ghen hòng không nói được gì, cô linh cảm lịch sử sắp tái diễn.

Cửa phòng nghỉ được mở ra, một nam sinh đi vào. Khâu Anh ngẩng cao đầu nhìn, anh mặc áo sơ mi trắng cùng bò jeans sẫm màu, toàn thân mang đậm khí chất lạnh lùng, trên mặt không biểu lộ tí cảm xúc gì.

Lỗi tai Khâu Anh giật giật, người này là....Summit....Bùi Hy?

Trong đầu cô bỗng quay lại cái cảnh buổi tối hôm ấy, hình ảnh anh như bị hóa điên từ từ tiến đến phía cô, hai huyết Thái Dương của cô lại bắt đầu nhảy dựng lên, lại gặp lại kẻ thù, mắt cô bỗng nhiên lại đỏ lên.

Cô tàn nhẫn trừng mắt nhìn Bùi Hy, hẳn lúc này bỗng nhiên quay đầu lại, ánh mắt cực trong sạch, mặt mày đẹp như tranh.

Khâu Anh phát hiện ra bản thân ngạc nhiên quá độ, thực sự không thể đem gương mặt thanh tú xinh đẹp này xuất hiện cùng gã chân chó bi ỉn như hắn được. Ý thức được bản thân có chút thất lễ, cô lập tức quay đầu đi, giả bộ như đang ngắm phong cảnh.

Bùi Hy cùng nhân viên đi ra khỏi phòng nghỉ ngơi, khi đi tới chỗ Khâu Anh, anh đi qua cô mà không thèm nhìn một cái nào...

Khâu Anh còn đang sững sờ, một trợ lý chương trình vỗ nhẹ vai cô: "Đi thôi, tất cả khách mời được gọi đến tập trung ở hậu trường."

Cô đáp một tiếng, lấy cái gương không ngừng xem xét lớp trang điểm của mình...

Đây là.....may mắn hay tai họa ấy nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3-1: Trái tim dao động (1)

Khâu Anh đầu đội mũ bảo hộ, thân mang áo phao, hai chân treo chân không trung, run lấy bầy liếc nhìn bồ bơi toàn nước dưới chân, không tự chủ nuốt một ngụm nước miếng.

Cô quay đầu nhìn về phía trước nơi Quý Hường Không đang đứng, đối phương hướng ánh nhìn vô dụng về phía cô, nở một nụ cười khiến cô lạnh hết cả sống lưng.

Hiện tại ở phía bên ngoài đang ghi hình phần "Câu hỏi tôi trả lời", bốn người chơi, hai người một đội, một người ở sân khấu phía trước trả lời câu hỏi,

người còn lại ngồi trên ghế có thể hát người về phía bể bơi, mỗi khi người phía trước trả lời sai, đồng đội của họ sẽ bị bắn lên cao và rơi xuống nước. Ngược lại, nếu trả lời đúng, chỗ ngồi sẽ được tăng thêm một bậc. Sau khi kết thúc, đội nào điểm thấp nhất sẽ bị trừng phạt.

Hiện nay, phần trả lời của đội đầu tiên đã xong, tiếp theo là đến lượt Quý Hường Không và Khâu Anh. Bất đắc dĩ ra trận cực bất lợi, anh ta vừa bắt đầu đã trả lời sai hai câu, Khâu Anh liếc mắt nhìn thái độ của những người bên cạnh, không khỏi run lẩy bẩy ôm chặt hai cánh tay.

"Câu tiếp theo, xin mời nghe câu hỏi, là câu hỏi về người anh em thân thiết của cậu, nickname của vị trí số 1 Iconquer Trung Quốc Cổ Phóng đại thần là gì? A.Piano B.Cây kéo C.Ghita điện D.Tay heo"

Khâu Anh nắm chặt hai tay lại, đây là cái đề tài c** gì vậy?

Quý Hường Không bình tĩnh mở miệng nói: "D"

Cả hiện trường vang lên từng trận cười.

Vị MC hai tay giơ trước ngực, đưa lên đưa xuống: "Trả lời sai rồi. Đáp án là A"

"Câu hỏi kế tiếp, xin mời nghe câu hỏi, trong trận đấu có thể phối hợp giảm thời gian biến về căn cứ không?"

Quý Hường Không lắc đầu: "Không thể"

"Trả lời sai rồi"

"Câu hỏi tiếp theo, xin mời chú ý lắng nghe, skill bắn laser của nhân vật "Tinker" là bắn từ tay trái hay tay phải?"

"Tay phải!" Khâu Anh suýt chút nữa thì hét lên

Cùng đội với Quý Hường Không buổi tối hôm đó, tên chân chó Bùi Hy chính là dùng "Tinker" giết cô đến tan nát cõi lòng!

Hình ảnh anh giơ bàn tay lên, nội tâm của cô lập tức phát hoảng!

Vị trí của Khâu Anh đã bằng với độ cao của Kiều Hinh, hai người liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt đều vô cùng tự đắc.

Thấy Quý Hường Không chậm chạp mãi không lên tiếng, tìm Khâu Anh như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực rồi..

Đại ca, là tay phải mà?! Anh thi đấu nhiều như vậy mà chẳng lẽ câu này cũng không biết á?!!!

Vang đến tai cô là tiếng thở phào nhẹ nhõm và tiếng cười nhạo đắc ý thành tiếng, phải thắng Khâu Anh bằng bất cứ giá nào. Cô quay đầu sang chỗ khác, nhìn Quý Hường Không liều mạng chớp bên mắt phải, dùng sức quá mạnh, lông mi giả cô cũng sắp rơi ra rồi. Quý Hường Không trông có vẻ như đã hiểu được, cũng nháy mắt phải lại với cô một cái, sau đó, đứng trước ống kính, cầm micro, đồng đặc trả lời...

"Tay trái."

Tôi muốn báo cảnh sát!

"Đáp án sai rồi." Thanh âm của vị MC vang lên mạnh mẽ.

"Rầm..." Một tiếng, ghế của cô chuyển động, đem Khâu Anh một đường ném thẳng xuống bể bơi.

"Ầm....." Bể bơi bắn lên một trận bọt trắng lớn.

Khâu Anh giẫy dụa ngoi lên mặt nước, che miệng ho khan từng tiếng, trên mặt cười rất tươi, phối hợp cùng ống kính tạo ra dáng vẻ thích thú cực hạn.

Đội ống kính máy quay từ từ rơi khỏi chỗ mình, Khâu Anh lập tức đem lửa giận phóng đầy trời, trừng mắt nhìn Quý Hường Không ở trên bờ, một nhân viên chạy tới đưa cô một cái khăn che kín toàn thân, lớp trang điểm bị nhòe ướt cả một mặt. Giọt nước chạy dọc theo mái tóc, từng giọt rơi xuống. Cô hai tay tàn bạo vắt khô vạt áo, một bộ dạng thảm hại như vừa bị một tên trộm có tâm hãm hại.

Cái tên này, rõ ràng là cố ý!

Từ ghi bắt đầu ghi hình, cô đã có cảm giác như vậy! Tên này cười mà như không cười, khóe môi mím thành một sợi chỉ nhỏ, anh ở đây nhẹ nhàng gạt đầu một cái, dây thần kinh của cô lập tức căng thẳng, cả da đầu đều tê liệt.

Quý Hường Không đang nhẹ nhàng đeo lên một tấm mặt nạ, khiến người khác không bao giờ biết được trong lòng anh đang nghĩ gì..

Chương trình kỳ này tổng cộng có tám vị khách mời, chia làm bốn đội, mỗi đội gồm có một tuyển thủ esports chuyên nghiệp và một nữ MC livestream đang hot, hoàn thành một loạt trò chơi nhỏ, cuối cùng thi đấu chọn ra quán quân.

Trên sân khấu chính, MC giới thiệu: "Lần này, chúng tôi mời đến đều là những tuyển thủ có vị trí đảm đương nhan sắc trong mỗi đội. Xin mời..."

"Đảm nhiệm vị trí tấn công đường trên trong Legend - Quý Hường Không"

"MID của VPG - Bùi Hy"

"Support laser đến từ Dragon - Kha Thịnh"

"Tân binh số 1 của Newland - Đào Vũ."

"Chúng ta hãy cùng nổ một tràng pháo tay, hoan nghênh những nữ khách mời đến chương trình của chúng ta ngày hôm nay, MC của "Du Tinh" Kiều Hình, Khâu Anh; "Hồ Phù" Thẩm Lâm cùng với "Từ Nhã" Vi Vi!"

Khâu Anh ngồi xuống bên cạnh Quý Hường Không, thấy vậy, Quý Hường Không liền chồm lên hỏi thăm sức khỏe. Đối diện cô là Kiều Hình cùng Bùi Hy, Bùi Hy đẹp trai lạnh lùng, sống lưng thẳng đứng, mỗi mím thành một đường thẳng, nghe nói MC gọi hắn là "nam thần núi băng", cô tàn nhẫn cười gần lên hai tiếng. Excuse me? 'nam thần chân chó' nghe còn tạm được...

Chương trình chia làm 5 phần, hai phần đầu được quay trong nhà, sau đó vào cùng một bản đồ trong Iconquer, tiến hành một trận đối kháng.

Lúc mới bắt đầu, Khâu Anh còn một chút hy vọng và mong chờ, nếu lần trước Quý Hường Không hiểu lầm mình là một cao thủ không cần hỗ trợ, vậy thì lần này, nếu nói thẳng mình chỉ là "gà mới", có lẽ sẽ biến thành vở kịch hù dọa phần anh hùng cứu mỹ nhân đi?

Đáng tiếc, đến thế cũng không được...

Khâu Anh cùng Quý Hường Không phối hợp nát bét, hai người đồng thời thả skill đánh ngất đối phương, sau đó lại lập tức chạy về trụ thu tay không đánh, mắt to mắt nhỏ trừng trừng nhìn kẻ địch từ từ đảo tẩu ngay trước mắt.

Mấy giây không thấy quay lại, Khâu Anh không nhận được lên tiếng chỉ dẫn tên tuyển thủ chuyên nghiệp: "Tôi đã đánh ngất tên đó rồi, anh còn dùng chiêu hồn mê nữa làm gì? Giữ lại skill choáng váng chờ hắn quay lại để thả lần nữa hả?"

Quý Hường Không gật đầu liên tục: "Vâng vâng vâng, tại tôi tại tôi."

Một lát sau, Khâu Anh lại lần nữa đập bàn: "Anh lần này lại tiếp tục đánh ngất hắn hả?"

Quý Hường Không lười biếng quay lại nói: "Tôi nghĩ rằng cô sẽ dùng skill trước."

"Thế này đi, trước khi dùng skill, tôi báo với anh một tiếng, được chưa hả?"

"Được."

Lại một lúc sau, Khâu Anh lần nữa đập bàn phún: "Tôi phát tín hiệu nửa ngày rồi, anh không lên cao lộ đánh hả?"

'Skill CD.' Quý Hường Không nhìn lại có vẻ tâm tình rất ổn, khắp mặt đều tràn đầy ý cười, "À, đừng cẩu mã, như vậy trông thật khó coi."

(CD: Cooldown, chỉ skill đã sử dụng, hiện đang trong thời gian hồi chiêu, không thể lập tức sử dụng)

Khâu Anh bực tức bấu môi không nói lời nào, hướng ánh nhìn sang phía đối diện. Kỳ quái là, Bùi Hy và Kiều Hình bên kinh cũng không hiểu ý nhau.

Ồ? Không phải ngày đó livestream giết ta phối hợp thân mật tới mức không còn tí kẽ hở nào sao?

Cô ngẩng cao đầu nhìn về phía đối diện, Kiều Hình đang kéo nhẹ ống tay của Bùi Hy, vẻ mặt tỏ ra quyến rũ cùng hắn nói chuyện. Mà mặt mày tên Bùi Hy này thì vô cùng nhạt nhẽo, nét mặt không có tí phản ứng gì, giống như bên cạnh chẳng có ai vậy?

Khâu Anh có chút cao hứng, nội tâm vang lên một loạt âm thanh của mấy vũ nữ ngoài quảng trường, 'òì, cho em ăn một miếng đi', miệng mình với cô ta, quá mâu thuẫn rồi!

Màn hình đột nhiên có một tràng má bắn lên, Khâu Anh lập tức ngừng cười, cô có tư cách gì mà lo cho người khác chứ, chính mình còn lo không xong!

"Này, sao cô chết rồi?" Vừa rồi còn thờ ơ lạnh nhạt, đồng đội heo của cô bỗng xoay đầu sang hỏi, trông có vẻ giật mình xúc động nói.

Khâu Anh khề cần rằng, không nhìn được kích động đưa tay đập vào nhân vật của Quý Hường Không trên màn hình.

Ngay cả tôi cũng bảo vệ không nổi? Tên này rốt cuộc có phải là tuyển thủ chuyên nghiệp không vậy?

Hai phần trước đã chịu đựng quá nhiều rồi, đến vòng ngoài trời này, tổ chương trình vì muốn rèn luyện thân thể, cố tình sắp xếp cái trò hai người ba chân vượt chướng ngại vật, chạy về đích. Khâu Anh với Quý Hường Không, độ hiểu nhau bằng 0, cô bước chân trái hắn liền bước đùi phải, cô tiến lên trước anh lùi ra sau, toàn bộ quá trình đều khó khăn không tả nổi, cô nhiều lần hoài nghi có phải anh cố ý ở chung đội bày trò tạo phản không?

Mãi đến khi cái trò "Cậu hỏi tôi trả lời" kết thúc, cô mới có thể hoàn toàn hiểu được.

Ghi hình xong chương trình, Khâu Anh ngồi trong phòng hóa trang dọn dẹp đồ của mình, định đi ra cửa tìm Quý Hường Không. Sắp đi tới phía cầu thang, cô bỗng nhìn thấy phía trước có một người đứng dựa lưng vào vách tường chơi điện thoại, chuẩn bị bước ngang qua người kia, bên cạnh cô lại phát lên thứ âm thanh lạnh nhạt từ Bùi Hy.

"Cô biết Kiều Hinh ở đâu không?"

Khâu Anh quay đầu lại đối mặt với hần ta, hướng con mắt trong veo bắt động nhìn Bùi Hy.

Nhớ lại đêm đó, hần làm toàn bộ tôn nghiêm của mình tan biến, trong lòng dâng lên một ngọn lửa, huồng chỉ hần là bạn của Kiều Hinh..

Nhận ra ý định thù địch hiện rõ trên mặt cô, Bùi Hy hơi nhú mày. Khâu Anh quay mặt đi, dùng ngữ khí lạnh nhạt hơn anh ta gấp mấy phần nói: "Anh còn không biết, làm sao tôi biết được chứ?"

Dứt lời, cô liền ngẩng cao đầu, ưỡn ngực, đập mạnh giày cao gót, nghênh ngang rời đi.

Khâu Anh dạo quanh đài truyền hình một vòng, vẫn là không tìm được Quý Hường Không, trong lúc vô tình quay về chỗ cũ, đi qua một hành lang nhỏ, cô nhìn thấy phía trước có một đôi nam nữ đang đứng đối diện nhau.

Tại sao lại là hai người họ?

Cô đang muốn quay lại, bỗng nhiên lại chứng kiến cảnh Kiều Hinh lao vào lồng ngực của Bùi Hy, dùng giọng điệu mềm nhũn ngọt ngào đến phát ngán làm nững nói: "Ghét quá, anh tại sao lại nói thế với em chứ?"

Khâu Anh nhất thời ôm lấy cánh tay, nôi da gà đứng hình tại chỗ, hồi tưởng lại vụ cô ta lừa một tên Phú Nhị Đại đến mấy chục vạn tệ rồi sau đó một cước đạp bay, nhưng đôi phương đối với cô ta vẫn là kiểu vô xe phòng hồ, yên lặng giúp đỡ, chỉ mong sẽ có một ngày Quyện Diệu về tổ. Bây giờ trong lòng Khâu Anh đối với Bùi Hy bỗng nhiên lại có chút đồng cảm.

Thật tiếc cho Bùi đại thần, tuy rằng là chân chó, có thể kiếm được chút chiến tích trong một thời gian, nhưng làm sao có thể mãi nắm chặt nữ nhân này trong tay?

Cô chính là đang cảm thấy xúc động bù ngùi, đột nhiên bên tai lại truyền tới một đợt âm thanh.

"Chà chà, các cô đứng là một người lại hại đi chung với một người lợi hại nha?"

Khâu Anh đột nhiên quay đầu lại, Quý Hường Không đã sớm lặng yên không một tiếng động đứng ở sau lưng cô, không cần hỏi cũng biết trong đầu anh ta đang nghĩ cái gì. Khâu Anh nhất thời mặt mày đỏ chói, đầu lập tức lắc liên hồi: "Tôi với cô ta không giống nhau."

Quý Hường Không nhú mày, cười đến tà khí ngập trời: "Đúng rồi, đầu cô toàn bảo giống, muốn quay về nhân gian học tập tính người hả?"

Khâu Anh vừa thẹn vừa giận, nhớ ra mình tới tìm anh ta là để tính sổ, liền kéo anh ta đến chỗ không người, bắt đầu hưng phấn hỏi tội: "Nói, có phải anh có ý chinh tôi không?"

"Hả?"

"Cái phản trả lời câu hỏi kia, tôi đã chớp mắt nhắc bài cho anh là tay phải rồi!"

"Ừ" Quý Hường Không bỗng nhiên tỉnh ngộ, liên tục gật đầu, "mắt phải của cô ở phía bên tôi xem là mắt trái, thật là xấu hổ quá đi à!"

"Anh nghĩ tôi sẽ tin à?" Khâu Anh mắt mở trừng trừng, đều không giả bộ là Lâm Đại Ngọc được nữa, cô mạnh miệng hỏi: "Lần trước livestream cũng là anh cố ý chinh tôi?"

"Không nên tức giận nha" Quý Hường Không hoàn toàn không bị thái độ cực đoan này của nàng làm ảnh hưởng, anh cố tình cúi sát người vào cô khiến Khâu Anh có đôi chút hoảng loạn, "Chỗ này không tiện nói chuyện, đi ra ngoài đi, hả?"

Ngón tay của anh lơ đãng nhẹ nhàng lướt qua chóp mũi của cô, Khâu Anh cảm nhận được một luồng điện chạy toán loạn khắp khuôn mặt cô, cảm giác nóng từ tai bắt đầu lan ra. Vừa mới kiêu ngạo như hỏa khí, "phụt" một cái, cô chớp ắt mấy cái, nghe thấy thanh âm đã hoàn toàn dờ ra.

"Ách... Dạ"

Đèn đỏ nơi ngã tư đường bật sáng, ven theo rìa đường đi qua một nhà, lại một ngôi nhà nữa, quẹo trái rồi lại quẹo phải, Khâu Anh không nhớ rõ mình đã theo gót chân của Quý Hường Không từ đài truyền hình ra ngoài đã bao lâu, suốt đường đi, anh đều ở cạnh cô nói chuyện nội bộ đoàn đội vô cùng lý thú. Tiếng nói của anh trầm thấp rất êm tai, kèm thêm ánh mắt anh đào mang theo ma lực câu dẫn người ta, Khâu Anh theo dõi miệng anh mở ra rồi đóng lại, đầu óc ong ong quay cuồng. Mãi đến khi ánh chiều tà le lói chiếu vào mắt, khung cảnh xung quanh dần dần trở nên xa lạ, con đường phía trước càng lúc càng chật hẹp, cô mới mơ hồ cảm thấy có chút kỳ quái.

Quý Hường Không đột nhiên dừng lại, "Lúc trước cô nói, tôi thua trận đầu nhìn không có chút đau buồn nào?"

Khâu Anh chớp mắt mấy cái: "Đúng vậy mà."

"Cô cảm thấy cảm xúc của người ta đều phải viết toàn bộ lên mặt sao?"

"Thì...cũng không hẳn." Khâu Anh không hiểu hàm ý của anh trong vấn đề này, "Nhưng cũng phải có chút phản ứng chứ?"

Quý Hường Không trên mặt bỗng lộ ra ý cười: "Vậy cô đoán xem, bây giờ tôi đang nghĩ gì?"

Khâu Anh ngoan ngoãn lắc đầu một cái: "Tôi không biết."

"Nhưng mà," Anh đột nhiên nắm lấy cổ tay Khâu Anh kéo về phía mình, vô tình đã một đường bóp ngạt đường hô hấp của người trước mặt, "Tôi biết cô ở đây là muốn cái gì?"

Trời đất trong phút chốc đã phẳng phát quay cuồng, Khâu Anh nặng nề đụng phải lồng ngực đầy đặn của Quý Hường Không, thuận tiện bị anh đưa tay ôm eo.

Hô hấp của cô càng ngày càng dồn dập, căn bản không có cách nào để bình tĩnh nổi, anh liền cầm lấy cằm của nàng, đẩy lên cao.

"Cô cho rằng chỉ cần mua vui chuốc cười, làm nũng một chút, liền có thể đùa bỡn lòng người sao?"

Thật đáng sợ, người này rõ ràng là đang cười, nhưng tại sao khí thế từ phía lại làm người ta vô cùng sợ hãi.

Khâu Anh liều mạng cố gắng thoát ra, nhưng lại bị anh càng ngày càng ép chặt.

"Cái đêm ở Seattle đó, một cô gái như cô một mình ra ngoài, ăn mặc mát mẻ không biết chuyện gì bỗng lại gần một nam nhân xa lạ, đêm hôn khuya khoắt ngồi trên xe của người khác, hay là đang tha hương cầu thực nơi đất khách quê người, cô không sợ có chuyện gì đó sao?" Luồng khí ấm từ anh cứ lượn lờ ở tai cô, "Muốn dùng mỹ nhân kế? Trong tình huống như thế, cô nghĩ có thể thoát ra sao?"

Khâu Anh gấp đến mức viễn mắt cũng bắt đầu đỏ dần lên."Khi đó tôi nghĩ anh là vương bài của chiến đội, biết bao người thần tượng."

Quý Hường Không nhắc hai tay Khâu Anh dăng lên cao quá đầu, dí sát vào tường, động tác cực kỳ thô bạo lập tức khổng chế cô ngay vách tường.

"Vậy? Sau đó thì sao? Cô hiểu rõ tôi ba nhiêu chứ?"

Anh hơi nghiêng đầu, giờ cánh tay ám muội định kéo cô áo.

"Tôi dạy cô một bài học. Nam nhân ấy hả, cho dù nhìn bề ngoài trông rất giống chính nhân quân tử, nhưng biến thành cảm thú, thì cũng chỉ là chuyện của một cái chớp mắt thôi."

"Anh.... Anh định làm gì?"

Quý Hường Không buông lỏng mi mắt, cúi xuống nhìn cô, một bên khóe môi từ từ cong lên, nói giọng khàn khàn:" Tôi còn có thể làm gì?"

Khâu Anh toàn thân run cầm cập, bị khí chất của anh mang tới mà khóc càng ngày càng thảm: "Đừng, đừng... Đừng đùa... Tôi, tôi... không có ý đó...."

Đáng tiếc, Quý Hường Không trông chẳng có vẻ gì là có ý thương hoa tiếc ngọc, anh dùng đầu gối kề bên Khâu Anh, cúi người định hôn cô. Khâu Anh quay mặt sang hướng khác, bị anh dùng ngón tay giữ lấy cái cằm, cương quyết giữ yên.

Sức anh lớn như vậy, cô cất lực phản kháng cũng chỉ phí công phí sức, nỗi sợ lớn đến mức cô không tài nào thở nổi, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn khuôn mặt anh hiện lên càng ngày càng to trước tầm mắt.

Sợ đến mức muốn gào lên, nhưng đáng tiếc, cô không phát ra được chút âm thanh nào.

Chớp mũi anh chạm phải chớp mũi cô, trên môi bỗng dưng tràn ngập một mảng ẩm áp.

Có dòng chất lỏng ấm nóng lướt qua gò má, Khâu Anh cắn chặt hàm răng, nước mắt liên tục rơi xuống.

Ý thức được cảm xúc có chút kỳ quái, thần kinh cô chập chập, phát hiện tay Quý Hường Không đang che ngay trước môi cô.

Thứ anh đang hôn chính là mu bàn tay của chính anh.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3-2: Trái tim dao động (2)

Quý Hường Không hất mặt cô ra, lùi về phía sau một bước. Khâu Anh trong nháy mắt liền cảm thấy cảm giác nghẹn thở, ngột ngạt đã không còn, không khí sau khi vượt qua tầng tầng lớp lớp khó khăn cuối cùng cũng trở lại với cô.

Anh yên tĩnh nhìn cô giống như nhìn một con thỏ sợ hãi đáng thương nước nỡ lau nước mắt, cười nhẹ rồi lắc đầu: "Cô thực sự là không có tí phòng bị nào rồi."

Khâu Anh còn không kịp lấy lại tinh thần, ngây ngốc sững sờ đứng chôn chân tại chỗ.

"Khóc là tốt rồi, ít nhất còn biết sợ" Mắt vừa đảo qua tấm áo cô bị anh dùng thủ đoạn nắm lấy nhàu lên, Quý Hường Không thả lỏng ngữ điệu, "Lần này gặp phải tôi, coi như dạy cho cô một bài học, sau này đừng tiếp tục làm chuyện nguy hiểm như vậy nữa."

Căng thẳng toàn thân cô cuối cùng cũng được giải thoát, những oan ức bị trận khủng hoảng vừa rồi tích tụ lại, bao nhiêu bức tức đều xông thẳng lên đầu, Khâu Anh chân mềm nhũn, mũi đau xót, ngồi sập xuống, oa oa khóc lớn. Cô khóc đến mức vô cùng thảm hại, vai không ngừng được vô thức run rẩy liên hồi, như là đã nhịn rất lâu.

Quý Hường Không sững sờ, điệu bộ này một chút cũng không giống giả bộ, anh vốn tưởng rằng cô đã làm chuyện tương tự vài lần rồi, có điều hành động hơi vụng về, liền ra tay tàn nhẫn một chút, không ngờ phản ứng của cô lại như một tiểu cô nương chưa va chạm nhiều. Nếu tự mình so sánh lại đôi chút, Quý Hường Không anh chính là đồ lưu manh.

Anh còn chưa kịp hổ thẹn, Khâu Anh đã từ dưới đất bò dậy, giơ cao tay lên đánh anh một trận nên thân.

Anh hại tôi livestream bị người khác kêu căng dùng thủ đoạn giết!

Anh hại tôi một phát bị quăng xuống bể bơi!

Anh hại tôi suy nghĩ lung tung, đêm ngủ cũng không yên!

Tôi cho anh chiếm một chút tiện nghi! Tôi cho anh ôm eo tôi! Tôi cho anh nắm cầm tôi!

Tôi còn tưởng anh, anh đối với tôi..... anh đối với tôi....

Mắt Khâu Anh đỏ chót, hành động căn bản không cách nào dừng lại được. Quý Hường Không không trốn tránh, tùy ý để cô xem mình như đồng cát, mãi cho đến khi trúng một cái tát vang dội từ cô.

Lý trí Khâu Anh cũng bị âm thanh lạnh lạnh kia "Dừng" một cái kéo trở lại, bàn tay đỏ ửng đau đớn, máu nóng trong óc đều tan hết, cô lui về phía sau vài bước, hai tay che mặt lại, chờ anh xông ra trả thù mình.

Đội nửa ngày vẫn không có động tĩnh gì, cô xuyên qua khe hở giữa ngón tay nhìn thấy Quý Hường Không hững hờ đưa tay sờ lên gò má, trong ánh mắt ôn hòa mang theo ý cười, phảng phất nhìn con mèo nhỏ vừa khóc lóc om sòm lên tiếng đùa giỡn: "Không tức giận nữa rồi hả?"

Khâu Anh mau chóng rút cổ xuống, không cách nào bùng phát như trước, một chút sức lực cũng không có để chỉ trích người khác. Cô nhặt túi xách dưới đất lên, phúi phúi quần áo: "Tôi lừa anh trước đó là tôi không đúng, bây giờ anh chính tôi, chúng ta hòa rồi. Sau này, nước sông không phạm nước giếng, anh đi đường anh, tôi đi đường tôi."

Quý Hường Không ôm lấy hai tay, như có điều gì không đúng, nhìn cô: "À, các cô làm MC, thu nhập một tháng bằng quà của fan cũng không thiếu tiền..."

Khâu Anh đoán anh đây là đang nói móc chính mình, cô xoay người hướng về đầu ra con ngõ nhỏ mà chạy, vừa chạy được vài bước, nước mắt không tự chủ lại rơi xuống từng đợt.

Cái gì mà sắc dụ, cái gì mà ăn mặc mát mẻ, cái gì mà leo lên xe người lạ, tôi cũng là lần đầu mà!

Lão đảo chạy qua mấy con đường, Khâu Anh nổi lòng hỗn loạn, hô hấp dồn dập, đại não dường như lại giống như trước, cứ rối tung lên. Cô dừng bước, nheo mắt nhìn về bức tường bị vẽ tung tành yêu ma quỷ quái phía trước, hai mắt tối sầm.

Đây là đâu hả?....

Ngắm nhìn xung quanh, cô ý thức được tình trạng của chính mình: lạc đường, hơn nữa lại còn tiến sâu vào ngõ cụt.

Nghe thấy phía sau truyền đến tai tiếng bước chân hỗn độn, trong lòng Khâu Anh hơi hơi hộp một chút, ngọn đèn đường đầu hẻm bỗng bị tấm màn đen bao phủ, đem thân thể cô khóa trong màn đêm.

"Vận may thật tốt nhì, tên Quý Hường Không kia đem mình đi bốn phương tứ phía, từ đầu đến cuối cùng cảm mạo mà đi theo, đâu nghĩ tới việc chính mình cũng bị nhốt trong này luôn."

Như có cây châm lạnh đâm vào cột sống, một lúc sau thì có một cái nữa đâm ở dưới, Khâu Anh ôm lấy hai cánh tay, thân thể không ngừng được mà run lên.

Cô chậm rãi quay người lại, động tác giống như một con người máy bị kẹt, đầu hèm đã bị chặn, ánh mắt cô vội vã liếc nhìn, đối phương có khoảng chừng bảy, tám người. Dẫn đầu bọn họ là cái tên mặt toàn đậu, phảng phất có người nhìn như vừa bị đổ một bát canh đậu đỏ lên, hấn trơ mặt tới gần, không có ý tốt xoa xoa hai tay nói: "Em gái, anh nằm mơ cũng muốn thấy gương mặt của em đây."

Phía sau đám người kia, một nam nhân khí lạnh đầy người phụ họa nói: "Đừng vậy đấy, mỗi đêm đều xem livestream của em trải qua đêm dài luôn á!"

Hai huyết thái dương Khâu Anh thỉnh thoảng nháy lên, nhớ ra lúc trước từng phát một cái Weibo ở đài truyền hình, xem ra bị người có dụng tâm khác hiểu lầm rồi.

Tên da mặt đậu đỏ giờ tay heo của mình lên, mắt nhử lại, không trong sạch nhìn: "Theo các anh đi hát karaoke đi?"

Khâu Anh nghiêng người né tránh: "Thật ngại quá, tôi còn có việc....."

Tên canh đậu đỏ vẫn không tha cho cô: "Các anh đưa nhiều du thuyền cho em như vậy, nếm lại chút ngon ngọt cũng không quá đáng chứ?"

"Xin lỗi, anh hiểu lầm tôi rồi."

"Cái gì cơ, vừa làm kỹ nữ lại còn muốn lập đền thờ" Nụ cười trên mặt hấn lập tức biến mất, "Nếu không phải là ngắm người đẹp ngực lớn, ai còn có tâm trạng ngắm cô chơi game livestream chứ?"

Hôm nay là cái ngày máu chó gì vậy?!!!

Khâu Anh há miệng run rẩy, đưa tay sờ về phía túi áo khoác, cô từ trước đến nay luôn mang theo bình xịt để phòng ngực, nhưng lần này mò hết rồi mà lại không thấy đâu. Một dòng hơi lạnh đột nhiên chạy dọc sống lưng cô, không ngừng leo lên phía trên.

Có lẽ lúc trên đường thay quần áo, đã rơi trong phòng thay đồ rồi....

Cô muốn báo cảnh sát, nhưng lại bị một cước đá bay điện thoại, một bàn tay to lớn thô ráp đầy mồ hôi nắm lấy tay, cảm giác buồn nôn tựa như đồ ập xuống đầu cô.

"Cô nghĩ rằng bản thân thanh thuần lắm hả? Còn có Bạch Liên Hoa đây, cách cái màn hình, không phải cũng là bán sao?"

Thấy ngũ quan đối phương không hài hòa vụn vụn đồng thời lao đến, từ ngữ văn chương trôi chảy chửi rủa vô cùng thậm tệ, đầu Khâu Anh như bị tà khí tàn nhẫn gõ cho một cái, cô dùng sức hướng tới cánh tay hấn, tàn nhẫn cắn mạnh một cái.

"Tao đánh chết mày!"

Thấy hấn giờ cao bàn tay định đập mạnh xuống mặt mình, Khâu Anh nhắm chặt mắt lại, tưởng chừng như vô cùng đau đớn, nhưng cơn đau lại chậm chạp mãi không đến nơi.

Một bóng người cao to đã diệt toàn bộ đoàn người vừa rồi trước mặt nàng.

Trái tim Khâu Anh điên cuồng đập "thịch thịch thịch" liên hồi.

"O, Quý Hường Không?" Tên mặt canh đậu đỏ hát cầm lên, liếc mắt nhìn hấn, "Bọn tao đến tìm Khâu Anh, liên quan gì đến mày chứ?"

"Cô ấy không quen biết chúng mày."

Một tiểu đệ sau lưng hấn nhẹ giọng nhắc nhở: "Anh Tùng, mấy ngày trước trong diễn đàn lan truyền, hai người họ đã sớm trở thành một cặp, Khâu Anh là cái bồ mới của hấn đấy..."

"Thế là thế quái nào?" Tên mặt canh đậu đỏ được gọi là anh Tùng quay đầu lại đập cho tên tiểu đệ của mình một cước, "Tên này có nhiều bồ như vậy, dựa vào cái quái gì mà toàn bộ món hàng trắng trẻo đều bị hấn cướp rồi?"

Hấn dứt lời khiêu khích liền đưa tay nhắm thẳng vào chóp mũi của Quý Hường Không, ác nói ác ngữ uy hiếp nói: "Mau tránh ra, tao nói cho mày biết, xung quanh đây đều là người của tao, còn không đi, e rằng sẽ phải bỏ mạng ở đây đấy."

"Mày bảo chúng nó đến xử tao hả?" Quý Hường Không hai tay khoanh trước ngực, không hề có cái ý nhượng bộ gì cả.

"Tao hỏi lần nữa, mày có rút đi không?"

"Không"

"Tò ra khí phách đúng không?" Anh Tùng hơi nheo mắt lại, sau đó đột nhiên hướng xuống đất nhổ một bãi nước bọt, "Mày không phải cái tuyến thủ chuyên nghiệp chó má gì đó sao? Thời đại này chỉ cần chơi cái game rách nát ấy mà cũng thành thần tượng được à?"

Hắn quay đầu, ra lệnh cho mấy thằng đệ phía sau: "Đánh gãy tay thằng này cho lão tử! Để tao xem nó còn thi đấu kiểu gì được?"

Nhìn thấy Quý Hường Không bị mấy tên kẹp lại định đánh, đầu óc Khâu Anh nhất thời nổ một trận trống vang rền. Không được! Không được để liên lụy anh bị thương!

Máu nóng dâng lên tận đầu, cô xông thẳng lên phía trước: "Chúng mày không phải đến tìm tao sao? Mắc mớ gì đến anh ta hả?"

Thấy những tên hung thần mình đầy hỏa khí kia ngừng động tác lại, đem tầm mắt chuyển sang phía cô, Khâu Anh mạnh mẽ, ngẩng cao đầu, trợn ghê nói: "Bỏ cô nương hầu các người!"

Cô biết bản thân lúc này đang vô cùng thảm, tròng mắt tới mức muốn rách mí, cắn chặt môi, chỉ có vậy mới có thể kiềm chế giọt nước mắt sắp tràn khỏi bờ mi mong manh kia. Nhân sinh như một vở kịch, dựa cả vào kỹ xảo mà tồn tại. Cô cố tình tạo ra cái bộ dạng cái gì cũng không sợ, nhưng nội tâm từ lâu đã bị dọa nhào thành bùn.

Tiếp theo, nếu như bọn họ dẫn cô đi đến nơi có nhiều người, cô đã có phương pháp chạy trốn, nếu là nơi ít người liền tùy cơ ứng biến, thực sự có chút không ổn... Có điều, trước khi chết cũng phải cời giày cao gót để lại trên đầu chúng nó mấy cái lỗ thủng mới được.

Mấy năm trước cô từng xem một vở kịch trên truyền hình, một thiếu nữ gặp nạn thì xuất hiện cảnh anh hùng cứu mỹ nhân ngay trước mắt, Khâu Anh hít một hơi tự trấn an bản thân, trong tầm mắt cuối cùng chỉ hiện ra tiêu đề vụ thảm án giữa Huyết Lâm Lâm và chính mình.

Nhìn thấy bọn lưu manh từng bước một áp sát mình, cổ tay cô bỗng truyền đến một hơi nóng, Quý Hường Không dùng sức kéo cô lại giấu sau lưng, một quyền đâm thẳng vào mặt của mấy tên phía trước, động tác gọn gàng đem tay đối phương vặn về phía sau lưng, ngay sau đó liền giơ chân đẩy ngã một người khác.

Thấy bọn họ thực sự lao vào đánh nhau, Khâu Anh cời giày cao gót, run rẩy nắm chặt trong tay, đang muốn giúp đỡ. Quý Hường Không đảo mắt qua phía cô, cao giọng hét: "Cô đứng yên đó đợi tôi!"

Khâu Anh như em bé lập tức lùi lại.

"Nghe tao này," Quý Hường Không nhanh nhẹn tránh khỏi một cú đánh thẳng, nghiêng đầu đều đặn sang hai bên, "Chúng mày tốt nhất nên dừng tay lại đi."

Tiếng nói của anh vừa phát ra, thanh âm sắc bén như tiếng sáo trúc lan từ xa đến gần, ở bên tai tạo thành tiếng hồi âm dài vô hạn thật chói tai.

Khâu Anh không tin được chớp mắt vài cái, nhìn thấy một người vừa vung nắm đấm lên, nhắm thẳng về phía hàng lông mày anh tuấn của Quý Hường Không rồi bỗng dừng lại. Bị cơn gió từ tay thổi mạnh, tóc anh bay sang hai bên, để lộ hàng lông mày cực kỳ ưa nhìn.

Quý Hường Không nhíu mày lên, từng câu từng chữ chậm rãi nói: "Tao đã báo cảnh sát."

Bất kể là trên sân khấu thi đấu hay là đang đối mặt với nguy hiểm với tình huống vừa rồi, về mặt anh vẫn y như vậy.

Đội phong ba bão táp lắng lại, Quý Hường Không quay đầu đi về phía Khâu Anh. Trong lúc bốn mắt nhìn nhau, đầu óc cô lại trống rỗng, chỉ cảm giác đại não vang lên câu danh ngôn của thủ tướng Anh quốc Churchill nói trong Chiến tranh thế giới thứ 2.

"Like a man who grins when he fights (Tôi thích một chàng trai vừa cười vừa chiến đấu)"

"Từ lúc ra khỏi đài truyền hình tôi đã cảm giác có người theo dõi, vì thế nên cố tình đưa cô đi đường vòng càng xa càng tốt, đám người kia lá gan cũng thật lớn mà!"

Thấy cô gái bên cạnh vẫn im lặng, Quý Hường Không nói tiếp: "Sau này, nếu đi ra ngoài một mình, nên cẩn thận một chút, đừng để lộ vị trí của mình"

Viên mặt Khâu Anh đỏ hồng, nhẹ nhàng nói: "Cảm ơn anh"

Sau khi lấy khẩu cung ở cục cảnh sát xong, Quý Hường Không trong lòng vẫn không yên, cố tình đưa Khâu Anh về nhà. Trong một thời gian ngắn đã trải qua nhiều chuyện như vậy, trong lòng Khâu Anh mọi thứ đều hỗn tạp, cả đường đi đều không mở miệng nói nửa lời.

sau khi đi qua công viên, Quý Hường Không bỗng nhiên hét lên xe mình không đi được, hai người liền tìm nơi nào ít người nghỉ ngơi một chút. Sắc trời đã tối, cách đó không xa, các dì các bác đang vừa đi dạo vừa nói chuyện phiếm, một đám nhóc chân đạp ván trượt đang đuổi nhau, nhẹ nhàng lướt qua tầm nhìn của họ.

Quý Hường Không nghiêng người về sau dựa vào lan can, đôi chân dài phía trước đan vào nhau, anh nghiêng người nhìn Khâu Anh ngồi ở bậc cầu thang phía trước. Cô xinh đẹp ngồi bó gối, gục vai, cúi đầu rất thấp, so với cảm giác lần đầu gặp mặt, cách biệt thật lớn!

Quý Hường Không đang định nói gì đó phá tan không khí ngưng ngệ này, Khâu Anh đã đem đầu đập vào bàn tay, âm thanh nặng nề xuyên qua vạt áo truyền tới tai anh: "Muốn cười thì cứ cười đi, tôi biết anh nhìn không nổi bộ dạng này của tôi."

"Hả?"

"Anh cũng giống như bọn họ, cảm thấy tôi cả ngày chỉ khoe khoang tạo dáng, không làm gì cũng có tiền mà thôi."

Quý Hường Không bỗng có cảm giác mình vừa nhìn thấy ảo giác, cô giống như đang cố gắng đem thân thể mình không ngừng thu nhỏ, thu nhỏ lại.

Anh nhún vai, ngồi xồm xuống bên cạnh cô, khuỷu tay tùy ý đặt trên đầu gối: "Tôi có thể nói gì đây."

"Có thể anh không tin, nhưng chủ động tiếp cận anh là do tôi nhất thời bị ma quỷ ám mới làm." Khâu Anh như nhớ ra thứ gì đó, lập tức ngẩng đầu lên, ngữ điệu gấp gáp giải thích, "Tôi không có ý định bồn chồn lòng người! Chỉ muốn nhờ vài chuyện..."

Quý Hường Không nhưn mày, đầy hứng thú hỏi: "Áy? Tại sao lại là tôi?"

Khâu Anh rút cổ một cái, thẳng thắn ngoan ngoãn mà trả lời: "Cảm giác anh là một nam nhân ai cũng không cự tuyệt, sẽ..... sẽ không để ý lắm."

Quý Hường Không lấy tay che ngực làm giống như bị bệnh tim co thắt, Khâu Anh biết anh đang đùa, lúng túng thế nào lại nói câu xin lỗi.

Từ năm mười tám tuổi, cô liền cắt đứt quan hệ kinh tế với người trong nhà. Nhưng nếu muốn tiếp tục đi học, ngoại trừ quay về vẫy đuôi cầu xin bọn họ, thì chỉ có tự mình xoay xở lần mò. Đời sống của thơ ca và viễn xứ, nhưng trước mắt nhiều hơn hết chỉ có củi gạo và dầu muối.

Cô từng làm vũ công, rửa bát đĩa, giao thức ăn, nhưng vẫn còn thiếu rất nhiều tiền. Lựa chọn làm nữ MC, đơn giản là vì cái nghề mới toanh này cô đã từng làm mà thu nhập cũng cao nhất nữa.

Cô không ăn trộm, không lừa đảo, không làm tiểu tam, luôn muốn dựa vào năng lực của mình để tự nuôi sống chính mình, mà sao hiện thực bao giờ cũng có cảm giác lừa người hơn trong lý tưởng nhỉ?

"Vào lúc tôi bắt đầu làm MC livestream, không có đủ tiền vốn, không có cách nào tuyên truyền rộng rãi, không có người chống lưng, độ hot không thể cao lên để vào top đề xuất được, website không cho đăng video lên, không một ai quan tâm hỏi thăm nữa lời. Nhưng cho dù như vậy, dù cũng chỉ có mấy người xem livestream, tôi vẫn sẽ không ngừng nói chuyện, nói đến khi miệng lưỡi đều khô khan hết, đến khi nụ cười cứng nhắc. Từ Tiểu học tôi đã học múa dân tộc, hát cũng không sai nốt, còn có thể chơi đàn piano, có đêm tôi chỉ được ngủ vài tiếng rồi lại dậy nhảy rồi hát. Khán giả nói không thích xem múa dân tộc, tôi liền bắt đầu học nhảy K-pop, cái gì mà Girl's Generation, mà Apink, còn có nhóm Firework hot nhất bây giờ. Bọn họ muốn xem cái gì tôi liền học cái đó. Nếu đã có tiền, đây chính là một công việc, mà đã là công việc, tôi nhất định phải tận tâm để làm tốt nhất có thể."

Khâu Anh cúi đầu nhìn đôi bàn chân mình, ngoài trừ thời gian livestream, cô còn phải học hành. Lúc đó thường đói bụng đến mức dạ dày đau đớn kinh khủng vẫn phải tiếp tục liều chết, đầu đau như búa bổ vẫn nhìn vào sách vở, không chịu đi ngủ. Chỉ có như vậy, trong lòng cô mới có cảm giác chân thật, cảm giác rằng bản thân đã cố gắng như vậy, sau này trên đường đi ông trời cũng sẽ chiếu cố cho một chút may mắn, có thể sáng hơn ngày Diêm Dương một chút cũng được rồi.

"Sau đó, lượng khán giả từ từ tăng lên, có điều một số công ty muốn ký hợp đồng với tôi, lại đưa ra một vài yêu cầu cực kỳ quá đáng, tôi đều từ chối" Cô tự mình cười cợt chính mình, "Người ta luôn ấn tượng với hình ảnh đại gia cặp kè nữ MC gamer-stream, tôi không muốn biến thành một người như vậy."

Cũng vì như thế, cô đã biến thành mục tiêu công kích trên mạng, các nữ MC livestream của các công ty lớn đều không cho cô vào tầm mắt, phối hợp xa lánh cô. Công ty lợi dụng dư luận tuyên truyền cô đến mức mất hết tên tuổi, khiến cho ứng dụng livestream cũng lấy cái lý do "Độ hot không cao" cố gắng bắt cô ký cái hợp đồng đó.

Ký tên đóng dấu liền nhận được một số tiền không nhỏ, nhận ra lịch đóng học phí kỳ sau đang đến càng ngày càng gần, đường đi của cô không hiểu sao lại càng ngày càng lệch đi như vậy.

Khi độ hot bắt đầu tăng lên, lượng khán giả trong livestream cũng lại tăng thêm vài kiểu người, cô thường xuyên nhận được rất nhiều những bình luận dùng từ ngữ ô uế hiển thị trên màn hình, có người nghe tin đồn trên mạng chưa hiểu chuyện gì đã lao vào mắng cô, có người còn đập lên sự thành công của người khác, tùy tiện giẫm đạp lòng tự tôn của cô, có người lại xem cô như con hề đến xem náo nhiệt. Đối diện với những loại người như vậy, cô vẫn miễn cưỡng cười đùa, rõ ràng trong lòng cảm giác buồn nôn đã dâng đến tận cổ, vậy mà vẫn còn bật ra câu nói: "Nếu các bạn thích hãy gửi cho mình một vài món quà tặng nha!"

Chỉ là đừng để ý quá nhiều đến những lời lẽ đó là được rồi, nhân cách tốt mới có thể thỏa mãn yêu cầu trên hợp đồng đã ký, nhận một chút nào.

Lúc nào cũng vậy, cô cũng tự lừa dối chính mình. Vào thời điểm trời tối người yên, áp lực trên vai Khâu Anh lại càng lớn, đến mức cô lúc nào cũng có thể bật khóc.

Cô rất chán ghét, cực kỳ chán ghét bản thân cô bây giờ.

Trong lúc vô tình, Khâu Anh đã đem tất cả những vết thương tích tụ trong nội tâm bấy lâu nay nói thẳng ra, rất nhanh liền cảm thấy hối hận. Cô nói những lời này để làm gì chứ, Quý Hường Không không chừng sẽ cho rằng cô đang diễn trò để tìm kiếm sự thương hại của người khác.

"Trên người cô toa cái gì vậy?" Quý Hường Không bất thành lời hỏi một câu.

"Hả?"

"Thơm quá" Quý Hường Không đưa bàn tay lên chớp mũi ngửi ngửi, "Trước có nắm cổ tay cô, mùi thơm đến bây giờ vẫn không bay đi."

Thấy hấn bắt đầu di chuyển vai gần về phía mình, Khâu Anh đỏ mặt, di chuyển sang phía ngược lại, "Anh làm cái quái gì vậy?"

"Tôi xác nhận lại một chút, là mùi nước hoa hay mùi ở người cô?"

"Anh....anh tại sao lại sắc lang như vậy hả?"

Quý Hường Không nói như cây ngay không sợ chết đứng: "Tôi vốn như vậy mà..."

Khâu Anh ghen lời không biết nói gì, vừa mới bị thương kể ra câu chuyện câu huyết như tự truyện của nữ chúa, quả nhiên là đàn gậy tai trâu.

Thấy cô cuối cùng cũng từ cảm xúc ăn năn hối hận trở lại bình thường, Quý Hường Không lúc này mới từ từ mở miệng: "Cô càng nổi tiếng thì sẽ càng nhiều người lao vào chửi rủa cô, dù là hiểu lầm cũng không trốn được" Anh hơi dừng lại một chút, "Muốn có được cái này, thứ khác nhất định phải mất đi"

Mấy câu kiểu này phát ra từ chỗ anh, Khâu Anh nhất thời không biết phản ứng thế nào.

"Mọi người thường thường chỉ tin tưởng vào thứ mình đã từng chứng kiến, còn những chuyện xảy ra phía sau, họ đều không hứng thú" Thanh âm của anh ngày càng trầm thấp, ngữ điệu chậm lại, "Vì thế, con người ta khi quyết định làm một thứ gì đó, nhất định phải chịu đựng những hậu quả phía sau đó"

Khâu Anh sững sốt. Một lúc lâu sau mới gạt gù cảm thán.

"Cô ấy hả? Có phải là quá sức, đi nhằm phương hướng rồi không hả?" Quý Hường Không thả tầm mắt xuống "Tại sao lại dùng Iconquer để kiếm tiền? Sao cô không đường đường chính chính chứng minh bản lĩnh của mình bằng cách trở thành một bình luận viên?"

"Bình luận viên?"

"Hiện tại, tuy là ngành thể thao điện tử phát triển rất nhanh chóng, nhưng những bình luận viên chuyên nghiệp ưu tú đều rất hiếm có, đặc biệt là nữ bình luận viên. Phần lớn nữ bình luận viên đối với trận đấu đều lý giải không chuyên sâu, giống như đặt bên cạnh một chiếc bình hoa vậy."

"Nhưng tôi..."

"Cô mới bước chân vào Iconquer chưa lâu mà đã nổi tiếng như vậy, nếu như rèn luyện thêm một chút kỹ năng chiến thuật, tiềm lực không phải rất lớn sao?" Quý Hường Không nhẹ nhàng vỗ đầu cô, "Nếu đã là công việc, nhất định phải tận tâm để làm tốt nhất có thể", câu này là cô nói mà"

Trái tim Khâu Anh kịch liệt nhảy lên, cô buồn bực mất tập trung đứng lên, ngồi ngờ ngồi lâu quá, chân cũng tê dần rồi, suýt nữa thì ngã xuống cầu thang may mà Quý Hường Không đã đưa tay đỡ cô trước một bước.

"Lạch cạch..." tay cô không cẩn thận đụng phải túi của Quý Hường Không, một món đồ gì đó bay qua, cô theo bản năng quay lại, là ví tiền kiểu nam.

Đội đã, cô đã nhìn thấy rõ tấm hình kẹp trong ví, khóe miệng không khỏi co quắp một hồi.

Đây không phải là người có khí chất hơn người trong nhóm nhạc nữ Firework Miya sao?

Đem nữ minh tinh mình yêu thích đặt trong ví tiền, anh ta nghĩ mình là học sinh cấp 2 hả?

Thấy Quý Hường Không khom lưng nhặt ví tiền, rút rên cất đi, Khâu Anh ý thức được chuyện gì xảy ra, thấp thòm mở miệng: "Anh.... Trước đây từng xem livestream của tôi à?"

"Có xem qua." Quý Hường Không cười nhạo nói, "Cái bản nhảy cover Miya của cô còn được đại đa phần khen lấy khen để."

Trời ạ! Trong mắt hấn không phải là đang trách mắng cô cover bừa bãi hả?

Khâu Anh ứa mồ hôi lạnh, cái tên này.... không thể nào.... khó trách vừa rồi sao anh ta lại ra tay ác độc như vậy!

"Anh... là người hàn à?"

Ánh mắt Quý Hường Không đáp trên mắt cô: "Cô nghĩ thế à?"

Sắc mặt Khâu Anh ửng hồng, nhếch miệng cười ngớ ngẩn, giờ một mảnh giấy vừa uốn người vừa hát...

"Về mặt ấy của anh là gì? Còn là nam sinh ngây thơ yêu thích minh tinh màn bạc nữa hả?"

Khâu Anh liếc mắt nhìn tấm ảnh, rồi lại quay qua dò xét từ đầu đến chân anh, thời đại nào rồi mà con gái vẫn dán trên trán mình hai chữ "ngây thơ" cơ chứ?

Cô nguyệt nguyệt nói: "Hình mẫu cao thế này, muốn tìm bạn gái không đơn giản đâu"

Quý Hường Không nghiêm túc gật gù: "Quả thực đơn giản"

Khâu Anh lờm một cái, thấy đối phương lâu rồi không có chút phản ứng gì, cô quay đầu đi.

Ánh đèn đường màu da cam ấm áp phác họa đầy đủ đường nét ngũ quan của Quý Hường Không, anh buông mí mắt nhìn xuống mặt đất, lông mi vừa dài vừa dài, sống mũi cao hướng xuống mặt đất nhìn thành một đường thẳng hẹp dài, tóc mái che khuất con mắt.

Đây là vẻ mặt nghiêm túc hiếm thấy của anh, âm thanh rầu rĩ phát ra: "Tôi cũng không phải ai cũng không cự tuyệt, nếu là thật lòng yêu tôi, tôi sẽ cự quyết."

Khâu Anh kinh ngạc nhìn anh, bị ma quỷ xui khiến thế nào lại mở miệng".....tôi không thật lòng chỗ nào?"

Vừa dứt lời, cô liền có chút hối hận. Quý Hường Không mang đôi mắt đào hoa cong thành một đường, đem mắt di vào mặt cô, lộ ra ý cười xấu xa: "Cô nghĩ thử xem?"

Mặt Khâu Anh nhất thời đỏ ửng lên, dùng bàn tay ngăn khuôn mặt anh lại, mãnh liệt đẩy một cái: "Không nghĩ"

Người này quả nhiên nghiêm túc không quá ba giây!

Lúc Khâu Anh về đến nhà cũng đã quá 11 giờ, cô vừa mở máy tính ra thì tùy ý chọn một bộ phim, âm lượng mở tối đa.

Nam chính nữ chính đang cãi nhau, chẳng bao lâu, cô lại vô tâm ngồi xem kịch, rồi lại buồn bực đi tới đi lui, mở tủ lạnh lấy một lon nước, trong đầu lại hiện ra cảnh tượng mười mấy phút trước cùng Quý Hường Không.

"Cái này...." Âm thanh cô có chút run rẩy, "Tôi có thể tiếp tục giữ liên lạc với anh không?"

Quý Hường Không quay đầu lại nhìn cô, con ngươi đen kịt mà thâm thúy, trông không có vẻ gì gọi là bão giông đang phun trào.

Cô giống như vừa bị phát hiện quay cốp, nhanh chóng chột dạ, ánh mắt của anh phẳng phát phá tan nỗ lực "thật lòng" của chính mình, đưa cô ẩn giấu giữa bóng đêm ngày giữa nơi ánh nắng chiếu sáng rực trên đầu.

Một lúc sau, cô nghe anh lạnh nhạt nói: "Còn chưa muốn về nhà à?"

Vậy là không muốn giữ liên lạc rồi.

Khâu Anh cầm lon coca không để ý liền đánh rơi xuống đất, âm thanh lạnh lạnh đột nhiên vang lên, sau đó lẩn đi khắp nơi, cang vọng khắp không gian hồi lâu, không thể dừng lại.

Nữ chính trong mấy bộ phim truyền hình mang theo tiếng khóc nức nở chạy vào đầu cô, mãi không thoát ra.

"Làm sao bây giờ, trông thật giống mình đang thích anh ta"

Khâu Anh đứng chôn chân tại chỗ, đầu ngón tay lạnh toát.

Cảm giác trong lòng cô giống như có cơ chế gì đã, toàn bộ đều sẵn sàng phun trào bất cứ lúc nào.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4-1: Tuyển thủ bị đại chúng đánh giá thấp (1)

Thời khóa biểu từ thứ ba đến thứ năm đều kín bưng, trong lúc nghỉ trưa, Khâu Anh một tay bê một tay giữ chống sách tham khảo trên đầu, khó khăn đi xuống cầu thang xoắn ốc trong tiệm sách, chuẩn bị đi vào phòng học làm bài tập. Trên mạng có rất nhiều tin đồn rằng cô là đứa con gái hư hỏng chuyên bán nhan sắc, vì để tăng độ hot mà không chừa thủ đoạn nào, là nữ MC livestream gà rừng, đại khái có rất ít người biết, chuyên ngành của cô chính xác là phát thanh và nghệ thuật.

Đúng lúc đi xuống tầng trệt của tiệm sách, bước chân cô bỗng dừng như bị thứ gì đó giữ lại. Một TV to đùng đang phát chương trình CCTV "Tin tức trực tiếp"

['World Cup' thể thao điện tử toàn cầu, đội Trung Quốc đoạt Á quân, dành được tiền thưởng kèch xù 800 vạn Dollar]

Liên tiếp những hình ảnh hiện trường thực tế được ống kính ghi lại, nổi bật xuất hiện trên màn hình là Quý Hường Không, bên cạnh là bốn người đồng đội

khắc lông mày nhú chặt, thậm chí có thấp giọng rít lên, chỉ có mặt anh là không một chút tức giận, cực kỳ bình tĩnh gõ bàn phím, thỉnh thoảng cúi xuống micro nói gì đó. Cảnh quay tiếp theo là đối thủ tức giận đập bàn phím sau khi bị bọn họ đánh tan.

Cảm xúc của Khâu Anh đang vô cùng trào dâng, bỗng dưng nghe thấy tiếng máy cô gái mặc áo hồng phấn bên cạnh cảm thán, "Ông kính vừa lao đến, người kia đẹp trai quá đi hả?"

"Đúng thế, đầu mang tai nghe, một mặt chăm chú thật mê người! Mau tra xem anh ấy tên gì?"

Khâu Anh không nhận được thăm than trời một tiếng. Quý Hường Không có năng lực sát gái thật đáng sợ, khó trách miếng ăn của anh ta bị gọi là mang điện từ lại còn có cả tà giáo....

"Người này quả thực soái khí rất lớn, nhưng đánh rất nát" Một nam sinh gần đó chống cằm dương dương tự đắc nói. "Có khi tôi đánh còn hay hơn hẳn ta."

Lời nói của hắn thành công thu hút sự chú ý của những tiểu cô nương vừa rồi, "Thật hay giả vậy, người ta là tuyển thủ chuyên nghiệp, là Á quân thế giới đây."

Nam sinh bí hiểm kia lắc đầu một cái: "Ăn may mà thôi, tuyệt chiêu của hắn chính là ôm đùi, để đồng đội tùy ý gánh một con bò." Thấy được ánh mắt nghi hoặc của mấy nữ sinh kia, hắn xốc nổi thở dài, tiếp tục giải thích, "Ví dụ như, đội trưởng của họ - Cố Phóng, chính là tuyển thủ chơi IConquer số một Trung Quốc, anh ta từng nhận xét 'chỉ cần đứng bên cạnh hắn nhìn thao tác của hắn ta, tôi liền biết mình có thể thắng.'"

Hắn trong lúc nói chuyện, ngữ điệu kéo thật dài, đeo lên mặt cái bộ dạng "Người chơi cao cấp có chút thời gian tán gẫu với bình dân tầm thường". Thấy các tiểu cô nương trên mặt đầy khổ sở không biết người này đang nói cái gì, thế nhưng đáng về có cảm giác cực kỳ lợi hại, hắn lại càng thêm đắc ý, thao thao bất tuyệt giới thiệu nghề nghiệp cuộc đời của Quý Hường Không.

Đại khái nội dung y hệt mấy tin đồn trên Internet, anh tốt nghiệp trung học rồi sang Hàn Quốc du học, gia nhập một đội thể thao điện tử chuyên nghiệp bên đó, sau đó bị những người trong đó đá tới đá lui, trước sau vẫn không có kết quả, đồng đội cười nhạo anh là tay tàn, không thích hợp tiếp tục đi trên con đường này. Sau khi tốt nghiệp, anh về nước phát triển, trình độ được người chơi công nhận là tuyển thủ chuyên nghiệp kém nhất, tốc độ tay chậm, thao tác không tàn bạo khoe mẽ, thỉnh thoảng vừa vào trận đã tự mình dâng first blood cho đối thủ.

Nam sinh đó vẫn liên tục quở trách Quý Hường Không hết thứ này đến thứ khác đều không làm được, cô đứng trước mặt mấy cô gái kia, ngắt lời anh: "Mấy tên lãnh đạo câu lạc bộ cũng không ngốc đến mức đấy chứ, một người kém như vậy, tại sao bọn họ vẫn cho anh ta thi đấu?"

Mấy người khác cũng dồn dập đáp lời: "Đúng rồi, anh vừa nói đó chiến đội số một của Trung Quốc, đánh giỏi tới mức đánh Á Quân thế giới, làm gì cần phải giữ một mầm họa trong đó?"

Nam sinh bỗng nhiên nhận được câu hỏi, không tự nhiên nhú mày: "Ai biết được, đồ bỏ đi như hắn cả nam lẫn nữ đều bị thu hút, có thể có quy tắc ngầm gì đó... Ồ, này!"

Khâu Anh từ sau lưng hắn nặng nề đựng phải một phải, lấy cuốn sách trên tay một đường giáng thẳng xuống đầu hắn. Cô như không có chuyện gì xảy ra, nhặt chúng lên một lần nữa, lạnh lùng bỏ lại một câu "Xin lỗi", cũng không quay đầu lại, lập tức bỏ đi.

Phần lớn con người đều luôn như vậy, không có bất kỳ chứng cứ xác đáng nào, đã vội mang những lời đồn tin nhảm đó tán gẫu khắp mọi nơi, sau đó bày cái bộ mặt dương dương tự đắc đó với thiên hạ, 'sự thật chỉ có một', 'đó chính là chân tướng của sự việc'.

Yên tĩnh đọc sách trong phòng rồi lười bút ra làm một chút bài tập, tâm thần Khâu Anh vẫn không yên ổn, cô đặt bút xuống, hai tay thất vọng mất mát ôm đầu, đại não bỗng chiếu lại cảnh đối thoại với Quý Hường Không buổi tối hôm ấy.

- "Tôi có thể tiếp tục giữ liên lạc với anh không?"

- "Còn chưa muốn về nhà à?"

Nội tâm cô giống như vừa bị đẩy vào cái hố vắng vẻ, một chút đồ đạc cũng không có.

Lúc trước Quý Hường Không còn cố ý nói lý lẽ với cô, nghiêm mặt nói bản thân không nên chưa có chứng cứ gì đã vội nghe theo mấy cái tin đồn, thế mà lại nói cô sắc dụ, đầu cơ trục lợi, treu đùa cực nặng nề với cô.

Bất đắc dĩ anh mới nghiêm túc được 3 giây, sau đó đôi mắt đào hoa ấy lại uốn cong, thanh âm hạ thấp ám muội nhú mày: "Tôi sẽ bồi thường cho cô."

Hai ngày sau, hòm thư của Khâu Anh nhận được thứ gọi là bồi thường, một thư mời tham dự hoạt động tổng kết vòng chung kết thế giới vừa rồi. Đến lúc đó, toàn bộ nhân viên hậu đài của Iconquer sẽ xuất hiện, cũng không thiếu bất cứ ngôi sao màn bạc nào cả.

Quý Hường Không tùy ý ghi chú: "Chuẩn bị cẩn thận, có thể sẽ tìm được một chút cơ hội nào đó"

Anh đây là đang bồi thường có tâm một chút đúng không? Thì ra ngày ngày đó đề xuất cô trở thành nữ bình luận viên không chỉ là thuận miệng dễ đạt.

Hai tay Khâu Anh nâng tờ giấy mỏng thất dây đai cẩn thận, cảm động đến khóc trong lòng. Cô vừa mới chuẩn bị định trả lời một cách nghiêm túc, đột nhiên phát hiện ra dòng chữ đỏ chói to đùng được tô thêm đậm sau.

- Nhớ kỹ bài học, đừng tiếp tục cái gì mà sắc dụ nha!

Miệng Khâu Anh bắt giác thở hắt một cái, tay càng ngày run càng mạnh.

Đêm đó, Quý Hường Không còn bình luận một bài viết trên Weibo, biểu thị chính mình vô cùng xem thường livestream của Khâu Anh, cảm giác cô có chút thú vị mới mời cô chung đội chơi game, hai người căn bản cũng chả thân thiết gì. Nhất thời bão giông dư luận chợt thổi lớn, quần chúng vây xem, vô cùng phấn khởi bình luận.

"Tôi đã nói rồi, lần này đánh đôi đương nhiên là Quý Hường Không chơi Khâu Anh, nhiều lần thấy chết mà có cứu đâu?"

"Nữ MC này thật đáng thương, rõ ràng là mình quyến rũ được phía bên kia, nhưng lại phải gánh hấn, thật oan ức mà!"

Đề tài tiếp tục phát triển, chuyển hướng sang nhân phẩm Quý Hường Không đạt trình công kích người khác.

Trong một khoảnh khắc, hình tượng của Khâu Anh từ một tâm cơ nữ nhân mặt dày mày dạn ôm đúi tuyển thủ chuyên nghiệp, liền biến thành nữ MC trong lúc livestream bị play boy hãm hại đến mất toàn bộ danh tiếng, nói cô cực kỳ oan ức nhưng không hề nói cô là người rộng lượng.

Khâu Anh cực kỳ kinh ngạc nhìn màn hình, đầu có vấn đề chăng?

Cô từ lâu đã trải qua cuộc sống trần ngập khí lạnh, bị đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió cũng ó thể liều lĩnh mà một đường dứt khoát đi đến chỗ mưa bom bão đạn, từ xưa nay đều không có ai sẵn sàng đứng trước mặt mình che chở, thay cô gánh chịu những thứ như vậy, nên cô buộc phải tự mình bảo vệ chính mình khỏi những thương tổn vô tâm kia.

Con gió nhẹ nhàng thổi bay tấm rèm cửa sổ, tiếng tí tách gõ gõ vào tấm kính trong suốt, nội tâm Khâu Anh xao động bất an. Có một thứ gì đó ảm ảo đột nhiên di chuyển không ngừng trong lòng cô, càng ngày càng nóng, tan ra ở khoang ngực, cô muốn cười, nhưng chớp mắt lại không ngừng chua xót, cô chỉ có thể dùng ức lấy hơi, hơi thở không tự nhiên.

Cô chỉnh sửa không ngừng tin nhắn cảm ơn Quý Hường Không, viết rồi lại xóa, xóa rồi lại viết, đứng ngồi không yên cả một đêm, nhưng trong lòng lại không có tí yên tâm nào.

Cuối cùng, cô nản chí quăng mình lên giường, nghĩ gì thể không biết, người ta đã sớm nói đừng tiếp tục liên lạc mà.

Mặc dù có thể như thế thật, nhưng thiếu nữ đã yêu đơn phương khó lòng có thể không động tình, mỗi khi nhìn thấy những tranh ảnh hay video thú vị hay ho gì đó, cô vẫn sẽ không nhịn được liền gửi cho anh xem.

Nghĩ tới đây, Khâu Anh nhấp vào ứng dụng ghi chú trong điện thoại di động, ghi đoạn tán gẫu cùng Quý Hường Không lên phong giấy trắng, cô đơn độc đóng liên một lúc hai vai.

Cô muốn biết thật nhiều đáng về ngoài đời của anh, nhưng anh một người bạn cũng không có.

Khâu Anh mở ảnh chân dung của Quý Hường Không ra, tốc độ ngón tay cực chậm rãi phóng to gương mặt anh, phóng thật to trán anh, đến sống mũi thẳng tắp của anh, đến ánh mắt không cười nhưng đầy ân tình của anh, cuối cùng thì dừng lại trên bờ môi anh.

Xung quanh có người không ngừng chú ý đến bộ dạng của cô, lúc này cô mới ý thức được chính mình giống như tên hám gai, cô hoảng loạn buông tay ra, điện thoại di động rơi xuống đất, phát ra tiếng động rất lớn. Cô cúi người xuống tìm kiếm, lúc ngẩng lên thì đập đầu "Ầm" một cái ngay góc bàn.

Nam sinh đối diện lắc đầu một cái, về mặt lộ về tiếu nuôi "Cô gái này đáng đáp không tề, đáng tiếc là nào có chút vấn đề"

Khâu Anh chật vật ngồi trở lại trên ghế, ánh mắt quét đến vị trí ngày tháng trên điện thoại di động được chính mình đánh dấu quan trọng, tìm nhất thời đập như nổi trống.

Một ngày nào đó, cô sẽ gặp lại anh chứ?

"Yzer Farrell, lúc bắt đầu mạng sống là 430, mỗi lần lên cấp được tăng thêm 80; giá trị phép thuật là 280, mỗi lần lên cấp tăng thêm 45, sát thương 47.6, mỗi lần lên cấp tăng thêm 3, tốc độ di chuyển 325, phạm vi sát thương 550, vị trí thường dùng cho đi đường, pháp sư."

Khâu Anh tựa đầu vào lọn tóc vừa được buộc cao kiểu đuôi ngựa, dùng một cái ghim què mùa buộc toàn bộ tóc mái lên, để lộ ra cái trán trơn bóng, vừa liên miên cắn nhấm nói, vừa bật cái video dạy Iconquer lên ghi nhớ.

Để trở thành bình luận viên, bước thứ nhất đương nhiên là có đầy đủ sự hiểu biết đối với game.

Iconquer cung cấp đầy đủ 110 nhân vật anh hùng để người chơi có thể lựa chọn, mỗi anh hùng đều có chuyên môn gồm 4 skill, cây thiên phú cùng với thuộc tính trưởng thành đặc biệt, vì tìm ra cái video này, Khâu Anh liều mạng dùng toàn bộ tâm trí, đem tư liệu game học hành vô cùng cẩn thận.

Trong nháy mắt đã đến lễ tổng kết tháng này, Khâu Anh tới rất sớm, rất nhanh cùng nhân viên trò chuyện vô cùng vui vẻ, còn bị một phóng viên trẻ tuổi nhận ra được.

"Oa, Đại danh nhân của Du Tinh, cô thật sự muốn chuyển mình rồi?"

Sống lưng Khâu Anh cứng đờ, chỉ lo cô nói sẽ thành ra cái loại "Tứ đại trà xanh gái đ**m" gì đó thôi.

Không để ý tới một cô gái nhỏ nhắn chạy đến bên cô, hưng phấn quơ tay trước mặt cô, ánh mắt to tròn lóe lên những vì tinh tú: "Tôi là fan của cô đấy, Lục Y Y, tôi để ý cô từ rất lâu rồi, đặc biệt thích giọng nói của cô!"

"Cảm...cảm ơn...." Khâu Anh thờ phào nhẹ nhõm, đúng là một lần bị rấn cấn, mười năm sợ dây thừng.

Biết được cô chỉ là được mời tới tham quan, cũng là người mới, Lục Y Y liền xung phong bảo vệ dẫn đường cho cô, hận không thể dốc lòng nói chuyện cùng.

"Phía sau hậu đài của một giải đấu esports có sự khác biệt cực kỳ lớn trong công tác phân công, ngoại trừ các câu lạc bộ lớn, còn có các ông bầu, người phân tích số liệu, huấn luyện viên cùng tuyển thủ chuyên nghiệp, còn có các đài truyền hình lớn có chuyên mục dành cho hoạt động lần này, người xây dựng kế hoạch, bình luận viên, MC, phóng viên đến từ các trang báo điện tử, website và biên tập viên, vân vân...Đương nhiên còn có những ứng dụng livestream, các giải đấu lớn vẫn thường được phát trên các ứng dụng livestream mà."

Khâu Anh lồi cuồn sổ ra, điên cuồng ghi lại những câu cô gái kia vừa nói, chỉ lo lắng sẽ bỏ qua câu nào đó.

Buổi chiều là khoảng thời gian cho các nhà tài trợ chụp ảnh giao lưu cùng các tuyển thủ để quay video tuyên truyền, Khâu Anh theo Lục Y Y đi loay quanh trong phòng chụp ảnh, vây quanh xem chuyên gia trang điểm có vẽ trẻ tuổi ở đây bồi bồi lên mặt. Khâu Anh không nhìn được liền tưởng tượng đến cảnh Quý Hướng Không ngoan ngoãn ngồi trên ghế với dáng vẻ mặc kệ người ta làm gì thì làm, đáng tiếc một chút cũng không đụng đến người của Legend.

Buổi tối là tiệc đứng, được tổ chức ở phòng tiệc của khách sạn, trung tâm được xếp đầy những chai rượu ngon và những món ăn trang trí đẹp mắt thành một vòng lớn, bên trái là thảm đỏ, một đường tiến thẳng lên sân khấu.

Khi Khâu Anh đang nói chuyện cùng Lục Y Y, ánh đèn phòng tiệc bỗng dung tối lại, màn hình led lớn trên sân khấu bỗng hiện ra khung cảnh của Iconquer, thứ âm nhạc mơ hồ vang lên, hình ảnh kế tiếp miêu tả động tác của xạ thủ Hàn Băng mặt hướng vào khán giả kéo căng dây cung, "Vèo" một tiếng bắn ra băng tiễn.

Kèm theo đó là âm thanh chói tai, màn hình vỡ vụn, những mảnh vỡ như mưa rơi từ phía bỗng tụ lại thành tên chiến đội....

"Newland!"

Hơn mười cột ánh sáng hình trụ trong đại sảnh lúc ẩn lúc hiện, tập trung toàn bộ ở thảm đỏ, nơi một đội đang đứng, tiếng vỗ tay nổ vang trời.

Không nghĩ rằng một bữa tiệc tổng kết có thể náo nhiệt như vậy, Khâu Anh giật mình che miệng lại.

Cứ như vậy mà đi qua 6, 7 chiến đội, tiếng vỗ tay của khán phòng càng ngày càng sôi động, âm nhạc càng ngày càng đến đoạn cao trào.

Thấy Khâu Anh mờ mịt nhìn khắp bốn phía, Lục Y Y nhắc nhở: "Vừa nãy đều là chiến đội bình thường, tiếp theo chính là ba đội mạnh nhất!"

Trên màn hình lớn, một dáng người nhanh nhẹn cầm thanh kiếm thánh nhanh chóng xuyên qua chiến trường, bên trong Dao Quang Kiếm Ảnh phóng ra ba chữ cái to lớn....

"VPG!"

Lục Y Y ở bên cạnh giới thiệu: "Khả năng tấn công mạnh nhất, chiến đội VPG, phương pháp đấu hung hãn, xâm lược như lửa."

Khâu Anh tò mò hướng về phía thảm đỏ quan sát lần nữa, năm người họ xếp thành hàng ngang, người ở gần cô nhất mặc một cái áo khoác màu hồng chói mắt, đầu nhím, bước đi khệnh khạng ngẩng cao đầu nhìn thẳng phía trước.

"yue, Kỳ Việt."

Bên cạnh tên đó là một chàng trai có mái tóc vàng óng, đeo một cái khuyên tai màu bạc, tóc mái gần che khuất đôi mắt.

"poker, Thẩm Nguyệt."

Ở giữa là một người trông lớn tuổi hơn, tóc quá ngắn, ánh mắt lạnh lùng hung hăng, rất có khí chất của lão đại đứng đầu băng đảng nào đó.

"Đội trưởng, lion, Lư Thịnh."

Nhìn về phía bên cạnh, chiều cao xấp xỉ một mét chín, da ngăm ngăm đen cùng với tướng tá khôi ngô tuấn tú.

"scar, Đồng Ngô"

Rốt cuộc Khâu Anh cũng nhận ra cái tên ngoài cùng bên phải, hần mặc áo sơ mi trắng, quần dài kaki sẫm màu, bốn người khác đứng chung một chỗ đều

mang khí thế khiếp người, riêng hấn lại nổi bật lên như một quý công tử cảnh vàng lá ngọc.

"summit, Bù Hỷ" Lục Y Y bĩu môi, "Cô đừng nhìn hấn mi thanh mục tú mà hiểu lầm, vị này mới chính là người chiến đấu hung ác vô tình nhất trong VPG, tóm lại kẻ địch đừng hòng chạy thoát một khi đã rơi vào tay hấn ta."

Khâu Anh gật gù như bầm tỏi, trong lòng không tự chủ được liền bỏ sung, hơn nữa còn là một kẻ chân chó, ánh mắt cũng không trong trẻo nổi.

Chiến đội VPG xuyên qua sân khấu, đang đứng dùng món ăn của tiệc, ngay sau đó, trên màn hình lớn cắt ngang hiện liên người cá Nami vẩy gọi ngọn sóng dữ to lớn, nước biển gầm thét đánh bay mọi kẻ địch cản đường, từ trong tầng đá ngầm bị sóng đánh hiện ra chữ....

"Dragon!"

Năm người mặc đồng phục gần giống nhau xuất hiện trên thảm đỏ, bọn họ cùng mang mắt kính gọng đen, cắt tóc đầu cua, so với các chiến đội còn lại, trông lại càng giống như thành quả của đầy rẫy những nghiên cứu khoa học.

"Tiểu đội chuyên phòng thủ, Dragon, mỗi trận đều sai lầm cực ít, chiến thuật bình tĩnh nghiêm chỉnh, một chút kẻ hở cũng không để lại cho đối phương." Lục Y Y không quên giới thiệu tỉ mỉ một lần cho cô.

Thùy triều lùi xuống, không gian đen kịt lại, Annie nhỏ nhắn hắc ám được gọi ra cực lớn, lửa ném khắp tứ phương, trong than tro hiện ra....

"Legend!"

Tìm Khâu Anh kinh hoàng liên tục đập "thình thịch"

So với những chiến đội trước, VPG, Legend, Dragon càng giống như những thần tượng đẹp trai tỏa sáng lấp lánh, toàn bộ thành viên đều mặc quần áo thể dục, Lâm Dật Hiên mặc áo T-shirt, trên áo thậm chí còn in một con mèo đang nhếch miệng sợ hãi, quả thực bán manh không biết thẹn mà.

"Legend cũng được coi là hình mẫu cho nhóm nam, mọi người đều trêu chọc lão tổng câu lạc bộ xem mặt tuyển người. Chiến thuật của bọn họ vô cùng linh hoạt, thay đổi thất thường. Lần này đội trưởng Cố Phóng có chuyện nên không tới, từ bên trái quá chính là Lâm Dật Hiên, Lục Phong, Hoắc Nghiêu." Lục Y Y không ý thức được Khâu Anh đang dị thường, tiếp tục nói, "Cao nhất, đẹp trai nhất chính là Quý Hường Không, một nửa fan nữ đến Iconquer đều hướng về phía hấn mà hò hét."

Khâu Anh đã sớm đem toàn bộ sự chú ý đặt lên mặt của Quý Hường Không, hai tay anh cắm vào túi quần, theo tiết tấu của âm nhạc, một loạt chân dài thẳng tắp thon dài sải bước, ngũ quan nhuộm màu vàng của ánh sáng, cực kỳ anh tuấn.

"À đúng rồi, các cậu biết...." Lục Y Y như ý thức được chuyện gì, gãi gãi đầu, dường như đang suy từ tìm từ ngữ để nói, "Àch.....Bây giờ còn liên lạc sao?"

Khâu Anh nhất thời nản chí, giống như quả bóng cao su cúi đầu xuống, buồn buồn nỉ: "Không có."

Nghi thức ra mắt kết thúc, rốt cục lại quay lại hoạt động tự do, thấy Quý Hường Không cùng hai người lạ khác đi tới, Khâu Anh hít một hơi thật sâu, sửa sang lại quần áo, giả bộ bình tĩnh giờ tay vẩy một cái, lộ ra nụ cười vui vẻ.

"Hắc."

Hai người kia nhìn nhau, lễ phép bắt chuyện với cô, nhưng Quý Hường Không lại không có chút phản ứng nào, anh đi ngang qua cô, vờ như chưa từng nhìn thấy.

Cánh tay Khâu Anh vừa vung lên cứng đờ giữa không trung, dừng lại vài giây, cuối cùng theo tự nhiên thu lại, nhất thời không biết nên để ở đâu. Mãi đến tận khi Lục Y Y cẩn thận mà giặt nhẹ vạt áo cô, cô mới phục hồi tinh thần lại, da đầu bắt đầu tê liệt.

Các ký giả cách đó không xa khe khẽ bàn luận.

"Thấy không, trên mặt Khâu Anh rõ ràng là đang viết liền hai chữ lúng túng mà."

"Aiya, Quý Hường Không chính là người nhu thê, rõ ràng thấy ám muội liền cứ thể bỏ đi mà."

"Cô ấy cũng thật là đáng thương, trước còn bị người ta điên cuồng hãm hại đến liên lụy bản thân. "

Khâu Anh ở mép bàn cầm hai cái kẹo ngọt, trốn trong góc phòng ăn, kiếm cho chính mình một chút yên tĩnh.

Không có quan hệ, cô nghĩ, anh vừa rồi hấn là không nhìn thấy hoặc là đang có suy nghĩ tâm sự, nên anh không để ý người khác.

Thành phần đường quả nhiên có thể làm tâm tình người ta ổn hơn một chút, sau khi nhặt lại tự tin, Khâu Anh tìm được cơ hội khác, thừa dịp Quý Hường Không dựa lưng vào vách tường, cô liền đi tới bên cạnh anh.

Cô nghe thấy âm thanh khô khốc của chính mình: "Lâu...lâu rồi không gặp."

Thấy Quý Hường Không còn đang cúi đầu bấm điện thoại di động, một sự bất an mãnh liệt trong lòng cô không chút tiếng động mà tan ra, Khâu Anh chỉ có thể tiếp tục cúi đầu nói lắp ba lắp bắp: "Cái này, có phải anh không nhìn thấy tin nhắn của tôi, tôi... Tôi đã liên lụy anh nhiều chuyện, không nghĩ rằng anh sẽ thanh minh ở Weibo như vậy...rõ ràng là tôi....tôi...ạch, còn phải cảm ơn thiệp mời của anh nữa..."

Trời ạ, tôi đang nói cái quái gì đây!

Giây phút vô cùng nguy nan, một thân hành động như vậy, không bằng cứ bỏ chạy thôi.

Quý Hường Không rút cuộc cũng cam lòng ngẩng đầu nhìn cô, trên mắt không có ý cười nào, ngữ điệu lạnh lùng: "Cô ở đây với tôi hoang phí thời gian, không bằng làm chút chuyện hữu dụng khác đi, cô đừng quên lý do tại sao lại tới đây."

Đầu như bị người ta đập cho một gậy, Khâu Anh sợ hãi run bần bật tại chỗ, một câu cũng không bật lại được.

Ngay khi bầu không khí hạ xuống, một nữ nhân đã nhìn rất lâu bên cạnh tiến về phía cô và anh, tràn đầy hứng khởi cùng Quý Hường Không nói chuyện về hạng hai làm chói mắt người mới chơi, lúc lâu sau mới xin lỗi hỏi: "Tôi có quấy rầy hai người không?"

Quý Hường Không liếc nhìn Khâu Anh một cái: "Không sao, cô cứ nói đi."

Khâu Anh cứ như vậy mà gạt sang một bên, nhìn Quý Hường Không bày ra bộ dạng không đứng đắn, nhìn trang sức tuyệt đẹp của nữ nhân kia liên tục trêu chọc cười đùa, sau đó ánh mắt đảo qua cô, lạnh nhạt hỏi với vẻ mặt kinh ngạc: "Sao cô còn chưa đi?"

Có người cầm lấy cổ tay cô, Lục Y Y xuất hiện giống như một nhanh cô cứu mạng vậy.

"Các bình luận viên Iconquer đều có mặt ở đây, tôi dẫn cô đi nói chuyện với bọn nó." Đi được mấy bước, cô ghé sát vào tai Khâu Anh, nhẹ giọng nói, "Cô tại sao lại đi tìm Quý Hường Không vậy? Chuyện của hai người rất vất vả mới có thể kết thúc được, đừng tiếp tục để người ta nắm thóp mà hại nữa."

"Hại?"

"Chính là cái stream của cô đấy, bị người ta điên cuồng dội nước bẩn mặc kệ tình hình thực tế cô không quên chứ?"

"Không..."

Khâu Anh hai chân như bị đồ chì, tùy ý bị Lục Y Y lôi thẳng về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4-2: Tuyển thủ bị đại chúng đánh giá thấp (2)

Từ ngày nhìn thấy Quý Hường Không, trong lòng cô đột nhiên có cảm giác cực kỳ xa lạ, tựa như giữa hai người họ tồn tại một bức tường trong suốt chắn ngang. Giống như trước đây anh không đứng đắn trêu đùa cô là giả, giống như anh ở trong hẻm nhỏ kéo nàng về phía sau đem cất giấu bảo vệ là giả, giống như đem đó ở giữa đường, nơi có hàng cây bay bay theo chiều gió, đường giao thông bị chia làm hai giao lộ, hai người họ thành thật nói chuyện với nhau là giả, giống như xưa nay bọn họ thân thiết là giả... Điều này làm cho ngực cô đau đớn, cảm giác cực kỳ rầu rĩ!

Cùng những bình luận viên chuyên nghiệp nói chuyện một lúc, tâm trạng Khâu Anh đã thoải mái nhưng thành ra lại hơi đói bụng, đi vào phòng định ăn chút gì đó, cô bỗng phát hiện người bên cạnh mình có chút quái lạ.

Anh ấy có vóc người cao to, sống lưng ưỡn thẳng, đang hết sức chăm chú vào bàn tiệc, cẩn thận từng ly từng miếng đồ ăn cho mình, nước tương không cẩn thận bắn tung tóe lên người, hần lập tức co quắp một hồi.

Đợi đến khi khuôn mặt của đối phương bắt đầu bình tĩnh lại, tâm tình Khâu Anh càng lúc càng thấy khó hiểu, cô muốn lấy cái kẹp định gấp thức ăn ở gần hần. Cô vừa đưa tay ra đã nghe thấy tiếng nói của hần.

"Thật ngại quá" Bùi Hy lạnh nhạt nói, "Tôi không thích có người đứng gần tôi quá."

Khâu Anh lập tức lùi về sau một bước, trong đầu hiện ra cảnh Kiều Hình nhào vào lồng ngực của hần, nội tâm cô không tự chủ được lờm hần một cái.

Lý do giả vờ chính đáng.

Khâu Anh ở một bên khác gấp đồ ăn một hồi liền quay về, bước chân quá nhanh, cô lão đạo đụng phải một người nào đó. Mất nhìn đồ ăn sắp rơi tung tóe trên mặt đất, thân thể xinh đẹp của cô vận vẹo, bày ra hình chữ "L", vững vững vàng vàng ngăn cản thức ăn trên đĩa rơi ra.

Hoàn mỹ.

Cô còn chưa kịp hào hứng, liền phát hiện mình đã để lại trên áo sơ mi trắng của người khác một dấu son môi.

Khâu Anh trong đầu càng ngày càng lo sợ, gương mặt Bùi Hy đối diện cũng bắt đầu biến sắc.

"Thật ngại quá" Cô giật giật khóe miệng, thả mềm ngữ điệu muốn lấy lòng, "Dùng soda là hết đây, để tôi giúp anh..."

"Không cần"

Bùi Hy dùng lực cổ gắng xóa dấu son môi, Khâu Anh theo phản xạ ngăn lại hành động của hắn: "Dùng, như vậy sẽ làm nhàu áo đấy."

Thấy cô giữ cổ tay mình, sắc mặt Bùi Hy càng thêm âm trầm, hắn muốn rút tay về, nhưng cô càng nắm chặt, lờ ra đằng sau cánh cửa, hắn "Dùng" một cái hất tay cô ra.

Khâu Anh mông lung, trên mặt còn vương lại chút xót xa, giống như vừa bị một cú tát giáng xuống mặt.

Hôm nay là ngày quái gì vậy, từng thứ từng thứ xảy ra đều làm cô thật lúng túng?

Ý thức được thái độ của mình có chút thất lễ, Bùi Hy buông mí mắt xuống: "Xin lỗi"

Trong lúc đó, một bên khác, bốn người Legend đang vây quanh một cái bàn.

"Vừa nãy anh tại sao lại không chào hỏi Khâu nữ thần vậy hả?"

Mặt đối mặt, Lâm Dật Hiền tò mò đặt câu hỏi, Quý Hường Không không trả lời.

Thanh danh của anh cũng không phải dạng vừa, Khâu Anh lại là người mới trong lĩnh vực bình luận viên, không phải là muốn dính líu quan hệ sao?

"Cô ấy lần trước không phải còn cố ý tìm đến tận câu lạc bộ sao?" Hai ngón tay Lâm Dật Hiền đưa lên mắt, "Hai người các anh ở công viên tình chàng ý thiếp, anh anh em em, huynh đệ chúng tôi dùng ống nhòm nhìn thấy hết rồi nhá."

Thấy tên này không có ý dừng lại, Quý Hường Không thuận miệng trả lời: "Tôi bị đá rồi."

Lâm Dật Hiền ngây ngốc sừng sốt, sau đó dùng tay phải cuộn thành nắm gỗ xuống tay trái: "Anh trong cái nhóm này quả là hình mẫu lý tưởng của mọi cô gái, chẳng trách người ta bảo anh là trêu hoa ghẹo nguyệt mà."

Quý Hường Không nhún nhún vai: "Chính cậu cũng nói thế mà"

Nghiêng người không biết Khâu Anh và Bùi Hy đã xảy ra chuyện gì, hai người cơ bản là đang dính sát vào nhau, Lâm Dật Hiền không nhịn được kinh ngạc thốt lên: "Cô ấy nhanh như vậy đã quên anh rồi, đang mê mẩn Tiểu Bạch Kiềm Bùi Hy kia kìa?!" Dứt lời bi thương, anh lắc đầu một cái: "Chà chà, nữ thần thật là bạc tình mà."

Hoắc Nghiêu và Lục Phong đối diện hận không thể khua chiêng gõ trống.

"Gái đ**m mà cũng có thể có ngày hôm nay á hả?"

"Không tin ngẩng đầu mà nhìn! Trời xanh không bỏ qua cho ai!"

Quý Hường Không rất phối hợp oán thán một tiếng.

Lâm Dật Hiền liếc mắt đưa tình, dùng vai va vào anh: "Không sao, anh còn có em mà."

Anh còn muốn tiếp tục cười nhạo Quý Hường Không, nhưng lại bị đối phương một bước nắm chặt tay, nhát thời nổi da gà một hồi: "Này! Người là đồ lưu manh, nam nữ đều ăn sạch! Nhanh buông tôi ra!"

Thoát khỏi đồng đội bát quái, Quý Hường Không đi tới quầy bar, con mắt cong lên, hướng về người phụ nữ già dặn phía trước, tùy tiện hỏi thăm: "Văn tỷ!"

Đối phương quay đầu lại, lộ ra một khuôn mặt cùng khí chất cực kỳ giàu có.

Nữ CEO câu lạc bộ VPG - Thư Văn, một trong những huấn luyện viên đỉnh cao của ngành thể thao điện tử Trung Quốc, có khả năng khôn khéo, tài lực hùng hậu, thường gọi là "Võ Tắc Thiên" trong giới esports.

Thư Văn đem cầm Quý Hường Không giờ cao lên: "Cậu hỏi tôi muốn có thêm một tấm thiệp mời, hóa ra là cô ấy à?"

"Vâng, cho cô ta cơ hội hiểu rõ ngành thể thao điện tử này."

"À?" Thư Văn nghi ngờ nhíu mày.

Quý Hường Không không nhanh không chậm nói: "Ngành thể thao điện tử còn chưa chín muồi, trong nội địa lại thiếu những nữ bình luận viên ưu tú, hình tượng lẫn khí chất cũng cô ấy đều có thiên phú, một nửa là được đào tạo vũ đạo từ nhỏ, phát âm chữ nghĩa cũng vô cùng rõ ràng vì đã trải qua khóa học phát thanh chuyên nghiệp. Sau đó tôi có tra một số số liệu livestream của cô ấy, là MC nghiệp dư, suốt một năm đêm nào cũng livestream suốt ba tiếng đồng hồ, chưa bao giờ lười biếng gián đoạn, thái độ vô cùng chăm chỉ nỗ lực. Chỉ là dùng quá sức thành ra đi nhầm phương hướng, trước khi làm video game, cô ấy cắt ghép chỉnh sửa những đoạn phim ngắn rất chuẩn, nếu trong game lý giải công phu thêm một chút, có lẽ sẽ vô cùng thành công."

Thư Văn nghe vậy liền cười nói: "Người ngoài giới đều nói mạng cậu lớn, bao nhiêu ngôi sao xung quanh, thế mà lại đi chọn ngược lại luôn." Chị đừng đưa ly rượu trên tay, hỏi: "Hai người làm sao quen biết được vậy?"

- Tiếng Anh tôi không tốt, không có xe đi, cũng không biết đường.....Anh có thể cho tôi đi nhờ xe được không?

Trong đầu bỗng hiện ra hình ảnh lần đầu tiên gặp gỡ, khi Khâu Anh giả vờ là người qua đường nhưng khó có thể bày ra dáng vẻ không căng thẳng. Quý Hường Không hơi nhếch miệng: "Gặp ngẫu nhiên, liền đến gần làm quen chút."

Dứt lời, anh cả lơ phát phơ nghiêng người dựa vào quầy bar, ánh mắt cực thoải mái lướt qua lướt lại màn hình điện thoại: "Mỹ nữ mà, cũng nên tán tỉnh đôi chút!"

Cách đó không xa, Khâu Anh cũng thấy người vừa mới quen đang trao đổi phương thức liên lạc, vừa nghiêng đầu thì nhìn thấy Quý Hường Không, bàn tay hơi hạ điện thoại xuống.

Mãi đến tận khi hoạt động kết thúc, cô trước sau cũng không thể cùng anh nói bất cứ cái gì.

Tinh thần Khâu Anh sa sút rờn rã cả một tuần, cuối cùng nguyên khí cũng hồi phục lại đôi chút.

Thay vì oán trách trời đất, không bằng bây giờ chủ động xuất kích, nếu như không có cơ hội, thì mình sẽ đi tạo cơ hội cho bản thân! Tiếp tục cố gắng đánh vào đề tài bình luận viên, nhất định có thể gặp lại Quý Hường Không một lần nữa!

Từ Lục Y Y cô mới biết được, hạng mục game dài truyền hình STV đang có ý định bồi dưỡng nữ bình luận viên Iconquer mới, Khâu Anh quyết định ứng tuyển tham gia. Cô là kiểu người, một khi chăm chú làm một chuyện lớn, những việc nhỏ liên quan đều sẽ nghiên cứu sâu triệt để, để mọi việc trôi chảy hoàn mỹ. Điền cuồng một tháng, ngoại trừ những số liệu thuộc tính cơ bản, cô còn xem tất cả quan hệ của anh hùng trong Iconquer, đội hình phối hợp thông thường, rút ngắn thời gian hồi chiêu, mua trang bị nào phù hợp với chiến thuật, mai phục tấn công, y như Vương Ngữ Yên trong rèn luyện bộ 'Võ Công Bí Tích' vậy.

Một bình luận viên ưu tú đối với mỗi chiến đội, mỗi tuyển thủ đều cần phải nắm dữ liệu trong lòng bàn tay, lướt qua một loạt tin tức trên trang website, Khâu Anh mắt nhắm mắt mở đọc hết tin đồn này đến tin đồn khác.

Cô phát hiện, tuy rằng Quý Hường Không tin đồn rất nhiều, nhưng tất cả các cuộc phỏng vấn đồng đội, anh đều được đánh giá vô cùng phi thường.

"Có cái nhìn khách quan, đối diện với cục diện trận đấu phán đoán cực kỳ chính xác."

"Anh ấy ở trong trận đấu đều suy tính được những người khác làm gì thì phù hợp, lựa chọn đội hình và chiến thuật cực ổn định. Nếu như Iconquer là một bàn cờ, chúng tôi là quân cờ, thì anh ấy chính là kỳ thủ, anh ấy biết mình phải làm gì để mang lại chiến thắng cho đội nhà."

Thậm chí ngay cả đội trưởng Legend Cổ Phóng cũng đã nói: "Quý Hường Không là bộ não của Legend, tướng tài trong Iconquer Trung Quốc không thiếu, nhưng khó tìm."

Sau buổi phỏng vấn hôm đó, cũng thật nhiều người căn bản không thể ngừng công kích...

"Đội trưởng đây là đang ám chỉ Quý Hường Không dựa vào lời ăn tiếng nói mà thi đấu đây,"

"Sĩ quan chỉ huy nước suối, ha ha ha."

(Nước suối: Anh hùng bị giết, ngồi ở căn cứ uống nước suối đọc giấy chờ được hồi sinh.)

"Thi đấu thể thao điện tử chính là thi đấu thao tác và tốc độ tay, đừng dùng kiến thức cơ bản cũng không có ấy mà lừa bọn này!"

Khâu Anh tay khẽ run, nắm chặt con chuột.

Bất luận có bao nhiêu người vì chính danh của Quý Hường Không, tin đồn hay bằng chứng cũng vĩnh viễn không phải lời giải thích hợp lý cho họ, vì đơn giản: "Quý Hường Không đã tay tàn lại còn chơi cùng gái đ**m, duyên số thật tốt."

Hoặc là: "Hắn dựa vào quy tắc ngầm, phía trước có người bảo vệ, các đồng đội cũng không dám đắc tội hắn."

Khâu Anh không nhận được cảm thán, ai cũng nói trực giác của phụ nữ không có đạo lý, tin đồn thường thường cũng làm quái gì có đạo lý, nói tóm lại, ta không quen người, có giải thích cũng vô dụng.

Để hiểu thêm được một phần gì đó về esports, Khâu Anh cần rằng bớt ăn bớt mặc tích góp tiền lại, mỗi tuần đều bỏ thời gian ra tới "Mộng Lữ Nhân" xem trực tiếp các trận so tài của các tuyển thủ chuyên nghiệp, đồng thời thảo luận về cuộc thi.

"Mộng Lữ Nhân" Là một chuỗi các quán cà phê internet cao cấp, do một người chơi Iconquer chuyên nghiệp từng vô địch thể giới sáng lập, bên trong không gian cực kỳ dễ chịu, thiết bị đỉnh cao, tập trung rất nhiều người chơi cao cấp, nghe nói thỉnh thoảng còn có cả tuyển thủ chuyên nghiệp đến chơi.

Buổi chiều thứ bảy, Khâu Anh đang quan sát buổi chiều lại của vòng chung kết Iconquer ở Seattle, một chàng trai bên cạnh thấy cô tướng mạo xuất thần, liền xung phong nhận việc thay cô giải thích trận chiến.

Vì khỏe khoảng bản thân hiểu lắm, hần mở miệng là liền tiếp nói ra những thuật ngữ cao thâm khó hiểu, mà trải qua khoảng thời gian lao đầu vào tìm hiểu, Khâu Anh từ lâu đã hiểu được toàn bộ ý nghĩa.

Khái quát đơn giản lại thì, quy tắc trò chơi của Iconquer chính là hai chiến đội, năm người một đội, công kích lẫn nhau, chỉ cần phá bỏ toàn bộ tháp thủy tinh của đối phương là thắng.

"Game chia làm 3 đường Thượng, Trung, Hạ, mỗi anh hùng bắt đầu từ cấp một, thông qua kinh nghiệm và tiền có được, từ đó lên cấp skill, mua thêm càng nhiều trang bị."

Mỗi người sau khi ra đời, bắt đầu dựa vào ăn uống, rèn luyện, học tập chờ lúc khỏe mạnh trưởng thành, mới có được vóc dáng khỏe mạnh, trí thức đỉnh cao.

"Ở trong trận Iconquer, tiền và kinh nghiệm được gọi là 'tài nguyên', chủ yếu chia làm bốn loại: đánh giết kẻ thù, đánh giết lính, đánh giết quái rừng và phá hủy tháp phòng ngự của phe địch. Bởi vì tài nguyên là có hạn, vì lẽ đó đội ngũ nhất định phải phân bổ tài nguyên hợp lý."

Ví dụ ở quê nhà có người lên cho đồ ăn, ăn được càng nhiều thì lại càng khỏe, càng khỏe thì càng mạnh, càng mạnh thì càng có thể đánh ngã nhiều kẻ địch hơn. Thế nhưng, đồ ăn ở mỗi đội đều là có hạn, vì thế chuyện quan trọng phải nghĩ tới đầu tiên, chính là có người ăn nhiều, đương nhiên sẽ có người phải ăn ít đi một chút.

"Giống như bóng đá, có người đánh top, support, người đánh dưới, người bảo vệ trụ, chiến đội Iconquer chuyên nghiệp căn cứ vào tỉ lệ tài nguyên, lần lượt chia làm: ADC, trong đó có người tấn công chính, anh hùng đánh đường dưới, hay còn gọi là đại ca, đầu trận năng lực không mạnh, nhưng từ giữa trận trở đi thì kích động vuron lên làm chủ, là người chuyên bảo vệ cho đồng đội, trang bị đầy đủ liền có thể ngăn con sóng giữ đến từ đối phương."

Người như vậy ban đầu sẽ vô cùng yếu đuối, cần bảo vệ, nhưng khi ăn nhiều rồi sức mạnh ngày càng tăng nhanh, nuôi mập lại thành đại ca thủ, gấp người là đánh giết.

"MID, nhất định phải để đầu trận đi đánh chém, trong khi đại ca đánh hàng trên thì phải cùng đoàn đội bảo vệ hạ đường."

Người này chín tương đối sớm, vừa mới bắt đầu liền có thể đi đánh nhau, đại ca ở dưới hạ đường tích lũy tiền và kinh nghiệm, nhưng cuối trận chỉ cần đại ca lên là đủ rồi.

"Đánh top, vị trí gánh team của đội, thường xuyên sẽ cân vãi tên địch, cần phải có một thân thể cường tráng cùng năng lực linh hoạt."

Người này ăn uống trong hoàn cảnh rất ác liệt, không để ý nhất định là bị đối phương làm thịt ngay, mở nhóm ở đâu liền xông pha dẫn đầu, chiến đấu không ngừng, mình đồng da sắt, vì đồng đội mà thu được không ít cơ hội sáng tạo.

"Đi rừng đánh quái, không đứng nguyên một chỗ, chia nhiều đường đi khắp nơi, tập kích đối phương bất ngờ."

Người này hay đi xung quanh kiếm ăn, quấy rầy phe địch, bảo vệ cả ba đường, giúp đồng đội ăn uống an toàn.

"Support, bảo vệ đại ca, bố trí quân lính điều tra, cung cấp cho đoàn đội những món đồ cần thiết."

Người này giống như Phi Dung vậy, cơ bản sẽ không quan tâm đến ăn cái gì, đứng canh gác, thay người chặn đao, hi sinh bản thân nuôi lớn các đại ca.

Trận đấu đã bắt đầu mấy phút đồng hồ, "Cao thủ" lại tiến vào hình thức chửi bới tuyển thủ, sau khi nghe hần nói mấy câu, Khâu Anh liền phát hiện ra, hần là antifan của Quý Hương Không.

Thấy Legend một lúc sau thua trận, "Cao thủ" kích động vỗ đùi, đau lòng không thôi: "Tôi thực sự không hiểu, bọn họ tại sao lại cho Quý Hương Không làm người đánh top chứ, chưa bắt đầu được bao lâu đã chết mấy lần rồi."

"Chính vì anh ấy phải cân 3 người, vì thế nên hai đường còn lại đồng đội mới không có áp lực, mau chóng lên cấp phá trụ." Từ phía sau truyền lên một đợt âm thanh lạnh như băng, "Legend chiến thuật ván này chính là liều mạng bảo vệ một, giúp anh lớn Cổ Phóng mau chóng lên cấp, Quý Hương Không trên đường không ngừng xông pha quấy rầy địch, là vì hần có mục đích từ trước."

Khâu Anh quay đầu lại, nhìn thấy một nam nhân cao lớn mặc đồ trắng, đỉnh đầu hần đội mũ lưỡi trai, đem vành mũ kéo xuống thật thấp, gần như che cả khuôn mặt.

"Cao thủ" liếc mắt nhìn hần, coi như cái gì cũng không nghe thấy, không lâu sau lại tiếp tục nổi trận lôi đình: "Này Quý Hương Không không hiểu vì sao lại tiến vào rừng của địch làm cái quái gì? Tặng đầu cho người sao?"

Khâu Anh chuyển hướng nhìn nam sinh đội mũ, chỉ thấy môi hắn nhếch một đường, trầm mặc rất lâu, cuối cùng cũng không nhận được mở miệng: "Phía bên kia Legend không có tầm nhìn, hắn cố tình dò đường, nếu không, tất cả mọi người sẽ chết ở trong đó."

Hóa ra là như vậy, nội tâm Khâu Anh không nhận được liền cho tiểu ca này một like.

"Cao thủ" sừng sốt một chút, ánh mắt quét qua khuôn miệng của Khâu Anh, cô nhất thời đen mặt.

Tình hình trận chiến vô cùng căng thẳng, ống kính trên màn ảnh lao lên đường, phe địch bốn người đang mở nhóm đẩy trụ, mà Quý Hường Không chỉ còn một nửa cột máu vẫn còn nghiêng ngang trong khu vực nguy hiểm, hoàn toàn không chuẩn bị đối phó với nguy cơ nguy hiểm gì.

"Cao thủ" cười lạnh một tiếng, "Hừ, tuyển thủ chuyên nghiệp, đến lúc này ý thức bảo vệ mình còn không có."

Đại khái là lúc trước bị "vả" hai cái vào mặt, âm lượng hắn lúc này nhỏ xuống không ít.

Nam sinh đội mũ lạnh nhạt nói: "Hắn là đang dụ người, làm cho đối phương có cảm giác có thể mang hắn chơi đùa tùy ý chém giết, sau đó đưa bọn họ vào vòng vây mai phục của đồng đội."

Vừa dứt lời, mấy đội viên của Legend đột nhiên từ khu vực bên cạnh xuất hiện, trong khoảnh khắc diệt toàn bộ chiến đội đối phương.

Khâu Anh lúc này mới nhớ, Quý Hường Không được gọi là "Bậc thầy lừa đảo trên chiến trường", hắn không chỉ không mua trang bị theo lẽ thường, chiến thuật quỷ dị khó lường, còn âm mưu diễn kịch như thế này...

"Cao thủ" ba lần bị vả, đứng dậy thờ phỉ phò tức giận rời đi. Khâu Anh liền hào hứng ngồi vào bên cạnh nam sinh đội mũ kia, hy vọng có thể moi nhiều tin tức chuyên môn từ hắn.

Không quen không biết, Khâu Anh nhẹ nhàng giật giật góc áo của nam sinh, lễ phép mở miệng: "Thật ngại quá, vừa nãy Quý Hường Không tại sao lại muốn phóng to chiêu thức, rồi lại phòng thủ để lỡ mất vậy?"

"Đó là bởi vì..." Nam sinh đột nhiên không nói, buông mí mắt xuống yên lặng nhìn kĩ cánh tay đang kéo của Khâu Anh.

Khâu Anh hơi ngây người, theo bản năng mà nhìn về phía mặt hắn, bọn họ ở bên trong góc, cũng không có nhiều người, lại thêm việc ánh sáng tối tăm, nhưng cô vẫn nhận ra hắn.

Hắn là..... VPG Bùi Hy.

Trong phút chốc, vài từ ngữ giống như màn đạn, bắn liên tiếp trong đầu cô.

Bạn trai Kiều Hinh, chân chó hèn mọn ánh mắt không trong sạch, vô lễ, mắc bệnh sạch sẽ, giả vờ đúng lý do.....

Cô chính là đang âu lo không biết làm thế nào để tiếp lời, nhưng Bùi Hy đã nhanh một bước mở miệng.

"Quý Hường Không tính cách quá tốt, bình luận viên không sợ đắc tội hắn, đoàn chiến chỉ nhắc tới sai lầm của hắn, đưa cho người xem những cảnh tượng so tài chẳng ai hiểu nổi." Hắn dừng một chút, "Giống như vừa rồi, Legend đường dưới hai đánh ba, bình luận viên chỉ nhắc tới Cố Phóng tàn sát giết ba người, không nhắc tới Quý Hường Không trong thời khắc then chốt trầm mặc tạo không gian cho anh ta đánh giết."

Người này ít nói như vậy, lúc đề cập đến Quý Hường Không, lại đúng là một câu nối tiếp một câu.

Thấy Khâu Anh gật đầu như bầm tỏi, Bùi Hy khép miệng mấp máy, tựa như tâm trạng không tệ, lại vì cô mà tiếp tục bình luận trận đấu.

Từ Bùi Hy cô mới biết được, Quý Hường Không đánh vị trí top, cần sức mạnh lớn lẫn lá gan to có thể liếm máu trên lưỡi đao, nguyên nhân chính là đánh thật hay cũng khó nở mày nở mặt, đánh kém nhưng lại hiểu biết rõ vị trí của mình. Thi đấu cũng giống như đánh cờ, hành động sai lầm không thể tránh được, nhưng đối với sai lầm của Quý Hường Không, tự nhiên lỗi bé tí cũng bị xé ra cho to.

Ngoài ra, Quý Hường Không thích việc không ngừng sử dụng những chiến thuật mới mẻ độc đáo như mai phục, thường xuyên không được bình luận viên và khán giả lý giải, gọi đùa là con đường ngu ngốc. Thi đấu thua, sau đó xem số liệu lại thấy hắn kém nhất, thật khó để hắn không bị coi là khiếm khuyết lớn của chiến đội.

"Quý Hường Không bản thân thao tác so với tuyển thủ chuyên nghiệp không quá ưu tú, thậm chí có phần cứng nhắc, nhưng thông minh hơn người, Legend thắng rất nhiều trận, đều là nhờ trí thông minh chèn ép đối thủ."

Khoảng cách bằng nửa cái ghế tựa, Khâu Anh tò mò hỏi: "Tại sao anh lại hiểu rõ anh ấy như vậy?"

Bùi Hy trầm ngâm nói: "Ồ trận chiến đoàn đội, tôi chưa bao giờ thắng nổi hắn."

Vòng chung kết Iconquer ở Seattle trận bán kết, VPG bị Legend đánh bại, cũng là bởi vì Quý Hường Không khám phá ra một bộ chiến thuật "hạng toàn cầu" mới.

Hạng toàn cầu, chính là nắm giữ toàn bộ điểm then chốt của bản đồ, những nơi có thể hỗ trợ tốt cho anh hùng, lợi dụng tính cơ động tập trung toàn bộ ưu thế ở binh lực, trong nháy mắt liền có thể mở rộng tầm nhìn toàn cục diện, đem toàn bộ chiến thuật am hiểu từ trước đến giờ, chia làm nhiều đội nhỏ đánh cho VPG trở tay không kịp.

Khâu anh dùng phương thức dễ hiểu dịch được một hồi, như vậy cũng tốt hơn việc người mang theo đồng đội Lạc Đan đi đánh lên ngay sát lão Vương, vừa mới động thủ liền phát hiện một loạt phụ thân, mẫu thân, thúc thúc, a di của lão Vương khí thế hùng hục từ trên trời giáng xuống, thế cục từ hai đánh một thế quái nào lại trở thành năm đánh hai, đánh lên không được, ngược lại còn bị người ta nắm tóc đánh cho một trận.

Bùi Hy đưa mắt tìm từ phía trên bản đồ, nhìn Legend khí thế anh hùng bước lên cao điểm của phe địch, chậm chậm nghiêm túc nói: "Hắn là tuyển thủ bị đại chúng đánh giá thấp, tôi vẫn hi vọng có thể cùng đội với hắn."

Nghe xong mấy câu hắn nói, lồng ngực Khâu Anh đập trùng kịch liệt, đầy ắp một sự kích thích nhiệt huyết khó hiểu.

Cô nhất định phải trở thành binh luyện viên cao cấp nhất bước lên vũ đài Iconquer. Cô nhất định phải mau chóng nói cho tất cả mọi người biết, Quý Hường Không không phải cái gì mà tay tàn mà còn chơi cùng gái đ**m, còn có thể dồn dập bước vào Hào Môn. Có thể ở bên trong giải đấu đạt được kết quả ưu tú như vậy, là do sự nỗ lực và sức mạnh của bản thân anh mà có.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyện Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5-1: Lời nói dối thật lòng (1)

Vòng chung kết toàn cầu của Iconquer mang theo khói thuốc súng từ Seattle kết thúc, sau đó là thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi, kỳ chuyển nhượng trước mùa giải mới sẽ diễn ra. Tất cả các câu lạc bộ cũng sẽ trong khoảng thời gian này điều chỉnh đội viên trong đoàn đội, chuẩn bị sẵn sàng cho giải đấu tiếp theo, cố gắng mang đến những trận đấu tâm huyết cho khán giả.

Cố Phóng sau khi trở về từ Seattle liền chính thức nghỉ hưu. Một buổi sáng thứ bảy, bốn đội viên còn lại của Legend nhận được thông báo từ phía câu lạc bộ. Các tuyển thủ mở cửa phòng họp bước vào, phát hiện ngoại trừ những người liên quan đến Iconquer, thậm chí các ông lớn đều có mặt, không khí trong phòng tràn ngập khí lạnh, khiến người khác cảm thấy vô cùng ngột ngạt.

Toàn bộ thành viên im lặng, ngồi vào hàng ghế sau. Giám đốc Câu lạc bộ mở miệng nói: "Quý Hường Không, đoàn đội Iconquer Legend là do Cố Phóng chọn đội ngũ, vì anh ta là người đại diện. Năm ngoái, Cố Phóng luôn bỏ qua yêu cầu của chúng tôi, mời cậu gia nhập, kí hợp đồng một năm, bây giờ anh ta đã nghỉ hưu..." Hắn dừng lại một chút, lạnh lùng nói, "Cậu có thể đi rồi."

Vừa dứt lời, Lâm Dật Hiền liền lớn tiếng nói: "Tại sao phải thay người?" Chúng tôi phối hợp bốn người hoàn toàn không có vấn đề, chỉ cần tìm người Carry thay thế anh Cố là được mà!"

Anh mới vào nghề, ký hợp đồng 2 năm với Legend, được Quý Hường Không bảo vệ rất tốt, còn chưa từng gặp chút gian truân lạnh lẽo hay tàn khốc gì trong cái nghề này. Quý Hường Không lại còn là người có công đoạt cúp về, tuy chuyện bị "đá" khỏi đội đều là do đồng đội hàng năm bỏ phiếu, nhưng đây rõ ràng là chuyện chẳng hợp lý một chút nào. Để dành chiến thắng, con người ta phải trả giá đắt như thế này ư?

Lâm Dật Hiền kinh hoàng nhìn về phía Quý Hường Không, hi vọng anh có thể thanh minh một chút gì đó cho bản thân. Nhưng về mặt anh lại vô cùng lạnh nhạt, ánh mắt bình tĩnh như làn nước hồ Thanh Thủy, gần như chẳng có chút đề ý đến tương lai của chính mình.

Hay là, anh đã sớm đổi mặt với cái tình cảnh tương tự, tập mãi thành quen.

Giám đốc nói tiếp: "Một năm qua, câu lạc bộ vì Quý Hường Không mà đã không ít lần bị đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió, tôi cũng nhận ra trong lúc thi đấu, tốc độ tay của Quý Hường Không quả thật cứng nhắc, từ thao tác lẫn tư chất nhận định, chỉ là một người bình thường không hơn không kém."

Lâm Dật Hiền gấp gáp lắc đầu: "Hường Không là chỉ huy của đoàn đội, anh ấy quen với việc sử dụng con mắt trong một khắc, quan sát tình hình ở khắp nơi trên bản đồ, gặp một chút sai sót trên đường di chuyển là hoàn toàn bình thường...."

"Đúng vậy, chiến thuật lẫn lựa chọn đội hình lúc nào cũng vô cùng ổn định..."

"Không sai!"

Thấy Lục Phong và Hoắc Nghêu dồn dập đáp lời, Lâm Dật Hiền nhất thời càng kích động, âm lượng anh lại càng tăng cao: "Hơn nữa, Legend chúng ta một năm nay tình hình chiến đấu vẫn rất huy hoàng mà!"

"Huy hoàng?" Ngồi trên ghế cao nhất, chủ tịch câu lạc bộ Legned cười lạnh thành tiếng, "Ồ Seattle đoạt cúp á quân? Đây là cái thứ mấy? Thứ tư!"

"Nhưng mà..."

"Tôi mặc kệ những lý do các cậu vừa nói, tôi chỉ cần biết kết quả thôi." Chủ tịch trầm mặc nhìn về phía Quý Hường Không, "Cậu là một nhân tố không xác định, Legend trên đường đạt cúp quán quân không thể xảy ra điều gì quá tầm kiểm soát được, thành thật xin lỗi."

Tên giám đốc đập bàn: "Đừng có đề cao nỗ lực của cậu ta, không có kết quả, cậu ta chẳng là cái thá gì cả!"

Nhân viên ở mấy tổ hạng mục khác lên trao đổi ánh mắt với nhau, cười nhẹ, không hề che giấu vẻ khinh bỉ. Dù sao kết luận lại Quý Hường Không vẫn là khuyết điểm lớn nhất của đoàn đội, chỉ cần loại bỏ anh ta, tất cả vấn đề đều có thể giải quyết vô cùng dễ dàng.

"Cố Phóng từ năm ngoái đã nghĩ đến việc nghỉ hưu, nhưng điều kiện đánh thêm một năm chỉ là để Quý Hường Không gia nhập. Cố Phóng chính là đội hình ban đầu của Legend, tôi bị ép đáp ứng yêu cầu mới đồng ý để cậu vào, kết quả thì sao đây?" tên giám đốc hít sâu một hơi, dùng ngón tay hướng về phía các thành viên của đoàn đội, lời nói theo tâm tình ngày càng kích động. lúc trước thì lễ phép không có gì để chê, "Các cậu mỗi người đều nói hán ta có năng lực, nếu thực sự có năng lực, tại sao lại thua? Thứ bọn tôi xây dựng là một chiến đội, không phải là studio cho các cậu trải nghiệm tình huynh đệ! Không có kết quả, còn nói có năng lực là thế quái nào! Nhìn đồng bóng dữ liệu kia kia, Void Quý Hường Không chính là trò cười của thiên hạ!"

Lâm Dật Hiền không để ý cánh tay ngăn cản của Quý Hường Không, mạnh mẽ trả lời: "Ông có thể không tin chúng tôi, nhưng ông không thể không tin mắt nhìn của đại thần Cố Phóng."

"Cố Phóng chính là nhìn lầm!" Âm điệu tên giám đốc cao lên, sắc mặt trầm mặc nhìn về phía Quý Hường Không, "Loại tuyển thủ không có chút thiên phú như cậu, có người bao bọc chỉ là nhất thời, cũng không thể bao bọc cả một đời, như thế khác nào sử dụng bả mìn mà đạo, nghề nghiệp như vậy không có cách nào lâu dài được, tự lo lấy đi!"

Lâm Dật Hiền đập mạnh tay xuống bàn, dùng sức nhắm chặt mắt đến mức muốn rách cả mí: "Đừng có nghe nói mấy lời đoán mò trên mạng! Quý Hường Không không hề sử dụng cái gì mà bả mìn mà đạo!"

Giám đốc lắc đầu, lạnh lùng mà quyết liệt ngắt lời nói: "Lâm Dật Hiền, chúng ta đều biết cậu là do Quý Hường Không tìm thấy, nhưng cậu phải hiểu, thi đấu chuyên nghiệp và trả ơn là hai chuyện hoàn toàn khác nhau."

"Tôi cũng có được chút lợi lộc nào!" Lâm Dật Hiền tức giận đến mức hai hàm răng nghiến chặt vào nhau, phát ra âm thanh vang vọng.

Đáng tiếc, bây giờ nói cái gì cũng là quá muộn, Quý Hường Không từ lâu đã ký hợp đồng, hiện tại mọi thứ đã chuẩn bị đầu vào đầy, chỉ thiếu mỗi lệnh trực xuất là người có thể đi.

"Ý kiến đã được thông qua, tôi không còn nhiều thời gian, giấy hủy hợp đồng có sẽ đưa cho các cậu."

Chủ tịch câu lạc bộ Legend nói một hơi, đứng dậy mau chóng rời đi.

Phòng họp lần thứ hai rơi vào không gian trầm mặc. Rất lâu sau, huấn luyện viên Trần mới mở cửa.

"Ngành thể thao điện tử đã vượt xa quá khứ, sản nghiệp không được quá yếu, hàng năm các khán giả ở khán đài đến cổ vũ đều tăng chóng mặt, năm nay vòng chung kết toàn cầu ở Seattle khán giả đã lên đến 3000 vạn, vượt xa số liệu tổng kết hàng năm của NBA."

Tên giám đốc hít một hơi thật sâu, trực tiếp nhìn về phía Quý Hường Không.

"Lúc thi đấu bắt buộc phải cực kỳ đoàn kết, rất nhiều người chơi có khả năng ra skill không quá rõ ràng, cậu có một đầu óc mới mẻ độc đáo, có mấy chiến thuật có thể khiến khán giả hiểu được toàn bộ? Cậu không theo lẽ thường mà xây dựng chiến thuật, khán giả lý giải không được sẽ nói cậu là đang đi trên con đường vô văn, là thứ bỏ đi, là câu lạc bộ mất mùa mới chọn cậu."

"Thứ khán giả muốn nhìn thấy là kỹ thuật cá nhân mang tính áp đảo! Lấy sức một người cải tử hoàn sinh, giết toàn bộ nhân vật của đối phương! Là thao tác phải cực kỳ hung hãn, mà mấy thứ đó, cậu không có được...."

Huấn luyện viên Trần bị nói đến vô cùng kích động, phảng phất cái khí thế đã bị đè nén từ lâu.

"Bùi Hy của VPG, thực lực cá nhân trong nội địa là số một, nhưng chiến thuật lại chuyên độc đoán, hoàn toàn không biết phối hợp cùng đồng đội, khán giả có quan tâm không? Họ không thèm để ý đâu! Bọn họ chỉ nhớ rõ hán như một chiến thần cầm kiếm chém giết, sau đó quên mất rằng Iconquer là game đầy thấp thùy tình, không phải trò chơi giết người, anh quên trận đấu kia là Legend chúng ta đã dành chiến thắng rồi sao?"

Tên giám đốc chậm rãi nhắm mắt lại, lòng ngực kịch liệt đập phồng: "Dù sao trên cái thế giới này, cao thủ Iconquer rất ít, lại cũng rất ít người có thể lý giải những chiến thuật khó nhìn như thế, ít nhất cũng chỉ hiểu được nông cạn một phần, ngay cả chủ tịch cũng không ngoại lệ."

Lâm Dật Hiền lạnh lùng nói: "Nói nhiều như vậy, các ông vẫn là theo ý công chúng ngoài kia mà làm đúng không?"

Không một ai trả lời.

Lâm Dật Hiền cúi xuống kéo khóa áo đồng phục của đội, còi ra, tàn nhẫn vung lên bàn: "Iconquer là trò chơi của đồng đội! Tôi chỉ thi đấu cùng Quý Hường Không! Anh ấy đi, tôi không ở lại!"

Giám đốc giật dử cười đùa: "Chỉ là một tên tân binh mà dám dùng cái khẩu khí này nói chuyện? Đừng quên cậu còn cái hợp đồng hai năm với Legend đây!"

Lâm Dật Hiền vẫn muốn mở miệng cãi lại, nhưng lại bị Quý Hường Không kéo cánh tay lại: "A Hiền, không nói nữa."

Ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ phòng họp, rơi vào gương mặt trắng xám của anh, anh mỉm cười cợt: "Tôi hiểu rồi!"

Quý Hường Không từ ghế đứng lên, chậm chậm đi ra bên ngoài, các đồng đội cố gắng tới gần, như anh đưa một động tác cự tuyệt, âm thanh khàn khàn: "Tôi không sao, các cậu để tôi một mình một chút."

Quý Hường Không mở cửa phòng, vào bên trong, đóng cửa lại, sau đó cả người như bị hút hết sức lực, lưng ngã về đằng sau đập mạnh vào cửa.

Vòng chung kết toàn cầu Seattle kết thúc, vào một buổi chiều, đội trưởng Cố Phóng cùng anh từng một lần nói chuyện riêng với nhau.

"Cậu thích Seattle à?" Cố Phóng vươn tầm mắt nhìn về khoảng không xa vời phía trước, cười khổ nói: "Tôi đến đây bốn lần rồi, lần nào cũng là thương tâm mà quay về."

Quý Hường Không động đậy môi dưới, nhưng một lời cũng không nói ra.

Cố Phóng mở hai bàn tay mình ra, nhìn xuống, các ngón tay hơi run lên, giọng gào nói: "Không ai có thể nhận thức rõ được sự tàn khốc của năm tháng so với người chơi thể thao điện tử, mười năm, cứ như vậy mà trôi qua."

Những fan cuồng nhiệt ngoài kia đã nói rồi: Cố Phóng là một thời thanh xuân, là tin ngưỡng của chúng ta!

Quý Hường Không biết, Cố Phóng đã không còn ở thời kỳ đỉnh cao, lúc trước chăm chỉ và nỗ lực thế nào, cũng không thể thắng được năm tháng, sớm đã bị cái mép của tuổi tác thể thao điện tử đẩy ra khỏi cuộc chơi.

Bị cha mẹ trách móc, bị người thân cười nhạo, trần trọc mãi không được chơi chính thức cho câu lạc bộ, trải qua quãng thời gian thắng thì có cơm ăn, thua thì để bụng đói, thường xuyên phải tự túc chi phí ăn ở khi ra nước ngoài thi đấu, mang theo chăn bông buổi tối ngủ trong quán cà phê internet, cuộn thành một đồng run lấy bầy.

Lúc đó, thứ gì anh cũng không có, thứ duy nhất nắm được chính là một giấc mơ cháy bỏng trong lòng bàn tay.

Một năm rồi lại thêm một năm, tuyển thủ chuyên nghiệp Cố Phóng đã bao lần chém giết ở giải toàn cầu, vì Trung Quốc đoạt về một cúp quán quân, kết quả tốt lập tức kích thích phản ứng tích cực của khán giả, sau đó mới được truyền thông thực sự chú ý.

Chuyện xưa của bọn họ không ngừng được truyền tụng, từng đợt kích lệ cổ vũ đêm mãi không hết, giống y hệt bộ dạng thời trẻ bây giờ của Quý Hường Không.

Cuối cùng, từ mấy năm trước, tiền thưởng kếch xù được chiến đội Trung Quốc xuất sắc phát huy dành được, làm cho hàng mục Iconquer nhiều lần leo lên CCTV, thậm chí còn được tổng cục thể thao quốc gia vô cùng coi trọng.

Thế hệ trước chính là làm mưa làm gió để thống lĩnh giang sơn như vậy.

Thi đấu thể thao điện tử chuyên nghiệp tới bây giờ, họ thực sự đã phải trả giá bằng tất cả thời gian lẫn nỗ lực của mình.

Quý Hường Không đột nhiên nhớ tới những lời thiếu niên thiên tài đội Mỹ JefferyChen nói trong lúc đối mặt trong trận chung kết.

- Nhưng Cố Phóng đã già rồi, trạng thái đã không còn giữ được giá trị như tuyển thủ chuyên nghiệp trước đây nữa, cho dù từng là huyền thoại, thì bây giờ cũng là áp lực càng thêm áp lực mà thôi.

- Hơn nữa, đội Trung Quốc xem ra cùng không có ai có thể kế thừa anh ta.

Không có ai có thể kế thừa anh ta....

Quý Hường Không giương mắt nhìn về phía đội trưởng.

Có hay không một loại người, chỉ cần anh ta ở đây, bạn liền cảm thấy, lần này ổn rồi?

Cố Phóng chính là một minh chứng rất tốt.

Anh được biết đến với danh hiệu "Tuyển thủ Iconquer số một Trung Quốc", không chỉ bởi vì trong thời kỳ đỉnh cao thao tác cực xuất thần, mà còn bởi vì anh ở trong đội nào thì chiến thắng luôn kề cận ngay bên.

Đối mặt với mấy vạn khán giả trong hiện trường thi đấu, trong những giây phút sống còn vô cùng căng thẳng, tâm lý của đội viên cũng bắt đầu không ổn định, nhưng đội trưởng Cố Phóng không kiêu ngạo, một mình chống đỡ, làm cột sống cho toàn đội.

Cùng đội với Cố Phóng một năm nay, Quý Hường Không vô cùng có lòng tin, trên chiến trường chỉ cần có anh ta, bọn họ cái gì cũng không sợ!

Rất nhiều, rất nhiều lần, anh nhìn bóng lưng của Cố Phóng, lắng nghe khán giả toàn hiện trường hô to tên Cố Phóng, trong lòng nảy sinh một loại mơ ước

tuyệt đẹp.

Quý Hường Không lại nhớ tới, chiều hôm đó, bọn họ trên đường về khách sạn, Cổ Phóng đột nhiên dừng bước.

"Legend là đội ngũ tôi một tay nuôi nấng, A Hiên tuy là người mới, nhưng tư chất vô cùng thiên phú, Lục Phong và Hoắc Nghiêu cũng đang nằm trong thời kỳ hoàng kim của cuộc đời, nếu tất cả mọi người nói Iconquer nợ Cổ Phóng một chiếc cúp quán quân, vậy thì cậu hãy thay tôi đoạt nó về."

Cổ Phóng trịnh trọng đưa tay về phía anh.

"Hường Không, thay tôi, hãy trở thành đội trưởng của Legend đi."

"....."

"Không cần quan tâm đến những hỗn tạp ngoài kia, nếu như tất cả mọi người có thể hiểu được cậu, vậy không phải cậu chỉ là người bình thường thôi sao?"

Gió nhẹ thổi, cành cây đu đưa, lá rơi như mưa, những vệt nắng lốm đốm rớt trên mặt anh sáng bừng lên, Quý Hường Không chợt nhớ tới một tập của, ba con mắt trên người nhân vật đó làm cậu thực sự ấn tượng.

- Chỉ cần có lá cây bay nhảy tứ phương, lửa càng thiêu đốt, bóng dáng của chúng sẽ sáng bừng cả nhân gian, đồng thời, để lá mới nảy mầm.

Quý Hường Không khước miệng mím chặt, vô tình để lộ vẻ mặt chăm chú hiếm thấy, anh nắm chặt tay của Cổ Phóng, ánh màu trong mắt dần trở nên thâm thúy.

"Tôi đồng ý."

.....

Căn phòng tối không mở đèn, rèm cửa sổ bị gió thổi đu đưa nhẹ, Quý Hường Không dọc theo cánh cửa, dần dần gục xuống, kéo áo khoác che kín mặt mình.

Mấy ngày sau, trên internet bắt đầu lan truyền thông tin...

[Legend có hy vọng đoạt cúp! Void Quý Hường Không rời khỏi câu lạc bộ]

[Legend Lâm Dật Hiên bị chuyển nhượng sang đội hạng hai! Nghi vấn Quý Hường Không bắt ép đội viên!]

Còn có -

[Nguyên nhân Quý Hường Không bị đá: Cựu thành viên VPG, Summit Bùi Hy xác nhận gia nhập đội Legend!]

Ba cái tiêu đề hoàn toàn đủ lượng thông tin để làm náo người ta nổ ra hàng loạt những vở kịch lớn nhỏ, lướt qua vài lượt bảng tin, Khâu Anh không thể tin được chuyện gì đang xảy ra.

"Phân tích nội bộ bên trong sự kiện Quý Hường Không rời khỏi câu lạc bộ, khắp nơi đều tràn ngập tin tức ngầm, có thể là vì Bùi Hy mà câu lạc bộ chính thức thay đổi hướng đi trong tương lai: Legend dự định lấy Summit Bùi Hy lấp đầy vị trí MID rồi xây dựng lại đội hình chiến đấu mới, mà Quý Hường Không thì không nằm trong kế hoạch tương lai này."

Kỳ chuyển nhượng kinh hoàng diễn ra, các thành viên quan trọng đều bị thay đổi, đại chúng ăn dưa đứng ngoài đón đập hóng kịch hay, đuổi Quý Hường Không đi không chừng lại là yêu cầu đều có thể đưa Bùi Hy về Legend.

Nhớ lại lúc ở "Mộng Lữ Nhân", Bùi Hy đẩy mặt thành kính nói "Tôi vẫn hy vọng mình cùng đội với hấn", đột nhiên hai huyết thái dương của Khâu Anh thỉnh thoảng nhảy lên.

Người này, luôn miệng nói rất thích Quý Hường Không, nhưng kết quả lại trực tiếp làm hấn phải rời khỏi đội.

Tất cả từ ngữ không hiểu sao cứ thế tràn đến khuôn miệng cô, nhưng cuối cùng lại tỉnh quát chung chung một câu: "Không hổ danh là bạn trai Kiều Hinh."

Khâu Anh đóng cửa sổ, tay cầm điện thoại gõ một đoạn tin vô vũ tiếp sức gửi cho Quý Hường Không. Không hy vọng anh có thể hồi phục lại trạng thái bình thường như trước đây, nhưng nếu anh có thể cảm nhận được một chút tâm tình, trong lòng dễ chịu hơn một chút, là cô mãn nguyện rồi...

Khâu Anh để điện thoại xuống, khe khẽ thở dài. Thực sự là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, ngẫm lại một chút, cô trời sinh quynh rũ, từ lúc học mẫu giáo đã có nam sinh vì cô mà đánh nhau túi bụi, bây giờ một hoa khôi của trường từng được mọi người yêu mến, lại thể thảm thế này đây.

Trương Ái Linh từng nói, yêu thích một người, chính là đau đớn nhất trong các loại bi ai, nhưng nội tâm lại thích thú, trong bi ai lại có thể tìm được hạnh phúc. Sau khi phát hiện ra trái tim mình đang nổi lên từng đợt sóng, cô mỗi ngày đều sống cực kỳ nhiệt huyết, ngoại trừ cố gắng kiếm tiền, hoàn thành việc học, còn từng bước từng bước, bước đi trên con đường được bình luận viên Iconquer nổi tiếng.

Khâu Anh theo dõi rất nhiều những video dạy Iconquer của các streamer, bọn họ ra một video, cô liền chụp lại màn hình viết ra sổ ghi chú, xem đi xem lại để hiểu rõ hơn. Thời gian livestream buổi tối, cô đã bỏ phần ca hát nhảy múa, bắt đầu bình luận video thi đấu Iconquer.

"Từ lúc bắt đầu đến giờ, skill Q của MID đội A vẫn chưa bắn. Tôi đoán tuyển thủ này đang giả vờ rằng skill Q của mình bắn mãi không trúng, cố tình mê hoặc kẻ địch."

Khâu Anh đem khung game chuyển sang nơi khác.

"Đây là một tuyển thủ vô cùng vững vàng, tôi rất ít khi nhìn thấy anh ta gây ra sai sót gì." Cô vừa dứt lại, vị huynh đài trong game kia đột nhiên dừng bước, hướng người về phía không người thả đại chiêu, một sai sót chí mạng.

Phản bình luận của livestream trong nháy mắt bị một màn đạn quét qua -

"666666!" (giỏi giỏi giỏi!)

"Tuyển thủ như vậy thật vững vàng, ha ha ha!"

Khâu Anh mặt không biến sắc nói: "Chiến thuật bỏ trống! Đây chính là cố tình làm rối vị trí của phe địch!"

"MC lại bắt đầu đoán mò rồi!"

"Giả bộ bắn Q không trúng, chiến thuật bỏ trống, học tốt đấy!"

"Tôi sẽ lắng lắng xem cô nói bừa, từ đầu đến cuối cũng sẽ không vạch trần đâu!"

Cô khởi đầu là hàng trăm chỗ hở, đâu đâu cũng là màn đạn bình luận công kích, có người ác miệng chỉ trích cô thậm tệ nói cô đã không trên bảng rank cũng đường ở đó nói hươu nói vượn, cô cũng không tức giận, chủ động mời các cao thủ cùng cô phân tích những gì diễn ra trong trận đấu.

Dần dần, việc xem livestream của Khâu Anh tìm bug đã trở thành thú vui của cộng đồng game thủ và người chơi.

Mỗi khi Khâu Anh chuẩn xác nói ra đúng trình tự skill của các anh hùng, khán giả liền đồng loạt vui mừng tặng cô thuyền buồm, du thuyền,...Khâu Anh không nhin được trong lòng bỗng có cảm giác mong đợi, liệu Quý Hương Không có thể ở đâu đó trong đám người này, có thể đang hứng thú ôm điện thoại, nhìn cô ngu ngốc từng bước, từng bước kiên định hướng về phía anh mà chạy, khẽ nhếch miệng lên, để lộ đáng vẻ tươi cười hay không?

Khâu Anh tắt livestream, một môi đem mặt vui vào lòng bàn tay.

Không biết anh bây giờ thế nào rồi.

Ngày cô gặp lại anh, sớm hơn nhiều so với trí tưởng tượng của cô.

Chủ nhật hôm đó, Khâu Anh tới trung tâm thành phố tụ tập cùng bạn học, lúc trở về thì trời đã nhé nhem tối, cô chậm rãi ngã người về hướng nhà mình mà đi về. Theo đèn xanh băng qua đường, cô nhất thời nhìn thấy phía trước một hình ảnh quen thuộc, hào quang tỏa sáng lấp lánh trong đám người.

Vừa sững sờ, cả người cô vừa run lên mãnh liệt, đại não như vắng vắng tiếng còi âm ỉ.

Lúc ý thức được chuyện gì xảy ra, Khâu Anh đã cất bước đi theo, đem hết sức lực đảo mắt tìm bóng lưng của anh, cuối cùng cũng tìm thấy một anh đơn độc ở đoạn rẽ phía trước. Viên mắt cô bắt đầu đỏ lên, còn chưa kịp cao hứng, thân thể cô liền cứng đờ tại chỗ.

Quý Hương Không ở phía trước cô, cho dù cô không nhìn thấy mặt anh, nhưng cũng có thể tượng tượng được nụ cười bất cần đang hiện diện trên khuôn mặt ấy. Một tay anh cầm mấy cái túi đựng túi sách và nữ trang, một tay khác tùy ý mà để trong túi quần. Bên cạnh anh là một người phụ nữ, xem ra lớn hơn anh vài tuổi, tóc dài như thác nước, đáng người vô cùng nổi bật.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5-2: Lời nói dối thật lòng (2)

Bọn họ nhanh chóng rời đi, cánh tay mơ hồ cầm túi sách cùng nhau, tỷ tỷ xinh đẹp nghiêng đầu nói chuyện cùng Quý Hương Không, anh người khuyu xuống, thân mật hướng lỗ tai mình đến miệng chị gái.

Khâu Anh tròn tròn mắt, nhử mày nhìn Quý Hương Không, không biết nói chuyện gì, chị gái vừa cười vừa giận dữ, giờ tay đánh anh vài cái: "Hỏi thật đấy, nghiêm túc một chút đi!"

"Vâng vâng vâng" Quý Hường Không nhếch miệng, ung dung thong thả nói, "Chị đừng vội mà, nóng ruột là ăn không hết đậu hũ nóng đâu đấy."

Tỷ tỷ xinh đẹp lườm anh một cái: "Cả ngày không nghiêm túc được mấy giây, chỉ có cậu mới dám nói chuyện như vậy với tôi."

Chạy ven đường qua mấy chiếc xe, bụi bẩn bị nện khiến cổ họng Khâu Anh vô cùng ngứa, cô che miệng lại, không để mình ho khan thành tiếng. Từng trận chua xót bắt đầu dâng lên trong dạ dày của cô, khó nhất chính là, cô phát hiện mình dường như không có tí lập trường nào.

Từ nơi cô đứng hoàn toàn không nhìn thấy được bên trong cuộc sống của anh, anh ở cùng ai, đã trải qua cái gì, cô không tài nào biết được. Anh trong cuộc sống có làm những việc nhỏ không đáng kể, có sướng vui đau buồn, có nghe nhạc, có đi ngắm cảnh đa tình không, cô tất cả đều không biết.

Khâu Anh muốn mau chóng rời khỏi đây, trái tim có thể nhớ nhung không ngừng, nhưng lý trí thì không được mù quáng. Cô yên lặng đi theo bọn họ, đầu óc trống rỗng, không thể nào tưởng tượng được hình ảnh cuối con đường này sẽ có dáng vẻ thế nào.

Khoảng khắc họ tách ra, tỷ tỷ xinh đẹp đưa tay xoa xoa đầu của Quý Hường Không: "Hường Không, tâm ý của tôi chưa bao giờ thay đổi, chỉ cần cậu đồng ý, cửa lớn nhà tôi sẵn sàng vì cậu mà mở lớn."

Quý Hường Không ngoan ngoãn cúi đầu cảm mặt xuống đất, ngữ điệu chậm chậm mà lại đặc biệt ôn nhu: "Tôi biết"

Thấy anh quay về phía mình một đường tiến thẳng, Khâu Anh lập tức quay đầu đi, vừa bước được vài bước thì đụng phải một lồng ngực rắn chắc. Cô nom nóp lo sợ ngẩng đầu lên, đối mặt với Quý Hường Không mà cười như không cười.

Cô rẽ sang trái một bước, anh chắn bên trái một bước. Cô hướng sang phải một bước, anh liền cứ phải mà đi. Mặt Khâu Anh bắt đầu đỏ lên, biết mình tránh không thoát, cô đơn giản lạnh lùng nói: "Vị tiền sinh này, có thể để tôi đi một chút được không?"

Quý Hường Không cup mắt, đầy hứng thú nhìn cô: "Đã theo đến tận đây rồi, bây giờ còn muốn chạy trốn sao?"

"Thấy tin tức anh rời khỏi Legend, tôi vẫn luôn lo lắng cho anh." Nhớ tới Quý Hường Không vừa mới thân mật cùng tỷ tỷ xinh đẹp, trong lòng Khâu Anh tuôn ra một loạt ý xấu, "Có điều, anh bây giờ thật giống Tiêu Dao!"

Cửa hàng trà sữa đồ ăn vặt đang phát bài hát mới của nhóm nhạc nữ Firework, khắp nơi đều là nhóm năm nhóm bảy các bạn trẻ cười cười nói nói cùng nhau. Quý Hường Không cắt một miếng dâu tây bỏ vào miệng, nghe vậy liền ngẩng đầu nhìn Khâu Anh: "Đã là chuyên nghiệp, giá trị bản thân đều là do ông chủ quyết định hết, huynh đệ tốt nhất vì tôi mà đẩy xuống hàng dự bị, không cách nào hoàn thành tâm nguyện lúc trước của đội trưởng giao phó, cô cảm thấy tôi rất Tiêu Dao sao?"

Bị từng chuyện từng chuyện và liên tiếp vào mặt, Khâu Anh ứng phó không kịp, cô lo lắng lắc đầu một cái: "Tôi chính là vừa nhìn thấy... tôi, tôi nói sai,.....cuối cùng là đã xảy ra chuyện gì?"

Đôi mắt Quý Hường Không dần trở nên âm trầm, anh cúi đầu dùng thìa tùy ý chọc vào đĩa bánh trên bàn, hỏi một đằng trả lời một nẻo: "Cô đừng gửi WeChat cho tôi nữa, để lại tiếng xấu như vậy cho cô rồi, tôi không thường dùng lắm."

"Hà?"

"Cô là bình luận viên mới, tốt nhất đừng tìm tôi đòi dính líu quan hệ, sẽ ảnh hưởng trái chiều đến cô đấy." Anh dừng lại một chút, "Cũng đừng cố tạo scandal với Bùi Hy."

Thời điểm anh nói hai chữ "Bùi Hy" kia, anh dùng sức cắm cái thìa vào trái dâu tây bên trên, động tác rất mạnh, làm cái bánh sập xuống một khối lớn.

Khâu Anh ngây ngốc chớp mắt mấy cái, không hiểu tại sao đột nhiên anh lại chuyển hướng câu chuyện sang Bùi Hy rồi.

Anh đại khái là đã uống một chút rượu, biểu hiện thật không giống dáng vẻ bình tĩnh thường ngày, lời nói cũng khiến người ta bối rối không hiểu được, chẳng bao lâu, anh lại hỏi: "CÔ và Bùi Hy, thân lắm sao?"

Khâu Anh không hiểu sao có chút chột dạ: "Không quen, chính là lần trước tiện thể xem hấn ta chơi game...."

Cô còn chưa nói xong, sắc mặt Quý Hường Không liền trở nên âm trầm, môi nhếch thành một đường cong.

Trong lòng Khâu Anh run lên từng đợt, không biết có phải mình vừa nói sai gì không, chỉ thấy Quý Hường Không phút chốc đứng lên, hai tay để trong túi quần, tâm nhất hướng xuống phía dưới, lạnh như băng nhìn cô, khiến cả sống lưng Khâu Anh lạnh run lên.

Một hồi lâu sau, mặt anh không thay đổi, hỏi: "Tôi có giống anh ta không?"

Khâu Anh nháy nháy cả người, lập tức lắc đầu: "Không giống, anh đẹp trai hơn."

"Miệng thật ngọt." Về mặt căng thẳng Quý Hường Không dần dần ra, liếc mắt tình tứ nhìn cô, "Cô so với Kiều Hinh cũng xinh đẹp hơn."

Khâu Anh đập bàn: "Tôi không muốn bị so sánh với cô ta."

Quý Hường Không ngồi xuống, cười nhạt nói: "Sao cô có thể cùng hắn tán gẫu như thế được, không cảm thấy mình nên quay về tám chuyện với bức tường hơn sao?"

"Không có, bọn tôi chủ yếu là nói chuyện về anh." Khâu Anh ngẩng cao đầu nhớ lại, "Hắn nói nhiều hơn tôi nhiều, đều là khen anh."

"Tên mặt đơ đờ còn biết khen người cơ à?" Quý Hường Không khinh thường hừ lạnh một tiếng, bỏ mặc cái bánh trên bàn. Một lúc lâu sau, anh đột nhiên tiến về phía trước, lấy cùi trỏ đẩy đẩy Khâu Anh, nháy mắt hấp dẫn, "Bùi Hy khen tôi rồi hả? Mau nói xem hắn khen tôi cái gì hả?"

Khâu Anh bị dáng vẻ này của anh trêu cười, kín bưng không nói gì cho anh biết. Không ngờ anh lại kéo đầu cô xuống, hai hàng lông mi chạm nhau.

Thời gian đã qua rất lâu, anh mới mở miệng

"Đội trưởng Cố Phóng trước khi nghỉ hưu đã đem chiến đội giao cho tôi, tôi vừa đồng ý đã bị câu lạc bộ đuổi đi. Tôi biết rõ ràng, họ khát khao cái cúp quán quân thế giới, muốn đưa về tuyển thủ có khao khát số một Bùi Hy..." Quý Hường Không tự cười chế giễu bản thân một cái, "Tôi vẫn là bị người ta nửa khen nửa chê, huấn luyện viên nói không sai, phần lớn khán giả đều không có cách nào lý giải chiến thuật của tôi. Nghề nghiệp cuộc đời tôi cứ lúc lên lúc xuống, tôi nhiều lần hoài nghi bản thân có thực sự phù hợp với thể thao điện tử hay không, như dù có như vậy, tôi cũng đã vượt qua hết rồi. Có điều A Hiên lần này bởi vì tôi mà bị ngồi vào hàng dự bị bổ sung, độ tuổi đẩy lại để uống phí cho qua, tôi thực sự rất khó chấp nhận chuyện này."

Trái tim Khâu Anh co thắt dữ dội, một tuyển thủ chuyên nghiệp, thời gian hoàng kim chỉ ngắn ngủn mấy năm, làm sao có thể không chiến đấu tranh xuất đánh trong đội hình chính thức chứ?

"Legend năm đó không có ý muốn tôi gia nhập, là đội trưởng Cố Phóng khư khư cố chấp quyết tâm đưa tôi vào, đội trưởng bởi vì tôi mà một năm qua vẫn luôn bị người ta chửi bới, bị nghi ngờ, nói anh ấy bao che, bênh vực, không nhìn xa trông rộng, mỗi lần thi đấu thua, anh ấy đều gánh trên vai áp lực cực kỳ lớn..."

Quý Hường Không dùng sức đưa tay sâu vào mái tóc, giật giật mấy sợi: "Tôi không để ý đến người ta nói mình là thứ bỏ đi, là khối u ác tính, là khuyết điểm của đoàn đội, nhưng nếu như sự tồn tại của tôi làm liên lụy đến những người khác....."

Thấy anh vì tâm trạng chán nản mà tùy ý rẽ vào ngõ cụt, Khâu Anh lập tức lên tiếng phá vỡ bầu không khí này: "Vì thế nên anh mới càng phải cố gắng để đứng lên! Bị phủ định thì làm sao! Ai xem thường anh, anh hãy dùng sự thật tàn nhẫn mà đập vào mặt họ!" Hồi tưởng lại những tin đồn lẫn bình luận xấu xa về anh trên mạng, trong lòng Khâu Anh bỗng phảng phất một nhàn đức cháy càng ngày càng lớn, "Đội trưởng Cố Phóng đến cuối cùng vẫn vô cùng tin tưởng anh, hy vọng anh có thể thay anh ấy tiếp tục thi đấu trên vũ đài, anh ấy là tuyển thủ Iconquer số một đấy, còn chưa khẳng định đủ giá trị của anh sao?"

Cô hít một hơi thật sâu, cả người vì kích động mà run lên từng đợt: "Những người ngoài kia nói anh là khiếm khuyết, là thứ bỏ đi không biết chừng trình độ sơ cấp còn không có, bọn họ thì biết cái quái gì! Bất luận là cái ngành nghề nào, những người tinh anh sẽ vĩnh viễn đứng ở đỉnh cao của Kim Tự Tháp, đại đa số người không với được đến chỗ anh, bọn họ đương nhiên không hiểu anh!"

Quý Hường Không kinh ngạc ngẩng cao đầu kinh ngạc nhìn Khâu Anh, cô gái này cách đây không lâu còn là một tiểu cô nương xinh đẹp cuộn thành một đồng nhỏ như một con vật bị thương, khoảnh khắc này hai hàng lông mày cô lại như dính vào nhau, hai mắt đỏ bừng được che lại bằng một màn nước nhàn nhạt, khoe miệng mím chặt, vừa mở ra liền có cảm giác chuỗi biến cố vừa rồi không phải là của anh, mà là do cô gánh chịu.

Anh muốn vỗ vai Khâu Anh, giúp cô tỉnh táo lại, lại bị cô gái trước mắt một cước nắm lấy cánh tay. Cô khịt khịt mũi, ánh mắt sáng long lanh nói: "Anh đi theo tôi."

Quý Hường Không để mặc cô dẫn đi, bên tay còn lại từ từ đưa lên tai, hơi thở của cô vừa va phải mặt, làn da của anh tùy hứng bắt đầu nóng lên. Mười mấy phút sau, nửa người anh dính sát vào Khâu Anh, lấy tay chống đầu, ánh mắt bình tĩnh hơi nghiêng người nhìn bóng dáng người kia ở phía trước. Khâu Anh dùng ghim tóc cài mái tóc mình lên, lộ ra cái cổ trắng nõn, cô đứng ở trước bàn đọc sách gỗ bàn phím một chút, sau đó ôm chiếc máy tính đi tới chỗ anh.

Quý Hường Không hôm nay đã có sẵn hơi rượu trong người, cộng thêm việc thức giấc lúc sáng sớm, bận rộn một ngày bên ngày, đầu có chút đau đốn, thấy cô tới gần, anh định ngồi nghiêm túc một chút, nhưng cô đã đến bên sofa ngồi xõm xuống, đem màn hình giường lên cho anh xem

Những tài liệu này đều là dữ liệu liên quan đến anh, các phiên bản bình luận video thi đấu, tuyển tập những trích đoạn đặc sắc, phân tích chuyên thuật, số liệu thống kê, những tin tức bất quá....

Quý Hường Không lười biếng thu hồi biểu hiện trên khuôn mặt, ngồi thẳng người cầm lấy cái máy tính, mở một tệp ra, anh có chút kinh hãi nhìn về phía cô. Khâu Anh đứng dậy ngồi vào phía bên trái anh: "Những thứ này đều là fan của anh ủng hộ viết ra chiến thuật, bọn họ còn ghi âm lại lời nói, tôi lục soát khắp diễn đàn, Weibo, website, tập hợp toàn bộ những thứ giá trị lại đó."

Ngón tay vàng ngọc của cô nằm ngang trước mặt anh, ấn chuột, thỉnh thoảng đụng vào người anh, đang nói chuyện ảm áp, một luồng khí bỗng vuốt ve bên tai anh. Lông ngực Quý Hường Không nhấp nhô rõ ràng, anh hít sâu một hơi, tập trung chú ý nhìn vào màn hình với từng hàng chữ chạy dọc chạy ngang.

"Quý thần cố lên! Chớ có bị những lời nói xấu xa trên mạng ảnh hưởng đến tâm trạng! Anh đã được Cố Phóng đại thần định giá năng lực rồi cơ mà!"

"Cho tới bây giờ anh đã chịu đựng rất nhiều rồi, trong lòng nhất định đang cảm thấy rất khó chịu, bình minh sẽ xuất hiện sau màn đêm tối tăm lạnh lẽo, chúng tôi chính là những tia đuốc sáng soi đường cho anh, phá vỡ giới hạn của chính mình, cố gắng đi nhanh như cánh buồm căng gió, chúng tôi chờ cậu

đội vương miện quay về!"

.....

Từng câu từng chữ, kiên định thành khăn, mang theo năng lượng cổ vũ lòng người, chỉ chút, những ầm áp lan ra khắp không khí khiến cánh mũi Quý Hường Không cảm thấy chua xót.

"Những người này lúc anh ở đỉnh cao thì vì ngưỡng mộ mà đến, trong lúc anh rơi xuống đáy vực cũng không rời bỏ, chỉ chờ mong một anh anh có thể leo lên đỉnh của thế giới, bọn họ có thể vì anh mà tận tình hoan hô hò hét."

Khâu Anh nghiêng đầu nhìn anh: "Tôi cũng là một trong số đó."

Dưới ngọn đèn, ngũ quan ôn hòa của cô ôn nhu, ánh mắt trong trẻo, chiếc mũi nhỏ xinh và đôi môi hồng hào, Quý Hường Không lần đầu tiên có chút không chống đỡ được ánh mắt của cô, anh dời tầm mắt, một đường nhìn thẳng vào màn hình, không muốn để cô nhìn thấy viên mắt mình đang đỏ lên.

Khâu Anh không phát hiện ra sự bất bình thường của anh, giọng điệu chân thành nói: "Từ nhỏ đến lớn, tôi đều tự nói với bản thân rằng, chuyện mình muốn làm, chắc chắn sẽ làm được! Núi cao có thể leo, sông sâu có thể lội, thất bại hay cản trở cũng không đáng sợ, chỉ khi bản thân bỏ cuộc mới là thứ đáng sợ thực sự."

Thanh am cô rất êm tai, vui tươi nhu hòa, mang theo chút giọng mũi đáng yêu, quanh quẩn bên tai anh. Quý Hường Không cảm thấy đầu đau kinh khủng, hô hấp có chút không bình thường, anh nhìn đáng vẻ chăm chú nói chuyện của cô, ánh mắt dần trở nên thâm trầm.

"Vì vậy, không muốn khổ sở, không muốn hoài nghi, nếu như đáy lòng anh vẫn còn một chút không cam lòng, vậy thì hãy ra sức chạy về phía trước, chỉ cần anh nói anh có thể, anh không gì là không làm được!"

"Cảm ơn." Âm thanh khô khốc của Quý Hường Không vang lên, thấy Khâu Anh vẫn như cũ nhìn mình, sống lưng cứng ngắc.

Anh điều chỉnh lại hô hấp của bản thân, gỡ ngón tay xuống đầu cô, giải vờ nhẹ nhàng trêu đùa nói: "Có đai mỹ nhân hậu thuận tôi như vậy, địch chi cần chạm vào tay ta, một khắc nhất định sẽ thua."

Khâu Anh ngây ngẩn người, ngây ngốc chớp mắt mấy cái, cảm giác như đoạn tình cảm nồng cháy bị thương vừa rồi bị mang ra làm trò đùa, khán giả dưới khán đài không ngừng cười vang.

Quý Hường Không hai tay mở ra, giống như đại gia dựa lưng về phía sau: "Cô bây giờ là fan của tôi rồi hả? Con người tôi đây, rất ác liệt, gặp phải nữ nhân xinh đẹp đẹp một mình nắm giữ không được, phải đem chia đều cho thiên hạ, để dính mưa cùng," anh nhú nhú mày, nghiêng cười hỏi, "Cô sẽ không cảm thấy oan ức chứ?"

Về mặt Khâu Anh vô cùng mờ mịt, một hồi lâu sâu, cô tức giận lườm anh một cái: "Tôi nói nhiều như vậy, anh lại trả lại tôi mấy câu như vậy?"

Quý Hường Không đuôi mắt cong lên lấy lòng: "Tôi khát quá, cho uống chút nước coi như là phần thưởng đi, uống xong tôi nghiêm túc nói chuyện với cô."

Mãi đến khi Khâu Anh đứng dậy đi vào nhà bếp, Quý Hường Không mới có cảm giác hít thở được không khí, đầu còn hơi đau, anh đưa tay xoa xoa huyệt thái dương, chỉ chớp lát, Khâu Anh lại lần nữa lại gần chỗ anh.

"Thật ngại quá, nhà tôi cơ bản ít có khách đến," Mặt cô hơi đỏ lên, "Chỉ có một cái cốc."

Quý Hường Không tiếp nhận cái cốc cỡ Khâu Anh, đưa lên mép rồi ám muội hạ thấp giọng: "Cô không ngại hả?"

Khuôn miệng đỏ của Khâu Anh hé mở, định nói không ngại, những trong đầu lại hiện ra cảnh mấy lần trước anh đều trêu chọc, cô mím miệng, nghiêng mặt nói: "Không sao, sau đó tôi mua cái mới là được."

Đợi đến khi căn phòng yên tĩnh trở lại, Khâu Anh mới phát hiện có chút lúng túng.

Lúc trước cô nhìn thấy tinh thần Quý Hường Không sa sút, nhiệt huyết tăng lên tận đại não, trong lòng tràn đầy năng lượng muốn anh nhìn thấy những thứ người hâm mộ của anh đã làm mà cô thu thập được trong mấy tính, không tỉnh táo sớm, không nghĩ gì nhiều liền mang anh về nhà.

Hiện tại cô phải làm chút gì đó để không ché lại cái bầu không khí này.

"Anh thích Miya đúng không, hay tôi bật bài của cô ấy cho anh nghe nhé?"

Bởi vì quay lưng đi, cô không thể nhìn thấy được khoảnh khắc khúc nhạc dạo vang lên, ánh mắt Quý Hường Không trở nên thật âm trầm.

Bài Khâu Anh bật chính là ca khúc solo của Miya trong album tiếng Trung của nhóm nữ Firework,.

Có người nói, bài hát này là Miya viết cho nam sinh mình thích năm 17 tuổi, giai điệu giản đơn nhẹ nhàng, ca từ ngây ngô non nớt, làm người nghe tim đập thình thịch. Album của Firework có rất nhiều ca khúc hay, nhưng Khâu Anh chỉ một mực thích mỗi ca khúc solo này của Miya.

Cái MV đơn giản kia cô xem đi xem lại nhiều lần, Miya lúc hát bài này đặc biệt nghiêng đầu đi, như đang chìm đắm trong một loại cảm xúc mơ hồ gì đó mà chỉ bản thân mới có thể lĩnh ngộ được, mơ mơ màng màng mà vô cùng sâu sắc. Khâu Anh từng trong livestream của mình bật bài này, mô phỏng từng chi tiết trong MV rất chuẩn xác, riêng chỉ có một chỗ làm sao cũng không giống.

Ánh mắt, ánh mắt nhìn về phía người mà mình yêu nhất.

"Có điều sau đó Miya đã phủ nhận tin đồn này, trên truyền thông khẳng định một mực rằng mình không có mối tình đầu, cũng chưa từng có người mà mình thích, chờ mong số phận có thể đưa người đó đến gần cô một chút." Khâu Anh hơi nuối tiếc thờ dài, "Tôi không tin, nhưng mọi chuyện cũng đã lý giải rồi, dù sao cũng là đại minh tinh mà, nếu như thừa nhận như vậy thật, các fan cuồng sẽ khóc chết mất."

Nghe cô nói xong những lời này, Quý Hường Không dùng sức cười phá lên, cả vai cũng run run theo.

"Tôi sẽ không thế đâu" Anh buông mi mắt xuống, âm thanh trầm thấp mà ôn nhu, giống như một chiếc lông chim bị gió thổi rơi nhẹ nhàng trên biển rộng sóng nhỏ, "Bất luận cô ấy sau này ở phương trời nào, chung sống cùng ai, chỉ cần đó nơi trái tim cô ấy hướng tới, là con đường cô ấy muốn đi, tôi đều sẽ chúc phúc cho cô ấy."

Không biết có phải là ảo giác của Khâu Anh hay không, nhưng nét cười của anh ấy vương lại một chút cô đơn, lòng lực cô giống như vừa bị một nhát dao đâm chỉ mạng: "Nếu...nếu như tất cả các fan đều sáng suốt nghĩ như anh vậy thì ai chả muốn làm ngôi sao màn bạc chứ?"

"Đúng vậy." Quý Hường Không gật gù, "Tôi chính là hình mẫu của fan đấy."

Phòng khách nhà Khâu Anh là nơi livestream của cô, Quý Hường Không hứng thú đi tham quan lần lượt các thiết bị của cô, ngoại trừ một màn hình máy tính, một màn hình khác để chơi game, còn có thiết bị đọc bình luận công công, máy quay, micro, ghế tựa thoải mái của game thủ, cùng với một cái bàn để máy tính của thế kéo cao thấp tùy ý. Trong đó, quan trọng nhất đối với một gamer-streamer là dàn pc phải chất lượng cao, hình ảnh khi livestream mới có thể mượt mà, sáng sủa, khiến khán giả quan tâm thích thú.

Quý Hường Không nhanh chóng kiểm tra vị trí sắp xếp của dàn PC chỗ cô: "Cái này cô mua đắt tiền như vậy, sau này nếu muốn đổi pc, cô nói trước với tôi một tiếng, tôi chọn ổ cứng cho cô."

Khâu Anh không nghe rõ anh nói gì, từ đầu đến cuối đều chú ý tới bộ dạng anh gõ bàn phím. Ngón tay Quý Hường Không trắng nõn thon dài, khớp xương vô cùng rõ ràng, cô nghĩ, đây chính là tay của một vận động viên thi đấu thể thao điện tử chuyên nghiệp, chúng đang nhảy nhót trên chiến trường, trong một khoảng khắc, tiếng sấm vang trời bỗng vang lên, cơn mưa rào rơi như trút nước.

Quý Hường Không không có ý ở lâu, anh vừa tối ưu hóa hệ thống máy chủ của Khâu Anh, đứng dậy mặc áo khoác chuẩn bị ra về. Khâu Anh thấy thời gian vẫn còn sớm, nhớ lại những lời anh cùng tỷ tỷ xinh đẹp lúc trước nói, nội tâm nhất thời thấm thía bất an.

- Hường Không, tâm ý của tôi chưa bao giờ thay đổi, chỉ cần cậu đồng ý, cửa lớn nhà tôi sẵn sàng vì cậu mà mở lớn.

Cô yên lặng nhìn Quý Hường Không ở cửa trước đi giày, vai rộng eo hẹp, hai chân thon dài, tiếng nhịp đập như nổi trống che lại tất cả. Quý Hường Không vừa mở cửa, đột nhiên bị Khâu Anh kéo góc áo hỏi: "Anh muốn đến nhà chị ấy sao?"

"Ai cơ?"

"Mới vừa rồi còn ở cùng nhau....Anh bây giờ đã muốn đi, là muốn đi tìm chị ấy sao?" Ánh mắt Khâu Anh sáng lấp lánh, giống như cần thận từng chút tìm kiếm từ ngữ, "Tuy người trẻ tuổi bây giờ rất nhiều người như vậy, rất tùy tiện, nhưng một khi đã xảy ra những chuyện như vậy, sau đó gặp được người mà mình thích, chị ấy sẽ vô cùng đau lòng."

Quý Hường Không khề cau mày, sau đó lộ ra vẻ mặt vừa tức giận vừa buồn cười nói: "Cô có phải là hiểu lầm rồi không? Chị ấy là CEO của VPG. Nhà cô ấy nói chính là câu lạc bộ VPG đấy."

"Hà?"

"Hóa ra cô nghĩ tôi có cái loại quan hệ kia!" Quý Hường Không lông mày nín lại, chế nhạo nói, "Nếu quả thực như vậy? Cô làm sao đây? Thay thế chị ấy bảo vệ tôi sao?"

Lúc anh nói hai chữ "An ủi" còn cố ý bỏ thêm mấy phần trọng tâm, đáng tiếc Khâu Anh không hiểu được hàm nghĩa của mấy từ này, một mặt thần nhiên: "Tôi đã an ủi anh quá nhiều rồi" cuối cùng còn thần thiết hỏi một câu, "Không có hiệu quả sao?"

Thấy hàng lông mi thật dài của cô chớp chớp, Quý Hường Không lại nổi lên tâm tư đùa giỡn, ánh mắt đào hoa hỏi: "Rất tiếc, con người của tôi, chỉ có mỹ nữ ôm ấp mới có thể làm tôi vui vẻ được."

Anh còn chưa dứt lời, một mùi oải hương thơm ngát xông thẳng vào mũi anh, Khâu Anh nhẹ nhàng ôm lấy anh, hai tay còn đưa lên lưng anh vỗ vỗ.

Quý Hường Không cánh tay cứng đờ giữa không trung: "Này này, người cũng quá nghe lời rồi, người khác nói ôm liền ôm hả?"

Khâu Anh thầm nói: "Anh cũng đâu phải khác khác."

"Không nhớ kỷ lần dạy học trước sao? Tôi cũng đâu phải người tốt lành gì?"

"Ừ."

"Tôi chuyện xấu gì cũng có thể làm được"

"Ừ" Khâu Anh nhìn anh chớp mắt mấy cái, "Anh đẹp trai như vậy, làm chút chuyện xấu tôi cũng không mất mát gì."

"Không sai, có tiến bộ nha" Quý Hường Không đưa hai tay ôm lấy cô, qua một lúc lâu sau, anh mới cúi xuống thì thầm vào tai cô, "Khâu Anh, cảm ơn cô."

Thanh âm ôn nhu ở bên tai tan ra, lý trí Khâu Anh dần dần sụp đổ, giống như phòng tuyến cuối cùng cũng bắt đầu sụp đổ, một đường cũng không có dấu hiệu quay lại.

"Ngày đó trong hẻm nhỏ, anh nói cho tôi một bài học, không được dễ dàng tiếp cận nam nhân xa lạ, lúc đó chúng ta mới gặp nhau có mấy lần, anh không thích nội tâm tôi mang ý xấu tiếp cận anh, thì trực tiếp không để ý đến người ta là tốt rồi...." Khâu Anh ngẩng đầu lên dừng trước mặt Quý Hường Không, mi mắt màng theo một màng nước nhỏ, "Nữ sinh chắc tiếp cận anh với ý xấu chắc nhiều lắm? Anh muốn giáo huấn, giáo huấn được nhiều người như vậy sao?"

Mắt Quý Hường Không sụp xuống nhìn cô, ánh mắt anh thật đẹp, tóc mái rối trên trán, bên dưới là hàng lông mày anh tuấn, ngũ quan sắc xảo, mang theo đôi mắt sáng lấp lánh đào hoa, không cười nhưng vô cùng ân tình.

- Tôi cũng không phải ai cũng không cự quyết, nếu như thật tâm thích tôi, tôi nhất định sẽ cự quyết.

Như trứng độc, Khâu Anh trong lúc bàn tay anh trống không, tùy tiện áp bàn tay nóng ấm lên mu bàn tay anh. Cô nhẹ giọng hỏi: "Chúng ta cùng nhau đi đâu đó đi, chơi một vài trò chơi đi?"

Quý Hường Không chấn động toàn thân, thấy ánh mắt mê người của cô, trong con ngươi tràn ngập bóng hình mình, đáy mắt anh dường như bị một loại sương mù bao phủ, đại não nhất thời tỉnh táo cực kỳ: "Cô không phải là không uống rượu sao? Biết mình đang nói cái gì không đấy?"

"Không có." Khâu Anh dùng sức lắc đầu, "Anh đừng nghĩ nhiều, tôi cũng không phải người đang hoang tưởng gì, ý của tôi là, không đồng ý cũng không sao."

Quý Hường Không thu lại nét cười trên mặt, nhìn chăm chăm cô, hô hấp từ từ tăng lên.

"Không nên tùy tiện nói ra mấy câu như thế," Như đã qua một thế kỷ, anh chậm rãi đem mặt của mình tránh xa mặt cô, đưa tay vỗ vỗ đầu cô, "Cô vừa mới nói, sau khi gặp một người mình thực sự yêu thích, anh ấy sẽ vô cùng đau lòng."

Vừa nói xong, anh liền mở cửa, về mặt vội vã rời đi.

Khâu Anh không hề động đậy đứng chôn chân tại chỗ.

- Sau khi gặp một người mình thực sự yêu thích, anh ấy sẽ vô cùng đau lòng.

Nhưng, anh rõ ràng một chút đau lòng cũng không có.

Cô thật chậm thật chậm ngồi xổm người xuống, đem mặt vui trong bàn tay mình.

"Làm sao bây giờ? Tôi yêu anh thật rồi."

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6-1: Khi hiện thực là kẻ thù của giấc mơ (1)

Đêm đã khuya, Khâu Anh lăn lộn khó ngủ, nhắm chặt mắt liền có thể nghe thấy âm thanh của mình, "Chúng ta đi chơi đi, chơi cái trò kia ấy", "tôi cũng không phải dạng người đang hoang tưởng gì", "Không đồng ý cũng không sao"....

Cô đột nhiên ngồi dậy, từng trợn tê tê dâng lên đến tận da đầu.

Khi đó đầu óc mình là tự động phản ứng hả? Làm sao có thể nói ra cái loại mê sảng như vậy chứ?

Nếu như đem nội dung vở kịch hôm đó chiếu lại, người gì đâu đã thừa dịp người say rượu không có ý thức mang nữ nam về nhà, lại còn dùng cảm tỏ vẻ mình không phải là cái kiểu người đứng đắn gì lắm, lại còn muốn mua vui một chút, hỏi anh có muốn hẹn hò không, anh nếu không hoài nghi cô có mưu

đồ khác, vậy chắc chắn nghĩ cô chỉ giới quyền rũ người khác, cái hình tượng đen ngòm này vất vả lắm mới rũ sạch được đây?!

Cô ôm một đồng chăn gối trên giường lăn qua lăn lại, thân thể đột nhiên cứng đờ giữa không trung.

Anh làm sao có thể nghĩ là còn mối quan hệ gì đó chứ? Cô đã sớm bị cự quyết rồi.

Dạ dày dâng lên từng trận chua xót, một làn nước mắt đảo quanh hốc mắt, Khâu Anh đứng dậy trong bóng tối lặng lẽ tìm điện thoại di động, mở ảnh chân dung của Quý Hường Không ra, xem đoạn tin nhắn biên tập lại nhiều lần, cuối cùng hít sâu một hơi, nhắm chặt hai mắt và gửi tin đi.

"Thật ngại quá, tôi tới hôm qua chỉ là đùa một chút thôi, anh đừng để trong lòng."

Cô vốn tưởng rằng tin nhắn này có thể già quyết được tảng đá trong lòng cả ngày nay, không nghĩ rằng điện thoại cô rất nhanh liền truyền tới một hồi rung. Quý Hường Không: Không sao, cô mau ngủ đi.

Bốn giờ sáng, mà anh ấy còn thức...

Khâu Anh kinh ngạc mà cầm điện thoại, nghi ngờ có phải mình đang mơ không? Đã trễ thế này....Có phải anh đang tập luyện không? Hay là bị tiếng thông báo đánh thức nên trả lời?

Trong lúc nào cô đang vô cùng rối, điện thoại lại rung lên một hồi.

Quý Hường Không: Sau này không được đùa kiểu này với nam nhân khác.

Những lời này từ anh đến quá đột ngột, tim Khâu Anh đập "tùng tùng tùng" kinh hoàng đập liên tục, cô cố gắng bình tĩnh lại, ngón tay khẽ run gõ trên màn hình di động.

Khâu Anh: "Đương nhiên là không rồi! Tôi chính là không cam lòng bị anh chơi đùa, mới nói mấy câu kia để dọa anh thôi."

Cô mong đợi tin nhắn từ anh kiểu "Ha ha, vậy thì cô thực sự dọa được tôi rồi" hoặc là "Aiya, sớm biết thế tôi đã đồng ý rồi, lại bỏ lỡ hẹn hò mỹ nữ, mất máu!", sau đó liền có thể đem chuyện này như trò cười cứ thế mà bỏ qua, kết quả anh chỉ trả lời nhàn nhạt một câu: "Ừ, ngủ ngon"

Người này ngoài đời luôn trong bộ dạng cà lơ phất phơ, nhưng lúc nhắn tin thì lại cực kỳ nghiêm chỉnh.

Mãi đến tận khi màn hình tối dần đi, Khâu Anh tay vẫn cầm điện thoại di động, không nhúc nhích.

Lần này, bọn họ đại khái sẽ thực sự không còn liên lạc nữa.

Mặt mày sau mấy ngày mây đen giăng kín, Khâu Anh trang điểm thật đẹp, mặc áo T-shirt rộng rãi cùng quần dài, trên mũi đeo một cái kính què mùa, cả người đều vô cùng mệt mỏi.

Khác biệt với khí trời yên bình kia, diễn đàn điện tử mấy ngày gần đây đang chấn động mạnh, mà tin tức hot nhất chính là, CEO của một trong ba đại gia tộc Iconquer của Trung Quốc - VPG có những cử chỉ thân mật với Quý Hường Không. Chỉ trong một đêm, Quý Hường Không và nữ CEO Thư Văn bị xào như "Kinh nguyệt thiếp" với scandal thứ hai, khán giả nhiệt tình "Ăn dưa hóng kịch", soi hết phụ kiện trên quần áo, họa tiết dây chuyền, cả vài lời nói trong lúc phỏng vấn, mấy bài đăng ở vài xô xinh trên Weibo trả lời lẫn nhau đều được mang ra xăm soi triệt để.

Đáng tiếc, đề tài này quá cũ kỹ, sáng tạo không đủ, tầm mắt dân chúng ăn dưa trước đó cảm thấy mệt mỏi, nói thì chậm và mọi chuyện xảy ra thì nhanh, thì một tin tức khác đột nhiên xuất hiện, lập tức nổ ra một đám mây hình nấm không lồ.

[Đại tân thủ Iconquer đệ nhất MID Summit Bùi Hy cùng bạn gái tỏa sáng!]

[Môn đăng hộ đối! Nữ MC giàu thực lực của Du Tinh - Kiều Hinh "chặt đổ" nam thần lạnh lùng!]

Khâu Anh đang gặm quả táo, lúc nhìn thấy mấy từ "Môn đăng hộ đối" "Giàu thực lực", nuốt chút nữa thì bị nghẹn chết.

Cô gần đây bận bịu học tập và bình luận, không rảnh bận tâm động thái trong diễn đàn, bây giờ nhớ lại, gần đây kỹ thuật chơi Iconquer của Kiều Hinh càng ngày càng tinh xảo, quả thật là nữ MC giàu thực lực của Du Tinh, tên tuổi kéo dài khắp danh sách đề xuất, độ hot điện cuồng tăng cao.

Kiều Hinh bao nhiêu cân bao nhiêu lượng, Khâu Anh cũng nên biết, chẳng lẽ cô thực sự có thay đổi lớn trong tính tình, không hề dùng thủ đoạn ôm đùi bốn cột rồi hả?

Khâu Anh mở trang tin tức của Kiều Hinh và Bùi Hy ra, vài ngàn chữ phong phú, miêu tả tỉ mỉ chương trình lần trước cùng Khâu Anh, Quý Hường Không với Bùi Hy cùng Kiều Hinh một đội, toàn bộ trò chơi Bùi Hy đều giải cứu cô ta, đưa thuốc cho cô ta hồi máu, chỉ bảo nên đánh cái gì, nghiêm nhiên mang dáng dấp của bạn trai quốc dân Trung Quốc. Bài viết được đính kèm một vài hình ảnh ở dưới, những hình ảnh này đều được chọn lựa vô cùng tốt, có thể tình tường nhận ra gò má e thẹn của Kiều Hinh, đứng cạnh Bùi Hy.

Khâu Anh rất nhanh nhận ra, hôm đó sau khi ghi hình chương trình xong, bọn họ đã ôm ấp ở hành lang.

Quả thực, nổi si nhục trong trò chơi như Khâu Anh cũng phát hiện ra mối quan hệ dị thường giữa Bùi Hy và Kiều Hinh, chỉ là lúc đó dư luận đang liên tục

chĩa súng vào Khâu Anh và Quý Hường Không, bây giờ nhắc lại chuyện xưa, cô cam=ngf có cảm giác tất cả đều có sự sắp xếp nào đó.

Ánh mắt Khâu Anh liên tục chuyển động, trong lòng đại khái đoán được, nước cờ này của Kiều Hình quả thực được đi rất hay.

Nếu như nói Quý Hường Không tay tàn còn chơi gái d**m, thì Bùi Hy chính là cao thủ còn có được cô gái đỉnh cao, một ánh mắt đào hoa uốn cong cũng có thể khiến fan nữ si mê đến thần hồn điên đảo, mặt lạnh hướng đứng yên cũng khiến fan nữ cao giọng gào thét, thậm chí có người còn kiến nghị họ lên cái tổ hợp, TheFlowerBoys....

Nhưng Bùi Hy không giống Quý Hường Không, hắn là MID đỉnh cao thế giới, thực lực cá nhân của hắn đều mang tính áp đảo, cho dù thua thi đấu, số liệu của hắn cũng vô cùng kinh khủng, không ai có thể chê trách gì hắn, thêm vào sự lạnh lùng cao ngạo, hệ nam thần cấm dục mang cái hào quang của kẻ "Không chạm vào hiện vật; thật là làm người ta khó có thể tưởng tượng ra sẽ có thần thánh phương nào có thể thuần phục được hắn.

Khâu Anh rành rành rồi rồi kéo thẳng bài viết xuống dưới, không nghĩ rằng fan của Quý Hường Không và fan của Bùi Hy ở khu bình luận đang tranh cãi vô cùng gay gắt.

"Quý nhà các người là nam thần cận bã mặt mày thả thính khắp nơi, nào giống Bùi Hy của chúng ta băng thanh ngọc khiết!"

"Tĩnh lại đi! Bùi mặt đơ vừa nhìn là biết mặt người dạ thú, tìm bạn gái còn phải tìm một người sửa nét cả cái mặt!"

"Vậy thì cũng phải so sánh với nam thần Quý cận bã tìm hắn một 'bà cường'! Không có chút bản tính chỉ dựa vào mặt trắng nhỏ để kiếm cơm!"

"Kết quả thi đấu của Quý nhà chúng ta đều vượt xa Bùi mặt đơ là được rồi, trong nghề ai chả biết Bùi mặt đơ chính là khối u ác tính chiếm toàn bộ tài nguyên!"

.....

Khâu Anh trợn mắt há hốc mồm đại khái nhìn, không nhận được liên cảm thán diễn đàn thật loạn. Bởi hai người họ đều mang trên mình bề ngoài xuất chúng, bọn họ thỉnh thoảng bị truyền thông lôi ra so sánh với nhau, tự nhiên sẽ khiến các câu lạc bộ không phục, thêm vào việc Legend vì Bùi Hy mà đá Quý Hường Không, fan hai bên từ lâu đã hỗn chiến, đem người đối bên biến thành kẻ địch một đời.

Khâu Anh xem hết một lượt tin tức, trên màn hình đột nhiên hiện lên khuôn tán gẫu QQ, trong nhóm QQ Iconquer mà Khâu Anh vừa mới gia nhập, ai đó vừa gửi một tin nhắn cho cô.

Người đàn ông này là chủ trang web của cộng đồng tin thể thao điện tử, cả ngày toàn đăng mấy bài không căn cứ, bất giác bắt sóng, dựa vào những lời bịa đặt cùng chửi bới tranh độ hot trên bảng đề cử. Lúc trước, sau khi sự kiện cùng đội diễn ra, người này liền dùng cái giọng văn tiểu thuyết ba dòng, đưa mối quan hệ giữa Khâu Anh và Quý Hường Không miêu tả đến bản thủ không thể tả, làm một đám người không biết điều gặt gù tưởng thật, lao vào theo phong trào mà chửi bới.

Hắn ta còn mặt mũi tìm tới cô cơ à! Khâu Anh hòa khí bay toán loạn trong lòng, vừa định trực tiếp đóng cửa sổ chat lại, vừa nhìn thấy dòng chữ trên cửa sổ động tác lập tức dừng lại.

Hoàn mỹ: Lúc trước mấy bài đăng liên quan đến cô trên trang web của tôi đều bị Quý Hường Không dùng tiền để xóa rồi.

Khâu Anh kinh ngạc nhìn dòng cửa sổ chat.

Hoàn mỹ: Hắn đúng thật là che chở cô nhì? Tôi trước đây viết tin tức về mấy tiểu hoa nữ bên cạnh hắn nhiều như vậy, hắn một chút cũng chưa từng chú ý qua.

Khâu Anh: Ông nói cái gì?

Hoàn mỹ: Tôi mới không tin cô không có kẻ đứng sau chống đỡ. Tôi biết cô đang muốn trở thành một bình luận viên, có thể gặp mặt không?

Khâu Anh:..... Rốt cuộc ông muốn cái gì?

Hoàn mỹ: Tôi thực sự rất yêu thích cô! Tôi mỗi ngày đều nghe cô nói chuyện, nhớ đến mức muốn ôm chặt lấy cô, hôn lên đôi môi mềm mại của cô, ngửi mùi thơm trên người cô.... Trang web của tôi lượng người xem qua rất lớn, nói như cô đáp ứng tôi, sau này tôi sẽ không viết xấu về cô nữa!

Khâu Anh nhất thời buồn nôn, tay nắm con chuột vì phần nộ mà run rẩy, đây đúng là kẻ biến thái mà.

Hoàn mỹ: Cô cũng đừng trách tôi, cô tương mạo xinh đẹp như vậy, vóc dáng là quyến rũ, là nam nhân nào cũng đều có cái ý nghĩ đó thôi.

Khâu Anh tàn bạo đóng cửa sổ chat, chặn tin nhắn từ hắn. Mấy giây sau, hắn ở trên Weibo đăng một bài viết.

"Cô sẽ hối hận."

Khâu Anh chẳng muốn phí lời cùng tiểu nhân, đem đóng tất cả các tạp trình duyệt đang mở.

Tuần tới sẽ vô cùng mệt mỏi với lượng công việc có lượng trọng tải cao, ngôi sao trên ứng dụng livestream của Du Tinh vừa ra mắt game MOBA "Võ

Thần", được gọi là Hoa Đán, đang tổ chức hoạt động rút thăm trúng thưởng dành cho người chơi may mắn.

Khâu Anh gần đây đang một lòng nghiên cứu kỹ xảo game Iconquer, lại thêm việc không muốn diễn cảnh tình chị em tươi đẹp cùng Kiều Hinh trước ống kính. Vốn là không muốn tham gia, nhưng bởi vì tỉ lệ người xem livestream không có chuyển biến tốt, công ty quản lý liên tục đề nghị, cô mới quyết định đi tập trung. Sau khi cuộc họp kết thúc, họ sẽ cùng các tuyển thủ chuyện nghiệp vui vẻ cùng nhau chơi game, đi ăn, đi dạo ở công viên giải trí, toàn bộ hoạt động trong lịch trình đều được phát sóng trực tiếp trên Du Tinh, cả diễn đàn gào khóc thảm thiết, la hét ao ước ghen tị, trong lúc nhất thời tân binh "Võ Thần" lập tức chiếm được top đề cử hot nhất.

Bận rộn cả một ngày, ban tổ chức buổi tối còn tổ chức tiệc ở KTV, Khâu Anh không muốn ở lại lâu, tìm cơ hội sớm rời khỏi đây. Vừa đi ra phía cửa rồi lại quay lại, cô nhất thời không tìm ra cửa lớn ở đâu.

Lúc đi qua hành lang dài, cô đột nhiên nhìn thấy một bóng người đứng nghiêng người dựa vào vách tường phía trước. Nam sinh để đầu nhím, mắt phượng dài nhỏ, sống mũi cao, môi rất mỏng. Hắn mặc một chiếc áo màu trắng nhân nhật đội thêm cái mũ, quần dài đỏ giao với đôi giày to đùng cũng màu đỏ, trang phục cực kỳ rối loạn.

Cô cảm thấy người này, có chút quen quen.

Lúc đi tới cửa lớn, Khâu Anh đột nhiên dừng lại.

Đó VPG Kỳ Việt.... Hắn ta tại sao lại ở đây?

Xuất phát từ lòng hiếu kỳ, Khâu Anh rón rén bé đường quay trở lại, trốn ở bức tường thò đầu ra. Đúng lúc này ở phía cuối hành lang đi ra thêm một người nữa, Kiều Hinh mặc một chiếc áo chữ V màu trắng cùng chân váy, cả người vang lên thanh âm làm nũng nhẹ nhàng lan ra không khí.

"Aiya, không phải nói anh ở chỗ cũ đợi em sao, sao lại trực tiếp tới đây rồi, không sợ bị người khác phát hiện sao?"

Kỳ Việt khinh thường hừ lạnh: "Bị phát hiện càng tốt, không ai đẩy lại đem lòng nhớ nhung Bùi Hy"

Thấy cánh tay Kiều Hinh quàng trên cổ Kỳ Việt, Khâu Anh kinh ngạc che miệng lại, cô đã may mắn gặp được tin tức cực lớn, không làm phóng viên bát quái thật là tiếc mà.

Bên trong, Kiều Hinh áp sát, Kỳ Việt hất cằm lên, cup mắt xuống nhìn cô, bỗng nhiên bàn tay to lớn tóm lấy gáy cô ta, đưa đầu cô hướng lên phía mặt mình, cúi đầu hôn lên môi cô ta.

Khâu Anh tròn mắt ngoác mồm, suýt chút nữa thì làm rơi điện thoại.

Buổi chiều ngày hôm sau, Khâu Anh như bình thường đến "tu tập" ở "Mộng Lữ Nhân", khoảng thời gian này cô đã đến đây nhiều lần, cũng quen biết một vài khách quen ở đây, không nghĩ rằng một người trong số đó đột nhiên chặn cô ở hành lang, không báo trước thông báo với cô.

Bị Khâu Anh một động tác uyển chuyển mà lẩn tránh, đối phương lập tức cười ôn hòa, lạnh lùng nói: "Cô nếu đối với tôi không có cách gì, tại sao không dùng cái giọng điệu làm nũng cậu xin để tôi đáp nhanh mắt kiểm soát? Như vậy có quá đáng không nhỉ?"

Đầu óc Khâu Anh mơ hồ, mình cùng hắn ta cũng không thân thiết gì mấy, nhiều nhất chắc cũng chỉ là nói chuyện khách khí một chút.

Nam sinh khinh bỉ nheo mắt lại: "Hay là nói, lừa nam nhân chính là thú vui của cô?"

Khâu Anh há hốc miệng, thần kinh chấn động đến nửa ngày không nói lên lời, nhớ lại trước đây trong lúc xảy ra chuyện với Quý Hường Không, mồ hôi lạnh chảy ròng. Lẽ nào người khác ai cũng nhìn nhận sự việc như thế sao? Hồng rồi, Quý Hường Không không phải cũng cảm thấy cô năm lần bảy lượt đều là câu dẫn anh đấy chứ?....

Khâu Anh vừa muốn nói gì đó thanh minh cho bản thân, ánh mắt hướng về phía đối diện, nhất thời toàn thân đều hóa đá. Bùi Hy đội mũ lưỡi trai đứng ngay đó, tầm mắt lạnh lùng nhìn về phía cô.

Hắn đã nghe được toàn bộ rồi.

Ngoài trừ cái buổi phát lại trận đấu ở sảnh ngày ấy, Khâu Anh ở "Mộng Lữ Nhân" còn gặp Bùi Hy hai lần, nghĩ đến chuyện vì hắn mà Quý Hường Không phải rời đội, cô càng không muốn nói chuyện cùng hắn.

Lúc này nam sinh thông báo kinh đã đi xa, Bùi Hy vẫn đứng chôn chân tại chỗ, Khâu Anh vốn định mở miệng nói "Anh yên tâm, tôi tuyệt đối một chút cũng không có hứng thú", ai biết được trong đầu đột nhiên lại hiện lên hình ảnh thân thiết giữa Kỳ Việt và Kiều Hinh, cả khuôn mặt đỏ bừng đến tận mang tai.

Thấy mặt đỏ chót, ánh mắt lập lánh, muốn nói lại thôi, lông mày Bùi Hy khẽ nhíu lại, bộ dạng khó hiểu cực hạn.

Khâu Anh rốt cục cũng trở lại bình thường, chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt nhìn hắn tràn ngập sự thương hại.

Lướt qua một cái, trên đầu người này như xuất hiện một mảng xanh mướt, giống như kiểu thâm cò xanh dạt dào ý xuân á hả?

Bùi Hy bị cô nhìn chăm chú đến mức không mấy dễ chịu, đem vành mũ kéo thấp xuống, trực tiếp đi ngang qua cô.

Khâu Anh nghiêng người mắt tiến hẳn rời đi, yên lặng mãi gắn thêm cho hẳn cái mác:

Bạn trai Kiều Hinh, chân chó hèn mọn, mắt nhìn kém, vô lễ, mắc bệnh sạch sẽ, giả vờ nghiêm chỉnh, còn bị cho đội nói xanh (bị cấm sùng).

"Được, tiếp xúc lâu dài với khán giả 'Phòng thủ Ải Nhân', xin hỏi bạn có gặp khó khăn gì trong tình cảm không?"

Thông báo khoảng cách đã qua được gần một tháng, được "Di" đến phỏng vấn, tâm tình Khâu Anh lại rơi vào trạng thái địa ngục, cô đơn giản đem buổi livestream buổi tối biến thành buổi cố vấn tình cảm, khách mời là tỷ tỷ má hồng, bộ dạng chán chường nghe khán giả nói lên một loạt các vấn đề tình cảm.

Có một em gái bên kia khóc đến nước mắt như mưa, nghẹn ngào tường thuật lại "Lúc đó hẳn làm ra về yêu em thật lòng, nhưng hôm nay lại vẫn là coi trọng cái phương pháp diêm dúa dễ tiện, em nên làm gì thì mới có thể khiến hẳn ta không bị mất hứng khi yêu ạ?....."

Khâu Anh tức giận đập bàn: "Loại bạn trai này không đá luôn còn để lại để chờ ăn Tết hả?"

- Một buổi tối tư vấn cho mấy bạn, lúc nào Khâu Anh cũng chỉ trả lời một màu là -

"Chia á hả? Sợ cái gì? Hẳn không chịu thì đá luôn đi!"

"Chia chia chia! Bạn trai cô nếu ở cạnh tôi, tôi quay đầu lại nhất định cho hẳn một cái tát!"

"Cô đừng nói nữa, nghe xong phổi tôi sẽ phát nổ mất! Tôi nói cho cô biết, đối phó với nam nhân căn bã..." Khâu Anh đang cao hứng, điện thoại di động bỗng rung lên một đợt chuông thông báo có tin nhắn đến từ Quý Hường Không, khiến cô sợ đến mức suýt nữa trước mặt mười mấy vạn khán giả ngã từ trên ghế xuống.

Quý Hường Không: MC Khâu, cô đây không gọi là tư vấn tình cảm, mà là nhờ cô tận gốc, hướng về nỗi đau của người ta mà phăng đao.

Trên mặt Khâu Anh nhất thời từ Thanh Nhất trở thành Hồng Nhất, anh.... anh....anh đang xem...

Quý Hường Không: Ngày mai cô có rảnh không?

.....

Hai tay Khâu Anh run rẩy, trái tim sắp văng ra khỏi lồng ngực, cô hít một hơi thật sâu, quay về phía ống kính lộ ra một nụ cười xã giao, tổng kết livestream, đóng một mạch livestream.

Tắt máy tính trong nháy mắt, cô "vụt" phát từ ghế đứng dậy, giơ hai tay lên cao, đi chân đất chạy vào phòng ngủ, ôm chần trên giường lăn qua lăn lại, không để ý sàn nhà, suýt nữa là rơi xuống.

Khâu Anh chặt vật bỏ dây, quay lại màn hình điện thoại, bùm bùm một trận gõ chữ.

Khâu Anh: Buổi chiều có thời gian, sao à?

Quý Hường Không: Kiểm tra tiến độ học tập làm bình luận viên của cô, nhà cô có gần quán Internet nào không?

Khâu Anh: Không có, nhưng tôi hay đến một nơi gọi là "Mộng Lữ Nhân."

Quý Hường Không: Tốt, hai giờ chiều đến đó đợi tôi.

Ngày hôm sau, Khâu Anh đến sớm so với giờ hẹn một tiếng đồng hồ, tâm thần không yên ngồi ở Khu Công Cộng nhìn qua một lượt các video, trong lúc đang xem tuyển tập những trích đoạn đặc sắc, một ngón tay thon dài trắng non, khớp xương rõ ràng gõ gõ trên tay cô.

Khâu Anh quay đầu lại, chẳng biết từ lúc nào Quý Hường Không đã ở phía sau cô, anh đang đeo ba lô, cánh tay đặt lên ghế tựa của cô, cúi người: "Chờ lâu rồi à?"

Khâu Anh rụt cổ, lắc đầu liên tục.

"Lên tầng đi, tôi đặt phòng VIP rồi."

Thấy Khâu Anh nghi hoặc mà chờ nguyên tại chỗ, Quý Hường Không giọng lịch đã: "Nhưng tôi rất nổi tiếng, nhờ bị phát hiện thì sao?"

Khâu Anh theo anh xuyên qua đại sảnh, lúc chờ ở cửa thang máy, cô cúi đầu bất an liên tục lôi kéo góc áo mình: "Tôi nghĩ rằng anh sẽ không nói chuyện với tôi nữa chứ...."

"Tại sao?" Quý Hường Không nhún mày, rất nhanh liền hiểu ra vấn đề, cười nói: "Đừng lo, tôi quên hết rồi."

Cách đó không xa, có một bóng người yên lặng nhìn bọn họ trước sau tiến vào thang máy.

"Mùa giải mới sắp bắt đầu rồi, nhân lúc tôi còn đang rảnh rỗi, tặng cô chút chỉ đạo đặc biệt."

Phòng Vip là phòng đôi, từ ghế tựa cho đến máy tính đều là hàng cao cấp, Quý Hường Không mở một máy lên, bắt chuyện cùng Khâu Anh bên cạnh, sau đó click chuột vào biểu tượng Iconquer rồi vào game.

"Nào, cô chơi một ván cho tôi nhìn thử."

Lưng Khâu Anh thẳng tắp, nom nớp lo sợ bắt đầu vào trận, thời điểm gõ bàn phím đầu ngón tay đều run lên cảm cập.

Ván này cô chơi MID, ở trung lộ 1vs1 một đường thẳng đứng trước mặt địch. Như thường lệ, cô nín thở, tập trung đi farm.

(Farm: đánh lính, tương tự trong game MOBA, farm thành công mới có nhiều tiền)

"Chút nữa MID đối phương lao lên farm, lúc đó cô có thể giết hắn ta." Ở bên cạnh xem trận chiến, Quý Hường Không lạnh nhạt nói, "Cô có toàn bộ chiêu, tốc độ di chuyển nhanh hơn hắn, cộng thêm vài đòn tấn công đôi hoàn toàn có thể giết hắn."

Khâu Anh rất ít khi chủ động xuất kích, nhiều nhất có lẽ chính là lấy skill đè thấp cột máu của đối phương, nghe anh vừa nói như thế, liền to gan tấn công, mấy giây sau, hệ thống trong game vang lên âm thanh: "First blood (chiến công đầu)"

"A!" Khâu Anh vô cùng phấn khích, nghiêng đầu nhìn về Quý Hường Không nhếch miệng cười.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6-2: Khi hiện thực là kẻ thù của giấc mơ (2)

"Khoảng khắc quyết định tấn công đó, nghĩ thật kỹ xem đối phương sẽ có phản ứng gì, cũng nên làm gì để ứng phó." Quý Hường Không mang ánh mắt tràn ngập ôn nhu, "Được, hạ được hết binh rồi, mua giày, đi dạo một vòng đã."

Không cẩn thận bị anh hùng đối phương đánh lên, Khâu Anh hoảng hốt, tất cả đều thả trôi không trúng đối phương, bên cạnh Quý Hường Không đột nhiên đưa tay đặt lên mu bàn tay của cô nắm chặt con chuột, thân thể cũng thuận theo nhích lại gần, dễ dàng thay cô thực hiện toàn bộ thao tác, âm thanh hệ thống lại vang lên: "Double kill (song giết)"

Quý Hường Không mặt không chút biến sắc thu tay về, cười nói: "Cô đừng khẩn trương như thế. Có tôi ở đây mà."

Mu bàn tay Khâu Anh bị anh dụng vào để đánh nhau nóng lên, nửa người đều như bị lửa đốt.

"Lùi lại, đối diện có ba người" thấy Khâu Anh không ngừng hướng về phía căn cứ địch ấn chuột chạy về phía trước, Quý Hường Không không khỏi bật cười, "Điện cuồng ấn chuột sẽ không giúp cô chạy trốn nhanh hơn đâu, còn nữa, thời điểm trốn thì đừng có chỉ lo cầm đầu cầm cổ chạy, màn hình vẫn sẽ hiện ra nhân vật của đối phương thôi, nhìn bản đồ tìm cơ hội giết ngược lại."

Anh dùng ngón tay gõ gõ xuống bàn: "Đồng đội đến... Chính là bây giờ!"

Một trận đại chiến làm người ta hoa cả mắt qua đi, ID game của Khâu Anh lại lần nữa xuất hiện trên màn hình lớn: CherryQ thần thánh!

.....

"Phe địch mất tích rồi, khả năng sẽ đổi cách tấn công ở trung lộ, cô đừng đứng cao quá."

.....

"Phe địch khả năng sẽ tấn công ở đây, cô từ đã khu lượn ra, đánh họ từ phía sau."

Game kết thúc, Khâu Anh nhìn chằm chằm lên màn hình lớn biểu thị chiến thắng Iconquer! Cùng với chiến tích giết 15 chết 0, nửa ngày không nói được một câu nào.

Quá thần kỳ, thao tác của cô cũng không phải tiến bộ nhanh như gió, nhưng cô có thể ở bên cạnh Quý Hường Không thực hiện từng lệnh của anh, càng đánh càng hăng, lần đầu tiên trong đời cảm nhận được chuyện giết người cực kỳ thần thánh, vui vẻ carry toàn trận!

(Carry toàn trận: thuật ngữ game, thông thường chỉ kéo dài trong tiết tấu của toàn trận, chống đỡ đồng đội chiến đấu, dẫn dắt đội ngũ hướng đi thắng lợi.)

"Cảm nhận thế nào? Mấu chốt để thi đấu thắng chính là nắm giữ tiết tấu, hiểu rõ bản thân nên làm gì vào lúc nào."

Khâu Anh gật đầu như bẫm, đột nhiên nghĩ đến, nếu như Quý Hường Không sớm một chăm sóc cô, vậy thì vở kịch lúc đánh đôi trước sẽ biến thành cô treo Kiều Hình lên đánh một trận!

"Tôi có xem qua mấy cái livestream bình luận buổi tối của cô, quả thật đã khổ công tập luyện rất nhiều, nhưng tiến bộ không lớn." Quý Hường Không duỗi thẳng hai chân, khoanh tay lại, lười biếng dựa lưng vào ghế sofa, "Không phải bất cứ chuyện gì, khắc khổ nỗ lực cũng có thể làm tốt, quan trọng nhất là nắm chắc phương pháp."

Khâu Anh nhanh nhẹn lấy ra sổ ghi chép, giống như một học sinh ngoan ngoãn, xoạt xoạt ghi chép liên tục.

"Làm nhiều tự nhiên sẽ thành thục, kinh nghiệm tốt thao tác cũng tốt, nhưng cũng đừng cứ nguyên lý như thế, lý giải chiến thuật có thể ngóc ngách một chút, cũng có thể trùng hợp lời đề tài cũ ra nhai lại, nhưng mà, những thứ đó dù sao cũng là cấp thấp."

Quý Hường Không dựng thẳng hai ngón tay: "Có hai điểm mấu chốt, phương pháp và độ thuần thục."

"Nắm phương pháp từ cơ bản rồi mới sáng tạo mở rộng, trong quá trình luyện tập bình luận tri thức sẽ sâu sắc thêm, đem vào hệ tiêu hóa mà hấp thu, lúc làm một đề tài nào đó, cô phải hiểu rằng, cô không thể chỉ nói ra những gì diễn ra trước mắt, mà là phải phân tích vấn đề trong suy nghĩ của tuyển thủ."

"Suy nghĩ đúng rồi, lúc nhận lại chính là độ thuần thục. Lúc bình thường chỉ có thể phát huy 80% thực lực, độ thuần thục càng cao, tỉ lệ sai lầm càng thấp."

Giọng nói anh trầm thấp êm tai, lúc nghiêm chỉnh nói chuyện, trông anh rất giống như một Quý công tử phong lưu chừng chặc.

"Tương tự vậy, đối với Iconquer mà nói, sử dụng một anh hùng, không phải là học cách hắn ra đòn thế nào, trình tự ra chiêu ra sao, thời gian hồi chiêu là bao lâu, mà là lý giải đầy đủ skill của hắn, ưu khuyết điểm của hắn, lúc nào hắn mạnh, lúc nào yếu, chỉ có xây dựng được những lý giải sâu sắc như vậy, mới có thể tùy cơ ứng biến, ở thời thời cơ thích hợp đưa ra thao tác phù hợp nhất."

"Iconquer cũng giống như chơi cờ, là đối kháng trí óc. Có chút giống như 'phân loại năng lực', đánh chuyên nghiệp còn tồn tại phần cứng ngắc, linh tính có vấn đề, chính là do không có nắm vững những skill game cơ bản, chỉ dựa vào lượng lớn trận thực chiến tích lũy kinh nghiệm."

Lý luận trình bày xong xuôi, Quý Hường Không bắt đầu bật lại video livestream bình luận game của Khâu Anh, thỉnh thoảng dừng lại vạch ra các chi tiết sơ xuất của cô. Anh mạch lạc rõ ràng, ngữ khí ôn hòa mà không mất đi khí thế, đầu Khâu Anh lập tức có thể tưởng tượng ra cảnh anh trở thành đại não của toàn chiến đội, sau mỗi trận đấu đều cùng đồng đội của mình xem video thi đấu phân tích cẩn thận.

Cô ép tinh thần phải thật tập trung tinh thần, nhưng bên tai lại như quanh quẩn tiếng tim đập như trống, quả nhân, thực sự phải lòng nam nhân đẹp trai nhất rồi...

Không biết đã bao lâu, cánh cửa đột nhiên mở ra, Quý Hường Không cùng Khâu Anh đồng thời ngẩng đầu lên, nhìn thấy một người mang một mâm thức ăn tiến vào. Vóc người hắn cao to, vành mũ lưỡi trai kéo xuống cực thấp, gần như che kín hơn nửa khuôn mặt nhưng dù như thế, Khâu Anh vẫn lập tức nhận ra hắn.

.....Cái tên này làm cái quái gì ở đây vậy?

Quý Hường Không cười phát tay vẫy một cái: "Ờ, Bùi Hy, anh từ khi nào đã trở thành nhân viên tạp vụ rồi hả?"

Thân thể Bùi Hy cứng đờ, môi hé mở, rồi lại khép lại, đặt hai phần thịt kho vừa nấu xuống, không quay đầu lại, lập tức rời đi.

"Hắn đang ở chương trình trải nghiệm thực tiễn xã hội?" Khâu Anh lộ ra vẻ mặt ghen com, "Trải nghiệm đời sống sinh hoạt của nhân dân lao động sao?"

"Quán net này là do tuyển thủ giành được cúp vô địch thế giới Iconquer đầu tiên về cho Trung Quốc nghỉ hưu rồi mở, Cựu đội trưởng của VPG Summer," Quý Hường Không đưa tay lên nắm cằm, "Bùi Hy là em họ của anh ấy."

"Chẳng trách suốt ngày nhìn thấy hắn ở đây" Khâu Anh bỗng nhiên nhận ra, "Phục vụ thật chu đáo, em họ của ông chủ còn tự mình giao món ăn."

".....Suốt ngày thấy?" Lòng mày Quý Hường Không khẽ nhíu xuống, rất nhanh liền nghiêng đầu, cười xấu xa nói, "Hắn muốn nói chuyện với cô hả? Tôi không phải là nên giữa khoảng khắc với cô một chút sao, số cô đào hoa thật đó?"

"Làm sao như thế được, hắn ta có Kiều Hình rồi!" Tuy rằng đã bị Quý Hường Không cự quyết, nhưng nghe anh nói vậy, Khâu Anh vẫn có chút nhụt chí. Dứt lời, cô cúi đầu trầm nghĩ, Bùi Hy đã phát hiện Kiều Hình cảm ứng anh ta chưa nhỉ? Có cần nhắc nhở hắn không đây.....

Quý Hường Không nhìn dáng vẻ suy nghĩ của Khâu Anh, khóe miệng bỗng nhiên hiện lên ý cười.

Lúc ăn cơm, Khâu Anh cùng Quý Hường Không bắt đầu thảo luận về nội dung tập huấn của tuyển thủ chuyên nghiệp.

"Phương pháp tốt nhất để tiêu diệt một anh hùng, chính là học cách để thao túng nó."

"Cô cũng biết là một trận đấu có năm vị trí đúng không, tuyển thủ chuyên nghiệp không chỉ phải luyện tập vị trí của mình, còn phải chơi toàn bộ vị trí khác

trong trận đấu."

Quý Hường Không gật gù: "Tuyển thủ chuyên nghiệp trong vị trí support bình thường trong trận đấu sẽ chơi vị trí đại ca đúng không, vậy thì càng có thể hiểu được đại ca bình thường cần cái gì, từ đó phát triển kỹ thuật của bản thân, ngược lại cũng thế."

Khâu Anh hít một hơi, Iconquer có hơn một trăm anh hùng, đội hình ra trận, sắp xếp thành nhiều chủng loại khác nhau, hiểu hết tất cả chúng nó tốn bao nhiêu công sức chứ hả, huống chi còn muốn luyện thành tài.

Cô không nhị được liền cảm khái: "Nghe có vẻ khó khăn quá ha?"

"Đương nhiên" Quý Hường Không khoe miệng cong lên, cười cợt với cô, ánh mắt sáng quắc nói, "Sau khi tan học cùng bạn học luyện tập ở sân bóng rổ, cái này không gọi là chơi game, mà là thi đấu thể thao điện tử, là NBA, là thể vận hội Olympic."

Cảm xúc Khâu Anh dâng trào, dùng sức gật đầu, đúng lúc này, cánh cửa lại lần nữa mở ra -

"Tặng hai người."

Bỏ qua sự chú ý của hai người họ, Bùi Hy mặt không hề thay đổi đặt lên bàn một tô muối gà.

Quý Hường Không nhú mày: "Hôm nay có ưu đãi đặc biệt gì à?"

Bùi Hy gật đầu, không hề động đậy đứng chôn chân tại chỗ.

Trong phòng cực kỳ yên tĩnh, Quý Hường Không ho nhẹ một tiếng, nhìn hấn với ánh mắt "Sao anh còn chưa đi?"

"Không phải" Bùi Hy nhếch môi lên, một lát sau mới mở miệng, "Không phải tôi bắt Legend khai trừ cậu."

Cái bút trong tay Khâu Anh rơi xuống.

Thật lúng túng, gặp hấn giống như gặp cái bóng đèn vậy, hấn không biết bản thân đang làm nèn sao?

Cô nuốt một ngụm nước bọt, cẩn thận quan sát phản ứng của Quý Hường Không, cô chỉ thấy anh đứng dậy đi về phía Bùi Hy, cả lơ phát phơ đem một cánh tay khoác lên vai Bùi Hy: "Tôi biết, Khâu Anh đã nói với tôi rồi, anh rất ngưỡng mộ tôi."

Ánh mắt Bùi Hy quét về phía Khâu Anh, sắc mặt âm trầm như muốn đánh người. Suýt chút nữa văng chai nước vào màn hình, cô nói là "ngưỡng mộ" bao giờ chứ!

Thấy Bùi Hy không khỏe lui lại phía sau, Quý Hường Không nghiêng người tiến lên, mắt đào hoa cười đến híp lại: "Làm sao, muốn tôi ký tên cho không? Hôm nay tôi đang cao hứng, chụp ảnh chung cũng được đó."

Lời anh còn chưa dứt, người bên cạnh đã biến mất, chỉ nghe tiếng cánh cửa cạnh một tiếng.

Quý Hường Không toàn thân quay lại nhìn Khâu Anh nhún nhún vai: "VPG khổ cực quá nhỉ, ở cùng cái loại này suốt ngày chắc đồng đội cũng phải cảm thấy tè nhạt lắm?"

Khâu Anh dờ người ra, một lát sau mới chậm rãi gật đầu.

Hơn một giờ sau, Quý Hường Không dựa lưng vào ghế sofa nghỉ ngơi, khuỷu tay Khâu Anh nâng cao, chăm chú đọc tư liệu mới cập nhật. "Anh xem chỗ này-" Khâu Anh tay chỉ màn hình quay đầu lại, Quý Hường Không vừa vịn cúi đầu nâng người lên, đôi môi mềm mại của cô ghé sát vào lỗ tai của anh, đôi tai trắng nõn của anh bỗng tùy ý đỏ lên. Quý Hường Không đột nhiên ngửa ra sau, theo bản năng mà kéo theo cánh tay của Khâu Anh, trọng tâm cô không ổn định, va vào lồng ngực anh.

Cự ly quá gần, hai người đều có thể nghe thấy tiếng thở của nhau.

Khâu Anh co quắp ngồi thẳng lên, bỗng nhiên than nhẹ một tiếng, "Aiya, quần áo của anh...."

Quý Hường Không cúi đầu, nhìn thấy vết son môi của cô trong lúc ngã lưu lại trên cổ áo.

"Vẫn còn khí chất chán" Khâu Anh sững sờ, sau đó nhếch miệng cười nói, "Anh biết không? Tôi lần trước không cẩn thận đụng vào Bùi Hy, hấn sầm mặt lại, rõ ràng là có thể cùng Kiều Hình ôm ấp như thế, đụng tới tay tôi lại giống như thứ gì kinh khủng lắm vậy, còn nói tôi là người không biết nhục nhã nữa chứ?"

Quý Hường Không cup mắt nhìn kỹ Khâu Anh, cô như phát hiện ra thứ gì đó thú vị, lúc nói chuyện, lông mi chớp chớp, giống như hồ điệp đang vẫy cánh: "Có thể Bùi Hy chính là cái loại kia, bạn gái mình là bảo bối, còn nữ nhân khác thì chỉ là cỏ dại? Như vậy cũng là một loại ưu điểm...."

Quý Hường Không ánh mắt chìm xuống, khoe miệng mím chặt, vẻ mặt dần dần trở nên nghiêm nghị, Khâu Anh thấy không được đáp lại liền im lặng, che lại ánh mắt long lanh nước nhìn anh, anh đột nhiên lấy một tay chống bàn, nghiêng mặt sáng phía cô tới càng ngày càng gần....

"Trà sữa của hai người đây."

Cánh cửa lại lần nữa mở ra, Bùi Hy tay nâng khay, lạnh lẽo nhìn vào tư thế ám muội của hai người trong phòng.

Khâu Anh như bị điện giật dịch sang bên cạnh một chút, nghe thấy Quý Hường Không nói như không có chuyện gì xảy ra: "Sao anh không gõ cửa?"

"Gõ rồi mà."

Bùi Hy đặt trà sữa xuống, lúc rồi đi định nói gì đó rồi lại thôi.

Ghế VIP lại yên tĩnh lần thứ hai, Khâu Anh vô thức đem hai bên tóc cuộn lên phía trước, cố gắng che lại khuôn mặt đỏ bừng, nếu vừa rồi Bùi Hy không đi vào, chẳng phải anh vừa rồi đã....

Cô đưa mắt liếc nhìn Quý Hường Không, anh đang thân nhiên bấm một dãy số trên điện thoại di động, sau khi kết nối thành công, anh tùy ý đưa hai chân đạp vào bàn máy phía trước, khí chất nhàn nhạt, nói: "Alo, quản lý hả? Nhân viên phục vụ của các người không được dạy mỗi lần vào phòng khách phải gõ cửa sao? Cái gì nữa? Chính là cái nam thanh niên đội mũ trong phòng, anh dùng người sai quá sai, tôi kiến nghị nên đưa hắn ta đi rửa chén, dọn nhà vệ sinh cũng được."

Buổi tối hôm đó, Quý Hường Không đưa Khâu Anh về nhà. Trước khi chia tay, cô không nhịn được mở miệng hỏi: "Tôi có thể gửi wechat tiếp cho anh không?"

"Hả" Khuôn mặt Quý Hường Không lộ rõ vẻ nghi ngờ.

"À, nếu như, cái đó...." Khâu Anh căng thẳng chớp mắt nhiều lần, "Tôi có vài chỗ không hiểu...."

"Không cần."

Nụ cười trên mặt Khâu Anh lập tức cứng ngắc, sau đó khước miệng vì oan ức và giật giật vài cái.

Quý Hường Không cốc một cái lên đầu cô: "Sau này có vấn đề thì gọi điện cho tôi, nếu như lúc ấy tôi bận, sau đó có thể trả lời cô."

Ồ?

Ngon lửa sắp tắt lại một lần nữa bị đốt cháy, Khâu Anh cảm giác toàn thân đều vô cùng nhẹ nhàng, mãi đến tận khi vào nhà ngồi trước máy tính, tinh thần cô vẫn chưa bình tĩnh được.

"Cái kiểu thuận theo ăn nhờ ở đậu thế này, quả thực là đề tài phân chia trong ngoài thôi!"

Khâu Anh nhấn một loạt tin nhắn tràn đầy kinh nghiệm gửi cho em họ Cố Giai Di, vương ngay vào em họ đọc nhiều tiểu thuyết ngôn tình, Cố Giai Di liên tục cảm thán cô đã ngốc lại còn rất ngây thơ: "Cô nam quả nữ cùng trong một phòng, rất dễ nảy sinh bầu không khí ám muội, rất nhiều nam nhân chính là vì thế về hạ thân xuống, mặc kệ đối phương có phải người mình thích hay không."

Như bị dội một chậu nước lạnh vào mặt, Khâu Anh nhất thời cảm thấy thật lạnh lẽo.

"Hơn nữa một đại mỹ nữ tỏa sáng như chị, hán mà là nam thẳng thì nhất định sẽ không từ chối chỗ đạo lý này a!"

Khâu Anh mặt mũi cúi đầu xuống.

"Chị, chị không sao chứ?" Thấy cô mãi không trả lời, Cố Giai Di không quên cho cô ăn thêm một bát canh gà, "Nữ hán tử chủ động trong tình yêu thì có gì mà không đứng, đứng ở vị trí hoàn mỹ tới chối mất, để hán bị chị hấp dẫn!"

Khâu Anh hít một hơi thật sâu, gửi cho cô ấy một khuôn mặt tươi cười.

Cô không phải là không thăm dò qua ý của anh. Lúc ngồi trên ghế VIP buổi chiều đó, cô giả vờ đơn giản hỏi anh, cái ngày scandal quanh quần bên người, có bao giờ anh cảm thấy buồn phiền không.

"Không bằng anh kiếm cho mình một người bạn gái, chọc điên họ một trận."

"Tâm trạng tôi bây giờ không thích hợp in relationship" Quý Hường Không buông mi mắt xuống, lòng đen lấp lánh tựa như có thể đem toàn bộ tâm tình che lấp, anh chậm rãi mở miệng nói, "tình cảm cần phải có một khởi đầu tốt, nếu không sẽ vô cùng vô trách nhiệm."

Lúc ấy, cô lặng lẽ liếc nhìn đường nét nơi gò má duyên dáng của anh, trong lòng đột nhiên có cảm giác rất xa anh.

Tại sao lờ lờ nói ra không có về yêu thích, cô gái đó rốt cuộc có hiểu anh hay không?

Mấy ngày sau, các trang chính thức bắt đầu bùng nổ tin tức: Xác nhận! Thêm một gái đ**m bị cho vào danh sách hạ gục! Sau khi bị Legend đá, Quý Hường Không gia nhập VPG!

Khu bình luận lần thứ hai nổ tung: "VPG đỏ máu! Năm nay Legend muốn trở thành nhà vô địch thế giới rồi!"

"Quý Hường Không thực sự là có danh sách hạ gục đỉnh cao, sang năm không khéo sang Dragon rồi! Đội viên Dragon, tôi hỏi các cậu có sợ không cơ chứ!"

Tháng chín, giải đấu CPL mùa thu chính thức lên nòng phát súng đầu tiên.

CPL, Iconquer Professional League, giải đấu Iconquer chuyên nghiệp, tuy rằng hàng năm giải đấu thể thao điện tử mang tầm cỡ quốc tế rất nhiều, nhưng giải đấu chính thức của Iconquer vẫn giữ được quyền thế tượng trưng. Từ CPL, ba sự kiện đặc biệt sẽ được tổ chức trong vòng chung kết toàn thế giới. CPL chia làm hai giải đấu mùa xuân và mùa thu, đội quán quân mỗi giải đấu sẽ có được vé thi đấu ở Seattle.

Từ khi Quý Hường Không gia nhập VPG, kết quả thi đấu của đoàn đội đột nhiên xuống dốc không phanh, người hâm mộ ai ai cũng đều nghi ngờ thực lực của anh, chửi rủa thâm tệ, miếng nhểc anh dựa vào mối quan hệ không đứng đắn với nữ CEO Thư Văn mới được vào đội. Ô nhiễm môi trường esports chuyên nghiệp, phá hủy người thầy tốt - át chủ bài của Iconquer Trung Quốc ngày trước!

Khâu Anh nhẫn nhịn hai đêm liên tiếp, đem tấm lòng Bùi Hy đối với Quý Hường Không ra phân tích, cùng những gì trong quá trình học tập làm bình luận viên biết được viết thành văn, đăng trên diễn đàn. Khán giả đang tức giận vì chiến tích thấp kém mà lý kỳ của VPG gần đây, lập tức lao vào chửi cô là quân của Quý Hường Không, con ch* bị tẩy não. Gọi hết từ người này đến người khác lao vào chửi rủa thành từng lần từng lần, mấy hôm cô livestream đều bị phản bình luận chửi rủa che kín cả hình ảnh.

Khâu Anh tức đến phát khóc, không phải là chưa từng trải qua trận chiến như vậy, cũng không phải vì bản thân cảm thấy oan ức, cô hi vọng có thể mở rộng cánh tay gánh cho anh một chút tổn thương, giống như anh trước đây vì cô mà che chở vậy.

Buổi tối đó, điện thoại bỗng rung lên, Quý Hường Không rộng lượng nói: "Không sao, chỉ cần lúc thi đấu kết quả cao hơn, mọi chuyện sẽ ổn thôi."

Khâu Anh không cam lòng, trong trận đấu rõ ràng là vì các đội viên VPG hỗ trợ nhau rất vô trách nhiệm, vì bình luận viên ăn nói chán chường, phần lớn xem hoàn toàn không hiểu thi đấu cái quái gì chỉ toàn ngồi chửi Quý Hường Không.

Cô nói càng lúc càng kích động: "Sau cùng, đội hình ra trận anh sắp xếp một chút cũng không sai! Giai đoạn trước sai sót rất nhiều, dẫn đến chiến thuật không thông suốt được, cái tên Kỳ Việt kia còn tốt hơn, mấy lần hỗ trợ bảo đến cũng không đến, đánh có vấn đề gì à!"

"Thi đấu thua, cảm xúc của khán giả nhất định sẽ vô cùng giận dữ, bây giờ tôi vừa mới đến, không thể để các đội viên chịu đựng việc bị chửi rủa được, như thế tâm tình sẽ giao động, lúc thi đấu khó có thể phát huy thành công" Ở đầu dây bên kia, Quý Hường Không tự cười bản thân, nói bằng giọng hài hước, "Ngược lại, tôi cũng quen rồi mà."

"Nhưng mà...."

"Không nhớ lúc trước tôi đã nói với cô rồi sao?" Giọng nói trầm thấp ôn hòa của Quý Hường Không tan ra bên tai của Khâu Anh, dường như một cơn lòng chìm đắm nghi ngờ rơi xuống nền đất lạnh, "Phần lớn người ta chỉ muốn tin những chuyện mình đã nghe đã nhìn thấy, không thêm để ý sự thật đằng sau, vì thế, hà tất gì bọn họ phải lãng phí thời gian ở chỗ này."

Sau cúp điện thoại, Khâu Anh đứng ở ban công, hồi tưởng lại chính mình đã từng cô độc không chỗ nương tựa đối đầu với dư luận, nội tâm dâng lên từng trận đau xót. Có cơn gió lạnh mơn man trên mặt, nhưng toàn thân Khâu Anh thì lại như một ngọn lửa, cháy càng ngày càng to.

Nếu như cô có thể ngồi ở chỗ bình luận đó, nếu như tiếng nói của cô đủ để gây chấn động dư luận, nếu như cô có thể mạnh mẽ mà tiến thêm một bước....

Hai tay nắm chặt thành quyền bên cạnh người, nhất định sẽ có một ngày như vậy!

Hôm sau, hiện thực tàn nhẫn đã đập cho giấc mơ một cái bạt tai.

Từ khi Khâu Anh không nhảy múa hát hò, làm những hành động dễ thương, chuyên tâm là MC game, độ hot của cô không đạt được yêu cầu của Du Tinh, bị ép phải thanh lý hợp đồng. Quản lý cuối cùng cũng tiết lộ một chút thông tin cho cô, thật ra tỉ lệ người xem của cô hoàn toàn có khả năng có chuyển biến tốt, nhưng chủ tịch Du Tinh quyết định đem toàn bộ tài nguyên đầu tư cho Kiều Hinh, một mực đưa Kiều Hinh trở thành ngôi sao màn bạc trong giới esports, nên đuổi cô đi.

Đang trong thời kỳ hoàng kim, kỹ năng chơi Iconwuer của Kiều Hinh quả thực cao hơn Khâu Anh một đoạn dài, farm lính, đi rừng, ra chiêu đẹp như tranh vẽ, động một chút là có thể dùng thao tác đặc sắc gánh team dành chiến thắng, tiếng hô "Thực lực lẫn nhan sắc đều đỉnh cao" ngày càng nhiều, lại thêm cái tên gọi "Bạn gái của MID hàng đầu Trung Quốc Bùi Hy", mỗi khi cô ta livestream, độ hot cao như ánh dương mặt trời. Đối mặt với hàng loạt kết quả này, Khâu Anh nhất thời á khẩu không nói gì được.

Tin tức Khâu Anh thanh lý hợp đồng cùng Du Tinh lập tức tràn lan trên mạng, ở mấy công ty môi giới quân của Kiều Hinh dẫn dắt, không ngừng có người nâng Kiều Hinh lên giẫm đạp Khâu Anh, la hét ầm ĩ "Loại bỏ bình hoa di động, giữ gìn sự trong sạch cho thể thao điện tử!"

Khâu Anh lựa chọn cắt đứt mạng lưới.

Tuy tiền bạc tích trữ được đều đem ra đóng học phí, nhưng tiền thuê nhà cũng chẳng còn bao nhiêu, Khâu Anh bê nôi mì ngồi xếp bằng giữa sàn nhà, bỏ thêm trứng gà vào, mặt đối mặt với vách tường ngồi suy nghĩ chuyện nhân sinh.

Không nghĩ rằng điều tốt đẹp nhất lại chính ở việc livestream. Ứng dụng livestream "Con báo" đang hướng cảnh ô-liu (tượng trưng cho hòa bình) về phía cô. Vì muốn thoát khỏi danh tiếng xấu xa ngày trước, Khâu Anh quyết định xóa nick, từ một nữ MC nhỏ xiu bắt đầu làm việc, từng chút từng chút mang về cho mình những người ái mộ thực sự.

Ngày kí hợp đồng, cô đã chọn một bài hát của Fukuhara Miyuki: "Trên đường đời tấp nập, có lúc sẽ lạc đường, lại có lúc sẽ được ai đó nắm tay kéo lên, cũng có lúc chợt thấy thật trống vắng, bản thân không nhìn được, nước mắt lại rơi."

"Bất luận nước mắt của đau đớn cỡ nào, tôi đều sẽ biến nó hóa thành những vì tinh tú, nhóm lửa bùng cháy như ngọn đuốc giữa trời đêm."

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7-1: Kèn hiệu chiến đấu nổi lên (1)

Ứng dụng livestream "Con báo" không cho Khâu Anh khoản tài trợ kéch xù như Du Tinh, mà lấy lượng khán giả xem livestream để trả lương. Bởi vì vừa tạo tài khoản mới, lại mỗi livestream trên đây nên người xem vô cùng thưa thớt, có lúc cô bận jroonj cả đêm thu nhập vẫn không chống đỡ đủ cho tiền com một ngày.

"Người dùng yêu quý, băng thông rộng* của bạn đang nợ phí."

*băng thông rộng: Trong viễn thông, băng thông rộng là một đường truyền dữ liệu mà cho phép truyền nhiều tín hiệu và nhiều đường cùng lúc. Ý là Khâu Anh đang thiếu tiền mạng.

Mở hóa đơn ra xem lướt qua, mấy hàng chữ in hoa to đùng đập vào mắt, Khâu Anh cổ họng như bị nghẹn không nói được gì.

Sau khi trả một loạt các hóa đơn, cô tròn tròn mắt, Khâu Anh đang nghèo đến mức nửa tháng tới bản thân chỉ có thể ăn trứng gà cùng cơm trắng, thế thâm sống qua ngày.

Đây chính xác là họa vô đơn chí, nữ chủ nhà trọ gần đây đánh mất chược thua rất nhiều tiền, nổi giận đem tiền thuê nhà tăng lên không ít. Khâu Anh khổ sở cầu xin, rung rung muốn khóc, đáng tiếc đôi phương một chút cũng không hề bị lay động, bộ dạng khinh thường, ném lại câu nói: "Lão nương đã tốt đến như vậy, có nhiều người muốn ở đây lắm, thế mà tôi lại tốt đẹp cho cô ở, không trả được thì rút!"

Bà chủ nhà thực sự nói thật, giá ở mấy khu thành thị này đang tăng đến chóng mặt, cô ở chỗ khác không chừng chỉ có thể thuê được một góc trong phòng lẻ, như vậy livestream không tiện cho lắm.

Khâu Anh hết đường xoay xở, một cửa sổ trên QQ đột nhiên bật mở, run run mở ra, Khâu Anh như chết lâm sàng. Đây chính là phóng viên lúc trước ở bữa tiệc tổng kết vòng chung kết toàn cầu thể thao điện tử - Lục Y Y. Một người bạn của Lục Y Y gần đây đang phụ trách một chương trình tên là "Nữ thần bình dân", cũng cần phải chọn tham gia chất lượng một chút, thù lao rất phong phú, Lục Y Y muốn đề cử Khâu Anh, hỏi cô có muốn đi hay không.

Từ sau khi rời Du Tinh, Khâu Anh không có cơ hội nhận được những lời mời tốt đẹp, bây giờ kinh phí eo hẹp, độ hot lại thấp, động tác này của Lục Y Y quả thực chính là đưa than sưởi ấm ngày tuyết rơi. Khâu Anh gật đầu liên tục, gửi liên tiếp sticker hôn gió, hận không thể ôm đuôi cô gái này gọi một tiếng "papa."

Có Lục Y Y đề cử, lại thêm một Khâu Anh cực kỳ chăm chỉ tích cực, cô thuận lợi thông qua vòng tuyển chọn. Chương trình thực tế này được ghi lại trong công viên giải trí và bao gồm một loạt các phần khác nhau: chương trình tài năng, giải đố và một số những thử thách hay ho khác. Ví dụ, ai ăn nhanh hơn, cướp tàu lượn siêu tốc, bắt lợn trong vũng bùn.... Toàn bộ trò chơi sẽ được phát trên ứng dụng livestream. Khán giả có thể cung cấp nhiều đạo cụ khác nhau cho người chơi thông qua tương tác và giúp họ giành chiến thắng. Chương trình đánh giá mức độ phổ biến của người chơi dựa vào các thử thách, phần thưởng và quà tặng trên ứng dụng.

Một phần vì hiệu ứng chương trình mà nhảy nhót tung bồng, muốn vào vòng trong, vất vả lắm cô mới lên được top mười vị trí đầu. Đang nghĩ ngơi trang điểm sửa soạn quần áo, toàn thân Khâu Anh đều có cảm giác sắp vỡ ra từng mảnh, nhưng cô vừa mới đi ra đến cửa, liền bị nhân viên chương trình ngăn lại: "Cô có chút cướp sóng rồi, đổi bộ khác đi" Hắn nhìn từ trên xuống dưới đánh giá cô một câu, tiếp tục bổ sung, "Trang sức cũng cần phải tháo ra, cần mặc nạc một chút."

Khâu Anh không hiểu vì sao, lập tức hiểu được ý của hắn ta, nào có đạo lý cổ tình đim hàng người chơi chứ? Đến khi nhìn rõ cái bóng hình đang được mọi người vây quanh phía trước, cô không nháy máy liền hóa đá - Kiều Hinh lại là khách mời đặc biệt lần này!

Cô được thông báo, lần này có chân nhân tinh tú nữ MC duy nhất của Du Tinh đến, Du Tinh toàn lực đều đặn đầu tư vào Kiều Hinh, sớm đã ám chỉ tổ sản xuất: Trong giai đoạn then chốt này, tất cả mọi người đều phải làm nền cho Kiều Hinh.

Khâu Anh cảm giác bản thân mình hóa đá, nội tâm càng lúc càng tan nát, ào ào một đồng đồ vỡ, gió vừa thổi, xèo một đã không thấy tăm hơi....

Sau một vở kịch bất thường lúng túng, Kiều Hinh trong tiếng vỗ tay hóa trang rồi lên sân khấu, các tuyến thủ lên được cấp hạng cuối cùng một chữ cũng không diễn sai, thay phiên biểu thị sự hoan nghênh đối với cô ta!

"Kiều Hinh nữa thần, tôi chính là fan của cô đấy! Co tại sao lại có thể vừa đẹp, vừa chơi game hay như vậy chứ?"

"Kiều Hinh, thanh âm của nữ thần thật ngọt, thật là ôn nhu nha!"

Lúc micro đưa đến khuôn miệng đỏ, cô phanxh gấp, không chế được tia khinh thường sắp nhảy ra khỏi lồng ngực, ban cho ông quay phim một cái cười táo bón.

Nhân viên chương trình đang làm một bối cảnh đằng sau thật đẹp cho Kiều Hinh, chương trình tiến vào phân đoạn "Ứng biến vũ đạo", yêu cầu tuyến thủ trong thời gian giới hạn ghi nhớ bước nhảy của tám bài hát. Khi bắt đầu đầu thi đấu, hệ thống sẽ ngẫu nhiên phát một ca khúc, tuyến thủ cần phải nhảy chính xác được vũ đạo tương ứng, mỗi lần bật một bài, ai nhảy sai sẽ bị phạt.

Từ tiểu học Khâu Anh đã học vũ đạo, cái phân đoạn này cô phải làm nhiều như mưa rơi, nhưng tổ chương trình yêu cầu các cô thay phiên nhau nhảy sai, cuối cùng chỉ còn một mình Kiều Hinh không nhảy sai dành được chiến thắng. Khâu Anh tức giận đến mức giơ chân đạp mạnh xuống đất, đối phương lại lấy thủ lao ra cưỡng chế, cô không phối hợp, bọn họ lại tùy tiện tìm lý do đào thải cô. Khâu Anh người nghèo chí ngán, chỉ có thể cắn răng, nuốt một cục tức vào bụng.

Đến lượt Khâu Anh giả bộ nhảy sai, trên sân nhảy chỉ còn hai người Kiều Hinh và cô, phương thức trừng phạt được người chiến thắng tùy ý chọn lựa, Kiều Hinh mềm mại tỏ vẻ chính mình không muốn tổn thương người khác, nhún nhún nói: "Nhất định phải trừng phạt sao.... Vậy thì đánh sau lưng đi, nhẹ nhàng một chút."

Khâu Anh bị ép buộc cúi người, bỗng nhiên sau lưng phảng tới một chương của môn phái khi gió nào đó, hại cô suýt chút nữa phun ra một ngụm máu - cái gì mà "nhẹ nhàng một chút", đây gọi là Thiết Sa Chương đấy biết không!

Ghi hình chương trình kết thúc, bởi số liệu thống kê livestream dường như bị Du Tinh động tay động chân, khán giả ở hiện trường hô hào rất lớn, Khâu Anh cố gắng hòa theo bọn họ, bị tổ chương trình dùng một xe phụ tồi tàn tùy tiện đuổi cổ. Tan làm, bụng đói cồn cào, Khâu Anh hỏi người quản lý mới có cơm ăn, đột nhiên có ai đó nặng nề đụng phải cô, suýt chút nữa thì làm đổ hộp cơm của cô.

Kiều Hinh một tay che miệng, đem âm thanh khếch đại cất cao: "Aiya, chương trình này tại sao đãi ngộ với nhân viên lại kém như vậy hả? Cô hôm nay đã bỏ công bỏ sức như vậy, không có công lao cũng làm phiền đôi chút, lúc nào đó tôi sẽ từ từ nói với bọn họ!"

Khâu Anh không để ý đến cô ta, mỗi một thu dọn hành lý chuẩn bị về nhà, trong lúc nghỉ ngơi lướt qua gương mặt mình trong gương, trắng bệch đến hơi đáng sợ. Trên đường cô gặp mấy nhân viên đang làm việc, bọn họ nhìn về cô với ánh mắt vừa đồng tình vừa tiếc nuối: "Cô ta dù sao cũng là hoa đán của Du Tinh, bây giờ nhìn thảm thế, vì một chút tiền mà phải chật vật đến như thế này."

Đi qua chỗ ngoặt, Khâu Anh đột nhiên bị ai đó ôm chặt ở cổ: "Cô không sao chứ?" Lục Y Y ảo não đến đầm ngực dậm chân, "Sớm biết chương trình này lại hãm hại người khác như thế, tôi tuyệt đối sẽ không để cô tham gia đâu!"

Không có đủ vốn, không có ai nâng đỡ, tháng ngày Khâu Anh trải qua giống như ngồi trên chiếc máy bay cũ nát không thể động vào, luôn luôn lao đà lao đà. Cô một mình miễn cưỡng vui cười, khổ sở chịu đựng lâu như vậy, đối mặt với sự chê cười của dư luận, bị đẩy xuống giếng cũng có thể làm bộ không sao. Nhưng khi vừa nhìn thấy hàng lông mày nhíu chặt thân thiết ấy của Lục Y Y, căng thẳng toàn thân cô đột nhiên không kịp chuẩn bị liền bị một đao chặt đứt, hốc mắt trong nháy mắt trở nên đỏ thẫm.

"Trời ạ, cô bị thương rồi!" Lục Y Y đau lòng nhìn quanh người cô.

Lúc tham gia phân đoạn "Đại mạo hiểm trên nước", Khâu Anh thực sự đã quá liều mạng, bây giờ khắp cánh tay và đùi đều tím bầm một mảng.

"Cũng không thảm lắm" Khâu Anh khịt mũi, ánh mắt mềm mại thả lỏng, "Chỉ ít cũng thắng được album của Firework rồi."

Album Miya tự tay kí tên giờ không còn xuất bản nữa, Quý Hường Không chắc chắn sẵn lòng cuốn này kinh khủng, nằm mộng cũng muốn có nó đây....

Khâu Anh sau khi về nhà liền mắc bệnh nghiêm trọng, nghỉ ngơi mấy ngày mới có thể hồi phục lại được. Buổi tối cô vừa livestream được không lâu đã bị fan của Kiều Hinh công kích, hóa ra là Du Tinh đem hình ảnh trong tập chương trình vừa rồi cắt ghép thành một cái video đặt trên đầu trang web công ty, trong đó có xuất hiện cảnh không phải làm nên Kiều Hinh, khuôn mặt lúc đó của cô cực kỳ khó chịu.

"trước đây Du Tinh miễn cưỡng đưa cô liệt vào danh sách Hoa đán, cùng Kiều Hinh thuyết minh một hồi, cô chơi game cũng không bằng cô ấy, hiện tại vũ đạo cũng còn thắng không nổi, còn muốn làm bình luận viên? Tinh lại đi!"

"Nhan sắc Kiều Hinh có thể làm nam thần Bùi Hy vì bản thân mà bảo vệ, mà cô chỉ có thể tìm đến người ai cũng không cự quyết Quý Hường Không, thật là đáng thương mà!"

Khâu Anh hoàn toàn không quan tâm đến họ, phát ca khúc mới của Firework làm nhạc nền cho livestream của mình.

Tắt livestream đi, vừa ngẩng đầu lên, Khâu Anh đột nhiên nhìn thấy album không còn tái bản của Firework cất trên kệ sách, trong lòng không khỏi nổi lên một ý nghĩ, không biết bao giờ bọn họ mới có thể gặp lại nhau, bao giờ cô mới được tận tay đưa thứ này cho Quý Hường Không.

Ngày đó ở giữa thời gian nghỉ ngơi, tổ chương trình ở khu công viên nước bắt đầu mưa vui cho phân đoạn, mời những người qua đường tham gia vào "Đại mạo hiểm trên nước". Khâu Anh gần như ở bờ vực của địa ngục, ảm đạm cũng là vấn đề, tinh thần có chút uể oải, tham gia trò chơi vốn chỉ là đi qua sân khấu nhận chút thù lao, nhưng nghe Lục Y Y tiết lộ phân đoạn này tiền thưởng rất cao, cả người cô đều vô cùng hưng phấn.

"Phần thưởng là album không tái bản nữa của Firework! Có chữ kí tay có Miya!"

Miya.....ngôi sao màn bạc mà Quý Hướng Không thích nhất....

Khâu Anh quả quyết báo danh tham gia, nội dung khiêu chiến là hoàn thành một loạt thử thách trên nước, người đầu tiên thành công là Doanh Gia. Vì phần thưởng, Khâu Anh sử dụng chút mệnh mệnh cuối cùng, nỗ lực trong đám già trẻ gái trai đấu tranh cật lực. Đáng tiếc bắt đầu bất lợi, lúc cô ở băng chuyên lao nhanh nên trực tiếp bị quăng ngã xuống nước. Mắt thấy sắp bị đẩy xuống dòng nước, cô không để ý hình tượng, hai cánh tay hai bên như vẽ đường tròn, như gà mái đang cánh, dùng một tư thế cực kỳ vận vẹo khổng lồ để cân bằng, lần thứ hai tiếp tục lao về phía trước.

Khâu Anh liều cái mạng già lao về phía trước, đáng sợ dọa tất cả mọi người nhảy một cái, cả người không nhận được lập tức trở thành mục tiêu đặc biệt của ống kính.

"Cô ấy muốn ngã xuống, oa oa! Cô ấy lại nổi lên!"

"Ha ha ha ha, đầu cô ta đụng vào tấm che lên rồi!"

"Này này, cô ta lại muốn ngã xuống à!"

"Thật đáng thương! Cô ấy vẫn không từ bỏ! Toàn bộ cơ thể đều được đem ra dùng rồi, thật giống một con giun ngoan cường mà!"

Xuyên qua băng truyền, bước qua cầu gỗ di động, đi lại trên đu quay bước nhảy, dùng cả tay cả chân đi ngang qua đĩa quay, cuối cùng men theo dây thừng leo núi, ký hiệu đích đến cuối cùng cũng hiện trước ra trước mắt cô....

"Khiêu chiến thành công"

Khâu Anh thở hồng hộc, mặt đỏ au, chiếm được chiến lợi phẩm này trong nháy mắt, suýt chút nữa thì ngã xuống đất, còn chân thì đã bị bong gân.

Thế nhưng -

Khâu Anh gỡ album xuống, ngón tay lưu luyến quyết một đường trên tấm bìa.

Không cam lòng giống như những người khác đứng một chỗ nói sướng khẩu hiệu cổ lên, cô bây giờ cái gì cũng không có, nhưng chỉ cần là đủ khả năng, có thể làm anh hài lòng một chút gì đó, dù cho bé nhỏ đến mức không đáng kể, cô cũng muốn làm.

Lúc chuẩn bị đi ngủ, cơn đau bụng hành kinh lại hành hạ Khâu Anh, sau khi tắt đèn lên giường đi ngủ, cô cuộn thành một đống lớn, ôm đầu gối run rẩy bầy, nước mắt từng giọt rơi ướt đầm đầu gối, dừng lại đi, mau dừng lại. Điện thoại trên tủ đầu giường của Khâu Anh rung lên, là tin nhắn thoại của Quý Hướng Không.

"Cô dừng livestream mấy ngày rồi, bị bệnh à?"

Khâu Anh giấy dựa ngồi dậy: "Ồn rồi....Làm sao anh biết?"

"Tôi đăng ký kênh của cô mà, mỹ nữ MC"

"Ay, anh không lo luyện tập đi à?"

Vừa dứt lời, Quý Hướng Không trực tiếp gọi điện thoại tới: "Thanh âm của cô nghe rất mệt, làm sao thế?"

"Không sao, chỉ là buồn ngủ thôi." Khâu Anh cố gắng nói bằng cái giọng ung dung vui vẻ không muốn để anh phát hiện ra tâm tình mình đang vô cùng ủ rũ, liền nói đùa, "Anh hát cho tôi nghe đi!"

"Cái này có hơi làm khó tôi, âm sắc tôi không tốt, quốc ca cũng không hát được."

"Không sao, tôi không cười anh đâu."

"Được rồi, cho đến bây giờ tôi vẫn chơi bao giờ hát cho người khác nghe, lần này vì cô mà phá quy tắc một chút vậy." Không nghĩ anh sẽ làm thật, tiếng nói anh trong sạch rõ ràng, bỗng nhiên hạ thấp giọng cảnh cáo, "Không được ghi âm rồi chép thành bản sao đâu đấy!"

Mặc dù anh không nhìn thấy, Khâu Anh vẫn thành khẩn gật đầu như bầm tôi.

Bài hát Quý Hướng Không chuẩn bị hát chính là bài 'Xấu xí' của Tiết Chi Khiêm, âm thứ nhất vang lên ở đầu dây bên kia, Khâu Anh vênh tai lên, hơi thở như ngừng lại. Sau một trận hít thở không rõ ràng, phía bên kia truyền tới -

"Xấu xí a - y - a - y - a - y - a - y -"

"Tình yêu mà tôi muốn a - y - a - y - a - y - a - y -"

(dịch xong đoạn này tôi phải nghe lại bài gốc, mà nó a y a y thật:))

Âm cao lên không nổi, Quý Hường Không khàn cả giọng hát phá hết nốt, như bị người ta xiết cổ sắp chết chỉ còn cách dựa dựa xin tha, vai Khâu Anh run rẩy, cười đến suýt chút nữa gãy lưng.

Một lúc sau, Quý Hường Không khôi phục tiếng nói ôn hòa trầm thấp, nói: "Vui lắm hả?"

Khâu Anh cười đến ho khan, cô vội vàng che ngực, khoảng thời gian này mọi mệt nhọc đột nhiên như tan biến hết, cả người đều dễ dàng hơn một một chút: "Ừ, quá êm tai, tôi sợ là cả đời sẽ khó mà quên được."

Hoa tươi châu báu, lời ngon tiếng ngọt, cũng không bằng hân vì muốn trêu cho cô vui mà hát bài này.

Sau đó, bọn họ liền lâm vào đoạn trầm mặc dài đằng đẳng, ai cũng không mở miệng, ai cũng không cúp điện thoại.

Trong căn phòng mở tối, rèm cửa sổ thi thoảng bị làn gió thổi đến hay bay lên, Anh Anh nghe thấy tiếng tim đập của chính mình, cảm giác trong lồng ngực như có thứ gì đó đang thiêu đốt. Từ lúc đầu chỉ có thể chờ đợi ảnh đại diện wechat của anh trả lời mình, bây giờ thỉnh thoảng lại có thể nghe được giọng nói của anh, cô đặc biệt luôn có một cảm giác không chân thực.

Cô nhớ tới vô số những chuyện mà ban ngày mình đã trải qua, trong đầu phát hiện, không liên quan đến anh. Lông mi anh thật dài, đôi lông mày lại cực kỳ anh tuấn, lúc anh nói chuyện có thói quen nghiêng đầu, đôi môi lúc cười cong lên, mang theo ánh mắt sáng ngời như vì sao....

"Quý Hường Không..."

"Hả?" Đôi phương hình như cũng đang buồn ngủ, câu trả lời kèm theo một chút giọng mũi.

"Không có gì."

Sau khi chúc ngủ ngon rồi kết thúc cuộc trò chuyện, Khâu Anh nghiêng người sang bên cạnh, đem mặt chôn vào trong chăn, dùng thanh âm chỉ bản thân mới nghe được, từ từ nói: "Em rất nhớ anh."

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7-2: Kèn hiệu chiến đấu nổi lên (2)

Có lẽ chỉ có đem sự yêu thích đối với anh cất giữ sâu trong đáy lòng, cô mới có thể ở cạnh anh lâu thêm một chút.

Giữa tháng mười, một tin tức hết sức hấp dẫn bùng nổ khiến giới Iconquer toàn cầu chú ý.

Vòng chung kết toàn cầu tổ chức năm nay ở Seattle, thiếu niên thiên tài JefferyChen của chiến đội Titan đội Mỹ, vượt qua 9000 tuyển thủ khác, hiện nay đang đứng đầu thế giới!

Càng đáng sợ chính là, hắn ta rất tùy tiện mà chọn vị trí chơi, trong mỗi trận thi đấu xếp hạn đều sử dụng hệ thống ngẫu nhiên mà chọn anh hùng chiến đấu.

Iconquer tổng cộng có hơn một trăm anh hùng, các tuyển thủ chuyên nghiệp thông thạo số lượng anh hùng càng nhiều, hiểu được anh hùng càng sâu, lúc thi đấu càng nhiều lựa chọn tướng vào trận, chiến thuật càng khó lường. Bây giờ, người chơi Bắc Mỹ đều kiêu ngạo mà nói, JefferyChen chính là ngoại lệ, hắn ta không phải cái gì mà "Anh hùng thông thạo", mà là - "Anh hùng vô hạn"!

Sống trong một biệt thự có bể bơi, lái Tesla đến trường, làm rất nhiều phần mềm hack cùng rất nhiều túi da hảo hạng, cả người JefferyChen giống như một vai chính dát lên một loại vàng sáng đến mù mắt. Người này chính là học sinh giỏi ở đại học Massachusetts, video anh ta châm biếm Cố Phóng đã leo lên top tìm kiếm trang đầu. Mấy câu "Muốn trở thành tôi rất khó" "Thắng quá dễ rồi" "Nhớ kỹ, giết anh chính là Disaster của Titan" cùng với cái vẽ mặt đắc thắng, được chế thành ảnh và lưu truyền rộng rãi.

Trước khi kỳ chuyển nhượng long trời lở đất kết thúc, danh sách các đội lớn của Trung Quốc đã được truyền ra diễn đàn nước ngoài, ai ngờ ngành thể thao điện tử lại dấy lên chuyện JefferyChen trên mạng xã hội Twitter công khai châm biếm Quý Hường Không: "VPG cao cấp thật biết điều, ở thi đấu nội địa cá lớn nuốt cá bé, chiến đội Trung Quốc làm sao có thể khoan dung cho một tay tàn vẫn sống sót trong đội hình chứ?"

"Những nhân viên bốc vác" lập tức chụp ảnh màn hình những lời anh ta nói truyền ra bên ngoài, dường như châm ngòi thuốc kích thích cho bộ phận anti-fan của Quý Hường Không, bọn họ ưỡn sống lưng thẳng tắp, kích động đến mức nhảy nhót tung bừng: "Nhìn xem, đến thiếu niên thiên tài còn nói như

vậy!"

Bởi vì hán ta có thân phận là người gốc Hoa, tên tuổi hán trong đại lục Trung Quốc ngày càng hot, những người yêu mến đều đưa anh liệt kê vào danh sách "Con nhà người ta", đưa hán đến và vào mặt các tuyến thủ chuyên nghiệp trong nước, thậm chí còn tuyên bố: "Năm nay dù thua trận chung kết thế giới, nhưng trong chiến đội thắng lợi có "vinh quang của người Hoa", quả thật không thiệt thòi!"

Đáng tiếc, không nể mặt bọn họ nói hai từ "vinh quang", Jeffery rất nhanh đăng một bài trên Twitter: "Tôi là người Mỹ", phía dưới là một tấm ảnh hán mặc áo cờ sao giờ cao cúp chiến thắng.

Lần này, toàn diễn đàn Trung Quốc đều cực kỳ xôn xao, không ít người chơi lập tức khóa tài khoản, một phần anti - fan của Quý Hướng Không chuyên nòng súng, lòng căm phẫn sôi sục.

"Quý Hướng Không! Có tâm huyết thì ngay trên sân thi đấu hãy giết chết hán đi!"

"Người chơi gái đ**m của chúng ta, chỉ có chúng ta mới được mắng chửi! Người này quỳ liếm chân cha Mỹ là cái quái gì chứ?"

Ngồi vậy xem quần chúng loạn lạc, Khâu Anh không nhận được cảm khái trên sóng livestream, xem ra những anti - fan này cũng có một chút tình người.

Mặt khác, giải đấu mùa thu của CPL đã tiến hành được một nửa, lần này giải đấu là phụ thuộc vào bốc thăm chia bảng, 16 đội chia làm hai bảng A và B, hai đội trong một bảng tiến hành thi đấu chính thức. Mỗi tuần tiến hành mười trận BO3, tức là đấu ba trận thắng hai, đội thắng sẽ được cộng điểm, đội thua không được điểm nàfom kéo dài trong ba tháng. Mỗi chiến đội mạnh nhất sẽ bước vào quý sau của cuộc thi, tiến hành tranh cướp giải quán quân.

Legend lấy được Bùi Hy liền một mạch gây dựng lại đội hình, bảo Hoắc Nghiêu và Lục Phong, trở thành thành viên chủ lực phòng ngự của đội. Sau khi Cố Phóng nghỉ hưu, Quý Hướng Không rời khỏi đội, một chiến đội đã từng phóng khoáng linh động, thỉnh thoảng biểu diễn vui vẻ cho khán giả những chiến thuật đỉnh cao nay đã không xuất hiện nữa, ngược lại lại tương tự Dragon biến thành loại chiến thuật 4-1.

Không giống Dragon ở chỗ, bọn họ không phải đảm bảo giai đoạn sau của đại ca Carry, mà là MID Bùi Hy. Tất cả mọi người đều hết sức mà đem tài nguyên tặng cho Bùi Hy, bảo vệ anh là việc quan trọng hàng đầu, vì hán mà đi rừng, vì hán mà chặn đao kiếm, vì hán mà đưa đồ tốt...

Công nhận là kiểu tuyến thủ thiên tài, Bùi Hy rất nhanh đã có thể theo sát phản ứng cùng tốc độ tay của mọi người, tầng tầng lớp lớp thao tác của hán đều không làm mọi người thất vọng, nhiều tình huống đã một đường bảo vệ đồng đội khỏi quân địch, tiếp đến là giết ba, thậm chí là giết bốn!

Lúc thi đấu, thường thường chỉ có thể nghe thấy bình luận viên hô to -

"Legend bình bại như núi đổ, Summit Bùi Hy một bước không hề lùi lại, như một chiến thần! Còn vài vạch máu cũng không vội vã chạy trốn, vẫn nghĩ ra cách làm thế nào để giết ngược lại đối phương!"

"Trời ạ! Sự tồn tại của Summit thật là phá hoại sự cân bằng của cái game này!"

Các fan nam vì biểu hiện theo chủ nghĩa anh hùng của hán mà thần phục, ảo tưởng chính bản thân vừa ngăn cơn sóng dữ, cứu vớt thế giới, còn fan nữ mê đến thất điên bát đảo, hướng ống kính máy quay đến Bùi Hy mà đặc biệt giương cổ họng lên mà rít gào: "A A A! Bùi vương giả, tôi muốn sinh con cho anh!"

Dragon giữ nguyên đội hình chiến đấu cùng chiến thuật "vững chắc" mà "ổn định". Một đội mạnh mới lên cấp, Newland, danh tiếng cũng đang cực kỳ lớn, đang nắm giữ một lão tướng cùng bốn tên người mới tạo thành một đội, phần chần mạnh mẽ, có thể sẽ có một ngày có thể sánh ngang với ba đại gia tộc.

Mà đội khiến người chơi quan tâm nhất bây giờ, chính là cái đội tự xưng mất đi chiến thần Bùi Hy, sau đó lại nhận về "đã tay tàn còn chơi gái đ**m" Quý Hướng Không - VPG.

Chiến đội VPG, nhà vô địch thế giới Iconquer lần thứ hai, hai năm trước, vào thời kỳ đỉnh cao của chiến đội, linh hồn của bọn họ, đội trưởng Summer bị tai nạn xe, cánh tay bị thương, kết thúc cuộc chiến với Iconquer. Từ đó, VPG lâm vào thời kỳ trũng xuống, chỉ một chút nữa là bị đẩy ra khỏi top ba vị trí đầu, Câu lạc bộ vẫn giữ lại bốn đội viên từng đạt quán quân, khổ sở tìm kiếm người thứ năm.

Có lẽ bởi vì trạng thái của bốn người cũng bắt đầu tuyệt dốc, VPG mặc dù đã có thêm MID Bùi Hy, nhưng tình hình vẫn như cũ không có cách nào thay đổi xu hướng suy thoái, kết quả thi đấu cùng với Legend và Dragon, bao nhiêu năm vẫn chỉ là đứng thứ.

Bây giờ, trải qua quá trình rèn luyện cực khổ luyện tìm kiếm hướng đi, VPG tiến vào thời kỳ điên cuồng chính thức trở mình.

Khán giả vui mừng phát hiện - chiến thuật đỉnh cao nhất Iconquer của hai năm trước "tổ hợp Song Nguyệt" lần nữa được trở lại!

Tổ hợp Song nguyệt, chính là CarryYue Kỳ Việt cùng với support Poker Thảm Nguyệt, bọn họ ở trên chiến trường trước sau đi một đường, như hình với bóng. Vô số người chơi trước sau nhớ lại, VPG đoạt cúp quán quân năm ấy, Thảm Nguyệt trung thành tuyệt đối, biển đất trời mây, kiểm soát tầm nhìn 360 độ cứu Kỳ Việt, mà Kỳ Việt thì càng máu nóng, ai đánh hán support, dù đuổi tới chân trời góc biển cũng phải giết chết đối phương.

Các tuyến thủ trong chiến đội cùng nhau sinh hoạt, lâu dần thành thân giao cách cảm, chỉ cần nhìn hành động là biết đồng đội có chủ ý gì, đáng tiếc từ khi đội trưởng có chuyện, "tổ hợp Song Nguyệt" hiếm có thao tác nào đặc sắc, lại thêm sự tồn tại của Bùi Hy đưa bọn họ bao phủ bằng bóng tối, bây giờ quay lại, thật là làm người ta phần chần không ngót.

Giữa lúc mọi người đang điên cuồng lao vào xem tuyển tập chiến đấu của "tổ hợp Song nguyệt", lúc xem video kẻ vai sát cánh, huynh đệ tình thâm chuyển động cùng nhau của bọn họ, VPG lại có đại chiêu mới, chia là "tổ hợp Song Nguyệt", lớn gan sử dụng chiến thuật "Dã phụ song du", khiến khán giả trở mặt á khẩu.

Bởi vì đại ca Carry cuối trận rất mạnh, chính là mục tiêu tiêu diệt hàng đầu, nhưng năng lực đầu trận không mạnh, đi đường bình thường sẽ được support bảo kê, nhưng lúc sử dụng chiến thuật "Song du", support buộc phải tách khỏi Carry, phối hợp đánh quái khắp rừng giết người. Carry cần phải đánh top dành tiền, đồng thời cố gắng sống sót, không bị đối phương đánh lên. Support đánh quái khắp bản đồ thành công chắc chắn có thể áp chế tính bộc phát của đối phương, mang lại cho phe mình ưu thế về kinh tế, giống như gió thu cuốn hết vàng, vài trận đấu không chờ được đến giữa trận, đoàn đội đã bắt đầu lao vào tấn công.

Có thể trong lúc đối thủ ngầm đoán VPG sẽ đem Carry cùng support mà điều chỉnh đội hình, vẫn kế tiếp lại sử dụng "tổ hợp Song Nguyệt", người người khác trở mặt không kịp.

VPG dường như được sinh ra một lần nữa, không chỉ giúp "tổ hợp Song Nguyệt" sống lại, trong đội hình, Lư Thịnh còn được quay về vị trí mà mình am hiểu nhất - MID, Scar Đồng Ngộ đi rừng đánh quái mãnh liệt, thay đổi hoàn toàn hình tượng chân chó u oai đi sau lưng Bùi Hy thu thập chiến tích ngày trước.

Khán giả kinh ngạc nhận ra, VPG của bây giờ, đã không còn là "Một thần mang tứ chân" hay "Phần mềm Hack Bùi Hy cùng bốn bạn nhảy nền" nữa, mà là một quân đoàn nghiêm chỉnh huấn luyện!

Nhìn bảng xếp hạng CPL, VPG từ lúc bắt đầu mùa giải đã bách chiến bách thắng, cho tới bây giờ vẫn vững vàng bá chiếm vị trí số một, CEO Thư Văn nắm chặt bàn tay thành quyền.

Lựa chọn của chị, quả nhiên chính xác!

Hiện nay chiến thuật của đội trưởng Lư Thịnh không tốt, mà theo tính cách của Bùi Hy, hẳn nhất định sẽ không lãnh đạo đủ tốt.

Là một người điều khiển nhịp điệu giữa trận của đoàn đội, MID cần phải hung hãn chỉ đạo đoàn đội tổ chức tấn công, mà lúc trước Bùi Hy tuy rằng thao tác hơn người, nhưng chỉ yêu thích việc thi đấu đơn lẻ, không quen giao lưu, không tham gia hợp tác, thi đấu rõ ràng là đội năm người, đội ngũ như vậy căn bản không thể đi xa được.

Quả nhiên, rờn rã như vậy một năm, VPG vẫn là thắng không nổi Legend.

Thi đấu kết thúc, Bùi Hy chưa bao giờ tham gia vào buổi thảo luận. Một chiến đội sau khi thua thi đấu, sẽ có buổi tranh luận rất bình thường, nhưng buồn không lên tiếng mới là đáng sợ nhất. Thư Văn bất giác cảnh giác các đội viên vây quanh Quý Hường Không thảo luận chiến cuộc, Cố Phóng ôm hai tay ở một bên lắng nghe, thỉnh thoảng nói thêm vài câu, trong ánh mắt tràn đầy sự tán thưởng.

Trong một khắc đó, chị như lần thứ hai khẳng định suy đoán của mình, người giỏi Iconquer ở Trung Quốc làm người ta đếm không xuể, nhưng người thiên tài thì thực sự khó tìm, Cố Phóng một mực muốn đưa Quý Hường Không gia nhập Legend, chính là để bồi dưỡng một người nối nghiệp cho chính mình.

Sau khi Quý Hường Không bị Legend cao chân đá đi, Thư Văn như tìm thấy một tia hy vọng, chị không để ý dư luận hô hào phản đối, mời anh vào đội. Bốn người khác của VPG đều có năng lực cá nhân hoành tráng, nhưng chiến thuật dừng mạnh thì khiêm khuyết hẳn, bây giờ có thêm đại sư chiến thuật Quý Hường Không gia nhập đoàn đội như vậy, có thể nói như hồ mọc thêm cánh.

Sau khi gia nhập VPG. Quý Hường Không huấn luyện tới phát điên, Thư Văn biết, huynh đệ tốt của anh - Lâm Dật Hiền bị Legend ghê lạnh điều xuống hàng dự bị ngay trong độ tuổi hoàng kim lại không có cách nào vào trận, làm anh vô cùng tức giận. Quý Hường Không nhiều lần tìm chị thương lượng, nhưng VPG cũng không phải nhà từ thiện. Tuy rằng Lâm Dật Hiền quả thực là tuyển thủ có thiên phú bẩm sinh, nhưng thanh lý hợp đồng với Legend cần một cái giá không nhỏ, Thư Văn luôn mãi suy nghĩ, nói với Quý Hường Không: "Tất cả đều phải dựa vào biểu hiện của cậu."

Lúc ấy, Quý Hường Không trên mặt không hề có cái nụ cười hững hờ của ngày trước, ánh mắt bình tĩnh nhìn chị: "Tôi hiểu rồi."

Thư Văn là đang ám chỉ mọi người trong VPG nhất định phải nghe theo lời của Quý Hường Không, lúc bắt đầu ai cũng không hài lòng, nhưng bà chủ đã lên tiếng, không thể không tuân thủ. Nhưng sự thật đã chứng minh, ở Quý Hường Không có cái chiến thuật hoàn mỹ có tính thực thi cực kỳ cao, VPG vừa thực hiện đã thắng liên tiếp ba mươi trận, liên tục nhận được lời khen của người trong giới Iconquer, thăng cấp trong lòng khán giả!

Quý Hường Không chưa từng có người khen về mặt phản ứng và tốc độ tay, các điều kiện phản cứng trong ngành thể thao điện tử cũng chỉ dừng ở mức trung bình, rất nhiều khuyên anh nên từ bỏ, nhưng anh một mực dứt khoát kiên trì tới bây giờ. Anh luôn luôn là người dậy sớm nhất trong câu lạc bộ, là người rời phòng luyện tập muộn nhất, sau trận đấu việc đầu tiên làm là xem lại video thi đấu, đem tất cả các chi tiết nhỏ trong mỗi trận đấu phân tích triệt để, giờ nào khắc nào cũng nỗ lực để bản thân sớm ngày nâng cao trình độ.

Có một người trong chương trình 'La tập tư duy' từng nói, mỗi người đều thiên phú riêng cuối cùng sẽ có lúc bộc phát, ngăn chặn không cho nó phát triển, nó cả đời cũng không đột phá được, đó mới chính là đánh đổi. Bạn biết rõ cái đó là đồ vật, thế nhưng bạn cứ mang theo chân nó mà phân cao thấp. Trong cái xã hội này, mặc kệ là năm tháng ra sao, đều sẽ có một số người nổi bật hơn tất cả, đó là vì bọn họ đánh đổi những thứ mà những người bình thường không dám đánh đổi. Bọn họ chính là trong thời khắc quan trọng nhất, cái thời khắc mà dường như một tia sáng cũng không nhìn thấy, vẫn cứ kiên quyết đánh đổi thật lớn.

Thư Văn tin tưởng, có một người như vậy trong đội hình, VPG không cam lòng làm người đứng sau, nhất định có thể lấy lại được ánh hào quang khi

xưa!

"Newland đánh được GG! Chúc mừng chiến đội VPG hoàn thành chuỗi bất bại, thắng 31 trận liên tiếp!"

(GG: good game, trong thi đấu thể thao điện tử cũng giống như tán thưởng trong game, ý chỉ có ý chịu chịu đúng mực.)

Khâu Anh ở trước ống kính cười đến mức miệng đều như sắp nuốt hết không khí, phần bình luận nhất thời dày đặc "VPG! Tốt lắm! Vô địch nào" "Lên đi! Xuống một chút!" Làm cho tinh thần cô cực kỳ thoải mái - hừ, mấy người trong cái bang cận bã này, lúc trước còn chửi nể Quý Hường Không hùng hùng hổ hổ, một hai tiếng là kêu đánh giết, hiện tại cũng biết hô khẩu hiệu rồi à!

Sau lần chỉ giáo của Quý Hường Không ở "Mộng Lữ Nhân" lần trước, Khâu Anh dường như được đả thông hai mạch chân kinh, khả năng bình luận tiến bộ nhanh như gió, thêm vào nỗ lực khác hẳn người thường, rất nhanh độ hot đã đứng đầu bảng Iconquer trên "Con báo". Gần đây do quá hot, tên tuổi của cô đã được cộng đồng bình luận viên trên Weibo chú ý tới, thường xuyên lên lút vào giao lưu cùng cô, nghiêm nhiên như bước một chân vào giới bình luận chuyên nghiệp.

Trong đó có một bình luận viên ở VPG sau chiến thắng mới nhất của đội nhà lúc kết thúc đã nói: "Chiến đội VPG từ lúc thành lập đã thành công xâm lược như ngọn lửa không chịu tắt, nhưng tính chất công kích chỉ là năng lực cá nhân của cả đoàn đội mãnh liệt, chứ không phải chiến thuật đỉnh cao, xin cảm ơn Quý Hường Không đã mang lại cho chúng ta một VPG của những năm tháng trước đây."

Sau đó, hắn ta bị dư luận điên cuồng tấn công.

"Ý là sao? Châm biếm Bùi Hy hả? Mặt mũi người ở đâu vậy?"

"Người nói cũng quá rõ ràng rồi, Quý Hường Không thao tác thế nào mà mặt đã sáng lên rồi!? Chỉ là trạng thái quán quân của thành viên thức tỉnh, bắt giam Quý Hường Không về xi hơi cho mà hưởng thụ thôi!"

"Bùi Hy hiện tại ở mỗi trận đấu của Legend đều chiếm từ 50% sát thương trở lên đấy! Như vậy tuyển thủ người còn cái gì để nói không? Hường Không nhà người c rằng đến 20% cũng không có đi hà!"

Khâu Anh nỗ lực giúp đỡ vị bình luận viên này, cuối cùng viết: "Tranh cãi nhiều hơn nữa cũng chỉ là phỏng đoán, thi đấu là thi đấu, được làm vua thua làm giặc, để xem năm nay hươu chết vào tay ai."

Tháng mười hai, trải qua quãng thời gian không ngừng cố gắng, Khâu Anh cuối cùng cũng thật sự trúng tuyển vào vị trí bình luận viên Iconquer của đài truyền hình STV, trở thành bình luận viên tại chỗ quý sau của CPL. Nhóm trúng tuyển chỉ có hai người, lúc biết người còn lại chính là Kiều Hinh, Khâu Anh cảm giác như vừa dớp phải một con ruồi. Cũng may trong lúc thi đấu, tuyển thủ cùng nhân viên tổ chức sẽ ở chung khách sạn, vừa nghĩ tới chuyện có ngẩng đầu gặp cúi đầu gặp Quý Hường Không, Khâu Anh hướng phần đến cả đêm khó ngủ.

Đáng tiếc cảm giác hiện thực chưa bao giờ tốt đẹp, Khâu Anh cùng Kiều Hinh được an bài xếp vào chung một phòng, buổi tối còn hô hấp cùng một bầu không khí với Kiều Hinh, Khâu Anh hận không thể ra đường ngủ.

Đêm trước trận thi đấu, các tuyển thủ đến từ các đội đều dồn dập vào khách sạn, Khâu Anh vừa xuống xe buýt đã gặp được Quý Hường Không ngay ở cổng lớn. Anh được vây quay bởi một vòng tròn fan nữ, lúu ra lúu rú, giọng rất lớn, đến gần một chút liền có thể nghe thấy tiếng các cô gái đó hỏi.

"Không Không, Kỳ Việt cùng Thẩm Nguyệt là 'tổ hợp Song Nguyệt', Lư Thịnh cùng Đồng Ngộ là chủ tở, một minh anh ở VPG có phải là rất cô đơn không?"

"Không Không, anh cảm thấy anh với Bùi Hy ai đẹp trai hơn?"

"Không Không, anh sẽ chọn fan làm bạn gái đúng không?"

Da gà da vịt Khâu Anh từ từ rơi xuống đất, cái gì mà Không Không, còn có cả Ngộ Không nữa hà.....

Cô không dám nghe anh trả lời câu hỏi cuối cùng, chỉ sợ tên này sẽ một câu nói "Đúng rồi, cô không tệ đâu."

Khâu Anh cúi đầu đi nhanh, lúc đi tới bên cạnh Quý Hường Không, đột nhiên bị anh ôm lấy cánh tay đang đứng đưa rảnh rỗi. Khâu Anh kinh ngạc quay đầu, thấy Quý Hường Không như không có chuyện gì xảy ra đối với fan hâm mộ phát tay một cái: "Thật ngại quá, bây giờ tôi phải đi trả lời phỏng vấn rồi." Dứt lời, anh liền lôi cô về hướng khách sạn một đường đi thẳng.

Khâu Anh khô khốc trừng mắt nhìn đám người kia ngây người như ngỗng, mê muội càng ngày càng xa tầm mắt cô, anh sao lại giữa con mắt chăm chăm của mọi người mà kéo cô đi rồi....

Này! Ai phỏng vấn ai vậy?

Đèn góc khuất không người, Quý Hường Không bỗng nhiên buông tay, cánh tay xoay ngang, chặn đường của Khâu Anh. Anh quay đầu lại, cười thâm trầm: "Bình luận Khâu, cô bây giờ cái gan lớn nhĩ, nhìn thấy tôi mà không thêm đề ý đến luôn?"

Khâu Anh khó chịu lườm anh một cái: "Không phải anh đang bận à?"

"Gần đây rất bận" Quý Hường Không thả lỏng tư thế, ôn nhu nói: "Chờ tôi bận rộn xong trận đấu này, liền lấy xe đưa cô đi khắp nơi ăn uống nhé."

Khâu Anh mặt nhất thời nóng rực, cô cẩn thận hỏi: "Phúc lợi cho fan số một à?"

Quý Hường Không sững sốt đôi chút, sau đó đưa tay vò tóc cô, khiến cho cô không kịp chuẩn bị nhắm mắt lại: "Đúng vậy, nhớ giữ bí mật với người khác nha."

Mãi cho đến khi anh cùng các đồng đội của mình bước vào phòng họp, đứng trong thang máy lên tầng, Khâu Anh vẫn còn sững sờ đứng chôn chân tại chỗ, trái tim đập mạnh liên hồi.

Quý sau của cuộc thi kéo dài một tuần, những ngày bình luận diễn ra vô cùng thuận lợi, tuy rằng đối diện với mấy chục triệu khán giả có làm nội tâm thấp thỏm không ngưng, nhưng cũng may Khâu Anh có kinh nghiệm biểu diễn trên sân khấu phong phú, thêm vào việc chuẩn bị đầy đủ, lúc bình luận trên vũ đài, cô có thể căn cứ vào thể cuộc thi đấu chậm rãi mà nói, mà người bên cạnh bình thường lúc livestream thao tác tinh xảo, được khen là "Nữ MC giàu thực lực" Kiều Hình cũng chỉ ở một bên cười khúc khích, nửa ngày không chen vào nói một lời.

Buổi tối, Khâu Anh vì dành thời gian chuẩn bị tư liệu cho ngày thi đấu thứ hai, một mình ngồi trong phòng gặm bánh mì, không ngờ rằng phóng viên Lục Y Y đột nhiên lao vào phòng, dùng một tay gấp mạnh laptop xuống.

"Mình vừa ở nhà ăn cơm, ngồi ở gần VPG, không cẩn thận đánh rơi tiếu xu, liền chui xuống dưới bàn tìm nhặt lại, sau đó cậu đoán đi mình đã thấy gì!" Lỗ mũi Lục Y Y phun ra một loạt khí nóng, hai mắt sáng lập lánh, "Chân Kiều Hình dưới bàn cứ liên tục đá về phía Kỳ Việt, trời ạ! Có Bùi Hy ngồi bên cạnh nhé, cậu hiểu không? Hai người bọn họ đúng là quá kích thích rồi!"

Khâu Anh suýt chút nữa bị dọa đến mức nghẹn, chậm rãi gỡ ngón cái: "Người thành phố chơi thật sạch!"

"Đây là tin tức cực kỳ lớn đấy" Lục Y Y hưng phấn nháy mắt mấy cái với cô, "Cậu nói xem! Là Kỳ Việt đào mộ hay Kiều Hình quá trớn?"

"Chọn cái nào cũng không tồi, căn bản chỉ có Bùi Hy xui xẻo thôi...."

Khâu Anh tuy rằng không thích Bùi Hy, nhưng hẳn là người đầu tiên cô tiếp xúc qua khẳng định thực lực của Quý Hường Không, lại hoảng hốt hướng về chỗ Hường Không mà thanh minh mình không phải thù phạm đuổi anh đi....Bất kể nói thế nào cũng là bạn tốt.

Cô khó khăn nuốt bánh mì xuống: "Cô trước hết chậm lại một chút, đợi sau khi giải đấu kết thúc hãy đăng báo."

Nếu như ngày mai khắp các mặt báo đều là cái tin tức này, chỉ e là sẽ ảnh hưởng đến tâm trạng thi đấu của Bùi Hy.

"Nếu tin này mà bị người khác cướp mất thì sao bây giờ" Lục Y Y như đang nói thứ gì đó vô cùng trong sạch, nhưng ánh mắt lại neho lại, "Khâu Anh, chẳng lẽ cậu...."

Thấy cô bất quáĩ chữa ra - đa về phía mình, Khâu Anh chẳng muốn giải thích cận kề cho cô, trực tiếp đôi chủ đề: "Đề tôi tìm một thời cơ tốt, nói bóng gió nhắc nhở hẩn một chút."

Lục Y Y hướng về phía cửa nhìn: "Cậu định nhắc nhở hẩn thế nào? 'Gần đây Kiều Hình cùng đồng đội ngày trước của anh hành tung hơi tác quái?'"

"Ví dụ như....." Khâu Anh suy nghĩ chốc lát, vẻ mặt thành thật nói, "Khuyến anh ấy gội đầu, sợ màu tóc cũng sắp chuyển xanh rồi hả?"

"....."

Nhiệm vụ thi đấu ngày mai không nặng, thành viên chiến đội VPG sau khi dùng bữa tối liền nhàn nhã ra sân đánh golf thả lỏng, Quý Hường Không về phòng lấy đồ, rẽ vào đường nhỏ chạy về phía thang máy, bên tai bỗng truyền tới một đợt tiếng nói nhỏ nhỏ.

"Khâu Anh lần này có thể vào được STV, hậu đài chắc chắn rất cứng"

Nghe thấy tên Khâu Anh, Quý Hường Không dừng lại, men theo âm thanh đi vào trong, phát hiện Kiều Hình đang cùng một đám người nói chuyện luyên thuyên.

"Tôi còn không hiểu cô ta sao, làm quái gì có thực lực thật, thao tác game lại không được tốt, nói trắng ra là người ngu đi bán nhan sắc, bị người ta mắng đến mức không dám hát hò nhảy múa đánh bóng tên tuổi, tỉ lệ người xem livestream điên cuồng giảm xuống, đáng đời bị Du Tinh đuổi cổ."

Nhớ tới buổi sáng có không ít những bình luận viên tán thưởng Khâu Anh, Kiều Hình nghiêng răng nghiêng lợi: "Cô ta ở trên sân khấu nói mấy câu kia, lời nói thì rỗng tuếch, hoặc chính là học lại, có gì đặc biệt đâu chứ?"

"Này," Quý Hường Không lên tiếng cắt ngang cô, anh khoanh tay, nghịch ngom nghiêng người dựa vào vách tường, "Ngày mai đối thủ của Dragon là tân binh Chaos, tuyến thủ support của Chaos hay chơi tướng nào nhất, cô có biết không?"

Trong lúc ánh mắt mọi người như đèn pha sấm soi, Kiều Hình áp ứng, khuôn mặt từ từ biến thành màu gan lợn.

Quý Hường Không cười cợt, lười biếng nói: "Không biết mà còn rảnh rỗi ở đây à, có thời gian thì đi ôm chân Phật", nói xong liền nghênh ngang rời đi.

Không nghĩ rằng khi lấy đồ xong xuống lầu lần nữa, trong thang máy vẫn còn gặp Kiều Hình.

"Cái thời điểm anh từ chối tôi, tôi còn tưởng anh là kiểu người đứng đắn gì, bây giờ không phải là bị Khâu Anh hạ gục rồi sao," Trong không gian chật hẹp chỉ có hai người bọn họ, Kiều Hình khinh thường hừ lạnh một tiếng. "Lại còn ở trên Weibo thay cô ta gánh tội, còn dùng tiền xóa những tin tức không hay về cô ta, còn cho cô ta vé vào hoạt động tổng kết vòng chung kết Iconquer, đừng nói đến chuyện cô ta vào được con báo cũng là do anh ban tặng đi!"

Quý Hường Không không phủ nhận, nhún vai nói: "Xem ra cô có nhiều tai mắt thật đấy."

"Cô ta cũng chính là đang lợi dụng anh thôi, nếu như không phải có bản lĩnh câu dẫn nam nhân, thì một nữ MC nhỏ bé như cô ta, sao có thể vào được bảng hoa đán của Du Tinh chứ? Anh nên lo lắng cô ta sau khi tìm được tên khác giàu có quyền lực hơn anh, lập tức sẽ đá anh thôi, đến thời điểm trở mặt, đến tên anh là gì, cô ta cũng không nhớ đâu."

Thấy Quý Hường Không không vì lời nói của mình mà lay động, nội tâm Kiều Hình không cam lòng, cô dính cả người đến gần anh, nhón tay phải chạm rầy chạm lên bộ ngực anh, ồ ồ ờ ờ nói: "Tôi có chỗ nào không bằng Khâu Anh? Anh tại sao lại không thêm nhìn tôi một cái chứ?"

"Lý do rất đơn giản...." Quý Hường Không nhếch miệng lên, đôi mắt cong nhưng không hề vui vẻ, anh tóm lấy cổ tay cô, lạnh lùng ném qua một bên.

"Không có nam nhân nào sẽ lãng phí thời gian trên người cô gái mà bản thân không có hứng thú."

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8-1: Linh hồn của chiến đội (1)

Quý sau của CPL được tổ chức tại Trung tâm văn hóa Mercedes-Benz ở Công viên triển lãm thế giới Thượng Hải, gần 20.000 đã có mặt tại địa điểm tổ chức thi đấu, đài bình luận và đài phân tích trận đấu được đặt ở vị trí nổi bật nhất trước hàng ghế khán giả. Trong lúc giải lao, MC sẽ ở trước đài phân tích mời chuyên gia cùng tuyên thủ chuyên nghiệp tranh luận tổng kết lại trận thi đấu, phân tích những hình ảnh đặc sắc, sau khi game kế tiếp bắt đầu, ông kính sẽ truyền đến đài bình luận.

Đoàn bình luận viên tổng cộng có mười người, luân phiên bình luận, Khâu Anh được phân đến bình luận cho ngày thi đấu thứ hai, buổi sáng là Polaris với Legend, buổi chiều là Newland cùng VPG. Biết được mình cuối cùng cũng có thể bình luận thi đấu trong vòng Iconquer toàn quốc trước mặt Quý Hường Không, Khâu Anh khó kìm được cơn kích động, vô số bụi trần phảng phất trong không khí bỗng bỗng nhảy nhót khe khẽ xung quanh cô.

Thứ ngoài dự đoán của mọi người chính là, buổi sáng thi đấu hôm đó, Lạc Thiên - bình luận viên cực kỳ nổi tiếng một mình đi cùng hai người mới Khâu Anh và Kiều Hình, tuy nói "Ôm trái ôm phải", nhưng Lạc Thiên mơ hồ cũng có chút sâu não, lần đầu hợp tác, hai vị này, trông thế nào cũng đều rất giống bình hoa di động!

"Trận thi đấu sau, một tân binh mới thăng cấp lên top đội mạnh Newland đối đầu cùng VPG gần đây trạng thái dùng mảnh phi thường." Vì muốn cho người mới cơ hội, anh mở ra một cái đề tài thật đơn giản. "Kiều Hình, cô cảm thấy VPG gần đây liên tiếp chọn dùng chiến "Dã phụ song du" là vì sao?"

Kiều Hình thân mang một chiếc áo chữ "linh" trễ vai, đang bận rộn tìm góc quay để lên hình đẹp nhất, thấy Lạc Thiên đặt câu hỏi, cô liền đầu ra đầy trả lời: "Vâng, chiến thuật này rất tốt, support Poker đánh quái thần giao cách cảm phối hợp rất tốt cùng Scar."

Nói mấy câu này thì thà rằng đừng nói còn hơn, Lạc Thiên nỗ lực tiếp tục nói chuyện: "Bọn họ là đồng đội rất nhiều năm, nhưng từ trước đến giờ support Poker đều là đi cùng CarryYue như hình với bóng, thực sự lần này sau khi xây dựng lại phong cách chiến đấu, VPG có biến hóa rất lớn."

Anh dừng lại, chờ mong Kiều Hình có thể tiếp tục hỗ trợ, thế như cô ta chỉ mỉm cười nhìn về phía anh, gật gù liên tục.

Hai huyết thái dương của Lạc Thiên nhảy lên nhảy xuống, xem ra, hôm nay anh là đơn độc mà làm việc rồi.

"Song du là đấu pháp đánh bạc" Một bên Khâu Anh không nhanh không chậm nói, "Bình thường support theo Carry ở đường trên, có thể thu về kinh nghiệm và lượng tiền cơ bản, nhưng ở Song du, support từ bỏ Carry đi khắp nơi lựa chọn thời cơ đánh lên, nếu như phát động tấn công không thể giết chết kẻ địch, không chỉ có không thăng cấp, không có kinh nghiệm, còn có thể dễ dàng đưa đại ca Carry vì thiếu bảo vệ mà rơi vào nguy hiểm."

Lạc Thiên gật gù nãy mình, anh đã sớm nghe thấy danh tiếng lúc ở Du Tinh của Khâu Anh là "Đã không biết chơi game, còn cứ cố bám vào Iconquer, vì muốn hot mà không chưa bắt cứ thủ đoạn nào", dù sao này cô có hoàn toàn thay đổi, liên tục bình luận trận đấu ở "Con báo", trong tiềm thức anh vẫn còn tồn tại cái định nghĩa cô tới đây được là vì có mặt đẹp và túi da bóng loáng. (nhiều tiền)

Kiều Hình còn là người từng có thao tác chơi game tốt, còn Khâu Anh thì có gì? Anh từ lúc bắt đầu đã không có ý định đối đãi bình thường với cô.

Thế mà vừa nghe những lời phát ra từ phía Khâu Anh, Lạc Thiên sau khi kinh ngạc liền gật gù liên tiếp: "Không sao, nhưng đó cũng chính là điểm mị lực của chiến thuật "Song du" đầy tính công kích này."

"Mọi người đối với sự bảo vệ của VPG support Thẩm Nguyệt có ấn tượng vô cùng sâu sắc, nhưng ban đầu Poker ra mắt với vị trí MID, cách đánh vô cùng hung ác, là tuyển thủ có tính chất công kích vô cùng mạnh, bây giờ có thể nói là đã giải phóng toàn bộ tâm huyết."

Màn hình lớn di chuyển, Thẩm Nguyệt tóc vàng đang nói thầm với Kỳ Việt, "tổ hợp Song Nguyệt" lập tức làm một đám nữ sinh gào thét.

Khâu Anh nói tiếp: "Ồ trong những tuyển tập đặc sắc, Carry Kỳ Việt cũng không phải loại tiểu công chúa lúc nào cũng cần bảo vệ, hẳn có năng lực phòng thủ lẫn chạy trốn đều rất tốt, hoàn toàn có thể đánh đơn. Sau khi tái tạo lại VPG, sở trường của các tuyển thủ đều đã được phát huy vô cùng nhuần nhuyễn."

Lạc Thiên nhìn về phía cô gái xinh đẹp này, trong mắt tràn đầy sự tán thưởng không khó nén, một nữ bình luận viên mới như vậy, cách đánh của tuyển thủ lại nắm chắc trong lòng bàn tay, tuyệt đối là có chuẩn bị kỹ trước khi đến.

Sân khấu bỗng nhiên vang lên tiếng vỗ tay dường như có thể dời núi lấp biển, trong cái cảnh sục sôi sống động, một tia nhạc vang lên, các tuyển thủ bước vào khu vực thi đấu, trước khi leo lên sân khấu, Quý Hường Không dường như vô ý quay đầu hướng về đài bình luận liếc mắt nhìn.

Bốn mặt nhìn nhau, sống lưng Khâu Anh căng thẳng, hai tay nắm thành quyền dưới bàn bình luận, trong lòng vang lên thành tiếng: "Cố lên!"

Kèn hiệu chiến đấu nổi lên, hai bên chính thức tuyên chiến.

VPG bắt đầu thuận lợi, rất nhanh dựa vào "Dã phụ song du" mở rộng phạm vi, lấy được Firstblood.

Mười phút sau.

"Aiya, VPG lần này bị chết...." Lạc Thiên đang muốn cảm thán, "Làm sao thế?"

"Tôi vừa định nói VPG lần này bị chết có chút thảm, sau đó nhìn lại, là Quý Hường Không." Lạc Thiên mỉm cười, "Vậy thì rất là bình thường."

Lời này anh vừa nói ra, trong video livestream lập tức xuất hiện một loạt bình luận.

"Tốt lắm, đúng là Quý Hường Không."

"Gái d**m lại bắt đầu tăng thêm độ khó cho các đồng đội trong game!"

"Đám đông VPG: Hường Không, độ khó thế này là được rồi, người không cần chết nữa đâu!"

Kiều Hình cuối cùng cũng có thể nói một lời: "Ồi, Quý Hường Không chết lên chết xuống, đây là muốn đem đim kinh tế của đội mình xuống mà."

Khâu Anh liếc Kiều Hình xuống một chút, khẽ nói: "Không dim được, Quý Hường Không liều chết nhiều lần như vậy, người khác giết hẳn căn bản đã không chiếm được chút tiền gì rồi."

Trong luật Iconquer, anh hùng mỗi lần chết một lần, "giá trị bản thân" sẽ bị hạ thấp, người khác đánh giết anh số tiền sẽ bị giảm thiểu.

Kiều Hình ăn quả đắng, há hốc miệng, tựa như đang do dự có nên phản bác tiếp không?

Khâu Anh nghiêm túc nói: "Dữ liệu của anh ấy không tốt, nhưng hình thức thì không tệ. Tuy rằng anh hùng của anh ấy đã chết rất nhiều lần, nhưng Hường Không đã đẩy một đội lính đầy đủ tới trước, hủy được một tháp thủy tinh, lập tức liền có thể mua trang bị cao cấp."

Mấy câu cô nói đều diễn tả vô cùng chính xác thế cục trước mắt, Lạc Thiên gật đầu liên tục: "Hiện tại Newland cũng đang rất bị động, giết Quý Hường Không cũng chả dễ làm gì, nhưng nếu không giết, đường binh này liền trở nên cực kỳ khó xử lý, đầu pháp này cũng quá nham hiểm rồi."

Khâu Anh nhìn bảng số liệu phân tích được gửi tới: "Cho đến bây giờ, những cú gank của Newland đều là trên đường bắt Quý Hường Không. Bọn họ cảm thấy ở chỗ anh ấy chắc chắn có đột phá, đều nhắm vào anh mà đánh, nhưng thực ra anh ấy đã cho đồng đội một không gian hoạt động rất lớn."

Trên đài bình luận, Lạc Thiên cùng Khâu Anh kẻ xướng người họa, Kiều Hình tuy rằng trước đó cũng có chuẩn bị qua, nhưng thời khắc này dường như hứng thú cùng ham muốn bỗng nhiên bị một ngọn núi khoa học kỹ thuật, một kỹ sư cao cấp thảo luận những chi tiết kỹ thuật quan trọng, cô ba câu cũng không hiểu, chỉ có thể lúng túng mỉm cười.

Trận tranh tài này vẫn sử dụng "Dã phụ song du" như cũ, lúc support đối phương bên cạnh đại ca chuyên cần, chăm chỉ, cần cù bưng trà dâng nước liên tục bảo vệ, support của VPG vừa đánh quái xuất quả nhập thân trên toàn bản đồ, một chiêu lao ra đánh lên, cướp đoạt tài nguyên, giết người đồ thấp, rất nhanh đã mở ra thế chủ động, đại ca Carry, nhị ca MID cũng đã tích lũy đủ ưu thế.

Chưa tới hai tiếng đồng hồ, VPG lấy tư thế như bẻ cành khô đánh bại Newland với tỉ số 2:0!

Lạc Thiên tổng kết trận đấu: "Đặc sắc! Bộ chiến thuật lần này thực sự quá phi thường, cực kỳ coi trọng phối hợp trong đoàn đội, support và Carry của VPG thực sự vô cùng chăm chỉ!"

"Hơn nữa, yêu cầu của 'kịch bản' lần này cực kỳ cao, lúc nào thì đi đường nào gank, lúc nào thì support, lúc nào thì mở nhóm, trước đó nhất định phải

sắp xếp thật hoàn hảo," Khâu Anh kích động đến toàn thân run cầm cập, nhưng vẫn cố lực che dấu một mặt đắc ý sắp tràn ra, "Chi huy của VPG thực sự vô cùng lợi hại!"

"Đúng vậy!" Lạc Thiên lúc này mới nhớ tới có một người 'đạo diễn hiện trường', "Mặc dù mọi người đều chê cười Quý Hường Không là tay tàn, nhưng cách hắn bố trí chiến thuật quả thực vô cùng đặc sắc!"

Bị bỏ lại một bên, Kiều Hinh theo gió cũng thổi phồng Quý Hường Không vài câu.

Trận thi đấu kết thúc, Lạc Thiên hoàn toàn nhìn nhận biểu hiện của Khâu Anh, sau khi biết được Khâu Anh xuất thân từ chuyên ngành phát thanh, anh dùng lực bàn tay vỗ xuống: "Chẳng trách lời ăn tiếng nói vô cùng chọn lọc, ở hiện trường năng lực ứng biến rất ưu tú, kỹ thuật chuyên ngành cũng vô cùng đầy đủ, tôi mong cô sẽ sớm ngày trở thành bình luận viên chính thức."

Sau khi nói chuyện một hồi cùng Lạc Thiên, Khâu Anh lúc rửa tay thì đụng phải Kiều Hinh, nhớ tới tình cảnh cùng bình luận chung trận vừa rồi, trong lòng ác khí lan ra miệng.

"Quý Hường Không không chỉ có chiến thuật tốt," Kiều Hinh soi gương tô lại son môi, cuối cùng hồ hững nháp lại môi dưới, cười cợt với Khâu Anh, "Kỹ thuật hôn cũng rất tốt."

Động tác Khâu Anh cứng lại, cô quau đầu nhìn về dáng người thướt tha của Kiều Hinh đi càng ngày càng xa, da đầu tê lên từng đợt.

Sau khi cùng Lục Y Y ăn cơm trưa xong, Khâu Anh liền không ngừng nghỉ giúp nhân viên hậu đài một vài việc vặt vãnh, thu dọn thiết bị của các tuyến thủ, thu thập quả tặng livestream của khán giả, biên tập video.....

Thật vất vả mới đến lúc rảnh rỗi, cô tới khu nhà ăn ăn chút gì đó để nghỉ ngơi, vừa đi vừa ăn không nhìn đường, kết quả, cô va vào một lồng ngực bên chắc.

Cô ngẩng đầu nhìn lên, là Quý Hường Không.

Anh đưa cô quẹo vào một góc không người, hai người sóng vai ngồi ở bệ cửa sổ, khuôn mặt Khâu Anh hơi đỏ hồng, tràn đầy sự sung sướng khó kiềm chế, rõ ràng mấy tiếng trước cô còn gặp anh trên sân khấu, nhưng tại sao lại có cảm giác đã qua mấy tháng rồi nhỉ? Cô hưng phấn dật nhẹ áo anh, đôi mắt to tròn lóe lên những vì sao: "Xem video chưa? Tôi bình luận thế nào?"

"Rất tốt nha," Quý Hường Không không đứng đắn ngoái đầu lại, "Chính là quá che chở chăm sóc tôi, làm tôi từ đầu đến cuối đều vô cùng ngượng ngùng."

"Tôi chỉ là nói sự thật thôi, dù sao thì mọi người ai cũng cảm thấy 'song du' chỉ dựa vào Carry và Support để gánh team."

Quý Hường Không thành kính vỗ tay: "Đúng, cảm ơn bình luận Khâu vì phần lớn quần chúng mà giải thích cặn kẽ như vậy."

Bọn họ nắm chắc cơ hội tán gẫu này, thỉnh thoảng không nhịn được cười, lúc chuẩn bị về phòng, Khâu Anh chợt nhớ ra chuyện gì đó: "Anh không quen Kiều Hinh đúng không?"

Mặc dù tiếp xúc với anh nhiều biết được anh không phải người tùy tiện, nhưng cô vẫn phải cẩn thận một chút...

"Làm sao?"

Khâu Anh ho nhẹ một tiếng, ánh mắt hướng lên trần nhà: "Không có gì, chỉ là cô ta khen kỹ thuật hôn của anh rất tốt."

"Ồ," Quý Hường Không lông mày miến cưỡng nháy lên, "Cô vừa liên tục nhìn chăm chăm vào môi của tôi, chính là đang suy ngụy vấn đề này hả?"

Khâu Anh nhất thời lúng túng, mạnh miệng trả lời: "Anh nghĩ nhiều rồi!"

Quý Hường Không dừng bước, đáy mắt càng sâu sắc thêm vào ý cười, anh đột nhiên cúi người xuống, bên cạnh lỗ tai cô nhẹ giọng nói: "Kỹ thuật hôn của tôi có tốt không, cô thử một chút chẳng phải sẽ biết sao?"

Huyết dịch toàn thân trong khoảnh khắc đều hướng lên não là trào ra, Khâu Anh vừa thẹn vừa giận, giống con mèo xù lông.

Nào có ai sẽ đối đại với nữ nhân người từng cự quyết mấy câu này chứ!

Thấy đối phương nghiêng đầu đi, giống như đưa má đến phía mình, trong mắt tràn đầy sự trêu đùa, Khâu Anh đưa tay chặn miệng anh lại, nghi hoặc trong lòng nổi lên đến tận đại não, cô lấy dũng khí hỏi: "Ngày đó trong phòng VIP ở 'Mộng Lữ Nhân', anh đột nhiên đưa mặt lại gần, nếu không phải vì Bùi Hy quá rối, anh không phải là đã...."

"Quý Hường Không."

Một thanh âm cắt đứt Khâu Anh, làm cô miến cưỡng đem hai chữ "Hôn tôi" nuốt xuống.

Bùi Hy chẳng biết từ bao giờ đã đứng cạnh bọn họ, đưa cằm về phía sau gờ gờ lên: "Đồng đội tìm anh."

"Tôi biết rồi." Quý Hường Không như không có chuyện gì xảy ra ngồi thẳng dậy, đi mấy bước rồi lại quay lại xoa nhẹ đầu của Khâu Anh, "Tiếp tục cố gắng nhé."

Khâu Anh hoảng hốt gạt đầu, gò má không ngừng nóng lên, đột nhiên từng trận gió mát kéo tới, cô quay đầu nhìn Bùi Hy vẫn còn đang đứng tại chỗ, liếc cô từ trên xuống.

Tại sao lại là anh nữa?

Khâu Anh không nhận được từng mắt nhìn anh - Kiều Hình nhà anh không phải đều hôn trượt người khác sao, anh không cố mà giữ cô ta bên mình, còn phá hoại bầu không khí chuẩn chỉnh thế này. Nghĩ tới đây, hóa khí của cô vụt vụt tăng lên: "Này, tôi có đều muốn nói với anh, có điều chỗ này không tiện."

Kỳ thực cô cũng chưa biết làm thế nào để nói tích cực hơn một chút đối với cái sự thực bi thảm "Anh bị cấm sừng rồi" này, theo Lục Y Y từng nói, ánh mắt của Kiều Hình và Kỳ Việt vừa nhìn đã cực kỳ rõ ràng, bị vỡ lẽ là chuyện sớm muộn. Nhất thời kích động nói ra, Khâu Anh mong hấn sẽ quay đầu bước đi, hoặc là từ chối với hai chữ "Không rành", những hấn chỉ bình tĩnh mà chăm chú nhìn cô một lúc: "Được, đợi khi thi đấu kết thúc, ở phòng A10 đợi tôi."

.....

Khâu Anh chớp mắt mấy cái, nghi ngờ vừa rồi có phải là thính ảo gì đó không, cô dùng sức nhéo mặt mình, đau đến nhe răng trợn mắt.

Bất kể vừa rồi là thực tế, cô cũng hay nằm mơ như thế.

Ngày thi đấu kết thúc, các thành viên VPG lần lượt đi lên tầng ba họp chuyên môn, chuẩn bị chờ xe về khách sạn.

Lúc tới cửa lớn, bọn họ vừa vặn gặp được mấy người đội Legend, đồng đội ngày trước Hoắc Nghiêu và Lục Phong đột nhiên tiến tới kéo cổ Quý Hường Không, kéo anh sang một bên.

"Này, Hường Không, Bùi Hy đang đào tường của anh đấy!" Lục Phong vội vã cuống cuống nói, "Hấn nói có việc không về cùng chúng tôi, vừa nãy tôi nhìn thấy hấn đi vào gian phòng nhỏ, bên trong còn có Khâu Anh mỹ nữ. Thấy chúng tôi đi ngang qua, Bùi Hy trực tiếp đóng cửa lại rồi!"

"Cái tên này đúng là phần tử cặn bã mà!" Hoắc Nghiêu vội vội vã vã bỏ sung, "Cái ngày vừa tới khách sạn ấy, lúc anh đem tiêu cô nương dắt vào góc không biết làm gì, hấn nhìn chăm chăm hai người! Sắc mặt cực kỳ âm trầm!"

Lục Phong bỗng như ý thức được thứ gì: "Không đúng, Hường Không trước đã nói anh ấy đã bị đá rồi cơ mà."

Hoắc Nghiêu bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Ồ, anh ấy là muốn cứu vãn, kết quả người ta vẫn là chọn Bùi Hy?"

Hai người nhất thời hướng con mắt thương hại nhìn về phía Quý Hường Không.

"Cái gì mà đào tường? Tôi không hiểu các cậu nói gì?" Quý Hường Không tùy ý quăng đồng hàng hiệu trong tay, "Tôi phải đi, khách sạn không cho vào nữa!"

"Này, anh thực sự không đi xem thử hả?"

Đáp lại bọn họ là một bóng lưng không chút để ý nào.

Hơn mười phút sau, lúc Khâu Anh đang ở trong căn phòng nhơ kia tình cảm dạt dào dùng cái đề tài "Yêu ứng người là tình yêu, yêu sai người là thanh xuân", "Tôi cũng đã từng bị nam thương cặn bã đa nghi lừa lọc", "Tuyển thủ chuyên nghiệp nên có một nội tâm mạnh mẽ" truyền đạt lớp học tâm lý cho Bùi Hy, một cánh cửa đột nhiên rầm rầm một tiếng mở ra.

Ánh mắt Quý Hường Không đảo quanh Bùi hy, rồi lại quay về chỗ Khâu Anh: "Kết thúc thi đấu rồi, cô còn làm gì ở đây?"

Anh xuất hiện quá đột nhiên, Khâu Anh bỗng cảm thấy chột dạ: "Tôi có chút việc với Bùi Hy...."

Thấy nụ cười trên mặt Quý Hường Không nhạt dần, xương quai hàm như bị ai đó nắm chặt, Bùi Hy không cho anh cơ hội mở miệng, phịch một tiếng đóng cửa lại.

"Các người đang nói về cái gì vậy?"

Bùi Hy quay đầu, âm thanh lạnh lùng: "Rốt cuộc cô muốn nói chuyện gì với tôi?"

"Anh thực sự không hiểu sao?" Viên mắt Khâu Anh đỏ hồng, tức giận đến muốn đầu hấn ấn vào màn hình tivi, cũng không ảnh hưởng đến tâm trạng hấn thi đấu, mạnh mẽ giậm chân, "Tôi chỉ là có lòng tốt mót nhắc nhở anh một chút! Kiều Hình không phải đối tượng tốt, cô đã sớm trước một bước ở bên cạnh Kỳ Việt rồi!"

"A."

Vậy thì làm một cái búa gỗ thẳng vào đầu cho thông não vậy.

Bùi Hy ngừ khí bình thần, vẻ mặt không hề khác thường: "Tôi không quan hệ gì với cô ta."

Khâu Anh sợ ngây người, ngón tay hoảng loạn vẽ vòng lớn trước không trung: "Nhưng....Nhưng mà, cả cộng đồng mạng đều nói hai người là một đôi, anh cũng không cả bác bỏ tin đồn....."

Bùi Hy trực tiếp nhìn về phía cô: "Chuyện này rất tế nhị, không phải sao?"

Sau khi trở về khách sạn, Quý Hường Không lo lắng cho tình hình của Lâm Dật Hiền, liền tạm biệt đồng đội, ngồi cùng bàn ăn cơm cùng Hoắc Nghiêu và Lục Phong.

"A Hiền có khỏe không?"

"Không khỏe, ở đội dự bị, thi đấu cũng không, đánh đấm cũng không, mùa giải này khả năng cứ vậy mà lãng phí cho qua...."

Hoắc Nghiêu nói được một nửa, bỗng nhiên hướng về phía trước vẫy tay: "Khâu Anh! Lại đây, lại đây!"

Lục Phong dọc theo tầm mắt Nghiêu ca nhìn kỹ, nhất thời muốn trợ giúp, liền chỉ về chỗ bên cạnh Quý Hường Không: "Ngồi chỗ này, chỗ này!"

Quý Hường Không cảm thấy khá buồn cười nhìn bọn họ, ngược lại cũng không ngăn cản, mắt thấy Khâu Anh hướng về phía bọn họ mà đi tới, không biết từ đâu đột nhiên có một tên bước vào, trước một bước ngồi xuống bên cạnh Quý Hường Không.

Cái nĩa trong tay Quý Hường Không rơi xuống món bít tết, máu bắn tứ tung, anh nghiêng đầu, nhướn một bên lông mày lên.

Bùi Hy liếc mắt đối diện nhìn Lục Phong cùng Hoắc Nghiêu, khí chất lạnh lẽo nói: "Đồng đội của tôi."

Quý Hường Không cười gằn, vui tùy tiện nhún nhảy: "Lời này phát ra từ miệng anh, vẫn đúng là ngạc nhiên."

Lục Phong cùng Hoắc Nghiêu hai mặt nhìn nhau, Quý thiếu tính cách roognj rồi, chưa bao giờ đối xử như vậy với người quái gở, có vấn đề.

Thấy vị trí bị người khác lấy, Khâu Anh chỉ có thể ở cái bàn nơi xa Quý Hường Không nhất ngồi xuống, toàn bộ bầu không khí ở bàn bỗng nhiên trở nên quỷ dị bất thường.

Quý Hường Không hững hờ ăn cơm, đột nhiên buông nĩa, dùng cùi trỏ đẩy một cái vào tay Bùi Hy: "Anh ngồi xa một chút, tôi không thích áp sát nam nhân quá, tên người mắc bệnh sỏi."

Giữa hai người rõ ràng cách một đoạn, nhưng Quý Hường Không mặt lộ vẻ khó xử, đúng là đáng về đây sát khí.

Khâu Anh nhớ tới phản ứng khi bị đụng vào của Bùi Hy lúc trước, không nhịn được mở miệng: "Thật đúng lúc nha, Bùi Hy cũng không thích người khác ở gần." Thấy hắn không hề động đậy ngồi im tại chỗ, cô nheo mắt lại, cười gian xảo, "Ồ, lẽ nào, anh chỉ mắc bệnh sỏi với nữ nhân?"

Lượng thông tin từ câu này quá lớn, Lục Phong và Hoắc Nghiêu cười thành tiếng, bày ra bộ dạng cười trên sự đau khổ của người khác, đáng đáp mừng thâm đến nội thương.

"Không đâu." Bùi Hy đang chuyên tâm dùng giấy ướt lau tay, nghe vậy liền hướng về phía Khâu Anh, "Với cô thì không đâu."

Lần này đến phiên Khâu Anh xanh mặt, hai huynh đệ Lục Phong và Hoắc Nghiêu nhìn Bùi Hy, nhìn Quý Hường Không, rồi lại nhìn cô, biểu cảm trên mặt cực kỳ sinh động, dường như tuôn ra một loạt bình luận: "Thì ra là như vậy", "Quả nhiên là như vậy".....

Động tác của Quý Hường Không cũng dừng lại liếc nhìn cô, cùi chỏ của hắn tùy ý đưa lên chống đầu, độ cong khỏe miệng không ngừng loén dần, cười đến mức sống lưng cô lạnh cóng.

Buổi tối, Khâu Anh ở ban công xem tư liệu, mệt mỏi bỏ tập giấy xuống, bám vào rào chắn nhìn cảnh sắc tuyệt đẹp ban đêm, cả người lảng lảng như đang chờ đợi điều gì đó thật lâu.

Bên tai bỗng nhiên truyền đến một thanh âm khàn khàn: "Đang nghĩ gì đây?"

Chẳng biết từ lúc nào, Quý Hường Không đã đứng bên cạnh cô, người người dựa vào rào chắn cúi đầu chơi điện thoại di động.

Khâu Anh có chút bất ngờ: "Anh tại sao lại ở đây?"

Quý Hường Không đầu không nhúc nhích, nói một hồi: "Đi hóng gió."

Mặt anh cười híp mắt, khí chất toàn thân tỏa ra vô cùng đáng sợ, Khâu Anh tò mò ghé đầu xem thử, chỉ thấy anh đang chơi 'Bắn hoa quả', ngón tay thon dài như đao, nhanh, chính xác, tàn nhẫn, không để lại bất cứ gì sống sót. Khâu Anh nuốt một ngụm nước miếng, game đáng yêu như thế lại bị anh thổi cái luồng sát khí ngang dọc vào, cô dường như còn có thể nhìn thấy cảnh từng trái hoa quả bị cắt đứt như xác chết ở khắp nơi....

Quý Hường Không bất thành linh mở miệng: "Hôm nay cô ở trong phòng nói gì với Bùi Hy?"

"....Có chút chuyện thôi."

"Không thể nói à? Thú nhận rồi sao?" Quý Hường Không hơi nghiêng đầu, mắt đảo hoa ôn nhu vẫn mang ý cười, ngón tay đột nhiên dùng sức trượt đi, từng đợt hoa quả tan nát nước văng tung tóe. Khâu Anh toàn thân run lên, nhất thời cảm thấy lạnh gáy, phảng phất cảm thấy hai quả dưa hấu bị chém đôi vừa rồi chính là mình.

Cô không hiểu sao lại có chút chột dạ, nghĩ đi nghĩ lại, mình cũng đâu phải cái gì của anh, không làm sai cái gì cả, liền lấy hết sức lực trả lời: "Tôi cũng không có nghĩa vụ báo cáo với anh."

"Lúc trước cô nói hay thấy Bùi Hy ở 'Mộng Lữ Nhân'?"

"Cũng có mấy lần."

Quý Hường Không ngừng khí đột nhiên có chút cứng rắn: "Cô đừng đi một mình với hắn."

"Hả?"

"Tôi không thích hắn." Quý Hường Không nhất thời lướt qua hai ba quả bom, nôt một quả, anh như không có chuyện gì xảy ra, đưa điện thoại để vào túi, "Cô không phải là fan của tôi sao, muốn leo tường hả?"

Hóa ra, chỉ là fan hả.....

Là fan liền muốn đứng cùng chỗ sao? Khâu Anh chớp mắt mấy cái, con giận này của anh giống như đang nói: Tôi không thích hắn, vì cậ cô đừng chơi với hắn. Cô nói lầm bầm: "Không nhìn ra anh lại ấu trĩ như vậy...."

"Cô nói đúng rồi, nội tâm của tôi rất yếu đuối, cô nên đối xử với tôi tốt một chút."

Khâu Anh không nhận được trách nhiệm anh yếu đuối chỗ nào? Mỗi lần tuyển thủ chuyên nghiệp bị khán giả chửi cho tan vỡ cõi lòng, lúc nghỉ hưu trên Weibo, dưới bình luận đều là nói nên học tập anh....

Quý Hường Không đưa cho cô một cuốn sổ, dày đặc toàn chữ là chữ, đội hình tranh tài hiện nay, sở trường của các anh hùng trong từng chiến đội cùng chiêu thức, phân tích chiến thuật....

Anh cười tán thưởng: "Chữ tôi hơi bị đẹp đấy nhá."

Khâu Anh nhớ tới lúc toàn bị người khác cười nhạo quá què mùa, rõ ràng là dùng máy tính hay điện thoại di động ghi chép cao hơn, nhưng cô cứ cố chấp dùng giấy bút, liền nỗ lực lấy lại cuốn sổ.

Quý Hường Không không cho cô toại nguyện: "Lời cô vừa nói còn không đáp ứng, cô đáp ứng tôi liền trả lời cho cô."

Chiều cao chênh lệch quá lớn, Khâu Anh nhảy cũng không vót được tới, chỉ có thể gật đầu liên tục: "Được được được!"

Quý Hường Không mặt mày giãn ra, thu tay về đặt cuốn sổ lên đầu cô.

Lúc Khâu Anh trở về phòng Kiều Hinh đã đi ngủ, dùng chung bàn làm việc chất đầy đồ trang điểm và quần áo, Khâu Anh cất cuốn sổ vào ngăn kéo, dùng ánh đèn điện thoại tìm quần áo rồi vào tắm rửa.

Cô vừa mở vòi hoa sen, Kiều Hinh bên ngoài liền gõ cửa.

"Cô khỏe mạnh thì được làm phiền người khác hả, có để người khác ngủ hay không đây?"

Khâu Anh không muốn cãi nhau, vội vã tắm giặt rồi leo lên giường ngủ thiếp đi. Hôm sau khi tỉnh lại, Kiều Hinh đã đi rồi. Khâu Anh thu dọn hành trang chuẩn bị ra ngoài, đột nhiên phát hiện cuốn sổ trong ngăn bàn đã biến mất!

Bên trong là nghiên cứu tâm huyết hơn nửa năm nay của cô, cô lục từng pheo cả phòng lên nhưng vẫn không thấy, gấp gáp đến mức quay mấy vòng. Chỉ lát nữa là tập họp ở dưới đại sảnh rồi, cô chỉ vừa mới xem, phải tìm ra nó.

Buổi chiều bận rộn phía sau đài, Khâu Anh trong lúc vô tình nhìn thấy phần đưa tin hiện trường, phóng vấn đang phóng vấn các số liệu chỗ Kiều Hinh, trước mặt cô bày ra một cuốn sổ, nội dung bố cục cực kỳ quen mắt.

Các trang báo lớn bắt đầu đưa tin giật gân - Tin nhanh! Bất sống một mỹ nữ bình luận viên chăm chú làm bài tập - Kiều Hinh!

Rất nhanh tin tức này đưa tới một mảnh tán dương -

"Hình Hinh của tôi quả nhiên là vừa xinh đẹp còn vừa chăm chỉ!"

"Sau lưng thành công là mồ hôi công sức, Kiều Hình cố lên!"

Đem hình ảnh cuốn sổ phóng to, Khâu Anh một mặt khiếp sợ, nội dung bên trên hoàn toàn là một tai cô viết! Cô ta chính là đang sao chép lại!

Lửa giận xông thẳng lên đại não, hỏa lạt lạt đốt, sắc mặt Khâu Anh trắng bệch, cắn chặt môi, tức giận đến cả người đều run lên.

Cô khó có thể nhìn thẳng về phía người đang xuất hiện trên màn hình livestream của TV, Kiều Hình đang giải thích trên đài, đưa sổ phân tích của cô không kém một chữ liên tục nói ra!

"Trời ạ! Con người này thật ghê toml!"

Nghe xong việc này, Lục Y Y tức giận bẻ gãy cái bút trong tay. "Cô ta có thể đã đem sổ của cậu đi tiêu hủy rồi, cậu không có chứng cứ, tìm cô ta đấu khẩu có khi bị nói là vu oan người khác."

Khâu Anh thở dài một hơi, chính là bởi vì không có chứng cứ, cô mới không thể báo cáo lên cấp trên. Bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, Kiều Hình sau lưng lại có thể lặc, cô nếu lơ mãng làm việc, không biết chân tướng sẽ còn bị bẻ cong ra sao nữa.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8-2: Linh hồn của chiến đội (2)

Thi đấu kết thúc, Kiều Hình cùng các bình luận viên khác trở lại hậu đài. Thấy cô ta không hề có vẻ gì xấu hổ, Khâu Anh cảm thấy cực buồn nôn, chào hỏi xong liền lập tức quay đi chỗ khác.

"Sao thế? Hai người cãi nhau à?" Một bình luận viên tò mò hỏi.

Kiều Hình nhún nhún vai: "Không biết, tối hôm qua cô ta nửa đêm mới về, phát ra tiếng động lớn quá, tôi không ngủ được, liền nhắc nhở một hồi, chắc cô ta vì thế mà mất hứng gì đó rồi?"

Hai huyết thái dương thỉnh thoảng nháy lên: "Tôi nào có phát ra tiếng động lớn, ngay cả đèn tôi cũng không mở...."

Lời cô nói còn chưa xong, có người đã một chiêu xông thẳng vào đánh gãy: "Aiya, đều là đồng nghiệp, thông cảm lẫn nhau mà."

Khâu Anh vừa tức vừa vội, viên mắt đỏ chót, trở về khách sạn, cầm đồ lao thẳng lên sân thượng.

Mất đi cuốn sổ đó giống như mất đi sức lực đứng trên đài bình luận vậy, cô lo lắng ủ rũ, xem tư liệu bao nhiêu cũng nhớ không nổi, cuối cùng nằm lăn trên bàn, đem mặt vùi vào khuỷu tay.

Cảm giác có một ngón tay dài nhỏ từ từ mơn mớn trên tóc mình, bản thân như được truyền tới một luồng cảm xúc an ủi, Khâu Anh ngẩng mặt lên, lập tức thấy khuôn mặt của Quý Hường Không.

"Sao rồi?"

Nghe xong câu chuyện của cô, Quý Hường Không không đồng tình cười nói "Bình luận khó ở chỗ giải thích có lý, chứ không phải học thuộc, nội dung trong cuốn sổ nên sớm ở trong đầu cô rồi."

Anh nói tiếp: "Một lúc mười người chiến đấu, thường thường khán giả còn chưa kịp phản ứng gì thì trận đấu đã kết thúc rồi, mà một bình luận viên thì cần phải trong thời gian cực ngắn miêu tả tỉ mỉ trình tự skill của cả hai bên, thao tác và kết quả chiến đấu. Điều này cần phải tích lũy thật vững qua từng hoàn cảnh khác nhau, đối với skill của anh hùng, trang bị sao cho hiệu quả, lại còn thêm mỗ cẻ tìm hiểu sâu mỗi tuyến thủ, chỉ dựa vào một cuốn sổ ghi chép, căn bản không học được."

Khâu Anh kinh ngạc nhìn anh, một lòng nôn nóng bất an từ từ được lời nói của anh phảng phất vuốt ve.

"Tôi có xem qua video cô bình luận, phân tích trận đấu rất đúng chỗ, cô phải tin tưởng chính mình."

Khâu Anh dùng sức gật đầu, khoảnh khắc này, mọi bộ dạng và ngôn ngữ của Quý Hường Không đều như có ma lực, làm người khác có thể tùy ý tin tưởng, tùy ý dựa vào.

Anh trong khoảng thời gian ngắn ngủi liền đem tất cả đấu pháp đặc sắc vân vân mây mây của các chiến đội tổng kết lại một lần, cuối cùng, dùng ngón tay nhẹ nhàng chà nhẹ lên mặt Khâu Anh: "Cô có lạnh không? Mặt đều đỏ cả rồi."

"Lạnh a." Khâu Anh cả người thả lỏng ra, bỗng nhiên nhếch miệng cười nói, "Vậy anh đem áo khoác cho tôi chứ?"

"Cô chắc chứ?" Quý Hường Không làm dáng muốn kéo khóa áo khoác thể thao xuống, "Bên trong tôi không mặc gì đâu."

Khâu Anh thẹn thùng, hốt hoảng giữ tay anh lại, bàn tay vừa đưa lên ngực liền bị anh một hồi thủ đoạn nắm lấy. Quý Hường Không cúi đầu nhìn cô: "Sao cô không về phòng?"

Miệng đỏ của Khâu Anh cong lên: "Không muốn về, có Kiều Hinh trong đó."

"Thế sang phòng tôi ngủ một chút? Tôi thấy cô đang rất mệt mỏi."

"....."

"Nghĩa là....." Thấy Khâu Anh lắc đầu liên tục, Quý Hường Không không nhịn được tốc độ nói chậm lại, chế nhạo nào, "Cô muốn tôi ngủ cùng cô?"

Khâu Anh nghe vậy liền thu tay lại, thẹn quá hóa giận giơ tay đánh vào bờ vai của anh: "Mau đi cùng đồng đội của anh đi, bị người ta phát hiện, tôi nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch tội!"

Cú đấm của cô mềm mại vô lực, như gãi ngứa cho anh. Quý Hường Không khước miệng bình thân, không nhanh không chậm nói: "Bây giờ họ đều ở phòng huấn luyện, chú ý một chút là không sao."

Khâu Anh không hiểu: "Vậy tại sao anh lại ở đây?"

Quý Hường Không cup mắt, tiếng cười trầm thấp phát ra nơi yết hầu: "Không phải là muốn nhìn thấy cô sao?"

Tóc mái trên trán anh có chút dài, ánh mắt hoa đào không cười nhưng chứa đầy ẩn tình, làm người ta không cẩn thận liền sa vào biển ôn nhu trong đáy mắt ấy, giữa răng và môi sinh ra một loại mùi vị rất ngọt, giống như mật ong sóng sánh mà đậm đà.

Tại sao mỗi lần gặp phải khủng hoảng, anh ấy luôn xuất hiện bên cạnh mình nhỉ.....

Những chờ mong chôn sâu trong đáy lòng mơ hồ có xu thế vuron lên, Khâu Anh không dám tiếp tục nghĩ ngợi. Mỗi lần nhìn động tác của anh thân mật, cô cũng đều tự nói với mình không nên tưởng thật, có thể anh chỉ nói đùa, có thể anh chỉ là theo thói quen ôn nhu của mình mà tùy tiện hành xử....

Cho đến bây giờ, cô vẫn không biết được anh nói câu nào là thật, câu nào là giả.

Sau khi Quý Hường Không rời đi, Khâu Anh tiếp tục chuẩn bị tư liệu bình luận cho ngày mai, cô vô tình nằm trên ghế sofa ngoài hiên hỗn loạn mà ngủ thiếp đi, ý thức rời khỏi thân thể, chân tay càng ngày càng lạnh, như đang không ngừng rơi vào đáy hồ.

Đột nhiên như được trời dạt vào bờ, toàn thân được ánh mặt trời sưởi ấm, Khâu Anh thoải mái kêu lên một tiếng, nỗ lực hướng về ngọn nguồn của tia ấm áp ấy mà tới gần, đầu cô đầy những xúc cảm tốt đẹp mà đụng phải một loại vải, cô trượt qua trượt lại, nước hoa mùi gỗ liên tục lan tràn trên chóp mũi.

Bên tai truyền đến quy luật của thanh âm, ùng ùng ùng ùng.

Chưa bao giờ có cảm giác chân thực an lòng nằm yên lặng không một tiếng động trong lòng ai đó đi khắp như vậy, Khâu Anh sợ cái cảm giác sẽ mất đi, liền dùng tay cố gắng nắm cái gì đó.

Trong lúc hoảng hốt, có người cẩn thận từng chút vuốt tóc mái cô sang hai bên, sau đó, phảng phất một cọng lông vũ nóng rực, nhẹ nhàng mon trên trán cô.

Sáng sớm hôm sau, Khâu Anh tỉnh giấc trong phòng mình, giường bên kia không có ai, đồ vật vẫn là kiểu trang trí trước đó, Kiều Hinh hình như không về phòng đêm qua. Khâu Anh trên người còn mặc quần áo bình thường, không thay áo ngủ, trong đầu không hề có ký ức về chuyện ngủ nghe.

Là ai đưa cô về?

Trái tim như bị ai xiết chặt, biết cô ở chỗ đó, chỉ có một người.....

Lúc cô cùng Lục Y Y ăn sáng, trực giác nhạy cảm từ trước đến giờ của một người phóng viên bắt quai lại hề hề cười với cô.

"Tôi hôm qua tôi cùng một tiền bối đi mua đồ ăn khuya, lúc trở lại định đưa cậu một phần, lúc vào thang máy lại gặp phải Bùi Hy." Lục Y Y che miệng lại, "Tầng tám chỉ có mấy nữ bình luận viên ở, hẳn không phải là từ phòng cậu đi ra đấy chứ?"

Khâu Anh giật mình: "Làm sao thế được chứ?"

Lục Y Y như tìm được một khối liệu mạng hời tới cùng, vẻ mặt càng thêm khẳng định: "Tôi nhớ ra rồi, Bùi Hy còn có lần xa xa mà đi theo sau cậu, nếu không phải scandal của hắn với Kiều Hinh, tôi đều hoài nghi hắn yêu thầm cậu....."

"Cậu....cậu....cậu đừng nói bậy."

"Cậu xinh đẹp như vậy, Bùi Hy cũng liều xiêu, không phải là không thể nha." Lục Y Y vuốt cằm, "Nói không nhầm, Kiều Hình chính là cái cớ để thu hút sự chú ý của cậu..."

Các đó không xa, chiến đội Legend trùng hợp cũng đang ngồi ăn, Khâu Anh theo bản năng nhìn sang, Bùi Hy lúc này cũng quay đầu, bốn mắt nhìn nhau, toàn thân Khâu Anh kinh hoàng run lên.

Không đâu, không đâu, chắc chắn không phải hấn ta!

Mấy ngày sau, kĩ năng bình luận của Khâu Anh trên khán đài phát huy càng ngày càng kinh sợ.

Mỗi cuộc tranh tài Iconquer bước đầu tiên là phân đoạn BP, tức là BanandPick, cấm và chọn tướng ra trận. Tuyển thủ hai bên trong hơn một trăm anh hùng tại phần BP này sẽ chọn ra 5 tướng hoàn thành đội, đồng thời nhắm vào chiến thuật của đối phương và lựa chọn đội hình, Bởi thắng bại của trận đấu nằm ở phần so sánh BP, rất nhiều khán giả có thể nhìn ra "Tuyển người hoàn mỹ một nửa", "Bắt đầu trở mình trên con đường bình luận."

Mở màn BP là trọng điểm của trận đấu, là đề tài quan trọng nhất của đài phân tích, một tay Quý Hướng Không chỉ bảo, Khâu Anh lén mật dự đoán đội hình thi đấu, kết quả chính xác 100%, khiến toàn hiện trường khiếp sợ.

Trái lại là Kiều Hình, đem chuyện trong cuộc thi không ngừng đẩy mạnh, cô rất nhanh đã nói ra toàn bộ biện pháp, ngoài trừ học lại những chuyện cũ mềm của người khác hoàn toàn không có đổi mới. Lục Y Y nhân cơ hội này làm bài phỏng vấn riêng Khâu Anh, dư luận trong chốc lát liền thay đổi chiều gió -

"Khắc khổ làm bài tập không tác dụng, phân tích được thể cuộc mới là một bình luận viên có thực lực."

Càng ngày càng nhiều người bắt mắt với thái độ bình hoa di động của Kiều Hình trên đài bình luận.

Một tuần sau, Iconquer chính thức nghênh đón trận chung kết, Legend đối đầu VPG!

Ngoại trừ đại minh tinh bình luận bên ngoài, đài phân tích còn mời siêu sao bóng rổ Lâm Hào, thiên vương giới ca hát Chu Thành, còn chỗ ngồi của bình luận viên, khán giả kích động nhận ra cựu đội trưởng Legend, tuyển thủ Iconquer số một Trung Quốc - Cố Phóng!

Tiếng nhạc rộng lớn vang lên, trên màn hình lớn phát video game Iconquer, khi thì sấm vang chớp giật, khi thì dung nham nổ tung, khi thì Đào Quang Kiếm Ảnh, những anh hùng dũng mãnh tấn công đài thủy tinh, khí thế vạn dặm như hổ, cuối cùng leo lên thượng lộ của đối phương, đem kiến trúc thủy tinh hùng vĩ phá tan, hát lên khúc Khải hoàn thắng lời!

Danh ngôn của Caesar Đại Đế thời khắc này hùng hồ vang vọng: "Icome, Isee - "

Toàn bộ khán giả ở hiện trường cũng cao giọng hô: "Iconquer!"

Icome, Isee, Iconquer!

Ta đến, Ta chứng kiến, Ta chinh phục!

Khâu Anh cùng Lục Y Y cùng nhau ngồi ở khu MVP, bên cạnh còn có một tiểu phóng viên esports - Tiểu Tịch, là fan cuồng của Bùi Hy. Ba nữ tử cầm tay nhau, hưng phấn đến đỏ cả mặt.

Vòng chung kết giải đấu mùa thu, ván đầu tiên, chính thức bắt đầu!

"Chiến thuật này của Quý Hướng Không là cố tình trùng tên hả!" Lục Y Y cười kinh ngạc thốt lên.

Vừa rồi, Quý Hướng Không bị Hoắc Nghiêu đi rừng đánh cuối bắn trúng một mũi tên, rơi vào trạng thái ngắt, đối phương liên tiếp tấn công, bụi cỏ phía sau Quý Hướng Không bỗng nhiên xuất hiện hai đồng đội, đem đội phương rơi vào bảng đếm số đội hồi sinh.

Mấy phút sau, bạn học Quý lại tiếp tục trùng tên.

Mà lần này các thành viên Legend do dự không quyết định, chậm chạp không dám tấn công.

Thị giác thượng đế, các khán giả ở khán đài bắt đầu dòn dập cười ra tiếng: "Lần này anh ta chỉ có một người..."

Khâu Anh không nhịn được đưa ngón tay cái lên: "Thật trâu bò, vẫn giữ đáng về già bộ phía sau có mười vạn đại quân."

Lại qua mấy phút, Tiểu Tịch vỗ mạnh đùi: "Trong chốc lát thế cục phóng ra cực lớn, một đường phóng ra bốn đại chiêu, Quý Hướng Không mau đi tốt nghiệp Bắc Ảnh* đi!"

(*Bắc Ảnh: Học viện Điện ảnh Bắc Kinh, được người Trung gọi là Bắc Ảnh)

Khâu Anh vung vung tay: "Đó là cô ít xem anh ấy thi đấu rồi, đấu pháp của anh ấy quỷ dị khó lường, một lúc lại chạy trốn như đại sư, lén lút nhanh hơn bất kỳ ai, một lúc sau lại cứng cáp liều mạng cùng cô, trước khi động thủ căn bản không thể đoán ra anh ấy sẽ ứng phó thế nào."

Lục Y Y nói bổ sung: "Bạc thầy lừa đảo trên chiến trường, bí danh Void."

Trận đấu đến giai đoạn giữa trận, VPG sử dụng "Bốn đẩy"!

"Bốn đẩy", tức là bốn người cùng đẩy một đường, đội bên kia phải đưa quân đi kiểm soát bản đồ, trong lúc bốn người ra trận, người còn lại có thể chọn support hoặc đẩy đường, vì vậy có thể đạt đến đẩy tháp thành công hoặc giết toàn bộ quân đối phương, chiến thuật vô cùng hiệu quả.

Thấy người rời đoàn đội ở đường trên là Quý Hường Không, tìm Khâu Anh nhất thời bị kéo đến cổ họng, cách đánh "Bốn đẩy", đánh đơn nhất định không được để bị giết, bằng không thiếu một người, đội rất dễ bị diệt sạch! Hơn nữa muốn một đường lập tức đẩy tháp, support hải nhanh, đẩy cũng chính là cái lưng gánh team a!

Lục Y Y hít một hơi: "Lá gan VPG cũng thật lớn, vì chiến thắng, lại để tay tàn Quý Hường Không đi làm chuyện nguy hiểm như vậy."

Trên đài bình luận, Lạc Thiên về mặt lộ rõ vẻ ưu lo: "Void quá cao tay rồi! Đi như vậy rất nguy hiểm."

Nhưng Cố Phóng không nhìn được, lại cười thành tiếng: "Thằng nhóc này lại bắt đầu diễn rồi...."

Legend cũng không muốn từ bỏ tháp thủy tinh, nhưng không ngờ người ra đi lại là Bùi Hy!

Tiểu Tịch đầy mặt đều không phục: "Loại tiểu nhân vật như Quý Hường Không này, lại làm phiền Bùi hoàng tự mình chinh chiến!"

Trên màn hình lớn, mắt thấy khoảnh khắc Bùi Hy ra đi càng ngày càng gần, Quý Hường Không rõ ràng có tầm nhìn, nhưng làm bộ không nhìn thấy, đứng trước tầm bắn của Bùi Hy trong một khắc đột nhiên rút đi, bóng người lên vào trong vùng rừng rậm. Bùi Hy hiển nhiên không phải kẻ tầm thường, rất nhanh có thể đuổi kịp anh.

Quý Hường Không đa số trang bị dùng để đỡ đòn giữ máu, da dày thịt béo, Bùi Hy đánh hụt 80% máu của anh, nhưng vẫn để anh ấy thoát được.

Thế nhưng trong tầm nhìn của Legend, các động đội liên tục gõ tín hiệu, gọi Bùi Hy về, đáng tiếc ở tình hình giằng co của trận chiến, các tuyển thủ rất dễ trở nên không còn lý trí như trước.

Bình luận viên Lạc Thiên phân tích thế cuộc: "Void từ lúc bắt đầu đã liên tục quấy rối Summit, Summit quả nhiên quyết định đuổi cùng giết tận."

Toàn hiện trường đột nhiên bùng nổ một trận gào thét.

Bốn người còn lại của VPG ở hạ lộ chính thức khai chiến!

Quý Hường Không tìm vào góc xảo quyết bí mật, biến về chiến trường nơi hạ lộ!

Hạ lộ 4vs5, không có Summit, Legend binh bại như núi đổ, diệt đội!

VPG nhân cơ hội này đẩy tới cao lộ, nắm lấy cơ hội hạ tháp thủy tinh!

Sau khi giải lao 15 phút, ván thứ hai bắt đầu.

Đoán Quý Hường Không vào trận sẽ trêu chọc Bùi Hy vài lần, Bùi Hy trận này phát huy thần dũng. "Song du" của Bùi Hy nhiều lần phục kích ở trung lộ, bị hấn giết ngược lại ba lần, từ hạ lộ một đường đánh top bên VPG, mấy người vào phá cũng bị đẩy ra, hoành trang bá đạo.

Tiểu Tịch mặt đầy đắc ý: "Anh ấy quả thực là đang dùng hành động nói cho đối phương biết rằng 'Cút hết, tôi không phòng thủ gì cả, tôi tức rồi!'"

Sau bốn mươi lăm phút, Legend gỡ hòa 1 trận!

Ván thứ ba, đội hình của Legend bị VPG nhắm vào, VPG lần thứ hai dành chiến thắng.

Ván thứ tư, VPG lựa chọn đội hình "Ngũ Viễn Trình" hiếm thấy, Lạc Thiên cảm khái nói: "Quý Hường Không lại bắt đầu con đường lỗ mắng rồi."

Cố Phóng giải thích: "Cậu ta là muốn đánh 'vàng sáng di động', dựa vào toàn đội đi đường xa mà tăng thêm buff, năng lượng kinh người, nhưng toàn đội máu rất giòn."

Thi đấu không tới 20 phút, VPG ba đường trụ tan.

Cố Phóng bắt đầu đi lắc đầu: "Bộ chiến thuật này suy nghĩ rất tốt, đáng tiếc thành viên VPG có mấy người trang bị chưa đủ cẩn thận."

Hai đầu, chiến đội hai bên căng thẳng, tiến vào trận quyết đấu cuối cùng.

"VPG thay đổi đội hình, từ 'bốn đẩy' biến thành 'một ba một đẩy' rồi! Công kích nhiều tuyến, Summit phân thân cũng gánh không nổi!"

Trận thi đấu cuối cùng kéo dài tới cuối trận, hai bên thế lực ngang nhau, VPG nắm thời cơ, đánh đòn phủ đầu.

"VPG mang tới ba đường binh, tình thế vô cùng nguy cấp!"

"Cao lộ Legend bị phá!"

"Xu thế của VPG không ai đỡ được! 0 đổi 4! Legend chỉ còn mình Summit ở lại căn cứ!"

Tiểu Tịch bấm chặt cánh tay cầu Khâu Anh: "Bùi Hy chưa chết! Legend còn có cơ hội!"

Bên trong trận đấu, thanh âm của bình luận viên cảm xúc dâng trào tràn đầy mãnh liệt -

"Summit vô cùng hung ác! Summit vẫn cố thủ! Thời gian hồi sinh đồng đội tối thiểu còn 40 giây!"

"VPG phá hủy tháp hạ lộ của Legend!"

"Summit đưa Poker cùng Lion lên bảng đếm số!"

"VPG vẫn không lùi lại! Tiếp tục tấn công trung lộ!"

"Summit tàn nhẫn! Vẫn không chịu buông tha! Thời gian hồi sinh đồng đội tối thiểu còn 25 giây!"

"Tháp trong của Legend đã bị mang đi!"

"Trời ơi! Summit lại mang đi một mạng! Hiện tại trên sân đang là 1 đấu 2! Những người khác của Legend sắp hồi sinh!"

"A a a a a a a a! Summit God! Bùi hoàng thượng!" Viên mắt Tiểu Tịch đỏ chót, kích động lung lay cánh tay Khâu Anh, "Cô xem! Cô xem!"

Khâu Anh nhìn chăm chăm màn hình, thao tác của Bùi Hy chính là dùng skill bị đông "Khát máu", HP càng thấp, lực công kích càng khủng bố hơn, còn tiếp tục như vậy, tất một cái diệt đùa như đùa.

Nếu như diệt đội ở đây, trong thời gian hồi sinh kéo dài gần một phút đồng hồ, Legend sẽ nhân cơ hội này một đường đẩy mạnh, VPG không cần nghi ngờ, chắc chắn thất bại!

Trong chớp mắt, cao lộ của Legend nổ tung, Quý Hướng Không thả đại chiêu đem Bùi Hy trói chân tại chỗ. Giữa lúc mọi người cho rằng VPG hai người đem toàn sức lực giết Bùi Hy, bọn họ đột nhiên điên cuồng dùng toàn bộ kill công kích tòa tháp cuối cùng!

Bùi Hy choáng váng tỉnh lại, Kỳ Việt cùng Quý Hướng Không đang thả chiêu liên tiếp vào trụ cuối, rất nhanh sẽ lại bị hấn không chế lại.

"Đây chính là liều chết một phen! VPG kiên cường mạnh mẽ hủy căn cứ địch!"

Khâu Anh hít sâu một hơi, đối mặt với một tia máu mạnh mẽ đến từ kẻ địch, Quý Hướng Không lựa chọn trói chân chứ không giết, ở trong đấu trường nóng hổi tràn đầy nhiệt huyết này, làm chuyện này đầu óc cần bao nhiêu bình tĩnh chứ!

Trụ cuối của Legend tràn ngập nguy cơ bị phá hủy, trong hiện trường, những người hâm mộ Legend bắt đầu lo lắng đọc giây hồi sinh của các thành viên -

"5 - 4 - 3 - 2 - "

"Carry của Legend cuối cùng cũng hồi sinh! Nhưng VPG bên này lại không có đại chiêu!"

Mất thấy mọi người trong Legend đang dồn dập từ căn cứ lao ra, Khâu Anh tim nhảy tới tận cổ, dường như quên cả thở, một giây sau, một tiếng thét đinh tai nhức óc vang lên, căn cứ Legend nổ tung!

"GG! Chúc mừng chiến đội VPG trở thành quán quân của giải đấu CPL mùa thu năm nay!"

Khâu Anh thở dài một hơi, Tiểu Tịch bên cạnh ngã xuống đất, mặt xám như tro tàn.

Màn hình lớn truyền tới một khoảnh khắc thắng lợi trong phòng kính của VPG.

"Đẩy đi!"

"Đẩy đi!"

"Tiếp tục đẩy đi!" Quý Hướng Không một tay một bàn phím một tay một con chuột, lông mày nhíu chặt, cao giọng hạ lệnh, "Đẩy đi! Đẩy đi! Đừng để ý đến bọn chúng!"

Khoảnh khắc hệ thống tuyên bố thắng cuộc, các thành viên VPG từ chỗ ngồi nhảy dựng lên, hưng phấn vung nắm đấm hét cao, Thẩm Nguyệt kích động ôm lấy Kỳ Việt, Lư Thịnh vỗ mạnh bàn, Đồng Ngộ nặng nề đập phá bàn phím!

Hai năm rồi! Kể từ khi đội ngũ vô địch thế giới ngày trước, từ ngày mất đi đội trưởng, bọn họ rờn rã hai năm không thể đứng trên đỉnh, mang về cả "MID đệ nhất Trung Quốc" cũng không vớt vát được gì, cuối cùng họ cũng tìm lại được vị trí của chính mình!

Bên trong hiện trường, khán giả đồng nhất hô hào khẩu hiệu -

"Yue! Poker! Scar! Lion! Void! V! P! G!"

"VPG! Kiên cường! Vô địch!"

Trên đài bình luận, Cố Phóng mở miệng cười: "Cậu có đề ý không? VPG trong năm trận đều chọn những anh hùng không đồng dạng, năm lần sử dụng chiến thuật cũng hoàn toàn khác nhau!"

Lạc Thiên ý thức được chuyện xảy ra: "Đây là....Đấu pháp mùa giải trước của Legend!"

Cố Phóng trầm mặc gật đầu.

Iconquer mặc dù có hơn một trăm anh hùng, nhưng theo từng trận mà lựa chọn, phần lớn các chiến đội đều nóng lòng chọn cái tổ hợp có thể bù trừ tốt nhất cho nhau, hoặc là mô phỏng theo bảng đề cử của hệ thống. Nhưng có một người không như vậy, ý nghĩ của anh ta ngửa thân lướt gió tung mây, chiến thuật hiếm có ít người dùng đều có thể bị anh ta xem là nòng cốt khai phá tính chất công kích. Trong một năm, tầng tầng lớp lớp đội hình mới, đấu pháp mới khiến người ta gọi thẳng là "Xiếc" được sáng tạo ra, cũng bởi vậy Legend lập tức được dán lên cái mác "đứng dịp."

Một tuyển thủ chuyên nghiệp, nếu như chuyển tới chiến đội mới, toàn bộ phong cách của chiến đội đó bởi vậy mà thay đổi, vậy chắc chắn, anh ta chính là linh hồn của chiến đội. Đối với Legend hiện tại mà nói, linh hồn của chiến đội là Bùi Hy, còn đối với VPG -

Cố Phóng ngừng đầu hướng về sân khấu chính, nơi năm người tay nâng cúp cười rạng rỡ trong tiếng vỗ tay và tràn ngập hoa tươi chúc mừng.

Là Quý Hường Không.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyện Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9-1: Năm tháng dừng hối thúc, tôi sẽ không gục ngã (1)

Sau khi lễ trao giải kết thúc, fan nữ Tiểu Tịch vẫn còn đang tức giận bất bình sau trận thua của Bùi Hy.

"Đồng đội Summit thực sự không biết trợ giúp gì cả, để anh ấy thời khắc cuối một mình sống sót, nếu có một người có thể sống để giúp anh thì bây giờ có phải tốt không?"

"Nếu bốn đồng đội đó ở giữa trận không dùng tính mạng bảo vệ hấn, hấn có thể mạnh như vậy sao?" Khâu Anh bắt đầu dĩ nộ cười, "Lúc lâm trận toàn bộ trang bị tốt nhất đều nằm trên một người, những người khác tay không tác sát, chắc chắn là rất yếu."

Tiểu Tịch mạnh mẽ dẫm chân: "Tôi mặc kệ, mặc kệ! Nhưng mà Bùi Hoàng của chúng tôi đã cố gắng hết sức, thất bại trong vinh quang!"

Cái gì mà vinh quang, Legend nhiều lần rơi vào sóng dữ không phải đều vì Bùi Hy không đề ý đến sống chết của đồng đội, đơn độc một mình, không thể vì hấn thực lực cá nhân mạnh mà chống lưng mặc kệ sai lầm được! Khâu Anh đang muốn mở miệng thì bị Lục Y Y chen vào: "Ồi, so sánh gì với loại người mê muội này đây."

Ba người đùa giỡn, một nhân viên STV vội vã chạy đến tìm Khâu Anh, phóng viên phụ trách phỏng vấn sau trận đấu có việc đột xuất, lão đại quyết định cho cô thay thế người đó. Nghe nói hình như là phỏng vấn riêng Legend Bùi Hy, Tiểu Tịch cùng Lục Y Y ước ao ghen tị, cầm lấy tay Khâu Anh ồn ào nói chuyện.

"Giúp tôi hỏi xem hấn thích ca sĩ nào nhất? Mặc quần áo nhãn hiệu gì? Thích ăn đồ mặn hay ngọt?"

"Bao giờ hấn chia tay Kiều Hinh? Khẩu vị định thay đổi thế nào? Hỏi xem tôi có vừa mắt không?"

Khâu Anh cho các nàng kia một cái liếc mắt.

Thật ra cũng không phải chuyện gì xấu lắm, phỏng vấn Bùi Hy khá là khó làm, Quý Hường Không lúc trước kết luận rất chuẩn xác, nói chuyện với hấn như đối diện với bức tường vậy. Cùng may Khâu Anh ứng biến tốt, hỏi thêm cái vấn đề: "Trong vòng chung kết có đặc biệt thích tuyển thủ nào không?", lúc này băng son mới mở máy hát ra. Ngay trước mắt bốn người đồng đội Legend, hấn thái độ chân thành mà nói Quý Hường Không mới là người đồng đội lý tưởng của mình, cũng là nguyên nhân hấn chuyển từ VPG qua Legend.

Nói tới chỗ này, khoe miệng Bùi Hy hạ thấp xuống một chút: "Không nghĩ rằng Legend lại để Quý Hường Không rời khỏi đội hình rồi."

Câu trả lời của hắn quá thẳng thắn, trên mặt các đồng đội không nhận được tia lúng túng, Khâu Anh sững sốt hồi lâu mới cười một nụ cười xã giao.

Phản bình luận trên livestream nổ tung.

"Tò tình! Tò tình!"

"Đây là cái gì mà vỡ kịch cầu huyết yêu từ cái nhìn đầu tiên đúng không?"

"Trời má! tay tàn gái đ**m nhân duyên quả nhiên trái trời, một đường liền trở thành người trong mộng của đệ nhất MID!"

Thật vất vả nhìn đến khi phỏng vấn kết thúc, Khâu Anh thu dọn đồ đạc chuẩn bị rời đi, đột nhiên bị Bùi Hy gọi ngược lại.

Hắn lạnh lùng, ngữ khí lạnh âm điệu đều tràn ngập khí lạnh: "Tôi có thể nói chuyện riêng với cô không?"

Cái câu "Tôi nghi ngờ hắn yêu thầm cô" kia của Lục Y Y bỗng nhiên vang lên trong đầu, Khâu Anh trong lòng hồi hộp một tiếng, hơi giật mình còn có chút thẹn thùng, chẳng lẽ.... hắn muốn tỏ tình?

Cô theo Bùi Hy đi ngang qua sảnh lớn, thoáng nhìn Quý Hường Không đang bị các fan nữ vây quanh hò hét, xin kí tên chụp ảnh chung. Anh lười biếng tùy tiện đứng ở đằng kia, trái một cô nương xinh đẹp, phải một cô nương đẹp xinh, nghiêm nhiên biến thành cái dáng dấp của đại công tử nhà giàu. Lúc cùng Khâu Anh bốn mắt nhìn nhau, cặp mắt hoa đào tuy có chút cong cong, nhưng cô cảm giác được, anh chậm rãi đang nổi lên ý cười, cả khuôn mặt đều bị che lấp bởi tầng tầng lớp lớp người.

Thấy có fan nữ dường như đang tựa lên vai Quý Hường Không, trong lòng Khâu Anh nổi lên một trận đại hỏa cháy trệu đồng cỏ.

Không thích một người thì không cho tôi nói chuyện với người đó, nhưng chính mình lại khắp nơi trên hoa gheo nguyệt!

Cô tiến thêm một bước sóng vai cùng Bùi Hy mà đi, quay về cùng phía Quý Hường Không đối với Quý Hường Không nở một nụ cười rục rịch.

Bên kia đột nhiên truyền tới một tiếng hét chói tai., một nữ sinh muốn chụp ảnh chung liền khoác vào cánh tay Quý Hường Không, anh không từ chối, thế là các cô gái bên cạnh cũng che mặt ồn ào: "Tôi cũng muốn, tôi cũng muốn!"

Nụ cười cứng lại trên khuôn mặt Khâu Anh, cô đơn giản quay đầu đi không nhìn anh.

Cô không thấy, Quý Hường Không một nhắm mắt hai mở mắt nhìn chăm chăm bọn họ, mãi đến khi bóng hình hoàn toàn biến mất khỏi tầm nhìn, anh mới không chút biến sắc, rút tay mình là khỏi tay fan nữ, mím môi thành một đường thẳng.

Bùi Hy đưa Khâu Anh đến một góc yên lặng không người rồi ngồi xuống, suốt đường đi, đại não Khâu Anh đều ở trạng thái vận chuyển trên đường cao tốc.

Thực ra trước đây cô cũng đã từng nghi ngờ, Bùi Hy tại sao lại năm lần bảy lượt vừa vận xuất hiện trong lô cô ở cạnh Quý Hường Không?

Theo Lục Y Y nói, hắn có lần xa xa đi theo cô, theo lẽ đó thì có lẽ không phải là ngẫu nhiên gặp, mà là hắn cố ý phá hoại.

Hắn nói Kiều Hinh không có quan hệ gì với hắn, vậy lần đó chung đội với cô ta là để gây sự chú ý từ phía cô?

Khâu Anh nghĩ đến quá tập trung, giữ quai hàm nhìn gương mặt tuần tú của đối phương, Bùi Hy bị cố nhìn chăm chú đến mức có chút khó chịu, rốt cuộc mở miệng: "Tôi hy vọng cô có thể cách xa Quý Hường Không một chút."

Khâu Anh trong lòng vô cùng căng thẳng, hắn quả nhiên là chuẩn bị thông báo, câu tiếp theo chẳng lẽ là "Ồ cùng loại công tử đào hoa như vậy, cô sẽ bị thương?"

Dường như rốt cuộc cũng tìm được một khối liệu mạng, sau khi làm rõ tâm tư, trong lòng cô cấp tốc nghĩ sẵn trong đầu, đứng dậy thành khẩn hướng về phía hắn cúi đầu 90 độ: "Tôi đã thích một người rồi, thật xin lỗi."

Cô không nhận được liền có ý tốt nhắc nhở: "Tôi khuyên anh, phương thức theo đuổi nữ nhân của anh có chút khó chịu, người bình thường có thể sẽ không hứng thú gì đâu."

Bùi Hy lông mày khẽ nhíu: "Cô đang nói cái gì thế?"

Khâu Anh chớp mắt mấy cái, cô từ chối quá ngắn gọn rồi hả? Hắn nghe không hiểu sao?

Bùi Hy lập lại: "Tôi hy vọng cô sau này đừng quấy rầy Quý Hường Không, cách xa anh ấy một chút."

Khâu Anh rốt cuộc cũng phát hiện có chỗ không đúng: "....quấy rầy?"

Bùi Hy nhẹ giọng giải thích từ đầu: "Lúc trước người chung đội với Kiều Hinh không phải là tôi, mà là đồng đội cũ ở VPG Kỳ Việt, hắn dùng nick của tôi."

"Hà?"

Hơi lạnh bắt đầu tỏa ra từ đáy mắt hắn: "Từ khi Kiều Hình quán lấy Kỳ Việt, hắn cả ngày chỉ biết ra ngoài, hồn vía trên mây, không tập trung tập luyện, ai cũng không khuyên nổi."

"Cho nên, hôm đó sau khi kết thúc ghi hình, anh tìm Kiều Hình là để...."

"Tôi nghĩ nên nhắc nhở cô ta một chút, không nên cản đường của Kỳ Việt, không nghĩ rằng cô ta...." Bùi Hy dường như nhớ lại chuyện gì, mặt trắng bệch co quắp một hồi.

Khâu Anh không từ tế cười thành tiếng: "Không nghĩ rằng cô ta lại khinh bạc anh, còn mượn cơ hội này tạo scandal."

Ánh mắt Bùi Hy phóng lên, thân thể cô run lên cầm cập.

Khâu Anh lo sợ bất an hỏi: "Lúc đó khi anh làm nhân viên phục vụ ở 'Mộng Lữ Nhân', tại sao cứ vào phòng VIP của chúng tôi vậy?"

"Tôi nghĩ cần giải thích với Quý Hương Không, không phải tôi bắt Legend đẩy anh ấy đi." Mối Bùi Hy khẽ mím lại, "Những vẫn không tìm được cơ hội tốt để đáp lời."

"Vậy anh liên tiếp xuất hiện ở thời điểm tôi ở cùng Quý Hương Không..."

"Quý Hương Không là tuyến thủ lũ tướng trong lòng tôi, tôi không muốn cô tiếp tục lợi dụng anh ấy."

"Tôi không lợi dụng anh ấy!" Mặt Khâu Anh đỏ lên, tuy lúc đầu có chút chủ đích, nhưng bây giờ cô hoàn toàn thẳng thắn vô tư!

Bùi Hy trầm mặc không nói, hắn vẫn luôn cảm thấy Khâu Anh rất chướng mắt, lúc ở 'Mộng Lữ Nhân', vị trí cô ngồi thường xuyên có rất nhiều nam nhân vây lại xung quanh, mặt mày hớn hở lấy lòng.

Thình thoảng hắn có nghe bọn họ nói chuyện -

"Khâu mỹ nữ lần trước có hỏi A Vũ mấy vấn đề đấy."

"A Vũ đánh hay thật mà, cái đùi hơi bị ngon đấy."

"Tôi cảm thấy cũng có chút đùa cợt nha, mỗi lần cô ấy cười với tôi đều đặc biệt ngọt ngào!"

Hóa ra cô cũng không cảm thấy phiền phức, ngược lại còn có chút thích thú.

Mỗi lần nhìn thấy cô, sắc mặt cô đều ửng hồng, ánh mắt lấp lánh, muốn nói lại thôi, ánh mắt nhìn hắn mang theo một loạt tâm tình phức tạp. Bùi Hy chẳng hiểu gì cả, sau đó liền suy nghĩ một hồi, đại khái chính là đáng về trong miệng mấy nam nhân kia "Cố tình giả bộ có chút thích thú với người."

Hắn không nhìn được hừ lạnh, chiều này đối với hắn vô tác dụng.

Mãi cho đến một ngày, hắn chính mắt thấy Quý Hương Không cùng cô đi vào phòng VIP, trên mạng có mấy lời đồn đại, thêm vào các loại dấu hiệu bằng chứng cho thấy, nữ nhân mang lòng dạ xấu xa này đang quần lấy đồng đội lý tưởng của hắn.

Nhớ lại đến đây, Bùi Hy lạnh nhạt nói: "STV chưa bao giờ dễ dàng để thực tập sinh bình luận một trận game chính thức, người đề cử cô là CEO VPG Thư Văn, nhưng rốt cuộc như thế nào, chỉ có cô mới hiểu rõ nhất."

Khâu Anh một mặt mờ mịt, cô vẫn luôn cho rằng mình có thể tiến vào STV là bởi vì mấy màn livestream bình luận game xuất chúng trên 'Con báo', không nghĩ rằng ẩn sau chuyện này lại có nhiều ân tình như vậy. Cô cùng Thư Văn không quen không biết, chị ấy lại là người đề cử cô, ngoài trừ Quý Hương Không ra thì còn có ai?

"Cô bị Du Tinh đá, anh ấy vì chuyện của cô mà tìm anh của tôi, ứng dụng livestream 'Con báo' chính là một trong số những cổ đông của 'Mộng Lữ Nhân'."

Khâu Anh trở mặt ngoác mồm, 'Con báo' trong thời kỳ cô chán nản nhất liền tung ra cảnh ô-liu, hóa ra không phải là trùng hợp. Quý Hương Không nhìn bộ dạng có vẻ không nghiêm túc đứng đắn, không nghĩ rằng tâm tư lại kín đáo tinh tế, yên lặng mà giúp cô nhiều như vậy.....

"Trong lúc thi đấu, ta còn nghe có người trong VPG oán trách, anh ấy buổi tối trong lúc huấn luyện nhiều lần không lí do mà rời đi."

"Anh là mật thám sao, sao cái gì cũng biết thế?"

Bùi Hy không phản ứng vấn đề của cô, nghiêm túc nói: "Thời gian chuẩn bị trận đấu rất quý giá, co quấy rầy anh ấy như vậy thực sự quá ích kỷ."

"Tôi không có!" Khâu Anh lắc đầu liên tục, "Tôi với Kiều Hình không giống nhau, tôi là chăm chú muốn làm bình luận viên! Không tin anh có thể xem một chút video tôi bình luận...."

Bùi Hy đối với lời giải thích đần độn của cô hoàn toàn không có hứng thú, thấy cô thao thao bất tuyệt, hần cúi đầu chăm chú nhìn mũi chân của mình, dùng hành động biểu thị cái kiểu "Không hứng thú, không quan tâm."

"Cô đòi mục tiêu được không." Tiếng nói của hần trong vắt lạnh lùng, không hề có cao thấp, "Chỉ cần phát huy tác dụng của nam nhân, ai cũng được đúng không?"

Khâu Anh nuốt chút nữa bề gãy cây bút trong tay.

Từ nhỏ đến lớn, những bức thư tình mà cô nhận được có thể tổng hợp thành vài trăm bài thơ Đường, nhưng đây là lần đầu tiên có một tên nam nhân nhắc nhở cô đừng tiếp cận một nam nhân khác, lý do cũng không phải là ghen tuông đố kỵ ý muốn chiếm hữu, mà là - "Cô đừng làm lỡ nam thân của ta, đi càng xa càng tốt."

Huynh đệ, nguoi cảm nhảm kịch bản của nữ chính rồi!

Khâu Anh trở lại khách sạn sau khi ngậm miệng không tiếp tục được cuộc đối thoại kinh điển này, bắt đầu lao vào công việc mới, làm công tác tổng kết giải đấu. Sau khi giải đấu mùa thu kết thúc, dư luận bắt đầu hướng đến chiến thuật của Quý Hường Không tán thưởng cực đại, nhưng cũng có không ít người nói VPG đoạt quán quân là sự "thức tỉnh" của bốn người còn lại, Quý Hường Không chỉ là ôm đúng đùi, dù sao tay tàn gái d**m trước đây đều có thể gia nhập nhà quyền thế, đạt được không ít thành tích tốt.

Đang khẩu chiến nơi này, tập đoàn D đột nhiên tung ra phù hiệu cho tuyển thủ, sau khi mỗi ván game kết thúc xác suất sẽ rơi túi phù hiệu, người chơi có thể tùy độ may mắn nhận một tấm phù hiệu, tích lũy sưu tập.

Mỗi phù hiệu đều in ảnh của tuyển thủ chuyên nghiệp, đang ở chiến đội nào, vị trí gì, cùng với một tấm vẽ Rađa.

Tấm vẽ Rađa có sau loại: Tham chiến, solo, kiếm tiền, hỗ trợ, vận chuyển, chém giết, dựa vào số liệu trên đó biểu thị được một chút năng lực của tuyển thủ chuyên nghiệp.

Lúc ấn vào tấm thủ vàng của Quý Hường Không, Khâu Anh cảm thấy như bị ném cho một lô gạch, tập đoàn D tại ác độc, tấm vẽ Rađa của Quý bạn học thực sự vô cùng tổn thương, ngoại trừ tham chiến và solo gần như chạm tới đỉnh điểm, ngoài ra..... không có so sánh sẽ không có thương đau.

Không có gì bất ngờ xảy ra, diễn đàn cùng Weibo lần này lại tiếp tục biến thành chảo lửa chém giết lẫn nhau, cao hứng nhất là chúc mừng Bùi Hy cùng fan của hần, Summit ngoại trừ support hơi xơ xác, các số liệu còn lại đều đạt ngưỡng tối đa, diễn hình trận nào cũng 1vs9, mặc dù chiến đội quán quân lại ở phía Quý Hường Không?

Fan của Bùi Hy bắt đầu tự nhiên kêu gào không phục fan Quý Hường Không, hai nhà lại bắt đầu rùm beng.

"Bùi mặt đơ ở buổi phỏng vấn riêng đã chủ động muốn cùng đội với Không Không nhà chúng tôi, Không Không không thêm đề ý là được rồi! Rút lại mấy lời nói đó đi!"

"Đó là do Quý cận bã không biết điều!"

Cùng lúc đó, một tin tức khác lên lò luyện đơn: Cự thiên tài support, bởi vì Quý Hường Không cao tay hò hét mà bị đuổi xuống đội dự bị, Lâm Dật Hiên, chính thức thanh lý hợp đồng với Legend, gia nhập tân binh mạnh mẽ Newland!

Khâu Anh than khẽ một hơi, xem ra chuyện tốt nhân đôi, mọi buồn phiền của Quý Hường Không đều được giải quyết rồi.

Cô ngẩng đầu nhìn cuốn album giới hạn có chữ ký của Firework, nhớ tới trước đây bản thân không có cơ hội đưa anh, vừa mở khung tin nhắn ra, anh đột nhiên gửi một tin cho cô.

Quý Hường Không: Thứ sau tuần này rảnh không?

Khâu Anh: Có, các anh nghỉ ngơi rồi à?

Quý Hường Không: Ừ, kỳ nghỉ sau giải đấu, thứ sau bắt đầu tự do.

Khâu Anh mơ hồ có chút chờ mong, anh định hẹn mình là ngoài chơi sao?

Quý Hường Không: Tôi dẫn cô đi xem thần tượng của tôi.

Trong đầu tưởng tượng ra cảnh Quý Hường Không tay cầm áp phích lớn cùng lightstick hét to fanchant, Khâu Anh ngoái đầu lại, nghĩ thầm, gần đây đâu có tin các nàng ấy sẽ tổ chức buổi họp fan đâu nhỉ.

Buổi chiều thứ bảy, Khâu Anh vào thang máy, đi ra cửa lớn của nhà trọ, nhìn thấy xen đường có chiếc xe màu xanh lam kiểu pháp, Quý Hường Không đứng dựa vào ghế lái, buồn bực ngán ngẩm chơi điện thoại di động. Thấy Khâu Anh lên xe, anh điều chỉnh chỗ ngồi, cúi xuống đeo dây an toàn cho cô.

Chiếc xe thể thao phóng ra đường cái, Khâu Anh không nghĩ rằng nhanh như vậy có thể gặp lại anh, khuôn mặt khó nén sự sung sướng: "Chúng ta đi đâu nhỉ?"

Quý Hường Không đeo kính râm, chuyên tâm lái xe: "Đi mua đồ ăn trước đã."

Như bị gọi một gáo nước lạnh, Khâu Anh tuy rằng không nhìn thấy vẻ đẹp của anh, nhưng trực giác của phụ nữ nói cho cô biết, anh không cao hứng gì mấy.

Bọn họ xuống xe ở trước cửa siêu thị, dọc theo đường đi, Quý Hường Không không nói gì, Khâu Anh đoán có lẽ ở Câu lạc bộ xảy ra chuyện gì, anh không mở miệng, cô cũng không tiện hỏi.

Quý Hường Không chưa nói muốn mua cái gì, đẩy xe đẩy hàng tiến thẳng một đường ném vào trong thịt, rua dưa, trứng gà, hoa quả,...Khâu Anh không ngừng cầm đồ trong giỏ xe để lại lên kệ, trong miệng lái nhai, "Cái này nhãn hiệu so với giá không đúng" "Cái này có mùi vị organic" "Thịt ngực phải nhô dài ra, thịt gà ăn mới tốt."

Quý Hường Không một mặt buồn cười nhìn cô: "Cảm giác cô còn thành thực hơn mẹ của tôi."

Khâu Anh đem ớt xanh để vào trong giỏ, lạnh nhạt nói: "Tôi đã som ra ngoài tự lập, ăn, mặc, ở, đi lại đều dựa vào chính mình."

Cô khom lưng bóc một nhúm cái trắng lên, vài sợi tóc dài thuận thế hạ xuống, Quý Hường Không nhìn kỹ gò má của cô, đưa tay ra, cẩn thận giúp cô để tóc ra sau tai, Khâu Anh sợ hết hồn, nghiêng đầu nhìn ánh mắt anh như không có chuyện gì xảy ra mà rời đi, bên tai phút chốc đều là tiếng đập của nhịp tim.

Đứng xem giá ở chỗ khu đồ uốn, Quý Hường Không đột nhiên hỏi: "Phòng vấn riêng của Bùi Hy là cô làm à?"

"Ừ, ban tổ chức sắp xếp."

Quý Hường Không hững hờ cầm lon Fanta: "Cô làm sao không tranh thủ đi phòng vấn tôi?"

Khâu Anh bắt đầu đi buông tay: "Tiểu nhân không tiếng không tăm, thấp cổ bé họng a."

Quý Hường Không tầm mắt một lần nữa nhìn vào kệ bên trên, anh ngoài cười nhưng trong không cười, nói: "Bình luận Khâu, kỹ năng của cô ngày càng tốt đấy."

Một mặt Khâu Anh mờ mịt, một lúc sau mới phản ứng được, anh đang nói đến bữa tiệc lần trước.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9-2: Năm tháng đừng hối thúc, tôi sẽ không gục ngã (2)

Ngày cuối cùng của giải đấu, một bữa tiệc hoành tráng được tổ chức ở phòng tiệc, bầu không khí càng lúc càng nóng, đặc biệt là khi mọi người chơi trò "Đêm số ôm nhau".

Ngoài trừ các đội đoạt giải, ban tổ chức còn mời một số nhân viên và bình luận viên tham gia, Khâu Anh cũng là một trong số đó. Những người tham gia xếp thành một vòng tròn, theo âm nhạc di chuyển theo chiều kim đồng hồ, MC đột nhiên nói lên một con số, người chơi dựa theo số người mà tự thành một nhóm, số lượng không đúng hay không tìm được đội sẽ tự động bị loại. (giống cái trò đội năm đội bảy ở Việt Nam mình á.)

Âm nhạc vang lên, trò chơi chính thức bắt đầu.

"Hai!"

Lời MV còn chưa dứt, Khâu Anh phản xạ có điều kiện hướng về Quý Hường Không mà chạy, không ngờ bốn nữ sinh khác từ lâu đã hùng hùng hổ hổ xông thẳng về phía anh, Khâu Anh bắt đầu quay đầu. Ngắm nhìn bốn phím, những người khác đều lập tức tạo thành một cặp đầy đủ, trên sân chỉ còn lại hai người, đang ghét một là kẻ cuồng mật thám Bùi Hy, hai là một nam nhân đáng đáp rất áy náy đình đầu hỏi.

Khâu Anh đứng rất gần Bùi Hy, cô không muốn ôm đình đầu hỏi, Bùi Hy có lẽ đương nhiên không muốn ôm cô, mà đình đầu hỏi có vẻ rất muốn ôm cô.

Trong chớp mắt, Bùi Hy nhắm về phía đình đầu hỏi! Đình đầu hỏi thì nhắm về phía cô!

Khâu Anh nhắm vào Bùi Hy trên đường chạy tới đình đầu hỏi, đưa tay chặn ngang ôm lấy hán!

Đây là đầu nhân tính hả! Nam nhân đình đầu hỏi bị loại!

Cảm giác thân thể Bùi Hy cứng đờ, không cần đoán cũng biết sắc mặt của hán nhất định cực kỳ khó coi, đáy mắt Khâu Anh lộ ra một loại ý cười gian

xảo - anh không phải rất chán ghét tôi sao, tôi không toại nguyện anh đấy.

Vòng thứ hai bắt đầu, Bùi Hy trực tiếp bước ra khỏi đám đông, chủ động tự loại, Khâu Anh thậm chí còn nghi ngờ có phải cô đã khiến hắn trong trò chơi này sinh ra bóng ma trong lòng. Cô chính là đang suy nghĩ lung tung, không biết được ánh mắt bên dưới sân khấu sau khi bị loại của Quý Hường Không, anh ngồi nghiêng trên ghế, khủy tay chống đầu, hai mắt hơi nhắm lại, nhìn về phía cô từ từ cắn một quả táo.

Tựa như có thể nghe thấy tiếng rắc rắc lạnh lạnh đầu đây, Khâu Anh rút cổ một cái, không hiểu sao bỗng nhiên cảm thấy đau đau.

Nghĩ lại một vài chuyện, Khâu Anh có chuyện cao hứng, Quý Hường Không mấy ngày nay gặp mặt đầu rầu rĩ không vui, hóa ra là vì chuyện này?

Anh nói chuyện đều câu thật câu giả, cô nhiều lớn so chiều với anh, trình độ cũng tiến bộ đôi chút.

"Lúc đó chỉ có thể chọn một trong hai, Bùi Hy ngay gần đấy, nhan sắc xinh tươi ngay trước mặt, hình thể cân đối.: Khâu Anh nghiêm túc nói, "Đây là phản xạ có điều kiện, là bản năng, nếu đổi lại là anh, anh cũng sẽ làm thế thôi."

Cũng đúng" Quý Hường Không khước mắt uốn cong, "Cảm giác được không, kiểu nai vàng ngo ngắc nhỉ?"

Khâu Anh không tự nhiên nhưn mày: "Cảm...cảm giác gì cơ?"

Quý Hường Không ngừng khí nhạ nhàng nói: "Cái giác ôm hân ấy."

Khâu Anh sửng sốt, sau đó nói như thật: "Bắp thịt cân xứng, cảm giác không sai, chính là quá nhanh, cả người hắn lập tức đã biến thành khúc gỗ."

Quý Hường Không cười cợt, không tiếp lời.

Khâu Anh tiếp tục kích thích anh: "Thực lực Bùi Hy mạnh đến đỉnh trời, cao lãnh cấm dục, đúng kiểu cả thế giới nợ tiền hắn ta mà nữ sinh thích, chỉ mình hắn nghĩ hắn là chủ nợ thôi, hiểu không? Yêu chính là loại cảm giác đối xử đặc biệt như thế."

Quý Hường Không còn chưa trả lời, Khâu Anh trong lòng vui ngầm, dùng ngón tay đâm đâm hắn: "Đừng ừ ừ nữa, anh là nam nhân ấm áp như vậy, chắc chắn có nhiều người yêu mến mà."

"Vậy cô làm rồi," Quý Hường Không cúi người chống tay, ánh mắt dần nhắm lại, "Tôi cũng không phải loại nam nhân ấm áp lắm."

Ngón tay anh hơi cong cong, giống như đang nhẹ nhàng vỗ về một bình nước: "Xem ra lần gặp mặt trong con hẻm nhỏ kia, cô đã quên không còn gì nữa rồi."

Khâu Anh không nhịn được rung mình một cái, đây không phải là những câu chuyện cười hồ hững thường ngày, lúc ấy khi anh kiểm chế cô ở vach s tượng cùng mình, khí lực lớn đến mức đáng sợ, toàn thân đều tản ra loại khí tức nguy hiểm khiến người, khiến cô nhất thời không rét mà run.

Quý Hường Không ngoáy đầu lại, nhưn mày châm chọc, đề thấp từng câu từng chữ nói: "Tôi có thể giúp cô nhớ lại một chút."

Khâu Anh ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Kết thúc chương trình, bọn họ đến một quán internet nhỏ bình dân, Quý Hường Không vừa bước vào đã vô cùng đã bị người ta vô cùng phấn khởi, một "Quý thần", hai "Quý thần", cung kính đến chịu không nổi.

"Quý thần, fan nữ của cậu nhiều như vậy, lúc nào mới giúp chúng tôi giới thiệu cho Tôn ca một cô bạn gái đây hả?"

"Bản thân Quý thần còn đang cô đơn cơ mà, ha ha."

Lời còn chưa dứt, đại danh hài vừa rồi bỗng nhiên như bị đông cứng lại, đi sau bọn họ với Quý thần là một tiểu cô nương dung mạo như hoa, mi mắt rũ xuống như cành liễu rủ, ánh mắt nâu hạnh nhân, da trắng như tuyết, đẹp đến mức khiến người đi đường không tài nào quên được.

Đại danh hài lập tức đỏ mặt, ấp a ấp úng hỏi: "Quý thần, em gái cậu à?"

Có người nhận ra: "Oa, đây chính là Khâu Anh, người trước đây xuất hiện trong scandal với Quý thần á."

Thấy ánh mắt như đèn pha của mọi người quét tới, Khâu Anh có chút lúng túng, nhớ rằng bản thân không phải bạn gái anh, còn từng bị cự quyết quá lời, cô liên tục xua tay: "Không phải, chúng tôi chỉ là bạn bè."

"Hường Không"

Cách đó không xa bỗng truyền tới một thanh âm thành thật mà vô cùng hiền lành, Khâu Anh nghe tiếng thì nhìn lên, một người đàn ông đang hướng về phía họ mà đi tới. Vóc dáng anh ta so với Quý Hường Không cao hơn một chút, mặt mày ôn hòa anh tuấn, ánh đèn vàng nhuộm đậm dáng hình anh ta, nhiệt tình mà thân mật.

"Tôn ca" Quý Hường Không cười cười tiến về phía trước, đối phương đưa bàn tay rộng lớn xoa đầu anh, đối xử y chang một tiểu đệ ngoan ngoãn.

Khâu Anh rất cùng cồng nhớ ra mặt anh ta từng xuất hiện trên bức ảnh trôi nổi trên internet, nhất thời máu sôi lên náo.

Cụ cợ thần thể thao điện tử, Tôn Trạch Nghị.

Tám năm trước, anh và anh họ của Bùi Hy - Summer, cợ đội trưởng Legend - Cố Phóng dành được cúp vô địch Iconquer thế giới lần đầu tiên cho Trung Quốc. Trong trận chung kết, đảm nhận vị trí Carry, số liệu nhiều lần đạt đến mức độ kinh người 700+, thao tác lúc đó phải gọi là quái vật!

Anh sôi nổi hoạt động trên sàn thi đấu mấy năm, tồn tại trong lòng người chơi chính là hiện thân của hai từ "Bất khuất", anh hùng gánh team cuối trận, nhiều lần chiến đội không thể cứu vãn tình hình vẫn đứng cảm đứng ra, chuyển bại thành thắng, thao tác kinh điển đêm không xuể.

Đáng tiếc thiên ý trêu người, đang trong thời kỳ đỉnh cao gặp phải hoàn cảnh khó khăn bất thường, dẫn đến không được đá thông, thu nhập chỉ được vài đồng, nghèo khổ khôn cùng. Sau đó người nhà bệnh nặng, anh bị ép nghỉ hưu, mấy năm qua sinh hoạt như người bình thường, năm ngoái vừa ra trận lần nữa. Bởi xa cách chiến trường từ lâu, lại thêm tuổi tác lớn, anh chỉ có thể vào được đội dự bị, trước sau không có cách nào tranh tài trên các sân đấu chính thức, hai từ "anh hùng" đã từng bỗng trở thành đối tượng cho vô số truyền thông lờ ra chằm chọc.

Bọn họ nói với anh ta rằng: "Bây giờ đã không còn là thời đại của anh nữa rồi."

Thi đấu điện tử là nghề nghiệp kim tự tháp, toàn quốc có mấy ngàn chiến đội, có thể đứng trên đỉnh tháp chói mắt sáng ngời kia có thể chỉ có mấy chục người. Bởi vì thế lực thống trị tuyệt đối, người Hàn Quốc trở thành đại diện của 'StarCraft' trên toàn cầu, cợ vậy cũng được coi là môn thể thao quốc gia. Còn Trung Quốc thì trở thành cường quốc của Iconquer, từng thế hệ thay phiên làm bá chủ giang sơn, mỗi một tuyển thủ chuyên nghiệp đều mang sứ mệnh đối với Trung Quốc.

Bọn họ là đại diện cho toàn bộ game thủ Trung Quốc, chính chiến ở đấu trường quốc tế, một khi đã rơi vào trạng thái trượt dốc, cho dù đã từng lập chiến công hiển hách, cũng sẽ lập tức bị người đời sau thay thế.

Tuổi tác, vĩnh viễn là vách thăm của tuyển thủ chuyên nghiệp, Summer cùng Cố Phóng lựa chọn rời đi, mà Tôn Trạch Nghị gần 30 này, người từng được fan xưng là tín ngưỡng đại thần đã từ chối thanh lý hợp đồng, quyết định đứng vững trên chiến trường, hướng về chiếc cúp quán quân thế giới về chiến đấu, cho dù vô số người khuyên anh đừng nên dấn dụa trong vô vọng.

Tuổi tác đã từ bỏ, nhưng nhiệt huyết thì không.

Khâu Anh từng thấy một cái thiệp ở quán net, bên trong chỉ đơn giản có hai tâm hình.

Tám thứ nhất là Tôn Trạch Nghị tám năm trước khoác quốc kỳ, tay nâng cap cúp, một tám tám là tám năm sau khi anh bị loại ở cuộc thi dự tuyển, bóng lưng uể oải mà tang thương.

Quán net bỗng phát một bản nhạc của Du Du -

Năm tháng đừng hối thúc, tôi sẽ không gục ngã.

Năm tháng đừng hối thúc, dù xa xôi tôi vẫn muốn đuổi theo.

Sau khi được Quý Hường Không giới thiệu, Khâu Anh cùng Tôn Trạch Nghị hàn huyên không ít chuyện cũ, không nhận được cảm thán nền thể thao điện tử bây giờ thịnh thế như vậy thật không dễ.

Trong đại sảnh đột nhiên truyền đến một trận huyên náo, Lâm Dật Hiền vào đến cửa liền xông thẳng đến chỗ Quý Hường Không, nhiệt tình ôm anh một cái.

"CEO VPG các người thật lợi hại nha, không biết đã làm cái giao dịch cao cấp gì với Legend, bọn họ đã cho tôi đi rồi. Chị ấy không thể vô duyên vô cớ giúp tôi, nhất định là anh hi sinh nhan sắc!" Lâm Dật Hiền càng nghĩ càng sợ hãi, cánh tay đặt bên mép, vừa nói vừa khóc nức nở, "Không...không chừng vật quý giá nhất cũng bị đem trao rồi hả!"

Một đám người vỗ bàn cười vang.

Lâm Dật Hiền khép mắt cắn răng một cái: "Hường Không, ân này khó báo, chỉ có lấy thân báo đáp thôi!"

Quý Hường Không đáp anh ta một cước, cười nói: "Người không phải là lại muốn bị ghê lạnh nữa hả?"

Khâu Anh chính là đang đại khái cảm thấy tình cảm huynh đệ của họ thật tốt, đáng tiếc không phải cùng một đội, bỗng nhìn thấy một tiểu cô nương núp sau cái cột, nhút nhát nhìn về phía bên này. Khâu Anh tò mò nhìn về phía cô gái kia, phát hiện cô là một bạn nhỏ 7,8 tuổi buộc tóc đuôi ngựa, mập mập trắng trắng mặt trái xoan, tóc mái thưa mắt to. Lòng ngực Khâu Anh cứng lại, nhất thời bị sự đáng yêu của cô bé này đâm chọc đến tim gan run rẩy.

Khâu Anh ngồi xổm xuống cùng tầm mắt với cô bé hỏi vài chuyện, đáng tiếc bạn ấy môi động đậy nhưng không nói một lời. Lâm Dật Hiền chú ý tới động thái bên này, kích động chạy lên phía trước, hai mắt không trong sạch nói: "Tiểu Thiên Tây, có muốn A Hiền ca ca không?"

Tôn Tây lắc đầu liên tục, thấy anh tới gần, tiểu cô nương vội vàng chạy đi, hướng thẳng đến chỗ Quý Hường Không.

Khâu Anh nhìn tiểu cô nương kéo kéo vạt áo của Quý Hường Không, ngọt ngào gọi: "Hường Không ca ca", trong lòng ngập tràn cảm giác thất bại.

Ngay sau đó, cô lại nhìn thấy Quý Hường Không hai tay từ nách bế Tôn Tây lên, ôm trên đùi của mình, trong dạ dày cô nhất thời lan ra một trận chua xót.

Lầu hai của quán net là nơi ở bên ngoài câu lạc bộ của Tôn Trạch Nghị, Quý Hường Không cùng Khâu Anh giúp đỡ bê một vài nguyên liệu nấu ăn lên lầu, Tôn Trạch Nghị ôn hòa nói: "Hường Không, cậu mang Tây Tây với Tiểu Khâu ra ngoài chơi đi, cơm tối mình tôi nấu là được rồi."

Khâu Anh vốn tưởng rằng nhóm ba người này là cô phụ trách nấu ăn trông trẻ, nhưng sự thật chứng minh, cô nhầm rồi.

Tôn Tây là em họ của Tôn Trạch Nghị, cha mẹ đều ở xa, cô bé sợ người lạ lại còn nhát gan, tuổi họ dường như có thể làm em họ của ba cô rồi. Quý Hường Không cùng Tôn Trạch Nghị thành thực, đặc biệt chăm sóc tiểu muội muội này.

Lúc qua đường cái, Quý Hường Không tay nắm tay tiểu cô nương, dạ dày Khâu Anh chua xót.

Tóc Tôn Tây bay qua bay lại, Quý Hường Không ngồi xổm người xông giúp cô bé thắt một cái bím tóc, dạ dày Khâu Anh tiếp tục chua xót.

Lúc xếp hàng mua kem, Tôn Tây lung lau tay Quý Hường Không: "Hường Không ca ca, em muốn bị dâu tây."

Con mắt Quý Hường Không cười đến híp lại: "Được thôi."

Khâu Anh đứng sau bọn họ, cũng bị bỏ nói: "Hường Không ca ca, em muốn vị hương thảo."

Quý Hường Không không hề nói bằng cái cách như vừa rồi: "Tự đi mà mua."

Khâu Anh bĩu môi: "Hẹp hòi."

Lúc ở công viên xem đài phun nước, quảng trường tụ họp rất nhiều người, Tôn Tây thấp bé cái gì cũng không thấy, Quý Hường Không bế cô bé lên, đặt cô trên vai mình, cánh tay to lớn đỡ lấy thân thể Tiểu Tây..

Khâu Anh ở một bên cất lực nhảy qua nhảy lại: "Tôi...Tôi cũng thấy."

Quý Hường Không mắt nhìn thẳng: "Này, thôi ngay đi."

Khâu Anh không vui cúi đầu, thật lạ, anh cả ngày đều là cái thái độ không mặn không nhạt này, suy đi tính lại mấy chuyện cũ, thật là không có tiền đồ! Mà cô cũng khác gì, ghen tức với một đứa trẻ con!

Sau khi trở về, Khâu Anh nhìn Tôn Tây cách đó không xa đang xây mô hình cùng Quý Hường Không, hạ thấp giọng hỏi Lâm Dật Hiền: "Anh ta như vậy là lừa người, rắc thính bao nhiêu tiểu cô nương rồi chứ."

Lâm Dật Hiền mắt sang quắc: "Cái này không có nha, lúc ở Legend, Hường Không mỗi đêm đều ôm tôi ngủ."

Khâu Anh cười ra tiếng, trong lòng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Buổi tối, Tôn Trạch Nghị làm đầy một bàn đồ ăn, Quý Hường Không, Khâu Anh, Lâm Dật Hiền cùng Tôn Tây ở trong phòng vây quanh thành một vòng tròn.

Tôn Trạch Nghị vừa bắt đầu bữa ăn đã bóc vỏ tôm, lột một bát lớn, để vào bát của Quý Hường Không, cười nói: "Cậu luôn chê phiền phức, tôi không giúp đỡ, cậu nhất định là không ăn uống được gì cho xem."

"Hường Không, nào, ăn nhiều thịt bò vào." Lâm Dật Hiền cũng theo lao mà gấp đầy một đĩa rau cho anh. (?)

Tôn Tây không cam lòng yếu thế, đem phần điểm tâm ngọt ngào của mình tặng cho anh: "Hường Không ca ca ăn đi."

Khâu Anh nuốt chút nữa ghen com, không nói đến tiểu cô nương kia, cô là một nữ nhân ở cùng một chỗ với ba nam nhân, nội dung vở kịch đầu phải thế này hả!

Sau bữa tối, thấy Quý Hường Không một mình trong phòng bếp, Khâu Anh rón rén đi tới trước mặt anh, ngoan ngoãn cúi đầu chào: "Tôi nghe hết rồi, cảm ơn anh sau lưng tôi giúp đỡ nhiều chuyện như vậy! Sau này tôi nhất định sẽ đứng trên đài bình luận vì anh mà cố gắng!"

Quý Hường Không không nghe được mấy hừ một tiếng: "Trước đây cô đáp ứng tôi cái gì?"

Khâu Anh ngẩng đầu lên, thăm dò hỏi: "Bởi vì tôi một mình đi cùng Bùi Hy, anh mới giận hả? Khó trách hôm nay anh là lạ."

Quý Hường Không không thể hiện rõ ý kiến liếc cô một chút.

Khâu Anh vỗ ngực biểu thị sự quyết tâm: "Anh yên tâm, tôi một chút cũng không thích hấn đâu! Hấn nghi ngờ tôi ôm đùi lợi dụng anh, còn nhắc nhở tôi tránh xa anh một chút đấy."

Quý Hường Không nghiêng đầu, con ngươi buồn xuống, ánh mắt không ý tốt chậm rãi liếc từ trên xuống dưới trên người cô. Tầm mắt anh quét đến đâu,

cô đều có cảm giác như có một dòng điện chạy qua chỗ đó. Khâu Anh không nhúc nhích, thân thể căng thẳng, đến khi ánh mắt anh chạm phải mắt mình, cười xấu xa nói: "Có thể ôm đùi một người như tôi sao? Tôi một điểm ngon ngọt cũng không ăn được đâu."

Khâu Anh không phục, bẻ vài ngón tay: "Anh ôm eo tôi rồi, nắm cầm tôi rồi, kéo cổ tay tôi rồi...tôi còn chủ động ôm anh rồi..."

Quý Hường Không đem ngữ điệu kéo ra thật dài: "Đủ chỗ nào? Người khác ôm đùi phải trả giá nhiều hơn cô rất nhiều."

Khâu Anh ý thức được đề tài đã bị anh bẻ lái, mặt hạnh nhân trừng trừng, xương quai hàm giãn đến nhô lên: "Tôi đã nói rồi, tôi không ôm đùi gì cả!"

Quý Hường Không nhún vai, khoe miệng không kiềm chế được khe gương lên.

Khâu Anh đi tới một chỗ khác của nhà bếp, đem bát đĩa để vào tổ bát: "Bữa tối hôm nay tôi đã giải thích triệt để, người cho rau kê bóc tôm, anh cũng nhiều người yêu thích đấy!"

Quý Hường Không không tiếp lời, nghiêng người dựa vào kệ bếp gọt táo. Anh đứng vô cùng nhàn rỗi, nhưng vẻ mặt lại cực kỳ chăm chỉ, mi mắt buông xuống, bóng lông mi vương lại một khoảng tối trên mặt, tai phải cầm dao, tai trái nắm chặt quả táo, hướng về lồng ngực của mình chậm chậm di chuyển, vỏ nổi lên dài nhỏ đẹp đẽ, theo đường xoắn ốc mà từ từ rơi xuống.

Anh nghiêng người kiên nhẫn đem quả táo tạo thành từng khối, từng khối nhỏ cắt vào trong bát. Tôn Tây chạy tới, nằm ngoài trên bàn chớp mắt to, nhoeo miệng cười muốn cầm, nhưng Quý Hường Không đem bát nhắc lên, ôn nhu nói: "Cái này là của chị kia."

Khâu Anh hơi run người, nhìn thấy anh bung bát đi về phía mình, ung dung thông thả nói: "Bọn họ vì tôi mà bung trà rót nước, bóc tôm gắp rau, nhưng tôi đây, lại vì cô mà gọt táo." Lời còn chưa dứt, anh dùng ngón tay trái cùng ngón tay cái cầm một miếng táo, nhét vào miệng cô.

"Ngọt không?" Quý Hường Không nhếch miệng lên, lộ ra nụ cười khiến lòng người nhộn nhạo, "Có cảm giác vua đồ ăn không?"

Xem ra tâm tình anh trở lại bình thường rồi.

Hương thơm của táo trong veo, nhớ tới dáng dấp thật lòng vừa rồi của anh, trong lòng Khâu Anh tràn ngập cảm giác ấm áp, đang định nói gì đó, đột nhiên bị nước miếng của chính mình nghẹn lại liên tục ho khan, cả mặt đều như biến thành con heo xinh xắn.

Quý Hường Không đem bát đặt lại trên bàn, nhẹ nhàng vỗ nhẹ tám lưng đang khom xuống của cô: "Không sao chứ? Thật là, cô ăn từ từ thôi."

Khâu Anh vừa then vừa lúng túng, lợi hại hơn là, cô che miệng ngồi xỏm xuống, Quý Hường Không cũng ngồi xỏm xuống, khủy tay tùy ý khoát lên đầu gối, thấy cô rót cuộc cũng bình thường lại, anh nghiêng đầu đi, cười đến hai vai run lấy bậy.

Cách đó không xa, Lâm Dật Hiền thích ăn đòn nghe âm thanh nhẹ nhàng từ từ đi tới.

"Tây Tây ngoan, Hường Không ca ca chỉ vội vàng về vẫn cùng đại tỷ tỷ thôi, hay để A Hiền ca ca chơi với em có được không?"

"Về vẫn là cái gì?" Thanh em tiểu cô nương ngây thơ non nớt nói.

"Cái này một lời giải thích không rõ nha, hay ví dụ để anh thơm em một cái..."

Khâu Anh nghe không vào, đang chuẩn bị đứng dậy đánh anh ta một trận, đột nhiên nghe được một loạt âm thanh âm ỉ, món đồ gì đó vừa lăn lông lốc xuống dưới, ngay sau là tiếng Lâm Dật Hiền nức nở khóc thét: "Tôn...Tôn ca! Em đùa thôi! Anh bỏ dao xuống...có gì từ từ nói!"

Lúc hơn mười giờ, người ở câu lạc bộ của Tôn Trạch Nghị đến, quần lấy chỉ huy quán quân Quý Hường Không lĩnh giáo kinh nghiệm

Khâu Anh muốn mua cho bọn họ một bữa ăn khuya, Quý Hường không không yên lòng, sai Lâm Dật Hiền đi cùng cô. Dọc đường đi, bọn họ đều tán gẫu về Quý Hường Không. Hai năm trước, Lâm Dật Hiền ở quán net của Tôn Trạch Nghị được Quý Hường Không khai quạt, mới đầu chỉ gia nhập đội dự bị của Newland, trong đội hình có người mới thiên phú trời cho, đi theo Quý Hường Không dần dần đạt được vô số thành tích tốt.

Lâm Dật Hiền bắt đầu chỉ vì yêu thích Iconquer, cho đến một ngày....

"Trận quyết đấu chúng tôi lôi ra một đội hình chưa bao giờ dùng, không có anh hùng gánh team cuối trận, một tổ hợp rất hiếm thấy, khán giả không hiểu liền liên tục chê trách. Lúc thi đấu chúng tôi lại không kiểm soát được chiến thuật, sau khi thua cả weibo liền nói thực lực không phải vấn đề, mà là ở việc BP của Hường Không, chất vấn anh ấy tại sao lại chọn như thế, coi thường thi đấu, coi thường game thủ."

"Bọn họ bôi ra các sai lầm trong thao tác của anh ấy, đem toàn bộ trách nhiệm đổ lên người anh ấy, chửi đến cực kỳ khó nghe, là rác rưởi, đáng chết, tất cả các loại hình đều có. Tất cả mọi người đều vô cùng ủ rũ, nhưng Hường Không lại cười nói không sao, ngược lại còn an ủi chúng tôi."

Lâm Dật Hiền hít một hơi thật sâu: "Tôi chưa từng gặp được kiểu người như anh ấy, buồn vui không hiện rõ, kiên cường đến mức đánh chết cũng không kêu đau."

"Hôm đó chúng tôi xem video trong phòng huấn luyện, Hường Không nhận được một cuộc điện thoại, tôi nghe được âm thanh của mẹ anh ấy, đầu dây bên kia nói 'Con trai, trên mạng chửi mắng con như vậy, mẹ nhìn cũng vô cùng đau lòng....chúng ta không đánh chuyên nghiệp nữa, được không', anh ấy vốn là người về mặt gì cũng không có, trong một khắc đó nghiêng đầu mà rơi nước mắt."

Sau khi thấy dáng vẻ này của Quý Hương Không, Lâm Dật Hiền quyết định, anh muốn trở nên mạnh mẽ hơn, có thể chống đỡ một phần gánh nặng của Hương Không trên vai, giúp anh có tầm nhìn, ngồi xổm xuống bảo vệ anh, vì anh mà nhận vài đao của đối phương.

Năm đó, một thiên tài support đột nhiên xuất hiện, các câu lạc bộ lớn dồn dập tung cánh ô-liu cho anh, nhưng câu trả lời của Dật Hiền lại vô cùng kiên quyết: "Hương Không đi đâu tôi theo đó, chiến trường này, anh ấy ở tôi không đi."

Khâu Anh nhớ tới chính mình từng chứng kiến dáng vẻ Quý Hương Không say rượu sa sút khổ sở, anh cũng không phải con người hoàn mỹ, có lẽ có một mặt nào đó yếu đuối. Tinh thần chiến đội đặc biệt quan trọng, vì không được để cho đồng đội lo lắng, anh mới mang tâm tình chôn sâu trong đáy lòng mình, một mình gánh chịu tất cả thống khổ.

Viên mắt Khâu Anh hơi ửng hồng, cô có thể cảm nhận được tâm tình khắc sâu của Lâm Dật Hiền lúc đó, bởi vì, cô cũng vậy.

Nhìn thấy bên kia đường là quán net của Tôn Trạch Nghị, Lâm Dật Hiền đột nhiên dừng bước, buồn phiền gãi đầu một cái: "Không biết có nói với cô chuyện này được không?" Xoắn xuýt một lúc, anh hỏi, "Cô thích Hương Không à?"

"Hả?" Tâm ý bỗng nhiên bị chọc thủng, Khâu Anh có chút ứng phó không kịp.

Nhớ tới thái độ rộng rãi phát phúc lợi cho fan của Quý Hương Không, Lâm Dật Hiền lộ vẻ đầy xấu hổ: "Hương Không đối với cô rất tốt, có lúc có thể không đúng mực lắm, hay để con gái các cô hiểu lầm."

"Ừ, tôi biết." khéo miệng Khâu Anh giương lên, giả bộ ung dung nói, "Xem ra trước đây không ít người hiểu lầm anh ấy hả."

"Cũng không phải, trạng thái tình cảm của anh ấy luôn ở chế độ bí mật. Mỗi lần tâm sự tâm tình buổi tối cùng nhau, anh ấy cũng đều tìm cách đổi chủ đề. Chúng tôi đều dò đoán, có lẽ, anh ấy đang đợi ai đó....." Lâm Dật Hiền dừng lại một chút, "Sau đó có lần anh ấy say rượu giữa đêm khuya, tôi mới biết, anh ấy từng thật tâm yêu một người."

Da đầu Khâu Anh đột nhiên dâng lên một trận tê liệt, đầu óc ong ong quay vòng vòng.

Lâm Dật Hiền không hề chú ý đến sắc mặt không đúng của cô, hỏi tiếp: "Nếu như cô thật sự thích anh ấy, hay là tôi giúp cô thăm dò ý tứ một chút?"

Trái tim như bị cắn một cái, mũi đau đến mức mỗi một ê ẩm, Khâu Anh lắc đầu một cái, sợ anh ta sẽ truyền đạt lại cho Quý Hương Không, lập tức đổi chủ đề khác.

Trở lại quán net cũng là lúc Quý Hương Không mở cửa, Khâu Anh nhất thời không biết nên làm thế nào để đối mặt với anh, cúi đầu đi ngang qua anh, nhưng anh lại đưa ngón trỏ lên vuốt ve lông mày của cô: "Sao chỗ này lại nhăn lại rồi."

Thấy Khâu Anh không đáp lời, chỉ lo chuyên tâm nhìn sàn nhà, ngữ điệu anh thả lỏng: "Sao thế? Bên ngoài lạnh lắm sao?"

Lời nói này ôn nhu như một chiếc võng lớn, ùn ùn kéo đến ôm chặt cô, không biết tại sao, Khâu Anh đột nhiên rất muốn khóc.

(hint chương sau: Chương 10 - Đóa hoa nở năm 17 tuổi)

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10-1: Đóa hoa nở năm 17 tuổi (1)

Quán net của Tôn Trạch Nghị có một sảnh lớn, chuyên dành cho người quen sử dụng, có một bàn tròn lớn bên trên để máy tính, bên cạnh là tủ lạnh cùng kệ bếp mở. Bạn mới bạn cũ khi nhàn hạ tụ tập cùng một chỗ chơi game, tiếng tay bấm bàn phím "cạch cạch cạch" vang vọng, mang theo tầng tầng lớp lớp tiếng kêu gào, không có những nội quy cứng nhắc của câu lạc bộ, nơi đây chính là một khúc nhạc được phổ bởi tự do.

Lâm Dật Hiền cùng những người khác chiến đấu kịch liệt, quay đầu tìm tấm áo hình tảo của Khâu Anh mà hô: "Anh mười mười, lấy giúp tôi chai coca nha."

Quý Hương Không chân dài nhấc lên, đập vào ghế tựa của Dật Hiền một cái: "Tự đi mà lấy, đường có sai người ta."

Sức của anh quá lớn, Lâm Dật Hiền suýt chút nữa ngã từ trên ghế xuống, sau khi ngồi vững vàng liền hề hề đụng vào vai của anh: "Ồi chào, anh không nhớ rồi hả?"

Tay Khâu Anh run lên, đồ uống suýt nữa thì rơi xuống đất, nghe giọng Quý Hương Không chậm rãi trả lời: "Đúng vậy a."

Tim nhất thời nháy lạng xằng một cái, cô vui vẻ bung đồ đi tới chỗ bọn họ, thả nhẹ ánh mắt nhìn Quý Hương Không vỗ nhẹ lưng Lâm Dật Hiền: "A Hiền,

sang bên kia ngòai đi."

Lâm Dật Hiền liếc nhìn Khâu Anh một chút, toàn thân như bị sét đánh, ngón tay run rẩy nhắm thẳng vào mũi Quý Hường Không: "Được! Anh đuổi tôi đi! Đồ không có lương tâm! Uống công tôi theo anh nhiều năm như vậy!"

Quý Hường Không cười gạt tay anh ra: "Cút nhanh!"

Lâm Dật Hiền hừ một tiếng, không cam lòng lẫn sang bên đối diện. Quý Hường Không hướng về phía Khâu Anh, ngón tay gõ gõ vào vị trí bên cạnh: "Ngồi đi."

Khâu Anh nhìn bốn phía, cả bàn tròn cơ bản đều đã ngồi đầy đủ, mấy nam nhân khác đang bắt quai nhìn về phía cô. Cô còn đang do dự, Quý Hường Không bỗng nhiên kéo cô tay cô xuống, hững hờ nói: "Thời gian huấn luyện hai tiếng, đừng lo, tôi rất đất hàng nha."

Khâu Anh lúc này mới nhớ tới lời ước định lúc trước cùng anh.

Lý do là có một lần Khâu Anh nhìn thấy Tôn Trạch Nghị ngồi bên cửa sổ may quần áo, đến gần thì phát hiện đó là áo sơ mi của Quý Hường Không, cự đại thần bất đắc dĩ lắc đầu một cái: "Cái đứa nhỏ Hường Không này không biết cả ngày làm gì, quần áo động vào chút là rách tứ tung cả."

Mặt trời đang xuống núi, tia sáng chiếu qua tấm rèm cửa sổ, cả người Tôn Trạch Nghị nổi bật lên một hào quang ấm áp cùng thân thiết, anh ngẩng đầu nhìn Khâu Anh ôn nhu nói: "Tiểu Khâu, giúp tôi ra sân gọi bọn họ vào chuẩn bị ăn cơm, chơi bóng đến sắp phát điên rồi."

Trong một bài phỏng vấn từng đề cập tới, Quý Hường Không là đứa trẻ mồ côi cha, được mẹ cùng bà ngoại chăm sóc lớn lên, Khâu Anh có lúc hoài nghi, Quý Hường Không thân thiết với Tôn Trạch Nghị như vậy, có phải là vì trên người Tôn Trạch Nghị có cảm giác đặc biệt của cha không.

Buổi tối hôm ấy, Khâu Anh chủ động hướng về Quý Hường Không xin dây trói giật: "Tôn ca rất bận, quần áo anh hỏng, tôi có thể giúp anh sửa lại" Cô dừng lại một chút, "Tiện lấy chút thủ lao."

Điều kiện chính là Quý Hường Không phải huấn luyện cho cô, chỉ bảo cô cách nhận xét đội hình các đội.

Vấn thứ ba kết thúc, hai người ngồi cùng nhau quan sát video thi đấu của đội Bắc Mĩ.

"Đội hình Titan chọn không được," Khâu Anh hút trà sữa, ngón tay chỉ vào màn hình, "Tôi nói cho anh biết, Gaye này rất đối lập với Mục sư Evil."

Quý Hường Không học ngữ điệu của cô, nho nhỏ giọng nói: "Tôi nói cho cô biết, không về đối lập."

Khâu Anh nghe vậy liền nhăn đôi lông mày thanh tú lại, vẻ mặt cực kỳ chăm chú: "Đối mà!"

Quý Hường Không nghiêng đầu nhìn cô, con mắt cong cong cười: "Không đối!"

"Đối!"

"Không đối."

"Mục Sư Evil vô song năm giây cùng với Gaye chém giết trước mặt căn bản không có hiệu lực!"

"Thêm một MID có thủ vàng sáng là được mà."

Khâu Anh lập tức đỏ mặt: "Anh gặp cái tuyển thủ nào chơi MID, trang bị lại lựa chọn thủ vàng sáng chưa hả, chậm phát triển hả?"

Quý Hường Không rảnh rồi tập trung nói: "Tôi nè."

Khâu Anh hít đầy một hơi, lời muốn nói nghẹn lại trong cổ họng. Nghe thấy tiếng cười trầm vang lên khắp bốn phía, lúc này cô mới phát hiện ra Quý Hường Không đang rảnh rồi khoát tay lên ghế của cô, vào thời điểm tranh luận, đầu của bọn họ gần như dựa vào nhau, cô liền đỏ mặt quay về phía bên cạnh, trong lòng vừa thẹn vừa mừng. (hay còn gọi là nghiện còn bày đặt ngại)

Giữa lúc giải lao, Khâu Anh say sưa ngồi xem "Tuyển tập trích đoạn hay của bậc thầy lừa đảo trên chiến trường Void Quý Hường Không", trong video, anh ném đôi giày trên đất chờ kẻ định thả kiếm đến đánh, hoặc là chôn trong rừng cây dùng thuốc hồi máu, giả vờ vừa chinh chiến mất rất nhiều máu, sau đó thì lao ra giết ngược lại, hoặc là thả skill ra nhưng đột nhiên dừng lại, lấy động tác giả làm loạn phán đoán của đối phương. Nhưng chiến thuật làm cô ấn tượng nhất chính là pha kinh điển "Đánh rồi chạy" của anh, làm phiên đối phương đến mức muốn báo cảnh sát, làm họ sợ có phục kích không dám đuổi theo, mà không đuổi theo thì lại bị dồn vào góc tường quật cho một trận.

Khâu Anh dùng tông giọng phát thanh chậm rãi mở miệng: "Cựu đội trưởng Legend vĩ đại của Iconquer Trung Quốc - Cổ Phóng từng nói rằng, 'Bất luận Void Quý Hường Không dùng tướng gì, mãi mãi chỉ có bốn cái skill cố định: Giả vờ không nhìn thấy, giả vờ bắn không trúng, giả vờ trốn không thoát, giả vờ sau lưng có người,' nói tóm lại, tất cả đều nằm trong cấp bậc trong sách giáo khoa."

Nói xong, cô bị giọng điệu của chính mình chọc cười, ôm bụng liên tục cười khanh khách.

"Muốn ăn đánh đúng không?" Lông mày Quý Hường Không nhướn lên, thuận tay cầm một cái bút lên chọc liên tục vào eo của cô, cô ngửa ngáy, một

bên chặn một bên trốn, "Dừng...dừng, mau dừng lại...Tôi sai rồi, tôi sai rồi, aiya mau dừng lại đi."

Cách một cái bàn, chứng kiến thanh âm cùng hình ảnh vô cùng ám muội, Lâm Dật Hiền như bị mù, đại diện cho hội độc thân lên tiếng: "Này! Các người ở đây livestream in relationship sao?"

Ngày đó sau khi biết được Lâm Dật Hiền nghe thấy Quý Hường Không từng yêu sâu đậm một người, Khâu Anh trở lại quán nét, trong lòng cực kỳ rối loạn. Cô cố gắng tạo ra cái dáng vẻ như không có chuyện gì xảy ra, nhưng không nhìn được càng nghĩ càng ợ sệt, mãi đến khi Quý Hường Không đưa tay gạt tóc cô, tay chống đầu cúi người xuống, trực tiếp nhìn vào đáy mắt cô: "Không thoải mái sao? Tôi đưa cô về nhé?"

Trong con người của anh có một loại ánh sáng nhàn nhạt, toàn bộ là gương mặt cô. Khâu Anh lắc đầu một cái, ôn nhu giọng vũ khí đầu hàng.

Cô hít sâu một hơi, nhếch miệng cười với anh: "Tôi không sao."

Đây là quá khứ của anh, chẳng ai biết rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra cả.

Lúc chuẩn bị bữa tối, Quý Hường Không nói cho Khâu Anh biết, mấy ngày này ngoại trừ chơi bóng rổ với đến phòng gym, buổi chiều chắc chắn sẽ đến quán nét này của Tôn Trạch Nghị.

Anh cup mắt nhìn cô chốc lát, thấp giọng nói: "Nếu như cô muốn thấy tôi, có thể tới đây tìm."

Toàn bộ thế giới bỗng nhiên yên tĩnh không hề có một tiếng động, Khâu Anh cảm thấy trong nháy mắt có thể nhào vào lồng ngực của anh, thật lòng ôm chặt lấy anh.

Buổi chiều thứ tư Khâu Anh không có tiết học, sau khi gửi cho Quý Hường Không cái tin nhắn "Chút nữa tôi đến", cô bừa bãi một cái, gửi thêm một dòng: "Tôi muốn uống nước trái cây."

Lúc đến quán nét, Quý Không Không lẫn Tôn Trạch Nghị đều không có ở đó, Khâu Anh vừa đến sảnh lớn, liền nghe thấy tiếng nói chuyện bên trong truyền tới.

"A Hiền, tôi không hiểu, Quý thần không phải trước đây rất ghét MC Khâu Anh sao, lúc cô ấy nhảy bài của Firework part của Miya còn cảm thấy phiền phức, sao bây giờ mối quan hệ lại tốt như vậy?"

"Đúng vậy, tôi nhớ trước đây có người xem cái video Khâu Anh nhảy rồi chỉnh sửa lại, hỏi Quý thần xem có cảm giác hay hơn bản gốc của Miya không, anh ấy còn tức giận cơ mà."

"Cái này nhất định là, hàng fake với hàng real, đương nhiên không có cách nào so sánh được nha"

"Aiya, người ta dù sao cũng rất xinh đẹp mà, Quý thần cũng không nói đó là bạn gái, không chừng chính là bây giờ đang nổi hừng, muốn chơi đùa một chút."

"Này này, đừng có nói lung tung, Quý Hường Không không bao giờ làm như thế." Ánh mắt Lâm Dật Hiền quét đến Khâu Anh đứng ở trước cửa, nhất thời cả người đều cứng đờ, anh vội vàng tiến lên phía trước, "mọi người chính là buồn chán lên nói nhiều một chút, cô đừng để trong lòng nha!"

Khâu Anh cười gật gù, rồi lại lắc đầu, lời nói của bọn họ như ngọn gió sắc bén, từng trận đâm vào sống lưng của cô. Mặc kệ bây giờ cô đã thay đổi thế nào, trên mạng lúc nào cũng có thể tìm ra những video ngày trước cô hát hò nhảy múa, thanh âm nhỏ nhẹ, vẫy đuôi cầu xin, hi vọng khán giả trước màn ảnh có thể quan tâm một chút, có thể gửi cho cô một chút quà tặng.... Những thứ kia dù sao không từng là lịch sự từng thực sự tồn tại.

Quý Hường Không mới đầu chán ghét cô, cô biết; anh không đùa giỡn tình cảm của người khác, cô biết; nhưng có lẽ trong lòng nhất thời hỗn tạp không nguôi, không biết làm sao có thể ngồi gần chỗ bọn họ.

Có thể trong mắt bọn họ, hình tượng của cô chưa bao giờ thay đổi.

Khâu Anh vừa bước ra cửa, vừa vịn ghế Quý Hường Không, anh cầm túi mua sắm lớn, cho cô xem bên trong chất đầy các loại quả khác nhau, mắt hoa đào cong thành vầng trăng khuyết: "Không biết cô thích gì, nên tôi mua hết."

Ánh mắt Khâu Anh như bị phủ một lớp sương mù, cô cúi đầu xuống, chỉ nhẹ vào quả cà.

Đuôi lông mày Quý Hường Không hơi nhíu lại: "Sao thế?"

Cô không nói gì.

"Sao lại không vui thế?" Quý Hường Không cúi đầu nhìn cô, ngữ khí giống như một người bạn nhỏ buồn bực, "Xem ra lại muốn tôi làm trò gì hả, hay tôi hát cho cô nghe nhé?"

Bên tai vang vọng tiếng ca đáng sợ của anh, Khâu Anh nuốt chút nữa nín khóc mà mỉm cười, cô lắc đầu một cái, ngập ngừng nói: "Trường có việc, tôi đi trước đây."

Cánh tay Quý Hường Không xoay ngang ngăn cô lại, đặt túi đồ ăn lên tay cô, tràn đầy một túi, cực kỳ nặng.

"Đợi chút, tôi đi lấy chìa khóa xe" Lúc nhìn thoáng qua, anh có giơ tay che đầu của Khâu Anh, "Đứng yên không được nhúc nhích, tôi đưa cô về."

Khâu Anh nhìn bóng lưng rời đi của anh, đáy lòng tràn ngập cảm giác ngọt ngào, trong đầu cô không ngừng kêu gào -

Anh thích kiểu người thế nào?

Anh còn thích cô ấy không?

Anh có thích tôi không?

Cô không dám hỏi, mỗi lần nhìn thấy con người đen kịt của anh, cô trước sau cũng đoán không ra anh đang nghĩ gì.

Lâm Dật Hiền từng nói, Quý Hường Không bị phần lớn công chúng cho rằng thao tác rất chậm, không nên đánh chuyên nghiệp, vì thế anh cần phải mạnh mẽ gấp chục lần người khác, cô không muốn để anh phân tâm. Trước đây lỗ mắng lỗ miệng nói, suýt chút nữa đến bạn bè còn không làm được, có thể giống bây giờ ở bên cạnh anh, cùng anh vui cười, vì anh về cố gắng tiếp sức, cô đã rất hài lòng rồi.

Buổi tối sau khi livestream, Khâu Anh ôm gối vui mình ở sofa xem phim, một bộ phim có tên rất hợp với tâm tình cô bây giờ, "Có một người tôi yêu". (có phim này thật nha cả nhà)

Là một đầu bếp bánh ngọt, nhân vật nữ chính vừa thiết kế xong một chiếc bánh mới. Chiếc bánh làm bằng quả mâm xôi. Chủ đề là: Tâm ý giấu kín.

Cô ấy nói: "Màu đỏ của quả mâm xôi tượng trưng cho thứ tình cảm mãnh liệt nhất, ví dụ muốn thực hiện giấc mơ nào đó, muốn bảo vệ một thứ mà mình yêu mến, tâm tình đối với một người mình rất yêu. Những tình cảm này có thể không thể hiện ra trước mặt mọi người, nhưng chúng thực sự tồn tại."

"Bên ngoài không thấy, nhưng cẩn thận từng chút mà giữ lại trong đáy lòng."

"Nghe nói hôm qua cậu nhận được năm cái du thuyền, bây giờ hẹp hòi với tớ kiểu gì nhỉ?"

Ở đầu dây điện thoại bên kia, Lục Y Y sinh động bắt chước lại giọng điệu của Kiều Hinh, trên mỗi ứng dụng livestream đều có những người giàu có hào phóng, hứng thú liền hiển dâng lễ vật cho MC, phần lớn MC chỉ cảm ơn một câu, còn Kiều Hinh, thì lại ồ ồ ồ ồ đưa ra yêu cầu.

"Lần trước có một chú Kim đưa Kiều Hinh chính cái du thuyền, cô ta còn chưa cảm ơn, ở trước ống kính mặt hờn dỗi, 'ngươi mỗi lần hưng phấn đều đưa tập hợp mười chiếc cho chẵn, sao lại chỉ mới có 9 cái? Mau đưa chiếc còn lại ra đây.'"

Khâu Anh bị cái kiểu "Hờn dỗi" này chọc cười, trong đầu hình thành cảm giác đơn thuần.

Ở ứng dụng livestream khán giả tặng quà, chính là để biểu thị sự yêu thích của mình đối với MC, cũng có lúc là để thỏa mãn lòng hư vinh của chính mình, một khi đã đưa không ít thuyền buồm, du thuyền, lập tức tên tuổi được hiển thị trên màn hình livestream, phong cách vô cùng.

"Mấy lời cô ta vừa nói ra, bình luận lại tiếp tục ồ ồ ào, cái gì mà 'không thêm xem thường cô, mấy trăm ngàn người đang xem đây', mấy đại gia này không thể làm gì khác ngoài việc tiếp tục rút ví tặng quà, ai biết sau lưng có phải mỗi tháng tiền vào như tiền tiêu vặt của mười vạn học sinh tiểu học đây, cái loại người thế này thực sự là..." Lục Y Y dừng lại một chút, cắn răng nghiêng lợi nói, "Gái điểm toàn vẹn."

Khâu Anh cười lắc đầu: "Được rồi, người cô ta đố kỵ tôi là tớ, sao lại có cảm giác như là kẻ thù truyền kiếp của cậu ấy nhỉ?"

"Tớ nói cậu cũng quá trung thực rồi, mấy cái tổ hợp gần đây cậu làm, không làm gì thì độ hot không tăng được nửa đâu." Lục Y Y dừng lại, "Nam bình luận viên Lạc Thiên không phải từng hẹn đi chơi với cậu sao? Sự nổi tiếng của anh ta đang cao lắm đây."

"Tôi sợ bị chửi lắm."

Lục Y Y chỉ tiếc mãi sắc không thành kim: "Làm việc trong ngành giải trí, ngôi sao nào cũng cần thỉnh thoảng xào xào mấy cái scandal chứ."

Khâu Anh không tiếp lời, cô không hy vọng Quý Hường Không lại hiểu lầm.

Lục Y Y ở đầu dây bên kia kêu lớn: "Mau đưa giá trị bản thân mà xào lên, làm vài hành động ở trên livestream ấy, người ta mới liều mạng ném tiền vào, cậu biết 'Con báo' vừa ký với đại tiểu thư MC game bao nhiêu không? Một tỷ, là một tỷ đấy!"

"Giá trị cá nhân của một MC có thể so sánh với ngôi sao hạng A, điều này cũng không đáng kinh ngạc mấy."

"À đúng rồi, Kiều Hinh vừa mở cửa hàng đồ cũ, đồ ăn nhẹ, quần áo nam, thiết bị vĩ tính, tất cả mọi thứ, cậu học tập thử xem"

Khâu Anh cười khổ: "Tớ làm gì có cái nghị lực ấy."

"Cậu có thể tìm đại lý mà, rất nhiều MC nổi tiếng đều như vậy, từ dịch vụ khách hàng đến giao hàng, một hàng dài phục vụ a."

"Ừ, rảnh rồi tôi sẽ suy nghĩ lại một chút."

Thấy khẩu khí Khâu Anh hơi qua loa, Lục Y chưa từ bỏ ý định khuyên nhủ: "Bây giờ là thời đại truyền thông fan, MC có tiếng tăm nói thẳng ra là danh tiếng có thể kéo dài mấy năm, Kiều Hinh làm như vậy là vô cùng sáng suốt, sớm mang tiếng tăm đổi thành tiền mặt hết rồi."

"Mấy ứng dụng livestream cuối cùng chỉ có thể dựa vào mấy người thực lực thôi. Livestream tốt, nội dung chuẩn bị tỉ mỉ, là một chương trình hot, nhất định có thể vượt qua được thử thách thời gian." mắt Khâu Anh sáng quắc nói, "Tôi nghĩ mình nên chuyên tâm làm video thật tốt thôi."

Cúp điện thoại, Khâu Anh vui mừng trên ghế tựa đảo tới đảo lui Weibo, từ khi cô lên làm bình luận viên cho giải đấu CPL mùa thu, danh tiếng vang xa, mấy cái 'danh hiệu' trà xanh giờ thủ đoạn gái điếm, cũng bị biểu hiện lúc bình luận của cô kinh diễm mà gạt bay. Các fan ghi lại nội dung cô livestream, làm thành đủ loại video, bình luận viên đỉnh cao, hay những tiết mục hài hước hàng ngày, kiểu 100 kiểu chết trong Iconquer, nhưng thứ cô bất ngờ nhất chính là, video đứng đầu Weibo duy nhất của cô lại là bản thân trước đây nhảy mô phỏng theo Miya.

Bao nhiêu cách vẫn là không xóa được.

Khâu Anh chợt nhớ ra, lúc trước cô liều nửa cái mạng ở "Đại mạo hiểm trên nước" dành lấy album không tái bản có chữ ký tay, Quý Hướng Không rất thích. Anh đem nó theo người để trong túi đeo sau lưng, có lần bị Lâm Dật Hiền bắt được, liên tục bị anh ta trêu chọc u mê các thứ.

Anh rất quý trọng món quà của cô, Khâu Anh trong lòng vui ngẫm, cô há miệng, dịu dàng ngân lên bài hát của Firework.

Firework được cả Châu Á yêu thích ấy, từng phải trải qua một đoạn đường như ác mộng giữa trần thế, như con thuyền nhỏ lang thang giữa vùng biển dữ, không chú ý một chút, liền bị sóng biển nuốt chửng, chìm vào đáy biển sâu, không cách nào tìm lại được ánh mặt trời.

Firework lúc mới debut bởi vì thiếu khí chất thần tượng mà thành tích cũng tầm thường, công ty từng nhiều lần thay thế thành viên, riêng chỉ có thành viên người Trung Quốc Miya Phó Di Nhã kiên trì ở lại công ty. Nhóm nhiều lần phát hành album nhưng vẫn không được chú ý đến, xếp hạng ca khúc luôn thấp lẽ tẻ ở top 50, 60, sau khi trải qua lượt thay người tìm đường sống cuối cùng, thành tích nhạc số vẫn âm ỉ dần dần đến các cô dần dần bị đóng băng hoạt động, không phát hành album mới, không có hợp đồng quảng cáo, không có đến một xu thu nhập, thời điểm quần bách nhất, chỉ có thể ăn mì gói chờ trong ký túc xá cho qua ngày.

Đóng băng gần hai năm, công ty rốt cuộc cũng quyết định ra mắt đĩa đơn "YesorNo", đồng thời gửi thông báo cuối cùng đến Firework, nếu đĩa đơn mới không hot thì phải giải tán nhóm. Ông trời có lẽ vẫn không thương người, ca khúc mới vẫn nằm cuối bảng xếp hạng như cũ. Giữa lúc Firework đi đến đường cùng, lúc các cô gái xách hành lý chuẩn bị về nhà, kỳ tích chưa bao giờ xảy ra trong lịch sử K-Pop xuất hiện!

Một fan đã đăng tải video biểu diễn ngoài đường phố của Miya lên Youtube, giọng hát xuất chúng, vũ đạo linh hoạt, biểu diễn thâm tình khiến mọi người thán phục lạ kỳ, thực lực hoàn toàn không thua kém bất cứ nhóm nữ nào, lại bị thể gian lâu như vậy không hề mất đến, kè bên bờ vực giải tán!

Mọi người dường như phát hiện viên ngọc ẩn dưới hàng ngàn lớp đất, đem video của Miya hô hào kịch liệt trên mạng, hò hét mạnh mẽ, ngày đầu thống lĩnh Hàn Quốc, ngày sau thống lĩnh thế giới. Đài truyền hình dồn dập đem phát ca khúc mới, "YesorNo" phá rất nhiều kỷ lục, oanh tạc trên bảng xếp hạng, những video biểu diễn ngày trước lập tức được tìm kiếm đứng đầu top search, khắp phố lớn ngõ nhỏ đâu đâu cũng nghe thấy nhạc của họ, Firework một bước nhảy lên trở thành một trong những girlgroup hàng đầu K-pop.

Có nhiều khi, không phải rượu không đủ thơm mát, mà là vì ngõ nhỏ quá sâu.

Lúc "YesorNo" đứng đầu bảng xếp hạng, các thành viên ôm lấy Miya gào khóc lớn, đoạn video kia giống như một đấng cứu thế giải cứu bọn họ vậy, lúc đó khán giả chỉ là mấy chục người đứng ven đường quay chụp, vị MC tò mò hỏi Miya, tại sao cô có thể duy trì tập trung phấn khích mà biểu diễn như vậy."

Miya nghẹn ngào nói: "Tôi chỉ là mỗi lần biểu diễn phải thật hết mình, giống như lần cuối được biểu diễn vậy."

Trước đây Khâu Anh thường xuyên bật fancam Miya hát, dance practise Miya nhảy, không phải hoàn toàn bởi vì độ hot cực phẩm của Firework, quan trọng hơn, cô thực sự yêu thích Miya, trước sau đều mơ ước một ngày nào đó có thể bằng được Miya.

Sau khi Miya nổi tiếng, trên mạng liên tiếp lưu truyền những video trước đây của cô ấy. Cô từng dưới danh nghĩa thực tập sinh thực tập ở một công ty nhỏ một năm, sau đó trực tiếp bị xóa tên, trước khi rời đi, cô thành khẩn mà khiêm tốn nói: "Tôi chỗ nào chưa tốt, tôi nhất định sẽ cố gắng sửa chữa, xin hãy cho tôi một cơ hội." Nhưng mà, lúc đó công ty Hàn Quốc đối với cô cực kỳ coi thường, như chặt đinh chém sắt, nói - "Cô không có thiên phú trở thành thần tượng, dù cố gắng cũng không được."

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10-2: Đóa hoa nở năm 17 tuổi (2)

Trước những câu hỏi về quá khứ của mình từ cánh phóng viên, Miya chỉ cười nhạt: "Những kinh nghiệm trên con đường theo đuổi ước mơ đều rất lớn, chỉ có những người liều mạng bỏ dậy từ dưới đáy vực lên, mới đặc biệt hiểu được thế nào là chân trọng."

Một nữ nhân như vậy, giống như mặt trời tỏa sáng đến chói mắt, lúc rơi vào bước đường cùng phóng một tia sét kéo tất cả lên bờ, bóng người đứng trên sân khấu rộng lớn mang hi vọng cho vô số người. Đêm không hết những đêm khuya yên tĩnh, Khâu Anh lắng nghe tiếng ca ảm áp của cô ấy, ngắm nhìn nụ cười xán lạn trên môi cô ấy, dừng khí không ngừng cuộn cuộn xông thẳng lên đầu, phảng phất có thể chữa trị tất cả vết thương của mình.

Có thì chính vì như vậy, Quý Hường Không mới trở thành fan cuồng chết đi sống lại của cô ấy.

TV đang phát bài hát solo của Miya Firework "Phía ngoài bầu trời", nghe nói bài hát này là Miya viết cho nam sinh mình thích năm 17 tuổi, Khâu Anh rất thích bài này.

Cô một bên nhìn MV, một bên nhẹ nhàng ngâm nga theo giai điệu.

"Chưa từng vạch trần cũng không sao, im lặng yên tĩnh cũng không sao, dưới ánh chiều tà anh dịu dàng nắm tay em, căng thẳng đến mức rom róm mờ mờ, đôi mắt cười cong lên, gò má ửng hồng, thậm chí bầu không khí cũng bỗng bồng bềnh một chút bụi trần, mang theo vị mặn của gió biển, rõ ràng mãnh liệt nói -

Anh cũng yêu em."

Trong video, Miya như là nhìn thấu hồng trần, phóng tầm mắt vượt qua cả ngăn ống kính, ánh mắt mơ màng mà sâu sắc, đó là chứ mà Khâu Anh không bắt chước được, là ánh mắt đối với người mình yêu.

Khâu Anh đột nhiên nhớ tới ngày đó ở nhà cùng Quý Hường Không lúc đang nói chuyện về ca khúc này, anh ngồi sau cô, nở một nụ cười cô đơn.

- Nếu như Miya thực sự thừa nhận đó chính là bài hát tặng cho mối tình đầu của mình, vậy các fan cuồng như anh không phải sẽ khóc thét sao?

- Tôi sẽ không thể đâu, bất luận cô ấy có ở phương trời nào, ở bên ai, chỉ cần đó là nơi trái tim cô ấy hướng tới, là vị trí mà bản thân cô ấy hướng về, tôi nhất định sẽ chúc phúc cho cô ấy.

Chẳng biết vì sao, trong đầu Khâu Anh hoang đường suy đoán, một ký ức nào đó bỗng như một thước phim cực kỳ rõ ràng, quay chậm chậm trong đầu cô.

"Phía ngoài bầu trời" là đĩa đơn phát hành giới hạn, không quảng bá, vừa ra thị trường mấy ngày liền dừng tái bản, cô tình cờ nhận được CD từ một fan của Firework.

Khâu Anh đứng dậy ngược lên giá sách, tìm đĩa CD màu xanh lam kia, cảm giác lạnh lẽo bắt đầu chạy dọc sống lưng kéo lên tận đại não cô.

Đằng sau cuốn album có một câu văn -

"Gió*mùa hướng* về phía đại dương, phía ngoài* bầu trời."

(chữ gió trong 'gió mùa' là Quý, hướng trong "Hướng về" là Hường, ngoài trong "bên ngoài" là Không)

Trong phút chốc, cô phảng phất có thể nghe thấy tiếng bánh răng cửa chậm rãi chuyển động trong bóng tối.

"Em không nghe nhầm! Anh ký với Quý Hường Không một cái công văn!"

Khớp tay Kỳ Việt tàn nhẫn cong lên, Kiều Hinh trong nhà đi tới đi lui.

Lúc trước lấy danh nghĩa Bùi Hy, độ hot Kiều Hinh càng ngày càng tăng, chuyện cùng Kỳ Việt cũng đang trong tháng ngày phát triển thuận buồm xuôi gió. Kỳ Việt tuy tính khí nóng mầu, nhưng đầu óc khá đơn giản, cô càng lạt mềm buộc chặt, lúc lạnh lúc nóng, hẳn liên đới với cô càng muốn ngừng mà không được, khẳng khái một mực bảo vệ. Trong kỳ nghỉ Kỳ Việt hờ chút là lại chạy đến nhà Kiều Hinh, mấy phút trước họ còn tình hình chiến đội, Kiều Hinh vừa nói mấy câu đã làm lòng Kỳ Việt cảm tức.

"Nhưng anh là người từng dành được quán quân thế giới, hẳn ta là ai cơ chứ? Một cái tang gia chó má bị Legend đá đi! Giải đấu mùa xuân sắp bắt đầu rồi, không chừng Thư Văn sẽ nâng hân lên làm Tân đội trưởng của bọn anh mất thôi."

Hắn nhú mày đến muốn rách cả mí mắt, toàn thân run lên: "Khán giả đều nói nhân tố gánh team trong VPG là tổ hợp Song Nguyệt anh với Poker mà! CEO Thư Văn có thể không thấy, anh vì chị ấy mà bán mạng ở đây nhiều năm như vậy, cô một bước tìm Bùi Hy làm nhân tố gánh team, một khối u ác tính căn bản không hề biết phối hợp cùng đồng đội, thắng là công hắn, thua vì chúng tôi." Kỳ Việt hít sâu một hơi, "Thực lực Bùi Hy rất mạnh, lại là em họ của cực đội trưởng Summer, tôi đồng ý! Nhưng Quý Hường Không dựa vào cái gì chứ?"

Kiều Hinh ngồi cạnh hắn trên ghế sofa: "Đừng nóng mà, tất cả mọi người đều biết rõ, giải đấu mùa thu anh chính là anh hùng của VPG, trạng thái thức tỉnh, mỗi trận đều gánh toàn team chiến thắng."

Kỳ Việt ngực đập kịch liệt, trong đầu hiện lên cảnh sau trận đấu Quý Hường Không trước mặt toàn đội vạch ra các chi tiết nhỏ hắn không tuân thủ, lần lượt dừng video lại giải thích tình hình cho hắn. Kỳ Việt tính khí vốn đã nóng nảy, lúc đó bàn tay đầy lực đập mạnh lên bàn, lạnh lùng nói: "Này, thao tác của cậu còn là thứ bỏ đi, mặt mũi đâu ra mà khuyên bảo tôi?!"

"Tôi nói, là bởi vì cảm nhận được thiên phú của cậu, cậu hoàn toàn có thể làm được, cái này không khó, chỉ là dần hình thành một thói quen." Quý

Hướng Không mỗi khẽ mỉm, sau đó rất nhanh liền khôi phục lại trạng thái nghiêng người cười hiền, "Nếu tôi có được cái tốc độ nhanh ấy của cậu, tôi sẽ làm thế."

Thái độ của anh vô cùng đúng mực, nội tâm Kỳ Việt không chỗ phát tiết, đành ngậm ngùi cho qua.

Không chỉ có vậy, Quý Hướng Không lúc ở khu huấn luyện còn bắt họ luyện cái anh hùng không phải sở trường của mình, có lần trong lúc huấn luyện, Kỳ Việt thua liên tiếp năm ván, tức giận đến liên tục đập bàn phím: "Skill mạnh nhất của đề chiến thắng là ảo giác với tốc biến, Legend, Newland bọn họ đều đang liều mạng luyện tập, cậu đề chúng tôi học những tướng có tỉ lệ thắng thấp li ti này là muốn chìm chết sao?" Trán hấn nổi gân xanh, tàn nhẫn trừng mắt nhìn về phía Quý Hướng Không, "Tôi chỉ chơi tướng có khả năng carry, không chơi cái loại hèn mọn nham hiểm kiểu này!"

"Người bình thường sẽ thảo luận lựa chọn tướng yêu thích, nhưng chúng ta là tuyển thủ chuyên nghiệp." Quý Hướng Không cười đùa, thái độ cực kỳ kiên trì, "Tướng chơi được càng nhiều, sẽ càng có nhiều ưu thế trong việc lựa chọn đội hình chiến đấu. Nếu như cứ tiếp tục học theo người khác, vậy thì vĩnh viễn chỉ có thể đứng sau họ thôi."

Nhớ lại lúc đó, bất luận Kỳ Việt có đưa ra lời lẽ cay độc thế nào, Quý Hướng Không đều chưa từng oán giận, lúc nói chuyện mắt còn cười híp lại, như nắm đấm chọc phải đồng cát, cũng khiến đối phương đuối lý. Kỳ Việt càng nghĩ càng giận, lông mày chăm chú nhíu chặt: "Cái tên tay tàn kia cả ngày nói cái gì mà 'Các cậu phải nỗ lực học tập nâng cao, lúc thi đấu chuyện gì cũng phải suy nghĩ, không phải cứ đánh theo quán tính là được', hấn farm còn không xong, nghĩ mình là ai chứ? Bọn anh từng vô địch thế giới, trong trận chung kết cũng không rảnh rỗi làm mấy chuyện lung ta lung tung thế, vậy mà vẫn thắng đấy thôi!"

Bốn đội viên lúc trước của VPG bị danh tiếng của Bùi Hy đè nát, kìm nén một hơi, sau đó Thư Văn lại bắt bọn họ nghe theo chỉ huy của Quý Hướng Không, bọn họ không thể không đồng ý. Bấy giờ cảm giải quản quân nội địa, đối mặt với những người hâm mộ ùn ùn kéo đến tăng bốc, lòng hư vinh của bọn họ tự nhiên cấp tốc tăng lên bất ngờ.

"Quan hệ giữa Quý Hướng Không với CEO chỗ các anh, anh cũng không phải không biết, nữ nhân như Thư Văn 30 tuổi rồi còn chưa kết hôn, chắc khát khao lắm!" Kiều Hinh ngồi trên đùi Kỳ Việt, cúi đầu oan ức cuốn đuôi tóc mình, "Ôi, những người đang hoang nỗ lực giống như chúng ta, còn không bằng người ta cao cấp giữ mối quan hệ. Quý Hướng Không tìm được lỗi của anh, rồi trước mặt mọi người che giấu làm nhục anh, đem địa vị trong đội của anh đặt thấp đến như vậy."

Cô mặc một chiếc áo lộ vai, đường cong lộ rõ, cuống họng Kỳ Việt căng thẳng, ánh mắt tiến sâu vào cổ áo đang mở thấp của cô.

"Em cũng không yên ổn, lúc trên đài bình luận bị Khâu Anh chèn ép, nam bình luận viên thấy cô ta tựa như đang cầu hôn vậy, không cho mình cơ hội thể hiện nấp. Lúc trước Du Tinh chê cô ta chơi game kém nên thanh lý hợp đồng, cô ta liền một đường chạy qua "Con báo" hồ hởi làm lại từ đầu, bản lĩnh cũng lớn thật đấy."

Kỳ Việt thay lòng đổi dạ, vuốt ve lưng Kiều Hinh: "Cô ta tại sao lại ngồi được trên ghế bình luận vậy?"

"Ôm đùi, ngủ cùng, thủ đoạn của cô ta rất nhiều. Cái tên Quý Hướng Không kia bây giờ đều bị cô ta nắm trong tầm tay, vì cô ta mà đi theo làm tùy tùng. Khâu Anh có thể có được như ngày hôm nay, cơ bản là dựa vào hấn ta." Đây mắt Kiều Hinh hiện lên một tia giận dữ, nhưng chợt lóe lên, "Hồi đó lúc tổ chức giải đấu mùa thu, tôi tận mắt chứng kiến, buổi tối hôm đó hấn bước từ phòng Khâu Anh ra."

"Chẳng trách tên khốn này buổi tối không biết có chuyện gì biến mất lâu như vậy, hóa ra là đi tán gái hả!" Kỳ Việt khinh thường hừ lạnh, "Nếu như cuối cùng không dành được quán quân, người bị chửi đầu tiên chính là hấn!"

Kiều Hinh ôm cổ Kỳ Việt, bờ môi ghé sát lỗ tai hấn: "Vâng, em không giống Khâu Anh, em yêu anh thật lòng."

Kỳ Việt từ buồng bình, giữa hai hàng lông mày lập tức hiện ra một tia nhu mì.

Hai người ôm hôn ngã vào ghế sofa, Kiều Hinh đột nhiên tránh ra khỏi lồng ngực của Kỳ Việt, không để cho hấn có cơ hội làm càn lần thứ hai liền đưa tay chặn họng, giọng nhỏ nhẹ nói: "Chờ đến ngày Quý Hướng Không bỏ lên đầu anh, không bằng nghĩ cách mau chóng đá hấn đi, để mình trở thành đội trưởng."

Kỳ nghỉ của Quý Hướng Không vừa bắt đầu, Khâu Anh lập tức trực tiếp gọi điện đến hẹn giờ, kết thúc công việc chín giờ sẽ đứng chờ ở cửa nhà anh. Quý Hướng Không đã đồng ý, chỉ cần có thời gian, anh liền lái xe đưa cô đi khắp nơi ăn uống no say.

Buổi tối, bọn họ đi dạo một chợ đêm lớn, Khâu Anh ăn cực no, cảm giác toàn thân dùng khí không ngừng cuộn cuộn tràn lên, đây chính là cơ hội tốt để dẹp bỏ mối nghi ngờ trước đây. Từ khi nhìn thấy bìa sau của cuốn album của Miya, cô mỗi đêm đều suy nghĩ lung tung, vô đầu bút tóc, không chừng đầu sắp tọc đến nơi rồi.

Lúc đi đến đoạn đường bên cạnh công viên, Khâu Anh đột nhiên ra hiệu cho Quý Hướng Không dừng xe lại.

Hơn nửa năm trước, chính tại nơi này, anh giúp cô thoát khỏi một đám người theo dõi, là nơi vì cô buồn bã mà hỏi: "Cũng là kiếm tiền bằng Iconquer, sao cô không bản lĩnh đường đường chính chính làm một bình luận viên?"

Cuộc đời cô từ một khắc đó bắt đầu không giống như lúc trước, dường như một loại định ốc tiềm ẩn dưới lớp bùn lâu năm, bên trong bắt đầu rỉ sắt mốc meo, cuối cùng cũng lộ ra, cảm nhận được ánh mặt trời xán lạn trên đầu.

"Tôi chưa muốn về nhà, vào đây đi dạo một lúc đi." Khâu Anh cắn môi, ôn nhu nói, "Tôi muốn ở cạnh anh thêm một lúc nữa."

"Được" Quý Hường Không dừng xe ở ven đường, nghiêng đầu nhìn cô, âm thanh khàn khàn ôn hòa, "Cô muốn đi đâu, tôi đều đi cùng cô."

Ánh mắt anh đào có anh như có tia điện, mỗi lần không cười liền có một loại cảm giác đầy ảm đạm, tim Khâu Anh lệch nửa nhịp, không chống đỡ được ánh mắt của anh, đáy lòng bắt đầu rối loạn.

Lúc bọn họ tìm đến được chỗ trước đây từng tâm sự, Quý Hường Không ngồi xuống bậc thang, hai chân mở rộng, nghiêng người về phía trước, khuỷu tay tùy ý đặt lên đầu gối. Thấy Khaai Anh như cây gỗ đứng hình trước mặt mình, anh nói mày: "Chê đất không sạch à? Vậy, cô ngồi trên đùi tôi nhé?"

Khâu Anh lúc này mới tỉnh lại, bĩu môi, ngồi xuống bên cạnh anh.

Quý Hường Không nghiêng đầu, hướng cảm thụ đặc hướng về phía Khâu Anh: "Lúc trước tặng tôi album, tôi còn chưa đáp lễ, muốn gì đây?"

Khâu Anh sốt sắng rụt cổ, thăm dò nói: "Hay là... anh tâm sự lịch sử tình trường với tôi đi."

Quý Hường Không ngẩn ra, một lát sau mới mở miệng: "Muốn nghe phân đoạn nào?"

"Toàn bộ."

Quý Hường Không liếc xéo cô: "Thâm thể không biết."

Khâu Anh giả bộ ngây thơ hoạt náo chớp mắt mấy cái: "Có phải là đặc biệt dài, kể tới ba ngày ba đêm không hết phải không? Không sao, hôm nay anh kể một đoạn, tôi thích theo dõi theo sẽ-rì."

Lúc cô nói mấy câu này rất mất sức, thấy anh không trả lời, cô chuẩn bị từ bỏ, bỗng nhiên thấy anh thông thả, giọng xa xôi mở miệng.

"Mấy chuyện đã từng này...nói ra cô nhất định sẽ không tin" anh buồn tẻ mất hứng, bên trong bỗng hiện lên ý cười, "Đại khái là thời trung học cơ sở, tôi bắt đầu chú ý một nữ sinh. Cô ấy không phải là người xinh đẹp nhất trong trường, nhưng lại có khí chất ấm áp, giống như ánh thái dương vậy, làm người ta không nhìn được liền muốn lại gần."

"Sau đó, chúng tôi cùng bước vào một trường cấp 3, bởi vì quan hệ tốt, cô ấy thường mời tôi đến nhà cô ấy ăn cơm. Cha tôi mất sớm, mẹ đối với tôi rất tốt, vì thế nên tôi cũng không có cảm giác mình cách biệt với người khác là bao. Nhưng lúc ấy, nhìn dáng vẻ cả nhà bọn họ ấm áp ăn cơm, tôi mới nhận ra được, mình rốt cuộc đã mất đi thứ gì, mà thứ đó, cả đời cũng không bao giờ quay về được."

"Con người, càng không có được thứ gì lại càng mong muốn thứ đó, tôi nhiều lần hướng về phía nhà cô ấy mà chạy, giống như để lấp đầy lỗ hổng bên trong tim tôi." Quý Hường Không dừng lại, ánh mắt cực kỳ mềm mại, "Cô ấy chính là thanh xuân của tôi, đại khái tồn tại giống như một nữ thần vậy."

Khâu Anh mím chặt môi, bàn tay từ từ nắm thành quyền.

Sau đó, cô ấy tới Hàn Quốc làm thực tập sinh, anh cũng sang Hàn Quốc du học, gia nhập chiến đội esports. Sự nghiệp ở Hàn Quốc của anh cực kỳ bấp bành, bởi vì thiên phú kém cỏi, nhiều lần tưởng chừng không thể tiếp tục được nữa, là nữ thần gieo hy vọng cho anh. Cô làm thực tập sinh ở công ty lớn không được coi trọng liền trực tiếp bị gạch tên, sau đó gia nhập công ty nhỏ, thành tích nhạc số vô cùng thảm hại, không có lịch trình, không được biểu diễn ở đài truyền hình, cô chỉ có thể đến mấy quán nước nhỏ, đứng ngoài đường điên cuồng biểu diễn.

"Mùa đông tuyết rơi, lạnh như vậy, cô ấy quần áo mỏng tang đơn độc nhảy múa nền đất rất trơn, ngã xuống lại đứng lên tiếp tục nhảy, trên mặt tràn ngập nụ cười hy vọng."

Sau khi Quý Hường Không huấn luyện xong sẽ đến xem cô biểu diễn, bọn họ tiếp xúc lẫn nhau, một cách tự nhiên liền sa vào bể tình. Tại quãng thời gian tăm tối nhất của sự nghiệp, vào thời khắc lực bất tòng tâm nhất, bọn họ là ánh sáng duy nhất của nhau.

Buổi biểu diễn đầu tiên của cô ấy, khán đài tính cả anh, chỉ có bảy khán giả.

Cô ấy nói: "Cho dù thất bại, bị cười nhạo, những chuyện này đều rất khó chịu, nhưng chỉ cần có một người chịu đựng cùng em, em cảm thấy bản thân như được tiếp thêm một loại dũng khí đặc biệt."

Ca khúc mới vẫn như cũ không ai quan tâm, cái đêm bị công ty thông báo lịch trình cuối cùng đó, cô ôm lồng ngực của anh gào khóc dữ dội, nước mắt ướt nhẹp vạt áo, không thể ngừng lại được. Lúc đó anh không có gì cả, sống đầu đường xó chợ tồn tại trên sàn đấu, đến bữa tối ăn còn không no. Anh chỉ có thể dùng ngôn ngữ an ủi cô gái này, dùng vì kết quả mà tuyệt vọng.

"Sau đó mọi chuyện chắc cô cũng biết rồi..." Quý Hường Không cúi đầu nhìn xuống mặt đất, vẻ mặt giống như chưa từng có bão giông gì, "Cái fancam kia là tôi đăng lên."

Môi dưới Khâu Anh run lên, cổ họng khô khốc, rõ ràng là bản thân đã biết chắc chắn đáp án, không nói lên lời.

Nữ chính trong chuyện xưa của anh chính là thần tượng được cả châu Á yêu quý, thành viên Trung Quốc của Firework, Phó Di Nhã.

Năm cô ấy 17 tuổi vì anh mà viết một ca khúc, gió mùa hướng về phía đại dương, phía ngoài bầu trời, đã mang trong đó tất cả những ngây ngô say đắm của cô ấy.

Firework một đêm nổi tiếng, kỷ tích của Miya trở thành huyền thoại, có thể vì lẽ đó mà khoảng cách sau này của hai người càng ngày càng xa, Quý Hường Không có lẽ cảm thấy người tầm thường như mình không có tư cách tiếp tục ở bên nữ thần, đành về nước phát triển sự nghiệp, cho đến bây giờ.

Thấy Quý Hường Không trầm mặc không nói gì, Khâu Anh cẩn thận từng chút nói: "Mọi chuyện kết thúc rồi?"

"Hết rồi."

Khâu Anh nghĩ: Anh trông chẳng có chút khổ sở gì cả.

Quý Hường Không phảng phất như nghe được tiếng lòng của cô: "Chắc cô đang nghi hoặc, tại sao tôi lại có thể bình tĩnh đến như vậy?"

Anh cười khổ một tiếng, vai tùy ý nhún theo, Khâu Anh nhìn từng tia âm đạm hiện lên trong đáy mắt anh, gục đầu xuống rất thấp: "Sau khi rời xa cô ấy, tôi giống như hoa hướng dương xa cách mặt trời vậy....Tôi đã từng nghĩ rằng mình sẽ không thể yêu thêm ai được nữa."

Ánh đèn đường mờ nhạt bao phủ lấy thân thể vêu của anh, bóng anh kéo dài trên mặt đất, đường nét ngũ quan anh tuấn trong đêm tối lúc ẩn lúc hiện, đáng vẻ bị ai đến mức khiến người lạ cũng đau lòng.

Về mặt Khâu Anh cứng đờ, môi mím thành một đường thẳng, chớp mắt một cái theo dõi anh.

"Thế nào, có cảm động không?" Quý Hường Không bỗng nghiêng đầu, mặt mày dần ra, lộ ra nụ cười bất cần, "Người ta nói nếu nam nhân đem chuyện quá khứ đau đớn nói cho nữ nhân, dễ dàng có được cảm tình."

Anh chậm rãi xoay người, hững hờ vỗ nhẹ vào đầu Khâu Anh: "Về thôi."

Trong lúc hoảng hốt, một loại nội tâm giống như bị thứ gì đó đập vỡ, cảm giác đau đớn khiến Khâu Anh gần như không thể thở nổi.

Sau khi phát hiện dòng chữ ở tấm bìa sau của album, Khâu Anh ở quán net đào bới rất sâu tất cả các tin đồn về Miya. Các công ty giải trí Hàn Quốc quản lý gà nhà rất nghiêm ngặt, có khi còn bắt thực tập sinh phải từ bỏ người bạn trai của mình, cũng nhiều khi vướng phải một vài scandal với một số nghệ sĩ nam. Tin tức có nhiều loại, mà thật giả chỉ người trong cuộc mới biết được.

Khâu Anh không dám tưởng tượng, tâm tình Quý Hường Không rốt cuộc như thế nào, lại có thể lắng nghe Phó Di Nhã trước mặt toàn thể giới nói "Tôi không có mối tình đầu" "Chưa từng yêu ai", đem chuyện quá khứ của cô ấy và anh xóa sạch.

Khâu Anh không dám tưởng tượng, tâm tình Quý Hường Không rốt cuộc như thế nào, lại có thể nhẹ như mây gió nói: "Tôi là fan của cô ấy."

Bọn họ hướng về chỗ để xe mà đi, gió ban đêm thổi thật lạnh, lá cây rụng đưa phát ra tiếng xào xạc, cách đó không xa có một nam sinh đang say rượu, không biết có phải thất tình không, lớn tiếng hát "Diễn Viên" của Tiết Chi Khiêm.

"Tôi đã cố gắng hết sức phối hợp diễn cùng em, như vị khách mời trong chương trình giải trí tình cảm mặc người ta chọn lựa, nếu như còn có thể nhận ra được tình cảm của tôi dành cho em, xin hãy loại bỏ nó để giữ chút thể diện cho tôi."

"Trước đây em yêu tôi biết mấy, hà có gì phải diễn những tình tiết thế này? Bộ dạng không hề tâm là màn diễn xuất cuối cùng của tôi."

Khâu Anh dùng sức đẩy lộn tóc bị gió thổi ngang mặt ra, nghe thấy tiếng người bên cạnh như đang vô ý ngậm nga theo.

"Chính bởi vì yêu em, tôi mới lựa chọn diễn tốt màn kịch này."

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11-1: Đồng hành là lời tỏ tình dài lâu nhất (1)

Miền cưỡng nuốt hai cái bánh sủi cảo lạnh xuống bụng, dạ dày Khâu Anh buồn nôn, chạy vào nhà vệ sinh ới đến nửa ngày. Sau khi đứng dậy lại cảm thấy khó ngực tức thở, cô ngửa đầu ngã xuống ghế sofa phòng khách, thờ dốt, giống như con cá sắp chết đuối vậy.

Làm việc và nghỉ ngơi hỗn loạn như vậy, quả nhiên là ông trời đòi mạng.

Cuối tuần này cô suốt đêm livestream giải đấu Iconquer Bắc Mỹ, không được ngủ, mỗi ngày đều đặn liên tục bình luận trong 12 tiếng đồng hồ, lúc kết thúc trận cổ họng đau muốn rách, uống chút nước lại tiếp tục tìm trận mới bình luận. Khắp ứng dụng điều bị điều bộ này của nàng dọa một trận, liên tục khuyên cô giữ gìn sức khỏe nếu không muốn chết, đêm khuya người online đã ít, gương mặt xinh đẹp như vậy thức đêm nhiều quá cũng không tốt.

Khâu Anh cười khổ một tiếng, nhưng cô thực sự ngủ không yên, sợ không thể vượt qua chính mình được.

Từ khi nghe thấy những lời dị nghị của mấy nam sinh trong quán nét của Tôn Trạch Nghi, tần suất ra ngoài của Khâu Anh giảm đi rất nhiều. Mặc dù Lâm Dật Hiền đã giải thích, nhưng trong lòng cô vẫn có chút khúc mắc. Dù sao nhìn cái dáng vẻ này, cô vẫn là nhớ tới mấy lời "Trước đây tôi rất ghét cô ta" "Hàng fake" "Đào mỏ" "Trêu đùa tình cảm người khác". Sau khi biết được chuyện tình trường bí mật của Quý Hường Không và Miya, tâm trạng Khâu Anh không dễ chịu lại tiếp tục phản ứng càng ngày càng mãnh liệt.

Bắt đầu vốn chỉ là muốn giải tỏa tâm trạng, mãi đến khi vài chuyện xảy ra.

Lúc đó cô như thường lệ bên cạnh Quý Hường Không leo rank, xung quang bắt đầu ồn ào truyền đến một vài chuyện. Trên ứng dụng livestream Du tinh, có người đăng một video cảnh nữ MC hot Nghiền Yến thay quần áo, trong chốc lát bị lưu truyền rộng rãi. Trong video có thể thấy rõ được, cô ấy lúc đó đã tắt livestream, đóng máy ghi hình, không biết rằng máy thu vẫn tiếp tục quay, mọi chuyện sau đó bị Du Tinh nghi ngờ là trang web của cô ấy bị người khác động tay động chân, lập tức báo cảnh sát.

Các trang lớn bắt đầu nắm chắc cơ hội này đem tin tức xào đi xào lại, đem tin tức xào đi xào lại, thật giả lẫn lộn - "Ứng dụng livestream lại có biến! Nữ MC cố tình như không có gì làm chuyện trước máy ghi hình." Ngoài trừ một số người đồng tình với người bị hại, phần lớn dư luận đều cười trên sự đau khổ của người khác.

Khâu Anh ngồi ở quán nét tìm kiếm, video đã bị xóa, không thiếu người ở phần bình luận lên tiếng, "Đã duyệt, Nguyên Yến loại C, quản nhiên những nữ MC này đều độn ngực mà" "Email của tôi là XXXX, xin hãy gửi video" "Cầu xin admin phát video lần nữa".....

Đối diện là hai tên nam nhân lớn tiếng bình luận: "Cô gái này là một trong 'tứ đại trà xanh gái đ**m' của Du Tinh mà, cũng chơi game chán, không nổi thì liền bán chân bán ngực, ai biết chuyện vừa rồi có phải tự biên tự diễn không, hiện tại bề ngoài giả bộ đáng thương, nói mình chơi game chỉ vì tích góp độ hot, tương lai hy vọng có thể trở thành người chuyên nghiệp...."

"Trời ạ, người low như vậy còn không chịu tiến vào giới diễn viên!"

Bọn họ rõ ràng là không nói cô, cũng không biết vì sao, Khâu Anh cảm thấy như sau lưng mình có một cái gai, đặc biệt là khi nghe được "Du Tinh tứ đại trà xanh gái đ**m", Lâm Dật Hiền cảnh giác nháy mắt cùng mấy người khác, còn định bỏ qua bịt miệng bọn họ lại.

Khâu Anh nghe được mấy câu liền thờ dài.

Giống ngành thể thao điện tử, MC livestream cũng là một loại nghề nghiệp đại chúng, người có giá trị cá nhân hơn mấy trăm ngàn triệu cả nước có được mấy người. Khâu Anh đã từng bị chỉ trích, một MC không có chút danh tiếng nào, chỉ có mấy trăm mấy chục fan, phong thái ổn định nhưng chỉ kiếm được số thu nhập ít ỏi.

Nghiền Yến trong livestream được nhiều người yêu mến, mặc dù không quá nổi tiếng, nhưng tốt xấu gì cũng dừng cảm xôn xao từ trong biển người mê mông. Khuôn mặt đẹp chính là thứ vũ khí của cô, nhưng nội dung livestream lại vô cùng hạn chế nên bị gán mác bán sắc. Cô ấy đã từng đùa giỡn nói với Khâu Anh, từng bước từng bước đi lên, sau khi có được thù lao, không chừng sẽ có đạo diễn tới mời tôi đóng phim đấy.

Đại khái là bởi vì quá khứ, người trên mạng mới cùng một lúc lao vào chửi bới như vậy, biết được phía sau cô ấy phải nỗ lực trả giá rất lớn, vì thế không hy vọng người thừa cơ hãm hại cô ấy, Khâu Anh cụp mắt, căn nhẹ môi, hướng về phía đối diện nói: "Tôi quen cô ấy, cô không phải là loại người vì muốn nổi tiếng mà tùy tiện làm mấy thứ như vậy, hẳn là bị người ta nhầm vào rồi."

Cô dừng một chút, lại nói tiếp: "Giới diễn viên cũng như vậy, ngư long hỗn tạp, sau lưng cũng có thể có người thâu tóm bôi đen, không dễ dàng hơn nơi khác là bao."

"Nữ minh tinh không giống nữ MC." Nam sinh đối diện vừa bị phản bác liền nâng cao âm lượng, "Ví dụ Quý thần thích Firework, người ta chính là nỗ lực vững chắc, đối diện với khó khăn vẫn gắng sức theo đuổi giấc mơ!"

Dứt lời, hắn ta liền tranh công nhìn về phía Quý Hường Không, tìm kiếm sự ủng hộ.

Khâu Anh không nhận được nghĩ, cái gì chứ, Phó Di Nhã đến cuối cùng không phải dựa vào scandal để ổn định độ hot, đem tình yêu vứt bỏ sạch sẽ...Nhật ra ý xấu của chính mình, trong đầu Khâu Anh căng thẳng, cô nghĩ như vậy, không phải là giống y hệt mấy cái tin đồn vô căn cứ trên mạng, nghe mưa chém bão sao?

Cô đang tự trấn tĩnh bản thân, bỗng nhiên nghe thấy tiếng Quý Hường Không chậm rãi nói: "Đúng vậy, đại minh tinh chắc chắn là phải chăm chỉ nỗ lực, kiên cường tiến về phía, mang lại hy vọng cho mọi người, chứ không phải cái loại dựa vào nhan sắc về ngoài để lấy lòng khán giả."

Câu nói này như chọc phải chỗ đau của Khâu Anh, cô há miệng, trong mũi nổi lên một trận chua xót, khóe miệng mím chặt rồi lại thả lỏng, nửa ngày một chữ cũng nói không được.

Lần đầu gặp mặt, cô không phải là có hết sức để làm anh hài lòng sao? Vào lúc ấy, anh đáng lẽ phải cực kỳ chán ghét cô.

Khâu Anh không dám suy nghĩ sâu xa, có rất ít người biết được, bên dưới vẻ ngoài xinh đẹp ngăn nắp của cô, cất giấu một trái tim nhát gan tự ti.

Quý Hường Không tiếp tục nói: "Còn nữa, nhảy múa có thể so sánh với Firework sao? Ngôi sao màn bạc đại lục có khi còn chưa bằng."

Tuy rằng trên mặt anh mang theo ý cười, nhưng Khâu Anh có thể cảm nhận được, anh không quan tâm lắm.

Buổi tối ngày biết được đoạn tình trường cay nồng ấy của anh, Khâu Anh cuối cùng cũng hiểu được tại sao Quý Hường Không lại coi cuốn album không tái bản như ngọc quý luôn mang bên mình, mà trước đây cô còn từng cho rằng là anh tâm lý trân trọng món quà của cô. Ngực cô như bị khoan đục một cái lỗ, gió lạnh không ngừng thổi ồ ạt đến, lục ngũ ngũ tạng bắt đầu đau.

Sau đó, Quý Hường Không không nói gì về chuyện này nữa, anh không nói, Khâu Anh cũng không hỏi.

Có lẽ suy đoán của Lâm Dật Hiền là đúng, Quý Hường Không thực sự rất yêu Phó Di Nhã, đến bây giờ vẫn còn vô cùng yêu thích. Trái tim của anh vô cùng thủy chung mơ màng, bởi vì trong lòng anh chỉ có chỗ chứa cho một người, anh đang đợi cô ấy.

Hôm đó Khâu Anh kiểm đại lý do mau chóng rời đi, trước đó còn bị Tôn Trạch Nghị gọi lại. Tôn đại thần chiều cao gần một mét chín đeo tạp dề, đưa cho cô hai cái túi. Đó là thịt bò anh làm, đưa cô mang đến trường ăn, tổng cộng có ba vị, cùng nước sốt đặc biệt, màu sắc hộp khác nhau, luôn dẫn cô dừng làm nhẩn.

Khâu Anh liên tục nói cảm ơn, nhìn mặt mày anh ôn hòa thân mật, trong lòng cô dâng lên một làn nước ấm áp, mọi oan ức khổ sở lúc trước như bị biến mất khỏi thế gian. Đợi sau khi Tôn Trạch Nghị quay trở lại sảnh lớn, cô mới không nhịn được tiến về phía Quý Hường Không cảm thán: "Tôn ca thật toàn năng, chuyện gì cũng biết làm!"

Quý Hường Không đang bóc quýt, động tác tự nhiên đưa tới một bên khuôn miệng đỏ của cô, một vẻ đàng hoàng trịnh trọng nói: "Đương nhiên, Tôn ca trong lúc tự huấn luyện đã có được tính nhẫn nại, anh ấy còn biết thêm thừa cơ đấy."

"Thật á?" Khâu Anh hai tay cầm đồ vật trước mặt, bị lời nói của anh hấp dẫn, không nghĩ nhiều, há miệng ăn quả quýt bên cạnh, trong miệng mơ hồ nói không rõ, "Anh ấy có theerdayj tới một chút không? Tôi vẫn luôn muốn học cái đó."

Thấy cô gái trước mặt đôi mắt nhấp nháy hoảng hốt vì sao, Quý Hường Không thấy buồn cười, duỗi thẳng ngón tay thuận thế bên miệng cô khẽ phui một cái: "Đùa thôi."

Khâu Anh tức giận trừng mắt nhìn anh, làm dáng muốn cắn người, bỗng lại được Quý Hường Không ung dung tránh tội hỏi: "Ngày mai vẫn đến chứ?"

"Ngày mai tôi có tiết."

"Cũng đúng, cô vẫn là một sinh viên mà."

Khóe miệng Khâu Anh cong lên: "Anh nói như anh già lắm ấy."

Quý Hường Không cười đến mặt mày cong cong: "Đúng mà, tôi lớn hơn cô, cô phải gọi tôi là Hường Không ca ca."

Chẳng biết từ lúc nào, túi trên tay cô đã bị tay trái anh cầm lên từ bao giờ, Khâu Anh thấy tay phải anh tùy ý nghịch ngợm chiếc chìa khóa xe, định đưa mình về, liền vội vã nói: "Tôi đi tàu địa ngầm cũng được, xe của anh quá khoa trương rồi, bạn học của tôi đều hoài nghi tôi có phải cặp kè đại gia gì không."

Đáy mắt Quý Hường mang ý cười sâu xa, nghẹo đầu, khuôn mặt không đứng đắn: "Một tiểu cô nương xinh đẹp như vậy, lão gia ta quả thực muốn cặp kè."

Khâu Anh trong lòng căng thẳng, biết anh lại tiếp tục đùa giỡn, gò má có chút đỏ, rất nhanh nổi oan ức chưa xót lại chỉ chít dăng đến. Anh đối với cô càng ôn nhu thân mật, cô lại đang thu mình lại.

Cô rất muốn mở miệng nói: "Nếu như không thích tôi, thì đừng đối xử tốt như thế với tôi.", nhưng lại không muốn anh xa lánh cô.

Khâu Anh chán ghét đáng về bản thân như vậy, lo được lo mất, nhất lại lại lập dị, thế nhưng phải làm sao đây, lời nói thốt ra khỏi miệng cái gì cũng có thể mất.

Mấy ngày sau, cô không tới quán nét của Tôn Trạch Nghị, Quý Hường Không nhắn tin hỏi, cô liền nói mình có tiết. Vừa vặn bây giờ đang là giải đấu nội địa Bắc Mỹ, tâm tình Khâu Anh vì công việc mà bị đè nén tới phát tiết, cả ngày cả đêm bình luận miệt mài, có thể nói là chiến sĩ thi đua của toàn ứng dụng. Âm thanh cô vui tươi, nói chuyện thông minh hài hước, rất được khán giả yêu thích, dần dần có tỷ lệ người xem đứng đầu ứng dụng "Con báo."

Một buổi trưa Khâu Anh nằm trên giường, cuối cùng bị tiếng kêu phản kháng của cái bụng gọi dậy.

Vội ăn chút gì đó, cô như thường lệ ở giờ hoàng đạo mở livestream, vừa mới bắt đầu không lâu, màn hình đột nhiên như bạo loạn, "Đối thủ xuất hiện" "Chiến trường thảm khốc bắt đầu", như hàng ngàn con binh mã cuộn cuộn vào tư thế chuẩn bị.

Cô còn chưa lấy lại tinh thần chống đỡ, một bảng thông báo của Iconquer bỗng hiện ra khiến cô hú hồn chim én.

Sau khi nhìn thấy Kiều Hình gửi đoạn tin nhắn đến, màn hình bùng nổ, Khâu Anh mới hiểu được, lúc trước Kiều Hình ở livestream khiêu khích cô, tuyên bố không có thao tác kỹ xảo Iconquer, bình luận căn bản không thuyết phục. Yêu cầu Khâu Anh cùng cô ta tới trung lộ đấu 1vs1. Công ty chủ quản của Kiều Hình hình như thuê người, trên màn hình khán giả bắt đầu lao vào, nói Khâu Anh làm việc bất chính để ngồi vào ghế bình luận viên giải đấu mùa thu, lúc thi đấu tranh nói, để Kiều Hình không có cơ hội lên tiếng, từ từ biến thành một biển sóng lớn mênh mông.

Bất luận ở lĩnh vực gì, thứ mọi người cảm thấy nhất chính là có người chống lưng, một màn so đấu sừng sững thật đạn thật được công chúng mong ngóng kết quả. Ngay trước mặt mấy triệu khán giả, Khâu Anh tiến thoái lưỡng nan, cân nhắc tới khoảng thời gian huấn luyện không ít dưới tay Quý Hướng Không, không còn là bình hoa di động của trước đây, cô cần môi, cứ mãi do dự rồi mới quyết định chấp nhận lời thách đấu.

Trung lộ solo, 1vs1 đầy tay đôi, thông thường được gọi là "Phòng phụ tử", thua phải gọi thắng là bố, chuyên trị các thể loại không phục, là phương thức thô bạo giải quyết nội bộ Iconquer đơn giản nhất.

Mọi chuyện phát sinh sau đó như một cơn ác mộng, cuộc tranh tài này khiến Khâu Anh cảm nhận sâu sắc được, cái gì gọi là đem đối thủ đánh đến tâm can vỡ vụn. Kiều Hinh không vội đẩy cô đến gần tháp, giết tướng của cô, một lần lại một lần nữa, thao tác mang tính áp đảo đưa cô trên đũa ngay trong lòng bàn tay. Lĩnh bị Kiều Hinh vững vàng không chệch lại, Khâu Anh không có cách nào farm, trang bị lạc hậu, càng ngày càng yếu, không thể đối sang hướng chủ động tấn công. Một lần lại một lần chết ngồi đếm giây hồi sinh, một lần lại một lần đứng ở gần trụ sợ hãi chống đỡ, như chú chó nhỏ trên vòng cổ chạy tới chạy lui, nhìn hy vọng ở nơi xa rồi lại bị người ta tàn nhẫn mà giết hại gục ngã trên đất.

Kiều Hinh giết tới thần thánh, đặt vài mũi tên ở tháp cuối của Khâu Anh, thi đấu kết thúc.

Miệng Khâu Anh mím chặt, trên lưng đổ đầy mồ hôi lạnh, tay nắm chặt con chuột không ngừng được run lên.

Một trận thảm hại khuất phục đầy cực đoan ngọt ngào.

Mỗi lần cô chết, màn hình sẽ hiện lên hàng loạt lời chê bai cười nhạo.

"Đây là cứ dè dặt người ta ra mà đánh này!"

"Nếu muốn làm bình luận viên, đáng nhẽ cũng phải luyện tập một chút thao tác chứ, đánh ngu như vậy còn dám bình luận cho giải đấu chuyên nghiệp sao?"

"Nói cô bình luận tốt hóa ra chỉ là học thuộc giả tạo, không hiểu đang nói cái quái gì!"

Những người này, tất nhiên đều là từ livestream của Kiều Hinh bay sang, cũng có thể gọi là từ nơi khác chạy tới cười trên nỗi đau của người khác, thời khắc này đang vô cùng đoàn kết nhất trí, cảm thấy sôi sục công kích Khâu Anh, cảm giác như bản thân có cái loại cảm giác "Tinh thần trọng nghĩa".

"Nội tình đen tối: "Mau giờ khăn trải giường lên ghế mà bình luận".....Những từ chửi rủa vô cùng khó nghe.

Mà Kiều Hinh giờ này chắc cũng đang dịu dàng, hồ hởi mọi người thông cảm cho sự khó xử của nữ MC: "Loại đấu Iconquer này đòi hỏi thao tác và chiến thuật chơi rất cao siêu, muốn chơi ngay thực sự rất khó, Khâu Anh dù sao cũng là nữ sinh không có gì, mọi người đừng nghiêm khắc quá với cô ấy."

Cô ta ngừng, ôn nhu nói: "Khâu Anh, lần này tôi thấy kẻ chống lưng cho cô nên tức giận không nổi, nhất thời kích động, mới gọi cô lên trung lộ solo, làm cô khó chịu, thật ngại quá."

Lời này vừa nói ra, màn hình bắt đầu nâng cao Kiều Hinh, khen cô ta kỹ thuật vững vàng còn thiện lương rộng lượng, lại càng chửi rủa Khâu Anh trắng trợn không thêm kiêng dè.

Khâu Anh khoảng thời gian này thể lực tiêu hao, quá độ mệt mỏi, tâm tình vốn đã nằm dưới đáy vực, nhìn màn hình tràn ngập những lời lẽ đặc biệt, cô đã nỗ lực như vậy,, họ lại bốn cột cô không tiếc thân, lòng ngực chua xót một khoảng, toàn thân bốc lên ngọn lửa giận dữ.

Các người dựa vào cái gì mà nói cô chỉ có nhan sắc? Các người từng xem qua video bình luận của cô sao? Cô có chỗ nào phân tích không đúng sao?

Tại sao phải nhiều lần so sánh với một người tanh bần đánh cho không vрон mình lên được? Tại sao rõ ràng cái gì cũng không biết nhưng lại phải dùng những từ dơ bẩn xấu xa nhất với một người mà mình không quen biết?

Khoang ngực kịch liệt đập phồng, Khâu Anh hai tay nắm chặt, đầu ngón tay dường như có thể bị bấm ra máu. Máy thu hình còn chưa tắt, cô không thể khóc khó coi, bị đánh ép cũng không phải ngày một ngày hai, cô đã sớm quyết định, tuyệt đối sẽ không để bọn họ toại nguyện!

khâu Anh bình tĩnh lại, đẩy màn hình mưa bom bão đạn ra một bên, tiếp tục hoàn thành nội dung livestream đêm nay. Vừa tắt livestream, cô liền nhận được điện thoại của Lục Y Y, đối phương vừa bắt đầu đã gắt gỏng: "Lần khiêu chiến này cậu không chấp nhận không được sao! Giải đấu CPL mùa thu mọi người đều tán dương biểu hiện của cậu hơn hẳn Kiều Hinh, Kiều Hinh làm vậy chính là cố ý chèn ép cậu! Cô ta nhất định là chuẩn bị rồi mới đánh, sao cậu lại có thể ngây thơ như vậy hả?"

Khâu Anh cúi đầu: "Thực lực chơi game của cô ta hơn tôi rất nhiều, chỉ có thể tiếp tục cố gắng thôi."

Giọng điệu Lục Y Y giận dữ: "Bình luận viên không có nghĩa là phải chơi giỏi, Kiều Hinh đây chính là muốn đòi chú ý sang khía cạnh khác!"

Khâu Anh gần như cắn nát môi mình, trúng phải kịch độc của người khác, xem ra mấy ngày tiếp theo không chừng sẽ không mấy dễ chịu đây. Tình cảm, công việc, mọi thứ đều khiến đầu óc cô rối loạn.

DDienj thoại Lục Y vừa kết thúc, trên màn hình lại hiện ra cuộc gọi của Quý Hướng Không, Khâu Anh tim đột nhiên đập nhanh, trời ạ, anh không phải vừa nhìn trận solo mắt mặt khó chịu mà mắt mặt chứ!

Anh bỏ ra nhiều công sức dạy cô chơi, kéo cô lên rank cao, cô vẫn thua kém, vẫn không tiến bộ, trước mặt triệu người bị Kiều Hinh bắt nạt như vậy.....

Khâu Anh ngồi trên ghế sofa cuộn mình thành một cuộn, bên cạnh là điện thoại di động vang lên rất lâu, tựa như không có ý dừng lại, cô cuối cùng cũng không nhận được liên kéo nút trả lời.

"Vừa nói chuyện tán gẫu với ai thế? Đường dây bận lâu như vậy."

Khâu Anh cuống họng khô khốc, nghe thấy tiếng nói của anh, đột nhiên nước mắt rơi đầm đìa.

"Đừng buồn, đánh thua là vì tôi, vì tôi chỉ dạy không tốt." Thanh âm của Quý Hường Không chính là một loại ma lực, khàn khàn ôn hòa, mạng theo cái sùng nịch nhìn không ra, "Cô đánh rất tốt, thật đấy."

Lời nói của anh như chiếc lông vũ nhẹ nhàng mòn trôn trên trái tim cô, làm nổi lòng cô chấp chùng từ từ bình tĩnh lại. Khâu Anh biết mình vô tư, anh liền đối xử tốt một chút với cô, cô đều cẩn thận từng chút ẩn đi sự thích thú, xem con đường này là lối đi cay đắng duy nhất trong cuộc sống.

Quý Hường Không lo lắng cho tình hình của cô, có ý muốn đưa cô ra ngoài hóng gió, sau khi về đến nhà, anh lại gọi điện thoại cho cô.

"Dạo này bận lắm sao?"

Khâu Anh buông mí mắt xuống, chột dạ nói: "Tôi có tiết..."

Quý Hường Không trầm ngâm nói: "Ngày mai là ngày nghỉ cuối cùng, tôi phải trở về tập trung cho câu lạc bộ rồi."

Tìm Khâu Anh như bị đâm một quyền - cho người lập dị, cho người trời anh, bây giờ cơ hội gặp lại cũng không có rồi. Cô khịt khịt mũi, lưu luyến nói: "Mùa giải mới, cố lên."

"Cô cũng vậy, cố lên."

Lúc nói ngủ ngon định tắt điện thoại, Quý Hường Không đột nhiên thấp giọng nói: "Nếu giải đấu mới mở chậm chậm một chút thì quá tốt rồi."

nhịp tim phút chốc bị chậm nửa nhịp, Khâu Anh cảm lấy vật áo, mãi đến khi tin hiệu báo máy bận vang lên cực lâu, tâm trí cô vẫn chưa trở về trạng thái bình thường.

Mấy ngày sau, Khâu Anh bỗng dưng nhận được một bưu kiện từ "Mộng Lữ Nhân". Cô lúc trước là khách quen ở "Mộng Lữ Nhân", mỗi lần xuất hiện đều hấp dẫn một lượng lớn ánh mắt của game thủ bên trọng, giám đốc cũng ấn tượng sâu sắc với cô, cô ý hỏi dò tình hình cô dạo này thế nào.

Từ ngày hay đến quán nét của Tôn Trạch Nghị tìm Quý Hường Không, Khâu Anh không còn lui tới ở "Mộng Lữ Nhân", giám đốc ở đó hướng về cô tung một hồng báo: Chủ Nhật nhân viên tạp vụ cùng thành viên khu VIP miễn phí toàn bộ nội dung, còn có thù lao kén xù. Người khu VIP vốn dĩ rất ít, quần bar cũng có máy tính, bây giờ Khâu Anh cần luyện tập, vừa vặn có chỗ mời, cô liền đồng ý.

Không nghĩ rằng ngày đầu tiên ở đó cô đã gặp Bùi Hy, dù sao cũng là quán của mình, thật chăm chỉ làm việc.

Khâu Anh cung kính đưa đồ uống cho hắn, ngồi về vị trí của mình, thấy hắn vẫn như cũ nhìn mình chăm chăm, cô ngẩng đầu lạnh lùng nói: "Tôi nghiêm túc đi làm, đừng lúc nào cũng nghĩ tôi có cái ý đồ gì đó."

Giải đấu mùa thu kết thúc, hắn tự dưng nói xấu chỉ trích cô, cô còn chưa tìm hắn tính sổ đây!

Bùi Hy nhàn nhạt mở miệng: "Cô dạo này đánh Iconquer có chút tiến bộ."

"....Anh xem tôi đánh à?" Khâu Anh khó có thể tin được, tại sao một đại thần thao tác kinh sợ như vậy có thể xem những thao tác sứt sẹo của mình chứ?"

"Đồng đội của cô, có phải là Quý Hường Không không?"

Được rồi, cô hiểu rồi.

Khâu Anh gật gù: "Đều bị anh phát hiện rồi..."

Bùi Hy không nói, hắn có theo dõi Weibo của Quý Hường Không, nhưng tần suất hoạt động rất thấp, căn bản không biết thêm được bất cứ tin tức mới mẻ nào.

Khâu Anh đoán ra tâm tư của hắn, liền nâng quai hàm, hướng cảm về phía anh dương dương tự đắc: "Anh muốn biết vài chuyện về Quý Hường Không à, để tôi nói cho cô biết nhé."

Bùi Hy liếc mắt nhìn cô, sống lưng ưỡn thẳng, nét mặt phẳng phất tựa như sắp ăn thịt cô đến nơi.

Khâu Anh hơi nheo mắt lại, ngoắc ngoắc ngón tay: "Anh lại đây."

Bùi Hy bắt đầu đi tới gần cô, động tác cứng ngắc, giống như người máy vậy.

Khâu Anh nhỏ giọng giục: "Tới gần chút nữa."

Bùi Hy chỉ có thể xanh mặt làm theo.

Khâu Anh hai tay khoanh lại, hướng về lỗi tai của anh nói: "Những thứ anh đoán trước đây đều là sai, tôi không có lợi dụng Quý hướng Không, tôi thật sự yêu thích anh ta."

Cự ly có chút gần, cô nói chuyện nhiệt khí phun ra tận ngoài da, lỗi tai đỏ ửng, không tự nhiên đứng xa một chút, chau mày. Ai quan tâm đến cái này? Hẳn chỉ muốn biết dạo này anh chơi vị trí gì, gần đây đang luyện anh hùng nào.

Khâu Anh đột nhiên hướng lòng bàn tay về phía hắn, ánh mắt sáng quắc, ngữ khí chân thành: "Sau này chúng ta là đối thủ cạnh tranh rồi, bắt tay cái."

Khóe miệng Bùi Hy co rút một hồi, Khâu Anh suy đoán hắn nhất định muốn mắng người, có thể vì ở quán nhà mình nên không dám làm gì, chỉ có thể kìm nén đôi chút. Rốt cuộc cũng có thể mở miệng là ác khí phảng phất đâu đây, Khâu Anh còn không quên quạt gió thổi lửa lộ ra mặt quỷ của mình.

Bùi Hy sắc mặt đặc biệt âm trầm, đáng đi bực tức, lộ ra đáng về một chút cũng không muốn nói nhiều với Khâu Anh.

Hắn chưa đi được bao xa đã nghe thấy tiếng Khâu Anh ngâm nga đằng sau: "Tôi biết rất nhỏ mí mặt về anh ấy, sẽ không nói cho anh đâu, sẽ không nói cho anh đâu, sẽ không nói cho anh đâu."

Một tuần lễ vượt qua binh hoang mã loạn, Khâu Anh từ từ hồi phục lại trạng thái tự nhiên, đem nhiều tinh thần tập trung nâng cao trình độ của bản thân.

Buổi tối thứ hai, cô nhận được thông báo, phải thay thế dương di đang nghỉ phép ở Mỹ, đến họp phụ huynh cho người em họ Cố Giai Di, kết quả không đơn giản là trong phòng học không nghe lão sư giảng, Cố Giai Di phạm vào vấn đề học sinh, cần phụ huynh đến nói chuyện. Cô ấy lúc ở trên lớp, lấy bạn học cùng lớp biết thành tiểu thuyết.

Lão sư thao thao bất tuyệt quở trách với Khâu Anh về tội trạng của Cố Giai Di: "Em gái cô viết tiểu thuyết ngôn tình, hai nam nhân! Cái gì mà đi chung với nhau, cái gì mà bắt giặc cầm tay lên, ôi tiểu cô nương này, trong óc chứa cái gì cơ chứ?"

Cố Giai Di thanh minh cho chính mình: "Em viết tình bạn trong sáng lành mạnh! Lão sư, thầy đúng là không có mặt nhìn!"

Khâu Anh đỡ không nổi.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyện Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11-2: Đồng hành là lời tỏ tình lâu dài nhất (2)

Thật vất vả mới có thể giải quyết mọi chuyện, biết được nam chính trong tiểu thuyết là bạn trai em út thầm mến ở lớp, Khâu Anh nhũn mày một chút: "Sao không viết về hắn với em hả? Không có tiền đồ!" Dứt lời, cô mở cuốn sổ nhỏ ra.

"A, chị đừng đọc, đọc trước mặt em xấu hổ lắm!"

Khâu Anh cố tránh tay Cố Giai Di, đem cuốn sổ dâng lên cao, giọng tràn ngập tình cảm chậm chậm đọc: "Cố Khải nhìn dáng người mềm mại của Hạ Lăng, trong lòng rung động, một phát liền nắm chặt lấy tay cậu, cả mặt đều đỏ bừng..."

Bất thành lệnh dụng phải một người nào đó, Khâu Anh giương mắt nhìn lên, một thiếu niên mặc áo khoác đồng phục mùa đông, dáng người rất cao, tay dài chân dài. Ngũ quan cậu ta sắc xảo, cậu ta không để ý đến bọn họ, biến mất ở lối rẽ phía trước.

Khâu Anh nhẹ giọng hỏi: "Tiểu soái ca vừa rồi là ai thế?"

Ngón tay Cố Giai Di run rẩy chỉ vào cuốn sổ, ánh mắt sợ hãi nhìn cô, âm thanh mang theo tiếng khóc nức lên: "Hạ...Hạ Lăng."

Khâu Anh nuốt chút nữa rơi cuốn sổ vào mặt - dáng người này của cậu ta mà là mềm mại? Em bị mù à?

Cố Giai Di che mặt khóc: "Xong rồi, xong rồi, xong rồi...Cậu ấy nghe được rồi..."

Khâu Anh lườm em gái mình một cái.

Cô nhìn về phía nam sinh biến mất, trong lòng không khỏi chìm xuống. Vừa rồi cậu ta bước đi có chút khập khểnh, chậm chạp mà vất vả, cao to như vậy

lại còn là người con trai anh tuấn, đáng tiếc là thương tật.

Trên đường về nhà, Cổ Giai Di nói về chuyện ngày trước của Hạ Lăng.

Em học trung học cơ sở cùng Hạ Lăng, nhưng không cùng lớp, cậu ta là đội trưởng đội bóng rổ của trường. Năm ba trung học Sơ Tam, cậu ta đưa đội vào top 4 đội mạnh nhất giải bóng rổ trung học cơ sở toàn quốc, không ai đẳng cấp sánh bằng. Làm fan của Hạ Lăng đã lâu, lúc biết được mình được phân vào cùng lớp với Hạ Lăng ở trường phổ thông, Cổ Giai Di cao hứng mấy ngày không ngủ, nhưng khi đến gần thì lại là....

Cay nghiệt vô lễ, chưa bao giờ tham gia các hoạt động của lớp, lên lớp thì ngủ trong giờ, kết quả học tập cực kỳ bết nhác....

Rõ ràng lúc trước không phải người như thế.

Sau khi tốt nghiệp Sơ Tam, bởi vì một vài sự cố, chân Hạ Lăng chịu một chấn thương nặng, bác sĩ nói không thể chơi bóng rổ, cũng không thể trở thành người bình thường được nữa. Cổ Giai Di đến giờ vẫn còn nhớ dáng vẻ cao cao của cậu ta nhảy nhảy ném bóng vào rổ, không nghĩ rằng một ngày nào đó hình ảnh đó sẽ chỉ còn là hồi ức. Hạ Lăng thay đổi hoàn toàn tính cách, tự trách bản thân, đối mặt với nghịch cảnh dũng cảm tiến tới, ở vực thẳm cũng không buông bỏ cơ hội tạo nên kỳ tích, mọi mệt mỏi biến mất không thấy hình bóng.

Bố của Cổ Giai Di là Cổ Dật Quần - lão sư khoa máy tính của trường, học sinh của ông duyên số vô cùng tốt, lại là người đam mê game, trong nhà chứa rất nhiều máy chơi game chất lượng cao, không ít học sinh chủ nhật thường bị ma lực ở nơi đây hấp dẫn. Cổ Giai Di liền dẫn Hạ Lăng vào đây, ai ngờ cậu ta thiên phú hơn người, rất nhanh học được toàn bộ về Iconquer, một tháng sau kỹ thuật tăng nhanh như gió.

"Nam thần của em cực kỳ thông minh, chơi cái gì cũng giỏi hết, nghe nói hiện tại đang đứng top 20 Iconquer toàn quốc đấy!"

Khâu Anh thờ dãi một hơi, hi vọng những thành tựu trên game sẽ giúp Hạ Lăng có thể tìm lại một chút nhiệt huyết cùng tự tin đối với cuộc sống này.

Cổ Giai Di chợt nhớ tới chuyện gì đó, hỏi: "Cái tuyển thủ chuyên nghiệp lần trước suýt nữa hôn chị ở phòng khách là thế nào? Si mê rồi hả?"

Khâu Anh ngớ ngẩn, cổ họng khô khốc: "Một chút cũng không, bất quá anh ấy mới đối xử tốt với chị thôi, chị cảm thấy bây giờ cũng bình thường."

"Vậy bao giờ anh ta có bạn gái?"

"Chị không biết." Khâu Anh lắc đầu một cái, "Lúc chị livestream trước đây, khán giả tặng quà xong chị sẽ nhảy tặng họ, thường thường yêu thích vũ đạo của Firework Miya. Lúc mới quen anh ta, anh ta đem chị chinh một trận, bây giờ nhớ lại, có lẽ là vì khi xưa lúc livestream đã mô phỏng theo mối tình đầu của anh ấy rồi." Ánh mắt cô ảm đạm, "Chị không biết anh ta đối với người khác như thế nào, nhưng cái nhìn đối với chị, vẫn không thay đổi."

"Trời ạ! Mối tình đầu của anh ta là Miya á? Người anh em này thật trâu bò nha!" Tin tức này xem ra còn mạnh bạo hơn của ở cạnh người yêu cũ Ngô Ngạn Tổ, Cổ Giai Di kích động thật lâu mới phát hiện chỗ không đúng, ho nhẹ vài tiếng, "Lúc nhảy trên livestream làm sao? Firework không nhảy nữa hả? Không phải là kiếm tiền từ fan sao?"

"Không giống nhau."

"Chỗ nào không giống chứ?"

Miệng Khâu Anh nhếch nhếch, lông mi buông xuống: "Không biết, chính là không giống nhau."

Cổ Giai Di đập vào vai cô: "Cố đem anh ta đến gặp em nha! Đám con trai đều thích chơi Iconquer, nghe nói chị họ em là bình luận viên game, toàn bộ bạn học đều la hét muốn gặp tuyển thủ chuyên nghiệp đấy!"

Trong lòng Khâu Anh dâng lên một luồng kiêu ngạo, gật gù cười.

Đi qua mấy con phố, bọn họ lại nhìn thấy Hạ Lăng được vây quanh bởi hai nam sinh khác ven đường.

"Đội trưởng Hạ! Thứ bảy chúng tôi sẽ đấu với cấp ba Lam Cầu, anh có tới xem không? Chúc anh bây giờ...." Nam sinh đầu ccua nói chuyện, Cổ Giai Di biết hắn ta, lúc trước từng là đồng đội của Hạ Lăng.

Hắn còn chưa nói xong đã bị người bên cạnh chen vào, nam sinh đầu nhím quái gờ nói: "Chu Vũ, người ta bây giờ đến chạy còn không nổi, cậu đây khôn phải là có ý định kích thích anh ấy đấy chứ?"

"Tôi không có....."

"Trước đây chơi hay như vậy, hăng hái, ai cũng xem thường, bộ dạng bây giờ của anh thực sự là tọa hóa trên người mà."

Chu Vũ tức điên: "Sao cậu có thể nói như vậy chứ?"

"Ồi, tôi thật không biết thông cảm, xin lỗi xin lỗi." Tên đầu nhím nhún nhún vai, quái dờ tiếp tục nói, "Có điều đánh không được được bóng cũng đừng lăng phí bản thân nha, Hạ Lăng, nghe nói cậu thi rớt đại học hả?"

Cổ Giai Di lòng mảy mui chắt, gần sức ấn vào tay Khâu Anh, Hạ Lăng quay lưng về phía các cô, căn bản không hiểu đang có biểu cảm gì. Lúc đi qua,

tên đầu nhím nặng nề hất vai Hạ Lăng một cái, người cậu ta chao đảo, suýt chút nữa là ngã xuống đất.

"Đội trưởng Hạ!" Chu Vũ vội vã chạy tới đỡ cậu ta, thế mà lại bị tàn nhẫn mà hất tay ra.

Sau khi hai người kia rời đi, Hạ Lăng động tác chậm chạp ngồi dưới đất, ngón tay vò mái tóc đen tuyền, đường nét sống lưng co giật. Cố Giai Di cùng Khâu Anh vội vã tiến về phía trước, muốn giúp cậu ta, nhưng vẫn là bị thô bạo cự quyết.

Mũi Hạ Lăng giống như vì lạnh mà không thở được, mũi rất dài đen ngòm một phần mất, sắc mặt tái nhợt. Cậu ta không nhि được liền mở miệng, âm thanh mang theo uất ức: "Các người còn chưa đi sao?"

Dứt lời cậu ta liền khó khăn từ đất bò dậy, khắp kheenhsml loạn choạng cố hết sức tiến về phía trước.

Cố Giai Di còn muốn đuổi theo cậu ta, nhưng lại bị Khâu Anh kéo lại, ánh mắt nâu của cô trầm thấp, chậm chậm lắc đầu.

Trong đời luôn có những khoảnh khắc thảm hại như vậy, muốn giấu bản thân đi, không muốn để người nào phát hiện ra bộ dạng mình lúc này.

Mười hai giờ tối thứ sáu, Khâu Anh ngồi trước kmasy tính khu VIP của "Mộng Lữ nhân", cực kỳ chăm chú học tập video thi đấu.

Trên đỉnh đầu truyền đến một loạt thanh âm lạnh lạnh: "Sao cô còn chưa đi?"

Khâu Anh tức giận trả lời: "Để kiểm tiền, ca đêm lương cao."

Bùi Hy thả ánh mắt xuống chỗ cô: "Thiếu tiền lắm hả?"

"Đúng rồi, tôi không có chỗ dựa, cần phải kiếm thật nhiều tiền, như vậy mới đem lại cảm giác an toàn."

"..... Vì thế nên trước đây mới livestream sao?" Bùi Hy nhíu mày, tiếp tục nói, "Hiện tại trên mạng đâu đâu cũng thấy video của cô."

Lại lật lại kỷ cữ của cô, ngực Khâu Anh dâng lên một luồng ác khí: "Tôi chưa bao giờ nắm giữ được cái gì quá lâu, lúc nào cũng bị người xung quanh bắt ép đòi lấy," cô dừng một chút, "Vì thế đợi đến khi gặp được một người mình thật sự yêu thích, thì lại cái gì mong muốn cũng khoogn dám nói."

Cô nhìn vào mắt hắn: "Anh hiểu tôi đang nói gì không?"

Bùi Hy lắc đầu một cái.

"Thôi, để tôi kể anh nghe chuyện gì xảy ra, tuy rằng loại người đại ma vương tay vàng như anh chắc nghe không hiểu."

Bùi Hy đứng tại chỗ, không hề có ý rời đi.

Khâu Anh hít sâu một hơi, từ từ nói: "Có một nữ nhân, lúc bé nhà rất nghèo, ở trường cũng rất ít bạn. Cha cô nhiều lần thất bại trong công việc, tiền của bay hơi, cuối cùng lòng như tro nguội, ở nhà chán nản sống qua ngày. Năm ấy, mẹ cô ruốt cuộc cũng không chịu được xác chết đi động như cha, mang theo cô đi thêm bước nữa."

"Dượng là thương nhân, bởi vì sự tồn tại của cô ấy cực kỳ dư thừa, ông ta luôn keo kiệt với cô, thường xuyên nói với người khác 'cha cô là thằng oắt con vô dụng, nghèo rớt mồng tơi, cô bé này có thể đọc sách đều dựa tất cả vào tôi, vừa bắt đầu cô rất bất mãn, đối nghịch với dượng, kết quả bị ông ta trực tiếp đuổi ra khỏi nhà. Mẹ cô giận mà không dám nói fíd, không những không giúp cô khuyên bảo, còn chỉ trích cô không hiểu chuyện, nói cô có thể đi học đều dựa vào dượng..."

"Khi đó cô ấy học vũ đạo, những nữ sinh khác đều có những đôi giày đẹp để xa hoa, còn cô nếu không làm dượng vui, ông ta sẽ không mua cho cô, cô chỉ có thể ăn mặc bẩn thỉu bị bạn bè chế nhạo, thậm chí bởi vậy mà phải hủy bỏ tư cách thi đấu. Sau đó, dượng thậm chí còn không trả học phí cho cô, cuối cùng cô lựa chọn từ bỏ lòng tự tôn, quỳ xuống xin dượng, dượng nhìn cô cúi đầu chịu thua, đặc biệt cao hứng, cười lớn ném tiền lên mặt cô."

"Sau đó, dượng bắt đầu làm mọi chuyện trầm trọng lên, nhiều khách đến nhà chơi đều bắt cô gập đầu lạy cảm ơn, khách mời muốn chương trình gì, liền bắt cô biểu diễn tại chỗ, có lúc mọi người vui vẻ, liền cầm một nắm tiền tùy tiện ném xuống đất... Lâu dần cô biết rằng nước mắt chính là thứ xa xỉ nhất, không bằng tự mình trở nên thật kiên cường, học vũ đạo nở miệng cười làm hài lòng người ta."

"Từ đó về sau, cô bắt chấp kiếm tiền, chỉ có liều mạng tích góp tiền mới có thể dọn ra ở riêng, làm tốt con đường làm MC livestream. Trong lúc livestream, cô rất vui, rất nhiều khán giả xem cô là bạn bè của họ, tán gẫu rất vui vẻ, lúc cô sinh nhật còn nhiệt tình chúc mừng. Cô thường xuyên nhận được tin nhắn từ fan: 'Cảm ơn chị đã cùng em đi qua đoạn đường gian khổ nhất trong cuộc đời.'"

"Nhưng chuyện gì cũng có hai mặt của nó, cô bị đối thủ cạnh tranh chen ép, bắt ép rời khỏi công ty, nhận được rất nhiều tin nhắn quấy rối tình dục, màn hình tràn ngập lời lẽ công kích, áp lực trong ứng dụng livestream lên như núi. Đoạn đường này đều là lần mò, không ai giúp đỡ cô, còn anh ấy lại là người giữa vòng xoáy chết người của dư luận, cần thận bao bọc cô."

"Anh ấy là kiểu tuyển thủ chuyên nghiệp nửa chê nửa khen. Mặc dù anh ấy thắng rất nhiều giải thưởng cao, nhưng giá trị cá nhân lại liên tục bị nghi ngờ. Ở trên mạng, không ai liều mạng đứng về phía anh ấy, bọn cư dân mạng xem không hiểu chiến thuật, không hiểu đỉnh cao của thao tác, nhưng tâm tình bọn họ lại phát tiết, kéo đầu vào chửi anh ấy là tay tàn không thiên phú, nể không có anh ấy tuyệt đối sẽ không thua. Anh ấy chưa bao giờ thanh minh, luôn chịu đựng nhcuj nhả, vì đồng mà chịu oan ức đến mức eo cũng sắp bị bẻ cong."

"Anh ấy nói cho cô biết: người chán ghét cô sẽ không nghe cô giải thích, bọn họ cảm thấy đến hô hấp của cô cũng toàn toan tính mưu mô, bọn họ có thể dùng 10 vạn lý do để khắc chế cô, bất luận là sai lầm rất nhỏ cũng sẽ bị lật đi lật lại, giải thích cũng vô dụng.

"Anh ấy ở phía sau lưng giúp cô bao nhiêu chuyện, ở thời điểm cô tuyệt vọng lại dịu dàng an ủi. Cô trước đây chỉ muốn một đường kiếm thật nhiều tiền, sau khi tiếp xúc với anh, cô bắt đầu suy nghĩ đến ước mơ và tương lai của bản thân. Cô muốn trở thành một MC, một bình luận viên game chuyên nghiệp, cô muốn đứng trên đài bình luận cao nhất của thế giới, hướng về đám đông mà tuyên bố, anh ấy không phải là kiểu thiên tài dễ hiểu được. Cô muốn đi cùng anh đến tận cùng thế giới, nhìn anh trên người khoác tám quốc kỳ, giơ cao chiếc cúp vinh dự giành cho ngôi vị vô địch."

Đầy bụng nói xong, Bùi Hy vẫn không nói một lời, Khâu Anh không khỏi cảm khái, cùng hân tán gầy quả nhiên giống nói chuyện với một bức tường. Có thể đem tâm tình mình trút xuống, cả người Khâu Anh đều ung dung hơn một chút, cô nhất thời có chút cảm kích anh.

Hai người lâm vào trạng thái lúng túng trầm mặc, rất lâu sau, Bùi Hy mới mở miệng: "Cô gái này, là cô đúng không?"

Khâu Anh sửng sốt, mi mắt buông xuống, nhẹ giọng nói: "Chỉ là một câu chuyện thôi."

"Tâm nguyện của cô ấy sẽ thành hiện thực."

Khâu Anh nghe Bùi Hy bình tĩnh nói: "Vòng chung kết ở Seattle năm ngoái, anh ta mang đội hạng hai Newland đánh vào tám đội mạnh nhất, lúc thi đấu vứt bỏ rất nhiều những anh hùng mạnh cần lưu ý. Toàn hội trường đều hoan hô, bình luận viên nước bạn cảm khái nói, trước khi anh ấy xuất hiện, đội Trung Quốc cũng tầm thường, đội hình ra trận tới tới lui lui cũng chỉ có mấy bộ pháp, chiến thuật đấu pháp cũng có mỗi cái, dựa vào chế độ luyện tập mà lặp đi lặp lại những thao tác cho thành tạo. Chưa từng có đội Trung Quốc nào ở đấu trường thế giới giám mang đến đội hình mới mẻ như thế."

Bùi Hy từng câu từng chữ lặp lại: "Chưa từng có."

Khâu Anh gật đầu như bẫm tời.

"Đáng tiếc đội hình kia phần lớn đều là tân binh, phát huy không ổn định, cuối cùng chỉ dừng lại ở top 8, khán giả luôn nói bọn họ là lũ mù trong giả đấu chuyên nghiệp."

"Bình pháp vốn là như vậy, khó phân khó chia, di chuyên như sấm, chấn động khắp nơi." KHâu Anh bĩu môi, quai hàm hơi nhô lên, "Cũng không phải lúc nào suy nghĩ của khán giả cũng chính xác. Những trận so tài anh đập bàn phím, chỉ thiếu một chút may mắn."

Bùi Hy khước miệng hơi cong lên, tựa như đang mỉm cười, Khâu Anh chớp mắt một cái, hân lại khôi phục bộ dạng núi tuyết trước đây.

Bùi Hy ở một mình trong nhà trọ ở khu Vip của "Mộng Lữ Nhân", lúc rảnh sẽ đến đây ở. Nghe mấy câu Khâu Anh nói xong, hân liền trở về phòng, một số ký ức từ lâu đột nhiên không kịp chuẩn bị lại hiện lên trong đầu.

"Thiên tài, tuyệt đối là thiên tài."

Từ nhỏ đến lớn, hân trước sau lúc nào cũng được mọi người định nghĩa như vậy.

Học tập xuất chúng, thể dục kinh người, lúc thi đấu bóng rổ thời cấp 2, hân từng giúp đội nhà chuyển bại thành thắng, lộn ngược dòng ngoạn mục. Chỉ cần là hoạt động thi đấu tương tự, tên của hân thường được nhắc tới như bug.

Một người solo chiếm toàn bộ sự chú ý, đồng đội trong trận đương nhiên sẽ không cam tâm tình nguyện rồi.

Bởi năng lực cá nhân của Bùi Hy quá mực xuất chúng, quần chúng vây xung quanh xem lúc chiến thắng chỉ cho rằng là công lao của mỗi mình hân, mà đồng đội chỉ là cô đại làm nền. Ánh sáng hân tỏa ra quá chói chang, làm người ta sợ hãi, đứng bên cạnh hân, dù là người ưu tú cỡ nào cũng bị biến thành người phạm tầm thường.

Hạc đứng trong bầy gà, đương nhiên vô cùng nổi bật, không biết từ khi nào, Tiểu Hỏa bạn trong đội bóng của hân đã không còn gọi hân đi tập cùng, đặc biệt là càng ngày càng nhiều nữ sinh vây đến xem.

Tinh cò, hân cũng nghe người ta âm thầm nói rất đúng -

"Bùi Hy một mình thi đấu là được rồi, ngược lại chỉ có chúng ta là bị cướp danh tiếng."

"Đánh cũng hân, thắng thua đều vô vị."

Có nhiều người nói trực tiếp, trúng tim đen của hân.

Hân càng trở nên trầm mặc ít nói, lạnh lùng quái dị.

Lúc học đại học, quán net gần đó tổ chức giải Local Area network, hân một mình tham chiến. Đồng đội gồm năm người, vừa vận ngồi trước mặt hân.

Lúc thi đấu bắt đầu, phe mình như chẻ tre, phe địch vây kín bản đồ, ánh mắt Bùi Hy quét về phía đối diện, chỉ thấy những nam sinh cùng đội mặt ai cũng đau khổ, chỉ riêng người ngồi giữa là biểu hiện vô cùng tự nhiên, không nhanh không chậm nói: "Đừng gấp, chúng ta còn cơ hội."

Dưới sự chỉ huy của nam sinh ấy, đội ngũ của bọn họ dần điều chỉnh được tiết tấu, thế cuộc dần trở nên lạc quan hơn, cuối ở ba đường đồng loạt phá trụ, trở mình mạnh mẽ.

Buổi chiều hôm đó, Bùi Hy liên tục đấu đội cũng những người này, đối diện tràn ngập tiếng cười nói làm hắn cảm thấy đặc biệt khó chịu.

Lúc rời đi, hắn chỉ thấy đám con trai kia vây quanh người chỉ huy vừa rồi vui vẻ đùa giỡn, lúc đi ngang qua, hắn liền bị người đó dùng cánh tay kéo lại, ánh mắt cong lên như vầng trăng khuyết: "Mọi người cố gắng đánh thật tốt, lần sau đội mình cùng nhau chơi."

Bùi Hy lúc đó nghiêng đầu nhìn, không biết trả lời thế nào, cuối cùng không nhìn đôi phương, trực tiếp đi thẳng lên phía trước.

"A! Bạn học!" Người kia không cam tâm gọi hắn sau lưng.

"Hương Không, đừng ngó ngàng nữa, hắn là bậc cao thủ đấy, rất kiêu ngạo, chưa bao giờ để ý đến người khác."

Tuy rằng ngoài miệng không trả lời, nhưng Bùi Hy thỉnh thoảng cũng đi qua quán nét này, nhưng mãi không tìm thấy người kia, lời hứa cùng nhau chơi có lẽ cũng biến mất từ đó.

Mãi đến nhiều năm sau khi đứng trên sàn đấu thể thao điện tử chuyên nghiệp, khi kèn hiệu chiến đấu vang lên, khói thuốc tràn ngập, Bùi Hy ở đây, nhưng anh lại ở hướng ngược lại. Anh ấy hướng về phía Bùi Hy đưa tay ra, ánh mắt cong cong như cũ, lười nhác nở một nụ cười, không còn sự nhiệt tình mừng rỡ của năm đó, chỉ còn lại khách sáo và lễ phép.

Đôi mắt, giống như tuyết thủ chưa từng gặp mặt.

Sau đó, Bùi Hy rốt cuộc cũng được toại nguyện, chuyển từ VPG sang Legend, nhưng hắn lại đột nhiên được thông báo, Legend không hề có vị trí dành cho Quý Hương Không.

Giám đốc nói với hắn: "Có cậu làm trụ cột rồi, trong đội không cần hắn lắm."

Vận mệnh trên người, hắn lại một lần nữa, vượt mặt cơ hội ở bên cùng chiến đấu với Quý Hương Không.

Kỷ ức càng ngày càng sắc nét, Bùi Hy xoa hai huyệt thái dương, chưa ngủ vội, anh ra ngoài lấy thêm bình nước uống.

Lúc hắn đi đến quầy bar, Khâu Anh đã nằm sấp ngủ thiếp đi, chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên nghe thấy tiếng cô lầm bầm gọi tên Quý Hương Không, một giọt nước mắt lăn dài từ mắt xuống, không tiếng động nhẹ nhàng rơi trên bàn.

Bùi Hy cụp mắt một lát, khẽ mím môi, cởi áo khoác che lên người cô.

Ngày hôm sau Khâu Anh tỉnh lại đã là buổi trưa, điện thoại di động lưu lại rất nhiều cuộc gọi nhỡ.

Diễn đàn Iconquer lại xảy ra chuyện!

Khâu Anh vội vàng vào website, tiêu đề to đùng ở đầu trang khiến não cô như muốn nổ tung.

[Máu thuần nội bộ vì hồng nhan? Quý Hương Không đánh nhau với Kỳ Việt ở câu lạc bộ!]

Dự cảm không lành, Khâu Anh run run mở bài báo ra đọc thử, ôm đầu gối run rẩy bầy.

Bài báo viết rõ: VPG Kỳ Việt ở livestream tối qua nhục mạ Khâu Anh, nói cô tâm cơ gái đ**m, phẩm đức có vấn đề. Anh ấy còn nói Khâu Anh từng chủ động mời anh ngủ cùng, nhưng bị anh từ chối, nhất thời khiến khán giả ngơ ngác.

Thứ làm người ta không tưởng tượng nổi chính là, livestream của Kỳ Việt đột nhiên tắt, sáng sớm hôm sau liền có tin đồn, là Quý Hương Không rút dây điện, sau đó đánh anh một trận!

Máu nóng toàn thân như dồn lên đầu, Khâu Anh hai tay che miệng, trợn to hai mắt đem tin tức này đọc lại một lần nữa, cảm giác như đang ngồi trên tàu lửa siêu tốc, trong lòng hỗn tạp không chịu được.

Điện thoại di động lại reo lên, là tin nhắn của Lâm Dật Hiền.

"Anh muội muội, tôi dám đánh cược mười quả dưa chuột, Hương Không tuyệt đối yêu cô!"

Bạn đang đọc truyện *Điện Cảnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12-1: Trái tim có chủ (1)

Chuyện đánh nhau xảy ra ở VPG là sự kiện rất được quan tâm, câu lạc bộ lập tức liên hệ với Khâu Anh chuẩn bị xã giao dò chuyện.

Cũng may bức ảnh chụp không rõ, chỉ mơ hồ có thể nhìn thấy hai người dựa vào tường, cũng không rõ mặt. Weibo chính thức của câu lạc bộ VPG đưa ra lời thanh minh: "Đây chỉ là lời bẽ cong của thành viên lúc livestream thôi."

Về việc trong lúc livestream Kỳ Việt công kích Khâu Anh, công ty chính thức đưa ra những dòng tin nhắn được gửi đến, chứng minh quả thật có người giả mạo Khâu Anh đề xuất giao dịch đen tối, Kỳ Việt cùng Khâu Anh không quen không biết, cũng không có bằng chứng, liên tin là thật, nhanh chóng gửi lời xin lỗi đến Khâu Anh.

Cũng trong lúc đó, Kỳ Việt đăng Weibo xin lỗi Khâu Anh, cô cũng mau chóng hòa giải triệt để.

Trong toàn bộ quá trình, người bị hại Khâu Anh cực kỳ phối hợp, nguyên nhân chỉ có một: Quý Hường Không thực sự đã động thủ.

Nơi ở của Newland và VPG rất gần, đêm đó Lâm Dật Hiền đi qua phòng của VPG, tận mắt chứng kiến cảnh này.

"Người dạy ngữ văn của tôi là giáo viên thể dục, tôi không giỏi nói chuyện lắm, lúc đó Kỳ Việt không phải là ở livestream chửi mắng cô sao, Hường Không liên rút điện máy tính làm hấn sập livestream, rồi lao vào quật hấn rất mạnh, miệng nói không ngừng. Tôi đứng xa, không nghe rõ bọn họ nói gì, chỉ nhìn thấy Quý Hường Không đột nhiên nở một nụ cười....Cười đến phát ra một loại ánh sáng mặt trời chói lọi, tôi liền biết, xong rồi!"

Khâu Anh nắm chặt điện thoại di động, nghe Lâm Dật Hiền ở đầu dây bên kia tường thuật lại sự việc, căng thẳng đến không dám thở mạnh.

"Anh ấy tóm chặt cổ áo Kỳ Việt dí sát vào tường, uy hiếp Kỳ Việt 'Câu thứ nói thêm câu nữa xenl, mà Kỳ Việt cũng không phải kẻ tầm thường, liều mạng khiêu khích anh ấy.'" Thanh âm của Lâm Dật Hiền nhỏ dần, như đang tìm kiếm từ thích hợp để nói, "Kỳ Việt nói anh ấy đã....cái gì mà với cô, nói thao tác đó của cô rất kém..."

Khâu Anh cúi đầu sâu xuống, tức giận đến toàn thân run lên: "Hắn nói láo!"

Lâm Dật Hiền bị cô dọa chiêu sư tử hà đông mắng một trận, suýt chút nữa làm rơi điện thoại di động, một lát sau mới nói tiếp: "Hường Không nghe hấn nói xong liền trực tiếp cho Kỳ Việt một quyền, một bên cười cợt một bên đánh liên tiếp, không khí cực kỳ khủng bố, đáng sợ đến mức chân tôi cũng bắt đầu mềm nhũn..."

Viên mất Khâu Anh đỏ hồng, trong mũi nổi lên một loạt sát khí, đây lòng lúc lạnh lúc nóng, vừa cảm động lại vừa oán giận, còn có chút lo lắng.

Cô mơ hồ có chút bận tâm, không biết tại sao thái độ của Kỳ Việt với cô trước đây chưa từng có địch ý, nhưng sau này có chuyện lại cứ nhất quyết không chịu nhận sai, bị CEO Thư Văn cường chế mới vội vã đi xin lỗi. Kỳ Việt là thành viên chủ lực trong VPG, Khâu Anh không hy vọng Quý Hường Không bởi vì chuyện của mình và Kỳ Việt mà trở mặt.

Đối với nội bộ toàn chiến đội mà nói, chuyện thành viên không hòa thuận là nhược điểm lớn nhất, nếu tội danh đổ lên đầu, không tránh được, nhất định sẽ bị lôi vào vòng phong ba bão táp của dư luận. Sau khi VPG liên hệ cho Khâu Anh, cô đáp ứng mọi quyết định giải quyết của, đem tâm ảnh hưởng của chuyện này không chế đến mức thấp nhất có thể.

Lâm Dật Hiền gọi điện cho cô, nói gần đây nội bộ VPG rất loạn, khoảng thời gian này tốt nhất là đừng liên lạc với Quý Hường Không, đợi cho câu chuyện lắng xuống đã. Khâu Anh cúi đầu, nắm chặt lấy vạt áo nhăn nheo, cắn môi dưới, gặt đầu.

Mùa giải esports lần này tin tức ngoài lề của Khâu Anh nhiều như cơm bữa, là nghi phạm tiềm năng của danh mục "chia rẽ tình cảm đôi viên", mặc dù một phần đã được làm sáng tỏ, Khâu Anh vẫn bị không ít fan VPG đòi chém giết, chuyện "Solo bị Kiều Hinh hành hình" lại đứng đầu top thịnh hành, đứng đầu luôn cả top tìm kiếm ở Weibo.

Tình thế ngàn cân treo sợi tóc, phóng viên esports Lục Y Y lên mạng viết một bài báo, tỉ mỉ đem mấy video Khâu Anh bình luận trong giải đấu mùa thu ra trích dẫn, kết hợp với tình hình trận chiến có thể thấy được, Khâu Anh không phải kiểu người nằm sẵn trên gối thuê hoa, mà là thực sự là chân tài thực học. Lục Y Y hô hào mọi người đừng vội theo gió mà chửi rủa, hãy xem thử video phán đoán của Khâu Anh rồi hãy nhận định.

Lục Y Y là phóng viên mới, trong diễn đàn độ hot cũng không cao, người xem lác đác chỉ có mấy người. Viên than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi xuất hiện, hợp tác cùng Khâu Anh trong giải đấu mùa thu vừa rồi - bình luận viên Lạc Thiên trực tiếp chia sẻ bài viết của Lục Y Y về, khẳng định chắc nịch rằng Khâu Anh là bình luận viên Iconquer mới có đủ thực lực. Một người đi đầu trong giới bình luận esports đã có thái độ như vậy, trận sóng gió này cuối cùng cũng lắng lại.

Cuối bài viết của Lục Y Y, trích dẫn một tấm ảnh Khâu Anh đêm khuya ngủ ở sa lông khách sạn, trên bàn là laptop chưa tắt, trên màn hình còn có số liệu thi đấu dày đặc, ngón ngang giấy viết bao trùm của bàn phím, trên đầu cô che kín một cuốn sổ viết tay dày.

"Những người khác không biết cô ấy đã nỗ lực thế nào, một câu chắc nịch nói đó là may mắn."

Cuối tuần sau, lúc Khâu Anh lại gặp Bùi Hy ở "Mộng Lữ Nhân", đối phương nhìn cô lạnh lùng, mặc dù không lên tiếng, cô cũng đoán được ra hấn đang nghĩ cái kiểu "Tôi biết ngay mà" "Cố thể nào cũng hại anh ấy", nhất thời đinh đầu dâng lên từng trận tê dại, hồ thẹn đến mức không dám nhìn thẳng vào mắt hấn.

Bùi Hy nhàn nhạt hỏi: "Sao cô lại quen Kỳ Việt?"

"Tôi còn chưa từng nói chuyện với hần!" Khâu Anh nắm chặt tay đập lên bàn, một lát sau như nhớ ra chuyện gì đó: "Hần còn giao du với Kiều Hình không?"

Bùi Hy mặt không cảm xúc: "Không biết"

Khâu Anh đem nắm tay phải gõ vào lòng bàn tay trái, bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Vậy thì dễ hiểu rồi."

Lông mày Bùi Hy khẽ nhíu, tựa như không hiểu được.

Khâu Anh khinh bỉ liếc hần đôi chút: "Kiều Hình thôi to chuyện nội bộ, nói với Kỳ Việt tôi nói xấu cô ta."

Chân mày Bùi Hy nhíu chặt hơn, vẫn không hiểu, Khâu Anh cũng chẳng muốn giải thích với hần, bỏ hần qua một bên.

Cửa thang máy truyền đến vài tiếng nói, Khâu Anh như bị sét đánh, vụt dậy từ cái ghế, tay chân luống cuống xoay mấy vòng, ngoài miệng lẩm bẩm nói: "Xong rồi, xong rồi, xong rồi!"

Cô ngồi xổm người xuống nỗ lực chui xuống gầm bàn, cảm giác không đúng, cô lại đứng dậy nhưng đầu lại vào gầm bàn, đau đến buốt lạnh, một bên vò đầu một bên nhanh chân chạy toán loạn tới quán bar. Cuối cùng cô rút cuộc cũng nghĩ ra, đi tới quán bar một tay nắm lấy tay áo Bùi Hy, con mắt liều lĩnh nhìn hần tóc lửa: "Mượn phòng anh một chút?"

"Làm gì?" Bùi Hy trầm mặc, môi nhếch, bất mãn rút tay về.

Chân mày Bùi Hy nhíu chặt hơn, vẫn không hiểu, Khâu Anh cũng chẳng muốn giải thích với hần, bỏ hần qua một bên.

Cửa thang máy truyền đến vài tiếng nói, Khâu Anh như bị sét đánh, vụt dậy từ cái ghế, tay chân luống cuống xoay mấy vòng, ngoài miệng lẩm bẩm nói: "Xong rồi, xong rồi, xong rồi!"

Cô ngồi xổm người xuống nỗ lực chui xuống gầm bàn, cảm giác không đúng, cô lại đứng dậy nhưng đầu lại vào gầm bàn, đau đến buốt lạnh, một bên vò đầu một bên nhanh chân chạy toán loạn tới quán bar. Cuối cùng cô rút cuộc cũng nghĩ ra, đi tới quán bar một tay nắm lấy tay áo Bùi Hy, con mắt liều lĩnh nhìn hần tóc lửa: "Mượn phòng anh một chút?"

"Làm gì?" Bùi Hy trầm mặc, môi nhếch, bất mãn rút tay về.

Khâu Anh gấp đến mức không lo được chuyện gì khác, loạn xạ nắm lấy túi áo khoác của hần: "Aiya, đừng hỏi nhiều như thế, phòng ở đâu, chỗ này phải không?"

Tay cô vừa chạm vào túi áo, thân thể Bùi Hy liền cứng đờ, theo bản năng lùi về đằng sau. Không nghĩ rằng Khâu Anh vẫn không tha, theo sát không ngừng nghỉ, không đạt được mục đích vẫn không bỏ qua.

Hồ hấp Bùi Hy hơi ngừng lại, âm thanh mang theo uẩn ý: "Cô xong chưa?"

Lôi kéo một cái, hai bên đều sức cùng lực kiệt, Khâu Anh dùng sức quá mạnh, trọng tâm bất ổn, trong lúc đầu vật không cẩn thận ngã nhào xuống đất cùng Bùi Hy.

Mũi cô nặng nề đụng phải xương quai xanh của Bùi Hy, nhưng hần còn chưa kịp cảm thấy lúng túng, liền đột nhiên bị bóng đen bao phủ trên người hấp dẫn sự chú ý.

"Cần trò giúp sao?"

Khâu Anh cực kỳ chậm rãi quay đầu lại, thấy Quý Hương Không hai tay đút trong túi quần, mi mắt buông xuống, nhìn từ trên xuống dưới hai người họ. Mắt anh đảo hoa cong cong thành vầng trăng, làn môi mỏng hướng lên trên, nụ cười ôn nhu thân thiết.

Không biết tại sai, bên tai cô lúc này lại vang lên lời nói của Lâm Dật Hiên: "Một bên cười một bên đánh người, tôi sợ đến mức tay chân mềm nhũn....."

Quý Hương Không tới nay bị một người bạn kéo đến "Mộng Lữ Nhân", bạn cũ hội ngộ, phải đến các quán cafe internet hàng đầu cả nước. Anh vốn chỉ định ngồi một lúc rồi kiểm soát rồi đi, ai ngờ vừa tiến vào sảnh VIP đã chứng kiến cảnh đỉnh cao này.

Khâu Anh mặt mày xám xịt đứng dậy, phần nộ tiến về chỗ quán bar ngồi xuống. Bùi Hy cũng không giải thích gì nhiều, phui phui quần áo, không nói tiếng nào trở về phòng. Quần chúng vây xem hai mặt nhìn nhau, sau đó hiểu ngầm nở một nụ cười ẩn ý.

Đám người kia tiến về phòng VIP, Khâu Anh nhìn chăm chăm vào máy tính, lòng như đóng lửa đứng ngồi không yên, chẳng bao lâu đã thấy Quý Hương Không một mình đi xuống tầng. Cô cuống quýt xin giám đốc nghỉ làm, vội vã chạy theo anh.

Chạy tới cửa lớn, Khâu Anh nhìn thấy Quý Hương Không không đi, cánh tay khoanh trước ngực, nghiêng người dựa vào trụ đá.

"Không phải cô nói có tiết không rảnh sao? Không đến chỗ Tôn ca tìm tôi, lại rất chuyên cần đến 'Mộng Lữ Nhân' nha." Thấy Khâu Anh cẩn thận từng chút đứng cạnh mình, Quý Hường Không cúi người xuống, nghiêng đầu cúi sát mặt nàng, nhủ thầm, "Lại còn làm việc ở đây, có dụng ý khác hà."

"Ai, anh đang nói cái gì thế, tôi nghe không hiểu? Lúc trước thật sự có tiết, không rảnh rồi, muốn kiếm tiền đóng học phí, gần đây nghèo rớt mùng tơi, anh xem, tôi còn gầy đi trông thấy đây...."

Quý Hường Không không để ý đến cô, sải bước tiến về phía trước, anh mặc áo lông cao cổ màu xám, bên ngoài mặc áo gió, vai rộng eo hẹp, anh tuấn kiêu cường, quần tây màu đen làm tôn lên đôi chân màu đen vừa dài vừa thẳng của anh.

Khâu Anh đuổi theo: "Tôi không cố ý lừa anh..."

Quý Hường Không cười híp mắt nói: "Sao lại theo tôi? Quay lại làm việc đi."

"Tuy rằng không tiện nói cho anh biết, nhưng tuyệt đối không phải như anh nghĩ...Ai, anh có nghe tôi nói không đấy? Ai, anh nhìn tôi một chút đi mà!" Khâu Anh ngược đầu lên gọi anh, "Void?"

Mắt anh nhìn thẳng.

"Quý thần?"

Còn chưa để ý.

"Quý soái?"

Càng không thèm để ý.

Khâu Anh khẽ nghiêng răng, kéo kéo vạt áo của anh, hai con ngươi dâng lên một lớp sương mù nhẹ, tội nghiệp gọi: "Hường Không ca ca."

"Lúc này bắt đầu kêu ca ca rồi." Quý Hường Không dừng bước lại, liếc chéo cô, "Làm nũng, tiếp tục làm nũng."

Tuy nói làm nũng thuộc hàng skill đỉnh cao của Khâu Anh, nhưng bây giờ anh đánh bóng trắng, còn cô làm phản lúng túng, rừ lông mi, quai hàm hơi nhô lên: "Thôi, hay anh dạy tôi đi?"

"Không dạy."

"Hay đi ăn chút gì đi?"

"Không đi."

"Tôi đói bụng rồi làm sao bây giờ?"

"Chịu đói."

Khâu Anh liếc mắc lác đầu, giậm chân liên tục: "Tôi nói rồi, tôi không cố ý lừa anh mà."

"Không tin." (liêm sĩ?)

Phía sau đột nhiên không còn động tĩnh, Quý Hường Không quay đầu lại, thấy tiểu cô nương cúi đầu xuống đất, môi dưới cắn chặt, chân trái bắt động, chân phải vẽ vòng tròn trên đất, một bộ dạng không biết làm thế nào mới đứng

Anh lạnh nhạt tiến về phía cô.

"Tôi sẽ không tha thứ cho cô, trừ khi....Cô hôn tôi một cái." Ngữ điệu Quý Hường lười biếng, đằng hoàng trịnh trọng nói: "Tây Tây mỗi lần chọc tôi không vui, đều sẽ làm thế."

Khâu Anh chớp mắt mấy cái, anh nói rất đúng về tiểu muội muội của Tôn Trạch Nghị, không để ý tới người băng sơn như bản thân còn có thể làm ra loại chuyện này?

Lúc này cô vừa vội lại vừa sợ, nổi lông rừ tung, cũng không kịp nhớ nhiều như vậy, nhón chân lên ôm lấy cổ Quý Hường Không, hướng về phía má của anh bẹp một cái.

Phản ứng này của cô khiến Hường Không không kịp chuẩn bị, sững sờ một lát rồi bùng lên, âm thanh nghiêm nghị: "Sao cô dễ lừa thế?"

Cả người Khâu Anh mông lung, khóe miệng co rúm, thanh âm mềm mại: "Không phải anh vừa nói hay sao?"

Quý Hường Không cười lạnh nói: "Bùi Hy bảo cô hôn, cô cũng hôn sao?"

Khâu Anh mạnh mẽ phản bác: "Anh thử nghĩ đến cái cảnh hân ta nói câu ấy đi!"

Quý Hường Khôn gật gù: "Thế là sẽ làm đúng không?"

"Không bao giờ!" Gò má Khâu Anh nóng lên, nước mắt đảo quanh hốc mắt, "Anh chả hiểu gì cả?"

Thấy cô bị mình ép, Quý Hường Không mềm nhũn, mặt mày lập tức giãn ra, ôn hòa nói: "Tôi không phải là vì ngại ngại sao, còn không cho nam sinh thơ ngây tức giận để đỡ ngại sao?"

Viên mặt anh thâm thụy, lông mày anh tuấn, chăm chú nhìn anh mắt đối diện: "Nói đi, tại sao lại trốn tôi?"

"Thật ra là có nguyên nhân," Khâu Anh buồn mi mắt xuống, đem chuyện lúc trước có mấy nam sinh trong quán net của Tôn Trạch Nghị kể lại, "Tôi lo trong mắt anh vẫn còn đáng về của tôi ngày trước...anh vẫn còn chán ghét tôi sao?"

Quý Hường Không một mặt khó tin nổi nhìn cô, giống như vừa nhìn thấy một con lợn biết bay: "Cô bị ngốc à?"

Cô còn muốn truy hỏi, nhưng lại bị anh hết lần này đến lần khác chuyển đề tài, chỉ đành bỏ qua.

Quý Hường Không đưa Khâu Anh xuống tầng một, nhớ tới chuyện ở câu lạc bộ VPG, trong lòng Khâu Anh vẫn còn sợ hãi, cảm giác bản thân khó thoát khỏi nỗi lằn.

Quý Hường Không lắc đầu: "Coi như không liên quan đến cô, vấn đề của tôi với Kỳ Việt cũng khách quan mà tồn tại."

Khâu Anh bất mãn lắm bầm: "Hắn thật quái lạ, tại sao lại không thích anh nhỉ?"

Thấy con người cô chuyển động, tựa như đang suy nghĩ một vấn đề khó nhằn nào đó, Quý Hường Không nhất thời vui vẻ: "Coi như tôi là gái lâu xanh, cũng có người sẽ dị ứng với kiểu người như tôi."

Dứt lời anh đưa ngón trỏ chỉ vào cổ Khâu Anh: "Cô giống Lâm Dật Hiền thật, ăn nhiều óc chó vào - cho thông minh lên."

Đôi mi thanh tú của Khâu Anh vận chặt: "Tôi không ngốc."

"Cô có thể kiểm tra thử: Lâm Dật Hiền trước khi thi đấu đều phải ăn quả óc chó, nhưng cậu ấy không có công cụ bóc, mỗi lần đều dùng cánh cửa." Quý Hường Không vỗ tay cái đập. "Vấn đề là ở chỗ, xin hỏi quả óc chó bị đè nát như vậy còn có thể giúp tăng thông minh lên sao?"

"Có thể mà." Khâu Anh suy nghĩ một chút, "Quả óc chó bị cắt bởi cánh cửa có thể bù được sự thông minh ở não khi đẩy cửa."

Quý Hường Không bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Vậy cậu ta ăn là có thể bù được phần đó rồi."

"Anh nói xấu cậu ấy!" Khâu Anh miệng nhếch lên một cái, làm dáng muốn gửi tin nhắn, "Tôi sẽ nói cho cậu ấy biết."

Lông mày Quý Hường Không nhướn lên: "Ồ, hay người vẫn vẫn còn liên lạc à?"

Đương nhiên, bằng không ai làm tình báo cho tôi chứ.

Khâu Anh đắc ý nhú mày, vẻ mặt ông cụ non nói: "Rất bình thường, mọi người đều người trong ngành cả."

Cô còn chưa chạm vào màn hình, điện thoại đã bị Quý Hường Không giật lấy, anh đưa nó đặt bên điện thoại của anh, một đỏ một xanh, cực kỳ gán bó. Khâu Anh đưa tay giật lại, bị anh ung dung ngăn cản. Cảm Quý Hường Không khê nhếch, rảnh rỗi nói: "Đi ăn cơm với tôi, không được tán gẫu với người khác."

Sau khi ăn xong thì tản bộ, bọn họ đi qua khu giả lập đang chơi thử, Khâu Anh nhất thời hứng khởi, liền xếp hàng chơi thử. Mũ bảo hiểm VR che kín hai mắt, cả người như rơi vào một chiều không gian khác. Quý Hường Không giúp cô đeo ống tai nghe, tai cô trắng nõn mềm mại, lộ ra màu hồng phấn nhàn nhạt, mao mạch mơ hồ có thể thấy được, ánh mắt anh chìm xuống, vô ý liếm nhẹ môi dưới.

Mũ bảo hiểm VR có mười mấy bộ phim ngắn, Quý Hường Không nhìn Khâu Anh lao đảo đi về phía trước, cánh tay ở trong không khí chậm rãi vuốt ve, thỉnh thoảng còn nhếch miệng thán phục, như đang đánh nhau trong một thế giới mới. Bàn tay cô bất ngờ đụng vào anh, suột trên lồng ngực anh mấy lần, sau đó kinh hoàng thu về. Ánh mắt Quý Hường Không thả mềm, nghiêng mặt sang một bên cười nhẹ.

Trong tầm nhìn của Khâu Anh, cô đang ở giữa vũ trụ, khi thì bị lôi xuống đáy biển, khi thì bị đẩy lên tòa nhà cao chọc trời, bỗng nhiên trước mắt tràn đến một không gian đen tối không bờ bến. Nghe thấy bên phải truyền đến âm thanh của con người, Khâu Anh lập tức quay đầu -

"Aaaaaaaa, Khùng lòng!"

Khâu Anh lùi về phía sau, tiến vào lồng ngực của ai đó, cô có chút kinh hoàng, đang định lấy mũ xuống, đối phương đã trước một bước ôm lấy eo cô.

Trên đỉnh đầu vang lên thanh âm của Quý Hường Không: "Bây giờ tôi sẽ trả lời câu hỏi của cô."

Đầu óc Khâu Anh trống rỗng, toàn bộ cơ thể bắt đầu căng thẳng, tiếng tim đập thình thịch mang theo hỗn tạp, phảng phất đợi một hồi chuông nào đó.

"Không ghét," Quý Hướng Không thấp giọng nói bên tai cô, "Anh rất thích em."

Ầm một tiếng, hô hấp Khâu Anh động lại, cô đội lại mũ bảo hiểm, không nhìn về mặt của anh, chỉ còn thấy một bầu trời đêm với những ngôi sao sáng lấp lánh, ánh mắt tràn ra một loại cảm giác kinh ngạc, ánh lửa năm màu từ từ biến thành những bông hoa, anh đào rơi xuống như mưa.

Dòng nước ngọt ngào thấm qua cỏ cây hoa lá uớt vào đất, uớt lượn thành một đường tuyệt đẹp.

"Anh ta tỏ tình với chị á?"

".....Cứ coi là thế đi."

Đầu dây bên kia truyền tới một tiếng cười dài, Cố Giai Di hưng phấn hỏi: "Năm tay chưa? Hôn chưa? Ngủ chung chưa?"

Dường như liên tục bị ba mũi tên chĩa hẳn vào đầu một Khâu Anh đang sung sướng, đầu cô cúi xuống một chút: "Chưa năm, chưa hôn, chưa...ngủ cái con khi nhà người!"

Cố Giai Di giống như xì một tiếng: "Chả bạo dạn gì cả, cái gì cũng chưa làm, gọi gì là thích."

Khâu Anh lúc này mới tóm tắt lại câu chuyện: "Quả thật, là chị hỏi anh ấy trước, ấn tượng về chị có thay đổi không, có phải vẫn còn ghét chị không....Anh ấy nói 'không ghét, anh rất thích em'."

"Sau đó thì sao?"

"Sau đó thì cả người đều mông lung, đầu óc trống rỗng, đeo mũ bảo hiểm xuống rồi trạng thái lại quay về như ban đầu, còn hỏi tôi vừa nãy chơi game thế nào.....Anh ấy là người hi nộ ái ố không rõ ràng, chị đoán cũng không ra anh ấy đang nghĩ gì."

Sau khi cúp điện thoại, Khâu Anh đột nhiên cảm thấy có chút vắng vẻ, hối hận mình sao không hỏi cho rõ ràng, lại tưởng bở, lại tìm anh ấy à...Gần đây scandal còn chưa hết, ra ngoài đêm nay đã đủ mạo hiểm, vẫn là nghe kiến nghị của Lâm Dật Hiền, tạm thời đừng liên hệ, tránh né khó khăn.

Khâu Anh mở máy tính ra, bắt đầu đảo một vòng tin tức, tin hot nhất, lại là một chiến đội vì thành tích Iconquer không tốt, tuyên bố giải tán. Ông chủ câu lạc bộ đăng tải bài viết, công bố rất nhiều chuyện không muốn người khác biết; Tuyên thủ đang "hot" ký hợp đồng với ứng dụng livestream, tùy tiện huấn luyện ứng phó, đem nhiều thời gian tiêu hao vào livestream, luyện ái phân tâm, mang bạn gái về câu lạc bộ qua đêm, theo bạn gái leo rank, mở tài khoản, bận nhiều việc vô ích, suốt ngày chơi các loại game khác, không có tinh thần huấn luyện; đánh mất ý chí chiến đấu, ngược lại cảm thấy nhiều người yêu men là ở chỗ, có thứ tự trong bảng tổng sắp thi đấu....

Ông chủ yếu esports kia tha thiết viết: "Tôi từng muốn tạo nên một chiến đội hàng đầu thế giới, mang theo niềm tin của tôi đứng cảm vron tới đỉnh cao, nhưng bây giờ chỉ có thể chọn cách giải tán đội, bởi vì không có cách khác, nói chuyện với họ về ước mơ và mộng tưởng."

Trong lòng Khâu Anh căng thẳng, nhớ tới lời đối thoại trước đây với Quý Hướng Không.

Nói về mâu thuẫn với Kỳ Việt, anh chỉ có chút bất đắc dĩ: "Chủ yếu là việc phân chia, anh hùng mới, chiến thuật mới bọn họ cũng không muốn luyện, còn muốn bảo vệ chính mình ở chặng đường tiếp theo."

Khâu Anh gật gù: "Trước đây dành được quán quân thế giới, từ lâu đã chứng tỏ thực lực của chính mình, nếu như đã rất mãnh liệt muốn thắng, rất dễ dàng sẽ thấy việc huấn luyện thật khô khan vô ích, lười biếng trực tiếp bỏ qua."

Quý Hướng Không nghe câu được câu mất thờ dài: "Esport, lúc nó còn ở ngoài mép sách tìm cơ hội tồn tại, căn bản không ai để ý đến nó. Hiện tại tình cảnh càng ngày càng tốt, số lượng người chơi esports tăng chóng mặt, lượng người chơi chuyên nghiệp cũng càng ngày càng không biết phải trái đúng sai rồi."

Khâu Anh tròn tròn mắt: "Ý anh là....Các thành viên VPG từ lâu đã không còn ý chí tiến thủ như trước đây sao?"

Quý Hướng Không chạm vào mũi cô, cười nói: "Thật thông minh."

Đối với tuyên thủ cấp độ ngôi sao màn bạc, cho dù bọn họ không đoạt quán quân mùa giải đó, dựa vào thu nhập ngàn vạn triệu ở hợp đồng livestream, lãi thương mại cao, bất cá tốt, tiền huấn luyện lẫn tiền thu nhập hàng tháng, hoàn toàn có thể sống xa hoa đôi chút.

Ánh mắt Khâu Anh phức tạp nhìn về phía Quý Hướng Không, anh tuy rằng kẻ ghét người thương, nhưng kỹ năng cực tốt, hình tượng xuất chúng, lại có fan nữ lớn trợ giúp phía sau, sớm đã có không ít công ty tài trợ nhắm vào, bọn họ tranh nhau tung cánh ô-liu, nhưng đều bị anh cự quyết từng cái, từng cái một.

Khâu Anh thăm dò hỏi: "Bốn người còn lại của VPG đều kiếm tiền trong livestrea, sao anh không tham gia?"

"Huấn luyện còn chưa xong, làm gì có thời gian." Quý Hướng Không bất mãn cười cợt, màu đáy mắt từ từ trở nên nghiêm nghị, ngữ điệu trầm ổn mà kiên định, "Tôi là một tuyên thủ chuyên nghiệp, đoạt cúp quán quân, là thứ ý nghĩa duy nhất khi tôi tồn tại trên cái sân đấu này."

Một khắc đó, Khâu Anh nín bưng, cảm giác viên mắt nóng ran, nhiệt huyết toàn thân bùng tỏa.

Khâu Anh lấy lại tinh thần, tiếp tục xem bài viết của ông chủ này.

"Những năm gần đây, chiến đội ở thị trường quốc tế có những biểu hiện rất tốt, theo con số thống kê, giữa năm 2015 sản nghiệp game đạt đến doanh thu 1407 trăm triệu đô-la, trong đó thi đấu esports đóng góp 207 trăm triệu, vượt qua Mĩ trở thành quốc gia thi đấu esports số một thế giới.

"Chiến tích ở giải đấu Iconquer quốc tế cô cùng huy hoàng, sau khi đoạt giải, tổng cục thể dục thể thao, tờ "Nhật Báo Nhân Dân" của CCTV lập tức đưa tin. Thế nhưng, nếu như kết quả không tốt thì sao?"

"Thi đấu thể thao điện tử trong nước vẫn còn một con đường lớn để đi, ở trong cái xã hội độ tán thành với game thủ không cao, mỗi một năm, mỗi một mùa giải, tuyển thủ chuyên nghiệp đều như ở một thế giới khác phần đầu không ngừng, trên người khoác quốc kỳ mà dành một cúp quán quân. Bọn họ biết, nếu như muốn nhận được sự tôn trọng của mọi người, phải đem đến kết quả thật xuất sắc!"

Khâu Anh đưa chuột đến diễn đàn, nhìn thấy tên của cựu đội trưởng Legend, người sở một Iconquer Trung Quốc - Cố Phóng.

"Sự cầu thắng của tuyển thủ là căn bản của thi đấu, hi vọng thể hệ game thủ mới sẽ không xóc nổi, không quên trái tim ban đầu, đừng vì tiền tài mà đánh mất ước mơ của các bạn, hi vọng các bạn có thể bảo vệ xinh quang chúng tôi đã từng tạo ra, không phụ sự kỳ vọng của những người yêu quý esports!"

Khâu Anh đóng tab, chẳng biết vì sao, trong lòng lại dấy lên một nỗi bất an mãnh liệt.

Điện thoại trên bàn rung lên, là tin nhắn từ Quý Hường Không.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12-2: Trái tim có chủ (2)

"Thứ sáu tuần sau có rảnh không? Đi xem concert với tôi?"

Khâu Anh ôm ngực, nhất thời mừng rỡ nói không ra tiếng, đây chính là...hẹn hò?

Nội tâm cô vừa bị Cố Giai Di dội cho một gáo nước lạnh bây giờ đã lại tràn đầy sự vui sướng, càng ngày càng lớn, thân thể nhẹ nhàng, cảm giác có thể bay lên không trung bất cứ lúc nào.

Cả ngày tâm tình chập trùng lên xuống, vẫn vô cùng kích thích với tin nhắn hôm qua, cũng may cuối cùng có thể trở lại bình thường!

Từ nhỏ đến lớn, Khâu Anh đều cảm thấy mình có một ưu điểm rất lớn, đó là làm việc cực kỳ chăm chỉ, mọi chi tiết đều xử lý cực kỳ cẩn thận tron tru, nhưng mà cũng có một khuyết điểm rất lớn, mỗi khi chìm đắm trong sự vui sướng kịch liệt, cô đều bỏ qua một số chi tiết vô cùng quan trọng. Giống như lúc trước cô tham gia chương trình thực tế mà lại không kiểm tra danh sách khách mời, giống như hôm nay mặc trang phục đẹp đẽ, đọc thuộc các loại 36 kế quyền rử nam nhân, hành trang đầy đủ ngồi trên xe Quý Hường Không, sau đó phát hiện điểm đến dán đầy biển quảng cáo -

Concert trong nước của nhóm siêu nữ Firework.

Da đầu Khâu Anh vang lên từng trận tê, suýt chút nữa ôm đầu hét lên, đây là đâu hả?

Thấy cô kinh ngạc khắp mặt, Quý Hường Không một tay cầm vô lăng, một tay tùy ý khoác lên vừa sở xe, như không có chuyện gì xảy ra mà nói: "Tôi có hai tấm vé VIP, nhớ tới cô cũng rất yêu thích Firework, liền đưa cô đi cùng."

Khâu Anh vô thức kéo vạt áo, trước kia là yêu thích, nhưng bây giờ....

Cô cố gắng bình tĩnh lại, chỉ là một buổi biểu diễn thôi, đến cũng đến rồi, một sân sân khấu, một dưới khán đài, chẳng lại bọn họ lại có thể tro tàn lại cháy sao?

Nhóm nữ hot nhất Châu Á, hiệu quả sân khấu concert của Firework cực kỳ rực rỡ. Hiện trường không còn chỗ ngồi, khán giả gào cao biển tiếp ứng, rất lớn, ánh đèn led sáng rực, trải dài như vũ trụ tí hon, thành viên Trung Quốc Miya làm centre trên sân khấu, nhận được rất nhiều tiếng hò reo chói tai cổ vũ.

Fan nhìn cô ấy với vẻ mặt ngưỡng mộ yêu thích cuồng nhiệt, có người còn hét to tên cô ấy, khóc lớn thành tiếng.

"Thành viên giàu thực lực được yêu thích nhất" "Lấy sức một người thay đổi vận mệnh của toàn đội"... Tâm tình Khâu Anh phức tạp nhìn về cổ gái như ánh mặt trời xán lạn trên sân khấu, có hai chiếc lúm đồng tiền ngọt ngào, mắt cười cong cong, đáng yêu lại cảm động. Cô ấy từng là ước mơ của Khâu Anh, vô số những đêm dài tỉnh mạch đơn độc, đều là tiếng hát của cô ấy, nét cười của cô ấy, khiến Khâu Anh tràn đầy nhiệt huyết, một đường tiến lên phía trước.

Khâu Anh từng bắt chước Miya, thậm chí còn khát vọng trở thành cô ấy, nhưng cái bóng đen sau lưng ngày càng lớn, cô ấy lại tỏa sáng đến chói mắt, Khâu Anh lúc nào cũng cảm thấy, bản thân thật kém cỏi.

Khúc nhạc dạo vang lên, vũ đạo bắt đầu, toàn bộ thành viên Firework mặc váy ngắn, nhưng đầu gối của Phó Di Nhã khác tất cả mọi người, lúc bọn họ tới gần, Khâu Anh không nhận được hỏi: "Tại sao cô ấy lại đeo băng bảo vệ đầu gối?"

Quý Hường Không cười cợt, ngữ điệu có chút bất đắc dĩ: "Đại khái chắc lại dùng sức quá mạnh, đầu gối bị thương ấy mà..."

Chẳng biết vì sao, một câu nói bình thường như thế, nhưng lại châm thẳng vào đáy lòng cô, không ngừng nhói lên từng tia đau đớn. Khâu Anh cúi đầu xuống, không nhận được bắt đầu suy nghĩ lung tung. Cô hoảng hốt bất an, tay từ từ chủ động đưa về phía Quý Hường Không, lúc sắp chạm vào, anh vừa vận đưa tay với lấy cốc nước.

Ánh mắt cô âm trầm, hình ảnh trước mắt dần mờ hồ không rõ, toàn bộ âm thanh não nhiệt nơi hội trường như bị ép sang một thế giới khác, cô không còn nghe thấy bất cứ âm thanh nào, ngoại trừ tạp âm từ chỗ trống trong tim đang cuộn cuộn kéo tới.

Tình yêu chân thành bị vận mệnh đùa giỡn, mối tình đầu của người mà cô thích, lại là giấc mộng của biết bao nam nhân.

Concert lần đó Firework hát cái gì cô cũng không nhớ, trong đầu chỉ tồn tại gò má chăm chú hướng về phía sân khấu của Quý Hường Không, con mắt thanh tỉnh trong sạch của anh, ánh đèn sân khấu lúc sáng lúc tối soi rõ từng góc cạnh trên mặt anh.

Lúc kết thúc, có một nhân viên đến thông báo rằng Phó Di Nhã muốn gặp Quý Hường Không ở phòng nghỉ phía sau hậu đài.

Khâu Anh vừa nghe xong cả người đã cứng ngắc lại, hai huyết thái dương thỉnh thoảng nháy lên, trong miệng sực lên một bị đắng, Quý Hường Không suy nghĩ trong chốc lát, nhấc khủy tay lên, bàn tay to lớn xoa nhẹ đầu cô, nói: "Đi cùng đi."

Khâu Anh nhìn khuôn mặt hững hờ tươi cười của anh, sửng sốt hồi lâu.

Phó Di Nhã ngoài đời xinh hơn trên ảnh rất nhiều, không phải nhan sắc tầm thường, gò má phang phác hồng, mái tóc màu nâu buộc cao, mang dáng vẻ thân thiện khó tả.

An tâm chỗ này không còn ai, trợ lý vừa mở cửa, Phó Di Nhã liền hào hứng chạy về phía Quý Hường Không, động tác quá nhanh, lập tức ngã nhào, cô ấy cũng không để ý, phúi phúi quần áo lập tức đứng dậy.

Khâu Anh để ý, lúc cô ấy nhảy dựng lên ôm cổ Quý Hường Không, anh cơ hồ theo thói quen hơi khom người xuống.

Bọn họ trước đây rốt cuộc như thế nào mà chỉ một hành động thân mật nhỏ như vậy liền có thể hiểu ngầm ý nhau đây? Khâu Anh cắn môi dưới, cúi đầu nhìn mũi chân của mình, ý nghĩ chưa xót vang lên trong đầu.

"Hường Không!" Phó Di Nhã nhếch miệng nở một nụ cười, lộ ra hàm răng trắng nõn, "Đã lâu không gặp! Em rất nhớ anh!"

"Đúng vậy, hơn hai năm, cô hát cũng càng ngày càng hay rồi." Quý Hường Không trên mặt mang ý cười, không chút biến sắc đẩy cô ấy ra. Phó Di Nhã lúc này mới nhận ra được chỗ không đúng, khéo mắt quét qua Khâu Anh một lượt, nụ cười lập tức thu lại, ánh mắt cô ấy buồn bã, nhưng lại lập tức để lộ nụ cười ngọt ngào như lúc biểu diễn: "Hường Không, người này là...bạn gái anh à?"

Quý Hường Không nghiêng đầu nhìn về phía Khâu Anh, ánh mắt tràn đầy thành tựu tỏa sáng rực rỡ.

Khâu Anh không hiểu anh đang nghĩ gì, đây là cái quái gì vậy? Đưa cô đi theo không phải để cô chiêm ngưỡng cảnh bao năm hạnh phúc trùng phùng sao?

Cô nghĩ anh chính là đang ám chỉ hãy diễn cùng anh vở kịch này, liền giả bộ thân mật khoác tay, đưa mặt hướng về phía anh.

Quý Hường Không nhếch miệng lên, ý cười trong đáy mắt tản ra, anh quay đầu nói với Phó Di Nhã: "Đúng vậy."

Về mặt Phó Di Nhã lập tức thay đổi, toàn thân giống như chấn động, tứ chi đều khẽ run lên từng đợt. Cô chớp mắt mấy cái, lại vài cái nữa, giống như đang tiêu hóa một sự thực khó có thể chấp nhận, mà Quý Hường Không cứ như vậy nhìn cô ấy, ánh mắt bình tĩnh mà thân nhiên. Phó Di Nhã môi giật giật, hơi giương lên, một úc sau mới khôi phục dáng vẻ linh hoạt dễ thương hoạt bát lúc trước, khô khốc cười nói: "Bạn...bạn gái anh thật xinh đẹp."

"Cảm ơn, biểu hiện hôm nay cũng rất tuyệt." Quý Hường Không thanh âm trước sau hài hòa như một, anh hơi nghiêng đầu liếc nhìn cánh tay đang ôm kia, căng thẳng như sự căng thẳng của Khâu Anh, ý cười ở đáy mắt càng lớn, "Cũng không còn sớm, chúng tôi nên về rồi, chúc concert sắp tới của các cô thuận lợi, xin phép."

"A, vậy hả, như vậy...." Phó Di Nhã ánh mắt long lanh, có chút bối rối nắm lấy vạt áo, "Quản lý của tôi sắp đến rồi, quả thực không thể ở lâu ở đây, cái này...hai người đi trước đi."

"Được, hẹn gặp lại."

Quý Hường Không dứt lời liền kéo tay Khâu Anh tiến ra phía cửa, Khâu Anh vội vàng liếc nhìn Phó Di Nhã một chút, vẫn không biết sợ, thật hư.

"Hường Không!" Phó Di Nhã ở sau lưng gọi anh, âm thanh có chút run rẩy, "Liên lạc lại nhé!"

Khâu Anh quay đầu lại, nhìn Phó Di Nhã đứng tại chỗ, môi cười nhạt, viền mắt ửng hồng.

Thấy Quý Hường Không không quay đầu nhìn lại, Khâu Anh sốt sắng nhìn về phía anh, anh hít sâu một hơi, hàm dưới thả lỏng, chậm chậm xoay người, lộ ra nụ cười: "Được."

Khoảng khắc xoay người đó, bàn tay anh tìm được bàn tay Khâu Anh, nắm thật chặt, mười ngón đan xen.

Hình ảnh này như một đòn trí mạng, Phó Di Nhã che miệng lại, cả người như bị đánh bay sự tức giận, một màn bi thương bao trùm cô trong bóng tối. Chỉ có Khâu Anh biết rõ, Quý Hường Không dùng sức nắm thật chặt tay cô, nắm đến mức từng ngón tay đều đau đớn, thật giống như đang tìm kiếm một điểm tựa, hạ hết quyết tâm để bình tĩnh lại, cho nên cô chỉ có thể nhìn đau nắm lại tay anh, sau đó diễn một cảnh nghỉ một đẳng làm một nẻo, để lộ nụ cười như không có chuyện gì xảy ra.

Khâu Anh nghĩ, cho dù đây chỉ là một vở kịch, cô cũng hy vọng mình có thể trở thành chỗ dựa, trở thành sức mạnh của anh, để anh cảm thấy, anh không cô đơn.

Lúc đi xuống bãi đậu xe, Khâu Anh nhẹ giọng mở miệng, ngữ khí như băng mỏng: "...Hai người lâu rồi không gặp, sao không đi ôn lại chuyện cũ."

Quý Hường Không dừng bước, đuôi lông mày hơi giật giật, cười nói: "Vậy tôi đi ôn lại chuyện cũ, bỏ rơi cô ở đây nhé."

Ngực Khâu Anh cứng lại, cô có thể trả lời cái kiểu giống như mấy nữ chính trên phim truyền hình như "Anh đi đi, tôi bắt taxi về là được rồi", hoặc là "Anh vui là được rồi", nhưng có lẽ trình độ rộng lượng của cô vẫn chưa đạt đến cấp độ đó. Cô kéo tay áo anh, đứng đưa đầu, con mắt hiện lên một lớp sương mù: "Không đâu, không cho anh đi."

Quý Hường Không cong mắt: "Được, tôi không đi."

Nỗi lo trong lòng Khâu Anh cuối cùng cũng được buông xuống,

"Ngày mai anh cũng nghỉ sao?" Ngồi trên xe, Khâu Anh đột nhiên hỏi, "Chủ Nhật này nhà em họ tôi có rất nhiều con trai đến chơi, bọn họ đều thích chơi Iconquer, lại rất muốn gặp tuyển thủ chuyên nghiệp, nếu anh có thời gian, có thể tới không?"

Cô nói rất nhanh, cũng rất nóng lòng, như muốn chứng minh cái gì, muốn đem thứ gì đó giữ chặt trong lòng bàn tay, nhưng sau khi nói xong cô lại muốn tìm đường lui, đây vốn là yêu cầu khá kỳ quái, cự quyết cũng không sao....

"Được."

Trái tim Khâu Anh còn đang hồi hộp, anh đã trả lời một câu thẳng thắn như vậy.

Buổi tối Khâu Anh nói cho Cố Giai Di tin tức này, em họ cô nhảy nhót hét lớn: "Ngày mai Hạ Lăng cũng đến."

Ấn tượng của Khâu Anh đối với Hạ Lăng không bình thường, ban đầu bởi vì kinh nghiệm của cậu ấy mà tiếc nuối, nhưng sau đó khi gặp cậu ấy trong nhà Cố Giai Di, lúc đó cô đang tìm album ảnh ở tủ bát thấp nhất, Hạ Lăng đột nhiên đứng sau cô, khiến cô sợ đến chút nữa đập nát ở tủ kính.

"Này, cô lộ hàng rồi!" Tên nam sinh cúi đầu nghịch ngợm, "Màu xanh dương."

Khâu Anh vội vàng kéo quần thấp xuống, quần bách đến chịu không được.

Buổi chiều hôm đó cô chơi đùa cùng bọn họ, cảm nhận sâu sắc được tên ác mồm độc miệng Hạ Lăng.

Một lúc thì là: "Loại ngu xuẩn như mày đừng nên nói gì thì hơn."

Một lúc lại là: "Đầu óc các người bị úng à, mau đem ngâm vào nước bồn cầu cho thông đi, không chừng có thể trở thành người bình thường chút đỉnh đấy."

Khâu Anh không nhịn được cảm khái, cậu ta đẹp trai như vậy, có lẽ bởi vì cách nói chuyện gọi đòn, luôn bảo vệ bản thân quá mức, khiến người khác không thể đụng vào được.

Thoáng nhìn khuôn mặt cười tươi của Cố Giai Di, Khâu Anh bắt đầu đi lác ddaafu, luyện ái bên trong nội tâm mỗi thiếu nữ thật mạnh mà....

Chủ Nhật, lúc Khâu Anh đưa Quý Hường Không tới nhà Cố Giai Di, cha mẹ cô vừa vặn mở cửa ra, phòng khách rộng lớn đã chất đầy mười mấy đứa con trai, đang nhảy nhót tung bừng chơi game.

Trong nháy mắt nhìn thấy Quý Hường Không, bọn họ làm rơi cả tay cầm, nửa ngày sau mới phản ứng được, kích động đến mức không kịp kiềm chế, phảng phất cảm giác như gặp được siêu sao truyền hình.

"Void."

"Trời ạ! Đùng là người thật rồi!"

"Tôi chỉ có thể nhìn thấy anh ở trên TV thôi."

"Có thể chụp ảnh chung với anh không?"

Quý Hường Không đã sớm quen với loại đại ngộ này, kí tên chụp ảnh quen tay làm nhanh, thoáng nhìn nam sinh ngồi trên ghế sofa, hứng hờ dần dần nhìn mình. Lúc bốn mắt giao nhau, thiếu niên trên mặt lộ ra vẻ trào phúng, ngữ điệu ác độc nói: "Anh chính là cái tên tay tàn đó hả?"

Khâu Anh nuốt chút nữa bóp nát lon coca, Cổ Giai Di sắc mặt tái xanh, những tên khác hai mặt nhìn nhau - không hổ danh là Hạ Lăng, nói ra được mấy câu trong lòng chúng tôi rồi!

Quý Hường Không cười ha ha không ngại ngừng gì, tùy ý ngồi vào vị trí trên bàn máy tính. Bọn con trai nghe con không sợ hổ, xoa xoa hai tay thay phiên nhau ra solo với Quý Hường Không, Quý Hường Không cũng không từ chối, để bọn họ cảm tưởng mạnh, dễ dàng treo bọn họ lên đánh tới tấp.

Cảm giác kia chính là kiểu hai người đứng trên võ đài, một người bị một người khác không rõ dùng chiêu thức gì, đã bị đập xuống lòi đài.

Trong đó Quý Hường Không đầu cùng Hạ Lăng là lâu nhất, hai bên đánh có đến có đi, rốt cuộc vô cùng sốt ruột.

"Hạ Lăng đứng trong top hai mươi tuyển thủ solo cả nước đấy."

Kết quả không chút hồi hộp, Hạ Lăng thua.

Sự thật chứng minh, lúc người thường đối mặt với tuyển thủ chuyên nghiệp, trình độ chênh lệch hẳn một đoạn dài. Quý Hường Không tuy rằng bị gọi là tay tàn, nhưng cũng được kết luận là tuyển thủ chuyên nghiệp.

Khâu Anh không khỏi dương dương tự đắc, mấy câu bình luận trên kia "Thế tôi cũng thi đấu được", nếu như dám khiêu chiến trước mặt, chính là lấy trúng chọi đá rồi còn gì.

Toàn người chơi game với nhau, bọn họ rất nhanh liền trở nên thân thiết, tiếng cười nói vang lên không ngừng, ngay cả Hạ Lăng cũng không còn nói mấy câu bất kính. Khâu Anh nhìn Quý Hường Không đùa giỡn cũng mấy người trẻ tuổi, trong lòng trở nên thật ảm áp.

Sau đó, Quý Hường Không cho bọn họ xem Miccheck trận chung kết của đội quán quân, khí thế thi đấu thoải mái chấp trùng, lại một lần nữa gây chấn động lòng người, tiếng hò hào không ngớt.

Có nam sinh không nhịn được cảm khái: "Thật hâm mộ các anh! Dựa vào chơi game kiếm được rất nhiều tiền a!"

"Đây không phải là chơi." Quý Hường Không lắc đầu một cái, "Bóng rổ cũng là game, chậm rãi mà đã phát triển thành giải chuyên nghiệp NBA. Thể thao chuyên nghiệp sớm đã được cục thể thao quốc gia thừa nhận là một hạng mục thi đấu rồi, tuy hình thức không giống bóng rổ, nhưng lại truyền đạt một loại năng lượng rất giống nhau."

Quý Hường Không thu lại tư thế ngồi lỏng lẻo, hai chân mở rộng, thân thể nghiêng về phía trước, hai tay chống lên đầu gối, mười ngón đan vào nhau.

Anh nghiêm mặt nói: "Thi đấu thể thao điện tử là thử thách lý trí và năng lực phân tích của một người, thể lực, khả năng phản ứng, sự tập trung, khả năng áp chế áp lực, có cái nhìn sâu rộng và năng lực hợp tác với đồng đội. Muốn có được thành tích tốt, ngoại trừ thiên phú, còn cần những ngày tháng khắc khổ chuyên cần huấn luyện."

Khâu Anh vẫn cảm thấy, cảm giác Quý Hường Không lúc thực sự nghiêm túc nói chuyện, trầm ổn trấn định, logic rõ ràng, so với đáng vẻ nghịch ngợm thường ngày của anh, hoàn toàn là hai người hoàn toàn khác nhau.

"Tuyển thủ chuyên nghiệp, là vì trong lúc thi đấu hiểu ngầm ý đồng đội, thường ở ký túc xá với câu lạc bộ, một năm đều không được mấy lần về nhà, để thi đấu trong thời gian dài, cần rèn luyện thể lực, làm việc và nghỉ ngơi đúng giờ, để nâng cao thao tác, cần mài dũa năng lực phản ứng. Mỗi ngày phải thi đấu vài trận BO3, nghiên cứu video chiến thuật, quan sát người khác thi đấu, tổng kết kinh nghiệm, học tập và khai phá thành thạo tướng mới, đội hình mới, chiến thuật mới. Sau khi kết thúc một ngày huấn luyện, lại còn phải đấu solo với từng người trong đội, duy trì trạng thái tốt nhất."

Các nam sinh như được mở ra một cánh cửa mới, hết sức chăm chú lắng nghe, giống như một học sinh chăm ngoan nghe giảng.

"Không chỉ có vậy, tuyển thủ chuyên nghiệp còn cần phải có một nội tâm thật vững chắc. Các cậu tưởng tượng một chút, nhất cử nhất động trong lúc thi đấu của các cậu, sau lưng đều có mấy chục triệu người đang nhìn, thao tác của các cậu chỉ cần không cẩn thận đôi chút, khán giả sẽ lập tức hướng về phía các cậu mà phỉ báng..."

Các nam sinh dường như cảm nhận được loại cảm giác gì đó, mỗi người đều căng thẳng không ngừng. Khâu Anh lườm anh một cái - nhìn xem, anh dọa con nhà người ta thành như thế nào rồi.

Sau khi lắng nghe mấy câu nói đó, mấy nam sinh bỗng nổi lên một đợt tôn kính không nguôi, một hai "Quý thần", tò mò hỏi rất nhiều thứ liên quan đến chuyện thi đấu chuyên nghiệp.

Có người hỏi: "Quý thần, anh cảm thấy tôi có thể đánh chuyên nghiệp không?"

Cũng có người hỏi: "Vì ước mơ, tôi chịu khổ chút cũng được!"

"Không phải ai cũng có thể trở thành tuyển thủ đánh giải thể giới, hàng năm chiến đội thắng đại diện cho quốc gia dành được huy chương không có bao nhiêu, mà người thất bại đã lên tới hàng ngàn, hàng vạn." Quý Hường Không âm thanh ôn nhu những không mất đi khí thế, "Lựa chọn con đường này, các cậu phải thắng, phải đạt được thành tích tốt, phải đạt đến đỉnh Kim tự tháp, bằng không, chỉ là hoang phí thời gian thôi."

Sau bữa cơm chiều Khâu Anh đang rửa bát trong nhà bếp, Quý Hường Không chủ động lại gần trợ giúp.

Khâu Anh mang gang tay cao su đưa cho anh: "Cảm ơn anh hôm nay đã tới."

Quý Hường Không không đứng đắn nháy mắt mấy cái với cô: "Tôi nói rồi, bất luận cô đưa ra yêu cầu gì, tôi đều sẽ thỏa mãn cô."

Ngực Khâu Anh vang lên một đợt ngọt ngào, xấu hổ nở một nụ cười, toàn bộ thân thể đều cảm thấy ấm áp.

"Thật ra cũng có phát hiện mới, chiến thuật của tên Hạ Lăng kia êm êm dịu dịu, rất giống phong cách năm đó của đội trưởng Cố Phóng. Cậu ta nằm trong top 20 cả nước, rất nhiều câu lạc bộ đều đang nhắm tới, không nghĩ rằng có thể gặp được cậu ta ở đây."

"Cậu ta có khả năng đánh chuyên nghiệp sao?"

"Có tương lai." Quý Hường Không có chút bất đắc dĩ ca ngợi, "Ước gì có được tốc độ tay nhanh như vậy, thật là tiểu tử có thiên phú."

Hiện tại chỉ có hai người bọn họ, Khâu Anh giả vờ bình tĩnh nói: "Lần trước anh nói...Anh rất thích tôi, là loại yêu thích nào vậy?"

Quý Hường Không cười đùa: "Cô thấy sao?"

Khâu Anh cẩn thận mở miệng: "....Không ghét? Fan? Bạn bè?"

Quý Hường Không không nói lời nào, chuyên tâm giặt bộ đồ ăn. Xung quanh yên tĩnh đến có chút đáng sợ, trong mũi Khâu Anh nổi lên một đợt ngại ngùng, hối hận chính mình có lẽ hơi đường đột, trái tim từ từ rơi xuống.

Leng keng -

Quý Hường Không không biết thế nào lại làm rơi đĩa trái cây, quả táo và quả lê lăn mỗi chỗ một quả. Khâu Anh vội vội vơ vơ ngồi xổm xuống tìm kiếm, người làm cũng không giúp, ngồi xổm bên cạnh cô như không có chuyện gì xảy ra mà ngăm nhìn.

Khâu Anh bất mãn quay đầu nhìn anh: "Ài, đừng có ngồi như vậy, anh mau tìm đi..."

Lời còn chưa dứt, Quý Hường Không đột nhiên ôm qua vai, cúi đầu hôn cô, vô cùng hơi hột, lướt nhẹ qua môi.

Đôi môi vừa chạm liền tách ra, Khâu Anh không hề có phòng bị, trở mặt ngạc nhiên đầy một mặt. Quý Hường Không ngồi không xa cô là bao, mi mắt buông xuống, sống mũi ưỡn thẳng suột qua chóp mũi của cô, hơi thở vương trên da cô, ướt át mà nóng nực.

Anh lần nữa cúi đầu ngậm lấy đôi môi mềm mại của cô, khi thì liếm láp, khi thì khê cắn, khi thì mút mát. Cảm giác tê dại lan ra toàn thân, Khâu Anh hoảng hốt đẩy ngực anh, chân tay dần dần trở nên vô lực, cả người đều phó thác cho anh làm gì thì làm.

Cửa phòng bếp không có khóa trên, kê hồ nhỏ, tiếng bọn nhỏ chơi game nhẹ nhàng đi vào.

"Đối diện là support ân ái với Carry kia!"

"Thật cay mắt! Mau thả skill!"

"Đốt! Đốt! Đốt chết chúng nó đi!"

Quý Hường Không càng ngày càng dùng sức, gò má Khâu Anh nóng rát, thờ không nổi, bị bắt nạt đến hai mắt mịt mờ, bất thành linh nghe thấy tiếng Cố Giai Di ở bên ngoài hô hào: "Anh tỳ, có cần em giúp không?"

Quý Hường Không thoảng nhả ra, Khâu Anh có khế hở, cật lực nói ra một câu: "Không cần đâu..."

Không đợi cô nói xong, Quý Hường Không lại cắn vào môi dưới của cô, kéo cô từ mặt đất đứng lên, một tay bồng qua cái eo thon nhỏ của cô, kéo về phía mình, một tay khác đưa ra giữ lấy gáy cô, không ngừng hôn sâu. Khâu Anh bị hôn đến toàn thân không còn sức lực, để anh tự ý thành công chiếm đất, cọ xát dây dưa, trái tim nhảy loạn như hồi trống.

Đột nhiên nghe thấy tiếng bước chân cách đó không xa truyền đến, có người tới! Chuông báo động trong đầu Khâu Anh vang lớn, bắt đầu không yên phẫn dấy dựa.

Thấy đầu óc cô không yên, Quý Hường Không dùng thủ đoạn kéo hai tay cô lùi về phía sau lưng, cổ ý hôn thành tiếng, người ngoài nghe không thấy,

nhưng âm thanh này bên tai cô càng ngày càng lớn, thật muốn chết. Cô dùng chân đá đá bấp chân anh, tim nhảy tới cô, mãi đến khi tiếng bước chân đi ra, cô mới bình tĩnh lại đôi chút.

Qua một lúc lâu, Quý Hường Không rót cuộc mới buông môi cô ra, ngón tay khéo léo xoa nắn vành tai cô, giọng nói khàn khàn: "Anh đối với em, chính là loại yêu thích này này."

Lúc Cổ Giai Di mở cửa, Khâu Anh đang quay lưng về phía cô ấy tìm thứ gì đó, không quay đầu lại. Quý Hường Không ở gần cửa, nghiêng người một chút, thân hình cao lớn ngăn cản Khâu Anh, nở một nụ cười ôn hòa thân mật: "Chỗ này có tôi giúp cô ấy là được rồi, mọi người cứ chơi đi."

Cổ Giai Di gật gù, rất hiểu chuyện lập tức đóng cửa lại.

Quý Hường Không lấy một lon nước trong tủ lạnh đưa cho Khâu Anh, ngón trỏ chỉ lên môi mình.

"Chỗ này của cô đó lắm đấy." Anh cong một bên khóe miệng, cười nói, "Để tôi giúp."

Khâu Anh đem lon coca đặt lên đôi môi vừa đau vừa nóng, tức giận nhìn anh: "Khốn nạn."

"Ừ." đáy mắt Quý Hường Không càng ngày càng sâu, ôn hòa vuốt tóc từ đỉnh đầu xuống cuối, động tác chậm chậm ám muội, dường như đang an ủi một con dê con, "Sau này còn tệ hơn cơ."

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13-1: Loạn trong giấc ngoài (1)

Buổi tối, Quý Hường Không đưa Khâu Anh về, lúc xe rẽ vào ngõ, anh đột nhiên hỏi: "Có chuyện cần nói với cô, có thể vào nhà cô ngồi một chút không?"

Trong đầu hiện ra màn hôn thiên niên trong phòng bếp trước đó, gò má Khâu Anh bị thiếu đến đỏ chót, ai nói nụ hôn đầu đầu là ngây ngô ngọt ngào cơ chứ? Cô lúc đó sau lưng toàn là mồ hôi, còn chưa thành niên, cái tên này quá làm loạn rồi!

Thấy cô không có phản ứng gì, Quý Hường Không lặp lại câu hỏi của mình, Khâu Anh giật mình, giọng nói lạc đi đôi chút: "Đến nhà tôi á? Muộn...muộn quá rồi....."

Quý Hường Không mặt hài hước xoa đầu cô: "Cô nghĩ cái gì vậy hả?"

Sau khi vào nhà, Quý Hường Không đi thẳng vào vấn đề, mở máy tính ra, mở phần download tìm vài cái video.

"Tôi vốn không để ý tới Kiều Hình lắm, nhưng sau lần solo với cô vừa rồi, tôi liền vào livestream của cô ta xem xét một chút." Anh mở một tập tin nào đó ra, là video livestream sau khi chỉnh sửa của Kiều Hình, "Bình thường lúc MC chơi game trong lúc livestream, trong lúc chiến đấu sẽ vô cùng căng thẳng mà hết sức chăm chú, nhưng cô ta toàn bộ quá trình căn bản đều ung dung tán gẫu linh tinh cùng mấy cái bình luận, thao tác trên chiến trường lại không hề sa sút, toàn tâm toàn ý như vậy, thật ra đáng kỳ tài."

Khâu Anh gật gù, bản thân cô lúc chơi game trên livestream toàn thân đều căng thẳng không rảnh giao lưu, liên tục nhận thông tin ứng chiến từ đồng đội, thông thường trong khoảng thời gian đội hồi sinh hoặc trong trạng thái tuyệt đối an toàn mới tán gẫu mấy câu.

Trong video, Kiều Hình trong lúc chơi game vẫn liên tục tán gẫu với khán giả chuyện lý thú lúc đi mua sắm, mắt không nhìn màn hình, rảnh rỗi nói chuyện phiếm, con chuột này được chọn mua ở cửa hàng di động, tra xét mã hàng các thứ.

Quý Hường Không không nhanh không chậm nói: "Cô xem, cô ta không hề phân tích trạng bị của mình, cũng không thêm phân tích chiến thuật của bản thân, chuyện này chỉ có một lý do, bản thân cô ta còn không hiểu tại sao mình lại mua trang bị này, cùng với trang bị tiếp theo hợp thành cái gì."

Trái tim Khâu Anh chậm rãi chìm xuống, bên trong Iconquer có hơn trăm món trang bị khác nhau, mỗi tướng trong từng thời kỳ đều có cách chọn trang bị riêng, có tác động vô cùng lớn đến thể cuộc mỗi trận đấu, bất kể là người chơi hay chuyên nghiệp, đây đều là chuyện vô cùng quan trọng, mà một "MC giàu thực lực" như Kiều Hình, tại sao lại bỏ qua một điểm quan trọng như vậy, thật là kỳ lạ.

"Hơn nữa, lúc cô ta livestream, vắn vắn chỉ miêu tả tình hình trận chiến, căn cứ vào thể cuộc mà phản ứng lại." Quý Hường Không cười nhạt châm biếm nói, "Nhưng không thể không nói, đánh không tệ a, chỉ tiếc, lời nói với hành động đều chậm nửa nhịp."

Khâu Anh như ý thức được chuyện gì xảy ra, khó tin hít một hơi thật sâu.

Quý Hường Không nhíu mày, ngón tay gõ gõ lên mặt bàn, chắc nịch nói: "Cô ta chắc chắn giả đánh."

Một người nào đó bên cạnh tham chiến, còn cô ta thì chỉ phụ trách giả vờ giả vịt trước ống kính!

Khâu Anh từ trên ghế bật dậy, đỏ mặt, âm thanh cao tận quăng tám: "Quá quá đáng rồi, đây chính là lừa dối khán giả đấy!"

Quý Hường Không gật gù, nói thêm: "Người Solo 1v1 hành hạ cô, cũng không phải là Kiều Hinh."

Trong một khoảnh khắc, mọi phần nộ, xấu hổ, oan ức, không cam lòng tụ tập thành một luồng khí mạnh mẽ, cuộn cuộn dâng lên.

"Đồ khốn nạn! Đồ lừa đảo! Trên người cô ta có cái quái gì là thật hả?" Khâu Anh hai tay nắm chặt thành nắm đấm, tàn nhẫn đập mấy cái vào ghế tựa, "Tôi nhất định sẽ cạch trần cô ta! Giả đánh không chỉ là trêu đùa khán giả, mà đối với những MC chuyên nghiệp mà nói, quá không công bằng!"

Thấy cô tức giận đến biến thành con mèo xù lông, Quý Hường Không đứng dậy xoa đầu cô, dặn dò: "Đừng tùy tiện hành động, fan Kiều Hinh nhiều như vậy, sau lưng lại có công ty chống đỡ, trước mắt vẫn là một ngôi sao một tỷ của Du Tinh, nội bộ xem ra cũng rất được. Mấy nhân viên trong Iconquer quan hệ với cô ta cũng không bình thường."

Khâu Anh lộ ra vẻ mặt ghen ngào: "Cô ta....Cô ta không phải đang hẹn hò với Kỳ Việt sao?"

"Cái loại nữ nhân dùng quan hệ thăng tiến này, làm sao mà chỉ hẹn hò với một nam nhân được." Lòng mảy Quý Hường Không nhú lại, "Đến A Hiên còn được cô ta gửi tin nhắn hẹn riêng cơ mà."

Khâu Anh tròn tròn mắt, lồng ngực đập trùng kịch liệt, giống như một ngọn núi lửa sắp phun trào. Cô hít sâu một hơi, đột nhiên nắm lấy ống tay áo của anh chớp mắt hỏi: "À, Cái cup D kia của cô ta có phải là độn không?"

Phản ứng của cô hoàn toàn lạc đề, Quý Hường Không nghiêng đầu cười đến vai run rẩy, một lát sau mới ung dung thông thả nói: "Không biết, tôi chỉ biết của cô thì không phải."

Khâu Anh nghe vậy mặt liền biến sắc, tức giận vồ tới "cẩn" anh một trận.

Lúc Quý Hường Không chuẩn bị rời đi, Khâu Anh đứng trước cửa nhìn anh xỏ giày, nhớ lại vài tháng trước cũng là tại nơi đây, cô nửa thật nửa giả thả cơ hội về phía anh, bị anh một mạch cự quyết thẳng.

Mà bây giờ, anh ở cửa xoay người, kéo hai tay cô về phía mình, thân mật nhìn ngắm.

"Mấy nam sinh bên Tôn ca tôi đều đã giáo huấn một trận rồi, tôi nhìn Tôn ca thi đấu mà lớn lên, anh ấy là thần tượng của tôi, càng giống như người nhà, vì thế nên tôi mới dẫn cô đi gặp anh ấy."

Khâu Anh ngoan ngoãn đáp: "Ừ."

"Mấy ngày nữa tôi muốn về quê ăn tết với mẹ, sau đó tập huấn vài tuần, sau đó phải tham gia giải đấu mùa xuân rồi."

"Ừ."

"Thời gian tập huấn của bọn tôi nhiều hơn rất nhiều so với các cô, không thể như người bình thường có nhiều thời gian ở cạnh cô, thời điểm sát nút sẽ bế quan tu tập, có thể cả tuần cũng không gặp được nhau. Cô có nhin được việc không gặp tôi không?"

"Được." Cô muốn trở thành động lực của anh, không muốn để anh phải phân tâm.

Quý Hường Không đột nhiên lại lắc đầu: "Nhưng tôi không nhin được. Muốn ăn một viên đường ngon ngọt, nhưng vì sợ bị nghiện, nên vẫn luôn kiềm chế bản thân lại, nhưng có nhiều khi lại tự mình tưởng tượng sự vui vẻ khi ăn nó, nhưng một khi đã ăn vào, sẽ phát hiện ngon hơn rất nhiều so với trí tưởng tượng, sẽ không ngừng muốn ăn thêm."

Anh chớp mắt nhìn cô, đuôi lông mày tỏa ra một lớp ôn nhu ẩn tình: "Cô hiểu ý tôi không?"

Khâu Anh mặt đỏ đến tận cổ, không dám đối diện với ánh mắt của anh, nhẹ giọng nói: "Anh thi đấu cho thật tốt, sau đó sẽ được ăn thoải mái, thi đấu không tốt thì không sau đó sẽ không được ăn, cho anh thêm chút."

Lúc nói chuyện, lông mi cô chớp chớp, cúi đầu khẽ cắn vành tai cô, giọng nói khàn khàn kèm theo vài tiếng hôn hít tán ra, "Nào, trước tiên, chúng ta giải quyết luôn một loạt trận thắng mùa giải trước đó."

Sau khi nghiêm chỉnh chào hỏi, lúc Khâu Anh livestream, cũng chỉ mặc áo lông cao cổ.

Từ lúc vào đại học đến nay, dịp Tết hàng năm, Khâu Anh đều trải qua cùng người em họ Cố Giai Di. Mẹ vì dưỡng đã sinh ra một cậu quý tử, gia đình mới hài hòa viên mãn, thỉnh thoảng đêm giao thừa cũng có gọi điện tới, khô cần hỏi một lượt tình hình hiện tại, sau đó là một loạt ngôn từ quở trách Khâu Anh bướng bỉnh, nếu như có thể ngoan ngoãn xem việc ở bên dưỡng là niềm vui, làm sao phải kiếm tiền cực khổ như bây giờ.

Khâu Anh cười không đáp, rất lâu về trước cô đã biết được, trước khi bản thân bị rời bỏ, không bằng tự mình một bước bay đi.

Bởi vì rất được yêu thích trên ứng dụng livestream "Con báo", tỉ lệ người xem livestream của Khâu Anh càng ngày càng tăng, rất nhanh liền được kí hợp

đồng một năm. Không chỉ có vậy, quà tặng của fan lẫn khán giả, lẫn tiền lương bình luận viên cũng đủ cho cô tiêu xài, nhưng cô chưa bao giờ mua đồ xa xỉ tiêu xài lung tung, đem số tiền còn lại tích góp mua một căn hộ nhỏ.

Buổi tối, Khâu Anh ngủ cùng Cố Giai Di, lúc nói chuyện phiếm nhắc tới Hạ Lăng, Cố Giai Di có nói, từ sau khi thua solo 1v1 trước tay Quý Hường Không, Hạ Lăng đã kết bạn wechat với Quý Hường Không, rảnh rỗi lại quán lấy anh ấy đòi PK.

"Hạ Lăng nói tính cách của Quý thần rất tốt, cậu ấy rảnh rỗi lại thiết tha thi đấu, còn muốn xin tư liệu làm bài tập về nhà, coi anh ấy như đại ca ca rồi. Em còn lần đầu tiên nghe chính cái tên độc mồm đó khen ngợi người khác." Cố Giai Di vui vẻ đẩy đẩy cánh tay Khâu Anh, "Đều là nhờ phúc của chị đấy."

Khâu Anh không dám cười lớn, Quý Hường Không từng khen Hạ Lăng thiên tư hơn người, chiến thuật thi đấu cực kỳ giống Cố Phóng ngày trước, đây là một bảo kiếm a.

Hai cô gái đang nằm trên giường xem phim ngôn tình, Khâu Anh đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại, lúc nghe xong khuôn mặt phang phác hồng, thỉnh thoảng còn cười thẹn thùng.

Cố Giai Di nhú mày: "À, là điện thoại của anh chàng Quý đẹp trai hả?"

Khâu Anh không để ý đến cô ấy, cúi đầu chuyên chú soạn tin nhắn, lông mi dài buông xuống, ngọt ngào tỏa đầy mặt.

Cố Giai Di vỗ tới cù lét cô: "Em biết thừa hôm đó các người làm chuyên không thể nói trong nhà bếp, rửa bát gì hơn một tiếng đồng hồ, nhanh hồi lỗi, rút cuộc hôm đấy đã làm gì?"

Khâu Anh không chống đỡ được thế tấn công của cô ấy, một miếng nói tình cảm đang phát triển tốt, nụ cười đột nhiên lại cứng lại: "Phó Di Nhã muốn solo à?"

"Tin đồn sớm đã truyền ra rồi. Hợp đồng sắp hết, lập tức liền muốn về nước phát triển sự nghiệp." Cố Giai Di cũng ý thức được mọi chuyện, nghiêm mặt nói, "Lần này đến Trung Quốc, là concert trong nước đầu tiên của Firework, vẫn là ở lại với Milya một lúc, Quý Hường Không cũng quá thủy chung rồi."

Trái tim Khâu Anh như bị bóp chặt, cô chần chừ nói: "Lúc anh ấy đưa chị đến concert của Firework, bọn chị chưa xác định mối quan hệ, lúc kết thúc, anh ấy có dẫn chị đi gặp Phó Di Nhã, nói với cô ấy chị là bạn gái của anh ấy....Chị cũng cảm thấy rất lạ."

"Anh tỳ, hai người có thể tình nguyện đến với nhau, em rất mừng, có điều chúng ta phải suy nghĩ theo một chiều hướng khác." Cố Giai Di phát huy trí tưởng tượng lúc viết tiểu thuyết của chính mình, "Thời điểm lúc anh ấy giao du với chị, dẫn chị đi gặp người cũ, có thể là vì anh ấy muốn cho với người cũ rằng, mình đã quên cô ấy, không có cô tôi vẫn sống rất tốt, không cần cô lo lắng? Hoặc là, anh ấy vẫn lưu luyến tình xưa, muốn mượn chuyện này để một đao cắt đứt quá khứ?"

Miếng đỏ của Khâu Anh hơi nhếch lên, không nói gì cả.

Thanh âm Cố Giai Di càng ngày càng nhỏ: "Trường hợp xấu nhất, đương nhiên chỉ là giả thiết, chính là anh ấy muốn lợi dụng chị, kích thích cô ấy....."

"Không đâu." Khâu Anh chen vào, từng câu từng chữ nói, "Chị nghĩ anh ấy thực sự yêu thích chị."

Cố Giai Di ý thức được lời nói của mình có chút lỗ lòi, liên tục xua tay, "Đúng đúng đúng, sẽ không đâu, không đâu, em cũng chỉ là suy đoán mà thôi, chị đừng để trong lòng."

Khâu Anh biết, Cố Giai Di lo lắng không phải là không có lý, Void Quý Hường Không, kẻ lừa đảo trên chiến trường, làm chuyện gì cũng khiến cho người người nhìn không thấu, lúc mới quen, cô đã bị anh đùa giỡn đến xoay vòng vòng.

Giống như chính Quý Hường Không từng nói, anh ấy không phải loại người tốt đẹp gì. Anh lúc ôn nhu, lúc lại hướng đôi mắt đậm tà đưa tình, lúc thì cẩn thận jungwf chút bảo vệ trong lòng bàn tay, lúc lại không đứng đắn cười cợt, khoảnh khắc chiếc lông mày kia nhú lại, xấu xa đến mức khiến người khác run sợ.

Lâm Dật Hiền từng nói, tình cảm của Quý Hường Không cực kỳ kín đáo, coi như sau khi rời xa, anh ấy vẫn quan tâm Phó Di Nhã, nói với tất cả mọi người mình là Truy Tinh Tộc (tên fanclub của firework). Mà ý nghĩ bây giờ của anh về Phó Di Nhã, anh ấy cũng chưa bao giờ nói với cô.

Khâu Anh nhìn màn hình điện thoại đen xì, chậm rãi nói: "Giai Di, từ nhỏ chị đã không có cái gì, chỉ có thể chèn ép xung quanh để dò lấy, đã sớm luyện được bản lĩnh lấy lòng người lạ để đạt được mục đích của chính mình. Nhưng mà, đối với chị, anh ấy rất quan trọng, chị cũng không dám dễ dàng đưa ra yêu cầu, trong lòng sớm đã tình nguyện yên lặng bên cạnh anh mà trả giá, chỉ lo đối phương thấy chị phiền phức, cứ thế mà rời xa...."

Cố Giai Di đau lòng ôm lấy Khâu Anh, nghe thấy tiếng khịt khịt mũi của cô, nhẹ giọng nói: "Nhưng lần này, em muốn dừng cảm một lần."

Tháng ba, giải đấu CPL mùa xuân chính thức khai mạc. Cùng lúc đó, tin tức Phó Di Nhã một mình bay về nước phát triển sự nghiệp đã khiến internet nổ tung, luôn đứng đầu top tìm kiếm, #Iconquer#, #Nền tảng livestream Con Báo#, #CPL# theo sát ngay phía sau, nguyên nhân là vì các tờ báo lớn đã xác nhận -

[Thành viên hot nhất Firework ký hợp đồng với Con báo, mở ra triều đại mới cho livestream trong nước!]

Lúc livestream buổi ký hợp đồng, Phó Di Nhã nói mình là một mọt game, thường xuyên theo dõi các trận thi đấu thể thao điện tử trong và ngoài nước, thích chơi nhất là thể loại game MOBA quốc tế Iconquer. Sau khi tuyên bố hợp tác với Con Báo, ngoại trừ mở một vài buổi họp fan, lúc rảnh rỗi còn có thể livestream đánh Iconquer.

Thể thao điện tử đã đông dân mê game, lại thêm fan cuồng Miya đêm không xuể, bây giờ biết được nữ thần trong lòng cũng là người đồng đạo, dân mê game như hít phải thuốc lắc, gào khóc đổ thêm tiền.

Khâu Anh nhìn thấy, lúc được hỏi chơi game lúc nào, Phó Di Nhã trước ống kính ngọt ngào cười: "Lúc đi học có cùng chơi đùa với một bạn nam, đi farm, đi đường, thả skill, đều là một tay anh ấy dạy tôi."

Vị MC hỏi: "Lúc trước cô từng nói cô đặc biệt có ấn tượng với những nam sinh chơi game giỏi, có thể hỏi lí do vì sao không?"

Ánh mắt Phó Di Nhã trong trẻo, phảng phất dư vị một quang thời gian hạnh phúc, ngữ điệu chậm chậm mà ôn hòa: "Tôi cảm thấy việc một chiến đội cùng nhau chiến đấu trong game đều thể hiện tính cách của từng người. Ví dụ, nếu như một người rơi vào tình thế bất lợi nhưng từ đầu đến cuối vẫn giữ tâm tình ổn định ôn hòa, bình bình tĩnh tĩnh, dẫn dắt đồng đội hướng đến thắng lợi cuối cùng, nhưng ở trong thực tế, nội tâm anh ấy ra sao, ai cũng không đoán được."

Một câu nói thôi cũng đủ khiến toàn diễn đàn dậy sóng, khu bình luận bắt đầu nổi lên một loạt quần chúng ảo tưởng: "Người nữ thần nói đến chính là tôi! Tôi chơi game chưa bao giờ chửi ai!"

Có lẽ chỉ có mỗi Khâu Anh biết, người mà Phó Di Nhã nhắc đến là ai. Trước mắt bỗng hiện ra hình ảnh bọn họ sánh vai ngồi trước màn hình máy tính, dạ dày Khâu Anh chua xót, cô dùng sức lắc đầu, tự nói với chính mình, qua rồi, tất cả đều đã qua rồi.

Trong Livestream, vị MC hỏi: "Miya, cô thích tuyển thủ chuyên nghiệp nào nhất?"

Phó Di Nhã trả lời không hề chần chừ: "Void, Quý Hướng Không."

Trái tim Khâu Anh đột nhiên như bị bóp chặt, mười mấy phút sau, khu bình luận nổi lên một trận sóng lớn.

Sau khi giải đấu mùa xuân bắt đầu, Quý Hướng Không chính thức bế quan tu luyện, mỗi ngày trước khi đi ngủ đều trò chuyện video ngắn gọn với Khâu Anh. Khâu Anh phát hiện ra, anh ấy nói mình có thể giải quyết mọi vấn đề, thật ra chỉ là biện pháp để cô yên lòng đi phần nào, thời gian huấn luyện dài dòng khắc khổ, đồng đội xung đột mâu thuẫn, lúc thi đấu áp lực từ khán giả, tất cả đều như không hề tồn tại.

Lúc bọn họ ở chung, ngoại trừ việc bị Legend đá, anh uống rất nhiều rượu, hiếm thấy vẻ mặt không phòng bị trước mặt cô, còn lại đa số tình huống, đều là anh ấy yên lặng mà giúp đỡ cô, ôn nhu an ủi cô, thay cô vượt thắng đôi lông mày đang nhăn lại, trở thành sức mạnh cho cô. Điều này khiến Khâu Anh vừa cảm thấy hạnh phúc, lại vừa bất an.

Mà loại bất an này, lúc gặp phải Phó Di Nhã lại như một quả bom hẹn giờ, càng ngày càng lớn trong đầu cô.

Sau khi giải đấu mùa xuân bắt đầu được hai tuần, STv cùng nền tảng livestream Con báo phối hợp tổ chức sự kiện tìm hiểu về cuộc sống phía sau của các tuyển thủ Iconquer, các bình luận viên chuyên nghiệp, khách mời gồm có Thiên vương trong giới ca hát Chu Thành, vua điện ảnh đang lên Nguyễn Mặc Hoài, còn mời được nữ thần mê game giọng ca trời phú Phó Di Nhã.

Điều khiến Khâu Anh bất ngờ nhất chính là, Phó Di Nhã tự mình nói kỹ thuật chơi Iconquer của cô không thành thạo, chủ động yêu cầu Quý Hướng Không làm huấn luyện viên của mình, chủ nhật đầu tốt hợp với cô ấy. Câu lạc bộ VPG đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội trời ban này, lập tức đồng ý.

Lần này, ngày nghỉ duy nhất của Quý Hướng Không cũng không cánh mà bay.

Khâu Anh tuy oan ức, nhưng cũng dễ lý giải. Bây giờ thể thao điện tử càng ngày càng biến đổi theo hướng thương mại hóa, các câu lạc bộ đều cân nhắc mọi phương diện, chăm sóc fan, lấy lòng nhà tài trợ, mở rộng tầm ảnh hưởng, vì thế, thi đấu quan trọng, diễn xuất thương mại cũng không thể qua loa.

Lúc gọi điện thoại buổi tối, Khâu Anh giải bộ không vui, nhưng nghe thấy giọng ho khan trầm thấp bên kia điện thoại của Quý Hướng Không, lòng cô đột nhiên mềm nhũn ra, lo lắng hỏi anh xem có bị bệnh không, mãi đến khi anh cười nói không có gì mới an tâm. Sau đó, cô lại tự trách mình, cuộc thi căng thẳng như vậy, còn tâm tình đâu mà nghĩ đến chuyện tình cảm các thứ chứ.

Buổi tối hôm đó sau khi kết thúc sự kiện, Khâu Anh ở nhà xem xong livestream, lúc ống kính quay tới cảnh khách mời đặc biệt đi xuống bậc thang, thấy cánh tay đỡ Phó Di Nhã đi giày cao gót của Quý Hướng Không, trong lòng cô bỗng xồng lên một nỗi bất an mãnh liệt.

Nửa tiếng sau, Khâu Anh gọi điện cho Quý Hướng Không, cô lo lắng chờ đợi, nhưng vẫn là tín hiệu máy bận.

Quá tam ba bận, đường dây điện thoại cuối cùng cũng được nối, không ai trả lời, giống như ngẫu nhiên ấn nút nhận cuộc gọi. Khâu Anh đang định bỏ xuống, một lát sau đột nhiên truyền tới thanh âm mơ hồ của Phó Di Nhã, giống như không có khoảng cách, càng ngày càng gần.

"Em đã nghe rồi, Khâu Anh kia....Anh là bởi vì cô ấy nhảy cover bài của em nên mới chú ý đúng không?"

Trong nháy mắt, giống như bị búa gỗ trúng tim, Khâu Anh dùng sức che miệng lại.

"Anh dẫn cô ấy tới là vì muốn kích động em đúng không? Anh trách em, trách em năm đó rời xa anh, cho nên mới cô ý làm vậy đúng không? Anh phải

tin em, em với đội trưởng RXG không có gì cả, tất cả chỉ là sắp xếp của công ty....."

Đầu óc Khâu Anh trống rỗng, nặng nề đau đớn, hô hấp cùng cơ thể như bị tróc ra, cô nghe thấy thanh âm nghẹn ngào mà vụn vụn của Phó Di Nhã: "Nhiều năm như vậy, chuyện em hối hận nhất chính là rời xa anh. Bạn anh nói cho em biết, trong ví tiền của anh có bức ảnh của em, anh thường xuyên xem MV với mấy chương trình tạp kỹ của em, nói anh mang album có chữ ký tay của em bên mình không rời nửa bước...."

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13-2: Loạn trong giấc ngoài (2)

Một loạt cảm xúc ngọt ngào như đã đạt đến đỉnh điểm, Phó Di Nhã cuối cùng vẫn không nhịn được tiếng khóc lớn, giống như mất đi một món đồ chơi hồi nhỏ mình vô cùng yêu thích: "Hương Không, anh còn thích em, đúng không? Em sai rồi, em thực sự sai rồi, em cái gì cũng không cần, chúng ta bắt đầu lại được không? Có được không?"

Cô ấy là hy vọng, là dũng khí, là mặt trời của vô số con người ngoài kia, nhưng nhìn bộ dạng khóc lóc thảm thiết bây giờ, cảm giác giống như vừa trải qua tất cả bi thương của cuộc đời.

"Di Nhã," ở đầu dây bên kia, âm thanh của Quý Hương không uể oải mà bất đắc dĩ, "Tất cả đã qua rồi."

Tay Khâu Anh run bần bật đánh rơi điện thoại, thoáng nghe thấy tiếng trái tim tan vỡ trong lồng ngực, cô cắn môi dưới thật chặt, nước mắt đột nhiên không phòng bị rơi xuống, lục phủ ngũ tạng đều truyền đến một cảm giác đau đớn tột cùng.

Rất lâu sau, Khâu Anh mới run rẩy nhặt điện thoại lên, phát hiện cuộc gọi đã kết thúc từ lúc nào. Cô nhìn màn hình đen kịt, không dám gọi lại, cũng không dám tưởng tượng, sau đó xảy ra chuyện gì, là gương vỡ lại lành sau nhiều năm, hay là từ đầu đến cuối chưa từng biệt ly....

Cô chậm chậm ngồi xuống đất, cuộn tròn lại, đem đầu vùi vào khuỷu tay, cảm giác nước mắt từng giọt từng giọt lăn dài trên gò má. Cô không biết, có nên tiếp tục ở trong trạng thái yên lặng này chờ đợi, chờ anh nói ra từ chia tay.

Điện thoại từ Quý Hương Không đến nhanh hơn so với tưởng tượng, chỉ là lần này, anh không mở video.

"Anh vừa về câu lạc bộ, lúc trước để điện thoại chế độ yên lặng, em tìm anh hả?"

Anh dường như không nhận ra lúc trước nhận nhầm điện thoại của cô, khiến cô nghe được những thứ không nên nghe. Khâu Anh siết vạt áo, căng thẳng đến không mở miệng được.

"Sao thế? Giận hả?"

Tiếng nói của anh ôn hòa như rượu nguyên chất, mỗi lần nói "sao thế", ngữ điệu đều kéo dài, như mang theo một loại ảm tình sâu sắc đậm đà.

Rõ ràng là trong lòng có một nỗi nghi vấn lớn, tùy ý kêu gào, có thể lời chưa kịp tràn ra khỏi miệng, nhưng lại mãi im hơi lặng tiếng. Khâu Anh sợ rằng một khi đã nói thành lời, sẽ không còn được nghe thấy sự ôn thu này nữa, cô thực sự không nỡ.

Cuối cùng, cô nghe thấy âm thanh khô khan của chính mình: "Quay chương trình rất vui sao?"

Quý Hương Không ngáp một cái, lười biếng nói: "Cơ bản cũng là liều mình bảo vệ ngôi sao, rất vô vị."

Khâu Anh khẽ nín cười, cẩn thận từng chút hỏi: "Mọi người, tổ chức tiệc mừng à?"

"Có tổ chức, nhưng anh ở một chút rồi đi luôn, nếu như bị bọn họ cuốn lấy rượu chè, đêm nay không đi ngủ cùng em được rồi."

Tuy rằng Quý Hương Không ngữ khí nhẹ nhàng, nhưng cô vẫn có thể nghe ra được dấu vết miếng cường vui cường. Khâu Anh cảm giác được, tâm tình của anh đang không tốt.

Thanh âm của Quý Hương Không có chút chần chừ: "Đúng rồi, hôm nay sau khi tan làm..."

Trái tim Khâu Anh nhảy lên kinh hoàng, lồng ngực vang lên từng trận đau buồn.

Quý Hương Không trầm ngâm hồi lâu, thở dài một hơi: "Không có gì đâu."

Sau khi chúc ngủ ngon, anh gọi tên cô: "Khâu Anh."

"Hả?" Cô lại bắt đầu hoảng hốt.

"Khâu Anh."

"Em đây."

"Khâu Anh."

Nước mắt cô như sắp rơi xuống: ".....Anh....Anh muốn nói gì?"

Quý Hường Không nỡ cười trềm thấp: "Không có gì, chỉ là đột nhiên muốn gọi tên em thôi."

Sau khi cúp điện thoại, Khâu Anh thất vọng mắt nhắm nhắm người lên giường, cảm giác như đang chứng kiến một bộ phim điện ảnh ngược tâm, tình huống biết được cảnh bị thương mà mình sắp phải diễn, có thể tình tiết chưa phát sinh, vừa vui mừng, lại vừa nóng lòng.

Cô không biết rằng, tình cảnh của Quý Hường Không so với tưởng tượng của cô còn kinh khủng hơn, anh từ lâu đã không còn tự chủ được nữa.

Giải đấu mùa xuân đã trôi qua được một nửa, tiếng kèn chiến đấu của Iconquer quốc nội đang điên cuồng nổi lên.

Sau khi đầu đón mất đi chức vô địch thế giới tại vòng chung kết ở Seattle tháng tám năm ngoái, hơn nửa năm trôi qua, lại không có bất cứ một chiến đội Trung Quốc nào có thể ở đấu trường Iconquer quốc tế lần thứ hai đoạt cúp vô địch!

Không giống như Legend, Dragon, VPG mấy năm trước ở thế kiêu ba chân, xưng bá toàn cầu, bây giờ ngang ngược tranh nhau giải trong nước. Quán quân Titan đội Mỹ ra đời, JefferyChen đứng đầu bảng xếp hạng tuyển thủ thế giới, phong độ không ai đỡ được, chiến đội Châu Âu, Hàn Quốc thực lực vẫn vô cùng mạnh mẽ, thể thao điện tử của Đông Nam Á phát triển càng ngày càng mãnh liệt, mà trái lại chiến đội Iconquer Trung Quốc, thì lại đang thể hiện xu hướng suy tàn.

Ba đại gia tộc trong trạng thái trũng xuống, đội chủ lực tầm thường vô vị, so với các thiên tài thiếu niên nước ngoài xuất hiện nhiều vô kể, tuyển thủ trong nước trong thời kỳ non yếu, lão nhân thì đang trong trạng thái trượt dốc không phanh, tân binh thì không đủ khả năng chơi chính thức. Thi đấu giải quốc nội, ba chiến đội vẫn đứng đầu như cũ, chỉ khi nào thi đấu ở nước ngoài, toàn bộ vấn đề trong đội hình, chiến thuật mới bộc lộ những điểm yếu lớn.

Dragon khả năng phòng thủ đỉnh cao, ở đỉnh điểm còn được đội nước ngoài cảm khái là "Vạn lý trường thành". Nhưng bây giờ các chiến đội đang không ngừng nâng cao trình độ bản thân, còn bọn họ vẫn không đổi mới chiến thuật, không hề có nhiệt huyết, động một chút là lại mang chiến thuật mấy mùa trước "Ô Quy Thửc" ra triển khai, khiến khán giả phần nộ mắng là "Đội bàng quang" (thi đấu nhiều đến mức không có thời gian đi vệ sinh, thử thách sự nhẫn nại của bàng quang), "Không có tầm nhìn".

Mà Legend cũng không đỡ hơn chỗ nào, có được đệ nhất MID Trung Quốc Bùi Hy, mới ra trận đã ăn toàn bộ tài nguyên của chiến đội, cuối trận gánh toàn team, có thể độ hot càng ngày càng cao, Bùi Hy trở thành trọng điểm được các chiến đội đặt lên bàn mổ xẻ, mọi thao tác đều bị vô số người lao vào tìm biện pháp phá giải. Trong các trận đấu ở nước ngoài, từ lúc BP hắn đã bị nhắm vào, toàn bộ tướng sở trường đều bị cấm, ba người đường giữa sống chết đi giết hắn, hắn vốn là MID đang trưởng thành, sau khi trang thi bị hạ gục, không thể thăng cấp, không có cách nào cầu máu của đối phương, hắn liền không biết làm thế nào để tiếp tục, đồng đội lại gánh không nổi, chỉ có thể tan tác càng thêm tan tác.

Mà quán quân giải đấu CPL mùa thu, chiến đội VPG, thì lại đang gặp phải thử thách lớn nhất, tin tức trên trang web tuôn ra không ngừng -

[CEO Câu lạc bộ VPG Thư Văn bị bệnh nặng phải nhập viện! Võ Tắc Thiên của thể thao điện tử có tiếng nhưng không có miếng!]

[Video nội chiến VPG, Kỳ Việt và Quý Hường Không tranh cãi kịch liệt trong phòng huấn luyện!]

Quý Hường Không muốn đề cập đến các vấn đề của VPG, từ mấy câu ngắn ngủi từ anh, thêm vào vài bản báo cáo từ Lâm Dật Hiền, Khâu Anh biết được, các thành viên của VPG đã ký kết hợp đồng lớn với ứng dụng livestream, không chăm chú tập luyện. Quý Hường Không yêu thích khai phá đội hình mới, mà đồng đội chỉ muốn chơi những vị tướng mình quen thuộc, không đi luyện tập. Sau đó, quan hệ của Quý Hường Không và CEO Thư Văn bị lan truyền, thêm vào Kỳ Việt ở nội bộ thêm mắm thêm muối, đội viên cô lập Quý Hường Không, lúc thi đấu không nghe chỉ huy, kết quả thi đấu trượt dốc không phanh, Quý Hường Không trong bầu không khí có vấn đề ngậm miệng không nói chuyện, còn fan thì cứ thất bại là đổ mọi sai lầm lên người anh.

Lâm Dật Hiền thậm chí còn dùng từ "Đồng Quách tiên sinh" để hình dung hình tượng của Quý Hường Không trong lòng các đồng đội.

Lúc Quý Hường Không vừa mới gia nhập VPG, bốn người bọn họ đều đang trải qua giai đoạn lạnh lẽo nhất của sự nghiệp, lại bị làm nền cho Bùi Hy một năm trời, bao nhiêu tình huệ đều bị đè nén, bị Thư Văn cường chế, an bài nghe theo chiến thuật của Quý Hường Không, một khúc Khái ca tấu lên, sau khi đoạt quán quân giải đấu mùa thu, bọn họ ngày càng tự tin vào bản thân, quyết định làm phản.

Con người ta chính là như vậy, lúc bị kìm nén một luồng mạnh mẽ, liền một lòng muốn xông lên trước, liều mạng, tiềm lực vô hạn tăng cao, một khi đạt được mục tiêu, sau khi nếm trải mùi vị thành công, tâm thái liền lần thứ hai không cân đối.

Bọn họ đối với sai lầm của Quý Hường Không trong những trận gần đây mà canh cánh trong lòng, lại không ngừng bắt mắt với địa vị của Quý Hường Không, còn tin mấy cái tin đồn thổi phồng do fan lan truyền trên mạng, cho rằng thắng lợi là dựa vào bản thân mà ngăn con sông dữ, còn Quý Hường Không chỉ là kẻ theo thường lệ ôm đùi.....

Video bị truyền ra, chính là video ghi lại cảnh Quý Hường Không phân tích trận đấu, thỉnh thoảng lại dừng lại vạch ra những sai lầm nhỏ của Kỳ Việt.

Thấy đối phương một mặt thiếu kiên nhẫn, anh ôn hòa nhã nhặn nói: "Tôi không phải là đang trách mắng cậu, phiên bản mới đổi mới nhiều như vậy, mà cậu chỉ có mấy cách đánh này, sớm đã bị người ta nghĩ ra vô số phương pháp hóa giải rồi."

Kỳ Việt đứng dậy, một cước đạp bay thùng rác, mạnh mẽ ác quỷ nói: "Tôi chịu đựng đủ rồi! Cậu là cái thá gì? Dựa vào cái gì mà cả ngày quơ tay múa chân trước mặt tôi chứ?"

Quý Hường Không đứng mực: "Tôi là đội trưởng, phân tích sau trận đấu là chuyện tôi nên làm "

"Thư Văn dựa vào cái gì mà tự ý chọn đội trưởng cho chúng tôi? Có thật là vì kỹ năng của cậu không?" Câu nói này như chạm đến điểm tức giận nhất của Kỳ Việt, hần khinh bỉ mà hừ lạnh một tiếng, tùy ý nhún vai, "Xem ra, chắc là vì kỹ năng....thỏa mãn cô ta mà thôi."

Quý Hường Không sắc mặt chìm xuống, hàm dưới tùy ý căng chặt: "Cậu đang nói cái gì vậy?"

Ngón tay Kỳ Việt tàn nhẫn mà chỉ về chóp mũi của Quý Hường Không: "Chính là tôi không ưa, không ưa cái thể loại rác rưởi với cái thao tác nát bét nhưng lại dựa vào nữ nhân để đánh giải chuyên nghiệp như cậu!"

từ đầu đến cuối, ba người còn lại của VPG đều ở một bên thờ ơ lạnh nhạt.

Khâu Anh xem video này, viên mắt từ từ ê ẩm, phần nộ ở ngực thiêu đốt, phảng phất có thể thấy được thanh âm run rẩy vang lên khanh khách của xương.

Mà hơn một nửa khu bình luận lại đứng về phía Kỳ Việt, một bên là tuyến thủ ngày trước từng vô địch thể giới, một bên là tay tàn gái đ**m, trong mắt những người ủng hộ Kỳ Việt, Quý Hường Không sao khi bị đá ra khỏi Legend cũng chỉ dựa vào quan hệ mới có thể vào VPG, gặp đúng lúc đồng đội đang dần khôi phục trạng thái, mới có thể thuận lợi đánh quân quân, không cảm ơn người có thực lực thì thôi, lại còn dám trả đũa!

Được cự quân quân chỉ điểm? Tên tay tàn Quý Hường Không dựa vào cái gì chứ?

Khâu Anh không không chế được tâm tình, ở livestream nâng đỡ Quý Hường Không, kết quả nhận được lượng lớn tin nhắn chửi rủa, trong đó có một khán giả trong lúc livestream viết -

Khâu Anh, tôi là fan của Kỳ Việt, trong lòng tôi, anh ấy là tuyến thủ đứng đầu! Tính khí hần không tốt, thẳng thắn, nhưng chúng tôi lại cực kỳ yêu thích anh ấy, sợ nhất là anh ấy bị đối xử bất công, không chịu nổi bất cứ kẻ nào dám nói xấu anh ấy!

Tôi rất thích xem livestream của cô, nhưng hôm nay lại thấy cô vì Quý Hường Không mà nói chuyện, tôi quyết định thay đổi cách nhìn về cô, người mà thần tượng tôi chán ghét, tôi cũng chán ghét! Thật xin lỗi!

Khâu Anh thở dài, thứ không bao giờ thiếu trong cái thời đại, chính là bất luận thần tượng nói cái gì, làm cái gì, cũng không cần phán đoán, fan liền ủng hộ không điều kiện. Có thể bọn họ không biết, loại hành vi này sẽ mang lại cảm giác thương tổn cho người khác; bọn họ cũng không biết, loại hành vi này sẽ khiến cho thần tượng của bọn họ càng ngày càng lạc lối.

Mấy tháng sau, Khâu Anh trải qua hình thức sinh hoạt như địa ngục.

Mọi chuyện chủ yếu là việc thực tập, vì để trở thành bình luận viên Iconquer chính thức của STV, Khâu Anh đã tiếp nhận đủ các công tác bình luận, chạy khắp đông tây nam bắc, bất kể là cuộc thi bình luận thể thao ở quán cafe, hay là sân bãi đơn sơ, phối hợp với trường đại học không có phòng cách âm, đều có thể nhìn thấy bóng dáng của cô.

Có lúc MC mới không chịu làm việc, cô còn phải hỗ trợ giúp họ bình luận, ngày còn chưa ấm, vừa bình luận lại vừa hứng gió lạnh. Nhiều lần cô bị người ta giao việc trưa vẫn chưa xong, không có thời gian đến nhà hàng ăn cơm, trực tiếp tìm một cái bậc thang ngồi xuống một tay cầm tài liệu, một tay cầm hộp cơm.

Mỗi lần phiên bản game mới được cập nhật, ngoại trừ tuyến thủ chuyên nghiệp, bình luận viên lúc nào cũng phải đưa ra toàn bộ số liệu phía sau, đưa ra lý giải của chính mình. Ở phương diện này, sự chăm chỉ của Khâu Anh không ai bằng, lúc bình luận thi đấu, skill cải biến của tướng, trang bị mới phải trình bày rõ ràng, cô mở miệng lại phải xác định được. Không chỉ có vậy, cô còn muốn không ngừng nâng cao kỹ thuật Iconquer của mình, nỗ lực không ngừng nghỉ, vì một tương lai vạch trần Kiều Hình mà cố gắng.

Bởi vì các chiến đội đang tập trung thi đấu cho giải quốc nội lớn nhất, khoảng thời gian này, Khâu Anh cơ bản không cách nào gặp được Quý Hường Không, cô đem nỗi bất an nghi ngờ của chính bản thân mình chôn sâu trong đáy lòng, mỗi ngày trước khi đi ngủ đều vì tiếp xúc cho anh mà chăm chỉ, chỉ cần nhìn thấy trong video đều là nét cười của anh, phảng phất mọi mệt mỏi đều tan theo mây khói.

Sáu tháng, giải CPL mùa xuân đã kết thúc. Thứ ngoài dự đoán của mọi người chính là, Lâm Dật Hiền cùng Newland đánh bại ba đại gia tộc, trở thành quán quân của giải đấu!

Hàng năm Iconquer Trung Quốc có ba tấm vé vào vòng chung kết toàn cầu ở Seattle, giải đấu mùa thu, mùa xuân mỗi mùa một tấm, còn một tiêu chuẩn khác nữa, là tuyển chọn giữa bốn đội điểm cao nhất toàn mùa giải.

Legend cùng Dragon, sẽ có một đội không có cơ hội chiến đấu vì tổ quốc.

Trận đấu cuối cùng, quả nhiên cuối cùng chỉ còn hai đội, Khâu Anh hôm đó không bình luận, hỗ trợ phái sau hậu đài, lúc chạy ra ngoài, cô bắt gặp Quý

Hương Không đang nói chuyện với Bùi Hy.

Đầu là lần đầu tiên Khâu Anh nhìn thấy bọn họ nói chuyện riêng với nhau, bầu không khí có chút sốt sắng, vẻ mặt đều rất nghiêm túc. Quý Hương Không vạch ra đường sống chết của đồng đội Bùi Hy, dùng mãi chiến thuật như vậy sẽ trở thành điểm yếu lớn nhất; mà Bùi Hy quyết định theo ý mình, hẳn không tin tưởng đồng đội, vì lúc thi đấu lượng tiền của bản thân luôn luôn lớn nhất cả bản đồ.

"Bùi Hy, nếu như đấu solo, cậu có thể đánh thắng tất cả mọi người trên thế giới." Không ai nghe được tiếng thở dài của Quý Hương Không, khóe miệng vẫn như cũ giương lên, nhưng cổ nén sự giận dữ, "Nhưng, Iconquer là trò chơi của toàn đội, năm người một đội, cậu có mạnh mấy đi chăng nữa cũng chưa chắc đã thắng."

Thấy Bùi Hy trầm mặc không nói, Quý Hương Không khẽ cười thành tiếng, màu mắt từ từ trở nên nghiêm nghị, ngữ khí càng ngày càng hùng hổ: "Hay là nói, cậu chỉ là đang hưởng thụ niềm vui sướng khi gánh toàn team, không quan tâm đến tình hình của bốn người đồng đội của mình? Thể thao điện tử đối với cậu mà nói, chẳng lẽ chỉ là một cuộc chơi lí thú của những thiên tài?"

Bùi Hy vẫn không trả lời, xem như ngầm thừa nhận ý của Quý Hương Không, mắt hấn cong cong, tay phải chậm rãi nắm thành quyền, cật lực ức chế phát ra âm thanh run rẩy: "Thiên phú của cậu mà cậu còn không quý trọng, vậy thôi cho tôi đi!"

Trái tim Khâu Anh co chặt, Quý Hương Không luôn nói chính mình không thích Bùi Hy, khó chịu cách chơi Iconquer hay ho của hắn, trưởng thành đẹp trai, thông minh tinh duệ. Nhưng mà, một người rộng lượng như vậy, tại sao có thể khiến một người trở thành cái đinh trong mắt, lại không tiếc bất cứ chiêu thức nào để đầu cười cô đối phương?

Bất kể là yêu thích hay chán ghét, có thể là vì trên người đối phương từ trước đến nay, có thứ mà bản thân mình khao khát có được.

"Tôi thật lòng." Bùi Hy lắc đầu, ánh mắt kiên định nhìn Quý Hương Không, "Tôi muốn thắng."

Quý Hương Không mặt mày rớt cục giãn ra, anh cười cợt, không nói gì nhiều.

Hai người cứ như vậy mà tách ra, lúc thoáng gần nhau, Quý Hương Không giờ nắm đầm mồ xuống vai Bùi Hy: "Cố lên!"

Trận đấu hôm đó, Bùi Hy phát huy thần dũng, Legend 3:0 nghiền ép Dragon, nhận được một tấm vé vào Seattle.

Sau khi giải đấu CPL mùa xuân kết thúc, STV công bố danh sách chính thức trưng tuyển, chỉ có một mình Khâu Anh.

Nắm vững kiến thức cơ bản, dự đoán chính xác đội hình BP, phân tích chính xác tình hình của chiến đội, được chứng kiến bởi rất nhiều người bên dưới đài, Khâu Anh từng bước từng bước, nỗ lực thoát khỏi cái bóng bình hoa di động.

Đoàn đội Kiều Hình đương nhiên sẽ không ngồi yên, một đại tỷ của Du Tinh tại sao có thể thi trượt, bọn họ phát điên, không ngừng chê bai kỹ thuật game của Khâu Anh quá kém cỏi, lời cả chuyện solo ngày trước ra nhai lại. Fan của Kiều Hình lớn tiếng oán thán, mắng chửi STV thậm tệ. Mấy ngày sau, không biết vì nguyên nhân gì, STV ban hành thông báo, Kiều Hình lần thứ hai trở thành đồng nghiệp của Khâu Anh.

Tin tức này như sét đánh ngang tai với Khâu Anh, cô đã sớm biết đằng sau Kiều Hình có hậu đài, nhưng không ngờ lại cứng thế! Khâu Anh lại lần nữa bị kéo vào trung tâm vòng xoáy của dư luận, mãi đến khi một video xuất hiện như một tiếng kèn trumpet ngang trời.

Trong video, Kiều Hình nhiều lần không cẩn thận bị quân địch vây quét, trong máy thu hình ở góc trái, cô khóc thét đưa hai tay lên che mặt. Sau đó video đen kịt, hiện lên một dòng chữ trắng: "Hai tay cô ta đều giờ lên, trong khi con chuột vẫn đang di chuyển."

Giống như cục đá rơi xuống hồ nước, tạo nên từng đợt sóng, phần lớn người ta nói Kiều Hình trong sạch, bị thằng edit video đội nước bẩn. Khâu Anh bị ngột ngạt lâu ngày trở nên bộc phát, đem toàn bộ chứng cứ tìm được tố cáo Kiều Hình, trực tiếp vạch trần toàn bộ chuyện phía sau Du Tinh.

Ai cũng biết Du Tinh sớm đã dồn toàn bộ vào Kiều Hình, nhưng cô thân là ngôi sao, tiếng tăm vang xa, fan nhiều, cho nên nền tảng lướt qua một lượt, đều thấy bóng dáng cô ta!

Khâu Anh tức giận đến run người, vừa nghĩ tới cảnh sau này cùng bình luận với người kinh tởm như thế này, liền buồn nôn không chịu được. Cô giận giữ lời toàn bộ sai lầm chi tiết nhỏ về Kiều Hình đánh một lần, chữ đen lớn viết: "Nếu như có thể tìm người mặt chất đầy phấn hút tiefn trong điện tử, diễn cảnh mỗi ngày gian khổ huấn luyện, thì những người chăm chỉ nỗ lực ở cái ngành này đứng ở đâu bây giờ?"

Weibo vừa đăng, diễn đàn ồ lên, nhưng dư luận vẫn như cũ nghiêng về một phía. Khâu Anh đau lòng phát hiện, những MC này đều hiểu ngầm ý với Kiều Hình, kiêng kỵ hậu đài của cô ta vững chắc, sợ đắc tội quyền uy, tất cả phần nộ đều không dám để lộ, luôn gắng giữ mình, không muốn bị lôi vào chiến sự.

Thậm chí còn có một phóng viên danh tiếng nâng đỡ Kiều hình trên Weibo, fan cuồng của Kiều Hình mượn được danh kiciefn không ngừng chửi rủa, công kích điên cuồng, chỉ trích Khâu Anh vui oan giả họa.

Lần này, ngày cả Quý Hương Không với Lục Y Y đều không chống đỡ cô.

Khâu Anh tắt máy tính cùng điện thoại di động, đột nhiên cảm thấy rất mệt. Mấy tháng nay, cô càng ngày càng hiểu rõ ngành thể thao điện tử, cảm thấy giấc mơ vàng chói của mình đang ngày càng bị mây mù đen xấu xí che khuất, nhiệt huyết dần nguội lạnh, nội tâm nổi lên một loại không cam lòng.

Khâu Anh quăng mình lên giường, mở to mắt, không tài nào ngủ được.

Ngoài cửa sổ nổi lên trận mưa rào, hạt mưa điên cuồng đập lên cửa kính, giống như từng đòn búa gõ lên cánh cửa, mà đêm tối, chỉ mới bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Đêm không ngủ ở Seattle (1)

Thất Nguyệt, giải đấu có quy mô lớn nhất thế giới, nhận được sự chú ý cao nhất, tiền thưởng lớn nhất, kèn hiệu chiến đấu của vòng chung kết Iconquer toàn cầu tại Seattle chính thức nổi lên. Trải qua một năm tràn ngập thuốc súng kịch liệt chiến đấu, cuối cùng, ba chiến đội đại diện cho Trung Quốc VPG, Newland, Legend chính thức xuất binh!

Bởi vì trong thời gian esports nước nhà thể hiện không tốt, truyền thông Phương Tây dự đoán khả năng nâng cúp của Trung Quốc cực kỳ thấp, tiêu đề tin tức luôn tiêu cực "Chinese Iconquer is dead"! Một vài nước cũng góp gió tạo sóng, mắng chửi không ngừng, nhất thời làm fan esports quốc nội phẫn nộ. Cư dân mạng Trung Quốc điên cuồng cổ vũ cho các đội đại diện cho nước nhà, băng đô biểu ngữ thô bạo, dộc lòng hò hét, mỗi người đều đem toàn bộ cổ họng của mình mà hô vang.

"Newland cố lên! Các cậu là tương lai của CNIconquer! Hướng tới giấc mộng, hàng triệu người, cổ vũ cho các cậu!"

"VPG! Đừng nội chiến, hãy hủy diệt đối phương! Đánh nhiệt huyết! Các cậu từng là nhà vô địch, hãy để cho những cường quốc mở to hai mắt nhìn, cái gì gọi là sự trở về của vương giả!"

"Fan Legend 5 năm, hàng năm nhìn chiếc cúp vô địch càng ngày càng xa tầm với mà khóc ròng. Bùi hoàng, giấc mơ vô địch của Cố Phóng đại thần, phải dựa vào cậu mà cố gắng rồi! Lúc kết thúc vòng chung kết khóc như điên "chúc mừng Legend" thực ra vẫn luôn tiếc nuối bốn năm vừa rồi!"

Cùng lúc đó, danh sách bình luận viên do công ty chủ quản Yumi thuộc tập đoàn D khu Trung Quốc chính thức ra mắt! Ngoài trừ các bình luận viên siêu nhân nước ngoài, người mới Khâu Anh bỗng dưng có tên trong danh sách.

Lúc nhận được bưu kiện của tập đoàn D, Khâu Anh đang xem livestream chiếu Anime, cô khó tin nhìn điện thoại, công văn đã được duyệt, trong đầu nhất thời như mưa rào đổ xuống, pháo hoa nổ lớn, kích động đến suýt chút nữa cầm tờ giấy trong tay gấp lại thành hoa quỳ điệu múa Hawaii.

Chính thức được mời tham dự giải đấu World Cup thuộc quy mô quốc tế, đây chính là sự khẳng định thực lực dành cho bình luận viên game!

Điểm mấu chốt chính là, không có Kiều Hinh! Tập đoàn D quả nhiên có mắt nhìn người!

Dư luận trên internet chia làm hai luồng, một bên hướng về phía Kiều Hinh được Du Tinh cưng nựng suốt cả năm trời, hô hào khẩu hiệu "MC giàu thực lực", danh sách của tập đoàn D không thể nghi ngờ mà loại ra được. Công ty Du Tinh là nơi có những bình luận viên nổi tiếng nhất, họ thậm chí còn tuyên bố mở tiệc rút lui khỏi giới bình luận viên esports, hi vọng tập đoàn cho Kiều Hinh một cơ hội, kết quả bản cập nhật danh sách mới của bình luận viên Iconquer vẫn không có tên Kiều Hinh.

Nhất thời, có người vỗ tay cổ vũ Khâu Anh, có người lại vì Kiều Hinh tức giận bất bình, sự kiện "Kiều Hinh đại đánh" lúc trước lại trở thành đề tài đứng đầu, chiều gió chồm rãi từ nghiêng về một phía biến thành mỗi người một ý, khán giả chăm chăm hướng vào livestream của Kiều Hinh trên máy vi tính, tranh nhau làm Sherlock Holmes. Drama ngập trời, thể thao điện tử trước đây sục sôi vụ tuyển thủ chuyên nghiệp tuyên chiến lẫn nhau, sau này lại thêm vụ mỹ nữ bình luận viên bị nghi ngờ giả đánh, quần chúng vây quanh ăn dưa hóng chuyện, đồng không tương được.

Cái ngày đoàn đại biểu Trung Quốc lên đường sang Seattle, sân bay chen lấn đến nước chảy không lọt, đầu đầu cũng có người trẻ tuổi tay cầm banner gào thét. Ba chiến đội tiến lên, các tuyển thủ lưng đeo ba lô, mặc đồng phục đội, có người thì thăm tai bạn, có người cúi đầu bước đi, cũng có người nghiêng người về phía fan, đưa tay vẫy chào.

Đám người đông nghịt vang lên hàng ngàn tiếng hét đinh tai nhức óc, từng đợt từng đợt sóng lớn, người hâm mộ không có cách nào tới hiện trường cổ vũ tiếp sức, chỉ có thể đứng tại nơi này điên cuồng mở rộng cổ họng hò hét tiếp thêm tinh thần cho các tuyển thủ của mình.

"Kỳ Việt! Carry số một thế giới!"

"Bùi hoàng - Bùi hoàng -"

"Aaaaaaaa! Void đẹp trai quá!"

Đi sau đoàn tuyển thủ là đoàn bình luận viên, ai nấy đều là nhân vật tuổi nghề cao, danh tiếng không hề kém cỏi.

"Tôi thấy Cố Phóng rồi! C thần! C thần!"

Dưới ánh đèn flash chớp nháy liên tục của cánh phóng viên, máy ghi hình của MC, Khâu Anh hít thở sâu, lúc bước đi ngẩng cao đầu ưỡn ngực, tương tượng như thân thể mình cứng ngắc như bị một cuộn dây thừng buộc chặt. Thật muốn nhìn thấy, trong bức ảnh đăng tin bọn họ đã khởi hành trên mây trang mạng, không có hình ảnh cô cúi gằm mặt tay cầm túi lăm lăm lùi bước đi.

"Khâu Anh! Khâu Anh!"

Nghe thấy tên mình, Khâu Anh hướng về phía phát ra tiếng nói, nơi rất đông người cách đó không xa có nhiều người tay cầm đèn cô vũ, thấy ánh mắt cô quét tới, bọn họ kích động hô to -

"Anh nữ thần! Bình luận quốc tế tốt nha!"

"Chúng tôi đều ở trước màn hình xem cô!"

Khâu Anh bất ngờ mừng rỡ, vành mắt lập tức đỏ lên, cô khịt khịt mũi, hướng về phía bọn họ vẫy tay, lộ ra nụ cười rạng rỡ nhất.

Một năm nay, cô lần mò, lao đảo, từ bình hoa di động ôm đúi trở thành tinh anh trong giới chuyên nghiệp, trải qua bao nhiêu lời chửi bới độc ác nhất, những nghi vấn cực đoan nhất, giống như phá kén thành bướm, bề ngoài bình tĩnh, nhưng bên trong là bao nhiêu mồ hôi công sức lẫn nước mắt đắng cay càn cù bao nhiêu ngày đêm.

Máy bay đáp xuống nước Mỹ, Khâu Anh theo mọi người bước vào khách sạn, sau khi nhận phòng, cô ngược lên thì gặp ngay Kiều Hinh, toàn bộ tâm tình tốt đẹp dọc đường đi đều tan thành mây khói. Bình luận viên Lạc Thiên nói cho cô biết, Du Tĩnh lấy danh nghĩa nhân viên hậu đài đưa Kiều Hinh theo đoàn, cái tên rất đẹp "Theo chân các bình luận viên hàng đầu bình luận ở giải quốc tế, học tập bồi dưỡng."

Khâu Anh nuốt chút nữa bẻ gãy chìa khóa phòng, bồi đường cái quý! Cái này khác chó gì cái vụ nữ sinh không được mời chạy vào thăm dò rồi trượt ngã để nổi tiếng!

Cô còn chưa phát tiết xong đã bị kéo vào bên trong chuẩn bị.

Hai ngày sau, vòng chung kết Seattle chính thức khai màn, ngày đầu tiên chưa thi đấu, nội dung ngoài lề cực kỳ đặc sắc, thăm dò dành cho tuyển thủ chuyên nghiệp, lễ khai mạc đăng cấp, biểu diễn cosplay, lễ kí tên.....

Đáng tiếc, fan Iconquer Trung Quốc chìm trong niềm vui sướng chưa được bao lâu, đã bị tin dữ sau đó đánh cho tan nát. Ba chiến đội đại diện cho Trung Quốc đứng cuối bảng, không đội nào tiến vào top thắng, lập tức bị xếp vào vòng loại BO1!

Mặc dù mọi người từ lâu đã nhận ra xu hướng suy tàn, nhưng không nghĩ lại có thể khốc liệt như vậy! Trung Quốc là bá chủ Iconquer bao nhiêu năm, kết quả này truyền thông quốc nội với người hâm mộ làm sao có thể chấp nhận chứ?!

Trên internet, âm thanh chửi rủa thậm tệ dường như có thể phá đê, từ từ che lại khí thế cô vũ tiếp sức tích cực ban đầu, phát triển mạnh mẽ. Khâu Anh cách một cái màn hình cũng cảm nhận được áp lực lớn đến thở không nổi, không nhịn được lau mồ hôi.

Buổi chiều chủ nhật, lúc Khâu Anh rời phòng nghỉ, có một nam nhân nói cho cô biết: "Quý Hường Không tìm cô, ở phòng huấn luyện của VPG." Lời còn chưa dứt, anh ta liền đi thẳng, Khâu Anh cũng không nhìn rõ mặt anh ta.

Trong lòng cô vẫn chưa ngừng được sự hải lòng, trong lúc thi đấu, ngoài trừ tình cờ nhìn thấy Quý Hường Không ở phòng ăn, khoảng thời gian khác anh đều nghiên cứu video thi đấu cùng đội viên, suy nghĩ chiến thuật ứng phó.

Khoảng thời gian này đã xảy ra quá nhiều chuyện, cô có rất nhiều chuyện muốn nói với anh, nhưng anh bây giờ cũng đang trong thời kỳ không bình thường, không thể phân tâm, cô vốn định sau giải đấu sẽ công bằng nói chuyện thẳng thắn một lần với anh.

Khâu Anh đi tới phòng huấn luyện của VPG, người mở cửa là huấn luyện viên của VPG, thấy người trước cửa là cô, đôi phương ám muội cười cợt: "Tìm Quý Hường Không?"

Khâu Anh gạt đầu, chẳng biết vì sao, trong lòng lại vang lên một nỗi bất an.

Sau khi vào phòng, cô nhìn thấy Quý Hường Không đang thảo luận chiến thuật cho vòng loại ngày mai, nói chuyện kịch liệt, trước sau không rảnh quan tâm đến cô. Khâu Anh ngồi một bên đợi rất lâu, không muốn quấy rầy bọn họ, liền đứng dậy rời đi.

Thứ làm cô không chú ý nhất chính là, buổi tối hôm đó, một tin tức kinh thiên động địa chấn động toàn bộ giới esports truyền ra.

[Có gián điệp! Đoạn ghi âm chiến thuật của chiến đội VPG bị lộ!]

Lúc tin tức bị lan truyền, Khâu Anh đang họp với các bình luận viên khác, sắc mặt mọi người cực kỳ nghiêm trọng, tin tức đã được đăng lên trang web chính thống của game, trong đoạn ghi âm này, toàn bộ thành quả nghiên cứu chiến thuật quý giá, còn có rất nhiều đại chiêu chưa từng sử dụng tới, đều đã bị lộ! Không thể không nghĩ ngờ, có người ở sau lưng đội Trung Quốc chọc một dao đau!

"Tại sao cánh truyền thông có thể xâm nhập phòng huấn luyện được chứ?"

"Tại sao lại công khai một thông tin quan trọng như vậy?"

Cánh cửa đột nhiên bị ai đó dùng một lực mạnh đẩy ra, huấn luyện viên VPG khí thế hùng hổ xông tới, chỉ vào Khâu Anh giận dữ quát: "Chiều hôm nay, chỉ có cô tiến vào! Tại sao cô lại làm như vậy?"

Đầu Khâu Anh nổ một tiếng ầm, huyết dịch toàn thân phút chốc trào ra, cô lắc đầu liên tục, tê cả da đầu, sợ đến thần kinh loạn lạc: "Không phải, tôi chỉ ngồi một lcu thôi!"

Huấn luyện viên VPG không quan tâm, lườm đến muốn rách mắt: "Còn có thể là ai? Lúc bọn họ nói mấy câu này, chỉ có cô ở đấy thôi!"

Trong phòng, người ta nhìn lẫn nhau, có người cúi đầu bàn tán, có người chán ghét trừng mắt nhìn Khâu Anh.

Bình luận viên thân thiết của Khâu Anh, Lạc Thiên tiến lên phía trước, dẹp cái trán nổi gân xanh của huấn luyện viên VPG sang một bên: "Chuyện này phải tra rõ ra xem ai làm, việc cấp bách vẫn là nên liên hệ với website xóa đoạn video đó đi đã."

Một bình luận viên khác lên tiếng: "Chuyện này tại sao có thể công bố chứ? Website vì độ hot sẽ không chừa thủ đoạn nào đâu!"

Nhận thông tin từ chiến đội, website lập tức xóa bỏ tin tức, nhưng đoạn ghi âm chiến thuật này đã bị download rất nhùng, được đăng lên cả đồng trên các diễn đàn, thậm chí còn có phiên dịch các thứ.

Chiến thuật của chiến đội Iconquer về việc BP một khi đã lộ, mang ý nghĩa toàn bộ suy nghĩ ứng phó thế nào với địch đã bị công khai, trừ phi lập tức nghĩ ra đầu pháp mới, bằng không, chiến đội trong trận đấu đi đến đâu đều bị người ta lần ra hành động tiếp theo.

"Ghi âm chiến thuật" lập tức đứng đầu top trending Weibo, mà phóng viên đăng tin tức này lại một mực khẳng định là Khâu Anh đưa cho hắn! Hắn nói hắn vừa bước vào nghề, nhất thời bị ma xui quỷ khiến nên phạm sai lầm.

Cư dân mạng xôn cao, phòng huấn luyện chiến đội tuyệt đối không cho phép người không liên quan vào, mọi người phỏng đoán, Khâu Anh lợi dụng thân phận bình luận viên của mình, lừa gạt sự tin tưởng của đội viên, xen vào giữa bọn họ ghi âm, không biết sau lưng cô ấy giấu điểm bao nhiêu điều nữa!

"Không phải! Không phải là tôi!"

Khâu Anh một mình chờ trong phòng ở khách sạn, sợ hãi không thôi, nỗi hoảng sợ lớn làm cô không ngừng run rẩy. Khoảng thời gian đó người ngoài chỉ có cô, cô thậm chí bắt đầu tự hoài nghi, nếu mình không vào phòng huấn luyện của VPG, có phải việc này sẽ không xảy ra không?

Điện thoại đột nhiên nhận được tin nhắn từ số lạ, hình ảnh Quý Hường Không ôm ấp Phó Di Nhà không phòng bị đập thẳng vào mắt cô, dưới góc phải có thời gian chụp, chính là buổi tối hôm ghi hình chương trình.

Bên tai vang vọng những âm thanh quá nhiều cô đã lâu, Phó Di Nhà gào khóc yêu cầu quay lại, Quý Hường Không tối nghĩa không rõ ràng nói với Phó Di Nhà, tất cả đã qua rồi....

Điện thoại di động vang lên, Quý Hường Không gọi điện thoại đến.

Khóc có thể dùng từ nào để diễn tả cảm giác đau đớn dữ dội đang giữ lại ở cổ Khâu Anh, hô hấp cô trở nên khó khăn. Nội tâm cô có mạnh mẽ bao nhiêu, cũng sẽ bị thương, sẽ đau đớn, nhẫn nại chung quy cũng có giới hạn, cô không biết nên dùng vẻ mặt nào đối mặt với anh, anh còn phải thi đấu, trên người anh mang theo hi vọng của bao người, tình cảnh của anh cũng đã vô cùng khốn khó rồi....

Chuông điện thoại reo rất lâu, Khâu Anh cuối cùng cũng ấn nút từ chối cuộc gọi, ngón tay run rẩy gửi một dòng tin nhắn: "Chuyện ghi âm thực sự không phải là tôi làm, anh mau chuẩn bị cho giải đấu đi...Chúng ta tạm thời đừng liên lạc."

Sau khi tắt máy, Khâu Anh vui đầu trong chăn, mười mấy phút sau, có người gõ cửa phòng, gõ rất lâu, nhưng cô không mở.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cảnh Luyện Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14-2: Đêm không ngủ ở Seattle (2)

Năm tháng hoàng kim của tuyển thủ chuyên nghiệp một khi đã ngừng lại thì không còn cách quay về nữa, vì Quý Hường Không, Khâu Anh phải đưa ra lựa chọn.

"Hường Không, giống như trước đây, chỉ cần anh cần, em sẽ luôn tiếp sức cho anh, em có thể trong lúc anh làm huấn luyện viên, giúp anh xử lý vài chuyên vật, giúp anh sắp xếp chỗ ăn ở đi lại cho các thành viên, chỉ có điều..." Khâu Anh hít sâu một hơi, khó khăn nói, "Chỉ với tư cách là huấn luyện viên thôi."

Quý Hường Không sắc mặt lập tức trầm xuống, anh khó tin nhìn cô: "Em muốn chia tay anh sao?"

Khâu Anh không biết trả lời thế nào, lực phù ngẫu tảng rí máu đau đốn.

"Tại sao?"

Khâu Anh không nói lời nào.

"Bởi vì lúc thi đấu anh phát huy thất thường, em mới thất vọng sao?"

Thấy cô vẫn không lên tiếng, Quý Hường Không đột nhiên nở nụ cười: "Em không yêu anh nữa?"

Không khí bốn bề như đọng lại, Quý Hường Không từng bước từng bước tới gần, Khâu Anh bị anh dồn đến đường cùng, ngã nhào trên ghế sofa. Quý Hường Không cúi người, gập đầu gối chống lên sofa bên cạnh cô, khóa cô trong cái bóng đỏ của chính mình.

"Ngẩng đầu lên nhìn anh." Anh cười đến mức vừa ôn hòa vừa đáng sợ, một tay vững chắc nắm cằm của cô, một tay khác lưu luyến để sau gáy cô, đưa qua đưa lại, giống như đang vuốt ve một bảo vật quý giá, "Nói đi, nói em không yêu anh."

"Em không...ơ...."

Sau gáy đột nhiên bị bàn tay anh dùng lực kéo lên, toàn bộ đầu nặng nề hướng lên phía trước, Khâu Anh không kịp nói môi đã bị cắn lại. Quý Hường Không hôn rất sâu, không ngừng cướp đoạt đường khí của cô, nóng bỏng mà kịch liệt.

Anh buông cô ra, nhíu mày, khoe miệng vẫn thể hiện ý cười: "Nói tiếp đi."

"Em...ơ....."

Không hề có cơ hội phản kháng, lời nói của cô lần thứ hai bị tiếng hôn hít nhấn chìm.

"Nói tiếp đi."

"Em không thích...ơ...a, đau!"

Mãi đến khi đôi mi thanh tú của cô nhíu chặt, nước mắt chảy đầm đìa mặt, Quý Hường Không mới buông cô ra.

"Anh không cần phải như thế!" Khâu Anh hoảng loạn dùng tay lau nước mắt, "Anh biết, em yêu anh, em không có cách gì để dừng chuyện đó lại. Tình yêu của em quá nhỏ bé, chỉ cần anh ôn nhu với em một chút, em liền mềm lòng, không nỡ rời xa anh, cho dù có tận mắt nhìn thấy anh cùng Phó Di Nhã ôm ấp tình tứ, em cũng không nỡ rời bỏ anh. Nhưng mà, đối với anh, em rốt cuộc là như thế nào đây? Em không biết, thực sự không biết....."

Quý Hường Không ngẩn ra, rất lâu sau mới bắt đầu mở miệng: "Tâm ý của anh đều không thể truyền đạt tới chỗ em sao..."

Cô thở dốc giật mình, ánh mắt mở to ngập nước.

"Em cũng nhận được bức hình đó à? Hôm đó cô ấy muốn quay lại với anh, nhưng anh không đồng ý, cô ấy chủ động ôm anh, xem như lời chào hỏi cuối cùng." Anh dừng lại một chút, lạnh nhạt nói, "Anh với cô ấy, kết thúc rồi."

".....Sao anh không nói với em?"

"Lúc đó có nhiều chuyện lắm, thực sự không có khả năng nghĩ nhiều được đến đây, trước đây anh đưa em đi gặp cô ấy, thông báo mối quan hệ của chúng ta, anh cứ nghĩ rằng không nói em cũng sẽ hiểu..."

Khâu Anh lắc đầu một cái, đầu chỉ là không hiểu, thậm chí cô còn một lần cho rằng anh không hề thật tâm yêu thương cô.

"Buổi tối hôm trước khi vòng loại diễn ra anh có nhận được tin nhắn từ người lạ gửi theo bức ảnh kia, đối phương nói rằng đã gửi cho em một bức, anh gọi điện cho em, em không nghe, liền tới cửa phòng tìm em, em vẫn không mở. Biết rằng sau này giải thích với em cũng không muộn, nhưng anh vẫn không bình tĩnh lại được...." Anh cụp mắt nhìn cô, trong đáy mắt tràn ngập nhu tình, "Chỉ cần gặp chuyện liên quan đến em, anh sẽ mất đi lý trí."

Khâu Anh cắn chặt môi, nước mắt không ngừng rơi.

"Anh không biết mình có tốt đẹp gì không." Quý Hường Không lần thứ hai tới gần, đặt trán mình lên trán cô, cắn môi thường thức mùi vị triền miên, "Anh chỉ biết giờ anh muốn hôn em."

Khâu Anh cố gắng đẩy tay anh ra, cánh tay bơ vơ giữa không trung rớt xuống bờ vai anh, ngón tay vẽ một loại hoa văn trên áo anh.

Quý Hường Không một lúc sau hôn lên gò má cô, lấy đi giọt nước mắt của cô: "Anh yêu em, không phải là suy nghĩ lung tung mà làm, sau này gặp phải chuyện gì, trực tiếp nói với anh, được không?"

Khâu Anh không hề trả lời, tùy ý để anh cạy hàm răng của chính mình mà công thành đoạt đất. Không biết đã trải qua bao lâu, cô đột nhiên cắn môi dưới của anh, nhắm chặt mắt cảm nhận được thân thể anh run lên một đợt mãnh liệt.

Quý Hường Không hít một hơi lạnh, trên mặt vẫn một nụ cười ôn hòa, ngón tay gạt lọn tóc vương trên mặt ra sau tai: "Sao rồi?"

"Anh cũng vậy," cô oan ức mà nhìn anh, đưa tay đâm vào ngực anh, "Cái gì cũng đều giấu trong lòng, cái gì cũng không nói cho em biết."

"Ừ, là anh không đúng." Quý Hường Không tùy ý để cô mềm mại gãi ngứa mình, sau đó nắm lấy cổ tay cô, tiếp tục chuyện vừa rồi.

"Nhưng mà, Phó Di Nhã nói, điều kiện để giúp anh thành lập chiến đội là....là em phải rời bỏ anh."

Khâu Anh cảm xúc nước lạnh vui mừng, nhưng vừa đặt tay lên đôi môi đỏ búng của mình, ngọt ngào qua đi liền nhớ tới thực tế ngang trái, cô lần thứ hai không khỏi lộ vẻ mặt âu lo.

"Vì thế nên em quyết định chia tay anh?"

Khâu Anh thành thật gật đầu.

Quý Hường Không bế cô đặt lên chân mình, liên tục hôn môi cô như một cách trừng phạt: "Cô ấy muốn giúp anh, nhưng anh không đồng ý. Chiến đội mới ông chủ là Cố Phóng, có điều C ca chỉ hỗ trợ vốn, phần lớn mọi chuyện đều do anh quyết định."

Khâu Anh chớp mắt mấy cái: "Bây giờ có những ai rồi?"

"Anh và em."

Khâu Anh thương hại nhìn anh: "Chỉ huy chính mình hả?"

Quý Hường Không mặt dần đỏ bừng cười rất vui vẻ: "Không tính, anh có em mà."

Nhiệt độ trên eo cô đang cực nóng, Khâu Anh nắm chặt lấy cái tay xấu xa của anh, vừa thẹn vừa nói vội vã: "Em thì làm sao đánh chuyên nghiệp được chứ, anh định huấn luyện thế nào đây?"

"Không biết, anh mệt quá." Quý Hường Không ôm chặt cô, đầu dựa vào cổ cô, "Trước tiên cần sạc điện cái đã."

Khâu Anh không dám di chuyển nhiều, để mặc anh ôm mình một lúc lâu, không nhận được muốn thay đổi tư thế, nhưng anh lại giữ cô chặt hơn, giống như muốn nhét cô vào thân thể của mình vậy. Giọng anh buồn bực xuyên qua vạt áo cô truyền ra: "Khâu Anh, không nên chia tay anh a."

Anh không hề phòng bị bày ra dáng vẻ làm nũng như đứa trẻ con, Khâu Anh mềm lòng khó mà tin nổi, cô vô nhẹ lưng anh, ôn nhu nói: "Ừ, em không đi đâu hết. Được rồi, khá hơn chưa."

Kỳ chuyên nhượng còn một tuần nữa là đóng, các chiến đội đã tìm được đội viên, chuẩn bị lên danh sách chính thức.

Bắt đầu thuận lợi hơn tưởng tượng của Khâu Anh rất nhiều, buổi tối Quý Hường Không ở nhà Khâu Anh gửi một cái tin nhắn, mấy giây sau liền nhận được tin trả lời.

"A Hiên, anh muốn lập cho mình một chiến đội, cậu có đến không?"

"Đến!"

Khâu Anh tròn tròn mắt, Lâm Dật Hiên này thực sự độ khó mới là 0%, giống như game "Pokemon" mở đầu tặng không một con Pikachu vậy.

Ngày hôm sau, cô theo Quý Hường Không đến quán net của Tôn Trạch Nghi, 5 phút sau, thành công thu hoạch một cự đại thần.

Tôn Trạch Nghi ra sân đem chân gối đã khô cất vào, lúc gặp Quý Hường Không thì ngồi nói chuyện, viên mắt ửng hồng: "Tuyển thủ chuyên nghiệp của thể hệ Iconquer đầu tiên, giờ chỉ còn có mình tôi. Tôi cũng đã gần 30 tuổi rồi, vốn định nghỉ hưu, nhưng cậu đã tin tưởng tôi như vậy, tôi nhất định sẽ đem toàn bộ sức lực, tái chiến một năm vậy."

Buổi chiều, Tôn đại thần đang làm cơm trong nhà bếp, Quý Hường Không, Lâm Dật Hiên, Khâu Anh vây quanh bàn thương lượng ứng cử viên cho hai vị trí còn lại.

Lolita Tôn Tây đứng bên Quý Hường Không kéo kéo áo anh, anh liếc nhìn Khâu Anh phía đối diện, cười rồi lắc đầu với cô một cái. Một bên là Lâm Dật Hiên hiểu ngầm trong lòng, mặt mày hờ hờ dang hai tay ra: "Tây Tây lại đây, ngồi đùi A Hiên ca ca này."

Tôn Tây miệng nhỏ con gleen, không vui mà chạy mất rồi.

Ba đại nhân lại tiếp tục thảo luận chính sự, hiện này còn thiếu MID và Jungle, mà hai vị trí này, chính là hai vị trí mà Iconquer Trung Quốc khan hiếm nhất.

Lâm Dật Hiên suy nghĩ một chút, mở miệng nói: "Thật ra, tôi đi MID cũng được, chúng ta tìm một support khác, như vậy khả năng tìm thấy càng lớn."

Thấy Khâu Anh mặt không hiểu, Quý Hường Không nói bổ sung: "A Hiên lúc trước từng cầm solo MID vô địch thế giới đấy."

"Thế sao lại thành support rồi?"

Lâm Dật Hiên tựa đầu vào vai Quý Hường Không, giờ tay sợ cầm anh, nói năng ngọt xớt: "Bởi vì yêu a. Lúc đó chiến đội đang thiếu support, Hường Không nói tôi đánh, tôi liền đánh a."

Khâu Anh nổi da gà một hồi, thấy Quý Hường Không rũ mi mắt cười nói: "A Hiên, cảm ơn cậu."

Tuy rằng ngày thường toàn nói mấy câu chọc cười người khác, nhưng thực lực của Lâm Dật Hiên quả thực tuyệt đối đứng trong top 3 toàn quốc, từ lúc ở Seattle trở về, nhiều chiến đội đã mời cậu ấy về, nhưng điều kiện của cậu ấy chỉ có một: có thể chung đội với Quý Hường Không.

Lâm Dật Hiên ôm vai Quý Hường Không, vỗ vỗ: Iconquer là game huynh đệ, trước là vì hợp đồng bức bách, hiên jтай, anh đi đâu, em theo đấy."

Quý Hường Không nghiêng đầu nhìn cậu ấy, ánh mắt anh đào lóe lên một tia sáng rực: "A Hiên, cậu thật tốt."

Khâu Anh dùng sức ho khan vài tiếng: "MID....Bùi Hy thì sao?"

Quý Hường Không thu lại nụ cười không đứng đắn, lắc đầu một cái: "Giá trị cá nhân của Bùi Hy cao lắm, hiện tại anh mời về không nổi."

"Này, nếu tôi nói, cô làm mấy động tác gợi cảm, tiền có khi ào ào đến, còn lo gì câu lạc bộ không có tiền?"

Lâm Dật Hiên vừa dứt lời liền nghiêng người sang, một cái dép lên với tốc độ cao bay qua gò má cậu phi thẳng vào bức tường phía trước, cậu sợ đến mặt xám đi, cuống quýt giải thích: "Tôi...tôi...tôi không nói Anh muội muội! Tôi nói Quý Hường Không!"

Khâu Anh hừ một tiếng, thế thì càng không được.

Quý Hường Không trầm ngâm nói: "Bùi Hy hiện tại không ổn lắm, sau khi Legend thất bại trở về, dư luận đều nói chiến thuật của hắn là khối u ác tính, thiếu mất tinh thần chiến đội, hắn chủ động rời khỏi chiến đội, bây giờ cũng giống anh, cũng không ký hợp đồng với bất cứ chiến đội nào cả."

"Không oan, hắn chính là khối u ác tính," Lâm Dật Hiên nhún nhún vai, "Nhưng dù sao thực lực cá nhân siêu sao, độ hot cũng cao, cũng không ít chiến đội mong có được."

"Em cảm thấy, nếu như anh thực sự đi mời Bùi Hy, hẳn chắc chắn sẽ đồng ý." Khâu Anh nghiêm túc nói, "Hường Không, Bùi Hy rất thích anh, hẳn có lẽ là đang chờ anh."

Lời còn chưa dứt, tay Lâm Dật Hiên đã run lên, nhìn về phía Quý Hường Không, không phải chứ?

Khâu Anh vẫn chưa ý thức được từ mình nói có nhiều nghĩa, đang hoảng hốt vội vàng nói: "Thật đấy, hắn nói mặc dù anh là tuyển thủ bị công chúng đánh giá thấp, hắn vẫn hy vọng mình có thể ở chung đội với anh."

Lâm Dật Hiên lúc này mới nhận ra được ý nghĩa câu nói, gật đầu như gà trống mổ thóc: "Đúng đúng, Hường Không, Sau khi chúng ta có Bùi Hy, hai người mỹ nam hơn người tái xuất giang hồ, đánh vào công chúng, lấy cái tiêu đề "Mê hoặc trí mạng", khẳng định là d=một đám em gái vây quanh luôn!"

Trong đầu Khâu Anh dần nổi lên loạt hình ảnh, trên mặt lộ ra vẻ mặt khả nghi ửng hồng, sau đó thẹn quá thành giận, cầm bút cảm xúc ném Lâm Dật Hiên: "Anh có thể đừng nói mấy thứ chả liên quan được không?!"

Lâm Dật Hiên xoa xoa tay xin tha mạng, mắt nhìn Quý Hường Không đứng dậy khoác áo khoác, không thể không hỏi: "Anh đi đâu đấy?"

Quý Hường Không tới cạnh Khâu Anh, kéo cô đứng dậy trên ghế, một cách tự nhiên dắt tay cô, cười với Lâm Dật Hiên: "Tôi "Mộng Lữ Nhân"!"

"Mấy năm trước ở trong một quán cafe internet, chúng ta đã từng gặp mặt, anh có lẽ không nhớ lắm." Ngồi trên ghế sa lông phòng khách, Quý Hường Không rảnh rỗi lấy cái muỗng khuấy ly Cappuchino, "Khi đó tôi liền cảm thấy, cậu có thiên phú hơn người."

Bùi Hy cả người như bị chấn động, thấy Quý Hường Không giương mắt nhìn mình, vẻ mặt lộ vẻ nghi ngờ, hắn không chút biến sắc nghiêng đầu đi.

Quý Hường Không nói tiếp: "Các trận thi đấu của cậu tôi cơ bản đều có xem qua, còn nghiêm chỉnh thu thập tư liệu, vấn đề cụ thể lần trước tôi đã nói với cậu rồi, năng lực cá nhân phi thường khác người, thế nhưng, cậu cần một người chỉ huy chiến thuật thật ưu tú, một người có thể khiến dùng khả năng của mình giúp cậu nhân ra tác dụng lớn nhất của đoàn đội."

Bùi Hy vẫn cúi thấp, môi mím thành một đường thẳng.

Quý Hường Không cũng không gấp, phong thái ung dung uống một ngụm cà phê.

Khâu Anh ngồi một bên, rốt cuộc cũng không nhìn được hai nam nhân bên cạnh rõ ràng là tán thưởng đối phương rất nhiều, nhưng phải trình diễn một màn tự lừa bản thân, liền nói ngày vào điểm chính: "Chúng tôi muốn thành lập một chiến đội mới, hy vọng có thể mời cậu gia nhập."

Dứt lời, cô lấy trong túi ra một tập giấy, đẩy lên trước mặt Bùi Hy: "Phí hợp đồng, lương đãi ngộ, phúc lợi chia hoa hồng đều được viết bên trong, đây là

bản nháp, anh xem trước, có gì không vừa lòng chúng ta có thể thương lượng."

Nhìn vào có thể thấy cô rất bình thường, nhưng quả thực cánh tay cực kỳ run rẩy, tài chính đội ngũ có giới hạn, so với những đội lớn khác đều không ăn thua.

Lòng tốt a, càng nghĩ càng chột dạ, cô không chịu được nụ cười càng ngày càng co cấp....

"ừ."

Đối diện, Bùi Hy nhàn nhạt đáp một tiếng.

Quý Hường Không giật mình, Khâu Anh tròn tròn mắt, giống như vừa nghe được một tin ảo.

(continue)

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyện Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Phụng hoàng (1)

Theo như quy chế thi đấu thể thao điện tử, công việc trong chiến đội được phân công rất cụ thể: Chủ tịch, huấn luyện viên, thư ký, phiên dịch viên, cố vấn tâm lý, tổ chức hoạt động tuyên truyền, hợp tác thương mại, bộ phận tiếp khách....

Tổ đội mới Phoenix của Quý Hường Không không có nhà tài trợ, tài chính còn không đủ trả lương cho năm thành viên, đều là đánh giải với giá cả tình bạn. Hoạt động thị trường tạm thời không bàn đến, khoảng thời gian này không tiếp nhận bất cứ hoạt động cỡ lớn nào, mở rộng thương hiệu, rất nhiều thứ phát sinh ngoài dự định, ngoại trừ phía sau có Cố Phóng chống đỡ, còn lại tất cả mọi việc đều do một tay Khâu Anh làm.

Công tác chuẩn bị cho chiến đội cực kỳ phức tạp phiền phức, Khâu Anh tạm dừng livestream, theo Quý Hường Không đi khắp nơi, bận đến sứt đầu mẻ trán.

"Vất vả rồi, bắt một bình luận viên siêu hot chạy chuyện vặt vãnh thế này, anh thực sự áy náy quá."

Buổi tối, Quý Hường Không mua bữa tối mang vào nhà Khâu Anh, thấy cô vừa ăn vừa nhìn màn hình máy tính bên cạnh, anh cúi người ôm lấy cô từ phía sau, đặt cằm lên vai cô, ôn nhu nói: "Hay là, em vẫn ở trong đội, anh tuyển một người khác là được rồi."

"Công việc của huấn luyện với giống với bảo mẫu, em không yên lòng để người khác chăm sóc anh." Khâu Anh cầm lấy bàn tay ở eo mình lên, móm móm vào ngón tay anh, "Ai nói em yêu anh cơ chứ."

Quý Hường Không không nói gì, ôm cô chặt hơn, cô nương xinh đẹp trong lòng ngực anh luôn xinh đẹp như vậy, ủng hộ anh vô điều kiện, tin tưởng anh vô điều kiện, dù có có dầm phải vũng bùn sâu đến thế nào, vướng vào hiểu lầm lớn ra sao, thứ trong lòng cô luôn nghĩ tới không phải là khốc lốc, không phải ồn ào, mà là...không muốn ảnh hưởng đến anh.

Cho dù nhiều năm trôi qua trước sau đều nằm ở trung tâm vòng xoáy dư luận, sự nghiệp chập chùng nhấp nhô, bị dấn không biết bao nhiêu cái móc "Đồ bỏ đi", đã từng bị người ta chửi đến cực kỳ tổn thương, anh cũng chưa bao giờ có yêu cầu quá đáng, chưa bao giờ biện bạch, có lẽ trời cao cuối cùng cũng quan tâm anh đôi chút, đem tặng anh thứ tốt nhất.

Khâu Anh ở phụng trọ tìm mấy ngày trên trang web, cuối cùng cũng tìm được được chỗ thích hợp. Đó là một căn biệt thự sáu phòng cấp ba, hai tầng, tầng một là phòng khách, còn có phòng bếp và phòng ăn, tầng hai là sau phòng ngủ, trước cửa còn có vườn hoa, sân sau là một hồ bơi lớn, vị trí địa lý không tệ, xung quanh các phương tiện di chuyển cũng vô cùng thuận tiện.

Khâu tìm nhà thiết kế sắp xếp không gian, sắp xếp khéo léo cánh cửa, bên trong có một cái bàn dài, mỗi bàn để ba cái máy tính, treo cùng một cái màn chiếu lớn, làm phòng huấn luyện.

Tất cả đã chuẩn bị xong, các đội viên chuyển vào ký túc, tiến hành tập luyện chung.

Không ngờ ngày sống chung đầu tiên, cô đã vấp phải một sự cố.

Cô nhọc nhằn rời khỏi giường, đại não cần một lúc lâu sau mới có thể khởi động lại, cộng thêm cảm giác sống một mình đã quen, bị đồng hồ báo thức đánh thức liền đi xuống lầu rót nước uống. Cô mới cần uống được một nửa, đột nhiên cảm giác chỗ nào không đúng, nghiêng đầu một cái, trên bàn ăn thỉnh thoảng nằm đại nam nhân, đầu óc lập tức tỉnh táo.

Lúc này trên người cô chỉ mang váy ngủ mỏng tang, làn váy ngắn thấp thoáng đôi chân thon dài, lộ hết toàn bộ bắp đùi trắng nõn, đai áo hạ xuống, để lộ bả vai, một mảng da trắng da sửu phơi ra giữa chốn người.

Tôn Trạch Nghị mặt không biến sắc dời tầm mắt đi, Bùi Hy có chút không tự nhiên quay đầu đi, Lâm Dật Hiền "Oa" lên một tiếng rồi che mặt, thuận tiện cũng che đi đôi mắt của Hạ Lăng.

Mặt Khâu Anh lúc đỏ lúc trắng, kinh hoàng. Quý Hường Không cấp tốc tiếp tới cứu cô, cời áo khoác choàng lên người cô. Đầu cô trong một khắc lao lên tầng hai, lúc trước khi lên lầu còn nghe thấy Lâm Dật Hiền gọi ồn nói lớn: "Oa, Bùi Hy đỏ mặt kìa, tôi còn nghĩ cậu không có hứng thú đối với con gái chứ."

Cũng may tuyển thủ chuyên nghiệp từ trước đến nay đều đã quen với việc ở chung, Hạ Lăng người mới lúc đầu gặp mặt vì tính cách cũng xảy ra tình trạng khó xử nhiều lần, nhưng sau khi tiếp xúc lâu ngày, khí ác trong mắt cậu ấy dần dần hạ xuống, thường xuyên để lộ nụ cười tỏa sáng như ánh mặt trời rực rỡ, làm người khác nhận ra, cậu ấy cũng chỉ là một thiếu niên mười mấy tuổi.

Cho tới cả tầng băng Bùi Hy, tuy rằng hấn lạnh lòng, nhưng cũng không đến mức quái dị, huống hồ còn suốt ngày ôm vai cười híp mắt với Quý Hường Không nói: "Sau này mỗi lần đấu luyện nói xong, cái gì không muốn nói, viết ra cho tôi nhé.", còn có Lâm Dật Hiền nhiều lần đột kích đến chơi: "Chúng ta trước tiên cứ bắt đầu gây dựng tình bạn trong sáng lành mạnh, ví dụ như lúc tắm thì đấm lưng cho nhau...."

Lịch làm việc và nghỉ ngơi của chiến đội đều được tuân thủ theo quy luật, mỗi sáng sớm mười giờ đã tập trung, bắt đầu đấu luyện trận BO2, sau đó tập trung quan sát video trận đấu, tổng kết kinh nghiệm, tiến hành huấn luyện đặc biệt, sau khi kết thúc từng người trở về đấu solo, đứng 12h thì đi ngủ.

Thông qua khoảng thời gian tiếp xúc gần gũi này, Khâu Anh ý thức sâu sắc rằng, tuyển thủ chuyên nghiệp huấn luyện hằng ngày, hoàn toàn không cùng một khái niệm với hai từ "chơi game". Vì mỗi một thao tác nhỏ, mỗi lần lia cam check map, đều lặp đi lặp lại vô số lần, luyện triệt để trở thành thói quen. Mỗi một chiến thuật, bọn họ đều phải thực hành qua lại không biết bao nhiêu lần, cả ngày người ngoài ngồi xem đều cảm thấy chán nản đến cực điểm.

Tất cả vận động viên đều như vậy, bọn họ chịu đựng không ngừng tiến bước, nghị lực cao hơn người bình thường, thi đấu trong hạng mục mà bản thân yêu thích, cùng với khát vọng trở nên mạnh hơn và trái tim khao khát chiến thắng.

Sau hai tuần ở chung, Khâu Anh đại khái cùng thăm dò được một số thói quen của các thành viên, bản thân là chủ câu lạc bộ, cô cần chăm sóc nơi ở của bọn họ, lúc ăn cơm nấu nướng cần cân nhắc làm sao cho đủ chất dinh dưỡng, sau đó thì vào phòng huấn luyện kiểm tra tình hình của đội viên, giám sát bọn họ không làm bừa.

Bởi đồng phục của đội vẫn đang trong giai đoạn thiết kế, ngày thường Bùi Hy tổng thích mặc áo trắng cùng quần dài đơn giản, ngoài hình sạch sẽ, Lâm Dật Hiền như đi Palette, thích mặc áo phong nhiều màu sắc phối hợp với quần đùi, hai người đứng cùng một chỗ, hoàn toàn không ăn khớp nhau.

Không chỉ như vậy, hai người bọn họ ở cùng nhau, một bên không muốn nhiễm một hạt bụi, một bên dường như muốn cướp đất. Thấy sàn nhà chất đầy một đồng đồ ăn vặt, sô sô, con chuột, bàn phím, tai nghe lộn xộn, cái bệnh sạch sẽ của Bùi Hy lại không chịu nhận: "Cậu không thể sắp xếp bàn của cậu sạch sẽ lại được à?"

Lâm Dật Hiền ma mãnh trả lời, ngoan ngoãn nghe theo, nhưng ngày hôm sau lại vẫn y như cũ.

Sau khi kết thúc huấn luyện, Lâm Dật Hiền năn nỉ Bùi Hy làm mẫu thao tác, thấy Bùi Hy tựa như muốn cách càng xa cậu càng tốt, còn lót dưới con chuột của mình một con chuột. Lâm Dật Hiền bĩu môi, thừa dịp dí sát vào người hắn, duỗi tay đưa bàn tay nhéo mặt hắn, trước khi hắn nhận ra thì đã chạy mất dép.

Mười giây sau, Khâu Anh nghe thấy tiếng tăng băng Bùi Hy nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Bà chủ, tôi muốn đổi chỗ ngồi."

Giữa lúc giải loa, Tôn Trạch Nghị ra sân vận động cơ thể, chân Hạ Lăng không tiện, Lâm Dật Hiền ở phòng khách chơi game vui vẻ với cậu ấy. Khâu Anh từ trong bếp đem ra mấy món ăn, vừa vận được Quý Hường Không giúp một tay, cùi chỏ của anh trong lúc không cẩn thận chạm cô một cái, môi cô khẽ mím, trong lòng như có một loại lông vũ mon mon rơi.

Vì tâm tình luôn hướng về phía tập luyện, Quý Hường Không ở trước mặt mọi người đối xử với mọi người rất đúng mực, trước sau luôn duy trì khoảng cách nhất định với Khâu Anh, giống như quan hệ thuần khiết giữa đội trưởng với bà chủ.

(continue)

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyện Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15-2: Phượng Hoàng (2)

Quý Hường Không bỗng nhiên dừng động tác lại, khẽ vang lên tiếng cười nhẹ: "Sao lại dùng chân chạm vào anh hả, muốn câu dẫn anh sao?"

Khâu Anh đỏ mặt nghiêm nghị phản bác: "Em đá anh đấy!"

Dứt lời cô liền đạp thêm lần nữa, sức có chút lớn. Quý Hường Không nhủu mày hít vào một ngụm khí lớn, Khâu Anh nhất thời đau lòng, cúi người xem xét, lại bị đối phương nhân cơ hội giữ chặt eo, cả người đều nằm ngửa trên đùi anh. Cổ áo anh lỏng lẻo, ung dung gỡ mất kính đặt xuống bàn, cười xấu xa cúi đầu, nhìn cô vì căng thẳng mà mắt chớp liên tục, ngực đập trùng lên xuống kịch liệt.

Cự ly càng ngày càng gần, mãi đến tận khi chớp mũi hai người chạm, hô hấp hòa vào nhau, anh lập tức cắn vào môi cô.

....

Lúc Lâm Dật Hiền kéo cửa ra, trong phòng không mở, chỉ có màn hình máy tính trong góc tối của Quý Hường Không là sáng đèn. Nhận ra chỗ đó có bóng người, Lâm Dật Hiền mở miệng hỏi: Hường Không, anh ở đây làm việc hả, tôi có điều nghĩ mãi không hiểu, vừa đến phòng thì phát hiện anh không ở đó."

Quý Hường Không từ đứng dậy mặt hướng ra phía cửa, cười nói: "Tôi đang chuẩn bị tắt máy đây, cậu ra ngoài đợi chút nhé."

Sau lưng anh, Khâu Anh đang ngồi chồm hổm trên mặt đất thu dọn quần áo ngổn ngang, bởi vì quá căng thẳng mà ngón tay run lẩy bẩy, cài mãi không xong cái khuy áo. Gò má cô nóng rực, thần kinh căng thẳng, mãi đến tận khi nghe thấy âm thanh bên kia của Lâm Dật Hiền "Được, tôi lên lầu đợi anh", mới thở phào nhẹ nhõm.

Quý Hường Không quay đầu xoa xoa đầu cô: "Bị người ta làm hỏng chuyện tốt rồi, thực sự quá đáng tiếc mà!"

"Thứ lỗi mạnh." Khâu Anh hai mắt mờ mịt, sắc mặt ửng hồng, toàn thân như mềm nhũn ra, vẫn chưa thoát khỏi sự căng thẳng vừa rồi.

"Ừ." Quý Hường Không khoe miệng cong lên, đang hoảng hốt tròn nói, "Anh rất thích lúc em mắng anh a."

Ngày hôm sau Khâu Anh mặc một chiếc áo dài tay, thỉnh thoảng kéo vạt áo lên xuống, lộ ra dáng vẻ không bình tĩnh. Lâm Dật Hiền thấy thế liền tò mò hỏi: "Anh mệt mỏi, mặc dây như vậy, cô không nóng hả?"

Tưởng tượng lại cảm giác kinh thiên động địa sau tiếng kéo cửa hôm qua, Khâu Anh mặt mũi tối sầm, không trả lời anh.

Lâm Dật Hiền nghi hoặc sờ sờ cái cổ: "Tôi nói sai gì à?"

Bên cạnh là Hạ Lăng ném cho anh một cái nhìn churong mắt, lời nói mang ý sâu xa nói: "A Hiền, trước sau anh đều thật ngốc mà."

Lâm Dật Hiền như con mèo bị đập đuôi nhảy cẫng lên: "A Hiền cái em gái nguoi! Phải gọi là Lâm ca!"

"Được, A Hiền, biết rồi mà, A Hiền."

"Hơ! Tiểu Quý này thích ăn đòn phải không?"

Thực tế sau đó chứng minh, tuyệt đối không thể để bạn trai tự quyết định có làm người ăn chay hay không.

Sau khi Khâu Anh rời giường rửa mặt xong xuôi, đoạn trang đi trong hành lang, đột nhiên bị người chặn ngang ôm, lôi vào trong phòng.

Cánh cửa phía sau nhẹ nhàng khép lại, cô không kịp lên tiếng đã bị ngậm chặt miệng, tinh tế hôn đầy môi, phảng phất mùi rượu.

Khoảnh khắc ngăn ngừi tách ra, Khâu Anh nhìn thấy album có chữ kí không còn xuất bản của Firework mà lần trước cô thắng trên chương trình, nhận ra ánh mắt của cô, Quý Hường Không cười nói: "Biết tại sao anh hay mang nó theo bên người không? Là bởi vì đó là món quà đầu tiên em tặng anh."

Khâu Anh trái tim dùng sức bình tĩnh lại, một quãng thời gian dài, cô đều nghĩ đây là vì Quý Hường Không nhớ mãi không quên về Miya.

"Thời gian còn nhiều." Quý Hường Không âm thanh khàn khàn, môi dán chặt lấy vành tai cô, dụ dỗ, "Hôn thêm một chút nữa."

Sau đó, sau ba mươi phút dậy sớm Khâu Anh cuối cùng cũng xuống lầu, không để ý mọi người vừa ăn cơm vừa cảm khác, huấn luyện viên mỗi sáng sớm sắc mặt đều hồng hào a.

"Tôn ca, Tôn ca, tôi còn thiếu mấy chục đồng nữa lại có thể mua được đôi giày rồi, anh cho em mượn chút đi?"

"Tốt."

Thao tác của Lâm Dật Hiền bắn skill lung tung, sau khi nghiêm chỉnh dẹp xong đường lính, sau đó giả mù sa mưa nhận tội: "Tôn ca tôi sai rồi! Tôi thực sự chỉ tính toán đánh một, muốn nhúng một tay ai ngờ thọc cả hai vào luôn?"

Tôn Trạch Nghị vẫn ôn hòa như thường: "Không sao!"

MID Hạ Lăng lên tiếng ca ngợi, Tôn Đại thần quả thực là nhất sùng Support rồi.

Một trận đấu kết thúc, Quý Hường Không truyền đạt hiệu lệnh: "A Hiền, cậu với Bùi Hy luyện tập chiến thuật "Song Du" đi."

Câu nói này tức là nói Bùi Hy chuyển vị trí sang đi rừng.

Bùi Hy vẫn luôn cho rằng, support của chiến đội, bình thường toàn là người thành thật nhân hậu tính tốt, không nghĩ rằng bản thân mình sẽ có một ngày, lại có thể tình cờ gặp loại chuyên đi mượn tiền như Lâm Dật Hiền này.

Lâm Dật Hiền chọn một nữ tiếng ngực lớn, đi đứng đoan trang, tay thao tác không ngừng, miệng cũng không ngừng nói.

Bùi Hy dự định trên đường sẽ trợ giúp Quý Hướng Không, lại bị Lâm Dật Hiền cắt đứt ý định.

"Không cho người đi, quay lại đây đánh nhau với ta." Lâm Dật Hiền vừa dứt lời, đột nhiên cô hống lời ra một loại giọng khác, "Ui da, ui da, ui da, ta rất sợ nhaaa!"

Phía rừng địch đột nhiên có ba người lao ra, tiến hành tập kích bất ngờ, Lâm Dật Hiền là support, mấy giây da giòn, bị người ta hai lần đánh giết. Trong lúc ở bờ sông chờ hồi sinh, cậu rảnh rỗi không có việc gì làm liền ở cạnh làm cổ động viên, cô vũ đồng đội: "Summit mau giúp ta báo thù đi! Come on baby! Yessss! Chính là như vậy! Choáng hần! Làm chậm hần! Đánh hần!"

Bùi Hy một chọi ba, ở cạnh nhìn được tiếng support Lâm Dật Hiền quấy rầy, vất vả lắm mới chạy được ra ngoài khi chỉ còn một vạch máu, chỉ thấy Lâm Dật Hiền vừa hồi sinh, di chuyển mũ nữ ngực lớn mông cong uốn éo chạy về phía mình: "Bố mày đến rồi, bố đến rồi, bố mày cho mày biết thế nào gọi là yêu thương!"

"...."

"A, Summit bảo bồi dưỡng đi! Đề bố yêu thương con một chút đã!"

Bùi Hy bị làm phiền đến không chịu được, chỉ có thể đi chậm lại, thuận tiện để cậu ấy trị liệu cho mình.

Lâm Dật Hiền hỏi máu cho Bùi Hy, đi theo sau đắc ý hừ lên một đoạn nhạc: "Ngoài miệng thì nói không muốn, cơ thể cũng rất thành thực mà."

Mặt Bùi Hy đen kịt lại.

Trong đợt combat sau đó, support đối phương dùng ult trong phạm vi nhất định để kẻ địch tự giết lẫn nhau. Bùi Hy chẳng biết tại sao liên tục bị đánh skill, cục tạ Lâm Dật Hiền điên cuồng thả skill, mấy lần đưa hần trở về nhà hồi sinh...

Sau trận đấu, Quý Hướng Không nhìn thấy KDA thê thảm của Lâm Dật Hiền, lời nói ý vị xa xa tổng kết lại: "Lúc call team đừng trêu Bùi Hy, cái tên này một khi đã nóng giận, đồng đội cũng giết được."

Một tháng sau, đội ngũ mới rèn luyện đến mức một chi tiết cũng không sai, nhưng kinh nghiệm chiến đấu thực tế thiếu hụt nghiêm trọng, liền ra ngoài tìm cơ hội tích góp kinh nghiệm.

Lúc bị khán giả nhận ra tuyển thủ sáng ngôi ngày xưa bây giờ đang đi khắp mọi góc ngách đánh từng trận nhỏ, cảm giác giống một siêu sao trong giới ca hát bỗng nhiên quay về hát cho đoàn xiếc nghệ thuật, không hèn mà cùng bùng nổ một vở kịch bi thương đầy ắp. Trên internet tràn đầy tin tức bất quá, cười nhạo cách chơi của bọn họ chán nản thực sự, bị mấy đội gà rừng mà tranh chấp vớ đầu chảy máu.

Chiến đội Phoenix lấy chiến tích toàn thắng rẽ ngang đường, hủy diệt toàn bộ các đội tuyển dưới cơ, Quý Hướng Không quyết định tăng cường độ khó cho các đội viên. Nhưng trước giải đấu CPL mùa thu, không có đội hình chính nào đồng ý tham gia đấu luyện cùng bọn họ. Khâu Anh cùng Quý Hướng Không đi tới từng trụ sở chính của các câu lạc bộ lớn tìm ông chủ thương lượng chuyện đấu luyện chuẩn bị cho giải đấu, cam kết đội hình nhất định sẽ có thành tích tốt, đầy đủ giá trị kỹ năng, nhưng tất cả đều vô tình mà từ chối.

Có người thậm chí còn châm chọc nói: "Lấy cái gì đảm bảo chứ? Chỉ bằng một tên trong giải đấu lớn còn vấp phải sai lầm chí mạng, suýt chút nữa khiến toàn đội tan rã như cậu sao?"

"Những đồng đội cậu tìm được đều là những người dư thừa thôi chứ gì? Lâm Dật Hiền phát huy thất thường, lúc mạnh thì khuấy đảo trời đất, lúc yếu thì feed không tương. Tôn Trạch Nghị là một cái xương già, ý có quan hệ tốt mới quay lại được cái nghề này. Còn có tên Hạ Lăng kia, một điểm kinh nghiệm thi đấu cũng không có, trực tiếp vào trận nhất định sẽ gặp sự cố."

Sau khi bị huấn luyện viên VPG từ chối, Kỳ Việt còn không quên cười đều một phen.

Quý Hướng Không liếc từ trên cao xuống nhìn hần, nhú nhú mày: "Cậu biết nhiều thật đấy?"

"Cậu sẽ không thực sự cho rằng ôm đùi Bùi Hy là có thể trở mình chứ?" Kỳ Biệt ôm hai tay hừ lạnh, "Nói trắng ra, hần cũng là một tên con roi không đội nào muốn nhận, chơi không biết hỗ trợ đồng đội, căn bản không thích hợp chơi game đoàn đội."

Quý Hướng Không lười biếng quơ quơ điện thoại di động: "Hần rất hợp với chúng tôi, cậu xem, vẫn là chụp chung với tôi một tấm này."

Thấy trong hình Quý Hướng Không tùy tiện khoác vai Bùi Hy, mà biểu hiện của Bùi Hy lại cực kỳ thoải mái, khóe miệng Kỳ Việt vừa nhếch lên, cả mặt đã cứng lại, một nam nhân bằng giá ngày thường giữ trình kính lễ mà! Làm đồng đội cả năm cói hần, chính mình đến cùng gank cũng chưa từng nghĩ tới!

"Bùi Hy không phải là ai cũng không chơi được, chỉ là không muốn chơi với cậu thôi." Quý Hường Không cười cười vỗ vai đối phương. "Huynh đệ, đừng để ý quá!"

"Anh!"

Ở một bên chứng kiến, Khâu Anh không nhận được cảm khái, cái câu kia ca từ không chèn vào đâu được, nếu vĩnh viễn không bị trêu chọc, thì mãi không biết sợ là gì mà...

Quý Hường Không dứt lời liền dứt tay vào túi quần, hướng về phía cửa lớn mà tiến thẳng, Khâu Anh đẩy một bụng tức lờm Kỳ Việt, chậm rãi đi theo.

Sau khi trở về câu lạc bộ, tuy rằng không thu hoạch được gì, nhưng Quý Hường Không vẫn nói chuyện chắc chắn: "Ở trong trận đấu vừa đánh vừa tích lũy kinh nghiệm, chờ chúng ta thông qua đợt tuyển chọn, đánh vào giải đấu mùa hè, bọn họ tự nhiên sẽ tìm tới cửa xếp hàng chờ thi đấu."

Từ khi bình luận viên hoàn mỹ Khâu Anh trở thành bà chủ của chiến đội Phoenix, STV chỉ có thể dùng "chị gái Du Tinh" Kiều Hinh thay thế. Trình độ bình luận của Kiều Hinh vẫn rất gay go, cô ta ngoại trừ học lại lời thoại của người khác thì chỉ có cười gượng trước máy quay, luôn làm lẫn mấy chi tiết nhỏ giữa những skill của tướng với nhau. Còn STV thì vẫn không ngừng nỗ lực tìm kiếm một bình luận viên thực lực tương đối Khâu Anh, từ đầu đến cuối đều không có kết quả, dù sao trong giới thể thao điện tử bình luận viên nữ có thể làm chủ tình hình, lý giải game sâu sắc, đồng thời chăm chỉ là cực kỳ hiếm.

Chuyện chạy đua thể thao điện tử kéo dài hừng hực, bất mãn của cư dân mạng đối với nữ bình luận viên càng lúc càng lớn, chỉ dựa vào livestream để kiếm tiền với gia tăng độ hot, giới bình luận viên bây giờ toàn bình hoa di động.

Trong khu bình luận, rất nhiều bình luận để lại sự bất mãn vô hạn của bản thân.

"Các người đã xem bình luận của Khâu Anh chưa? Nữ vương của giới thể thao điện tử đấy."

"Đúng vậy! Khâu Anh thật giỏi! Tốt nghiệp chuyên ngành phát thanh, kỹ thuật có thừa, người đẹp, giọng cũng ngọt, sự kiện "ghi âm chiến thuật" đã thanh minh không liên quan gì đến cô, bình xịt của các người phun lung tung thế hả!"

"Cầu xin các người hãy mang Khâu Anh quay lại bình luận đi!"

Khát vọng mang Khâu Anh quay về của quần chúng còn mạnh mẽ hơn cả bất mãn với Kiều Hinh, rất nhiều người vào minh oan cho Khâu Anh, "chuyện "Kiều Hinh đại đánh" lại đứng đầu top trending, chứng cứ càng ngày càng nhiều, thậm chí trước đó mấy ngày, một người chơi trên Weibo đã đính chính, số liệu của Kiều Hinh là mua ở chỗ hần, lập tức trở thành con sóng dữ.

Rất nhiều MC lần trước sợ không dám nói bây giờ đã thay đổi hướng nhìn, dồn dập lên tiếng khiển trách, hy vọng Kiều Hinh có thể cho mọi người một câu trả lời rõ ràng.

Ở trong lúc mấu chốt, ở Weibo vắng lặng của Khâu Anh đăng một bài viết, @KiềuHinh.

"Chúng ta ở hiện trường thi đấu solo đi, có phải "giả đánh" hay không vừa xem là hiểu, cô dám không?"

Lời này như một trái bom ném đúng chỗ, trong khoảnh khắc nhiệt huyết của tất cả mọi người đều sục sôi.

Đúng vậy, còn chửi chửi, nói nói, đăng bài bác bỏ tin đồn gì nữa! Không phục thì đánh thôi!

STV cùng Con Báo lập tức phát livestream, quyết định trong chương trình giải trí thêm một phần, toàn bộ livestream ván solo của Kiều Hinh và Khâu Anh. Đoàn đội của Kiều Hinh nhấn nhá vận vẹo, cuối cùng bị người trong nghề mạnh mẽ phản đối kiểu "giả đánh", bị ép chấp nhận lời khiêu chiến.

Ngày so tài ấy, toàn bộ thành viên chiến đội Phoenix đến hiện trường ghi hình, ngồi dưới hàng ghế khán giả cổ vũ cho Khâu Anh. Thấy Khâu Anh phía trước xoa xoa hai tay, Quý Hường Không cười nói: "Chúng ta đã xem video chơi của cô ta, em sợ cái gì chứ?"

Khâu Anh lắc đầu một cái: "Em không sợ, em đang rất hưng phấn."

Trên sân sân khấu chính bày một cái bàn dài, hai máy vi tính đối mặt, Khâu Anh cùng Kiều Hinh ngồi vào chỗ, máy quay phim dồn dập nhắm vào thao tác tay của hai người.

MC tuyên bố: "Trận đấu chính thức bắt đầu."

Hai bên lựa chọn tướng, di chuyển trên bản đồ, chẳng bao lâu, Kiều Hinh đã sắc mặt tái nhợt, trên trán không ngừng tràn mồ hôi.

So với màn solo đỉnh cao mấy tháng trước đó, Kiều Hinh "giả đánh", rõ ràng là có thể thắng luôn, nhưng cố ý không chịu kết thúc thi đấu, từng lần từng lần một làm nhục đối phương, Khâu Anh đánh quang minh chính đại hơn nhiều, chứng minh cho khán giả thấy cái gì gọi là thực lực chênh lệch áp đảo.

Khâu Anh farm mấy lần xong tiền đã gấp ba lần Kiều Hinh, không một câu phí lời, chưa tới năm phút đồng hồ, gió thu cuốn hết lá vàng, tuyến bộ Kiều Hinh thất bại.

Vô số fan của Kiều Hinh hít một ngụm khí lạnh, vết sẹo này, cái farm nát bét kia là kiến thức cơ bản, đây là tỷ tỷ MID bắt từ trong mấy cái livestream

của Du Tinh sao?

Thấy vị MC nhìn mình ánh mắt không hề che giấu sự khinh thường, Kiều Hinh cười khan một tiếng, ở trước ống kính bày ra dáng dấp yếu đuối, vành mắt đỏ chói nói: "Tôi...tôi hơi hồi hộp."

"Không sao, cô từ từ thả lỏng, điều chỉnh trạng thái, chúng ta đánh thêm một trận nữa." Khâu Anh đầy mặt bất cần, cười hi hi nói, "Tôi không vội."

Ngay sau đó, game lại tiếp diễn một ván nữa, kết quả vẫn là mấy phút đồng hồ, Kiều Hinh thảm bại.

Thấy đối phương không biết tại sao lại che mặt, Khâu Anh cười nói: "Thêm một trận nữa đi." Cô dừng lại một chút, nói thêm, "Thân thể cô hôm nay không tốt đúng không? Vậy hôm nào cũng được, luôn sẵn sàng tiếp đón cô."

Câu nói này trực tiếp chẹn họng Kiều Hinh.

Dưới khán đài khán giả bắt đầu ồn ào: "Đúng vậy a, biểu hiện thật tốt! Hàng vạn "người mê phim" đang ở trước màn hình xem cô diễn đây!"

Khâu Anh một tay chống cằm, một tay rảnh rỗi gõ lên bàn: "Thế nào? Còn muốn đánh tiếp không?"

Vị MC cũng hỏi: "Còn muốn đánh một trận nữa sao?"

Trên màn hình sau lưng, màn hình đầy một loạt bình luận -

"Trời ạ! Đánh như vậy còn nói không phải "giả đánh!"

"Có xấu hổ không? Đây chính là lừa dối người xem đấy!"

"Kiều Hinh mau cut khỏi giới thể thao điện tử! Trước kia còn vênh váo tự đắc nói người khác là bình hoa, buồn nôn!"

Kiều Hinh mới đầu còn ôm hy vọng trình độ Khâu Anh với mình kẻ tám lạng người nửa cân, đánh không tốt thì diễn trạng thái áp lực nặng nề phát huy thất thường, thêm vào ở sau lưng bao nhiêu quan hệ tẩy trắng, không nghĩ rằng thực lực của Khâu Anh lại mạnh đến thế, vừa dùng mấy chiêu, chính mình đã hiện nguyên hình.

Ở dưới khán giả hét lớn, trên màn hình thì đầy tiếng chửi rủa, cùng với sự dò hỏi không ngừng của vị MC, Kiều Hinh đột nhiên ném bàn phím, tan vỡ thừa nhận mình "giả đánh".

Cô ta khóc như mưa, trung bộ mặt đáng thương, như vừa bị cả thế giới bắt nạt: "Tôi thực sự chỉ muốn bình luận cho tốt, muốn làm một MC game. Tôi đã rất nỗ lực và cố gắng, nhưng tôi không có thiên phú, lúc chơi đều cảm thấy không vui. Tìm người "giả đánh" hộ cũng là tôi bị ma xui quỷ khiến, tôi rất nhớ cảm giác bình luận trên sân khấu, xin mọi người tin tôi, hãy cho tôi thêm một cơ hội..."

Khâu Anh trong tim lờm một cái - đúng nha, cô một ngày luyện tập 48 giờ đồng hồ, sốt cao đến 50 độ cũng không nghỉ đúng không?

Cô đưa khăn giấy cho Kiều Hinh, ôn nhu nói: "Làm sao mà chơi không vui? Nói rõ là cô không thích hợp với cái ngành này a."

Kiều Hinh nước nờ nhìn cô, cắn nát môi, ở trước ống kính không dám phát tác gì.

"Nữ MC game giàu thực lực hả?" Khâu Anh nhú nhú mày, nói bên tai cô ta, "Cô không xứng."

Sau khi Kiều Hinh đi xuống dưới với đoàn, vị MC đưa mic cho Khâu Anh: "Người dành chiến thắng hãy phát biểu một số cảm nghĩ nào."

"Lĩnh vực livestream game này, thời điểm bắt đầu thực sự vô cùng đơn thuần, livestream, chính là để khán giả nhìn thấy phần chân thật nhất. Tôi biết rất nhiều MC chăm chỉ, bọn họ làm đủ mọi bài tập, nỗ lực trợ giúp mọi người gia tăng trình độ, từ đó tìm niềm vui cho bản thân. Bọn họ có thể không có tiếng tăm, thu nhập cũng không cao, nhưng vẫn thủy chung kiên trì tới cực hạn của bản thân. Tôi vẫn phải nói, nếu như chỉ tìm người hút fan trong giới thể thao điện tử, thì những người mỗi ngày phải gian khổ luyện tập, chăm chỉ tiến lên trong cái nghề này, phải làm sao đây? Tôi hy vọng những nỗ lực họ đã trả giá, là có giá trị."

Khuôn mặt vị MC nghiêm túc mà gật đầu, chỉ thấy Khâu Anh nói càng ngày càng chậm, viền mắt hơi ửng hồng, cô hít sâu một hơi...Đột nhiên dùng dáng vẻ cực kỳ đáng yêu thanh âm thật thanh nói: "Tôi bây giờ đang là huấn luyện viên của chiến đội Phoenix, các thành viên hiện nay vô cùng quen thuộc với mọi người Void, Summit, Xuan, cự đại thân Zy cùng tân binh Cloud! Fclub XXXXX, mọi thông tin chi tiết xin liên hệ tại Weibo chính thức của chúng tôi, quyết chiến đứng đầu PO, mười người đứng đầu sẽ nhận được ảnh kí tên của các tuyển thủ nhaaa!"

Nói xong, cô liền quay về ống kính máy quay nhảy mất vài cái, ngoẹo đầu, dùng tay làm động tác bắn tim.

MC suýt thì rơi micro, tổ đạo diễn đứng hình, trên màn hình đột nhiên tràn ra một loạt bình luận hài hước, loại quảng cáo này quả nhiên không cần chuẩn bị! Đúng là theo thói quen mà!

Cứ như vậy, khắp nơi đều minh bạch vụ "Kiều Hinh đại đánh", Du Tinh cắt hợp đồng với Kiều Hinh, tập đoàn D niêm phong tài khoản của cô ta, STV cũng đã đá cô ra khỏi danh sách bình luận viên.

Đoạn nói của Khâu Anh được cắt thành một video, tích cực quảng cáo, lưu truyền rộng rãi.

Mấy ngày sao, chiến đội Phoenix nhận được đơn tài trợ đầu tiên, để chúc mừng, Khâu Anh vung tay nhỏ lên, cho thêm vào bữa trưa của các đội viên mấy cái đùi gà.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cảnh Luyện Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Trò chơi của đồng đội (1)

Vòng tuyển chọn CPL ngày càng gần, các thành viên Phoenix đều tăng cường huấn luyện, bận bịu như con quay tăng tốc. Buổi tối, Khâu Anh thức đêm phân tích video thi đấu, trong lúc chờ số liệu tỉ lệ thắng của tướng để gửi cho Quý Hường Không, lúc này đang ngồi xem xét mấy cái biểu đồ, thỉnh thoảng nói chuyện tán gẫu vài câu, những số liệu bên cạnh không ngừng hiện lên ngày càng nhiều.

Cảm giác Khâu Anh ở cạnh mình, Quý Hường Không đưa tay ôm lấy eo cô, đưa cô đặt lên đùi mình, cúi đầu hôn một cái lên mặt cô: "Anh đang nghĩ chiến thuật mới."

Khâu Anh nhìn đủ loại biểu đồ trên màn hình, biết ngay anh lại bắt đầu nghiên cứu cách dùng tướng mới rồi.

Cấp một sát thương không có chi có thể đi đánh quái, đi khắp nơi, thường hỗ trợ MID đi đường...Quý Hường Không trong trận liên tục dùng người đi rừng thực hiện chiến thuật, trên thực tế vẫn không ngừng tự mình kiểm chứng nó.

"La Tập tư duy" từng nói qua, người chơi game chia làm ba mức độ, mức độ đầu tiên là vì thấy thoải mái, thứ hai là vì muốn thắng, còn chơi game chân chính là người có thể tạo ra thành tựu, làm chuyện mà bản thân sẽ mãi mãi không làm.

Cao thủ game, thường thường theo đuổi thứ gọi là cực hạn.

Giống như Quý Hường Không, mỗi một tướng, anh sẽ bó tay hết các chi tiết nhỏ thì thôi.

Chơi thể loại game maooj hiểm, người bình thường đi rừng thăng cấp đánh boss, mà anh lại đổi thuộc tính để nhân vật đó chỉ dừng mãi ở level 1, sau đó nỗ lực trong thời gian ngắn nhất không bị giết là qua cửa.

Bản chất của học tập, chính là thoát ly ra khỏi nơi mà mình ưa thích, làm chuyện có tính khiêu chiến, để bản thân không thoải mái. Đó chính là nguyên nhân, tại sao anh ấy trong mỗi trận đấu đều cực kỳ tự tin, dùng tướng cận chiến nhưng lại dùng trang bị của pháp sư, ai xem đều không hiểu.

Mà chỉ có game thủ hàng đầu mới hiểu được, với cái thể trận đặc thù về thời gian như vậy, trang bị như vậy sẽ mang lại thu nhập lớn nhất.

Điều khiến Khâu Anh khâm phục nhất là, các tuyển thủ của Quý Hường Không huấn luyện thường ngày rất bài bản. Thay vì mù quáng chỉ đi đường mà mình thi đấu, anh ấy luôn luôn cố gắng tìm các chiến thuật mới nghiên cứu sâu xa hơn, trong huấn luyện đoàn đội luôn đặt ra đủ loại độ khó thử thách cực hạn của đội viên.

Trong đó bước thứ nhất, chính là mở rộng tướng tũ.

Iconquer tổng cộng có hơn một trăm anh hùng, số lượng anh hùng chơi thành thạo được gọi là "Tướng tũ", tuyển thủ càng có nhiều "tướng tũ", lúc thi đấu càng có nhiều lựa chọn cầm tướng nào vào trận.

Khi chúng ta xét khả năng một tuyển thủ chuyên nghiệp "Có thể chơi" một tướng nào đó hay không, không phải là cậu ta có thể được hay không, mà là trình độ chơi tướng đó của cậu ta có thể thi đấu được không, có bằng các tuyển thủ chuyên nghiệp khác hay không. Vì thế, mở rộng "tướng tũ", cần huấn luyện cao cường, đem tướng mà bản thân không hiểu rõ nhất tìm hiểu đến điểm cuối.

Trước đây khi ở VPG, tuy rằng Quý Hường Không nghĩ ra rất nhiều chiến thuật mới, nhưng đáng tiếc đồng đội sau khi cầm cúp vô địch giải đấu mùa thu nhiệt huyết đã tan biến, không học hỏi, không luyện tập, không chịu thoát ra khỏi khu vực yêu thích của mình, còn trách tỉ lệ thắng tướng của mình thấp, bản đồ chơi khó, không thích chơi nữa...

Mà bây giờ cự đại thần Tôn Trạch Nghị hiểu Iconquer như sách giáo khoa, thiên tài Bùi Hy chỉ sợ đầu luyện quá đơn giản không muốn nói, Lâm Dật Hiền luôn hứng thú với những cái mới, còn MID nhỏ tuổi nhất Hạ Lăng cứ tùy tiện cầm tướng mà chiến đấu.

Có đồng đội đoàn kết ở sau lưng, Quý Hường Không không còn sợ chịu đựng những nghi vấn từ phía dư luận, có thể mang chiến thuật của mình kết hợp xuyên suốt thực chiến.

Khâu Anh nhìn đội hình tương lai rờ rờ mà cảm xúc dâng trào, bỗng nhiên cảm thấy ngực tràn ra một tia ấm áp, rất nhanh toàn thân liền nổi lên một trận tê dại ngứa ngáy. Cô cúi đầu nhìn xuống, thấy Quý Hường Không tay phải cào bàn phím, tay trái...

Anh ấy tại sao có thể một bên nghiên cứu video, một bên đùa giỡn lưu manh được nhỉ!

Rạng sáng ngày thứ hai, Khâu Anh nhận hàng một hộp đồ dùng lớn, đậm cở, dựa lưng, kính bảo vệ mắt, thiết bị chăm sóc sức khỏe...Rất nhiều hộp khác nhau xếp trên ghế sofa. Quý Hường Không dậy sớm nhất, một bên giúp cô sắp xếp đồ đạc, một bên nghe cô giải thích công dụng của đồng hồ bảo bối này.

Hầu hết mọi thứ đều để ở tủ chứa đồ ở phòng khách, số còn lại đặt trên khay trà buộc dây cẩn thận.

"Hiện tại "các hội chứng về cổ tay" của tuyển thủ chuyên nghiệp ngày càng nhiều, hay còn gọi là "tay chuột", tuy chuột và bàn phím của chúng ta đều rất tốt, nhưng vẫn cần phải dự phòng một chút."

Nắm ngón tay Khâu Anh nắm chặt vào đệm cao su bên trong, dùng sức nắm chặt kéo ra, rồi lại đẩy vào, mấy lần như vậy. Cô đặc ý tự đặc nói: "Đây là Handmaster Plus bản mới nhất, dựa vào lực đàn hồi rèn luyện cơ bắp tay, phòng ngừa tay chuột. Anh xem, các cường độ tập luyện không giống nhau."

Quý Hường Không nhìn cô một chút, đuôi lông mày nâng lên: "Vô cùng tốt, chút nữa cho bọn họ chơi."

Thấy anh chậm chậm xoay người, chuẩn bị muốn chạy, Khâu Anh vội vã hỏi: "Ai, anh không thử một chút hả?"

Quý Hường Không quay đầu lại, cười xấu xa tiến lại gần tai cô: "Anh không cần."

Anh dừng lại một chút, cup mắt nhìn cô, trong thanh âm đầy ý xấu xa: "Không quen loại nhỏ như vậy."

Khâu Anh trở mặt mấy giây, đột nhiên ầm một tiếng, toàn bộ đầu nổ ầm một đám mây hình nấm.

Tháng mười một, vòng tuyển chọn CPL chính thức diễn ra, hơn một ngàn chiến đội toàn quốc đánh vòng loại BO1, trận nào cũng là sinh tử. Giai đoạn đào thải ở tuyển trên bắt đầu, trong lúc chuẩn bị thi đấu, Khâu Anh giống như mẹ già của học sinh lớp 12, trong biệt thự dân đầy biểu ngữ tất thắng, chuyên tâm hướng tới chiến thắng, vào bếp chú ý tới chế độ dinh dưỡng đảm bảo "bọn nhỏ" luôn khỏe mạnh, tuy trong trạng thái làm việc rồi nghỉ ngơi, nhưng áp lực trong lòng rất lớn, tình cảm ngày càng dâng trào.

Lúc trận đấu của Phoenix chuẩn bị diễn ra, Khâu Anh đem bàn phím và chuột của bọn họ ra ngoài gỡ rồi không biết bao nhiêu lần, còn không quên lập đi lập lại câu nói khiến bọn họ thuộc lòng từ lâu: "Không nên khinh địch! Không nên khinh thường bọn họ! Tôi không muốn cá chết giữa nước!"

Lúc cổ vũ tâm lý chuẩn bị thi đấu, mấy nam sinh thấy bên cạnh có chỗ trống, phát hiện thiếu một người, Quý Hường Không ngẩng nhìn tứ phía, thấy một vị ở dưới khán đài thi liền ngoắc ngoắc tay: "Bùi Hy, lại đây!"

Thấy Bùi Hy như bức tường vẫn không nhúc nhích, Lâm Dật Hiến chạy lại kéo hắn: "Lại đây, đừng thẹn thùng mà!"

Bị kéo hai cánh tay, Bùi Hy theo bản năng lùi về sau, môi nhếch lên, không ngờ bị Khâu Anh ở phía sau đẩy mạnh một cái, hắn cả người lao đảo tiến lên, bị Quý Hường Không vòng tay ôm lấy cổ. Năm người ôm lấy vai nhau tạo thành vòng tròn, cúi người chạm đầu vào nhau.

Quý Hường Không ngữ điệu kiên định: "Hiện tại chính là chiến trường, chúng ta một trận cũng không thể thua."

Tất cả cùng hô lớn: "Một hai ba, Cố lên!"

Một loạt thi đấu phải nói là Tank hủy diệt, mấy vòng trước đó đối với Phoenix chỉ là đánh giải trí, không lâu lắm, trên sân thua đến hàng chục người, Phoenix không ai "chết", mà đối phương lại hiển nhiên phá game, bận bịu chụp ảnh chung rồi ngồi tán gẫu.

"Oa, chụp cùng mình tỉnh nổi tiếng! Trúng số rồi!"

"Tôn thần có lên! Em đã xem anh thi đấu từ hồi tiểu học rồi!"

"Bùi hoàng, anh cùng Kiều Hình trước đây là thế nào? Người phụ nữ kia sao có thể ôm anh hả? Chào mọi người cái đi!"

Sau khi hủy diệt đội thứ sáu, bọn họ bắt đầu gặp hai, ba đội chuyên nghiệp, lúc trận đấu được livestream trên các phương tiện truyền thông, liên tục lao vào nói chuyện, nhưng phần lớn nội dung đều là đang nhạo báng: "Mọi người được cược xem trận này Void mấy lần chết?" "Void có thể chạy trước khi bị giết không?"

Kết quả đương nhiên là không, Quý Hường Không tuy tay tàn cũng là tuyển thủ chuyên nghiệp, gặp người bình thường, đương nhiên chỉ việc treo lên mà đánh. Nhìn màn biểu diễn đặc sắc của Quý Hường Không, các fan hâm mộ không ngừng cảm khái: "Những tên mắng nhiếc Void bị anh cho lên đĩa làm điểm tâm, trận vòng loại này bị thảm đến máu chảy thành sông rồi!"

Một mặt khác, từ Khi Bùi Hy tuyên bố gia nhập Phoenix, fan Bùi Hy cảm thấy mình như bị trở thành món giò heo treo trên bàn ăn của Quý Hường Không, càng ngày càng căm ghét anh ấy, ở mấy trang web khác đều nói Bùi Hy gia nhập vào một đội không có tiền đồ, uống phí hết trạng thái hoàng kim hiện tại. Lần này trong vòng tuyển chọn cho giải đấu, bọn họ nhìn Bùi Hy từ MID chuyển sang đi rừng, khó khăn càng ngày càng lớn, may mà Phoenix một đường thắng liên tiếp, bọn họ mới bình tĩnh lại, có lẽ là đối thủ quá yếu, Bùi hoàn quyết định ngao du thiên hạ.

Một tháng sau, cuối cùng vòng tuyển chọn còn lại tám đội, chia làm hai bảng đấu chính thức trong giải đấu CPL mùa thu. Vòng loại tuyển dưới ở Bắc Kinh chính thức bắt đầu, Khâu Anh đã chuẩn bị kĩ đồ dùng cho chuyến đi, lúc ra trước cửa còn cẩn thận kiểm tra lại hành lý một lần nữa.

Nhìn dáng vẻ đáng yêu của cô ngồi chồm hổm trên mặt đất kiểm tra hành lý, Lâm Dật Hiền lấy cùi chỏ đụng vai Hạ Lăng: "Cảnh tượng này rất quen? Lúc mẹ cậu đưa cậu tới đây cũng y hệt thế này phải không?"

Hạ Lăng lắc đầu một cái: "Không, mẹ em kém xe Anh tỷ tỷ."

Bên kia Khâu Anh đang nói: "Đệm cổ đây? À, lần trước Hạ Lăng có nói là hết gì ấy nhỉ? À đúng rồi, em mang nhiều đồ ăn vặt đi một chút, buổi chiều lúc thi đấu có thể sẽ không có thời gian ăn cơm đây."

Ngày làm thủ tục thi đấu, các thành viên Phoenix bước xuống từ xe buýt, trong hiện trường vang lên nhiều tiếng hét lớn, độ quan tâm tới vòng tuyển chọn CPL từ trước đến nay đều kém xa giải đấu chính thức, nhưng lần này không giống trước đây.

Nắm giữ cái tên "Người chơi Iconquer số một Trung Quốc" Cố Phóng làm ông chủ, thêm vụ "Kiều Hinh đại đánh" với huấn luyện viên Khâu Anh trước đây, sự kiện Quý Hường Không lãnh đạo chiến đội mới, khiến cả giới esports quan tâm.

Các cư dân mạng gọi họ là chiến đội tập hợp "Những người già yếu bệnh tật" không ai quan tâm, nhưng xem xem, mỗi thành viên của chiến đội đều mang tính giải trí rất cao, mỗi một trận so tài của họ đều mang lại lượt view khổng lồ.

(continue)

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyện Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16-2: Trò chơi của đồng đội (2)

Sau khi vòng đấu kết thúc, các đội được nghỉ ngơi hai ngày, buổi tối mọi người ở phòng khách sạn vừa ăn vừa nhìn TV, tổ chức buổi tiệc chúc mừng chiến tích ngắn ngủi. Tuy rằng chẳng ai nói gì, nhưng từ lúc lập đội đến nay ai cũng thừa nhận áp lực thực sự rất lớn - bị người ngoài nghi vấn và chế nhạo, mặt khác bị các đội mạnh xa lánh, cùng hoàn cảnh khốn khó, khiến họ cơ bản không dám rời phòng huấn luyện nửa bước, thế mà giờ đây, bọn họ đã bước một chân đến được chiến thắng cuối cùng.

Lâm Dật Hiền mệt mỏi ngã vào ghế sofa. "Những lúc thế này, không còn gì bằng để Anh muội muội nhảy một bài để động viên lòng người."

Hạ Lăng lườm anh ta một cái: "Trước mặt Quý ca còn dám nói câu ấy, anh cũng quá gan rồi."

"Cậu ta nói không sai." Quý Hường Không đặt hai chân xuống, trên đùi có laptop, không hề ngẩng đầu, "Có điều, chỉ là nhảy cho một mình tôi xem thôi."

Lâm Dật Hiền đột nhiên giật lấy cái khăn giấy lau miệng, ua oán hất: "Loại thức ăn cho chó đang rơi đầy trên mảnh đất cỏ kia....."

Khâu Anh đang khoác vai Quý Hường Không, nghe bọn họ nói thêm tay cô tiếp tục dùng sức, ép anh tới hít vào một ngụm khí lạnh.

Trong lúc vui đùa, Lâm Dật Hiền phát hiện xâu thịt dê cũng bị lấy mất, đột nhiên quay đầu vỗ đùi: "Trời ạ! Bùi Hy, cậu thừa dịp chúng tôi nói chuyện ăn ngon lành! Ăn mảnh giàu nhanh a!"

Quý Hường Không đang xem trang web của IConquer, Khâu Anh trong đó có một bài viết về Kiều Hinh: scandal bạn gái của Bùi Hy, liền cười nhạo nói: "À, Bùi Hy, anh bị hiểu nhầm lâu như vậy, một chút cũng không chiếm tiện nghi, thật không đáng mà."

Lâm Dật Hiền bụm miệng rít lên: "Đừng đừng đừng! Nếu để nữ hoàng điện ảnh chạm vào, Bùi Bùi của chúng ta thua thiệt lớn lắm đấy?"

Mọi người cười một trận lớn.

Bùi Hy đem xâu thịt dê đặt nghiêm chỉnh trên đĩa, cup mắt nhìn bàn tay của Lâm Dật Hiền như móng vuốt cào lên quần áo mình, cả người người đằng sau bị động cứng đến toàn thân run rẩy, chê cười thu tay về.

Lúc chuẩn bị đi ngủ, Quý Hường Không kéo cửa ra, phát hiện Tôn Trạch Nghị đã đứng ở ban công rất lâu, liền đi đến gần anh, cười hỏi: "Tôn ca, nghĩ gì thế?"

Tôn Trạch Nghị vẫn ngẩng đầu nhìn khoảng không phía trước: "Tôi đang nghĩ, trở về thời điểm vừa bắt đầu, tôi lo mình rời chiến trường bao nhiêu năm như vậy, tuổi tác lại lớn, sẽ lực bất tòng tâm. Trước đây tôi lăn lộn ở đội dự bị rất lâu, nhưng không có cách nào có thể thi đấu chính thức, nếu ngày đó cậu không đến tìm tôi, có thể cả đời tôi vẫn sẽ cứ như vậy. Nhưng mất ngày nay, khi tôi đứng trên sân khấu nghe khán giả bên dưới hò hét, mỗi tế bào trong cơ thể đều phấn chấn không ngừng."

Tôn Trạch Nghị hít một hơi thật sâu, cật lực dồn nén cảm xúc xuống đến mức thanh âm cũng run rẩy theo: "Một khắc đó tôi mới ý thức được, tôi muốn được quay lại chiến trường thế nào, tôi khát vọng được một lần nữa chinh chiến thế nào."

Từ lúc quyết định quay lại đến giờ, Tôn Trạch Nghị không phải không cảm giác được dấu vết của tháng năm, phản ứng, sự chú ý thậm chí là thể lực đều đã giảm xuống, chống đỡ anh đi đến tận giây phút này, đều là ý chí không chịu thua cực kỳ mạnh mẽ.

"Tất cả mọi người đều nói "anh toi rồi" "anh buông bỏ đi", nhưng tôi không cam tâm, trong lòng tôi vẫn còn khấn khải!" Tôn Trạch Nghị dùng tay che mặt, như một con đê sau nhiều năm bị đè nén cũng đến lúc vỡ vụn, "Tôi muốn thắng, tôi muốn vô địch thể giới, nguyện vọng này nói ra miệng sợ có biết bao nhiêu người cười cợt chê bai, chỉ có thể biến tâm ước của mình trở thành hành động mà bước tiếp thôi."

Gió ban đêm thổi mạnh khiến quần áo cũng vang lên tiếng xột xoạt, phảng phất nhiệt huyết chảy tràn khắp không gian.

Quý Hường Không đầy mắt sâu thẳm, vỗ vai anh: "Tôn ca, chúng ta cũng đi, từng bước từng bước, trở lại thời kỳ hoàng kim của chính mình."

Vòng tuyển chọn giằng co ròng rã tổng 2 tuần, mười đội tiến hành thi đấu vòng tròn BO3, sau khi ác liệt liên tục đánh 27 trận với 9 đội khác, cuối cùng vào cái khoảnh khắc quan trọng nhất đó -

"GG! Chúc mừng chiến đội Phoenix ở hai vòng tuyển chọn thể hiện xuất sắc, thành công đứng đầu bảng dành được vé tham dự giải đấu mùa xuân CPL! Chúng ta hãy cùng chờ đón biểu hiện của họ trong mùa giải sắp tới!"

Lúc màn hình bắn ra biểu tượng chiến thắng của Iconquer, Khâu Anh kích động nhảy ra khỏi chỗ ngồi, tựa như một con gió phi thẳng lên sân khấu, các thành viên Phoenix vừa đi xuống cầu thang liền đụng phải cô, suýt chút nữa ngã đến không còn hình tượng.

"Thắng rồi! Chúng ta thắng rồi!" Khâu Anh đỏ mặt, hai tay nắm chặt, rõ ràng là chuyện vui vẻ, nhưng cô vừa mở miệng, nước mắt đã rơi ướt đầm khuôn mặt, thiếu chút nữa liền gào lên khóc nức nở.

Vô số người ngời được mùi bát quái, máy thu hình dồn dập quét về góc này. Lâm Dật Hiền cùng các thành viên ăn ý xếp thành bức tường chắn, che cho mỹ nữ huấn luyện viên ở sau, Quý Hường Không xoa xoa đầu Khâu Anh, cúi đầu nhẹ giọng nói bên tai cô: "Đừng làm nũng mà, nhiều người nhìn như vậy, tí về anh hôn em."

Khâu Anh khịt khịt mũi, dùng tay lau nước mắt, khoe miệng co rúm: "Em chỉ thấy...xảy ra nhiều chuyện như vậy...chúng ta thực sự....thực sự....đã quá khó khăn rồi!"

Lâm Dật Hiền bị dáng vẻ của cô chọc cười: "Anh muội muội, chỉ là vòng tuyển chọn thôi mà, các ca ca tốt xấu thế nào cũng là tuyển thủ chuyên nghiệp, giải đấu mùa xuân sắp tới mới khó khăn đây!"

Khâu Anh lúc này mới không chế được cảm xúc, mắt to chớp chớp, lông mi thật dài rũ xuống, dính nước mắt, càng đen hơn, khéo léo kết hợp với chớp mũi cao, không thể không yêu....Nếu như không có chuyện trang điểm, vì nước mắt chảy xuống hai hàng mascara đen kịt.

Thấy cô mặt như gấu trúc tâm tình ôn định hơn ngồi xem video thi đấu, Quý Hường Không rôt suộc cũng không nhin được "Mau đi lau mặt đi."

(continue)

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyện Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Cuộc hành trình rực lửa (1)

Kỳ nghỉ Tết còn chưa kết thúc, Khâu Anh và Quý Hường Không đã trở lại Câu lạc bộ. căn biệt thự trống rỗng chỉ còn lại hai người bọn họ.

Khâu Anh trong phòng Quý Hường Không sắp xếp đồ đạc, ngẩng đầu nhìn thấy anh tùy tiện thả lỏng cổ áo, để lộ ra mấy dấu răng cắn, hững hờ nhún mày: "Kiệt tác của em đấy."

Trong đầu không khỏi hiện ra cảnh hai người quấn quít làm đỏ mặt người nhìn, lỗi tai Khâu Anh như bị đốt cháy, giả vờ bình tĩnh lờ anh một cái: "Anh tự chiếu lấy thôi."

Một buổi trưa tổng vệ sinh, hoàn thành công việc họ tắm rửa sạch sẽ, ngồi ở phòng khách xem TV.

Trên màn hình hiện lên chương trình thi tài vũ đạo giữa các nhóm nữ, Quý Hường Không vừa định chuyển kênh thì bị Khâu Anh ngăn lại: "Xem đi, mấy cô này đạo này hot lắm đấy."

Quý Hường Không nghiêng đầu, khẽ cười nói: "Xem cái gì? Chân không dài đẹp bằng em, giọng nói không ấm áp bằng em, nhảy cũng không tốt bằng em."

Những lời này ngọt như mật anh, Khâu Anh mở cò trong bụng, nhảy lên trước màn hình, một mặt tự đắc hát cảm tới chỗ Quý Hường Không: "Vây đề

em nhảy cho anh xem một bài?"

Quý Hường Không nhú nhú mày, tắt TV.

Lúc trước ở livestream Khâu Anh rất thích nhảy ca khúc của Firework, lấy sức sống thanh xuân làm chủ, không có động tác quá mức, nhưng bây giờ cô bật nhạc ở điện thoại, giai điệu vừa lên, trong không khí liền tản ra mùi vị hormone.

Cô thả tocs, bàn tay vuốt từ đầu đến cổ, theo nền nhạc và chạm đến eo, động tác gợi cảm mê người.

Quý Hường Không lười biếng nằm trên ghế sofa, mu bàn tay chống đầu, dù bận vẫn ung dung nhìn cô.

Ca từ ám muội, kỹ thuật nhảy nóng bỏng, nhiệt độ phòng khách thoáng chốc đã tăng lên không ít.

Lúc Lâm Dật Hiền mở cửa lớn, phát hết trước cửa đã có mấy đôi giày: "Có người về rồi à?"

Phía sau anh là Hạ Lăng và Bùi Hy, lúc này đang kéo thùng hành lý định đi vào trong.

"Chỗ này có áo sơ mi của Anh muội muội." Phòng khách không có ai, ghé sa lông mất một cái gối ôm, Lâm Dật Hiền cầm áo nhìn kỹ một chút, nghi ngờ hỏi, "Ồ, sao mà cúc áo đứt hết rồi này?"

Hạ Lăng như hiểu ra, ông cụ non vỗ vai Lâm Dật Hiền: "A Hiền, chẳng lẽ đến bây giờ anh vẫn còn độc thân?"

"A Hiền cái em gái người, đã nói là phải là Lâm ca mà!" Lâm Dật Hiền khoé miệng nhếch một cái, tay nắm thành quyền đặt ở bên mép, "Khả khả, nhưng quả thực là như vậy, anh nói cho cậu biết em gái theo đuổi anh rất nhiều, chỉ là ca ca anh lấy sự nghiệp làm trọng, khoogn thể nhĩ nữ tình trường, vì lẽ đó....Này! Cái ánh mắt đó là sao hả?"

Hạ Lăng cười nhạo nói: "Nói nhảm nhiều như vậy, trực tiếp trả lời "phải" không được sao?"

"Đến nay vẫn độc thân thì sao chứ?" Lâm Dật Hiền mạnh miệng phản bác, đột nhiên chỉ vào Hạ Lăng, quay đầu nhìn ra phía cửa mà hô, "Bùi Hy! Tên này cười nhạo cậu này!"

Hạ Lăng khinh bỉ mà hừ lạnh: "Anh đừng loạn mà kéo bè, nhìn thử tướng mạo của Bùi ca đi, làm sao có khả năng giống anh chứ."

Lâm Dật Hiền sai bước đi tới cửa, cánh tay ngăn Bùi Hy lại, khí thế hùng hổ hỏi: "Bùi Hy! Cậu từng có bạn gái chưa?"

"..."

Lâm Dật Hiền vẻ mặt càng ngày càng dữ tợn: "Có chưa? Yes or No" - Có - hay không?"

Bùi Hy nhàn nhạt liếc anh một cái: "Không"

Lâm Dật Hiền hai mắt nhất thời sáng lấp lánh, vui vẻ ra mặt, nhảy tung tung chạy về phía Hạ Lăng: "Nghe thấy chưa? Cậu ta cũng không có!"

Hạ Lăng nhún nhún vai: "Không muốn nói và không ai cần là hai việc khác nhau."

"Là sao..." Lâm Dật Hiền sững sờ, sau đó đột nhiên cúi dấp lê nắm trong tay, găm lên: "Tiểu quỷ thôi! Người nói ai không ai cần!"

Ở một nơi khác trong phòng huấn luyện, Khâu Anh lần thứ hai tìm như muốn lòi ra ngoài.

Quý tha ma bắt, sao lại về sớm thế chứ?

Cũng may là nghe thấy tiếng chìa khóa họ mở cửa bước vào phòng rồi, không phải vậy thì chắc người đã chết cứng rồi.

Quý Hường Không buông cánh tay đang ôm cô ra, đem áo khoác khoác lên người cô, đẹp bốt đám tóc đang xù xì trên đầu cô: "Không sao, anh dẫn bọn họ ra ngoài."

Hai ngày sau, Tôn Trạch Nghị về Câu Lạc Bộ, toàn bộ thành viên tập hợp, toàn chiến đội lần thứ hai sinh hoạt cùng nhau.

"A Hiền! Chiều cuối thả trôi rồi!"

"Aiya! Vừa rồi thao tác của tôi nhanh quá, máy tính phản ứng không kịp!"

"A Hiền lại đang tìm lí do rồi, Quý ca anh tin không?"

"Cậu chỉ có lúc về thì nên dùng cái gì? Đầu thể lĩnh ngộ được cái loại buồn phiền hạnh phúc gì chứ!"

Trong phòng huấn luyện, Lâm Dật Hiền tấu hài cùng Hạ lăng, Khâu Anh ở một bên xếp gọn tư liệu huấn luyện, một bên lướt trang web của IConquer trên máy tính, hôm nay đầu đề cực kỳ khiến người ta chú ý -

Người phụ trách Iconquer Trung Quốc chưa hình thức bị cách chức.

Ngoại trừ các hoạt động bất lợi, tham ô cuộc thi nhận tiền, cuộc sống riêng tư của hắn cũng bị đào bới không ít.

Trước đây là người phụ trách Hoa đán của Du Tinh, sau này bởi vì sự kiện "Giả đánh" mà xóa tên Kiều Hình, trước khi kết hôn hắn làm đủ mọi chuyện. Chỉ có một người ở phía sau hậu thuẫn vững chãi như vậy, Kiều Hình mới dám livestream "giả đánh" trước toàn dân thiên hạ như vậy, ngồi trên ghế bình luận viên game của STV, bắt các đối thủ đứng về phía mình chống lại Khâu Anh, các MC khác biết chuyện giận mà không dám nói gì, mãi đến khi toàn dân phần nổi mới thay đổi được chiều gió của dư luận.

Ngoài ra còn một tin tức cực kỳ hot -

Kiều Hình có tư riêng với nhân viên nội bộ, bọn họ chính là thủ phạm của sự kiện "Ghi âm chiến thuật" năm ngoái của Seattle!

Máy nghe lén sớm đã được lắp trong phòng huấn luyện của VPG, sau đó sai người dẫn Khâu Anh thời cơ thích hợp bước vào, sau đó giả dạng chính cô đã gửi đoạn ghi âm cho phóng viên, từ đó viết thành báo lớn, nhờ đó diệt trừ triệt để cô, chèn ép nền tảng livestream "Con báo."

Mặc dù trong lòng vốn đã xác định được thủ phạm, vậy mà khi chân tướng cuối cùng cũng có chứng cứ xác thực, lúc tin tức truyền đi, Khâu Anh trong lòng vẫn khó chịu oán giận, những người này vì tư lợi của bản thân, đem nỗ lực và cố gắng của tuyển thủ chuyện nghiệp, còn cảm tình của vô số người chơi khác coi là trò đùa!

Kiều Hình đã xóa tài khoản Weibo, biến mất hoàn toàn khỏi giới thể thao điện tử, quần chúng tức giận vây quanh trụ sở Du Tinh, chửi cho bọn họ không dám mở bình luận. Danh tiếng Du Tinh xuống dốc không phanh, rất nhiều MC nổi tiếng chạy về "Con báo" cầu cứu. Mấy ngày nay livestream của Khâu Anh nhận được rất nhiều quà tặng, không ngớt những lời xin lỗi từ khán giả những người trước đây chửi rủa Khâu Anh, chúc cô cùng chiến đội Phoenix sẽ đi xa hơn nữa.

Nhìn thấy những điều này, Khâu Anh không nhìn được kể tin tức mình nghe được với các đội viên trong lúc huấn luyện, cuối cùng, hỏi: "Các anh có ai biết Kỳ Việt với Kiều Hình bây giờ thế nào rồi không?"

Quý Hường Không lập tức trả lời: "Thất tình uống rượu, nôn cả đêm."

(continue)

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyện Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17-2: Cuộc hành trình rực lửa (2)

Hà Lăng tay nắm thánh quyền, rồi lại thả ra, một thứ gì đó trong lồng ngực như được vực dậy, nhiệt huyết chảy tràn khắp cơ thể, hai mắt vì khát vọng thắng lợi mà tỏa sáng long lanh.

Cậu tin tưởng người kia.

Người kia cũng tin tưởng cậu.

Tình hình chiến trường mấy hôm sau đã phần nào thay đổi, buổi tối chủ nhật, Quý Hường Không mời mọi người ra ngoài ăn lẩu, hiếm được một buổi thả lỏng bản thân, mọi người tán gẫu náo nhiệt, lúc rời đi, ở cửa gặp được một đám người.

Cầm đầu bọn người kia là một nam sinh áo đỏ quần đỏ, đầu đội mũ, trên mũ còn có một cái kính râm, ăn mặc cực kỳ chói mắt, nhưng lại bày ra bộ dạng không muốn ai nhận ra.

"O đây không phải là quán quân vòng loại năm nay à!" Hắn kiêu ngạo hát cảm lên, "Vất vả lắm mới thắng được hai trận, phải nắm chặt thời gian ăn mừng nha, nếu không thì tuần sau sẽ không còn cơ hội nữa đâu."

Quý Hường Không không quan tâm cười cợt, Khâu Anh bên cạnh nghiêng đầu, khẽ nghiêng răng một tiếng.

Quý Hường Không sau khi bị đá đi, hai người của VPG nghỉ hưu, Kỳ Việt cuối cùng cũng được tạ tội làm đội trưởng, bây giờ chỉ hận không thể bay lên trời, sánh vai cùng mặt trời sáng chói.

Kỳ Việt hơi nhú mày, giả bộ trầm trọng lắc đầu một cái: "Thật đáng tiếc, nhìn đội hình già yếu này của các người, mùa giải này không ai bảo đảm được đâu, sang năm hãy tái chiến hả?"

"Mục tiêu của chúng tôi không phải là được ai bảo đảm, mà là nhận vé thi đấu ở vòng chung kết Seattle." Quý Hường Không cười cười, "Đừng quên,

quán quân từ đáy bờ lên, không ai có kinh nghiệm hơn tôi."

Kỳ Việt hừ lạnh: "Đó là do cậu ăn bám."

Quý Hường Không nhú mày: "Hà? Nếu tôi nhớ không nhầm thì năm ngoái tôi chịu trách nhiệm huấn luyện của các cậu mà?"

"Anh có ý gì?"

Quý Hường Không không trả lời hẳn, bên kia Khâu Anh không nhịn được chen miệng vào: "Nếu như phải chọn một trong hơn 100 tướng để lập đội hình trong phần BP đánh lại đối phương, vậy thì tướng tử của đồng đội chắc chắn anh ấy sẽ cầm. Một người chỉ có thể chơi số tướng đếm trên đầu ngón tay, lại không chịu luyện tập, Hường Không cả ngày cầm tướng đi đường trợ giúp anh, còn không tính là chịu trách nhiệm?"

Kỳ Việt mạnh miệng nói: "Chiến tích của chúng tôi bây giờ khỏe hơn cá người rất nhiều!"

Khâu Anh hai tay chống nạnh: "Giải đấu mùa xuân vừa bắt đầu chưa được bao lâu, tất cả mọi người đều đang trong giai đoạn tìm hiểu đối phương, chưa tung đại chiêu, người có thể cười đến cuối cùng mới chính là anh hùng thực sự, hiểu không?"

Kỳ Việt sắc mặt âm trầm, chỉ tay về phía cô nửa ngày không nói lên lời, cuối cùng tàn bạo ném một câu: "Đề rồi xem!"

Khâu Anh lườm một cái.

Quý Hường Không đẩy mắt mỉm cười nhìn cô, Kỳ Việt còn muốn mở miệng, anh trước một bước kéo tay cô, không coi ai ra gì đi ra ngoài, vừa đi vừa cúi đầu nói bên tai cô: "Em nghĩ ăn điểm tâm ở chỗ nào thì ngon?"

Khí thế hùng hổ dọa người của Khâu Anh lập tức tan đi, để lại một cái chau mũi đẹp đẽ: "Không ăn đâu, béo lắm."

Quý Hường Không cong mắt, vén tóc mai cô qua vành tai: "Em xinh đẹp như vậy, không mập đâu."

Lâm Dật Hiền cùng mấy người còn lại cũng đang đi sát theo.

Kỳ Việt bị coi là không khí, con giận đầy miệng, trán nổi gân xanh, cả người tức không chịu được.

Các thành viên Phoenix cũng không đem diễn viên quần chúng Kỳ Việt vào mắt, thi đấu một tuần, khí thế bùng nổ, đem thành quả tập luyện trình diễn nắn nắn trên sân đấu.

"Summit xuất hiện tại được giữa."

"Summit lại xuất hiện ở đường giữa!"

Đầu game, đối thủ lần thứ hai coi Hạ Lăng là điểm đột phá, Bùi Hy cấp tốc từ trong bóng tối xuất hiện, tức cực trợ giúp nghịch chuyển cục diện trong nháy mắt, đánh giết MID đối phương, cùng Hạ Lăng chiếm lại ưu thế.

Chuyện này ảnh hưởng đến tâm lý đối phương nghiêm trọng, họ căn bản không dám động tay với Hạ Lăng! Từ thần có thể đứng sau lưng bất cứ lúc nào!

Đối với họ, tránh càng xa Bùi Hy càng tốt, bình yên vượt qua giai đoạn đầu game, Hạ Lăng tiến vào thời kỳ hưng hăng, phát huy ưu thế của mình, phối hợp với toàn đội, hủy diệt chiến trường.

"Nào! Highfive!"

Lại một thắng lợi nữa, Quý Hường Không tháo tai nghe ra, đập tay cùng các đồng đội.

"Các anh có biết tại sao Hạ Lăng đập này khí thế thần dũng không?" Lâm Dật Hiền cười nói, "Tiểu Quỷ này từ lâu đã ghi nhớ tất cả những gì người ngoài kia mắng cậu ấy rồi."

Tôn Trạch Nghị xoa đầu Hạ Lăng: "Không phải đã nói là đừng để ý sao"

Lâm Dật Hiền thổi sáo: "Gì mà không để ý, càng bị chửi thẳng bé lại càng hưng phấn."

Thấy ánh mắt phức tạp mà mọi người nhìn mình, Hạ Lăng trừng mắt nhìn Lâm Dật Hên: "Còn anh thì càng bị đánh lại càng hưng phấn ấy!"

Lâm Dật Hiền quay lại phì cười một cái: "Đến đây aaa!"

"Cút!"

Phoenix mấy ngày liên tục bắt bại, đội hình cũ mới, chiến thuật của toàn đội như diễn kịch, giống như tập kích, đánh cho đối thủ không biết đằng nào mà lần.

Mỗi ngày vào buổi trưa, Khâu Anh sẽ ngồi thu thập thông tin trên internet, mừng rỡ phát hiện cộng đồng mạng đánh giá rất cao phần biểu diễn của chiến đội Phoenix. Trong group thảo luận chiến đội hot nhất, chủ group viết: "Thế trận các thành viên Phoenix về ra quả thực hoàn mỹ, tiến thì tấn công, lùi thì phòng thủ. Bọn họ nắm được một hạt nhân đi Bot, một support trời ban, hai đại sát khí mang tính xâm lược, và một đội trưởng không sợ tai tiếng hi sinh chính mình."

.....Chờ chút, không sợ tai tiếng hi sinh chính mình là cái quý gì?"

Khâu Anh nhìn trần nhà hồi tưởng, rất nhanh bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Lúc khán giả xem Phoenix thi đấu, thường thường có thể nghe thấy giọng bình luận viên cảm khái -

"Này này, đội trưởng các người đang rất nguy hiểm, sao lại chạy đi hết rồi? Các người mặc kệ anh ấy sống chết thế nào sao?"

"Void độc thân đang ở rất sâu bên phe địch! Vị trí rất không ổn! Đồng đội mau tới cứu...Mau tới cứu...cứu....đồng đội mau rút lui!"

"Trời ạ! Void lại bị đồng đội bỏ rơi, tôi cảm giác anh ta giống như đuôi con thạch sùng vậy!"

Khán giả dần dần thói quen đặc sắc của chiến đội Phoenix - "Hiện máu đội trưởng", thắng lợi cơ bản đều bắt đầu thi việc Quý Hường Không bị giết, phe địch nhận được một điểm hạ gục. Lâu dần, mọi người nảy sinh cảm tình với Quý Hường Không, bây giờ sau khi Quý Hường Không "chết" hay thấp máu, cả màn hình sẽ tung hô: "Cái này hay!"

Lúc kết thúc, các fan của Phoenix tràn lên, không cam lòng nói tới tập.

"Người ta thì biết gì chứ! Chiến thuật này của Quý đội trưởng gọi là "chiến thuật tính tử"!"

“Không sai! Đội trưởng dùng để bán!”

“Chiến thuật chung của Quý đội trưởng là: lúc bắt đầu đem một lưng chống đỡ, cả đồng đội nhất thời không chút áp lực, cứ lao lên mà đánh!”

Nhìn màn hình đầy rẫy trên chọc, Khâu Anh không khỏi bật cười thành tiếng.

Kỳ thực, chiến thuật tính tử, không phải đùa.

Ngay cả người chơi bậc thấp nhất Iconquer cũng biết, mang lính lên top chết sẽ lớn nhanh hơn, có thể Quý Hường Không phần lớn thời gian đều lựa chọn dẫn binh ra vùng nguy hiểm nhất, mục đích là để tặng tài nguyên cho người cần nhất. Không chỉ có vậy, thân ở địa hình nguy hiểm, có thể cung cấp tầm nhìn cho phe mình, hấp dẫn chú ý của kẻ địch, vì đồng đội vì thu hẹp không ít không gian.

Một chiến đội, luôn phải có một người tiên phong, luôn phải có một người chịu đựng thương tổn đầu tiên.

Quý Hường Không như có khứu giác cực nhạy cảm, đều phát giác được cảm giác phe địch sẽ gank mà chạy trước một bước, nếu mà anh không đi, chắc chắn sẽ chết trận, hỏng hết đợt farm binh đánh tháp, hỏng hết cả âm mưu kiềm chế kẻ địch, chỉ huy của anh coi như nát.

Bậc thầy lừa đảo trên chiến trường Void, không ai có thể đoán ra ý nghĩ của anh, dẫn đến đối thủ thấy anh lộ vị trí trong khu vực nguy hiểm, cũng không dám công kích.

Mỗi giây thi đấu, hay bên đều đầm đầm đá đá, tiến hành đánh cờ.

Chỉ là, tuyển thủ hàng đầu trong nội tâm đều rất bí ẩn, trừ khi bị bình luận viên vạch trần, nếu không rất hiếm người biết.

Nhưng ngược lại, chính Cố Phóng từng nói: “Nếu như chiến thuật của Quý Hường Không bị tất cả mọi người nhìn thấy rõ, tôi có thể nói, cậu ấy chỉ có thể.”

"Bà chủ Dragon nói muốn đánh giao hữu với chúng ta một trận trước giải đấu!"

Nhìn rõ dòng tin nhắn hiển thị trên màn hình điện thoại, Khâu Anh bật dậy, luống cuống tắt điện thoại và dọn dẹp chiếc áo đã rơi đến thất lung: "Em phải lập tức nhắn tin cho chị ấy!"

Lúc tiếng chuông điện thoại đầu tiên vang lên, cô đang bị Quý Hường Không đặt trên ghế sofa tay vịn thân thiết, tiếng chuông giăng co rất lâu, cô lục lấy điện thoại di động, bị anh thủ đoạn nắm tay, đưa ra sau lưng, thế tiến công càng thêm mãnh liệt.

"A, thật ngại quá, không thể nhận điện thoại của chị." Khâu Anh chợt dạ liếc nhìn Quý hướng Không, lúc này anh đang lười biếng đứng dậy, ngoái đầu lại, áo một đường bị mở từ đầu đến bụng dưới, looj ra cơ bắp rắn chắc, "Tôi...Tôi vừa tiến hành phụ đạo tâm lý cho các đội viên."

Quý Hường Không tiến đến gần cổ cô, không tiếng động mà cười cợt.

Khâu Anh lờm anh một cái, cô mang cái mục đích đúng đắn và bước vào đây, ai ngờ vừa đóng cửa, anh liền.....

Lúc đang nói chuyện, bàn tay Quý Hường Không không an phận xoa xoa người cô, cô cật lực đè thấp tiếng hít thở ngày càng gấp rút của mình xuống, tai

trắng nõn bị thiêu đốt đến đỏ rực, nghe đối phương thao thao bất tuyệt nói cụ thể các công việc, dần dần thất thường: "Tôi....tôi biết rồi, chị....chị gửi tin nhắn cho em nhé."

Đầu điện thoại bên kia vừa thông báo máy bận, cô đã bị chặn miệng, khí ảm nài tới trước mặt.

.....

"A, anh mau bỏ em ra, em muốn đi nhận bưu phẩm."

Lại bị Quý Hường Không bận rộn một lúc lâu, nhớ tới lịch thi đấu đến gần, Khâu Anh gấp đến mức dùng nắm đấm đánh anh liên tục: "Đều là tại tên sắc lang này, chút nữa thi để lỡ đại sự rồi!"

Quý Hường Không không chút hoang mang hôn lên khóe miệng cô: "Không sao, ngược lại bọn họ sớm muộn cũng sẽ tới tìm chúng ta."

Khâu Anh chột mắt mấy cái: "Tại sao? Lúc mới lập đội tìm bọn họ đấu luyện, bọn họ còn không thèm để ý."

Quý Hường Không mắt cười cong cong: "Bởi vì thành tích của chúng ta bây giờ rất tốt, huấn luyện với đội mạnh mới có giá trị."

Bất kể là ở lĩnh vực gì, neeys không muốn bị xem nhẹ, chỉ có thể dùng thực lực nói chuyện.

Vài ngày sau, giống hệt dự đoán của Quý Hường Không, một hàng đội mạnh đua nhau tới mời thi đấu giao hữu.

Trên bảng tổng sắp, Phoenix đang đứng đầu, các câu lạc bộ khác đều ý thức được đội ngũ học sinh mới này cực kỳ đáng sợ, không dám trào phúng khinh họ là "Đội người giả yếu bệnh tật."

Rồng đen vút lên từ nơi sâu thẳm nhất, vậy mỏng tung bay, dũng mãnh như hổ dữ, khiến bách thú chấn động sợ hãi.

Team Phoenix, một con phương hoàng niết bàn trọng sinh, còn chưa bày ra hào quang của chính mình.

Sáu tháng, Phoenix lấy phong thái hắc mã, một đường tiến đánh giải đấu CPL mùa xuân!

CPL tổ chức bao nhiêu năm như vậy, đây là lần đầu tiên có một đội ngũ sức mạnh đến như vậy!

Người chơi Iconquer toàn quốc dồn dập khơi dậy lòng hiếu kỳ, rất nhiều rất nhiều người bắt đầu từ xem chuyện vui, chuyển thành các fan trung thành, cổ vũ cho Phoenix.

Trong hiện trường thi đấu, hai vị bình luận viên mỗi người một câu liệt kê các chiến thuật mà Phoenix đã từng dùng

"Ba sinh thẩm duyệt."

"Tốc đẩy."

"Chấn Nhục Thuần."

"Đã phụ song du."

"Lấn cầu tuyết."

"Bốn đẩy một."

BP kết thúc, thấy Quý Hường Không tung ra đội hình hoàn toàn mới, bình luận viên kinh ngạc thốt lên: "Tất cả đều không phải! Ván này Phoenix lại chơi vòng sáng lưu động đường xa!"

"Quá trâu, chiến đội này còn không biết chơi cái gì không?"

Tuyển thủ chuyên nghiệp hàng đầu thường sẽ chơi theo phong cách của mình, có người yêu thích phòng thủ, có người yêu thích gank, có người đầu trận cực kỳ hung hăng, có người late game gánh team thaafnithans, lúc trước, hai bên đều nhắm vào sát thương chủ lực của đối phương để tấn công.

Nhưng mà, nếu như kẻ địch của bạn không có chiến thuật cố định, mỗi trận đều tùy tiện lôi một đội hình ra đánh, bạn vẫn sẽ không biết ván này họ chơi kiểu gì, phải làm thế nào?

Trước khi chiến trường trở nên bất lực, giai đoạn BP không có cách nào đành phải cầm hết tướng bọn họ có thể chơi, chỉ có thể dựa vào lúc thi đấu phán đoán, giống như lô thi, vừa bắt đầu đã cực kỳ yếu thế.

Phoenix, chính là một đội ngũ không tầm thường như vậy.

Rất nhiều người chơi cao cấp đều biết, chiến thuật linh hoạt đa dạng, vị trí của Void Quý Hường Không cực kỳ quan trọng trong mỗi chiến đội, ví dụ ba năm trước ở New Land, hai năm trước ở Legend, một năm trước ở đương kim vô địch VPG.

Điểm bất đồng giữa Phoenix và các chiến đội khác là, mỗi vị trí tuyển thủ đề nắm giữ số lượng tướng tử sâu không thấy đáy, tướng nào cũng có thể đem ra thi đấu, chắc chắn Quý Hường Không đã một tay viết toàn bộ kịch bản. Không chỉ có vậy, bọn họ đều có một tinh thần đoàn kết vượt xa các chiến đội khác, tất cả mọi người đều tin tưởng đội trưởng vô điều kiện.

Iconquer, là một đoàn đội trong lúc thi đấu, năm người hiểu ý nhau mà vượt qua tất cả.

Phoenix ở giải đấu toàn quốc kinh hoàng đánh vào tứ kết, trận đầu đối mặt với kẻ giàu VPG, trong khoảnh khắc, cả internet nổi lên đủ loại tình huống, từ scandal Quý Hường Không và CEO Thư Văn mà bắt đầu, một đường bát quái lan ra cả việc ân oán tình cừu giữa Kỳ Việt và Quý Hường Không, dựa vào "Quy tắc ngầm", đánh nhau ở phòng tập, cãi nhau ở phòng tập, cho đến khi Thư Văn thất thế nằm viện, Quý Hường Không bị chúng bạn xa lánh, sau sự kiện "Ghi âm chiến thuật" thì thi đấu thất thường, bị câu lạc bộ đuổi, Kỳ Việt lấy phong thái chiến thắng lên làm đội trưởng, chiêu mộ một đội tinh anh, hùng hồn nói sẽ trở thành huyền thoại của Iconquer của Trung Quốc....

Từng cảnh tượng máu chó ấy khiến khán giả cực kỳ mong chờ trận đấu giữa Phoenix và VPG, vốn tưởng rằng sẽ có một trận quyết chiến lịch sử kinh thiên động địa, không nghĩ rằng vừa bắt đầu 15 phút, toàn bộ chiến tuyến của VPG đã tan vỡ.

"Summit và Xuan chuẩn bị gank ở đường dưới, VPG CarryYue ra đi!"

"Summit hướng tới Yue mà động thủ! Yue lần thứ hai bị giết!"

"Summit tiếp tục công kích đường dưới, thù gì oán gì hả?"

"Phoenix MID Cloud cũng bắt đầu tấn công Yue ở đường dưới!"

"Ba người của Phoenix tấn công ở đường dưới! Bị người ta chọc cho phát điên lên aaaaa!"

"Đường dưới của VPG bị giết! Kỳ Việt chính thức thành phế nhân!"

Không tới ba mươi phút, số điểm hạ gục của Phoenix đã cao như tháp, dễ dàng san bằng trụ nhà của VPG.

Bởi vì trước đó, trong phần BP, Quý Hường Không đã cấm đi toàn bộ tướng mà VPG Kỳ Kỳ biết chơi, fan VPG cực kỳ không phục, ở giữa hiện trường là hét Quý Hường Không đang nhắm vào Kỳ Việt, đem trận đấu đánh thành ân oán cá nhân, đội hình VPG quá non yếu, đôi lại là ai đánh cũng không thắng nổi. Mà sau khi ván thứ hai bắt đầu, toàn hiện trường lần thứ hai lại sôi sục.

Quý Hường Không như fan VPG mong muốn, đương ra đội hình giống y hệt VPG ván đầu.

Trên màn hình lớn, anh nghiêng đầu, nhếch miệng cười cợt.

Bình luận viên Lạc Thiên hít một ngụm khí lạnh: "Trời ạ! Về mặt này của Void chính là đang nói "nhìn cho kx, để tui này dạy chúng bay chơi thể nào mới đúng"."

Một bình luận viên khác cũng nói bổ sung: "Trận này nếu như thắng thật, bị người ta đánh cho mất mặt như vậy, sĩ khí của VPG đúng là giảm nhiều aaaaa."

Sau ba mươi phút, Phoenix lần thứ hai chiếm ưu thế áp đảo, 2:0 nghiền ép VPG!

Điều khiến toàn hội trường không ngừng hét chói tai, chính là trong rất nhiều lần combat then chốt của trận đấu, Quý Hường Không một mình giết Kỳ Việt!

Bị người mà bản thân luôn khinh bỉ là "tay tàn" giết, mãi đến tận khi đi ra bắt tay đối phương ở ngoài phòng kính, về mặt Kỳ Việt vẫn cực kỳ ngu.

Ở khu vực phòng vấn sau trận đấu, phóng viên nhắc lại khoảnh khắc đơn độc giết đầy ấn tượng, khích lệ kỹ thuật của Quý Hường Không ngày càng tiến bộ, Quý Hường Không (cà khịa) cười cười nói: "Không phải do tôi mạnh, mà là thao tác của Kỳ Việt có sơ hở."

Mà chỗ sơ hở này, lúc là đồng đội, Quý Hường Không đã nhắc nhở hần vô số lần, không thể quen thuộc hơn nữa.

"Lúc tranh tài, toàn bộ các cậu đều nhắm vào Kỳ Việt, điều này là vì tình cảm riêng tư sao?"

Quý Hường Không nhún nhún vai: "Chúng tôi cũng không có nhắm vào hần."

Trên mặt anh không có chút xáo động, bình tĩnh viết lên mặt dòng chữ: Hần có cái gì đáng giá mà phải nhắm vào?

Phóng viên không hiểu hỏi lại: "Không nhắm vào? Vậy tại sao lại cấm đi tất cả các tướng mà Kỳ Việt am hiểu nhất? Không lẽ là bởi vì lúc ở VPG hần ta làm điều gì không đúng?"

Quý Hường Không nhú mồm, từ từ lộ ra một nụ cười xán lạn: "Không phải, bởi vì hần ta chỉ có chơi mấy loại tướng này, cấm hết rồi, hần không có gì để chơi rồi."

Phóng viên trở mắt ngoác mồm.

"Ha ha ha ha! Đây thật là một đáp án tốt mà!"

Bên dưới sân khấu, phóng viên điện tử Lục Y Y cười đến khom người xuống, cô lấy cùi chỏ đẩy Khâu Anh một cái: "Tớ hỏi cậu, Bùi Hy với kỳ Việt thật là không có thâm cừu đại hận không? Loại này không tiếc bất cứ giá nào cũng phải tấn công mãnh liệt để giết chết đối phương, tớ không tin hần ta chơi theo kiểu chuyên theo chiến thuật không có tư thù riêng."

"Lúc Hường Không là đồng đội của Kỳ Việt, giúp hần gánh bao nhiêu việc, dạy hần bao nhiêu thứ? Mà Kỳ Việt lại đối với hần ra sao? Bình thường huấn luyện thì cô lập xa lánh, lúc thi đấu thì tranh cãi không nghe theo BP, còn động một chút là chửi bậy. Lúc nghe được yêu sách của Lâm Dật hiền, về mặt của mọi người rất khó coi, sắc mặt Bùi Hy là kém nhất."

Khâu Anh tàn nhẫn mà cắt ngang câu chuyện: "Có những chuyện, Hường Không để ý, chúng tôi đều ghi nhớ rất rõ ràng."

Vòng chung kết ngày hai, Phoenix đối đầu với nhà giàu Legend!

Lại là một câu lạc bộ từng đá Quý Hường không đi, sau trận đấu hôm qua cùng VPG, quần chúng ăn dưa không hện mà đứng về phía Phoenix, dù sự cố đã qua nhiều năm, nhiệt huyết của bọn họ vẫn trào dâng.

Hiện trường không còn một chỗ ngồi, phần lớn là fan Legend giờ cao biểu ngữ, nhưng fan Phoenix cũng khôn giấu thế, cố gắng hò hét cổ vũ từng đợt từng đợt lớn nhỏ.

Trận đấu bắt đầu, ở phần BP, bình luận viên đột nhiên tròn tròn mắt.

"Tôi không nhìn nhầm chứ! BP của Void lại bị khắc chế rồi! Đồ Thần và Nhân Ngư, MID Phoenix Cloud trận này rất khó đánh đây!"

"Vị trí đi rừng của SUMmit mà Void lựa chọn cũng bị đối phương khắc chế rồi! Chuyện gì thế này?"

Trận đấu bắt đầu, sau khi để khán giả nắm được tên các tướng của tuyển thủ, bình luận viên lại kinh ngạc thốt lên: "Không ai ngờ được! Summit trở lại đi MID, Cloud đi rừng!"

Tin tức Bùi Hy đi MID lại như một quả bom nặng cân, đem không khí của vòng chung kết nâng lên tới đỉnh điểm, cảm giác cả livestream đều biến thành "Summit! Tân đệ nhất MID!" trên màn hình rồi.

Bình luận viên kỳ lạ: "Phoenix lại đổi vị trí! Hiện tại thao tác tướng của Bùi Hy đều có thể khắc chế đối phương, lúc lựa chọn đội hình ai cũng đều cho rằng đây là một tướng đi rừng, kết quả đúng là bất ngờ mà!"

Một vị khác bổ sung: "Không chỉ không bị khắc chế, toàn thể suy nghĩ của họ hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của mọi người! Đối với đối thủ đây chính là đòn chí mạng!"

Cận cảnh ghế ngồi, Khâu Anh cảm xúc dâng trào, đây chính là mục đích thứ hai chiến thuật để Bùi Hy đi rừng của Quý Hường Không!

Chiến thuật Ánh Từ!

Trong một số trường hợp đặc biệt, để Bùi Hy đổi vị trí với Hạ Lăng, huấn luyện lâu như vậy, cuối cùng cũng được thực chiến một lần!

Mỗi tướng Iconquer đều có vị trí thường đi nhất định, ví dụ như tướng nào đủ sát thương vật lý giai đoạn lategame, có thích hợp đi AD không, có thích hợp đánh support không. Ở giai đoạn BP, chiến đội có thể căn cứ vào tình huống chọn tướng có đối phương để đoán đường đi.

Thế nhưng, nếu như trong một chiến đội, có hai người có thể đổi vị trí, loại tình huống kia căn bản không thể thực hiện được.

Cũng giống như, lúc chơi bóng rổ, bạn nghiên cứu về hậu vệ đối phương không sót một chi tiết, phán đoán được rồi thì liền nhắm vào chiến thuật của họ, khổ luyện bao nhiêu lần, vào trận mới phát hiện, hậu vệ phe địch ván này chơi ở vị trí tiền đạo! Nhất thời một mặt có mù mịt hay không!

Khâu Anh có thể tưởng tượng ra, sau khi xem Phoenix thi đấu, khán giả trước tiên sẽ làm một loại hoạt động làm nóng người: "Nào nào nào, cuộc đê cuộc đê, ván này ai chơi MID?"

Sau đó, trận Phoenix đánh với Legend trong vòng chung kết vô cùng êm xuôi, trong đó biểu hiện xuất sắc nhất, phải kể tới tân binh Hạ Lăng.

Lúc Hạ Lăng Megakill, ống kính máy quay quay về phía phòng kính nơi Hạ Lăng đang ngồi. Thiếu niên cánh tay tùy ý đặt trên cổ, híp mắt chuyển động đầu, nghiêng nghiêng cười nói gì đó với Quý Hường Không, thỉnh thoảng click chuột vài cái.

Khâu Anh nhớ tới lúc Hạ Lăng rơi vào giai đoạn tăm tối nhất, cô vì cậu mà đóng vai tri kỷ phụ đạo tâm lý, lúc đó tay cậu ấy đứt trong túi quần, cầm dương cao: "Em không để ý bọn họ, dám mắng miêng ăn của em, em mạnh hơn họ rất nhiều, tại sao phải tự ti trước nhưng người không giỏi bằng ta chứ?"

Khâu Anh trở mắt chớp vài cái, nghe thấy cậu nói tiếp: "Không làm rõ được chân tướng, lại giống một đám học sinh tiểu học muốn làm tiến sĩ nghiên cứu, đúng là trò cười."

Khâu Anh nhìn cậu rất lâu, khoang ngực đập chùng, cuối cùng dùng sức gạt đầu.

Châu Kiệt Luân từng hát: Khiêm tốn với kẻ địch, xin lỗi tao không biết.

Cuộc sống từng khiến cậu rơi vào địa ngục, bây giờ cậu ở chiến trường mới một lần nữa tìm lại được sự tự tin, cái kiêu ngạo của thiếu niên ngày nào, cậu chưa từng mất đi.

Cuối cùng Phoenix lấy chiến tích 3:1 vô địch giải đấu mùa xuân. Trên đài bình luận lúc có nói qua, đội viên khóa này của Legend năng lực cá nhân rất mạnh, có lẽ ở giữa chiến đội vẫn thiếu một linh hồn, sau mỗi trận thua không ai có thể đứng ra động viên tinh thần, điều chỉnh chiến thuật vắn tiếp theo.

Càng thua càng không tự tin, càng không tự tin càng chơi tệ.

Trái lại đội hình của Phoenix, từ tuyển thủ tới huấn luyện viên, có ai không từng đứng giữa bão giông, có ai không từng bò lên từ dưới màn giông tố? Bọn họ đứng trên sàn đấu này, khí thế khác xa so với các đội mạnh khác.

Cố Phóng ra chiến khu VIP, vừa vặn gặp ông chủ của Legend, hai người là bạn lâu năm, liền tán gẫu vài câu. Cố Phóng thẳng thắn nói: "Ý tưởng của tôi và anh, cách biệt nhiều lắm. Coi trọng hiệu ứng ngôi sao quả không sai, nhưng thành tích thi đấu tốt mới có thể trở thành ngôi sao. Thắng, chính là tiền đề của mọi thứ."

Sắc mặt ông chủ Legend chìm xuống.

"Tôi ở Legend bốn năm, lúc rời đi đã nói rồi, Hường Không là người nổi nghiệp của tôi. rất nhiều người trêu chọc tôi vì được cậu ấy ôm đùi nên mới đề cử, nhưng thực sự không phải như vậy. Hường Không là một đội trưởng phi thường, rất giỏi khai phá năng lực đặc biệt của đồng đội, có thể mang tình trạng của họ từ 80% thành 100%. Chính vì sự tồn tại của cậu ấy, cả đội ngũ mới có thể mạnh mẽ mà bước tiếp. Anh năm đó cố ý đá cậu ấy đi, tôi không khuyên anh, cũng không trách anh."

Cố Phóng mắt sáng ngời nhìn về phía chiến trường cách đó không xa: "Anh sẽ sớm nhìn thấy trên sàn đấu thế giới, quyết định đó của mình sai lầm đến cỡ nào."

[hint] Chương 18(END): Cùng em đi đến tận cùng thế giới

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyện Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Cùng em đi đến đỉnh vinh quang (1)

Một đường vượt mọi chông gai, sau khi vô địch giải đấu CPL mùa xuân, chiến đội Phoenix giao cho Bùi Hy đi trả lời phỏng vấn.

Nữ MC là fan của Bùi hy, từ lúc hấn ra mắt đã bắt đầu để ý, bây giờ thần tượng danh chức vô địch, đầy mặt cô không che giấu được sự vui sướng, âm thanh bởi vì kích động mà run rẩy: "Là tuyển thủ MID số một quốc nội, trước khi gia nhập Phoenix, lúc Quý Hường Không quyết định cho anh từ vị trí MID chuyển sang đi rừng, nội tâm có anh có từng phản bác không? Có áp lực không? Cuối cùng nghĩ thế nào mà lại nghe theo quyết định này vậy?"

"Không có." Thấy MC vẫn mang đầy mong chờ nhìn mình, Bùi Hy suy nghĩ một chút, "Không phản bác, không áp lực, cũng không cần nghĩ thế nào."

Người này ăn nói đúng là quá ngắn gọn mà!

Nội tâm MC muốn phát điên, bên ngoài vẫn mỉm cười tiếp tục tìm kiếm đề tài nói chuyện: "Trên căn bản mỗi chiến đội đều hình thành một phong cách đặc trưng cho mình, các anh sao có thể xây dựng một đội hình tùy cơ ứng biến như vậy ạ?"

Bùi Hy nhấp môi, đáy mắt sáng rực: "Bởi vì Quý Hường Không rất lợi hại."

Trong khán phòng, fan của CP Quý Hường Không và Bùi Hy hú hét liên tục.

"Lúc huấn luyện các đội viên không cùng thảo luận chiến thuật sao?"

"Tôi nghe chỉ huy."

"Trưởng mà bình thường mình thích nhất? Không phản bác thật sao?"

"Không có."

Một Bùi Hy cao lớn anh tuấn đứng nghiêm chỉnh, hai tay chấp sau lưng, nghe vấn đề liền lễ phép cúi đầu, biểu hiện chăm chú, chờ mong của MC cũng vì

cây mà như một quả bóng bay, bị thủng một lỗ, dần dần xẹp xuống.

Mấy từ khô cần lời qua kéo lại, MC hết cách: "Cuối cùng, xin anh hãy dừng bốn chữ để hình dung đồng đội của mình."

Bùi Hy nhàn nhạt ừ một tiếng.

"Quý Hướng Không?"

"Trụ cột vững vàng."

"Hạ Lãng?"

"Tiền đồ vô lượng."

"Lâm Dật Hiên?"

Bùi Hy mặt không cảm xúc, lúc này khóe môi lại hơi mỉm cười: "Chậm phát triển."

Toàn hội trường bùng nổ từng trận cười, bên dưới sân khấu, Lâm Dật Hiên trừng mắt, suýt chút nữa tháo giày ném lên sân khấu.

Chờ bị cô lập, không bằng rời xa đám đông trước một bước.

Có một thứ tồn tại nơi đáy lòng, bởi vì không có được, mới tự dối gạt rằng thứ này không quan trọng, tự mình tin rằng thời gian có thể xóa tan mọi nhớ nhung, mãi đến khi từng nỗi đau nhỏ hợp lại, trở thành vết thương chí mạng.

Tại sao là tham gia thi đấu đoàn đội?

Bùi Hy nhìn về một hướng nào đó.

Bên dưới sân khấu, các thành viên Phoenix đứng thành một hàng tán gẫu, ý thức được ánh mắt của Bùi Hy, bọn họ cười vẫy tay với anh.

Hình ảnh thực ảo lẫn lộn, một cậu nhóc ngồi một mình trên bậc thang, dùng cành cây vẽ tranh trên nền đất, ảo ảnh thật dài.

Bùi Hy buông mi mắt, trong lúc hoảng hốt còn nghe thấy tuổi trẻ của chính mình đứng dậy, âm thanh trái tim đập liên hồi.

"Tôi muốn....Tôi muốn chiến đấu cùng mọi người."

Buổi chiều, màn tranh chiếc vé cuối cùng đến vòng chung kết kết thúc, cuối cùng, ném mặt nằm gai, một luồng nhiệt huyết mới mẻ, Một Dragon thay đổi cách phòng thủ đánh bại lão tướng Legend, đội hình cuối cùng được quyết định.

Newland, Phoenix, Dragon, đại diện cho Iconquer chính thức xuất chiến!

Lúc chiến đội Phoenix rời khỏi phim trường, các fan hâm mộ đã chen lấn xếp đầu ở cửa ra vào, Khâu Anh khó khăn dẫn đồng đội đi đến chỗ xe, kinh ngạc phát hiện có không ít phụ nữ đưa con mình đến xem thi đấu.

Những một game năm đó dần lớn lên, đối mặt với ngành thể thao điện tử ngày càng phát triển như ngày nay, trong lòng vẫn chỉ có một thần tượng duy nhất, đó chính là Tôn Trạch Nghị.

Sau khi đánh bại Legend, khoảnh khắc tuyên bố mình là nhà vô địch, trong phòng kính Tôn Trạch Nghị đập bàn phím.

Bao nhiêu khuất phục không cam lòng bị đè nén bao lâu, một nam nhân đến nay đã gần 30 tuổi, ngay trước mặt nhiều khán giả như vậy, dưới ống kính của rất nhiều máy quay, khóc như một đứa trẻ.

Thấy nhiều fan nhiệt tình không quản đường xa mà đến, Tôn Trạch Nghị dừng bước, chụp vài bức ảnh lưu niệm với họ.

"Tôn thần, anh từng nói thanh xuân của mình là Iconquer, nhưng đối với chúng em mà nói, thanh xuân của chúng em là nhìn anh chơi Iconquer."

"Không biết bao nhiêu lần, mỗi lần xem anh thi đấu em lại lấy lại được dũng khí. Là anh nói cho em biết người bình thường có thể tạo ra kỳ tích, là anh đã dạy em biết cách kiên trì đến giây phút cuối cùng, không có thương vong tuyệt đối không từ bỏ!"

"Năm này qua năm khác, không ngừng có những tuyển thủ quen thuộc rời sân khấu, chúng em đều cảm thấy rất tiếc nuối, có thể đó là cảm giác bất đắc dĩ, dù sao năm tháng cũng thật tàn nhẫn vô tình."

Có nhiều nam nhân đã có con, viên mắt ửng hồng, thanh âm đều nghẹn ngào nức nở: "Nhưng bây giờ nhìn anh từng bước từng bước quay lại đỉnh cao sân khấu năm nào, nhìn anh đánh ra một trận thi đấu tuyệt đỉnh như vậy, không từ gì có thể miêu tả nhiệt huyết bây giờ của chúng tôi, thật giống như Tôn Thần mười năm trước của chúng tôi, thật giống như chúng tôi chưa từng già đi!"

"Tôn thần! Cố lên!"

Tôn Trạch Nghị đưa tay ra, nắm thành quyền, đập mạnh vào nơi tim.

Sau giải đấu, chiến đội Phoenix được nghỉ ngắn hạn.

Khi ghi hình ở hiện trường thi đấu, trong lúc chiến trường căng thẳng cực độ, trên màn hình thường sẽ xuất hiện gương mặt không chút rung động nào của Quý Hường Không. Khâu Anh liên tục cảm khái, cái tên này vui giận không rõ, dường như đang đeo một tấm mặt nạ, da mặt bị mài đến quá dày aaaaaa.

Nhớ lại ngày thường anh suốt ngày dùng miệng cười xấu xa, trêu chọc cô cực chuyên nghiệp, Khâu ANh không cam tâm, thấy anh ngồi ghé sô pha nhàn hạ ăn táo, cô đột nhiên trong đầu nảy ra ý tưởng, thừa dịp xung quanh vắng lặng, chạy vụt tới cù léc anh một trận.

Quý Hường Không tay vốn khỏe, dễ dàng kéo cô vào lồng ngực, cho cô cắn quả táo, cười hỏi: "Em làm gì thế?"

Khâu Anh không trả lời, hai tay đặt bên gò má anh, dùng sức kéo sang hai bên, đau đến mức khiến anh hít một hơi, thuận thế đánh gục cô.

Hai người "đánh nhau" moomt trận, quả táo ngọt ngào rốt cuộc không biết là vào miệng ai, cuối cùng Khâu Anh thua trận, nhỏ giọng xin tha. Nghe cô không sao giải thích được lý do, Quý Hường Không sững sờ, sau đó lắc đầu cười.

"Anh chỉ là che dấu quá tốt, vì thế em không biết" anh nhìn thẳng vào mắt Khâu Anh, "Em không biết trước mặt mọi người anh căng thẳng tới cỡ nào đâu."

Nhịp tim Khâu Anh lỡ một cái, nhìn gương mặt anh tuấn của anh, cô từ lâu đã không còn tinh thần chiến đấu nữa rồi.

Từ khi nghe được câu nói kia, cả người Khâu Anh nhẹ nhàng, rảnh rỗi đều tranh công của Quý Hường Không, có ý va vào lồng ngực anh, sau đó đẩy ả tình ngang đầu lên, có ý trong lúc nói chuyện với anh cuốn cuốn sợi tóc, cơ thể không an phận uốn tới ẹo lui, tạo hình rất giống mấy kiểu "làm nhịp tim người khác tăng nhanh."

Ví dụ như hiện tại.

Khâu Anh di chuyển ghế, ngồi cạnh anh, nghiêng người, hai tay nâng đầu, mắt nhắm mắt mở nhìn anh.

Cô duy trì cái tư thế này cho đến khi cứng ngắt lại, Quý Hường Không vẫn không cử động, chuyên chú nhìn vào màn hình: "Ngoan, thời gian làm việc, đừng gán anh như thế này."

Khâu Anh cố ý đẩy cao hơn một chút, gian xảo nháy mắt vài cái với anh: "Như vậy sẽ căng thẳng sao?"

Quý Hường Không quá mức chịu đựng, cup mắt nhìn cô, bỗng nhiên đưa bàn tay ôm lấy cổ cô, kéo ra bên ngoài, ung dung thông thả nói: "Sẽ muốn làm chuyện xấu."

Khỏe miệng Khâu Anh giật kinh hoàng.

Căng thẳng cái con quỷ! Về mặt này vốn đã chai sạn lắm rồi!

Thấy trong phòng huấn luyện chỉ còn hai người, Khâu Anh nghiêm mặt đồ ừng vuốt tay Quý Hường Không, lúc đi ra còn lườm anh một cái.

Quý Hường Không nhú nhú mày, nhìn bóng lưng của cô rồi khẽ cười thành tiếng.

Chủ Nhật, Khâu Anh mở livestream, quay lại mấy hoạt động nhàn rỗi của chiến đội thường ngày, nói chuyện nhiệt tình cùng fan.

Trong phòng huấn luyện, Bùi Hy đoan chính ngồi trước máy tính xem video chiếu lại, Quý Hường Không trượt ghế lạ gần hắn, cầm tựa như đang tựa vào vai Bùi Hy.

Màn hình nổi lửa -

"Tiểu phân đội lên thuyền!"

"Hôn đê, hôn đê...."

Sau mỗi trận đấu, Lâm Dật Hiến đều cực kỳ tự nhiên ôm vai Quý Hường Không, đem đầu thì thầm vào tai anh. Bùi Hy uống một hộp nước, im lặng từ phía sau theo dõi hai người bọn họ.

Màn hình: "Mặt Bùi hoàng xám xịt rồi."

"Tim Bùi hoàng như bị ngàn mũi dao cắt."

Bên trong phòng bếp, Quý Hường Không đang xem Tôn Trạch Nghị nấu món mới, sau một trận cuồng bạo, Tôn Trạch Nghị gấp một đĩa, một tay khác đỡ đưa về phía miệng Quý Hường Không, ôn hòa nói: "Ném thử đi?"

Quý Hường Không ăn thức ăn trên đầu, cười nói: "Tôn ca làm cái gì cũng ngon."

Màn hình:

"Lâm Dật Hiên run lấy bầy."

"Bùi hoàng bỏ nhà ra đi."

Trên bàn ăn, Hạ Lăng ngoan ngoãn hỏi: "Quý Ca, tối nay anh có rảnh không?"

"CPL kết thúc rồi, sao phải huấn luyện riêng mỗi ngày với cậu chứ? Phải cùng huấn luyện hiểu không?" Lâm Dật Hiên hai tay khoanh trước ngực, tư thế chưa ngoa đánh đá, "Theo thứ tự, hôm nay đến tôi được sủng ái!"

Bùi Hy bất thành linh xen vào: "Phải là tôi."

Màn hình livestream lại loạn như cào cào!

"Từ lúc ở Newland tôi đã đẩy thuyền Void với Xuan rồi nhaa."

"Cái gif Hạ Lăng làm nũng Quý Hường Không sau trận đấu ai xóa rồi?"

"Các người quá ngây thơ rồi! Gif đội trưởng Quý ôm Tôn Thần đây ra nhé!"

"Hậu cung của đội trưởng Quý nhiều ghê.....Tôi đây Bùi Quý cp!"

"Lên trên đứng lại! Là Quý Bùi, không được đảo ngược!"

.....

Là bạn gái chính thức, Khâu Anh nhìn màn hình tranh chiến "Tình yêu chân thành" của Quý Hường Không, đột nhiên cảm thấy tâm tính thiện lương quả là một mối.

Sắc trời dần tối, livestream đời sống hàng ngày của Phoenix cũng sắp xura kết thúc.

"Sau đây, chiến đội của chúng tôi sẽ mang đến cho mọi người một tiết mục vô cùng đặc biệt."

Nói xong, Khâu Anh đưa điện thoại di động quay về phía ghế sofa nơi năm người Phoenix đang ngồi, sau đó, trong phòng khách vang lên ca khúc "Quật cường" của Mayday.

Khúc nhạc dạo du dương kết thúc, Bùi Hy ngồi ở ngoài cùng bên trái ghế sofa cúi đầu thấp, mở miệng: "Khi tôi và thế giới này không có điểm chung, đã khiến tôi trở nên khác biệt, một mực nói với mình rằng, đây chính là lấy cương khắc nhu."

Thanh âm của hắn lạnh lạnh, không nhìn về ống kính, nhưng đủ để cả màn hình bùng nổ, Khâu Anh tựa như có thể tưởng tượng được nhưng fan hâm mộ ngồi trước màn hình kia đang khó tin điên cuồng rít gào ra sao.

Tôn Trạch Nghi tiếp câu tiếp theo, theo giai điệu chậm rãi lắc lư: "Nếu như tôi nhân nhượng với bản thân mình, nếu như tôi tự dối lòng mình, dù cho mọi người có tha thứ, thì tôi cũng không thể thứ lỗi cho chính mình."

"Mộng ước đẹp nhất, ắt sẽ là điều điên cuồng nhất." Lâm Dật Hiên thu lại dáng vẻ cười đùa thường ngày, tay phải giơ lên thành nắm đấm, dùng sức vung lên không trung, "Tôi chính là thần hộ mệnh của chính mình, ở chính nơi tôi đang tồn tại."

Đoạn cao trào qua đi, cả đội tiến vào lời hai.

"Bạn đừng bận tâm đến quá khứ của tôi, thì bạn sẽ thấy được đôi cánh sau lưng tôi," Hạ Lăng nhìn về phía Quý Hường Không, viền mắt dần đỏ lên, "Chẳng phải Phụng Hoàng cháy thành tàn tro mới có thể tái sinh hay sao."

"Gió càng thổi ngược càng thích hợp để bay lên cao." Quý Hường Không hai tay nắm chặt đặt trên đầu gối, trong mắt tựa như có ánh lửa đang thiêu đốt, "Tôi không sợ mười triệu người ngăn cản, chỉ sợ chính mình bỏ cuộc mà thôi."

Mọi người khoác vai nhau, cùng nhau hát vang -

"Tôi vẫn cứ khư khư giữ lấy bản tính quật cường của mình, con đường phía trước có tươi sáng hay không, dù có thất vọng cũng không được tuyệt vọng."

"Với bản tính quật cường, kiêu ngạo của mình, tôi sẽ hát thật to trong gió lớn, lần này sẽ vì bản thân mà điên cuồng, chỉ một lần này thôi, vì mình và vì bản tính quật cường của mình."

Miêng Khâu Anh cũng ngâm nga hát theo, trong mũi chua xót, tầm mắt dần mờ hồ, trong lời ca của bọn họ, từng hình ảnh như thước phim quay chậm chen nhau mà tới.

Đã từng có lúc.....

Bùi Hy một thân một mình đi phía sau bốn người đồng đội cười đùa phía trước.

Hạ Lăng ôm chặt cái chân bị thương của mình ngồi ở khán đài xem một trận đấu bóng rổ, tuyệt vọng mà gào khóc.

Lâm Dật Hiền vì bị ghê lạnh mà miễn cưỡng vui vẻ ngồi dự bị cho đồng đội thi đấu.

Tôn Trạch Nghị lại thất bại cho buổi tuyển chọn vị trí đánh chính cho chiến đội chuyên nghiệp, mệt mỏi thất vọng che mặt.

Quý Hường Không trước cả ngàn người chửi rủa kéo va ly rời khỏi VPG.

.....

Lượng người xem livestream tăng cao vùn vụt, đứng top thịnh hành, màn hình không ngừng dày đặc bình luận.

"AAAAA! Tôi khóc rồi!"

"Năm người các cậu cố lên aaaa!"

"Đội trưởng Quý! Tất cả mọi người nợ cậu một lời xin lỗi!"

"Phượng Hoàng cháy thành tàn tro mới có thể tái sinh! We are team Phoenix!"

Trong tay nắm chặt một giấc mơ cháy bỏng, vậy thì ra sức mà đuổi theo, ngã gục thì bò dậy từ đáy vực, rũ bụi ở áo quần, tiếp tục chạy về phía trước. Trên thế giới này chỉ có vài người xuất chúng, bọn họ chưa từng sợ hãi cái rét cắt da của mùa đông ngoài kia, ngọn lửa giữa lòng ngực bọn họ chưa từng dập tắt, bọn họ đứng vững giữa lời phủ định cùng dấu chấm hỏi của người đời, quật cường không ngã gục.

Bọn họ chính là những người kiên cường nhất.

Không sợ mười triệu người ngăn cản, chỉ sợ chính mình bỏ cuộc mà thôi.

Tháng bảy, Khâu Anh lần thứ hai trở thành đoàn đại biểu đại diện cho Iconquer Trung Quốc, leo lên chiếc máy bay, hướng về Seattle, Mỹ. Năm nay, cô không còn là bình luận viên ngồi dưới ánh đèn lấp lánh rực rỡ chói mắt, mà là một huấn luyện viên bận rộn chăm chỉ dưới hậu trường, cùng sống cùng chết với các chiến đội.

Từ trước đến nay, Phoenix chưa từng tham gia bất kỳ giải đấu quốc tế nào, truyền thông nước ngoài căn bản không coi trọng tân binh này lắm, cho rằng Phoenix chỉ là mới mẻ tạm thời, tướng tử cũng không hung hăng lắm, loại đội hình tùy cơ ứng biến này cực kỳ không ổn định.

Lần thứ hai tham gia vòng chung kết thế giới, thiên tài thiếu niên đội Titan - JefferyChen đăng một dòng trạng thái trên Twitter nói, Phoenix có thể ra nước ngoài thi đấu chứng tỏ Iconquer của Trung Quốc đã quá kém rồi, chỉ còn là món gà hấp thôi."

Đoạn văn này lập tức được dịch và đăng tải trên diễn đàn của các trang web lớn trong nước, người chơi quốc nội cực kỳ kích động.

Trong phòng tập của chiến đội ở khách sạn,Lâm Dật Hiền vừa bước vào đã lắc đầu: "Cái tên này bao nhiêu năm ăn nói vẫn ngông cuồng như thế?"

"Năm ngoái hần còn công khai ngang nhiên chửi mắng Quý ca, lúc thi đấu không thể buông tha, dù cho chỉ có 50% cơ hội thắng, tôi cũng nhất định phanht thấy hần ra." Hạ Lăng nhìn video thi đấu của Titan, nắm tay, cười với Quý Hường Không, "Không phục thì đánh, coi nhẹ sống chết."

Lâm Dật Hiền liếc mắt nhìn sang: "Sau đó cậu sẽ bị người ta giết, Hường Không nhất định sẽ đem đầu của cậu ấn vào màn hình, hoàn mỹ."

Hạ Lăng nhếch đôi lông mày: "Anh chờ mà xem."

Mọi người đùa giỡn, có người đẩy cửa bước vào, Khâu Anh quay đầu lại, nhìn thấy "Số một Iconquer Trung Quốc một thời."

"Nhân lúc thời gian rảnh rồi, tôi đến tư vấn cho các cậu một chút."

Ngoại trừ Tôn Trạch Nghị tiến đến ôm anh, những người còn lại đều đồng loạt đứng lên.

Cố Phóng lần này vẫn là bình luận viên của giải đấu, nhưng anh quyết định tham gia với thân phận là ông chủ chiến đội đội Phoenix, được mười triệu người ngưỡng mộ, nhưng trong lòng anh vẫn còn chút tiếc nuối, mà chiến đội chính là hy vọng cuối cùng mà anh có thể trông đợi được.

Hai ngày sau, mười sáu chiến đội IConquer khắp thế giới tập trung hướng về một mục tiêu, tiến công giải đấu quan trọng nhất trong năm. Là danh dự, là đại diện cho giải đấu trình độ cao nhất, là giấc mơ của mọi tuyển thủ Iconquer chuyên nghiệp, tất cả đang hướng về vòng chung kết thế giới, vòng chung kết Seattle!

Phoenix được nghênh đón trên đấu trường quốc tế, thực lực mạnh mẽ, thực lực mười phần, khai chiến thắng lợi, mở màn bằng máu tươi.

Bùi Hy và Lâm Dật Hiền phối hợp "Dã phụ song du" tuyệt diệu, trong màn ảnh, không một lời nói, chỉ đánh thao thao bất tuyệt, đúng là phối hợp đỉnh cao.

Biểu hiện của Hạ Lăng cũng thỉnh thoảng trở thành tiêu điểm, rất nhiều người nằm ở những vị trí cao trên bảng xếp hạng, nhưng đến khi thi đấu trong sân vận động hàng vạn người, đối mặt với khán giả và máy ghi hình, thường thường căng thẳng đến mức chuột cũng cầm không chắc, nhưng cậu ấy lại xuất thân từ vận động viên, từng thi đấu toàn quốc, tâm lý hoàn toàn vượt xa bạn bè đồng trang lứa.

Đúng là Tôn Trạch Nghị, dù sao cũng đã lớn tuổi, mấy trận tay đã đầy mồ hôi.

Giải đấu chia theo từng bảng, khí thế hùng hục mà trang đấu, khán giả toàn thể giới đã nhận ra thực lực của tân binh Phoenix mạnh mẽ đến mức nào.

Carry của bọn họ, Tôn Trạch Nghị, kiếm tiền nhanh như người điên, đi đứng cực kỳ cảnh giác, dường như là trụ cột của chiến đội, ở thế thắng thì trở thành hậu thuẫn cực kỳ cứng rắn, ở thế yếu thì đứng ra ngăn con sóng giữ.

Support của bọn họ, Lâm Dật Hiền, có thể mang toàn bộ tài nguyên cống hiến cho đồng đội của mình, ở trong khu vực trọng yếu cung cấp tầm nhìn cho đồng đội; có lúc lại có thể hóa thân trở thành thích khách cực kỳ sắc bén, bước qua nơi nguy hiểm mà không có một manh giáp, vẫn khiến kẻ địch nghe tiếng đã sợ mất mật.

MID của bọn họ, Hạ Lăng, chiếm ít tài nguyên hơn so với đồng đội, kéo tiết tấu ở đường giữa lên cao, tuy rằng trẻ tuổi, nhưng chính là ánh sáng của chiến đội.

Đi rừng của bọn họ, Bùi Hy, mới chính là điểm mấu chốt trong chiến đội của bọn họ.

Bùi Hy có thể phối hợp cùng Hạ Lăng trong "MID rừng di động", có thể phối hợp cùng Lâm Dật Hiền trong "Dã phụ song du", có thể đi đường dưới tạo thành bộ ba săn người, có thể đột phá trở thành Carry, là hạt nhân đánh tốt Top, thậm chí có thể đổi vị trí với Hạ Lăng trong "Chiến thuật Ảnh tử."

Mà tất cả những điều này, công sức đều dành cho đội trưởng của bọn họ, Quý Hường Không.

So với đấu pháp một màu "Bốn bảo vệ một" nuôi lớn Bùi Hy trước đây, Quý Hường Không có thể nói đã mang sát khí của Bùi Hy phát huy đến tận cùng rồi.

Thân là đội trưởng, chỉ huy, người BP, anh nắm giữ một trái tim mạnh mẽ không hề dao động, có can đảm nhân vị trí đi đầu, cùng với một khả năng không chê thể trận cực chính xác.

Điều kinh khủng hơn chính là, sau khi combat với đối thủ, anh lập tức phá giải được chiến thuật của họ.

Vài tuần tham gia vòng chung kết thế giới, tất cả các chiến đội đều trong quá trình phá giải và học hỏi, am hiểu nhiều chiến thuật, lượng tướng tử lớn mới có thể đi được xa, nếu như gặp một lần đã tìm ra cách phá giải chiến thuật, lực sát thương tuyệt đối hủy diệt.

Có Quý Hường Không, lúc theo dõi Phoenix thi đấu, sẽ cảm nhận được một loại thông minh nghiền nát vui vẻ.

Chính Bùi Hy đã từng nói: "Tôi có một cây súng, anh ấy nói cho tôi biết, bắn hướng nào là đúng."

Một thực lực cá nhân xuất sắc nhất đoàn đội cùng với bộ não mạnh nhất giải đấu, sẽ phát sinh cái gì?

Trải qua hai tuần lễ thi đấu, Phoenix lấy vị trí đầu bảng tiến đánh bảng thắng, Newland theo sát phía sau, ngày hôm sau lập tức thăng cấp, mà Dragon lại thất thế vài trận, bị ép rơi vào vòng loại sống còn.

Chỉ việc lấy thành tích thi đấu ra so sánh với năm ngoái đã thấy tiến bộ rất nhiều, nhưng mọi người cũng nhìn ra, ngoại trừ Phoenix, hai chiến đội khác của Trung Quốc đều đánh vô cùng vất vả. Nhớ lại năm đó bộ ba Legend, Dragon, VPG với thể kiềng ba chân vững vàng mang về chiến tích bất bại, thực lực của IConquer Trung Quốc khiến toàn bộ thế giới trầm trồ, vô số người chơi thổn thức không ngớt.

Chủ nhật không có lịch thi đấu, Khâu Anh nhân dịp thời gian nghỉ ngơi nghỉ ngơi, trong phòng Quý Hường Không xoa bóp vai và eo giúp anh. Lúc cô định rời đi, Quý Hường Không chặn ở cửa, dùng ngón tay chỉ chỉ lên môi mình.

Khâu Anh đang vội về phòng tập, nhón chân lên hôn vội lên môi anh.

Quý Hường Không kéo cô vào lồng ngực mình: "Không nhắm chuẩn rồi."

Khâu Anh hôn lại một cái.

"Không trúng đích rồi."

Hôn lại một cái.

"Quá cao rồi."

Cô ôm cổ anh, cẩn thận từng ly từng chút hôn anh.

"Lần này vào má đi."

Khâu Anh không chịu được đánh vào lồng ngực anh: "Anh xong chưa thế hả....."

Cô còn chưa dứt lời đã bị Quý Hường Không nắm cằm, cúi đầu dùng sức mà hôn, một lúc lâu sau mới tách ra, ánh mắt sáng như ánh trăng: "Chưa đã."

Khâu Anh bị anh ôm thật chặt, đem gò má kề sát ở lồng ngực anh, nghe rõ tiếng tim đập mạnh mẽ của anh.

"Em biết không? Anh chưa từng có cảm giác muốn thắng như thế này, trước đây anh không sợ bị người ta chửi bới, nhưng bây giờ anh nghĩ để bảo vệ những người bên cạnh mình khỏi chịu tổn thương, anh nhất định phải mạnh mẽ hơn."

Khâu Anh rung động, anh cúi đầu thấp xuống bên cổ cô nói chuyện.

"Từ giây phút thành lập Phoenix, anh đã muốn nói với em, anh sẽ dẫn em đến Seattle, anh sẽ cùng em đi đến đỉnh vinh quang."

Anh kéo bàn tay đang đặt trên lưng mình của cô, kéo đến miệng hôn một cái, bên trong con mắt đen nhánh, mang theo hàng ngàn vì tinh tú lấp lánh làm người ta sợ hãi.

"Con người của anh, chưa bao giờ nói những điều không chắc chắn."

Mấy ngày sau, giải đấu có đột biến kịch liệt, buổi sáng, Dragon chính thức bị mất quyền thi đấu ở vòng loại, Newland bị đội hạt giống số một hạ gục, phải vào bảng thua!

Buổi chiều, Phoenix 1:2 với đương kim vô địch Titan.

Titan, chiến đội từng nghiền ép Legend với 3:0, đại ma vương lấy đi giấc mơ vô địch thế giới của Cổ Phóng, năm nay lần thứ hai đem chiến đội của Trung Quốc đẩy đến vách núi!

Trong phần phỏng vấn sau trận đấu, JefferyChen thờ ơ nhún nhún vai: "As I said, It is easy." (Tôi đã nói rồi, quá đơn giản)

Giống y hệt kịch bản thân quen của Iconquer Trung Quốc trước khi lâm vào khủng hoảng, mọi người bắt đầu hoài nghi, có thể lúc trước Phoenix thành công là bị đội ngũ của bọn họ chưa kịp bị người khác nghiên cứu đầy đủ, không đủ để coi trọng, mà bây giờ bọn họ đã bị nhìn thấy, trở thành cung giương hết đà.

Nhưng mà, không có chiến thuật Phoenix, chỗ đột phá là ở đâu?

"Vấn đề chính của Phoenix là quá lạc quan, dám chơi dám đánh, bị đánh bại bởi Titan, là do Void chọn tướng tỷ lệ thắng là 0%."

"Cách thi đấu của họ có nhiều điểm, bắt đầu với đội hình mới làm khán giả tràn ngập chờ mong, nhưng đổi mới đến mức không còn ổn định nữa, mỗi lần nhìn tôi đều đỏ mặt hỏi."

Sau màn phân tích trên sân khấu của Trung Quốc, bình luận viên cùng khách mời đặc biệt tiến hành so sánh tiến độ cuộc thi, ở trong căn phòng dày đặc mây đen sâu lo, chỉ có Cổ Phóng vẫn giữ thái độ lạc quan, anh tin Quý Hường Không, Quý Hường Không nhất định có thể trong lúc nguy nan nhất đứng ra, điều chỉnh trạng thái của mình, đồng thời an ủi đồng đội.

Bạn đang đọc truyện *Điện Cảnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18-2: Cùng em đi đến tận cùng thế giới

Mỗi trận ở đấu trường bảng thua đều là trận sinh tử, chỉ có thắng tất cả các đội, mới có thể trở thành đội cuối cùng góp mặt ở vô đài.

Giữa lúc sân đấu giải lao, Tôn Trạch Nghị vỗ vai các đồng đội: "Các anh em, chúng ta đánh thắng mấy trận, anh nay đã 30 tuổi, sau này có muốn cũng không có cơ hội đánh nữa."

Biểu hiện của anh những ngày này, xem như là điên cuồng lần cuối vậy.

Quý Hường Không cười cười đeo tai nghe lên: "Đâu chỉ thắng mấy trận, chúng ta còn phải vô địch mà."

Lâm Dật hiên múa múa thành quyền: "Đứng! Vô địch!"

Hạ Lăng vung quyền: "Không đi tới cuối cùng, vĩnh viễn không ai có thể xác định được kết quả. Chúng ta giết hết rồi về!"

Bùi Hy nhàn nhạt: "Ừm."

Thấy các đồng đội mỗi người đều tràn đầy ý chí, Quý Hường Không khẽ cười. Ở bước ngoặt nguy hiểm, càng gặp phải khó khăn cách trở, lại càng phải tin tưởng chính mình, nếu ở thời khắc mấu chốt mất đi niềm tin, thì sẽ luôn lo sợ, không phán đoán được chính xác, dẫn đến hoàn toàn.

Phoenix lập tức chinh đồn lại tinh thần, sau khi đào thải một nhanh đội mình Đông Nam Á, bọn họ gặp Newland.

"Hạnh phúc" thời khắc hai lấy một đã đến.

Phía thua, sẽ phải từ bỏ sân khấu này.

Trận đấu giữa hai đội Trung Quốc này khiến người xem lòng đau như cắt, Phoenix niết bàn trọng sinh, là một chiến đội bị người ta coi thường, kiêu ngạo đột kích ra đấu trường thế giới, nhưng mà, một Newland phấn đấu từ đội hạng hai đến nay, dường như đã trở thành top 3 mạnh nhất thể thao điện tử Trung Quốc, uốn lượn mà bay lên, làm sao có thể dùng giấc mộng vô địch ở đây?

Cuối cùng, khoảnh khắc Newland đánh ra GG, ở trên màn hình hiện ra một hàng chữ.

Newland.Ty: Phoenix cố lên!

Khán giả Trung Quốc hiện trường trong khoảnh khắc đều xúc động muôn vàn.

Lúc bắt tay sau trận đấu, đội trưởng Newland ôm chặt Quý Hường Không, trong máy quay cận cảnh hiện thị, viên mắt đỏ chót, chậm chậm mà nghiêm túc nói: "Cố lên, thay chúng tôi, tiếp tục thắng nhé."

Quý Hường Không nghiêm túc gật đầu: "Nhất định."

Một tuần sau, Phoenix trong thế tàn sát khốc liệt trải qua vài trận ác chiến, một đường thắng lợi đào thải chiến đội đứng đầu về nhà. Bọn họ hôm nay, không chỉ có chiến thuật khó lường, mà trong suốt video thi đấu, tìm ra bộ đấu pháp "Dĩ bỉ chi đạo, hoàn thi bỉ thân" -

Trong lúc BP, cướp đi tướng tử của đối phương, dùng chiến thuật mạnh nhất của phe địch đánh tan họ.

Dù cho có tự tin đến mấy, nếu bị kẻ địch dùng phương thức của mình đánh bại, cũng toang, rất nhiều chiến đội bị đè nén đến mất hết sĩ khí, thua một trận, những ván sau liên tục thua.

Loại chiến thuật này cần phải có dũng khí cực lớn, thời điểm quyết định sử dụng đó, Quý Hường Không nhớ lại lời Khâu Anh từng nói với anh: "Không ai có thể quyết định cho anh, chỉ cần anh cảm thấy có thể, anh nhất định sẽ làm được."

Chung kết bảng thắng, Titan đội Mỹ chiến thắng RTC của Hàn Quốc.

Chung kết bảng thua, Phoenix của Trung Quốc chiến thắng RTC Hàn Quốc rơi xuống bảng thua, ở giữa tiếng reo hò cổ vũ hiên ngang bước lên chung kết tổng vòng chung kết thế giới.

Theo số liệu của tập đoàn D, từ vòng chung kết đến nay, toàn bộ Phoenix đã sử dụng thành thạo đến 96 tướng, chiếm 81% tổng số tướng của Iconquer!

Chuyện này, xưa nay chưa từng có!

Trên màn hình, có người đùa nói: "Trước mỗi lúc thi đấu, Quý đội trưởng đều phải lật qua lật lại danh sách tướng tử, phát hiện còn vài con chưa chọn. Mọi người: trận sau từ từ rồi xem."

Đêm trước trận chung kết tổng, sau khi kết thúc huấn luyện, Khâu Anh trong phòng Quý Hường Không thu thập dữ liệu BP cuối cùng.

Hoàn thành xong một nửa, Quý Hường Không bỗng nhiên mở miệng: "Tóc mái của em sắp che hết nửa khuôn mặt rồi."

Khâu Anh nghe vậy liền lắc lắc đầu, gần đây bận đến nỗi không có thời gian để ý, cúi đầu tóc che mất tầm nhìn thì liền gạt gọn sang một bên.

Cảm giác được ngón tay ấm áp chạm vào trán mình, cô quay mặt lại, Quý Hường Không chậm rãi cong cong đôi mắt: "Anh giúp em kẹp lên."

Nhớ lại mỗi lần kẹp tóc mái lên đều muốn đội túi vào đầu không dám gặp người xung quanh, Khâu Anh kinh hoàng lắc đầu: "Không được."

Quý Hường Không co ngón tay trở gõ vào trán cô, ung dung đứng lên, lôi một cái keo trong ngăn kéo ra, đi tới gần chỗ cô, bàn tay rộng lớn che trên đỉnh đầu cô: "Ngoan, đừng nhúc nhích."

Khâu Anh thấy chết không sợ, trừng mắt nhìn anh, mỗi đồ cắn chặt, con mắt trong suốt dần ánh nước.

Từng giây từng phút trôi qua, Quý Hường Không tình yêu nồng nàn cực kỳ kích động, còn Khâu Anh thì run lấy bầy.

Đội Quý Hường Không xong xuôi để gương trước mặt cô, Khâu Anh che mặt, sau khi qua kẻ hở nhìn gương mặt mình trên gương, cô mới trong sợ hãi kêu thành tiếng: "Oa! Kỹ năng của anh không tệ nhaaa!"

Đâu chỉ không tàn, xem ra còn cần rất nhiều nghị lực.

Quý Hường Không trở lại chỗ cũ: "Trước đây lúc du học ở Hàn Quốc, học cùng mấy đại tỷ tỷ kia."

Lỗi tai Khâu Anh truyền đến một con địa chấn, như con mèo xù lông nói: "Đại tỷ tỷ nào?"

"Học tỷ bên đó." Quý Hường Không nhủ nhủ mảy, tay nắm thành quyền, chống hai bên mép ho thành tiếng, "Anh đẹp trai như vậy, miệng lại ngọt, các đại tỷ ai cũng đều thích anh aaaa."

Khâu Anh tiến lên một bước, một hồi dùng sức đâm vào eo anh: "Sao lại thích anh? Các nàng coi anh là gì? Nhanh thành thật khai báo!"

"Đùa thôi mà." Quý Hường Không bị cô làm ngứa, cười đến toaifn thân run lên, "Khi đó anh rất nghèo, làm không ít việc, trùng hợp học được thôi."

Khâu Anh ngừng lại, mím môi không nói gì.

Cô biết, quá khứ của anh cô chưa từng xuất hiện, bao nhiêu thất bại của anh, bao lần sự nghiệp đi vào bế tắc, giấc mơ cùng hiện thực chém giết anh, bao nhiêu trận thua thảm hại, kiêu ngạo và nhuệ khí đều bị ngăn cản không cách nào trở lại.

Mặc dù như thế, anh vẫn như cũ tiếp tục kiên trì. Rất nhiều năm sau khi nói về chuyện cũ, về mặt của anh vẫn nhẹ tựa mây gió, giống như chưa từng trải qua khổ đau, chỉ là cuộc sống cho anh một khúc nhạc dạo ngắn.

Bên tai cô vang lên những lời Cố Phóng từng nói về Quý Hường Không: "Người làm việc lớn, rộng lượng, nhẫn nhịn, cứng cỏi, dũng cảm, tất cả cậu ấy đều có."

"Đang nghĩ gì mà nhìn anh mắt sáng lên thế kia?"

Khâu Anh trở về thực tại, xinh đẹp chớp mắt vài cái: "Em đang nghĩ đến đáng về xa hoa đòi truy sau khi anh vô địch thế giới...."

"Thế thì phải là em xa hoa đòi truy." Quý Hường Không kéo cô vào lòng ngực, đặt cằm lên đỉnh đầu cô, "Anh chỉ phụ trách thi đấu, tiền thưởng là chuyện của nữ nhân."

Gò má Khâu Anh trong chớp mắt nóng lên, đầu tựa quậy trong lòng ngực anh, ôn nhu nói: "Em không cần châu báu ngọc ngà, cũng không cần hoa tươi rượu ngon, chỉ hy vọng giấc mơ của anh có thể trở thành sự thật."

Cô nắm lấy bàn tay anh, hai tay đan vào nhau, dùng sức nắm chặt, bên miệng dùng sức nói: "Em đem tất cả vận may gửi lên anh, anh nhất định có thể thành công ở chung kết tổng."

Quý Hường Không ánh mắt ngọt ngào, cúi đầu khẽ hôn cô.

Trong ngày chung kết, sân vận động hai vạn người không còn một chỗ ngồi, khán giả giờ cao quốc kỳ, trên mặt vẽ rất nhiều hình dạng khác nhau, cả cộng đồng game hứng thú chứng kiến giải đấu quan trọng nhất năm.

Trước ánh mắt của mấy chục triệu người toàn thế giới, các thành viên Phoenix từ thăm dò cửa bên bước ra, khán giả hai bên sớm đã bị người Hoa ngồi chật ních, bọn họ một bên hô lớn khẩu hiệu cổ lên, một bên cật lực vỗ tay ra ngoài lan can.

"Cố lên! Cố lên!"

"USA! USA! USA!"

"Phoenix! Phoenix! Phoenix!"

"Titan! Titan! Titan!"

Âm thanh chân động lỗi tai đến mức đau đớn, năm người Phoenix giờ cao cánh tay đi trong tiếng vỗ tay của người hâm mộ, trong nền nhạc sục sôi leo lên sân khấu so tài.

Trước đó, chiến đội Titan đã tuyên bố trước sân đấu: Chiến đội Trung Quốc mà chúng tôi sẽ đối đầu trong trận chung kết hôm nay đã từng lập nên vương triều cho Iconquer.

Hai năm nay, Trung Quốc đã để mất chức vô địch, có thể bảo vệ được vinh quang của Iconquer Trung Quốc không, thành bại chỉ bằng một trận chiến!

Tuyên thủ hai chiến đội ngồi trong hai phòng kính đối diện nhau, năm người Phoenix ôm vai nhau đứng thành vòng tròn, đầu chụm vào nhau, sau đó tách ra về chỗ của mình, đeo tai nghe vào, điều chỉnh con chuột và bàn phím.

Trên màn hình lớn, từng con số đếm ngược hiện ra, 5, 4, 3, 2, 1.....

Sân khấu phun ra tia lửa sáng, hệ thống âm thanh theo đó mà vang lên.

"Team Phoenix turn to pick!"

Xin mời chiến đội Phoenix lựa chọn tướng.

"Xong! Phoenix bị quét sạch, Titan thuận lợi công phá MID của Phoenix!"

Bình luận viên Trung Quốc thuyết minh trên đài, ngoài trừ Cổ Phóng bình tĩnh, biểu cảm của hai bình luận viên còn lại đều cực kỳ nghiêm túc.

Lạc Thiên lông mày nhíu chặt: "Ván này Phoenix hai đường đã bị phá, tình hình đang cực kỳ nguy cấp!"

Lúc này, Cổ Phóng đột nhiên hô lớn: "Ba người Phoenix mua Nhiễm Viêm Trượng!"

Nhiễm Viêm trượng là một trong những trang bị có giá trị không tương đồng với sát thương, giá thì rất đắt, nhưng không mang bất cứ thuộc tính bổ trợ nào, hiệu quả duy nhất đem lại là tạo một lượng sát thương cố định lên đối phương.

Trang bị như vậy, người có sát thương cao sẽ không dễ dàng mua, support lại càng không mua.

Vậy mà support của Phoenix cũng đi rừng lại cùng mua nó, vứt bỏ giáp phòng vệ, đem tình hình của toàn đội đẩy đến mức khó khăn nhất.

Lạc Thiên kích động âm lượng tăng cao: "Phoenix chuẩn bị dỡ áo giáp xuống, một đường bỏ mạng!"

Cổ Phóng lắc đầu một cái: "Không chắc sẽ chết, mặc dù coi như là bước đi mạo hiểm, nhưng Quý Hường Không mỗi một tình huống đều cân nhắc từng người một, bọn họ chắc chắn trong lúc huấn luyện đã thử qua rồi."

Ở khu VIP, Khâu Anh đang giải thích cho Lục Y Y, đây là "Chiến thuật chém đầu" của Quý Hường Không.

"Sát thương của ba cây Nhiễm Viêm Trượng cộng vào nhau, có thể giết được bất cứ ai."

Lục Y Y hít một ngụm khí lạnh: "Nhưng đầu pháp này cũng quá điên cuồng rồi! Thân thể hiện tại của Lâm Dật Hiền và Bùi Hy yếu đuối đến mức không thể đỡ nổi một đòn!"

Khâu Anh chăm chú nhìn màn hình, tay nắm chặt hành nắm đấm, trong tay tràn ngập mồ hôi.

Trên màn hình lớn, Titan phá hủy ba đường tháp của Phoenix, gọi là đường lính siêu cấp tiếp theo.

Mất nhắm chắc phần thắng, Titan bị cầu máu đang rời đi thì quay lại, cố gắng giết Quý Hường Không vừa khôi phục ở vị trí khá cao trên top, không ngờ lại bị Phoenix phục kích!

Ba ngọn hồng quang nổ ra giữa không trung!

Các bình luận viên Trung Quốc cùng lúc hét lên: "Carry của Titan bị giết bởi ba cái Nhiễm Viêm Trượng! Cơ hội! Cơ hội!"

Toàn đội Phoenix một đường chạy gấp đến cao điểm của Titan, bị Titan phòng thủ đánh cho chạy tứ phía.

MID và Carry của Titan lao lên top truy kích, để lại support cùng đi rừng ở nhà.

"Phoenix sao lại thiếu một người thế kia?" Lạc Thiên đang nghi ngờ, đột nhiên dùng sức đập bàn, "Void vẫn đang trốn điểm mù ở nhà chính của Titan! Một điểm mù mà từ trước đến giờ vẫn chưa vị phát hiện!"

Tâm tính người này đúng là xấu xấu tốt tốt nhaaaaa!

Support Titan không nhìn thấy Quý Hường Không, bị anh gank chết!

Đi rừng Titan lúc này mới phát hiện ra chỗ không đúng, chỉ một bước đi không cẩn thận, bị Quý Hường Không gank nằm xuống đất!

"Double kill!"

Bình luận viên Mỹ hồ hững hồ lớn: "Void! The Boss!"

Titan lên bảng đếm số hai người, thế trận trở thành 4 đánh ba, liên lụy nội chiến, đột nhiên, ba ngọn hồng quang lần nữa được thả ra!

Lạc Thiên kích động đến mức suýt nữa đứng dựng lên: "Thiếu niên thiên tài của Titan Jeffery bị ba cây Nhiễm Viêm Trượng của Phoenix giết chết! Mất đi chủ lực Titan bị Phoenix quét sạch! Phoenix nhân cơ hội này tấn công trên top!"

"GG! Chúc mừng chiến đội Phoenix thắng được ván đầu tiên trong chung kết tổng!"

Bên trong hiện trường, những người vừa mới hô to cổ vũ "USA! USA! USA!" giờ á khẩu không nói gì được.

Ba đường của Phoenix bị phá, ba đường lính siêu cấp phe địch liên tục ra trận, lúc tuyển thủ hai bên ra khỏi phòng kính bắt tay, toàn bộ thành viên Titan mặt xám như tro.

Sau giờ phút nghỉ ngơi ngắn ngủi, ván thứ hai bắt đầu, Phoenix thay thế toàn bộ tướng ván 1.

"Void và Summit phối hợp cùng nhau! Tổ hợp này xem ra sức bùng nổ rất mạnh nha!"

Đội hình này chưa từng sử dụng trong bất cứ trận đấu nào trước đây, đem ưu thế cực lớn từ trong bóng tối chuyển bại thành thắng, đánh cho Titan ứng phó không kịp.

sau bốn mươi lăm phút, Phoenix lấy tỉ số 2:0 củng cố ưu thế!

Ván thứ ba bắt đầu, Quý Hường Không lựa chọn tướng - Thánh Ma Đạo Sĩ.

Khoảnh khắc vị tướng hiển thị trên màn hình, Khâu Anh nghe được tiếng hét điên cuồng nhất từ đầu tới giờ, sau đó, từ tiếng kinh ngạc trở thành tiếng vỗ tay như sấm, thậm chí còn có tiếng khóc nức nghẹn ngào.

Lần so tài này, không phải là Thánh Ma Đạo Sĩ biểu diễn, mà là - Cố Phóng!

Mọi người đồng loạt hướng mắt lên đài bình luận Trung Quốc, Cố Phóng che miệng lại, một câu cũng không thốt ra.

Thánh Ma Đạo Sĩ, là tướng giúp anh thành danh, mười năm trước, anh dựa vào nó mà trở thành đệ nhất MID, tài nghệ trấn áp tứ phương, làm khiếp sợ toàn cầu.

Tập đoàn D ban cho anh biển hiệu vàng, mỗi khi người chơi lựa chọn Thánh Ma Đạo Sĩ, trên tên tướng sẽ có một phần mười khả năng xuất hiện ID màu vàng của Cố Phóng, phía trước là kí hiệu đệ nhất MID.

Trong video phát trước mỗi trận đấu, các tuyển thủ đều phải khoanh tay trước ngực, đối mặt với ống kính, giới thiệu bản thân.

"Quý Hường Không, Void, China."

"Bùi Hy, Summit, China."

"Hạ Lăng, Cloud, China."

"Tôn Trạch Nghi, Zy, China."

"Lâm Dật Hiên, Xuan, China."

Thời khắc này, toàn bộ khán giả người Hoa trong hiện trường, trăm miệng một lời hô lên một câu ở bất cứ giải đấu nào ở Trung Hoa đều có thể nghe được -

"Cố Phóng, Cris, China!"

Lòng ngực Khâu Anh đập trùng, nhìn trong phòng kính, Quý Hường ngẩng đầu nhìn Cố Phóng ở xa xa mà nở nụ cười.

"Phoenix chiếm được ưu thế vững vàng, không cho đối phương bất cứ cơ hội nào, không ngừng từng bước một xâm chiếm tiết tấu của đối phương."

"Xuan chiếm được tầm nhìn này quá tốt rồi!"

"Chiêu cuối của Void không chế được bốn người!"

"Cloud giết được thiếu niên thiên tài người Mỹ!"

Phoenix thuận buồm xuôi gió, đặc biệt là Hạ Lăng không chế "Cố Phóng", dưới bàn tay huấn luyện hàng ngày của Quý Hường Không, thao tác có thể nói là hoàn mỹ, trong một tiết tấu mang tính then chốt trong combat, cậu đánh ra thao tác đậm chất Cố Phóng -

bằng tốc độ ánh sáng liên tục lập công!

"Thoát khỏi sáu lần gây choáng đối phương đã là cực hạn của nhiều tuyển thủ, mười lần gây choáng, kẻ địch trong chốc lát có cơ hội chạy trốn, ngoại trừ Cố Phóng, chưa ai có thể làm được!"

"Trời ạ! Có phải tôi vừa thấy C thần trở lại chiến trường không?"

"Legend vĩnh viễn không bao giờ dừng lại!"

Cố Phóng kinh ngạc nhìn thiếu niên hăng hái trên sàn đấu, trước mắt đều là dáng vẻ mười năm trước của chính mình.

Từ lúc Quý Hường Không nói cho anh biết, Phoenix đã dùng một chiến thuật phong cách dồn sát thương vào người mới, anh thỉnh thoảng có đến chỉ đạo một hai điều cho người mới kia, đem kinh nghiệm của mình dạy dỗ, không nghĩ rằng đứa nhỏ này có thể xuất sắc đạt đến trình độ như vậy.

Hạ Lăng không phải là phiên bản hai của Cố Phóng, mà là người kế thừa ý chí của anh.

Giống như một nghệ sĩ lớn tuổi từng nói: "Old soldiers never die, they just fade away."

Lão binh bất tử, họ chỉ dần lùi xa khỏi sân khấu, nhưng tinh thần vĩnh viễn ở lại đây.

"GG! Chúc mừng chiến đội Phoenix chính thức trở thành nhà vô địch của vòng chung kết toàn thế giới!"

"3:0! 3:0! Bao nhiêu nhục nhã đã bị gạt rửa sạch sẽ!"

Trên đài bình luận viên Trung Quốc, mỗi bình luận viên đều cực kỳ phấn khích, kích động đứng dật ôm lấy nhau.

Tiếng hò reo, hoan hô, rít gào..... Toàn bộ huyền não nơi hiện trường đều cao trào như một làn sóng lớn.

Tay cầm hoa tươi đứng trong tiếng vỗ tay, toàn bộ chiến đội Phoenix người khoác quốc kỳ nâng cúp, tuyên bố Iconquer Trung Quốc chính thức đem ngôi vương trở về.

Khán giả người Hoa đồng loạt đứng dậy, hát vang quốc ca.

Bên trong khán đài VIP, Khâu Anh cuối cùng che mặt khóc ra tiếng, từng hình ảnh một năm qua bọn họ sớm chiều ở bên nhau hiện ra trong tâm trí, được đan dệt từ mồ hôi nước mắt, giấc mơ và hiện thực chém giết lẫn nhau, cuối cùng có thể xua mây ngắm trăng.

Trên sàn đấu, các thành viên Phoenix đang trả lời phỏng vấn.

Bùi Hy hai tay chấp sau lưng, miệng cười: "Rất vui."

Lâm Dật Hiền giả vờ bình tĩnh: "Lời nói dối lớn nhất trên thế giới, chính là "tôi không làm được"."

Tôn Trạch Nghị lau mồ hôi trên trán: "Tôi muốn cảm ơn bản thân của ngày trước, cảm ơn cậu, vẫn không hề từ bỏ."

Một Hạ Lăng ngại ngùng hiếm thấy dưới ánh đèn sân khấu: "Đánh tôi tận đây, tôi thậm chí còn cảm thấy thắng hay không đã không còn quan trọng, mọi người cùng nhau đánh, mới là thứ quan trọng nhất."

Micro đưa tới Quý Hường Không: "Tôi hi vọng, Bà chủ của chiến đội chúng tôi có thể lên sân khấu cùng chung khoảnh khắc đẹp nhất này." Anh nghiêng đầu nhìn về phía Khâu Anh, đôi mắt đẹp để không che giấu được sự ôn nhu, "Cô ấy đã từng là một bình luận viên ưu tú phi thường, vì Phoenix, cô ấy đã phải bỏ ra toàn bộ nỗ lực, không có cô ấy, sẽ không có tôi của bây giờ. Tôi đã thực hiện được nguyện ước của cô ấy, đưa cô ấy đến đỉnh vinh quang."

Toàn hiện trường lần thứ hai vỗ tay như sấm, pha thêm tiếng huýt gió đầy hưng phấn.

Khâu Anh bị Lục Y Y đẩy tới sân khấu, chưa kịp lấy lại tinh thần, Quý Hường Không liền nắm lấy tay cô, ở ngay trước mặt hàng chục triệu người, đem cúp đặt trong tay cô, cùng bọn họ, trước ống kính nở một nụ cười rạng rỡ nhất.

Trước mắt không biết bao nhiêu người, hào quang tỏa sáng, nhiệt tình phân tán, Khâu Anh trên mặt đầy nước mắt, mỗi tế bào trong thân thể đều khẽ run lên vì sung sướng.

Trong lúc hoảng hốt, cô đột nhiên lại nhớ lại lần đầu gặp nhau, lúc Quý Hường Không đem mặt mình kề sát mặt cô, nở một nụ cười ẩn ý.

Đây chính là nơi bắt đầu mọi chuyện.

Nửa tiếng sau, một bài báo có tiêu đề là "Chúng ta đều nợ Quý Hường Không một lời xin lỗi" được cư dân mạng điên cuồng lưu truyền.

"Nhớ lại lúc thi đấu thế giới, chiến đội Phoenix đã sử dụng 100% số tướng!"

"Quý Hường Không đem tất cả đội hình trước đây không thể thắng ra đánh, lúc trước sau khi thi, tất cả mọi người đều chỉ trích anh BP đội hình rất kém, chỉ trích anh coi trận đấu như rạp xiếc, nói anh ấy giả đánh trong giải đấu, trước sau anh ấy đều không nói gì, chưa bao giờ giải thích, mà bây giờ, anh ấy lấy chiến tích thắng lợi từng trận đấu, tàn nhẫn mà đập vào mặt bọn họ!"

"Tập đoàn D nên cảm ơn Void, anh ấy đã giúp trò chơi này trở nên có ý nghĩa hơn!"

"Dù đến cuối cùng Phoenix không đoạt chức vô địch, Quý Hường Không, một thiên tài ngầm giấu mình, tên của anh ấy, chiến thuật của anh ấy sẽ

được lưu danh sử sách, trở thành một đại huyền thoại!"

Sau trận đấu, người chơi Iconquer toàn quốc chen nhau vào Weibo của các thành viên Phoenix để lại bình luận, đội cả nửa ngày, đội trưởng Quý Hường Không từ đầu đến cuối vẫn không có cập nhật gì mới.

Ngày hôm sau, Quý Hường Không đăng một bức hình trên Weibo, @Khâu Anh.

Trong tấm hình, hai người nắm tay đi dọc bờ biển, để lại vết chân lún trên cát, quần áo bị gió thổi bay tứ phía, trên đầu là màu xanh thăm thẳm, tựa như không có làn mây trắng nào hết.

Không giống trong quá khứ, một tuyến thủ chuyên nghiệp nổi tiếng công khai tình cảm lập tức xảy ra tranh luận, sự việc của Quý Hường Không và Khâu Anh bị người ta không ngừng đào bới, mọi người lại đồn đập cảm khái, một phần là vì thành tựu, cảm tình cùng chung hoạn nạn quả thực rất cảm động.

Anh giúp cô từ một nữ MC game đánh bóng sạt mép bàn, chuyển mình trở thành bình luận viên chuyên nghiệp, ở giữa vòng xoáy dư luận, đưa cô ra sau lưng che chắn bảo vệ, nâng trong lòng bàn tay. Cô vì anh mà trở nên mạnh mẽ, tìm được phương hướng cho tương lai, khi sự nghiệp của anh rơi xuống đáy vực cũng không từ bỏ, cùng anh kề vai chiến đấu, thắng lợi mang vinh quang về.

Mấy tiếng sau, Khâu Anh tiếp nhận chuyện tình cảm.

"Đã từng nhiệt huyết, đã từng trầm ngâm chán nản, từng ở tuyết cảnh bị gió cát đâm nhói hai mắt, ở sườn núi bị bóng cây che chắn không còn gì. Giữ mãi một trái tim như thuở ban đầu, vì yêu mà tiến, vì giấc mộng mà chạy, không phụ tuổi thanh xuân, may mà một đường có thể nắm lấy tay anh, cùng đi."

Bên dưới Weibo, vô số fan để lại lời chúc mừng từ tận đáy lòng.

Có người viết: "Hai năm trước tôi đã quan tâm, nhìn hai người ở bên nhau, tôi cảm thấy vô cùng hạnh phúc."

Gió mùa thu hướng về đại dương, vĩnh viễn không đánh mất anh.

Đây chính là dáng vẻ đẹp nhất của tình yêu mà chúng ta có thể tưởng tượng ra.

- Hoàn -

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18-3: (end) cùng em đi đến tận cùng thế giới

Mỗi trận ở đấu trường bảng thua đều là trận sinh tử, chỉ có thắng tất cả các đội, mới có thể trở thành đội cuối cùng góp mặt ở vô đài.

Giữa lúc sân đấu giải lao, Tôn Trạch Nghị vỗ vai các đồng đội: "Các anh em, chúng ta đánh thắng mấy trận, anh nay đã 30 tuổi, sau này có muốn cũng không có cơ hội đánh nữa."

Biểu hiện của anh những ngày này, xem như là điên cuồng lần cuối vậy.

Quý Hường Không cười cười đeo tai nghe lên: "Đầu chỉ thắng mấy trận, chúng ta còn phải vô địch mà."

Lâm Dật hiên múa múa thành quyền: "Đúng! Vô địch!"

Hạ Lăng vung quyền: "Không đi tới cuối cùng, vĩnh viễn không ai có thể xác định được kết quả. Chúng ta giết hết rồi về!"

Bùi Hy nhàn nhạt: "Ừm"

Thấy các đồng đội mỗi người đều tràn đầy ý chí, Quý Hường Không khẽ cười. Ở bước ngoặt nguy hiểm, càng gặp phải khó khăn cách trở, lại càng phải tin tưởng chính mình, nếu ở thời khắc mấu chốt mất đi niềm tin, thì sẽ luôn lo sợ, không phán đoán được chính xác, dẫn đến hoàn toàn.

Phoenix lập tức chinh đồn lại tinh thần, sau khi đào thải một nhanh đội mình Đông Nam Á, bọn họ gặp Newland.

Cuối cùng thời khắc hai lấy một đã đến.

Kẻ thua, sẽ phải từ bỏ sân khấu này.

Trận đấu giữa hai đội Trung Quốc này khiến người xem lòng đau như cắt, Phoenix niết bàn trọng sinh, là một chiến đội bị người ta coi thường, kiêu ngạo đột kích ra đấu trường thế giới, nhưng mà, một Newland phân đấu từ đội hạng hai đến nay, dường như đã trở thành top 3 mạnh nhất thể thao điện tử

Trung Quốc, uốn lượn mà bay lên, làm sao có thể dùng giác mộng vô địch ở đây?

Cuối cùng, khoảnh khắc Newland đánh ra GG, ở trên màn hình hiện ra một hàng chữ.

Newland.Ty: Phoenix cố lên!

Khán giả Trung Quốc hiện trường trong khoảnh khắc đều xúc động muôn vàn.

Lúc bắt tay sau trận đấu, đội trưởng Newland ôm chặt Quý Hương Không, trong máy quay cận cảnh hiển thị, viên mắt đỏ chót, chậm chậm mà nghiêm túc nói: "Cố lên, thay chúng tôi, tiếp tục thắng nhé."

Quý Hương Không nghiêm túc gật đầu: "Nhất định."

Một tuần sau, Phoenix trong thế tàn sát khốc liệt trải qua vài trận ác chiến, một đường thắng lợi đào thải chiến đội đứng đầu về nhà. Bọn họ hôm nay, không chỉ có chiến thuật khó lường, mà trong suốt video thi đấu, tìm ra bộ đấu pháp "Đi bí chỉ đạo, hoàn thi bí thân" -

Trong lúc BP, cướp đi tướng tử của đối phương, dùng chiến thuật mạnh nhất của phe địch đánh tan họ.

Dù cho có tự tin đến mấy, nếu bị kẻ địch dùng phương thức của mình đánh bại, cũng toang, rất nhiều chiến đội bị đè nén đến mất hết sĩ khí, thua một trận, những ván sau liên tục thua.

Loại chiến thuật này cần phải có dũng khí cực lớn, thời điểm quyết định sử dụng đó, Quý Hương Không nhớ lại lời Khâu Anh từng nói với anh: "Không ai có thể quyết định cho anh, chỉ cần anh cảm thấy có thể, anh nhất định sẽ làm được."

Chung kết bảng thắng, Titan đội Mỹ chiến thắng RTC của Hàn Quốc.

Chung kết bảng thua, Phoenix của Trung Quốc chiến thắng RTC Hàn Quốc rơi xuống bảng thua, ở giữa tiếng reo hò cổ vũ hiện ngang bước lên chung kết tổng vòng chung kết thế giới.

Theo số liệu của tập đoàn D, từ vòng chung kết đến nay, toàn bộ Phoenix đã sử dụng thành thạo đến 96 tướng, chiếm 81% tổng số tướng của Iconquer!

Chuyện này, xưa nay chưa từng có!

Trên màn hình, có người đùa nói: "Trước mỗi lúc thi đấu, Quý đội trưởng đều phải lật qua lật lại danh sách tướng tử, phát hiện còn vài con chưa chọn. Mọi người: trận sau từ từ rồi xem"

Đêm trước trận chung kết tổng, sau khi kết thúc huấn luyện, Khâu Anh trong phòng Quý Hương Không thu thập dữ liệu BP cuối cùng. Hoàn thành xong một nửa, Quý Hương Không bỗng nhiên mở miệng: "Tóc mái của em sắp che hết nửa khuôn mặt rồi."

Khâu Anh nghe vậy liền lắc lắc đầu, gần đây bận đến nỗi không có thời gian để ý, cúi đầu tóc che mất tầm nhìn thì liền gạt gọn sang một bên. Cảm giác được ngón tay ấm áp chạm vào trán mình, cô quay mặt lại, Quý Hương Không chậm rãi cong cong đôi mắt: "Anh giúp em kẹp lên."

Nhớ lại mỗi lần kẹp tóc mái lên đều muốn đội túi vào đầu không dám gặp người xung quanh, Khâu Anh kinh hoàng lắc đầu: "Không được."

Quý Hương Không co ngón tay trở gờ vào trán cô, ung dung đứng lên, lôi một cái kéo trong ngăn kéo ra, đi tới gần chỗ cô, bàn tay rộng lớn che trên đỉnh đầu cô: "Ngoan, đừng nhúc nhích."

Khâu Anh thấy chết không sợ, trừng mắt nhìn anh, mỗi đồ cắn chặt, con mắt trong suốt dần ánh nước.

Từng giây từng phút trôi qua, Quý Hương Không tình yêu nồng nàn cực kỳ kích động, còn Khâu Anh thì run rẩy bầy. Đội Quý Hương Không xong xuôi để gương trước mặt cô, Khâu Anh che mặt, sau khi qua kẻ hở nhìn gương mặt mình trên gương, cô mới trong sợ hãi kêu thành tiếng: "Oa! Kỹ năng của anh không tệ nhaaa!"

Đầu chỉ không tệ, xem ra còn đẹp hơn trước.

Quý Hương Không trở lại chỗ cũ: "Trước đây lúc du học ở Hàn Quốc, học cùng mấy đại tỷ tỷ kia."

Lỗi tai Khâu Anh truyền đến một con địa chấn, như con mèo xù lông nói: "Đại tỷ tỷ nào?"

"Học tỷ bên đó," Quý Hương Không nhủ nhủ mảy, tay nắm thành quyền, chống hai bên mép ho thành tiếng, "Anh đẹp trai như vậy, miệng lại ngọt, các đại tỷ ai cũng đều thích anh aaaa."

Khâu Anh tiến lên một bước, một hồi dùng sức đâm vào eo anh: "Sao lại thích anh? Các nàng coi anh là gì? Nhanh thành thật khai báo!"

"Đùa thôi mà." Quý Hương Không bị cô làm ngứa, cười đến toàn thân run lên, "Khi đó anh rất nghèo, làm không ít việc, trùng hợp học được thôi."

Khâu Anh ngừng lại, mím môi không nói gì.

Cô biết, quá khứ của anh cô chưa từng xuất hiện, bao nhiêu thất bại của anh, bao lần sự nghiệp đi vào bế tắc, giấc mơ cùng hiện thực chém giết anh, bao nhiêu trận thua thảm hại, kiêu ngạo và nhuệ khí đều bị ngăn cản không cách nào trở lại. Mặc dù như thế, anh vẫn như cũ tiếp tục kiên trì. Rất nhiều năm sau khi nói về chuyện cũ, về mặt của anh vẫn nhẹ tựa mây gió, giống như chưa từng trải qua khổ đau, chỉ là cuộc sống cho anh một khúc nhạc dạo ngắn.

Bên tai cô vang lên những lời Cố Phóng từng nói về Quý Hương Không: "Người làm việc lớn, rộng lượng, nhẫn nhịn, cứng cỏi, dũng cảm, tất cả cậu ấy đều có."

"Đang nghĩ gì mà nhìn anh mắt sáng lên thế kia?"

Khâu Anh trở về thực tại, xinh đẹp chớp mắt vài cái: "Em đang nghĩ đến đáng về xa hoa đòi trụ sau khi anh vô địch thế giới...."

"Thế thì phải là em xa hoa đòi trụ." Quý Hương Không kéo cô vào lòng ngực, đặt cằm lên đỉnh đầu cô, "Anh chỉ phụ trách thi đấu, tiền thưởng là chuyện của nữ nhân."

Gò má Khâu Anh trong chớp mắt nóng lên, đầu tựa quây trong lòng ngực anh, ôn nhu nói: "Em không cần châu báu ngọc ngà, cũng không cần hoa tươi rượu ngon, chỉ hy vọng giấc mơ của anh có thể trở thành sự thật."

Cô nắm lấy bàn tay anh, hai tay đan vào nhau, dùng sức nắm chặt, bên miệng dùng sức nói: "Em đem tất cả vận may gửi lên anh, anh nhất định có thể thành công ở chung kết tổng."

Quý Hương Không ánh mắt ngọt ngào, cúi đầu khẽ hôn cô.

Trong ngày chung kết, sân vận động hai vạn người không còn một chỗ ngồi, khán giả giờ cao quốc kỳ, trên mặt vẽ rất nhiều hình dạng khác nhau, cả cộng đồng game hứng thú chứng kiến giải đấu quan trọng nhất năm.

Trước ánh mắt của mấy chục triệu người toàn thế giới, các thành viên Phoenix từ thăm dò cửa bên bước ra, khán giả hai bên sớm đã bị người Hoa ngồi chật ních, bọn họ một bên hô lớn khẩu hiệu cổ lên, một bên cật lực với tay ra ngoài lan can.

"Cố lên! Cố lên!"

"USA! USA! USA!"

"Phoenix! Phoenix! Phoenix!"

"Titan! Titan! Titan!"

Âm thanh chấn động lỗ tai đến mức đau đớn, năm người Phoenix giờ cao cánh tay đi trong tiếng vỗ tay của người hâm mộ, trong nền nhạc sục sôi leo lên sân khấu so tài.

Trước đó, chiến đội Titan đã tuyên bố trước sân đấu: Chiến đội Trung Quốc mà chúng tôi sẽ đối đầu trong trận chung kết hôm nay đã từng lập nên vương triều cho Iconquer. Hai năm nay, Trung Quốc đã để mất chức vô địch, có thể bảo vệ được vinh quang của Iconquer Trung Quốc không, thành bại chỉ bằng một trận chiến!

Tuyên thủ hai chiến đội ngồi trong hai phòng kính đối diện nhau, năm người Phoenix ôm vai nhau đứng thành vòng tròn, đầu chụm vào nhau, sau đó tách ra về chỗ của mình, đeo tai nghe vào, điều chỉnh con chuột và bàn phím.

Trên màn hình lớn, từng con số đếm ngược hiện ra, 5, 4, 3, 2, 1.....

Sân khấu phun ra tia lửa sáng, hệ thống âm thanh theo đó mà vang lên.

"Team Phoenix turn to pick!"

Xin mời chiến đội Phoenix lựa chọn tướng.

"Xong! Phoenix bị quét sạch, Titan thuận lợi công phá MID của Phoenix!"

Bình luận viên Trung Quốc thuyết minh trên đài, ngoài trừ Cố Phóng bình tĩnh, biểu cảm của hai bình luận viên còn lại đều cực kỳ nghiêm túc.

Lạc Thiên lông mày nhíu chặt: "Ván này Phoenix hai đường đã bị phá, tình hình đang cực kỳ nguy cấp!"

Lúc này, Cố Phóng đột nhiên hô lớn: "Ba người Phoenix mua Nhiệm Viêm Trượng!"

Nhiệm Viêm trượng là một trong những trang bị có giá trị không tương đồng với sát thương, giá thì rất đắt, nhưng không mang bất cứ thuộc tính hỗ trợ nào, hiệu quả duy nhất đem lại là tạo một lượng sát thương cố định lên đối phương.

Trang bị như vậy, người có sát thương cao sẽ không dễ dàng mua, support lại càng không mua.

Vậy mà support của Phoenix cùng đi rừng lại cùng mua nó, vứt bỏ giáp phòng vệ, đem tình hình của toàn đội đẩy đến mức khó khăn nhất.

Lạc Thiên kích động âm lượng tăng cao: "Phoenix chuẩn bị dỡ áo giáp xuống, một đường bỏ mạng!"

Cổ Phóng lắc đầu một cái: "Không chắc sẽ chết, mặc dù coi như là bước đi mạo hiểm, nhưng Quý Hường Không mỗi một tình huống đều cân nhắc từng người một, bọn họ chắc chắn trong lúc huấn luyện đã thử qua rồi."

Ở khu VIP, Khâu Anh đang giải thích cho Lục Y Y, đây là "Chiến thuật chém đầu" của Quý Hường Không. Sát thương của ba cây Nhiêm Viêm Trượng cộng vào nhau, có thể giết được bất cứ ai.

Lục Y Y hít một ngụm khí lạnh: "Nhưng đầu pháp này cũng quá điên cuồng rồi! Thân thể hiện tại của Lâm Dật Hiên và Bùi Hy yếu đuối đến mức không thể đỡ nổi một đòn!"

Khâu Anh chăm chú nhìn màn hình, tay nắm chặt hành nắm đấm, trong tay tràn ngập mồ hôi.

Trên màn hình lớn, Titan phá hủy ba đường tháp của Phoenix, gọi là đường lính siêu cấp tiếp theo. Mắt nhắm chắc phần thắng, Titan bị cầu máu đang rời đi thì quay lại, cố gắng giết Quý Hường Không vừa khôi phục ở vị trí khá cao trên top, không ngờ lại bị Phoenix phục kích!

Ba ngọn hồng quang nổ ra giữa không trung!

Các bình luận viên Trung Quốc cùng lúc hét lên: "Carry của Titan bị giết bởi ba cái Nhiêm Viêm Trượng! Cơ hội! Cơ hội!"

Toàn đội Phoenix một đường chạy gấp đến cao điểm của Titan, bị Titan phòng thủ đánh cho chạy tứ phía.

MID và Carry của Titan lao lên top truy kích, để lại support cùng đi rừng ở nhà.

"Phoenix sao lại thiếu một người thế kia?" Lạc Thiên đang nghi ngờ, đột nhiên dùng sức đập bàn, "Void vẫn đang trốn điểm mù ở nhà chính của Titan! Một điểm mù mà từ trước đến giờ vẫn chưa vị phát hiện!"

Tâm tính người này đúng là xấu xấu tốt tốt nhaaaaa!

Support Titan không nhìn thấy Quý Hường Không, bị anh gank chết! Đi rừng Titan lúc này mới phát hiện ra chỗ không đúng, chỉ một bước đi không cẩn thận, bị Quý Hường Không gank nằm xuống đất!

"Double kill!"

Bình luận viên Mỹ kích động hô lớn: "Void! The Boss!"

Titan lên bảng đếm số hai người, thế trận trở thành 4 đánh ba, liên lục nội chiến, đột nhiên, ba ngọn hồng quang lần nữa được thả ra!

Lạc Thiên kích động đến mức suýt nữa đứng dựng lên: "Thiếu niên thiên tài của Titan Jeffery bị ba cây Nhiêm Viêm Trượng của Phoenix giết chết! Mất đi chủ lực Titan bị Phoenix quét sạch!

Phoenix nhân cơ hội này tấn công trên top!"

"GG! Chúc mừng chiến đội Phoenix thắng được ván đầu tiên trong chung kết tổng!"

Bên trong hiện trường, những người vừa mới hô to cổ vũ "USA! USA! USA!" giờ á khẩu không nói gì được.

Ba đường của Phoenix bị phá, ba đường lính siêu cấp phe địch liên tục ra trận, lúc tuyển thủ hai bên ra khỏi phòng kính bắt tay, toàn bộ thành viên Titan mặt xám như tro.

Sau giờ phút nghỉ ngơi ngắn ngủi, ván thứ hai bắt đầu, Phoenix thay thế toàn bộ tướng ván 1.

"Void và Summit phối hợp cùng nhau! Tổ hợp này xem ra sức bùng nổ rất mạnh nha!"

Đội hình này chưa từng sử dụng trong bất cứ trận đấu nào trước đây, đem ưu thế cực lớn từ trong bóng tối chuyển bại thành thắng, đánh cho Titan ứng phó không kịp.

Sau bốn mươi lăm phút, Phoenix lấy tỉ số 2:0 cùng cổ ưu thế!

Ván thứ ba bắt đầu, Quý Hường Không lựa chọn tướng - Thánh Ma Đạo Sĩ.

Khoảnh khắc vị tướng hiển thị trên màn hình, Khâu Anh nghe được tiếng hét điên cuồng nhất từ đầu tới giờ, sau đó, từ tiếng kinh ngạc trở thành tiếng vỗ tay như sấm, thậm chí còn có tiếng khóc nức nghẹn ngào.

Lần so tài này, không phải là Thánh Ma Đạo Sĩ biểu diễn, mà là - Cổ Phóng!

Mọi người đồng loạt hướng mắt lên đài bình luận Trung Quốc, Cổ Phóng che miệng lại, một câu cũng không thốt ra. Thánh Ma Đạo Sĩ, là tướng giúp anh

thành danh, mười năm trước, anh dựa vào nó mà trở thành đệ nhất MID, tài nghệ trấn áp tứ phương, làm khiếp sợ toàn cầu.

Tập đoàn D ban cho anh biển hiệu vàng, mỗi khi người chơi lựa chọn Thánh Ma Đạo Sĩ, trên tên tướng sẽ có một phần mười khả năng xuất hiện ID màu vàng của Cố Phóng, phía trước là kí hiệu đệ nhất MID.

Trong video phát trước mỗi trận đấu, các tuyển thủ đều phải khoanh tay trước ngực, đối mặt với ống kính, giới thiệu bản thân.

"Quý Hướng Không, Void, China."

"Bùi Hy, Summit, China."

"Hạ Lăng, Cloud, China."

"Tôn Trạch Nghi, Zy, China."

"Lâm Dật Hiên, Xuan, China."

Thời khắc này, toàn bộ khán giả người Hoa trong hiện trường, trăm miệng một lời hô lên một câu ở bất cứ giải đấu nào ở Trung Hoa đều có thể nghe được -

"Cố Phóng, Cris, China!"

Lòng ngực Khâu Anh đập trùng, nhìn trong phòng kính, Quý Hướng ngừng đầu nhìn Cố Phóng ở xa xa mà nở nụ cười.

"Phoenix chiếm được ưu thế vững vàng, không cho đối phương bất cứ cơ hội nào, không ngừng từng bước một xâm chiếm tiết tấu của đối phương."

"Xuan chiếm được tầm nhìn này quá tốt rồi!"

"Chiêu cuối của Void không chế được bốn người!"

"Cloud giết được thiếu niên thiên tài người Mỹ!"

Phoenix thuận buồm xuôi gió, đặc biệt là Hạ Lăng không chế "Cố Phóng", dưới bàn tay huấn luyện hàng ngày của Quý Hướng Không, thao tác có thể nói là hoàn mỹ, trong một tiết tấu mang tính then chốt trong combat, cậu đánh ra thao tác đậm chất Cố Phóng - bằng tốc độ ánh sáng liên tục lập công!

"Thoát khỏi sáu lần gây choáng đối phương đã là cực hạn của nhiều tuyển thủ, mười lần gây choáng, kẻ địch trong chốc lát có cơ hội chạy trốn, ngoại trừ Cố Phóng, chưa ai có thể làm được!"

"Trời ạ! Có phải tôi vừa thấy C thần trở lại chiến trường không?"

"Legend vĩnh viễn không bao giờ dừng lại!"

Cố Phóng kinh ngạc nhìn thiếu niên hăng hái trên sân đấu, trước mắt đều là dáng vẻ mười năm trước của chính mình.

Từ lúc Quý Hướng Không nói cho anh biết, Phoenix đã dùng một chiến thuật phong cách dồn sát thương vào người mới, anh thỉnh thoảng có đến chỉ đạo một hai điều cho người mới kia, đem kinh nghiệm của mình dạy dỗ, không nghĩ rằng đứa nhỏ này có thể xuất sắc đạt đến trình độ như vậy.

Hạ Lăng không phải là phiên bản hai của Cố Phóng, mà là người kế thừa ý chí của anh.

Giống như một nghệ sĩ lớn tuổi từng nói: "Old soldiers never die, they just fade away."

Lão binh bất tử, họ chỉ dần lùi xa khỏi sân khấu, nhưng tinh thần vĩnh viễn ở lại đây.

"GG! Chúc mừng chiến đội Phoenix chính thức trở thành nhà vô địch của vòng chung kết toàn thế giới!"

"3:0! 3:0! Bao nhiêu nhục nhã đã bị gạt rửa sạch sẽ!"

Trên đài bình luận viên Trung Quốc, mỗi bình luận viên đều cực kỳ phấn khích, kích động đứng dật ồm lấy nhau.

Tiếng hò reo, hoan hô, rít gào.....Toàn bộ huyền não nơi hiện trường đều cao trào như một làn sóng lớn.

Tay cầm hoa tươi đứng trong tiếng vỗ tay, toàn bộ chiến đội Phoenix người khoác quốc kỳ nâng cúp, tuyên bố Iconquer Trung Quốc chính thức đem ngôi vương trở về.

Khán giả người Hoa đồng loạt đứng dậy, hát vang quốc ca.

Bên trong khán đài VIP, Khâu Anh cuối cùng che mặt khóc ra tiếng, từng hình ảnh một năm qua bọn họ sớm chiều ở bên nhau hiện ra trong tâm trí, được đan dệt từ mồ hôi nước mắt, giấc mơ và hiện thực chém giết lẫn nhau, cuối cùng có thể xua mây ngấm trắng.

Trên sân đấu, các thành viên Phoenix đang trả lời phỏng vấn.

Bùi Hy hai tay chấp sau lưng, miệng cười: "Rất vui."

Lâm Dật Hiền giả vờ bình tĩnh: "Lời nói dối lớn nhất trên thế giới, chính là "tôi không làm được"."

Tôn Trạch Nghị lau mồ hôi trên trán: "Tôi muốn cảm ơn bản thân của ngày trước, cảm ơn cậu, vẫn không hề từ bỏ."

Một Hạ Lăng ngại ngùng hiềm thấy dưới ánh đèn sân khấu: "Đánh tới tận đây, tôi thậm chí còn cảm thấy thắng hay không đã không còn quan trọng, mọi người cùng nhau đánh, mới là thứ quan trọng nhất."

Micro đưa tới Quý Hường Không: "Tôi hi vọng, Bà chủ của chiến đội chúng tôi có thể lên sân khấu cùng chung khoảnh khắc đẹp nhất này." Anh nghiêng đầu nhìn về phía Khâu Anh, đôi mắt đẹp để không che giấu được sự ôn nhu, "Cô ấy đã từng là một bình luận viên ưu tú phi thường, vì Phoenix, cô ấy đã phải bỏ ra toàn bộ nỗ lực, không có cô ấy, sẽ không có tôi của bây giờ. Tôi đã thực hiện được nguyện ước của cô ấy, đưa cô ấy đến đỉnh vinh quang."

Toàn hiện trường lần thứ hai vỗ tay như sấm, pha thêm tiếng huýt gió đầy hưng phấn. Khâu Anh bị Lục Y Y đẩy tới sân khấu, chưa kịp lấy lại tinh thần, Quý Hường Không liền nắm lấy tay cô, ở ngay trước mặt hàng chục triệu người, đem cúp đặt trong tay cô, cùng bọn họ, trước ống kính nở một nụ cười rạng rỡ nhất.

Trước mắt không biết bao nhiêu người, hào quang tỏa sáng, nhiệt tình phân tán, Khâu Anh trên mặt đầy nước mắt, mỗi tế bào trong thân thể đều khẽ run lên vì sung sướng.

Trong lúc hoảng hốt, cô đột nhiên lại nhớ lại lần đầu gặp nhau, lúc Quý Hường Không đem mặt mình kề sát mặt cô, nở một nụ cười ẩn ý.

Đây chính là nơi bắt đầu mọi chuyện.

Nửa tiếng sau, một bài báo có tiêu đề là "Chúng ta đều nợ Quý Hường Không một lời xin lỗi" được cư dân mạng điên cuồng lưu truyền.

"Nhớ lại lúc thi đấu thế giới, chiến đội Phoenix đã sử dụng 100% số tướng!"

"Quý Hường Không đem tất cả đội hình trước đây không thể thắng ra đánh, lúc trước sau khi thi, tất cả mọi người đều chỉ trích anh BP đội hình rất kém, chỉ trích anh coi trận đấu như rạp xiếc, nói anh ấy giả đánh trong giải đấu, trước sau anh ấy đều không nói gì, chưa bao giờ giải thích, mà bây giờ, anh ấy lấy chiến tích thắng lợi từng trận đấu, tàn nhẫn mà đập vào mặt bọn họ!"

"Tập đoàn D nên cảm ơn Void, anh ấy đã giúp trò chơi này trở nên có ý nghĩa hơn!"

"Dù đến cuối cùng Phoenix không đoạt chức vô địch, Quý Hường Không, một thiên tài ngấm ngấm chịu đựng, tên của anh ấy, chiến thuật của anh ấy sẽ được lưu danh sử sách, trở thành một đại huyền thoại!"

Sau trận đấu, người chơi Iconquer toàn quốc chen nhau vào Weibo của các thành viên Phoenix để lại bình luận, đợi cả nửa ngày, đội trưởng Quý Hường Không từ đầu đến cuối vẫn không có cập nhật gì mới.

Ngày hôm sau, Quý Hường Không đăng một bức hình trên Weibo, @Khâu Anh.

Trong tấm hình, hai người nắm tay đi dọc bờ biển, để lại vết chân lún trên cát, quần áo bị gió thổi bay tứ phía, trên đầu là màu xanh thăm thẳm, tựa như không có làn mây trắng nào hết.

Không giống trong quá khứ, một tuyến thủ chuyên nghiệp nổi tiếng công khai tình cảm lập tức xảy ra tranh luận, sự việc của Quý Hường Không và Khâu Anh bị người ta không ngừng đào bới, mọi người lại đồn dập cảm khái, một phần là vì thành tựu, cảm tình cùng chung hoạn nạn quả thực rất cảm động.

Anh giúp cô từ một nữ MC game đánh bóng sạt mép bàn, chuyển mình trở thành bình luận viên chuyên nghiệp, ở giữa vòng xoáy dư luận, đưa cô ra sau lưng che chắn bảo vệ, nâng trong lòng bàn tay. Cô vì anh mà trở nên mạnh mẽ, tìm được phương hướng cho tương lai, khi sự nghiệp của anh rơi xuống đáy vực cũng không từ bỏ, cùng anh kề vai chiến đấu, thắng lợi mang vinh quang về.

Mấy tiếng sau, Khâu Anh tiếp nhận chuyện tình cảm.

"Đã từng nhiệt huyết, đã từng trầm ngâm chán nản, từng ở tuyệt cảnh bị gió cát đâm nhói hai mắt, ở sườn núi bị bóng cây che chắn không còn gì. Giữ mãi một trái tim như thuở ban đầu, vì yêu mà tiến, vì giấc mộng mà chạy, không phụ tuổi thanh xuân, may mà một đường có thể nắm lấy tay anh, cùng đi."

Bên dưới Weibo, vô số fan để lại lời chúc mừng từ tận đáy lòng.

Có người viết: "Hai năm trước tôi đã quan tâm, nhìn hai người ở bên nhau, tôi cảm thấy vô cùng hạnh phúc."

Gió mùa thu hướng về đại dương, vĩnh viễn không đánh mất anh.

Đây chính là dáng vẻ đẹp nhất của tình yêu mà chúng ta có thể tưởng tượng ra.

- Hoàn -

Bạn đang đọc truyện *Điện Cạnh Luyến Nhân (Cùng Em Đi Đến Tận Cùng Thế Giới)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.